உ

ஓம் குஹப்ரஹ்மணே நம :

அத்தியாச்சிரம சுத்தாத்துவைத

வைதிகசைவ சித்தாந்த ஞானபானு

குமாரசுவாமியென்னும்

பாம்பன் ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகளால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியம்

ஆறாவது மண்டலம்

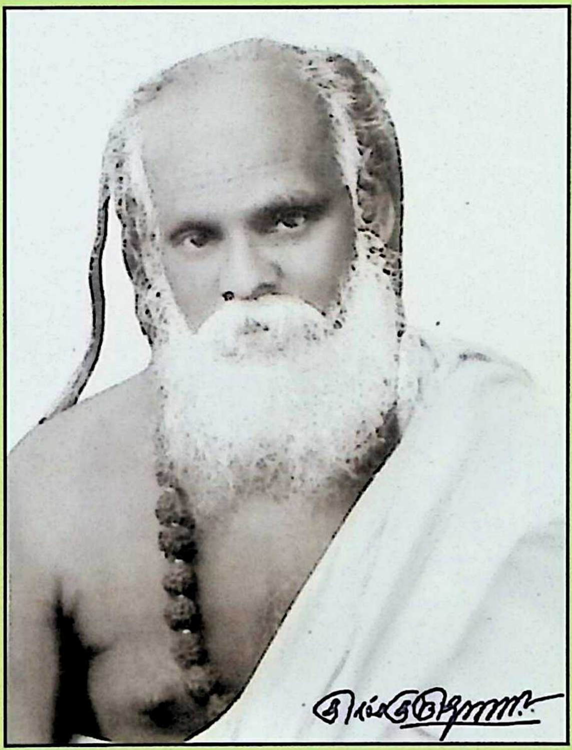

மஹா தேஜோ மண்டல வெளியீடு

2022

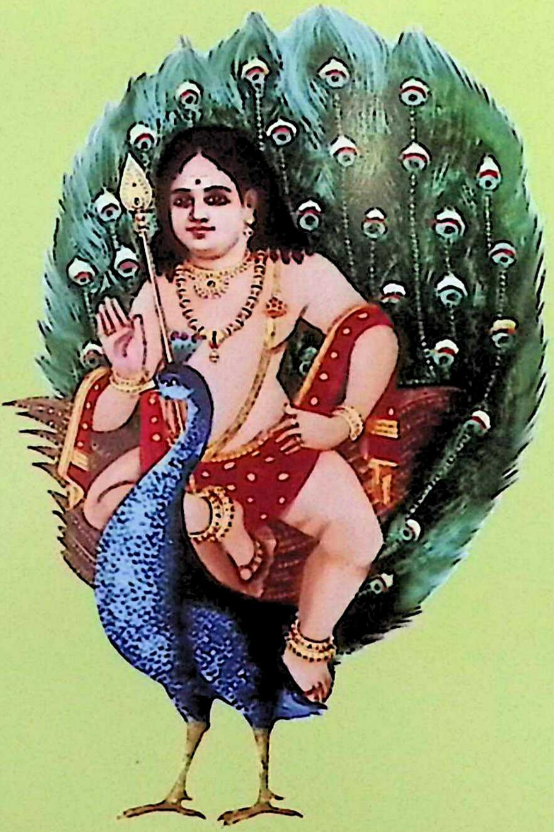

ஸ்ரீ குமார பரமேஸ்வரன்

C.S.S.

CENTRE FOR SHAIVA STUDIES
Puducherry

உ

ஓம் குஹப்ரஹ்மணே நம :

அத்தியாச்சிரம சுத்தாத்துவைத
வைதிகசைவ சித்தாந்த ஞானபானு

குமாரசுவாமியென்னும்
பாம்பன் ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகளால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியம்

ஆறாவது மண்டலம்

திருவாளர்
ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளையவர்கள் B.A.,L.T.,
எழுதிய முதற்காண்டத்துரையோடும்

நூலாசிரியரது திருமாலைமாற்றுரையோடும்

புலவர் பி.மா. சோமசுந்தரனார்
எழுதிய ஏனைய உரையோடும்

மஹா தேஜோ மண்டல வெளியீடு
2022

முதற்பதிப்பு - 1925
இரண்டாம் பதிப்பு - 1966
மூன்றாம் பதிப்பு - 1996
நான்காம் பதிப்பு - 2012
ஐந்தாம் பதிப்பு - 2017
ஆறாம் பதிப்பு - டிசம்பர் 2022 - 300 பிரதிகள்

விலை : ரூ.250/-

அச்சிட்டோர் :
அலமு பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ்
9, அய்யா முதலி தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.
தொலைபேசி : 9884076145

உ

சிவமயம்

திருமுருகன்றா ளிருமைக்குந் துணை

முதற்பதிப்பின் முன்னுரை

ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியம் என்னுமிந்நூல், நுவலும் பொருளானும் நுவன்றோன் பெருமையானுஞ் சாலச் சிறப்புடையது. என்னை? நூலின் பொருளாவான் நுதல் நாட்டத் திறைவன் குமாரனும், நுவன்றோன் அக்குமாரன் மெய்யடிமைத் திறத்தில் இஞ்ஞான்று தலை சிறந்து விளங்குமோர் தபசியுமாகலின். இவ்வாசிரியர், சுப்பிரமணியக் கடவுளின் பெருமைகளைக் குறித்துச் சாத்திர ரூபமாகவுந் தோத்திர ரூபமாகவும் பல உயரிய நூல்களை முன்னமே அருளிச் செய்துள்ளமை அறிஞர் பலரும் அறிந்த தொன்றே. இவற்றுள், சிறு நூற்றிரட்டு, பரிபூரணானந்த போதம், தகராலய ரகசியம், திருப்பா, செக்கர் வேளிறுமாப்பு, செக்கர்வேள் செம்மாப்பு, சிவஞானதீபம், ஸ்ரீ சுப்பிர மணிய வியாசம் என்னு நூல்கள் ஒருசில. இவற்றின் ஆசிரியராம் சுவாமிகள் ஆழ்ந்தகன் றோங்குமறிவும், நூலாராய்ச்சித் திட்பமும், புலமைச் சொல்வன்மையும் எழுத்து வன்மையும், நல்ல செல்வத்தினின்று நீங்கியுள்ள நேரிய துறவறநெறியும், முருகக்கடவுள் மாட்டு நிலை கலங்காப் பேரன்பு முடையார் என்பதை இந்நூல்களையுஞ் சுவாமிகளையுங் காணும் பேறு பெற்றோரனைவரும் நன்கறிவர். இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த நம் சுவாமிகள் இஞ்ஞான்றருளிச் செய்துள்ள விந்நூல், ஸ்ரீ குமாரபிரானுடைய அரும்பெருந் திருவிளையாடல் களையும் அடியார் அவன் பாற் செலுத்து மன்பின்றிறத்தையும் அவரடையும் பேறுகளையுந் தானோதும் பொருளாகக் கொண்டிருத்தலின் இதற்கு ''ஸ்ரீமத் - குமார சுவாமியம்'' என்னும் பெயரெய்திற் றென்றும், குமர குருதாச ரென்னும் பெயரையுடைய சுவாமிகளை யொரு தெய்வம் 'குமார சுவாமி' எனக் குறிப்பிட்டமையின் அப்பெயர் போதருமாறு இப்பெயர் இந்நூற் கெய்திற்றென்றுங் கூறலாம். குமாரசுவாமி

என்னும் பெயரிய சோதிட நூல் வல்லாரொரு வரியற்றிய ''குமாரசுவாமியம்'' என்னுஞ் சோதிட நூலொன்றுள தென்ப. அதனோடு மயங்காமைப்பொருட்டு ''ஸ்ரீமத்'' என்னுஞ் சிறப்புச் சொல் இந்நூற் பெயர்க்கண் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இது, திருவிளையாடற் காண்டம், கேத்திரகாண்டம், கடாவிடைக் காண்டம், வேட்கைக்காண்டம், பலதிறப் பொருட் காண்டம் என்னும் ஐந்து பகுதிகளை யுடையது. இவற்றுள் திருவிளையாடற் காண்டம் 630 திருச்செய்யுள்களைக் கொண்டது. இது, குமாரபெருமான் பகிர்முக மானது முதல் வள்ளிமாதேவி திருமணத்தின் பின்னர்க் கந்தகிரிக் கெழுந்தருளுதல் வரையிலுமுள்ள சரித்திரத்தை நேர்படக் கூறுவது; மேலே பழநிமலை வரலாற்றினை யெழிலுறப் பரப்பி யியம்புவது. 120 திருச்செய்யுள்களைக் கொண்டது கேத்திர காண்டம். இது, கந்தக் கடவுள் கோயில் கொண் டெழுந்தருளி யிருக்குந் தலங்களுள் சென்னையிலும் அதற்கடுத்துமுள்ள பத்துத் தலங்களைச் சுட்டி ஆசிரியர் பாடியருளிய வண்ணக் குழிப்புடைப் பாக்களை யுடையது. சண்முகஞானபுரத்து 2 ஆம் பத்து மட்டும் அக்குழிப்புப் பெறாச் சந்தமுடையது. 130- திருச் செய்யுள் களைக் கொண்டது கடாவிடைக்காண்டம். இஃது இருவர் தம்முள் வினவி விடுக்கும் பேச்சு வாயிலாக முருகவேளினருட் டிறத்தை வெகு அலங்கார நயத்தோடு விளக்குவது. வேட்கைக் காண்டத்திலுள்ள திருச் செய்யுள்கள் 100. இவை, வேலிறைவனைப் பெண்பாலார், மைந்தனாகவும் நாயகனாகவும், பாவனை செய்து அவன்பாற் பெருக்கும் வேட்கையை இனிது வெளியிடுவன. ஐந்தாங் காண்டமாகிய பலதிறப் பொருட்காண்டம் 212 செய்யுள்களை யுடையது. இது, தன் பெயருக்கேற்பப் பல்வேறு பொருள்களைப் பற்றிக் கூறுவது. இது தானும் முதல்வனையும், அவனடிய வரையும், அருட்டிறத்தையும், அவ்வழிப்போதரு நீதி முதலிய வற்றையுங் குறித்துப் பேசுவதென்னலாம்.

இந்நூற் செய்யுள்களின் சந்தநயம், சில இடங்களில் வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்துக் குழிப்பு வண்ணச் செய்யுள்களை நினைப்பூட்டுகின்றது. சில சந்த வேறுபாடுகள், புதியனவாகக் காணப்படுகின்றன. எழுத்தளவு பொருந்தி நிற்கும் பத்துக்களுள் ஒவ்வொன்றும் பலதிற வோசை பயக்குமாற்றையுங் காணலாம்.

யாப்பிலக்கணம் வல்லார் இத்திற மாராய்தற்குரியர். மற்றும் பொருளணியிற் புதிய வருணனைகளும், எதிர்கால நிகழ்ச்சி தானே ஒலிக்குமாறு கூறும் இரட்டுற மொழிதல்களும், வேறுபட விளம்பும் இரட்டுற மொழிதல்களும், சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ற சந்தமும், நாடக நடிப்புக்கேற்ற படி சில இசைத்தலும் அறிஞர்களுக்குப் பேருவகை தருவன. சில நூல்கள் முருகவேள் சரிதங்கூற முற்பட்ட காலத்தும், வேறு பல கிளைக்கதைகளை விளங்கவுரைக்கும் ஏதுவால் அம்முதல்வன் பெருமையை விரித்தோத வாய்ப் பிலவா யமைந்துள. ஸ்ரீமத் - குமார சுவாமியமோ, சரிதப்போக்கில் ஸ்காந்த மஹா புராண த்தைத் தழுவுதலின் முருகவேள் புகழே யாண்டும் முனைத்துத் தோன்றுமா றமைந்துள்ளது. இதிலோர் பகுதி சிறப்புவகையிற் போற்றற் குரியது. என்னை? வள்ளிப்பிராட்டி திருமணத் திருவிளையாடலின் மாபெருங்கருத்தை மனங்கொண்டுரைக்க மாட்டாதார் சிலர், அதனைப் பல்லாற்றானும் அழகுபடுத்தப் புகுந்து இழிவுபடுத்தி யிடர்விளைத்தமை, இறைவனிலக் கணத்தோடு முரணுதலால் அவ்விழிவுபாடுகள் எட்டுணை யுங் கலவாவண்ணம் அப்பெருந் திருவிளையாட்டைத் தூய்மையு மினிமையும் பொருந்தச் சொல்லுகின்றதாகலின். இனிமேல் இச்சரிதத்தை யெடுத்துரைப்போர், இந்நூன்முறையைத் தழுவுவாராயின் நன்மை பெருகும்.

இவ்வரிய நூலை வெளியிடுதலிற் சுவாமிகள் மற்று மோருதவி செய்துள்ளார்கள்; கூறுவல் - தமிழ்ச் சுவையறியார் மலிந்துள்ள தற்காலத் தமிழுலகிலே தமிழ்வளஞ் செறிந்துள்ள இப்பனுவலைப் பலரும் படித்துப் பொருளறிதல் அரிதென்பதை யுணர்ந்த சுவாமிகள், முதல்வன் சரிதங்கூறு முதற் காண்டத்து 630 செய்யுள்கட்குந் தஞ்சீடரு ளொரு வரைக்கொண்டு உரை வரைவித் தருளினார். இவ்வுரை சுவாமிகளாற் பார்வையிடப் பெற்றுள்ளமையின் இது, நூற் கருத்துக்கு மாறுபடாது செல்வதெனக் கொள்ளலாம். செய்யுளுக்குப் பொருள் காண முடியாதார், இப்பொழிப்புரை வாயிலாக ஆசிரியர் கருத்தையுணர்ந்து இன்ப மெய்ப்பயன் எய்துதல் கூடும்.

கலியுகத்தும் வரதனாங் கந்தக் கடவுளின் கவினுறு சரிதத்தைக் காதலினோது மிந்நூல், அக்கடவுள் வழிபாடு

வளர்பிறை மதியென வளரு மிந் நாளிற் காலமறிந்துதவிய அமிழ்தாய்த் தோன்றியுள்ளது. இதன் அருமை பெருமை முழுதுமுணர்ந்து கற்போர் தொகை இஞ் ஞான்று சுருங்கியிருக்கலாம். ஆயினும் இனி வருநாளில் இந்நூலும், இதனாசிரியர் அருளிச் செய்துள்ள ஏனைய பல நூல்களும் பலர்க்குந் தெரிந்தனவாகிப் பெரும் பயன் தந்து மிளிருமென் றுய்த்துணர இடமுண்டு. தங் கடவுட்குந் தாய் மொழிக்குந் தாஞ் செய்யுந் தொண்டாக இந்நூலை யாத்தருளிய பெரியார், இதனைத் தம் முதுமைப் பருவத்துப் பாடத்தொடங்கி முருக நாதனருளால் விரைவில் முட்டின்றி இனிது முடித்தருளினார்கள். இது பற்றிப் பொது வகையில் தமிழர் யாவரும் சிறப்பு வகையில் முருகப்பெருமானடியரும் சுவாமிகள் பால் என்றும் நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடையர். செஞ்சொற்புனை மாலை சிறக்க வணியுஞ் செந்தமிழ்ப் பரமாசாரிய னருளால் இவ்வரிய நூல் நீடுழி நிலவுவதாக.

15.2.1925

சா. சச்சிதாநந்தன்.

உ

குமார ஜெயம்

ஓம் குமர குருதாச குருப்யோ நம :

மூன்றாம் பதிப்பின் முன்னுரை

விரவு மண நாறு பாதார விந்த விதரண விநோத விமல கௌரி மாதாவின் மைந்தன், அறிவொடு மதுர மொழியது குழறி அலமரு பொழுதில் அழைக்க வருவன். இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவர் இடுக்கினை யறுத்திடும் சிவந்த கமலச் சரவணத் தறுமுகன் திருவருளே துணைக்கொண்டு பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமி கள் கந்த வேட்கு மதுரங் கனிந்த திருப்புகழ் பதினாறாயிரம் பாடிய ஓசைமுனியாம் அருணகிரிநாதற்குப் பின் வந்த உபய அருணகிரி நாதரென்று சூரிற் கிரியிற் கதிர் வேலெறிந்தவன் தொண்டர் குழாம் போற்றிப் புகழ்ந்து ஏற்றிப் புகழும் சிவராஜயோக அயாசித துறவி. உலகில் சேரொணா வகை வெளியே உலவி உளத்தில் நின்ற மெய்ஞ் ஞான யோகி. குமரவேள் திருவடிகளைக் கனவிலும் நனவிலும் மறவாத மெய்த்தவ ஞானி.

உப்பு, புளி, காரம், ஈருள்ளி நீக்கிய உணவேயன்றிப் பணம் உற்றவர் தரினும் மற்றது பற்றென விருப்பங் கொள்ளாத வைராக்கிய விவேக அத்யாச்சிரமி. பேசா மோன மாதவச் சித்தர். வேதத் தமிழ் செய்த விவேக விற்பனர். தமிழ் நூல் வடமொழி துறை போகிய தாளாளர். சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க் கினிமை, நன் மொழி புணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின் வைப்பு, உலக மலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்கு தாரணத்தாதல் என்னும் பத்து அழகும் மிளிர நூல் இயற்றும் இயற்றமிழ் வித்தகர். இவரியற்றிய நூல்கள் ஆறு மண்டலங்களாக வகுக்கப் பெற்றுள்ளதில் ஆறாவது மண்டலமாகத் திகழ்வது ஸ்ரீமத் குமார சுவாமியம் எனுமிந்நூல்.

கந்த சஷ்டி ஆறு தினங்களும் கந்த புராணம் படிக்க வேண்டு மென்பது சான்றோர் நியதி. ஆனால் கந்தபுராணம் 10 ஆயிரம் கவிகட்கு மேலமைந்துள்ள படியால் ஆறு தினங்களில் முற்றும் படிக்க வியலாது கருதி ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் ''முதல்வன் புராண முடிப்பு'' என்ற பெயரில் 10 பாடல்களில் அந்தாதியாக யாத்துத் தந்துள்ளார்கள். சுவாமிகள் நம்மீது கொண்ட பரிவிற்கு இதுவே சான்றாகும். முதல்வன் புராண முடிப்பு முதற்பாடல் சந்திரசேகரன் எனத் தொடங்கி 10-ஆவது பாடல் இறுதியில் சயம்புவே என முடித்திருத்தல் சிவமே முழு முதற்கடவுள் பிற சமயத்தவரின் கடவுட் கொள்கை நிலை பெறுமாறில்லையென உணர்த்தி யிருப்பதைச் சைவப் பெருமக்கள் ஓர்ந்துணர வேண்டும்.

ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் இப்பத்தின் அடிக்குறிப்பாக வரைந்திருத்தல் காண்பாம். ''கந்த சஷ்டி மாவிரத பூஜையிற் கந்த புராண படனஞ் செய்ய வேண்டுமென்னும் நியதியுண்டு. அஞ்ஞான்று அது செய்தற் கியலாதார் இத்திருப்பத்தையே ஒரு முறை பத்தியோடும் பாடி அப்படன புண்ணியத்தைப் பெறலாம். ஐயமின்று'' என சுவாமிகள் கூறி ஐயம் போக்குகின்றார். கருணைக்கு அருணை முனிவர் சான்றாக விளங்குவது போல் பரிவிற்குப் பாம்பன் முனிவர் சான்றாக விளங்குகிறார்.

ஸ்ரீமத் குமார சுவாமியம் திருவிளையாடல் காண்டம், கேத்திர காண்டம், கடாவிடைக் காண்டம், வேட்கைக் காண்டம், பலதிறப் பொருட்காண்டம் ஆகிய 5 காண்டங்களில் திருவிளையாடல் காண்டம் குமார பரமேசுவரனின் இனிய வரலாறு கூறுவதால் அன்பர்கள் நாளு மோதி நலம் பெறக் கடவர். ''சிந்தையில் நினைந்த முற்றிச் சிவகதி யதனிற் சேர்வர். - கந்தவேள் புராணந்தன்னைக் காதலித் தோது வோரே'' என்று கூறும் முதல்வனின் கந்தபுராணம்.

இத்தகைய சிறப்பமைந்த ஸ்ரீமத் குமார சுவாமியம் நூலை சென்னை - மேற்கு மாம்பலம் குகத்திரு என். ஜெயராமன்

அவர்கள் 1966- இல் வெளியிட்டார்கள். இந்நாள் இந்நூல் கிடைப்பது அரிதான படியால் இரண்டாவது தடவையாக அச்சிட்டு வெளியிடுகிறார்கள். இவர்கள் இதன் முன் ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமியம், பரிபூரணானந்த போதம், கடவுளைக் குறித்த வியாசம், தேவர்களைக் குறித்த வியாசம், பரமசிவ மென்பதைக் குறித்த வியாசம், பத்துப் பிரபந்தம், திருவலங்கற்றிரட்டு (இரண்டாம் கண்டம்), தகராலய ரகசியம், செக்கர்வேள் செம்மாப்பு, செக்கர் வேளிறுமாப்பு, சிவஞான தீபம், காசியாத்திரை முதலிய நூற்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு ஸ்ரீமத் சுவாமிகளின் சைவ நெறியை உலகறியச் செய்த தோடன்றி சுவாமிகள் 35 நாட்கள் நிட்டையிலிருந்து முதல்வன் தரிசனமும் குரு மொழியாகிய உபதேசமும் பெற்ற தவப்பூமி பிரப்பன் வலசையில் 23.11.1969இல் கால்கோள் செய்து ஸ்ரீ பாம்பன் சுவாமிகட்கும் ஸ்ரீ மயூரப் பெருமானுக்கும் திருக்கோயில் எழுப்பி, 31.1.1971இல் மதுரை திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் சைவத் திருமடாலயத் ததிபர் ஸ்ரீ சோம சுந்தர பரமாசாரிய சுவாமிகள் தலைமையிலும், இராமநாதபுரம் மன்னர் ஸ்ரீ இராமநாத சேதுபதியவர்கள் முன்னிலை யிலும் கும்பாபிடேகம் சிறப்புற நடத்தி சுவாமிகளின் தவப் பெருமையும் கருணைப் பெருக்கும் தரணி விளங்கத் தாளாண்மை யாற்றிய ஆலயச் செம்மல் ஆவார்.

இந்நூலின் திருவிளையாடல் காண்டத்திற்கும், கேத்திர காண்டம் சண்முக ஞானபுரம் 2 பதிகங்கட்கும் திருவாளர் சா.சச்சிதானந்தம் பிள்ளையும், திருமாலை மாற்றுப் பதிகத்திற்கு ஸ்ரீமத் சுவாமிகளும் பொழிப்புரை வரைந்துள்ளனர். மற்றுள்ள கேத்திர காண்டம், கடாவிடைக் காண்டம், வேட்கைக் காண்டம், பலதிறப் பொருட்காண்டம் ஆகிய நான்கு காண்டங்கட்கும், சைவ சமயக் காவலர், சைவ சமய சண்டமாருதம், சைவ சித்தாந்தச் செம்மல், நக்கீரன் வழியடிமைப் புலவர் திருவாளர் பி.மா. சோமசுந்தரனார் (இராணிப்பேட்டை) பொழிப்புரை வரைந்து உதவியுள்ளார்கள்.

இவர்கள் அடியவரிச்சையில் எவை யெவை யுற்றன அவை தருவித் தருள் அறுமுகச் சிவபிரான் திருவருள் மாட்சிமையால் இம்மையில் குன்றாத செல்வமும் மறுமையில் பேரின்பப் பெருஞ்செல்வமும் பெற்று நீடு வாழ வெயிலுமிழ் கொடியொடு வினை முகத்தினில் மயில்மிசை வருமொரு வரதன், அனுக்ரகன், செவ்வேட் பரமன் சுரலோக பரிமள கற்பகாடவி அரியளி சுற்றப் பூவுதிர் பழநிமலை ஸ்ரீ ஞான தண்டாயுத பாணிப் பெருமான் தண்மலர்ச் சேவடிகளைப் போற்றிப் பணிகின்றேன்.

சிவசுப்ரஹ்மண்யோம்.

நந்தி அடிகள் ஆசிரமம்
பழனி
5.5.1995.

இவண்
குகேசனடிமை
பழநி சாது தங்கவேலு சுவாமிகள்.

ஓம்

குமாரகுருப்யோநம :

எழுவாயுரை.

மஹாபாரதம் (𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶) "வித்யாஸ்யேதாச் சதுர்த்தச" எனக் கூறுமாறு கணக்கிடப்பட்ட பிரமாணவித்தை பதினான்காம். அவை. — இருக்கு, தைத்திரீயம், சாமம், அதர்வம், சிக்ஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோபிசிதம், சோதிடம், புராணம், நியாயம், மீமாஞ்சை, மிருதியென்பன. இவற்றோடு ஆயுள்வேதம், வில்வேதம், காந்தருவவேதம், அருத்தவேதமென்னும் உபவேத நான்கனையுங்கூட்டி

(𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂

அஷ்டாதசாநாம்வித்யாநாம்)

வித்தை பதினெட்டென்னுஞ் சைவபுராணத்து வாயுசங்கிதை. இவ்விருதிற நூல்களும் புராணத்தைப் பிரமாண வித்தையில்வைத்துக் கூறுவவாயின. இப்புராணம் — சைவம், ஸ்காந்தம், இலிங்கம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பௌஷியம், மச்சம், மார்க்கண்டேயம், பிரமாண்டம், நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், வைஷ்ணவம், பிரமம், பத்மம், பிரமகைவர்த்தம் (சூரியம்), ஆக்கினேயமெனப் பதினெட்டு வகைத்தாம். இவ்வகையுள் ஸ்காந்தம் என்பது மொன்றேயாயினும் நூறாயிரஞ் சுலோகங்களால் நிரம்பியுள்ளதாகலின் ஏனைய புராணங்களை யெண்ணா லிளமைப்படுத்துபு சிரேட்டமா யிராநின்ற மஹாபுராணமுமாம். "இப்புராண சங்கிதைகளுள், சங்கர சங்கிதை யென்பது முற்றும் வேத சம்மதமாயுள்ளது" என்பதை இச்சங்கிதையிலுள்ள சம்பவகாண்டத்து 2-ஆமத்தியாயம் —

(𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌂𑌕𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾 ।)

"தத்ரயாஸம்ஹிதாப்ரோக்தா சாங்கரீவேதஸம்மதா|"

என்று கூறுதலாலறியலாம். இவ்வாறு பிரமாணமாயுள்ளதை ஒருவரங்கீகரியா தொதுக்குநராயின் அவர் செய்கை யாதாம்! இது கிடக்க. போந்த சங்கர சங்கிதையிற் புகலப்பட்டதுதான் கந்தபிரான் வரலாறு : (இந்த) "வரலாற்றோடுங்

கூடிய கந்தன் புகழ்மையை முனிச்சிரேஷ்டர்காள்! கேண்மின்; இது, கலியுகத்திலுண்டாம் பாவத்தைப் படிக்கக் கேட்டலினாலேயே பாற்றிட வல்லது” எனச் சம்பவகாண்டத்து 2-ஆமத்தியாயமும், “வேட்ட பலனை நல்கத்தக்க கந்தனது சரித்திரத்தை நுங்கட்கியம் புவல் பிரியத்தோடு கேண்மின்” என 1-ஆமத்தியாயமுங் கூறுதலை,

(ஶ்ருணுத்வம்ருஷயஸ்ஸர்வே கததோமத்கதாம்ஶுபாம் |
ஸ்கந்தஸ்யகீர்த்திமதுலாம் கலிகல்மஷநாஶிநீம் ||)

“ச்ருணுத்வம்வருஷயஸ்ஸர்வே கததோமத்கதாம்சுபாம்|
ஸ்கந்தஸ்யகீர்த்திமதுலாம் கலிகல்மஷநாசிநீம் |”

(ஆக்யாநைர்பஹுபிர்யுக்த மபீஷ்டபலஸாதநம் |
ஆதரேணமுநிஶ்ரேஷ்டா ஶ்ருணுத்வம்கதயாமிவ:||

“ஆக்யாநைர்பஹுபிர்யுக்த மபீஷ்டபலஸாதநம்|
ஆதரேணமுநிச்ரேஷ்டாச் ச்ருணுத்வம்கதயாமிவ :||”

என்னுஞ் சுலோகங்களா லறியலாமன்றோ. இவற்றை வெறுக்க மறுக்க யாவரே வல்லார்? இந்நூலாகிய **ஸ்ரீமத் – குமாரசுவாமிய ஆரம்பத்தில் முதல் வன்புராணமுடிப்பு** எனத்திகழ்ந்து நிற்பதூஉம் மேலை வரலாற்று முறை முதலியவற்றைச் சுருங்கச்சொல்வதன்றோ.

அஃதிங்ஙனமாக ; பாரத சல்லியபர்வத்து 44-தொடக்கமாயுள்ள அத்தியாயங்களில் யாகாக்கினியையடைந்த சிவவீரியத்தினின்று கங்கையை யெய்திக் காங்கேயனென்னும் பெயர்பெற்ற கந்தமூர்த்தி தேவசேனாதிபதியாகித்

** சம்பவகாண்டத்து 44 – ஆமத்தியாயம் – “கார்ஷ்ணாயஸம்ராஜதஞ்ச ஹைரண்யம் த்ரிபுரம்கிரி : । வித்யுந்மாலீ தாரகாக்ஷ : கமலாக்ஷோபபூவஸ : ।।” என்று கூறிச் செல்லுமிடத்தே கிரௌஞ்சன், இரும்பு வெள்ளி பொன்மதிலுடைத் திரிபுரமானவுடன் அவற்றுழைத் தாரகாசுரன், வித்தியுன்மாலி தாரகாக்ஷன் கமலாக்ஷனெனவாகிக் குமாரபகவானை யெதிர்த்தான். அப்புரத்தை யப்பகவான், புன்னகைப்பினா லெரித்து விட்டன னென்னுஞ்செய்தி பெறப்படுதலினால், தாரகாசுரனுக்கு முன்னரேயே திரிபுரவாசிக ளிருந்தவரென்ப தேற்படுகின்றது. இதனால், சங்கரிக்கப்பட்ட தாரகன் மக்களே திரிபுரவாசிகளென்பதும் பொருந்தாது. ஆகவே, தாரகாசுரப்பெயருடைய யிருவர் சங்கரிக்கப்பட்டனரெனற்குங் கந்தன்சரித விசாலமாயுள்ள இப்புராண மிடங்கொடா தென்க.*

தெவ்வனாய தாரகனை முன்னர் முருக்கி அனேக சேனைகளையுடைய மகிஷன் முதலிய அசுரரைப் பின்னரழித்தன ரென்பதாக வருதலும், சைவபுராணத்து ஞானசங்கிதையின் 19-ஆமத்தியாயத்திற் சிவவீரியத்தினின்று கங்கையையடைந்து திருவுருக்கொண்ட கந்தபகவான் வானோருக்குச் சேனானியாகிச் சோணிதபுரத்துத் தாரன் புதல்வனாய தாரகாசுரனைச் சங்கரித்தனர்: *அத்தாரகாசுரன் மக்களே திரிபுரவாசிகளென வருதலும்,

"இறைவன் உமையை வதுவைசெய்துகொண்ட நாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சி தவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, அவனும் அதற்குடம்பட்டு அது தப்பானாகிப் புணர்ச்சி தவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன் கையிற் கொடுப்ப, அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன் பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதாகையினாலே இறைவன் கூறாகிய முத்தீக்கட்பெய்து அதனைத் தம்மனைவியர் கையிற்கொடுப்ப, அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக; ஆறுகூறாகி வளர்கின்ற காலத்து இந்திரன் தான் இருடிகளுக்குக்கொடுத்த நிலையை மறந்து ஆண்டுவந்து வச்சிரத்தான் எறிய, அவ்வாறு வடிவுமொன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக்கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச் சென்றதென்று புராணங் கூறிற்று. இதனைப் 'பாயிரும் பனிக்கடல்' என்னும் பரிபாடற்பாட்டா னுணர்க."

என்னுஞ் செய்திகள் நச்சினார்க்கினியரது திருமுருகாற்றுப்படை யுரையில் வருதலும் பேதமாகவும், விகாரமாகவும், ஒன்றற்கொன்று முரணாகவுமுள்ளனவே. இன்னுங் குமாரசம்பவம் முதலிய வடமொழி நூல்களிலும் வேறு தென்மொழி நூல்களிலும், சிவரகசிய மெனுமொரு புத்தகத்திலும் இவ்வாறு எத்தனை விகார சரிதைகள் காணப்படினும் அவை, பகவன் றூய்மையை வன்மையைப் பிற சிறப்புக்களைப் பேதிக்கும் ஆற்றல்பெறா. என்னை?

"புத்தகங்கள் கடவுளை யுண்டாக்க வரவில்லை; நிச்சயிக்க வந்தன; அவற்றின் பேதத்தால் அக்கடவுளும் பேதவிகாரப்படல் யாண்டுமின்றெனுந் தெளிவாற் பாடண்ட வாத தருக்கங்கட்குக் காதுகொடா திருக்கக்கடவன்."

எனச் சிவஞானதீபத்துத் துறவறநிலையியலில் யாங்கூறினது கவனிக்கத் தக்கதாகலின். மேலெடுத்துக் காட்டியுள்ள பேதவிகார முரண்களை யொருவரே

கூறினரெனக் கோடலும் அமைவுடைத்தன் றாகலின் அந்நூல்களி னாசிரியராய வியாச மாமுனிவர் கூற்றெனற்கும் அவையியையா. பௌஷியோத்தர புராணத்திற் பகரப்பட்ட எதிர்காலச் செய்திகளுள் யாதும் நடைபெறாமையால் அந்தப்புராணம் எப்படி அங்கீகாரமில்லாதொழிந்ததோ அப்படியே போந்த முரண்களும் ஒழியும் பெற்றியவே. இன்னனவும் பலவே. இராமர் சரிதம் நன்கு விளக்கப்படுதலால் அஃது இராமாயணமெனவும், பரதவமிசத் தார்சரிதஞ் செவ்வன் விளக்கப்படுதலால் அது பாரதமெனவும் பெயர் பெற்றாங்கு ஸ்கந்தன் சரிதம் எழுவாய்க் கண்ணேயே இனிது விளக்கப்படுதலால் அது ஸ்காந்தம் என்னும் பெயர்பெறீஇயதென்பதை யுணர்ந்து நிரு விகாரமான கந்தபிரான்சரிதங்காணுந் தகைமை வாயா அத்தமிழ்ப்புலவர், மின்மினிமுகத்தே நெருப்புவிழைந்து நிற்பார் போல்வாராயினா ரென்னாது மற்றியாதென்பாம். இது படித்துப்பூரிக்கும் ஒருசார்த்தமிழர், முருகன், சேய், செவ்வேள், குறிஞ்சிவேந்தன் என்பனமுதலிய பெயர்கள் வருதல் கண்டே தமிழ் நூல்களான் முருகனுக்குப் பரத்துவமு மேற்பட்டுவிட்ட தெனக்கூறிக்கொள்வார் போலும்.

இக்குழப்பவதரான் ஸ்காந்த மஹாபுராணமல்லாத வடமொழிகளுந் தென்மொழிகளுஞ் செவ்வேட்பரமனுடைய பல்பெருந் திருவிளை யாடலாம் வரலாறு பராக்கிரமம் முதலியவற்றை நிருவிகாரமாகச் சாலவும் விளக்குந் தகுதுணிபுடையனவல்ல வென்னும் மரபுணர்தலோடு அம்மஹாபுராணத்தைக் கூறுமாற்றானே மஹாமுனிவர் புரிந்த நன்றியினையன்றோ "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை –செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்னு நீதியின்படி சகலகலா நாதனாகிய அவனடியவர் மறவாதிருக்கவுங் கடன்மைப்பட்டுள்ளார். பிரதிபேதத்தானே இப்புராணத்தும் யாண்டேனும் பகவானைச் சுட்டியனவாய், தேவிகளைச் சுட்டியனவாய் நிகழ் ஆபாசச்செய்திகள் காணப்படின் அவை,

(ஸவ-ிாணூாயிவ_தள_தஷிநு [illegible] |
ஸர்வாண்டாதிபதௌதஸ்மிந் குஹேபரமபாவநே ||)

"மிக்க பரிசுத்தனுஞ் சருவாண்டாதிபதியுமாயுளன் குகன்" என்னும் யுத்தகாண்டத்து 29-ஆமத்தியாயக் கூற்றோடுந் தூய்மை நிகழ்த்து பிற பிரமாணங்களோடும் முரணுமாகலின் எத்திறத்தானோ புக்க நவீனமெனத் தள்ளற்பாலனவே. இன்னுங் குமாரபிரானுடைய பரிசுத்த பரத்துவ போதகத்துக்கு விரோதமாயுள்ள யாவையும் வேதம் முதலிய பிரமாணங்களைக்கொண்டு

களைந்து உண்மை நாட்டியவாறெல்லாம் எந்திருப்பாவுரையாக வேதத்தமிழாற் றீட்டப்பட்ட திட்பத்துழைக் கண்டுகொளலாம். வேதாதி பிரமாணங்களையும் அனுபவத்தையும் அழகொடு தன்னகத்தே கொண்டு நிகழ்கின்ற ஆறாவது மண்டலமாகிய ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியமெனும் பெயரிய இந்நூல், கிளந்துபோந்த சங்கரசங்கிதையினையே பெரிதுந் தழுவியுளதெனக் கோடல் சால்புடைத்து. இதன்மேற் கூறத்தக்கன பற்றியுஞ் சில கூறுவாம்—

சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின் வைப்பு, உலக மலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்குதாரணத்தாதல் என்னும் பத்தழகினுள்ளும் ஓசையுடைமைதான் பாட்டகத்தினிது பொருந்துவது. ஓசை குறையினும் மிகினும் இயற்பாட்டாக மாட்டாது. அத்திறத்த ஓசை யூட்டப்பட்ட பாட்டுக்களே இந்நூற்க ணுள்ளன. அவற்றில் சந்தம் — கலிவிருத்தங்களுட் 16-ம், கலிநிலைத்துறைகளுட் 10-ம், கட்டளைக்கலித்துறை 1-ம், கலித்தாழிசை 1-ம், கலிப்பாக்களுள் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா 1-ம், கட்டளைக் கலிப்பா 1-ம், கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தங்களுள் அறுசீரிற் 12-ம், எழுசீரிற் 11-ம், எண்சீரில் 7-ம், பதின்சீரில் 2-ம், வஞ்சி விருத்தங்களுள் 2-மாக (64) அறுபத்துநான்கு பேதங் கொளக்கிடக்கின்றன. பிறரியற்றியுள்ள எப்பெருங் காப்பியத்துஞ் சந்தம் 34-பேதங்கட்கதிகங் காண்டலரிதேயாக இந்நூல் இவ்வளவு சந்தங்களோடு நிலவுதலும், நிலவுதலினுஞ் சில பத்துக்கள் தலையாகெதுகை அடியெதுகைகள் பெற்று நிற்றலும், எழுத்தளவுகள் பொருந்த நிற்றலும், இரண்டு சீர்வண்ணங் கொண்டு நிற்றலும், வண்ணக் குழிப்புடைப் பத்துகளுட் பல வோசைத்திறங்காட்டி நிற்றலும், அவற்றுளொன்று மாலைமாற்றாயிருத்தலும் பிறவும் பேரழகாம். இரண்டுசீர் வண்ணமாவது, 7-வது திருவிளையாடல் முதற்பத்தின் ஐஞ்சீர்க் கலிநிலைத்துறைகளில்—

வானிலவு கந்தகிரி ----
கூனிலவ ணிந்தசிவ ----
தேனிலவு மிந்துளம ----
நீனிலவு விண்டுபிர ----

அஞ்சுமுக னாறுமுக ----
மஞ்சுடையி னோரிஙன ----
விஞ்சுனது வேலிதுபி ----
செஞ்சுதன தோர்கரம ----

போரெனல்செ விப்படலும் ----
கூரடல்வி ழுப்படைகள் ----
நேரினில ருத்தமயில் ----
பாரிடர்மு னர்ச்செலவும்----

எனவருதல் போல முதலும் அயலுமான 2-சீர்கள் 4-அடியிலும் ஒரு படித்தான சந்தங்கொண்டு நிற்றலெனவுணர்க. இத்திறச் செய்யுணடைதானுஞ் சாதாரணமாகப் பாடியுள்ள எப்பெரிய புத்தகத்துந் தொடர்புடைப் பத்துச் செய்யுள்களுளுழைக் காண்டல் கூடுமோ? கூடாதன்றோ. எதுகை மோனை முதலிய இலக்கணங்களைப் பொருட்படுத்தாது பொருளையே கருதுவோர், ஓசையுடைமையை மதியாரென்ப தொன்றை யிங்ஙனெழுப்பிக் கொளின் அது, வடமொழிப் பயிற்சியில்லாத் தமிழருட் சிலர் வடநூல்களையுந் தமிழ்ப் பயிற்சியில்லா வடமொழியருட் சிலர் தமிழ் நூல்களையும் இழுக்கத்துட்படுத்துங் கூற்றேபோன்ற இயலாதார் மாற்றமெனலே சால்பிற்றாம். ஓசை நயமுடைப் பாவின விருத்தப்பாக்களும் பிறவும் வழங்கப்படாத் தொல்லை நாளிலே ஓங்காரவுருவினனது அனுக்கிரகமின்மையிற் செய்யுட் சந்தநடைகள் புலப்படாமையின் அவ்வியலாமை யேயுமென்றுந் துணியப்படும். என்னை? இந்நூற் பலதிறப் பொருட்காண்டத்துப் 19-ஆம் பத்திற்றானே "குறித்துள பொருளாங் கூத்தப் பேரிய வுயிரைப் பாட்டிற் பிணைத்தயர் சிருட்டி வல்லார்" என்றபடி உடம்பு பாட்டென்றும் அவ்வுடம்பிற்குயிர் பொருளென்றுங் கொளக்கிடக்கு மாற்றானே பொருளுயர்வுடைத் தாயினும் உடம்பின்றி யுயிர் காணப்படுவ தின்றென்பதூஉம், அவ்வுடம்பும் ஈனமிலதா யெழிலிலங்கு வதா யிருத்தல் வேண்டு மென்பதூஉ மேற்புடையனவாகலின். அற்றாகலினன்றே "ஓசையுடைமை" பத்தழகினு ளொன்றாகவைத் துரைக்கப்பட்டது. இவையேயுமன்றிப் பொருளையே கருதுவோர் வரைதல், வசன மாகவே யிருக்கலாமே, அதனைப் பாட்டெனும் பெயரிலே யேய்த்தல் யாது கருதி? என்னுங் கடாவு மிங்ஙனந் துண்ணென வெழுதலோடு வீணை வேய்ங் குழன் முதலிய கருவிகளிற் பிறக்கு மொலியை உலகம் விழைதல் பொருள் கண்டு கொலோ? என்னுங்கடாவு மெழுதருமால். செவிக்கினிய பாட்டினோ சையன்றோ காந்தருவவேதம் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. அவ்வோசை நயமும், நயமின்மையும் புலனாமாறு இங்ஙனஞ் சிலவெடுத்துக் காட்டுதும் : பிறரியற்றிய நூல்களுள்—

"என்ற ழைத்தன ளேங்கியெ ழுந்தவன்
பொன்ற ழைத்த பொருவரு மார்பினை"

எனநிகழ் செய்யுளின் முதலடி தேமா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம் என்னுஞ் சீர்களால் ஓசை விழுமங்கொள வந்துளது. 2-ஆமடியோ, தேமா தேமா கருவிளம் கூவிளம் என்னுஞ் சீர்களால் வந்து ஓசை குன்றச் செய்வதாயிற்று. இது மானவே "ஆண்டை மீனமக் காகா வெனவிரை" என்னுமடியுந் தேமா கூவிளம் தேமா கருவிளம் என்னுஞ் சீர்களால் வந்து அவ்வாறு செய்வதாயிற்று. படித்துப் பார்த்தலி னாலேயே ஓசை குன்றுவதை யுணரலாமே. இன்னன பல. இப்படி நிகழலாமென்னுங் கருத்தோடே செய்ததாய் வழக்கத்தில் வந்துவிட்டதாய் இச்செய்யுள்களினடை கணித்தற்குரியது. இந்நூற் 14-ஆந் திருவிளையாடல் 3-ஆம் பத்தில் —

"நம்பி போயபி னாதன்முன் வேடனாய்
எம்பி ராட்டிமுன் பேகியெற் பேணிய
செம்பொ னேமுழு துந்தயை செய்தெனை
நம்பி வாவென வேநவின் றானரோ"

என வருதல் போல வருதலே ஓசை நயமுடைத்தாம். இக்கலிவிருத்தம்-

மா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்

என்னும் உதாரணவாய்பாடு கொண்டே நடக்குந் தன்மைத்தென்க. சீர்களிலுறு மெய்யெழுத்தாய ஒற்றுக்களுள் ஏய்வனவொழித்தே இத்திறவாய் பாடு பெறல்வேண்டும். இது, "சொல்லாரும் வல்லின மெல்லின மோடிடைத் தோன்றுமொற்று — நில்லாது நேர்நிரை நேராய் முடியும்" என்னும் விதியானே வலியுறுமென்க. எழுத்தெண்ணலும் ஒற்றொழித்தேயென்க.

"தடித்து வாள்புடை விதிர்த்துநின் றிந்திர சாபம்
பிடித்து நீளம்பு கோடைமேற் பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்து நாமென வருதல்போன் மொய்த்தன கொண்மூ"

எனநிகழ் செய்யுளின் முற்பட்டவடி, புளிமா கூவிளம் கருவிளம் கூவிளம் தேமா என்னுஞ் சீர்களா னிரம்பி ஓசைநயமுடையதாயது. பிற்பட்ட வடிகளோ, அவ்வாறுள்ளன அல்ல. "நீளம்பு" என்பது தேமாங்காய். ஒற்றொழித்துக் கூவிளம் எனக்கொள்ளினுங் "கோடைமேல்" "வருதல்போல்" என்பவற்றினீற்றில்

நெடில்கள்வந்து ஓசை மிகை புரிந்து படிப்போர் அதிக மசைத்துத் தள்ளிப் படிக்கும்படியாயின. இது கடுப்பவே,

"அன்ன காலையி லவனவட் காருயிர்த் துணையாய்
முன்னி சைந்தபே ரிசைவினா லேவலின் முயல்வான்"

என நிகழ்செய்யுளின் 2-ஆமடி, "சைந்தபே" "ரிசைவினா" என்னுஞ் சீர்களி னீற்றி னெடில்கள் வரப்பெறீஇ அதிகமசைத்துத் தள்ளிப் படிக்கும் படியாயின. பல புத்தகங்களிலும் இன்னன பல்ல. இவைகளும், இவ்வாறு நிகழலாமென்னுங் கருத்தோடே செய்யப்பட்டனவாய் வழக்கத்தில் வந்து விட்ட நடையுடையனவாய்க் கணித்தற்குரியனவே. இந்நூல் 9-வது திருவிளையாடற் 13-ஆம் பத்தில் —

"இலக்கம் வாகினி சேனையொ டரிமுக னென்பான்
வலக்க மூழியி னெரியெழப் பொருகளம் வரலும்
உலக்கை யாசுர வுதிட்டிர னுரந்தெரிந் தொழிய
அலக்க ணேதுமில் பாரிட சிங்கனன் கறைந்தான்"

என வருதல்போல வருதலே ஓசை நயமுடைத்தாம். இக்கலிநிலைத்துறை —

மா கூவிளம் விளம் விளம் மா

என்னும் வாய்பாடுகொண்டே நடக்குந் தன்மைத்தென்க. இதன்கட் காய்ச்சீர்வரினும் அது, நான்கடியிலும் பொருந்தி நிற்க வேண்டுமென்க. எவ்வாற்றானும் ஓசைபிழைத்தல் கூடாது.

"வந்தடி பணிந்தோன் றன்னை மலர்க்கையா லெடுத்து வாயு
தந்தபா லனைத்தன் கையாற் றடவினன் றயாவின் மிக்கான்"

என நிகழ் செய்யுளுழை "வந்தடி" என்னு மெதுகைச்சீரி னோசையை யொன்றாமல் 2-ஆமடி யெதுகைச்சீரீறு நீண்டுளது. இவ்வோசை யுடைப் பாட்டு இப்படி நடத்தல் கூடும், ஆயினும் எதுகையிலுறுசீர் நான்குமொத்து நடத்தலே நயமுடைத்து; ("தந்தபா" என நீடல்போல) நீளினு மங்ஙனமாதல் வேண்டும். இந்நூல் 9-வது திருவிளையாடலில் –

"நஞ்சமே யெனப்ப டர்ந்து நமரங்கட் கிடுக்கண் செய்த
வஞ்சரே யந்தத் தேவர் வாளரா வணிந்தோ னெஞ்சக்
கஞ்சமே மலர்ந்தெற் கீந்த கதழ்வுடை வரங்கள் வாளா
துஞ்சுமோ வென்றே மேலுஞ் சொல்லினன் சூர பன்மன்"

என்று கூறிச் செல்லும் 4-ஆம் பத்தானும் வேறு சில பத்துக்களானு மறிக. கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தங்களுள் எளிய நடையுடை யிவ்விருத்தம் —

விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா

என்னும் வாய்பாடுகொண்டே நடக்கு நீர்த்தென்க. இன்னணமிடையிலுஞ் சிலசீர்க ணீடலால் ஓசை சிதையாது நடக்கத்தக்க இளநடையுடைச் செய்யுள்களை யிந்நூலகத்துங் காணலாம். "அருளே யடியா மதைநான் வலமாய் — வருமுன் னிவண்வந் தவருள் ளெவரென்" என நிகழடிகளின் சீர்களீறு ஒற்றேனும் நெடிலேனும் பெற்று நடக்கின்றவாறு நடக்குங் கலிவிருத்தம் ஓசை நயமுடைத்தே யாயினும் எதுகைச் சீர்கள், காட்டியவாறு நிகழ்தல் சிறுவர வென்றே கோடல் வேண்டும். இது பிற செய்யுள்கட்குமாம். உயிரோடும் உயிர் மெய்யோடுமணை குறிலுக்குக் குறிலும், நெடிலுக்கு நெடிலும், வல்லொற்றுக்கு வல்லொற்றும், மெல்லொற்றுக்கு மெல்லொற்றும், இடையொற்றுக் கிடையொற்றும் எதுகை மோனையோடுங் கூடிய நாலடியுமளவாகப் பொருந்து குழிப்பு வண்ணச் செய்யுள்களுக்கு இவ்வோசைக்குறைவு மிகையேற்படற் கிடனேயின்று. இவற்றையெல்லா முணருமாறாகவே 2-வது மண்டலத்திற் பல்சந்தப்பரிமளம் (திருவலங்கற்றிரட்டின் 2-ஆங்கண்டம்) என்னும் யாப்பிலக்கிய நூலும் எம்மா லியற்றப்பட்டுளது. யாம் இங்ஙனங் காட்டியவாறே இன்னுங்காட்ட முயன்றக்கால் இவ் வெழுவாயுரை யெல்லைகடந்து செல்லுமாகலின் இம்மட்டினிறுத்துந் துணிபைக் கொண்டேம். முந்தைப் பனுவல்களினின்றுங் காட்டியுள்ள போல்வனவற்றை ஆதரவாகக் கொண்டே இன்னுஞ் செய்யுணடையை இவ்வுலகம் அளவையின்றி நடாத்துமாயின் அது சால்புடைத்தன் றென்னுங் கருத்தாலேயே "ஓசையுடைமை" பற்றிக் கூறுவனவுங் கூறினாம்.

தெய்வ நிந்தையாங் கருங்கதை படித்துக் களிகூர்வார், இக்கூற்றை விழைவரெனற்கும் இடனின்று. அவர் செய்கை யாதாயினுமாக. கூர்த்த புத்தியு நடுவுநிலைமையு முடையார், முழுதும் படித்துணருமாற்றானே இந்நூலாகிய

ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியம், ஓசைச்சுவை சொற்சுவை பொருட்சுவை யென்பன நிறைந்து நிலாவு நீர்மையான் அழகும் ஆழமுமுடைய ஒரு முதல்வனூலென்று நிச்சயிப்பரால். இதனைப் பத்திமையிற் பாடுவோரும், பொருளுரைப்போரும், பூசிப்போரும் எல்லா நலமும் பெற்று வாழ்க ; இந்நூலும் வாழ்க.

ஸுப்ரஹ்மண்யோம்.

சென்னை, இங்ஙனம் :
1-3-1925 நூலாசிரியர்.

காண்டவகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.
கடாவிடைக்காண்டம்	324
கேத்திரகாண்டம்	267
திருவிளையாடற்காண்டம்	1
பலதிறப்பொருட்காண்டம்	416
வேட்கைக்காண்டம்	379

காண்டத்துட் பகுப்பட்டவணை.

1. திருவிளையாடற்காண்டம்.

	பெயர்.	பக்கம்.
	முதல்வன்புராண முடிப்பு	1
1.	சரவணப்பொய்கைத் திருவிளையாடல்	5
2.	திருக்கைலாயத் திருவிளையாடல்	8
3.	திருக்கந்தகிரியிற்பட்டாபிடேகத் திருவிளையாடல்	17
4.	மேருகிரித் திருவிளையாடல்	21
5.	திருக்கந்தகிரியிற் சிருட்டிகாரியத் திருவிளையாடல்	27
6.	இமயமலைச்சாரற் றிருவிளையாடல்	31
7.	திருக்கைலாயத்திற் படைபெறு திருவிளையாடல்	35
8.	மாயாபுரித் திருவிளையாடல்	42
9.	வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்	46
	சூரபதுமன் மந்திராலோச்னை	54
	இரண்டாநாட்போர்	66
	மூன்றாநாட்போர்	74
	நான்காநாட்போர்	75
	ஐந்தாநாட்போர்	78
	பறந்தலைச்சிறப்பு	85
	ஆறாநாட்போர்	94
	முதனாட்போர்	97
	இரண்டாநாட்போர்	98
	மூன்றாநாட்போர்	102

	பெயர்.	பக்கம்.
	நான்காநாட்போர்	105
	ஐந்தாநாட்போர்	106
	ஆறாநாட்போர்	113
10	வீரமாகேந்திரபுரியில் உத்தரகிரியைக் கிடங்கொடுத் தருளிய திருவிளையாடல்	124
11.	திருச்சீரலைவாய்த் திருவிளையாடல்	128
12.	திருப்பரங்கிரித் திருவிளையாடல்	132
13.	தேவலோகத் திருவிளையாடல்	146
14.	தினைப்புனத் திருவிளையாடல்	176
15.	சுனைவளாகத் திருவிளையாடல்	191
16.	செழுஞ்சோலைத் திருவிளையாடல்	199
17.	சீறூர்த் திருவிளையாடல்	211
18.	திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடல்	215
19.	திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்	232

2. கேத்திரகாண்டம்

1.	சென்னை	267
2.	சண்முகஞானபுரம்	278
3.	சண்பகாடவி	290
4.	திருவொற்றியூர்	296
5.	மயிலை	299
6.	திருவான்மியூர்	303
7.	திருக்கழுக்குன்றம்	306
8.	யுத்தபுரி	311
9.	பாடி	315
10.	பாக்கம்	319

3. கடாவிடைக் காண்டம்

1.	திருக்கடாவிடை	324
2.	எங்களிறை	328
3,	நவகணர்தோற்றம்	332
4.	அசோககாலவாசம்	343

பெயர். பக்கம்.

4. வேட்கைக் காண்டம்

1. வேற்குழவிவேட்கை 379
2. வேற்கடவுள் வேட்கை 382
3. வேற்குமரர்வேட்கை 386
4. செவ்வேள்வேட்கை 389
5. குமரவேள்வேட்கை 393
6. கந்தவேள்வேட்கை 397
7. வேன்மழகளிற்றுவேட்கை 400
8. விசாலமாலைவேள்வேட்கை 405

5. பலதிறப்பொருட்காண்டம்.

1. கடவுட்சங்கவுணர்ச்சி 416
2. திருவுளப்பாங்கைவினாதல் 419
3. தியானவிசேடம் 426
4. நாளறுபது 429
5. அவிரரும்பொன் 433
6. பெருவேண்டுகோள் 437
7. பெருவிண்ணப்பம் 440
8. ஆதாரவழிபாடு 444
9. வருகைவிழைந்திரங்கல் 448
10. பணிதலுணர்த்தல் 453
11. ஆதரிப்பாரெவர் 457
12. பகைகடிதல் 461
13. திருவடிவயா 464
14. மனச்சான்றுகொல்வார் மல்கார் 467
15. இடையறாதுநிற்கவிழைதல் 471
16. திருவருட்செயன்ஞாபகம் 483
17. நீதிவிழைந்திரங்கல் 489
18. திருமாலைமாற்று 493
19. ஒட்பமுணர்த்தல் 499
20. திருத்தகுதுணிபு 504
21. மணிமஞ்சரி 506

குமாரஸ்தவம்

1. ஓம் ஷண்முக பதயே நமோ நம :
2. ஓம் ஷண்மத பதயே நமோ நம :
3. ஓம் ஷட்க்ரீவ பதயே நமோ நம :
4. ஓம் ஷட்க்ரீட பதயே நமோ நம :
5. ஓம் ஷட்கோணபதயே நமோ நம :
6. ஓம் ஷட்கோச பதயே நமோ நம :
7. ஓம் நவநிதி பதயே நமோ நம :
8. ஓம் சுபநிதி பதயே நமோ நம :
9. ஓம் நரபதி பதயே நமோ நம :
10. ஓம் ஸுரபதி பதயே நமோ நம :
11. ஓம் நடச்சிவ பதயே நமோ நம :
12. ஓம் ஷடக்ஷர பதயே நமோ நம :
13. ஓம் கவிராஜ பதயே நமோ நம :
14. ஓம் தபராஜ பதயே நமோ நம :
15. ஓம் இஹபர பதயே நமோ நம :
16. ஓம் புகழ்முநி பதயே நமோ நம :
17. ஓம் ஜயஜய பதயே நமோ நம :
18. ஓம் நயநய பதயே நமோ நம :
19. ஓம் மஞ்சுள பதயே நமோ நம :
20. ஓம் குஞ்சரீ பதயே நமோ நம :
21. ஓம் வல்லீ பதயே நமோ நம :
22. ஓம் மல்ல பதயே நமோ நம :
23. ஓம் அஸ்த்ர பதயே நமோ நம :
24. ஓம் சஸ்த்ர பதயே நமோ நம :
25. ஓம் ஷஷ்டீ பதயே நமோ நம :
26. ஓம் இஷ்டி பதயே நமோ நம :
27. ஓம் அபேத பதயே நமோ நம :
28. ஓம் ஸுபோத பதயே நமோ நம :
29. ஓம் (வ்) வியூஹபதயே நமோ நம :
30. ஓம் மயூர பதயே நமோ நம :
31. ஓம் பூத பதயே நமோ நம :
32. ஓம் வேத பதயே நமோ நம :
33. ஓம் புராண பதயே நமோ நம :
34. ஓம் (ப்)பிராண பதயே நமோ நம :
35. ஓம் பக்த பதயே நமோ நம :
36. ஓம் முக்த பதயே நமோ நம :
37. ஓம் அகார பதயே நமோ நம :
38. ஓம் உகார பதயே நமோ நம :
39. ஓம் மகார பதயே நமோ நம :
40. ஓம் விகாச பதயே நமோ நம :
41. ஓம் ஆதி பதயே நமோ நம :
42. ஓம் பூதி பதயே நமோ நம :
43. ஓம் அமார பதயே நமோ நம :
44. ஓம் குமார பதயே நமோ நம :

ஸ்ரீமத் – குமாரசுவாமியத்தில், எப்பாகத்தையேனுந் தொடங்கு முன்னர் இந்த ஸ்தவத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

உ
சிவமயம்
குஹப்ரஹ்மணே நம :
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீமத்-குமாரசுவாமியம்

முதலாவது
திருவிளையாடற் காண்டம்.

முதல்வன் புராண முடிப்பு.

அந்தாதி.

கலிவிருத்தம். (இசை)

சந்திர சேகரன் றழற்கண் ணேபொறி
வந்தன வாறவை மாசில் கங்கைசார்ந்
தைந்துட னொன்றணை குழவி யாகியா
றந்தநன் மாதர்க ளமுத முண்டவே. 1

உண்டவை பலபல வுருவங் காட்டுபு
பண்டுமை யாலொரு படிவ மாயவள்
கண்டென வருத்தமு துண்டு காமர்செய்
அண்டவொண் கயிலைசென் றாடல் செய்யுமால். 2

ஆடலில் வெஞ்சுட ரசுவ மேறிய
தீடணை யம்புலி யிரத மூர்ந்தது
மூடமி லிந்திரன் முதலி னோர்கரி
சேடண வூர்ந்தது செம்பொற் சேயரோ. 3

செங்கரு டன்புலி சீய மோதிமஞ்
சங்குற மேறுழை சரபம் யாடிவர்ந்
தெங்கணு மேகிய தெழில்கொ ளெந்நில
மங்கைய ரும்விழை மகிமைப் பிள்ளையே. 4

பிள்ளைமை நீத்தொரு பெருவ யோதிகம்
உள்ளவ னாய்ச்சுர ருலகை நன்குசெய்
உள்ளமொ டங்ஙன முலாவி னான்வன
நள்ளிட னடைந்துகின் னரஞ்செய் தானவன். 5

செய்யத னோசையிற் சேர்வி லங்குபுள்
மெய்யைம றந்தன வேய்ங்கு ழற்றொனி
ஐயனெ ழுப்பின னகலுண் மாதர்கள்
மையல்செய் விரகமுள் வருந்த நாளுமே. 6

மேலட ரண்டமு மேய சேயவன்
மாலுடல் வரையிடை வந்து வானவர்
பாலுறு வலிகளைப் பாறச் செய்துதன்
வாலிருந் தைவத வடிவு காட்டினான். 7

காட்டலுஞ் சதமகன் கடவு ளேயெமை
வாட்டொரு சூரனை மடித்துக் காவெனக்
கேட்டவ னஞ்சன்மின் கிருபை செய்துமென்
றாட்டரன் பாற்படை யரசை வாங்கினான். 8

வாங்கிமற் கணத்தொடு மகிவந் தோதியும்
வீங்குமெய்க் கயமுகன் றனையும் வீட்டுபு
பாங்குடைச் சிங்கனும் பானு கோபனும்
நீங்கிடக் கண்டவர் நிருபற் கீண்டனன். 9

கீளவை பரிகொடி யாய்க்கி ளர்ந்தன
ஆளொரு வரையடைந் தருணை யான்புகழ்
வாளன கண்ணியை மணந்து விண்புரந்
தாளெயின் மான்மணந் தான்ச யம்புவே. 10

கந்தசட்டி மாவிரத பூசையிற் கந்தபுராண படனஞ் செய்ய வேண்டுமென்னு நியதியுண்டு. அஞ்ஞான்று அதுசெய்தற் கியலாதார், இத்திருப்பத்தையே ஒருமுறை பத்தியோடும் பாடி அப்படன புண்ணியத்தைப் பெறலாம்; ஐயமின்று.

உரை

முதல்வன் புராண முடிப்பு

சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்களினின்று ஆறு நெருப்புப் பொறிகள் வெளிப்போந்தன. அவை, குற்றமற்ற சரவணப் பொய்கை யென்னு நீர் நிலையை யடைந்து ஆறு குழந்தைகளாகி, (கார்த்திகைப் பெண்களென்னும்) அழகிய நல்ல ஆறு மாதர்களுடைய பாலாகிய அமுதத்தையுண்டன. *(1)*

முன்னாளில் இப்படிப் பாலுண்ட அக்குழந்தைகள், பற்பல திருவுருவங்களைக் காட்டி, உமையம்மை ஒரு சேரச் சேர்த்தெடுத் தலால் ஒரு திருமேனியுடையவாகி, அவள் கற்கண்டென்னும்படி தனது திருமுலைப்பாலை யூட்ட வுண்டு, ஆகாயத்தை யளாவி நின்று அழகைத் தருகின்ற ஒள்ளிய கைலாய மலையையடைந்து பல திருவிளையாடல்கள் புரியாநிற்கும். *(2)*

அத் திருவிளையாடல்களில், அழகிய சிவந்த திருமேனியை யுடைய அக் குழந்தையானது சூரியனுடைய குதிரையின் மீதேறியது. பெருமை வாய்ந்த சந்திரனது தேரிலேறிச் சென்றது. அறிவார்ந்த இந்திரன் முதலான தேவர்களுடைய யானைகளின் மிசை அழகு பொருந்த ஆரோகணித்து அவற்றை நடத்தியது.*(3)*

எவ்வுலகத்து மாதரும் விரும்பும்படியான அழகு வாய்ந்த மகிமை பொருந்திய அப்பிள்ளை, சிவந்த கருடன், புலி, சிங்கம், அன்னம், சங்குபோன்ற நிறத்தையுடைய எருது, கலைமான், சரபம், யாடு என்னுமிவற்றின் மேலேறி யெங்கு முலாவியது.*(4)*

(இறைவன்) இப்பிள்ளைத் திருக்கோலத்தை விடுத்து, தேவலோகத்தைச் செம்மைப்படுத்துந் திருவுளத்தோடு, ஒரு முதியோனாகி யங்குலாவினான். (அன்றியும்) செறிந்த காட்டினடுவே சென்று ஒரு வீணை யுண்டுபண்ணி அதனை வாசித்தான். *(5)*

அவ்வோசையின் இனிமையால் அங்கே வந்து கூடிய விலங்குகளும், பறவைகளுந் தம்மை மறந்தன. பின்னர், நகரத்தில்

வசிக்கும் மங்கையர், மயக்கஞ் செய்யும் விரக நோயால் எப்பொழுதும் வருந்துமாறு, வேணுகானத்தை யெழுப்பினான். (6)

இத்திருவிளையாடல் புரிந்த பின்னர், எல்லா அண்டங்களிலுஞ் சென்றுலாவிய பாலசுப்பிரமணியன் மாமேரு பருவதத்தை யடைந்து, (தன்னை யெதிர்த்த) தேவர்கள் வலிமையை யழித்து, (பின்னர் யான் சிறுவனல்லனென்று) தனது தூய பாரமேச்சுவர வடிவத்தை யவர்கட்குக் காட்டினான். (7)

காட்டினவுடன் தேவேந்திரன், ''எங்கள் கடவுளே! எங்களை நலிவுறுத்துஞ் சூரபதுமனைக்கொன்று எங்களைக் காத்தருள்க" என்று குறையிரக்க; அதனைக் கேட்ட இளம்பூரணன், ''அஞ்சன்மின் அருள் புரிவேம்'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, ஆனந்த தாண்டவனாகிய பரமசிவனிடத்திலேயுள்ள படைக்கல நாயகமாகிய வேலாயுதத்தைப் பெற்றான். (8)

பெற்று, வலிய பூதகணங்களோடு பூவுலகிற்கு வந்து (கிரௌஞ்ச) கிரியையும் பருத்த வுடம்பையுடைய தாரகா சுரனையும் அழித்து, அவரோடுரிமை பூண்ட பானுகோபனுஞ் சிங்கமுகாசுரனும் மடிந் தொழியக் கண்டு, அவர்கள் தலைவனாகிய சூரபதுமனை வேலாயுதத்தால் இருகூறாய்ப் பிளந்தான். (9)

பிளக்கப்பட்ட அவை, கந்தக் கடவுளுக்கு (மயில்) வாகனமாகவுங் (கோழிக்) கொடியாகவும் விளங்கின. இப்பால், சுயம்புவாகிய அறுமுகச் சிவன், தன்னாலாளப் படுந் திருப்பரங் கிரியை யடைந்து, அருணகிரிநாத சுவாமிகள் புகழும்படியான, வாள்போன்ற கண்ணை யுடைய தெய்வயானைப் பிராட்டியைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டு இந்திரனுக்கு முடிசூட்டுதலால் விண்ணுலகை யிரக்ஷித்து, தான் ஆண்டுகொள்ளற்குரிய வேடர் குலமாதாய்த் தோன்றிய வள்ளி பிராட்டியையுந் திருமணங் கொண்டருளினான். (10)

முதல்வன் புராண முடிப்பு முற்றிற்று

முதலாவது

சரவணப்பொய்கைத் திருவிளையாடல்.

கலிவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப்பதினோரக்கரம்.

வாயு செஞ்சுடர் தாங்கு மாசுடர்கள்
நாய கங்கையி னாண லோடையிலே
மேய பங்கய வீயி லாறுமுகச்
சேய னாகிய தேவர் தூவினர்பூ. 1

செங்கண் மாலுரை செய்த வாறறுமீன்
மங்கை மாரமு தூட்ட வேவருஞான்
றெங்க ணாயக மாறு சேயெனவாய்
அங்கை யாமலர் சார்ந்த வோரமையம். 2

சீர்கொள் சேய்விளை யாடல் செய்திடவென்
றேர்கொள் சிந்தையி லெண்ணி யேபலவாம்
பேர்கொள் போதொரு பிள்ளை பள்ளிகொளல்
நேர்கொள் யோகதி லேநி லாவியதால். 3

ஒன்ற டிக்கடி தான கைத்ததுலாய்
ஒன்று கண்மழை யோட விம்மியதால்
ஒன்று பேரொலி யோங்க வேகதறிற்
றொன்று நன்னகை யோடி ரங்கியதால். 4

ஒன்று கால்விர லேசு வைத்ததுலா
வொன்று கையல ரொன்ற வைத்ததுவாய்
ஒன்ற ராவென வூர்ந்த தேநொடியுள்
ஒன்று பூமித வழ்ந்த தோகையொடே. 5

மூன்றி ரண்டடி முந்த வேகியதொன்
றூன்று சேவடி சேப்ப வோடியதொன்
றேன்ற வாநனி யேகி யொல்கியதொன்
றான்ற லார்நில மொன்ற டைந்ததரோ. 6

தாய்க ரம்பிடி சார வேகியதொன்
றோய்வி லாதெழல் வீழ லாடியதொன்
றேய்ந டாவலை யேயு ஞற்றியதொன்
றாய்வி யப்புற வொன்ற சைந்ததரோ. 7

தாவு தேரையி னொன்று தத்தியதால்
மாவ லேழக மல்ல ரென்னவிரண்
டோவு றாவெழி னெற்றி முட்டியுலாய்த்
தாவில் சண்டைகள் செய்த சால்புடனே. 8

சால்பு கேண்மினி ரண்டு தாள்புயம்வெந்
கோல்கொள் சங்கமு ழந்து கோள்விரல்கை
வால்கொண் மத்தக மார்பு கண்டமுமாம்
வேல்க ளானனி தாக்கி வீறியவே. 9

அந்த ரம்பல தாவி யாடிநிலன்
வந்தெ லாநனி மண்டி நின்றுநடந்
தந்த வாறுமி சைக்க டங்கிடுமோ
சந்த னோகைய வாவு தன்மையரே. 10

இத்திருப்பத்து, காலை மாலை பூசிக்கப்பட்டுப் பத்திபிறங்கப் பாடப்படுமாயிற் குழந்தைகட்குற்ற பாலாரிட்ட தோடங்கணீங்கும்; சுகமுண்டாம். தாய் தந்தையருள் யாவரேனும், மற்றையருள் எவரேனும் பாடலாம்; ஐயமின்று.

முதலாவது

சரவணப்பொய்கைத் திருவிளையாடல்.

வாயுதேவனும் அக்னிதேவனுஞ் சுமந்துள்ள (சிவபிரானுடைய ஆறுநுதல் விழி) அக்கினிப் பெரும்பொறிகள், நயப்பாடுடைய கங்கை நீர் நிரம்பிய நாணற்புல் லொடுகூடிய பொய்கையிலே (விடப்பட்ட போது) பொருந்திய தாமரை மலர்களில், ஆறுதிருமுகங்களையுடைய சேயனாய் விளங்கின. இதனைக்கண்ணுற்ற தேவர்கள், மலர்மாரி சொரிந்தார்கள். (1)

9. வேல் = ஆயுதப் பொதுப்பெயர்.

திருமாலானவர் அஞ்ஞான்று கூறியவாறு கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரும் அமுதூட்ட வந்தபோது, எங்களுடைய முதற் பரம்பொருளாகிய அச்சேய், ஆறு குழந்தைகளெனவாகி அப்பெண்களின் அழகிய கைம்மலர்களையடைந்திருந்தன. ஒரு சமயத்தில், (2)

அக்குழவிப் பரம்பொருள், சிறந்த பாலலீலைகள் செய்தருள வேண்டுமென்று தனது செவ்விய திருவுளத்திற் கருதி, பலவாகிய திருமேனிப்பெயர்கள் தோன்ற நின்றபோது ஒரு பிள்ளை (கண்வளருங்கோலமாய்) யோகநித்திரையிலே அமர்ந்து விளங்கிற்று. (3)

ஒரு குழந்தை, உலாவிக்கொண்டு அடிக்கடி சிரித்தது. ஒரு சேய், தாரை தாரையாய்க் கண்ணீர் பெருக அழுதது. ஒரு பிள்ளை, பெருங்குரலோடு கதறிற்று. ஒரு மதலை, புன்சிரிப்போடழுதது. (4)

ஒரு மழவு, தனது கால்விரலை வாயில்வைத்துச் சுவைத்தது. உலாவிக் கொண்டிருந்த ஒன்று, தனது தாமரை மலர் போன்ற கையினை வாயிலே வைத்துக்கொண்டது. ஒன்று பாம்புபோல நகர்ந்தது. ஒன்று, நொடிப்பொழுதினுள் மகிழ்ச்சியோடு தரையிலே தவழ்ந்தது. (5)

ஒன்று, மூன்றிரண்டடிகட்கதிகமாக நடந்தது. ஒன்று, தனது ஊன்றிய திருவடி சிவக்கும்படி ஓடியது, ஒன்று, இயன்றவாறு நன்கு நடந்து அலுத்து நின்றது. ஒன்று, விசாலமான நிலத்தை யடைந்தது. (6)

ஒன்று, தாயின்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்றது. ஒன்று, ஓய்வின்றி யெழுந்தும் விழுந்தும் விளையாடிற்று. ஒன்று, தன் பருவத்திற்கேற்றபடியே நடத்தலைச் செய்தது. ஒன்று, தன்னுடைய தாய்கண்டு அதிசயிக்கும்படி ஆட்டம் புரிந்தது. (7)

ஒன்று, தாவிச் செல்லுந் தவளைபோலத் தத்தித்தத்திச் சென்றது. இரண்டு குழந்தைகள், மிக்க வலிமையுள்ள செம்மறிக் கடாக்களைப் போன்றும் மல்லர் களைப்போன்றுங் குறை வில்லாத் தம்முடைய அழகிய நெற்றிகளான் முட்டி உலாவிப் பெருமிதத்தோடு குற்றமற்ற சண்டைகளைச் செய்தன. (8)

(கேட்குந்திறனுடையீர்!) இச்சண்டைகளின் பெருமையை இன்னுங் கேளுங்கள். இக்குழந்தைகள், தம்முடைய இரண்டு அகப்பாதம், மேற்புயம், முதுகு, கணையொத்த கணைக்கால், முழங்கால், வலியவிரல், ஒளிபொருந்திய கைத்தலம், சென்னி, மார்பு, கழுத்து என்னும் இவ்வுறுப்புக்களையே படைக்கலங் களாகக் கொண்டு தாக்கி வீறிநின்றன. (9)

சந்தக்கவியாகிய அருணகிரிநாதரது உவகையை நாடுகின்ற நன்மை யுடையீர்! பல குழந்தைகள், ஆகாயவெளிகளிலே தாவி விளையாடிமீட்டும் பூமியின் கட்போந்து மற்றைக் குழந்தை களோடும் நன்றாகக் குழுமிநின்று நடனஞ்செய்த வகை யெல்லாஞ் சொல்லால் அளவிடப்படுமோ? (படாவே என்றபடி.) (10)

சரவணப் பொய்கைத் திருவிளையாடன்
முற்றிற்று.

இரண்டாவது

திருக்கைலாயத் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

அளவி லாவறி வன்சர வணத்தட மமல
நளின மீதறு குழவிக ளாய்மிளிர் ஞான்று
அளக நீள்சிவை யறுமுக னாயவிர் கென்றே
வளர்க ரங்களி னணைத்தது கண்டுள மகிழ்ந்தாள். 1

அருத்தி னாடிரு வமுதமு முண்டத ராப்பூண்
ஒருத்த னோடவ ளோடும டைந்ததொண் கயிலை
திருத்த மார்நவ வீரர்க ளிலக்கர்கள் சிதறா
அருத்தி யோடுற வாடலுங் கொண்டதம் மழவே. 2

காலி னேழ்கட லுடைத்தது விடுத்தது கடின
மாலி றாவெழு வான்வரை தகர்த்தது வைசால்
வேலி னாலிருந் திசைக்கரி யாவையும் வீரிட்
டோலி டுஞ்சிறு பந்தென வாடிய துவப்பால். 3

இன்ன வாறுபல் பெருந்திரு வாடல்க ளிழைத்த
இன்ன லேதுமில் பரம்பொரு ளென்விளை யாட்டாற்
பின்ன மாயவெல் லாமுனம் போற்பிறங் குகவென்
றுன்னி யன்னண மாக்கிய மாண்பெவ ருறுவார். 4

பின்றை மாகயி லாயம தடைந்தெழில் பிறங்கு
மன்றன் மெய்யிளம் பூரணன் வதிதரு காலை
கொன்றை சூடியை நினைந்தொரு நாரதன் குயிலு
கின்ற வேள்வியிற் றகர்பிறந் ததுமுறை கெடலால். 5

தண்டை நூபுரங் கால்களிற் றயங்குமத் தகர்தான்
கொண்ட சேவுடல் குலுக்கியெப் புவனமுங் குலுங்க
மண்டி யேவரு கிறததை யடக்கென மாண்பார்
அண்டர் மாதவர் தொழுதனர் சேயவ னடியை. 6

வீர பாகுதன் கைகளி னாலதன் மிடன்மெய்ச்
சீர றாவணம் பிடித்ததைக் கொணர்தலுஞ் சேய்மைத்
தார மேனிய னதன்மிசை யிவர்ந்துபஃ றலமும்
ஏர றாமலு லாவியென் னூர்தியிஃ தென்றான். 7

அக்க டாவுமவ் வாறமர் வடைந்தபின் னளியாற்
சொக்க றாவய னரனடி களின்மலர் தூவி
மிக்க வோகையொ டேவெளி வருகையின் மிடலார்
செக்கர் வேளடி போற்றலி லாதய றிரிந்தான். 8

அவ்வ யன்றனை யழைத்துமுற் குடிலையி னருத்தஞ்
செவ்வ னோதுதி யெனக்குகன் கூறலுஞ் சிருட்டி
எவ்வ மின்றுசெய் நானது வென்றய னியம்ப
உவ்வி புண்ணுறப் புடைத்தன னவனையவ் வொருவன்.
9

குட்டி மேலுதைத் திருந்தளை யிட்டிவற் கொடுபோய்
விட்டி டாதுகந் தாசல மிருத்துமி னெனுஞ்சூள்
இட்ட வாறுசெய் தனர்கண ரீசனுக் கவ்வோம்
கட்ட தோதின னருணையன் புகழ்தனிக் கடவுள். 10

சிறுவர்களால் இத்திருப்பத்து, காலை மாலை பூசிக்கப்பட்டுப் பத்திபிறங்கப் பாடப்படுமாயின் அவர்கட்கு உடல்வன்மையுங் கல்வியறிவு முண்டாம்; ஐயமின்று.

இரண்டாவது

திருக்கைலாயத் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

முற்றறிவுடைய முதல்வன், சரவணப்பொய்கையிலே தூய்மை பொருந்திய தாமரைமலர்களின்மீது ஆறு திருக்குழந்தைகளாய் விளங்கியமர்ந்திருந்த போது, நீண்ட கூந்தலையுடைய பார்வதிதேவி, ''நீவிர் அறுமுகத்திருவுருவனாய் அமையுங்கள்'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, நெடிய தன்னுடைய திருக்கரங் களால் அக்குழந்தைகளை ஒரு சேர அணைத்தனள். அவை அவ்வாறே திரண்டது கண்டு திருவுளத்திலே மகிழ்ச்சி கொண்டருளினாள். (1)

(அவ்வறுமுகக் குழந்தைக்கு) உமாதேவி தன்றிருப் பயோதரப் பாலையூட்ட அதுவுமுண்டது. பின்னர் அது, பார்வதி பரமேச்சுவரரோடு ஒள்ளிய திருக்கைலாய மலையை யடைந்தது. அங்கு நலங்கள் எவற்றினுந் திருத்தமுற்ற குழந்தைப் பருவத்து (மாணிக்க நிறமுடைய வீரபாகு, தரள நிறமுடைய வீரகேசரி, புட்பராக நிறமுடைய வீரமகேந்திரன், கோமேதக நிறமுடைய வீரமகேசன், வைடூரிய நிறமுடைய வீரபுரந்தரன், வயிர நிறமுடைய வீரராக்கதன், மரகத நிறமுடைய வீரமார்த்தாண்டன், பவள நிறமுடைய வீராந்தகன், நீல நிறமுடைய வீரதீரனெனும் பெயரிய) நவவீரர் களோடும் இலக்ஷம் வீரர்களோடும் பின்னமில்லாப் பிரியத்தோடு நேயமுங் கொள்வதாயிற்று அக்குழந்தை. (2)

அது, தனது தாளினால் ஏழு கடல்களையும் உடைத்துப் பெருக்கெடுக்க விட்டது. கூர்மை மிக்க ஆயுதத்தினால், பெருமை கெடாத வானளாவிய சத்த குல கிரிகளையுந் தகர்த்து விட்டது.

பெரிய திசைக்கரிகள் யாவற்றையும் வீரிட்டோடுஞ் சிறுபந் தெனும்படி மகிழ்ச்சியோடு விண்ணிலெறிந்து விளையாடியது. (3)

இந்த விதமாகப் ''பல்பெருந் திருவாடல்கள்'' புரிந்தருளிய துன்பமணுவு மில்லாத அம்முழுமுதற் கடவுளான பெருமான், ''எனது இலீலையினாற் சிதைவுற்ற எல்லாம் முன்புபோலவே பொலிவுறுவனவாகுக'' என்று திருவுள்ளத் தெண்ணி, அவ்வாறே ஆக்கிய அவ்வற்புதப் பெருமையை அவனன்றி வேறெவர்தாங் கொள்ளவல்லார்! (4)

பின்பு, அழகு விளங்குகின்ற இயற்கையாகவே கடவுண் மணம் வீசுகின்ற திருமேனியையுடைய இளம்பூரணனாகிய கடவுள், ஸ்ரீ மஹா கைலாஸத்தை யடைந்து ஆங்கமர்ந்திருக்குநாளில், ''சிவபெருமானைக்குறித்து நாரதர் செய்கின்ற ஒரு யாகத்திற் செய்யுமுறை தவறின காரணத்தால் அதனினின்றும் யாட்டுக்கடாவொன்று தோன்றியது. (5)

தண்டையுஞ் சிலம்பும் அணிந்த கால்களோடு விளங்கும் அக்கடாவானது, தனது சிவந்த உடம்பைக் குலுக்கிக்கொண்டு எல்லாப் புவனமு நடுங்கும்படி விரைந் தார்ப்பரித்து வருகின்றது; அதனை அடக்கி யருளல்வேண்டும்'' என்று மாட்சிமை வாய்ந்த தேவர்களும், முனிவர்களும் முருகப்பெருமான் சன்னிதியில் விண்ணப் பித்து அவனடிபணிந்தனர். (6)

அவ்வாறு வந்த யாட்டுக்கடாவை, வலிய அதன் உடற் பொலிவு அழியா வகை யில் வீரபாகுதேவர் தம்முடைய கைகளாற் பிடித்துக்கொண்டு வருதலும், மக்களறி விற்கு எட்டாததாகிய பிரணவத்தைத் தனது திருமேனியாகக் கொண்டுள்ள கந்த வேள், அதன்மேல் ஆரோகணித்து அதனுடைய நலத்தை அழிக்காமலே பல புவனங் களிலும் உலாவி வந்து, ''இஃதெனது வாகனம்'' என்று கூறியருளினன். (7)

அதுகேட்ட அக்கடாவும் அவ்வாறு வாகனமா யமர்ந்தபின்பு, சிவபெருமான் திருவடிகளை மெய்யன்போடு மலர்களைக் கொண்டருச்சித்து வணங்கி மிக்க களிப்புடன் சிவசன்னிதானத்தி லிருந்து வெளியேவந்துகொண்டிருந்த அழகிய

4. "பல்பெருந் திருவாடல்கள்" - "முதல்வன்புராண முடிப்பு" என்னும் பத்திலுமறியக்கிடக்கின்றன.

பிரம தேவன் சருவவல்லமையும் பொருந்திய செவ்வேட் பரமன்றிருவடிகளை வணங்காது உதாசீனனாய் அப்பரமன திருக்கையினைக் கடந்துபோயினன். (8)

அங்ஙனஞ்சென்ற பிரமனைக் குகக்கடவுள் அழைத்து, ''வேதத்தின் முற்பட்டுள்ள பிரணவத்தின் பொருளை இனிது கூறுவாயாக" என்றுபணித்தருள; அவனும் ''செவ்வனே படைப்புத் தொழில் நடாத்தும் நானே அதன்பொருள்'' என்று கூறினன். கூறவே, அத்தனிமுதல்வன் அயனது தலைகள் புண்ணுறும்படி நன்கு குட்டினன். (9)

குட்டியதோடு தனது தாளால் அவ்வயனதுடம்பிலு முதைத்து, ''இவனுக்குப் பெரிய தளைகளைப் பூட்டித் தப்பவிடாது கொண்டுபோய்க் கந்தகிரியிலே சிறை யிலிருத்துங்கோள்'' என்று பணிக்க ; கணநாதரும் அவ்வாறே செய்துமுடித்தார்கள். (பின்னர்) அருணகிரிநாதர் புகழும்படியான ஒப்பற்ற முருகப்பெருமான், சருவேசு வரனாகிய சிவபெருமானுக்கு அப்பிரணவத்தின் உண்மைப்பொருளை உபதேசக் கிரமத்தா லெடுத்துரைத்தனன். (10)

திருக்கைலாயத்திருவிளையாடன் முதற்பத்து முற்றிற்று.

திருக்கைலாயத்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

திருவடி தொழாருறு பயன்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அடியொன்றற்கிருபத்தோரக்கரம்.

தந்த தனதன தந்த தனதன தந்த தனதன தந்தன

விண்டு வெழிலுடை யுந்தி வருமயன் வெம்ப லொடுசிறை சென்றபின்
வண்டி லவன்வினை கொண்ட குகனைவ ணங்கல் விடுபவர் சண்டனூர்
கண்ட பொழுதக மஞ்ச லுழிதரு கண்கண் மழைசொரி துன்பமுந்
தொண்டை விரியவி ழுந்த லறுமொரு துன்பு மிறையும்வி டுங்கொலோ. 1

9. பிரணவத்திற்குப்பொருள் நானே என்று பிரமதேவன் கூறின னென்பதை, "ப்ரக்ருதச்சாஹமேவார்த்தோ விதிரஸ்யேதிவிப்ருவந்|" எனச் சம்பவகாண்டத்து 33-ஆம் அத்தியாயங் கூறிச்சேறலி னறியலாம்.

அம்பொ னயிலயி றங்கு கரனடி யன்பொ டனுதினம் வந்தியா
வம்பர் மரணம டைந்து நடுவைவ ழங்கு நமனகர் கண்டகால்
கும்பி யளறுகள் கிண்டு புழுவிறல் கொண்ட கடியுயிர் தங்கிடந்
தும்பி யறைகள்கி டந்து பலபல துன்ப முறலும்வி டுங்கொலோ. 2

துங்க விளமதி தங்கு சடையினர் தந்த சுரகுரு சுந்தரப்
பங்க யவடிக ணம்பல் விடுபவர் பஞ்ச நமனகர் கண்டகால்
செங்கை கழல்பல துண்டு படுபொழு தங்கண் மழைநனி சிந்தலும்
வங்க ரெனமுக கஞ்ச நலிதலும் வந்தை கெடலுமி றுங்கொலோ.3

சிந்தை வெளிநடு நின்று நடமது தந்த ருளுமொரு செங்குகன்
அந்தி ருவடியை நம்பல் விடுபவ ரந்த கனகரி கண்டகால்
வெந்து தழலிடை மண்டை யுடையவி ழுந்து சுடுகறை சிந்தவுள்
நொந்தி டுறவினர் கண்ட முதலுரு டங்க லுமொழிவு றுங்கொலோ. 4

இன்சொன் மொழியினும் விஞ்சு கிளிமொழி யின்ப வுமையினி ளஞ்சுதன்
நன்சொ னெறியினை நம்ப லிலர்கறை நன்று தெரிமறல் கண்டகால்
வன்சொல் யமபடர் வந்து விழிசெவி மங்க வறைதலு மன்பிலாப்
புன்சொ லடிபிடி தந்த கருவிகள் பொன்ற வயர்தலு நந்துமோ. 5

தான தனதன தான தனதன தான தனதன தானன

பீடு கெழுமயி லேறு மழகனை யாடு தகர்விடு பீடனை
நாடு மனமிலர் ஞால வுயிர்களின் ஞாய நமனகர் மேவுகால்
மோடு பிடர்தலை நாசி விழிசெவி மூர லிதழ்களை யூறுகாய்
போடு படர்பலர் கீறு தொழிலொடு போழ்தல் புரிதலு மோவுமோ. 6

வீர வமர்புரி வீர வவுணர்கள் வீர நகரினை மாகட
னார முளமிழ வேசெய் குகனடி நாடு மனமிலர் காலனூர்
சார மயமட னீடு கழுமுனை தாவு சுடுதரை மேவலுங்
கோர விருணிலை தாப நளிர்நிலை கோட லுமொருவு மோவரோ.
7

மாய வசுரர்கண் மாய வமர்புரி மாய சிவகுரு சீரலை
வாயி லமரர்செய் பூசை கொளுமிறை மாண டிநினைகி லார்வரு
தீயர் தமைமுனி பாச தரனகர் சேரு மமையம றாவுயிர்க்
காய நனிசிதை வாக வுரலிடு கார்ரர் தொழில்களு மோவுமோ. 8

வாச நயமிகு நீப வணியணி மார்ப மொளிர்குக தேவனை
ஈச னெனநினை யாது விலகிய வேசர் நமனகர் மேவுகால்
பாச தரரெதி ராகி யுடல்வலி பாற விசிதர வாரலில்
வீசு படர்தொழின் மாபி லறைதொழில் வேலர் தொழில்களு
மோவுமோ. 9

தத்த தனதன தத்த தனதன தத்த தனதன தத்தன

மட்டில் புகழ்முனி நட்பி லவிர்குகன் மட்டு மலரடி விட்டகைத்
துட்டர் முதுகிடை மொத்து நமனக ருற்ற பினரவர் தொக்கினை
வெட்டி யுதிரந ரப்பு விளர்தசை யத்தி சருமம்வி லக்குநர்
கிட்டி வருதலு நிற்ற லெஙன்மதி கெட்ட லையுமகி லத்தரே. 10

திருக்கைலாயத்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

திருவடிதொழாருறு பயன்

திருமாலினது அழகிய நாபியிற் றோன்றிய பிரமதேவன் துன்புற்றுச்சிறைபுக்கபின், அந்தப் பிரமனது குற்றமற்ற படைப்புத் தொழிலை மேற்கொண்ட குக பெருமானை அந்தப் பிரமதேவன் வணங்கத் தவறியவாறு தவறுவோர்கள், யம புரத்தைக் காணநேர்ந்தபொழுது நெஞ்சு நடுங்குதலும், சுழலமிடுகின்ற கண்கள் அழுகைமழை பொழியுந் துன்பமும், தொண்டை வீங்கும் படி விழுந்தலறுந் துன்பமுஞ் சிறிதேனும் விட்டொழியுமோ? (ஒழியா என்றபடி.) (1)

அழகிய பொன்மயமான கூர்மைவாய்ந்த வேலாயுதத்தினைத் திருக்கரத் தேந்தியுள்ள முருகப் பெருமானுடைய திருவடிகளை அந்தப் பிரமதேவனைப்போல அன்போடு நாடோறும் வந்தியாத வம்பர்கள், மரணமடைந்து உயிர் கட்கு நியாயம் வழங்கும் யமதருமராசனது நகரத்தைக் காணநேர்ந்த காலத்திற் கும்பியென்னு நரகத்திலும், புழுக்கள் குடையும்படியான சேறுகளிலும், வன்மைமிக்க கடியுயிர்கள் தங்கிடங்களிலும், பலதிற வண்டுகள் செறிந்திருக்கும் இடங்களிலுங் கிடந்து மிகப் பலவாகிய துன்பமடைதலினின்றுந் தப்புவார்களோ? (தப்பார்கள்.) (2)

பரிசுத்தமான பிறைச்சந்திரன் தங்கியுள்ள சடாமண்டல மஸ்தக சிவபெருமான் தந்தருளிய சுப்பிரமணியனாகிய சுரகுருவின் அழகிய திருவடித்தாமரைகளை, அந்தப் பிரமதேவன் நம்பாது கைவிட்டவாறு விடுபவர்கள், விசாலம்பொருந்திய யமபுரத்தைக் காண நேர்ந்தபோது, (இறைவனை முன்னம் வணங்கலும் வலம்வரலுஞ் செய்யாத) அவர்தஞ் சிவந்த கைகளுங் கால்களும் பல துண்டாகத் தரிக்கப்படும்பொழுது அழகிய கண்கள் அழுதலால் நீரை மிகச் சொரிதலும், சண்டாளரைப்போல முகார விந்தம் வாடுதலும் பெருமை கெடுதலும் ஒழியுமோ? (ஒழியா என்றபடி.) (3)

ஆன்மாக்களுடைய இருதயா காயத்தின் நடுவே நின்று தாண்டவம் புரிந் தருளுஞ் சோதி சொரூபனாகிய குகபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளை அந்தப் பிரமதேவன் நம்பாது கைவிட்டவாறு விடுபவர்கள், யமனது நகரத்தைக் காண நேர்ந்தபோது தமதுடம்பு நெருப்பில்வெந்து மண்டையோடு உடையவும் இரத்தஞ் சிந்தவுமாக விழுந்து உளம்வருந்தித் தமதுறவினரைக் கண்டழுதலும் வாடுதலும் நீங்குமோ? (நீங்கா என்றவாறு.) (4)

கிளிமொழியினும் இனிமை சிறக்கும்படியான இன்சொல்லை யுடைய உமா தேவியின் இளைய குமாரனுடைய பிரணவவேத மார்க்கத்தை அந்தப் பிரமதேவன் போல நம்பாதவர்கள், நன்று தீதுணர்ந்து உரிய நியாயங்கொடுக்கவல்ல யமனைக் காண நேர்ந்தபோது கொடுஞ் சொற்களையுடைய யமபடர்கள் எதிரே தோன்றிக் கண்ணுங் காதுங் கலங்கும்படி அறைதலும் (இறைவனடியவர் திருவுள்ளம் வருந்த) இரக்கமற்ற இழி மொழிகளையும் அடிபிடிகளையு நல்கிய வாய்முதலிய கருவிகள் அழியும்படி செய்தலுங் குறையுமோ? (குறையா.) (5)

வலிமை மிக்க மயிலின்மீது ஆரோகணிக்கும் அழகனும், நடனஞ் செய்யக்கூடிய யாட்டுக்கடாவை வாகனமாய்ச் செலுத்தும் பெருமையுடையவனுமாகிய குமாரக் கடவுளை அந்தப் பிரமதேவனைப்போல நாடு மனமொழிந்தவர்கள் மண்ணுலக வாசிகட்கு நியாயம் வழங்கும் நமனதூரை நண்ணும்போது, (அப் பாபாத்துமாக் களுடைய) வயிறு, பிடர், தலை, மூக்கு, கண், காது, பல்லோடுங்கூடிய பாகம், உதடு என்னு முறுப்புக்களை ஊறுகாய்

போடுகின்ற யமகிங்கரராகிய பலர் கீறலும் பிளத்தலுஞ் செய்தல் குறையுமோ? (குறையாது.) (6)

வீரயுத்தம் புரிந்த வீர அசுரர்களது வீரமாகேந்திரபுரியைப் பெரிய கடலின் நீரினுள் அமிழச் செய்த குகேசனுடைய திருவடியை அந்தப் பிரமனைப்போல நாடுமன மொழிந்தவர்கள் நமனூர் சேருங்காலத்தில், வலிமிகுந்த கழுமுனைகளையும் அனல்வீசிக் கொண்டிருக்கிற சுடுதரைகளையும் அடைதலும், பயங்கரமான இருட்டிடங்களையுங் காடுகளையுங் குளிர்மிக்க இடங்களையுந் தம்முடைய இருப்பிடங்களாகக் கொள்ளுதலும் நீங்குமோ? (நீங்கா.) (7)

மாயம்வல்ல அசுரர்கள் மாண்டொழியும்படி போர்புரிந்த எல்லா மாயமும் வல்ல சிவகுருநாதனும், திருச்செந்தூரின் கண்ணே தேவர்கள் செய்த பூசையை ஏற்றருளிய இறைவனுமாகிய அறுமுகச் சிவனுடைய பெருமைவாய்ந்த திருவடிகளை அந்தப் பிரம தேவனைப்போலத் தியானஞ்செய்யாதுள்ளோர் தனது முன்பாகவரும் பாவிகளைக் கோபிக்கின்ற யமனதுலகத்தைச் சேருங்காலத்தில், அழியாத உயிர்க்குறைவிடமாகிய (சூக்கும) உடம்பு செவ்வையாய்ச் சிதைவுறும்படி உரலிலிடுவோர் செயல்களுங் குறைவுறுமோ? (குறைவுறா.) (8)

வாசனையாகிய நயப்பாடு சிறக்குங் கடப்பம் பூமாலையும் ஆபரணமும் அழகிய திருமார்பில் விளங்கப்பெற்ற குகக் கடவுளைச் சருவேசுவரனென்றெண்ணாது (குறைவாகக்கருதி) அந்தப் பிரமதேவனைப்போல விலகிய (போலிச்சிவ) வேடதாரிகள் யமபட்டணத்தை யடையும்போது, பாசமேந்திய கிங்கரர்களெதிர்ப்பட்டு உடல் வலி நீங்கும்படிக்கான கட்டுதலைச் செய்ய; பின்பு எடுத்தெறியத்தக்க கிங்கரர்கள் எடுத்து நெருப்பிடையெறியுஞ் செய்கையும், மார்பிலறையுஞ் செய்கையும், ஆயுதங் கொண்டு சிக்ஷிப்பார் செய்கையுங் குறையுமோ? (குறையா.) (9)

நன்மதியிழந்து திரியும் உலகாயதர்களே! எண்ணிறந்த திருப்புகழ்களைத் தம்முடைய பாடல்களில் வைத்துப் பாடிய அருணகிரிநாத முனீந்திரருடைய அன்பில் விளங்குகின்ற குகபெருமானுடைய வாசம் பொருந்திய திருவடிமலர்களை

அந்தப் பிரமனைப்போல் அவமதித்துத் தள்ளிவிட்ட சிறுமைக் குணமுடைய துட்டர்கள், பாவிகளுடைய முதுகிற் புடைக்குந் தொழில் நிகழுங் காலனூர் சேர்ந்தபின்னர், அவர்களுடைய உடம்பைவெட்டி, இரத்தம், நரம்பு, நிணம், தசை, எலும்பு, தோல், என்னுமிவற்றை வெவ்வேறாக்குந் தொழிலையுடைய யமபடர்கள் நெருங்கி வந்த வுடன் அவர்கட்குத் தப்பி நிற்குமாறும் யாங்ஙனம்? (இல்லை யென்றபடி.) *(10)*

திருக்கைலாயத் திருவிளையாடல்
இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

மூன்றாவது

திருக்கந்தகிரியிற் பட்டாபிடேகத் திருவிளையாடல்.

கலிவிருத்தம்.

சீர்முழுதொன்றிய சிறப்புடைத் தலையாகெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பன்னீரக்கரம்.

ஏரா ருங்குழ வன்றக ரேறுமுனே
பாரா ரேமவி லங்கலி லேபனிகொள்
தாரா ரிந்திர னாதிய ராவிதடிந்
தோரா நெஞ்சுடை நீவிரு யிர்த்தெழுமின். 1

என்றா னன்னணம் வந்தெதிர் நின்றவர்முன்
நன்றா யென்னைய றிந்துந லம்பெறுவீர்
என்றா ரண்டமெ லாமமர் பேருருவாய்
நின்றா னர்த்தப தம்வரை கண்டனரால். 2

கண்டா ருண்மக வானிகல் சூர்களையா
அண்டா காவென வன்னது செய்வலெனா
வண்டா ரேகனு ரைத்தலும் வானவர்சீர்
கொண்டா ரென்னவு ளங்குளிர் வுற்றனரே. 3

1. ஏமவிலங்கல் = பொன்மலை = மேருகிரி
3. வண்டார் = வண் + தார் எனப் பிரித்துக்கொள்க.

அவ்வா றாமணி மாயவ னாதிசுரர்
செவ்வா னோனொடு திண்கயி லைக்கருகே
எவ்வா சுந்தபு மெண்ணின்மு டிக்கிரியாய்
உவ்வா ருள்ளென மின்னிட னுற்றனரால். 4

அங்கா ராடக வாலய நள்ளிடையோர்
சிங்கா ரத்திரு வாளரி பீடமிடா
மங்கா வீசன்ம கன்றனை நீயிதிலே
தங்கா யென்றனர் தங்கின னேயவனும். 5

மாசா ராவிக ளுய்த்திவ ழங்குநெறித்
தேசா ராதிம றைக்கரை கண்டதிரு
வீசா நின்றவ சிட்டன்மு தல்விளியாத்
தேசா ரந்தணர் வந்தனர் சேய்தொழுதார். 6

வாலே றண்டம காவுத கங்கொடவர்
நூலே றொண்சொனு வன்றுகொ டேமுருகுக்
கோலே றுங்குக னுக்கபி டேகமிழைத்
தேலே றம்முடி யுஞ்சிர சிட்டறைவார். 7

எஞ்சா வேதம்வ ழுத்துமி ரும்பொருளே
மஞ்சா ரித்திரு மான்முதல் வாகினிகட்
கஞ்சா ரும்பதி நீயினி யென்றவர்கள்
நெஞ்சா ரச்சொல வொப்பின னீள்விறலோன். 8

சேனா னீசக மாகுரு வென்றுதிரு
மானா கத்தரி றைஞ்சினர் வன்முருகும்
ஆனா வெண்கிரி புக்கதன் னாரெவருங்
கானா ராசினி காமரில் லெய்தினரால். 9

வல்லார் கந்தன மர்ந்தமை யாலவ்வரை
வில்லார் கந்தப ருப்பத மாம்விபுதர்
கல்லார் நெஞ்சொடு சேயையெ திர்த்தகதை
சொல்லார் விற்புகல் வேனொலி யற்றொழுவீர். 10

---

4. உவ்வார் = *தவமுடையார்.*
7. எல், ஏலென எதுகை நோக்கி நீண்டது. எல் = *ஒளி.*

மூன்றாவது

திருக்கந்தகிரியிற் பட்டாபிடேகத் திருவிளையாடல்.

அழகு பொருந்திய இளம்பரிபூரணன் (நாரதர் யாகத்துதித்த) யாட்டுக் கடாவை யடக்கி அதன்மீதேறுமுன்பே பூமியிற் பொருந்திய மேருகிரியிலே குளிர்ந்த பூமாலையணிந்த இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் உயிரைப்போக்கி, பின்பு ''உண்மை அறிய மாட்டாத மனத்தை உடைய நீங்கள் எல்லீரும் பிழைத் தெழுவீர்களாக,—'' (1)

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினன். அவ்வண்ணமே, எழுந்து வந்து நின்ற தேவர்களை நோக்கி, ''நம்மைச் செவ்வையாய் அறிந்து நன்மை அடைவீர்களாக" என்று கூறி, நிறைந்துள்ள அண்டங்கள் யாவும் தன்மாட்டமர்ந்துள்ள மகா விசுவரூபங் கொண்டு நின்றனன். தேவர்கள் அவ்வுருவத்திற் பாதிக்கால் (=முழந்தாள்) அளவு மட்டுமே தரிசித்தனர். (2)

அவ்வாறு தரிசித்தவர்களுள்ளே, தேவேந்திரன் (பெருமானை நோக்கி) ''சருவாண்டங்களுள்ளும் நிறைந் திருக்குங் கடவுளே! எங்களைப் பகைத்த சூரபதுமனாதியோரை அழித்து எங்களைக் காத்தருள்வாயாக" என்று விண்ணப் பித்தவுடன், வளப்பம் பொருந்திய (கடப்பம்) பூமாலையை அணிந்த தனிப் பரம் பொருளாகிய கந்தனும், ''அவ்வாறு செய்வேம்'' என்று வாக்களித்தவுடன், தேவர்கள் அப்போதே இழந்த நலம் யாவும் பெற்றவர்போல மனங்குளிர்ந்தார்கள். (3)

அவ்வண்ணம் உள்ளக் களிப்பெய்திய நீலநிறத்திருமால் முதலிய தேவர்கள், தேஜோமயனாகிய முருகவேளோடு வலிமை பொருந்திய திருக்கைலாயத்திற் கணித்தாய்க் குற்றமேதுமற்ற கொடுமுடிகள் பலவற்றோடுங்கூடிய பருவதமாய்த் தபோதனர் நெஞ்சுபோலப் பரிசுத்தமாய் விளங்கு மோரிடத்தை யடைந்தனர். (4)

அங்குப்பொருந்திய ஒரு பொற்கோயிலின் நடுவிடத்தே அவர்கள் ஒரு அழகிய சிங்காசனமிட்டு மூப்பிறப்பறியா முருக

வேளை நோக்கித் ''தேவரீர் இதன்மீ தெழுந் தருளல் வேண்டும்'' என்று வேண்டினர். அவனும் அவ்வாறு செய்தனன். (5)

மும்மல வழுக்கு மூடப்பெற்ற ஆன்மாக்களுக்குப் பேரின்ப நெறி காட்டுஞ் சிறப்புடைய பழைய வேதமாகிய கடலின் கரையைக்கண்ட சிறப்புமிளிர் கின்ற வசிட்டர் முதலாகவுள்ள பிரமதேஜசுடையார் பலர், அங்குவந்து பாலரூபப் பெருமானடி பரவினர். (6)

அவர்கள், பரிசுத்தமான ஆகாய கங்கை நீரைக்கொண்டு நல்ல வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே அழகிய செங்கோலேந்தி விளங்குங் குகபெருமானுக்கு அபிடேகித்து, ஒளிமிக்கதோர் அழகிய கீரீடத்தையும் அவனது திருமுடிக்கணிந்து பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினர். (7)

''அழிவறியா வேதங்கள் துதிக்கும் பரம்பொருளே! மேகநிற மேனியனாகிய இந்தத் திருமால் முதலிய தேவசேனைகளுக்கு இனிமேல் ஏற்றபதி தேவரீரேயாவீர்'' என்று மனமார விண்ணப்பிக்க; முடிவிலாற்றல் படைத்த முருகவேளும் அதற்கிசைந்தருளினன். (8)

சேனானீ (= சேனைத்தலைவ!) மகாஜகத்குரு! என்று கூறிக்கொண்டு திருமாலும் ஏனைய விண்ணவர்களும் பணிந்தனர். எல்லா வல்லமையுமுடைய முருகவேளும் குறைவொன்றுமில்லா வெள்ளியங்கிரிக்கு எழுந்தருளியது. மற்றையோரும் விண்ணகத்தையும், கானகத்தையும், அழகிய இல்லங்களையும் அடைந்தனர். (9)

வலிமைவாய்ந்த கந்தக்கடவுள் அமர்ந்தருளிய காரணத்தால் அம்மலைக்கு ஒளிமிக்க 'கந்தகிரி யென்னும் பெயரெய்தியது. அருணகிரிநாதனாரடிதொழு மன்புடையீர்! இனி, அத்தேவர்கள் கன்னெஞ்சினராய்க் கந்தவேளை யெதிர்த்த அக்கதையை விருப்பத்தோடு (விளக்கிச்) சொல்லக்கடவேன். (10)

திருக்கந்தகிரியிற் பட்டாபிடேகத்
திருவிளையாடன் முற்றிற்று.

CENTRE FOR SHAIVA STUDIES Puducherry

நான்காவது

மேருகிரித் திருவிளையாடல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சதாக்கரம். (நூறெழுத்து).

தனனதன தந்தா தனனதன தந்தா
தனனதன தந்தா தனதான.

அரநயனம் வந்தோ னிதிகிரியி னின்றே
யதனுடைய வன்கோ டுகள்பேரா
விரிதிசையெ றிந்தா டுதலொழிய வென்றே
விபுதர்பதி விண்கா வலர்சூழ
விரைவினவண் வந்தே சதமுனையெ றிந்தான்
விறல்கொளது வெந்தே பொடியாகி
இரிவதுமு ணர்ந்தா ரிவனொருசி றந்தோ
னெனமிகவு நொந்தா னுலகீரே. 1

திகழ்கிரியை யுஞ்சேய் கிடுகிடென வங்கே
செயலுணரும் விண்கோ தனதானை
இகலுடையொ ரம்பான் மடிதலும றிந்தா
னிதயமிக வெந்தா னதன்மேலே
பகவதியி ளங்கான் முளைவிடுமி ரண்டோ
டுறுசரமி ரண்டான் முடிபாடார்
துகில்பரமி ழந்தா ருணர்வையும கன்றோர்
சுடர்நிலம்வி ழுந்தா னுலகீரே. 2

உலகுயிரி ருந்தூ னுடலினைவி டுங்கா
லுயிர்கவரும் வன்றோ ணமனானோன்
பலபடைகள் கொண்டே சமரிடுதல் கண்டே
பரமபதி யின்சே யிலைபோலும்

1. *நிதி = பொன் ஆகலின், நிதிகிரி = பொன்மலையாகிய மேருகிரியென்க.*

அலகுகளி லைந்தே விடவவையு டம்பே
றிடலுமவ னொந்தே யறிவேபோய்
நிலமிசைநெ டுங்கார் மலையெனவி ழுந்தா
னிசநெறிவி ரும்பே ருலகீரே. 3

அளவையில டங்கா வுருவெவையும் வெந்தே
யழியவனை யுந்தே வெனுமாரல்
உளநனிவெ குண்டே சமர்தரலு நந்தா
வொருவன்மக னஞ்சா வலியோடு
மிளிர்சரமி ரண்டோ டொருசரமொ ருங்கே
விடலுமவை வந்தே யுடறாவி
வளைபொழுது ளந்தான் வெருவவெரி யென்பான்
வரையெனவி ழுந்தா னுலகீரே. 4

மணியலையெ றிந்தே மிளிர்புனலு நன்காள்
வருணனும்வெ குண்டோர் வலிபேசித்
துணிதலைய றிந்தோர் நொடியினிலி ரண்டோ
டுறுசரமி ரண்டால் விறல்சோர
உணர்வதுமி ழந்தே விழவவனை வென்றா
னொருவன்விழி வந்தோ னுயர்வாழ்வை
அணவநசை கொண்டா ரடைவதும வன்றா
ளறிதிரறி யுஞ்சீ ருலகீரே. 5

மலையெனவி யங்கா வெதனையும சைந்தா
டிடவயர ரும்பா டுடைவாயு
அலைவுடனெ ழுந்தே சமரதுபு ரிந்தா
னவனையுமி ரண்டா சுகமேவி
குலைநனிகு லைந்தே விழவஙனம் வென்றா
னொருகுடிலை விஞ்சோ ருருவானோன்
கலைபலதெ ரிந்தே மனவெளிய ணைந்தோர்
கருதரன வன்றா னுலகீரே. 6

உயிர்களக மும்பே ரகிலமும்வி ளங்கே
ஞுடையிரவி யென்பான் வலிபேசி
எயிறுநனி தின்றே பொருதெனவெ ழுந்தோ
ரிணையில்சம ரந்தா னயர்போது
கயிலையிறை வன்சேய் சிறுமுறுவல் கொண்டே
கணைகளிலி ரண்டே விமனாதி
செயல்களற வென்றா னவனையுமி ருஞ்சீர்
தெரியமுய லுஞ்சீ ருலகீரே. 7

அமுதகிர ணஞ்சான் மதிநனிவெ குண்டே
யமர்தரவ வன்றோள் வலிமாழ்கி
நிமிடமுள்வி ழுந்தோ வுறவொருச ரந்தான்
விடுவினைபு ரிந்தா னிகழேனை
அமரரும்வி ழுந்தோ வுறவொருச ரஞ்சீ
றளவையில்வி டும்பே ரளியானாய்ச்
சமரிலவ ணஞ்சே யுருவிறைபு ரிந்தா
னெனலறிதி ரன்பார் தரையீரே. 8

சொனபடியி ளங்கோ வெனமிளிரு மெங்கோ
சுரகிரியி னின்றே விளையாடு
வினைகுருவ றிந்தோ டிவருகைபு ரிந்தோம்
விமலசிவ வென்றே புகழ்போது
அனைவருமெ ழுந்தே வருதிரென லுங்கா
ணவர்களும்வி ழுந்தே பணிபாதன்
எனவறிதிர் கந்தா சலனையுய ரின்பே
ணெழில்களைவி ரும்பே ருலகீரே. 9

சிவசுதனி ருஞ்சூர் கடிமுதல்வன் மஞ்சார்
சிகியனவ னன்பா மருளால்வே
றெவரையும்வ ணங்கே னெதனையும்வ ணங்கே
னெனுமுறுதி கொண்டே னிதுதானே

இவறல்வலி வென்றே புகழ்பலபு கன்றோ
னெனுமருணை யின்பே ருடைநாதன்
நுவலுநெறி யிங்கே யிதினுமுயர் வின்றே
நொசிவறுபெ ருங்கே ளுலகீரே. 10

நான்காவது

மேருகிரித் திருவிளையாடல்.

மேலோர்களே! சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்களினின்று வெளிப்பட்டுள்ள இறைவன், பொற்கிரியாகிய மேருமலைக் கெழுந்தருளி, அதன் வலிய சிகரங்களைப் பெயர்த்தெடுத்து விசாலமான திசைகளில் வீசி விளையாடினன். அதனைத் தடுக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்தாலே தேவேந்திரன், திசைக்காவலர்சூழ விரைவிலே அங்கு வந்து தனது வச்சிராயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். பல வெற்றிகளைப் படைத்த அது வெந்து சாம்பராகி யழிவதைக் கண்டு, ''இப்படிச்செய்த இவன் ஒரு மகாபுருட னே'' என்று மிகவும் மனம்புழுங்கினான். (1)

மேலோர்களே! பின்பு பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற அம்மகாமேருகிரியையுங் கிடுகிடென நடுங்கும்படி முருகப் பெருமான் அசைத்தமையை யுணர்ந்த அவ்விந்திரன், தன்னுடைய ஆனையாகிய ஐராவதமானது, இறைவன் விட்ட வலிய பாண மொன்றினாலே மடிந்து விழுதலையுங் கண்ணுற்றதோடு அவன் உள்ளங் கொதிப் பெழவு நின்றான். பின்பு, பார்வதிதேவியின் இளைய திருக்குமாரனாகிய முருகவேள் ஏவிய நான்கு அம்புகளால் இந்திரன் தனது கிரீடம், பெருமைவாய்ந்த கொடி, கவசமென்பவற்றையுமிழந்து ஆர்ந்த உணர்வையு மிழந்து அழகிய காந்தியோடு விளங்கும் அந்நிலத்தில் விழுந்தான். (2)

உண்மை நெறியை விரும்பும் நன்மைவாய்ந்த உலகத்தோர் களே! பூமியில் ஆன்மாக்கள் தமது உடம்பைவிட்டுப் பிரியும் போது அவற்றைப் பிடித்துச்செல்லும் வலிய தோள்களையுடைய யமன், பல ஆயுதங்களைக்கொண்டு சண்டை செய்வதைச் சிவ குமாரன் பார்த்து, இலைபோலுள்ள அம்புகளில் ஐந்தை ஏவ; அவை, யமனுடம்பிலே தைத்தவுடன் அவன் நிலைகுலைந்து அறிவழிந்து பெரிய நீலகிரி யென்னும்படி தரைமேல் விழுந்தான்.

உயர்ந்தோர்களே! எண்ணிமுடியாத பல்வேறு உருவுடைப் பொருள்களும் வெந்து நீறாகும்படி சூழ்பவனாகிய அக்கினி தேவன் கடுஞ்சினத்துடன் போர்புரியத் தொடங்கினவுடன், ஈறிலாப் பரமசிவ குமாரன் அஞ்சாத ஆற்றலோடு ஒளியினைச் செய்கின்ற மூன்று பாணங்களை ஒருங்கே விட்ட மாத்திரத்தில், அவை வந்து அக்கினி தேவனது உடம்பைத்தாவி வளைந்து கொண்டவுடனே, அவனும் நெஞ்சிலே திகில் கொண்டு மலை போலக் கீழே வீழ்ந்தான். (4)

உண்மையறியுஞ் சிறப்பையுடைய உயர்ந்தோர்களே! முத்தம் பவள மென்பன கொழிக்கும் அலைகளை வீசி விளங்கும் நீரை இனிது ஆள்பவனாகிய வருண தேவனுஞ் சினந்து வஞ்சினங் கூறிப் போர்க்கெழுதலைக் கண்டு, பரமசிவனது நெற்றிக் கண்ணினின்று வெளிப்பட்ட அப்பாலன், ஒரு கணத்திலே நான்கு அஸ்திரங் களால் அத்தேவனது திறனொடுங்கி உணர்வழிந்து கீழே விழும்படி செயித்தான். சீவவாழ்க்கையை ஒதுக்கிச் சிவ வாழ்க்கையை அடைய விரும்புவோர்போய் அடைவதும் அச்சிவ குமாரனுடைய திருவடிகளே யென்று அறிவீர்களாக. (5)

மலைகளெனவிருந்து இடம்பெயராத எப்பொருளும் நிலம் பெயர்ந் தசைந் தாடும்படி சாடும் பேராற்றல் படைத்த வாயு தேவன், ஆர்ப்பரித்தெழுந்து போர் புரிந்தான். பிரணவ சொரூபனான சுப்பிரமணியனும் அவன்மேல், இரண்டம்புக்களை ஏவி அவன் இதயத் தானமானது பெரிதுங்கலங்கி நிலத்தில் வீழும் படி அப்போது வென்றான். மேலோர்களே! அவனே, சகல சாத்திரங்களையுமுணர்ந்து சிதாகாசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தியானிக்குஞ் சிவன். (6)

இறைவனுடைய அளப்பருஞ் சிறப்புகளை அறிய முயலுஞ் செம்மைவாய்ந்த பெரியோர்களே! சீவராசிகளின் நெஞ்சத்திலும் பெரிய புவனங்களிலும் விளங்கும் பெருமைபடைத்த சூரியன், வன்மைகள் பேசிப் பல்லை நறுநறெனக் கடித்துப் ''போர் கொடாய்'' என வெழுந்து சமானமற்ற பெருஞ்சண்டை நிகழ்த்திய போது, குமார பெருமான், புன்னகை செய்து இரண்டம்புகளை விடுத்து மனம் முதலிய திரிகரணங்களும் ஒடுங்கிப்போம்படி அவனையும் வெற்றிகொண்டான். (7)

அன்புடையுலகீர்! பின்பு, அமுதம் பொழியுங் கிரணங்களையுடைய சந்திரன் மிகவும் வெகுண்டு போர்செய்ய; குழந்தையுருவோடுள்ள இறைவன், எதிர்த் தோனது தோள்வலிகுன்றி ஒருகணத்திற் கீழே வீழ்ந்தொடுங்கும்படி ஒரு அம்பை ஏவினான். ஆங்குக் காணப்படுகின்ற மற்றைய தேவர்களும் தரைமிசை வீழ்ந்து கிடக்கும்படி நொடிப்பொழுதில் அதிக அம்புகளை விடுத்துத் துன்பஞ் செய்ய எண்ணாத் தண்ணளியுடையானாய் ஒவ்வொருவர்மீதும் ஒவ்வொரு சிலீமுகமே அந்த யுத்தத்திற் பிரயோகித்தனன் என்பதை அறிவீர்களாக. (8)

மேலான இன்பத்தையும், ஆற்றலையும், நலங்களையும் விரும்புகின்ற பெரியோர்களே! மேற்சொன்னவாறு இளம்பெருமானென்ன விளங்கும் எம் இறைவன், மேருமலையினின்று கொண்டு இத்திறத் திருவிளையாடல் புரிதலைத் தேவகுரு வானவர் அறிந்து விரைந்தோடிவந்து, (குமாரக் கடவுளைப் பார்த்துப்) ''பிரணவ சொரூபியே! அறுமுகச் சிவனே!'' என்று தோத்திரித்தபோது, பெருமான், ''எல்லோரும் உயிர்பெற்றெழுந்து வாருங்கள்'' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினன். உடனே அவர்களும் (எழுந்து) அவனது திருவடிச்சன்னிதியில் வீழ்ந்து பணிந்தனர். அப்படிப் பட்ட திருவடியையுடையோன் கந்தகிரிப் பெருமான் என்று உணர்வீர்களாக. (9)

மெலிதலில்லாத உயர்ந்த நேயம்படைத்த பெரியோர்களே! ''சிவகுமாரனும், பெரிய சூரபன்மனைச் சங்கரித்த முதல்வனும், அழகார்ந்த மயிலை வாகன மாயுடைய வனுமாகிய அக்குமாரபிரான்பாற் செலுத்தும் அன்பினாற் கிடைத்த திருவருள் வலிமையால் அவனுக்கு வேறாயுள்ள எவரையும் எப்பொருளையும் யான் வணங்க மாட்டேன் என்னும் உறுதி கொண்டுள்ளேன்''. இந்நிலையில் வேட்கை கொண்டொழுகுதலே உலக நசையை வெற்றிகொண்டு, திருப்புகழ்க் கவிகள் பல சொன்னவ ராகிய அருணகிரிநாத முனீந்திரர் உபதேசித்தருளிய நெறியுமாம், இவ்வுலகின் இதனினுஞ் சிறந்தநெறி ஒன்றும் இல்லையே. (10)

மேருகிரித் திருவிளையாடன் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

திருக்கந்தகிரியிற் சிருட்டி காரியத் திருவிளையாடல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சிறப்புடை அடியெதுகை.

நொவ்விடத்தே மனங்கிடக்கக் குகைகிடக்கும் விதிதொழிலை நூன மின்றி
எவ்விடத்தே முருகனெவ்வா றிருந்துசெய்தான் சொலல்வேண்டு மெனினல் லீர்மெய்
கவ்விடத்தே சிகனருளிற் கழறுவலக் கந்தகிரிக் கண்ணோர் வட்டம்
ஒவ்விடத்தே துவர்மணியம் பானுவென வுருவிளங்க வுறைந்தா னன்னோன்.
1

அந்தவுரு விடையபய மக்கவடம் வலக்கரங்க ளாரு மஃகாச்
சந்தமுறு கமண்டலமும் வரதமுமே யிடக்கரங்கள் சாரு மேரார்
இந்தவுரு வினுக்குமுக மிலங்குசத்தி யோசாத மெனுமொன் றேயாம்
எந்தவுரு வோன்வரமு மேற்காது படைப்பிவ்வுரு விருந்து செய்தான்.
2

இப்பெரிய தொழிலாலே குகனயனை யொறுத்தலிற்றோ மிலையென் றோர்மின்
செப்பரிய மறைமுனிவர் திகழுமணி வண்ணனிவர் சேவூர் வோன்முன்
நப்பிரிய முடனெய்தித் தொழுதுபிர மன்சிறையி னலிகின் றானின்
றெப்பெரிய பிழையிருப்பி னும்பொறுத்தே விடுத்தருள்க வென்றார் மாதோ.
3

எண்கடந்த சுப்பிரம ணியனோஞ்ச தாசிவனோ மெனவே கூறும்
பண்கடந்த வேதமிதை யறியாது பழுதுரைத்த பரிசி னானை
மண்கடந்த வாழ்க்கையுளீர் விடுவிக்க மார்க்கமுண்டோ வழங்கு கென்ற
விண்கடந்த பரன்முனவர் சிறைநெடுநா ளாயதிங்ன் விடுவி யென்றார்.
4

அம்முடிபிற் கியைந்தசிவ னந்திதனை யழைத்துமக னருகு நீபோந்
திம்முடிபைப் புகறியென லுங்கதழ்வன் னோன்முருக னிணைத்தாள் கண்டு
செம்முடிவிற் பரனுரையைக் கூறிய்யன் சிறைதவிர்த்தி தேவே யென்னக்
கம்முடிபிற் படுத்துவலிங் குனையுமென மழவனந்தி கலங்கி மீண்டான்.
5

கலங்கிவரு நந்திசிவன் கழல்பணிந்து முருகனுரை கடின மென்னத்
துலங்கிவரு மிளம்பிறைதண் கங்கையணிந் தவன்சேய்முற் றோன்றி மைந்தா
விலங்கிவரு மடியயனை விடுதியென வறங்குலவும் விளையாட் டேய
இலங்கிவரு ளிளங்குழகன் சிலதரைக்கொ டயன்றளையை யிரித்து விட்டான். 6

அருள்பழுத்த விவர்முனயன் போந்தடிமைத் திறத்திறைஞ்சி யறிவு மாழ்கி
மருள்பழுத்த வெனக்கருண்மி னென்றலுநின் றொழில்புரிந்து வாழியென்றான்
தெருள்பழுத்த தவர்முதல்வ னாமுருக னயனுவந்து சேர்ந்தான் றன்னில்
இருள்பழுத்த வுளங்காணாச் சிவனுமிருங் கயிலைபுகுந் திட்டா னாலோ. 7

சீர்படைத்த பொதிகைவள் தவமுடைமை பொறையுடைமை சிறந்துள்ளோனீள்
பார்படைத்த குகன்சிவற்குங் குருவானா னெனுமாண்பு படர்ந்து சேய்முன்
நார்படைத்த வெழிலொடுநின் றெனக்குமருள் செய்தாடண் ணயனத் தாயென்
றேர்படைத்த கரங்கூப்பி வீழ்ந்துபணிந் திடலுமவ்வா றிழைத்தான் சேயோன்.8

ஓங்கார வுபதேச வழியகண்ட பதிஞான வுறுதி பெற்றோன்
தாங்கார முருகனது படைப்பினந்தக் கந்தகிரி சாற்றொண் ணாத
ஓங்கார வொளிமயமா யோங்கழகுந் திருமாட வொழுங்கும் வாசந்
தேங்கார முதற்றாவ ரங்கணதி வளவழகுஞ் செறியக் கண்டே. 9

இச்சுவர்க்க வாயில்வதி யெழில்வீர பாகுமுத லெவரு மேலோர்
மெச்சுவர்க்க ரெணநினைந்து முருகன்விடை கொடுபொதிய விலங்கல் போந்தான்
எச்சுவர்க்க ரும்புகழ வெம்பெருமான் றிருவடிக்கே யீடா ரன்பால்
நச்சுவர்க்க வுளங்கொளுவாச் சந்தமுனி போனீரு நடந்துய் வீரே. 10

ஐந்தாவது

திருக்கந்தகிரியிற் சிருட்டிகாரியத் திருவிளையாடல்.

(திருக்கைலாயத் திருவிளையாடலிற் குறிப்பிட்டபடி) மனம் துன்பத்திலும், உடல் சிறையிடமான மலைக்குகைக்கண்ணும் கிடக்கப்பெற்ற பிரமதேவனது படைப்புத் தொழிலை முருகப் பெருமான் எவ்விடத்திருந்து கொண்டு எவ்வண்ணங் குறை வின்றிச் செய்தருளினான்? விளக்கவேண்டும் என்பீராகில், அன்பர்களே! சுவாமி நாதனருளால் உண்மையே பொருந்தி

உரைக்கக்கடவேன் (கேட்பீராக). மேற் சொன்ன கந்தகிரியிற் பீடம்பொருந்துமோரிடத்தில் மாணிக்க நிறத்து அழகிய சூரியனை நிகர்த்த தன் திருமேனி விளங்க அம்முருகன் வீற்றிருந்தான். (1)

அத் திருவுருவத்தின் வலக் கரங்களில் அபயமும் உருத்திராக்க மாலையும் பொருந்தி நிற்கும். இடக்கரங்களில் வரதமுங் குன்றா வெழிலுடைக் கமண்டலமுந் தங்கிநிற்கும். அழகுவாய்ந்த இத்திருக்கோலத்திற்குத் திருமுகம், விளக்கமுடைச் சத்தியோஜாத மென்னு மொன்றேயாகும். கந்தக்கடவுள் எந்தத் தேவனது வரமும் பெறாமலே தன்னாற்றலினாற் படைப்புத் தொழிலை இவ்வுருவத்திருந்து கொண்டு செய்தருளினான். (2)

குகக்கடவுள் இந்தப் பெரிய படைப்புத் தொழிலைத் தானாகவே செய்ததனால் அவன் பிரமனைத் தண்டித்த காரியத்தில் யாதொரு குற்றமு மேற்படவில்லையென்று உணர்வீர்களாக. ஓதுதற்கரிய வேதம்வல்ல முனிவர், விளக்கமுடைத் திருமால் ஆகிய இவர்கள், விடையேறும் பெருமான் முன்பாக மிக்க அன்போடு சென்று தொழுது, ''பிரமன் சிறைப்பட்டு மெலிந்து கொண்டிருக்கின்றான்; அவன்மீது எவ்வளவு பெரிய குற்றமிருந் தாலும் இப்பொழுது பொறுத்து அவனைச் சிறையிலிருந்து விடுத்தருள வேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்தனர். (3)

மண்ணுலகத்திற்கு மேம்பட்ட வாழ்க்கையிலுள்ளீர்! ''அளவிற் கடங்காத சுப்பிர மணியன் ஓம்'' ''சதாசிவன் ஓம்'' என்று சுரம் மிகுந்த வேதங்கோஷிக்கும். இதை யுணராது தவறுதல் பேசிய பிரமனைச் சிறைதவிர்க்க வழியுண்டோ? கூறுங்கள் என்று வினவிய விண்ணுக்கு மப்பாலாம் விமலனுக்கு முன்னே அவர்கள், ''பிரமனைச் சிறையிட்டு நீண்டகாலமாகிவிட்டது ; ஆதலால் இனி, விடுவித்தருளல் வேண்டும்'' என்று விண்ணப்பித்தனர். (4)

அந்த முடிபிற் கொப்பிய சிவபெருமான் நந்திதேவரை யழைத்து, ''நீ நங் குமாரனிடத்திற் சென்று இம்முடிபைத் தெரிவி'' என்று பணித்தவுடன், பராக்கிரம சாலியாகிய அவரும் முருக வேளின் தாளிணைகளைக் கண்டு (=வணங்கி) நன்மை யான தீர்மானத்தைக்கொண்ட அச்சிவாஞ்ஞையை விண்ணப்பித்து, ''பெருமானே! பிரமன் சிறையைத் தவிர்த்தருள்க'' என்று கூற; அது செவிக்கொண்ட பிரான், (சிறைவாசம் போதாதெனுங்

கருத்தாலே) ''உன்னையும் பிரமனுக்கிட்ட தீர்ப்பினுட் படுத்துவேன் இங்கே'' என்று கூறவே, நந்திதேவர் உள்ளங்கலங்கித் திரும்பிவிட்டார். (கம் = பிரமன்) (5)

இவ்வாறு கலக்கமடைந்து மீண்ட நந்திதேவர், சிவபெருமான் திருவடிகளைப் பணிந்து முருகவேளுரைத்த மாற்றம் கடினமான தாமென்று விண்ணப் பிக்கவே; விளக்கத்தோடு காணப்படும் இளஞ்சந்திரனையுங் குளிர்ந்த கங்கையையுஞ் சடையிற்றரித்த அப்பெருமான், குமாரக்கடவுள் முன்னெழுந்தருளி, ''மைந்தா! விலங்கிடப்பட்ட கால்களையுடைய பிரமனைச் சிறையினின்றும் விடுவி'' என்று கூற; நீதிக்கடுத்த திருவிளையாடல்களை மேற்கொண்ட இவ்விருமூர்த்திகளுள் முருகவேளும் ஏவலாளரைக் கொண்டு வேதாவின் விலங்கை நீக்கி விடுவித்தருளினன். (6)

பேரருளாளர்களாகிய இவர் திருமுன்பு பிரமன்வந்து அடிமைத்திறம் பேணி வணங்கி, அறிவிழந்து அறியாமை வயப்பட்ட சிறியேனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளல் வேண்டு மென்று குறையிரந்தவுடன் தெளிந்த வுள்ளத்துத் தவசிகள் வணங்கு முதல்வனாம் முருகன், ''நீ உனது தொழிலைச்செய்து வாழக்கடவாய்'' என்று கூறியருளினான். (அதுகேட்ட) பிரமனும் களிப்புற்றுத் தனதிருக்கை சேர்ந்தான். அஞ்ஞான மிகுந்த அகத்தினர் காணா அமல சிவபெருமானும் பெரிய கயிலைக் கெழுந்தருளினன். (7)

மேன்மைவாய்ந்த பொதிகை மலையில் வீற்றிருக்குந் தவமுடைமையும் பொறையுடைமையுஞ் சிறந்துள்ள அகத்திய முனிவர், அகன்ற இவ்வுலக சிருட்டி யினைச் செய்த குகேசன் சிவபெருமானுக்குங் குருவாயினானென்னும் பெருமையை யுணர்ந்து அக்கடவுள் முன் அன்போடு கூடிய அழகுடன் நின்று ''குளிர்ந்த அருட் கண்ணுடையாய்! அடியேனுக்கு மருள்செய்து காத்தருள்வாயாக'' என்று அழகிய தமது கைகளை அஞ்சலித்துச் சாஷ்டாங்க வணக்கஞ் செய்தவுடன், அக்குருசுவாமியும் அவ்வாறே செய்தருளினான்.(8)

பிரணவோபதேசவாயிலாக அகண்ட சிவஞானமான திட்பத்தைப்பெற்ற அகத்தியனார், (கடப்ப) மலர்மாலை தரித்த

முருகப்பெருமானது படைப்புத் தொழிலால் அக்கந்தகிரியானது எடுத்துரைக்கவொண்ணாப் பிரணவ சோதிமயமாய் உயரிய அழகும், அதன் கட்பொலியுந் திருமாளிகைகளின் நிரைகளும், வாசனைவிஞ்சுஞ் சந்தனமர முதலிய தாவரங்கள் யாறுகள் முதலியவற்றின் வளப்பத்தாலாகிய அழகும் ஒருங்கு பொருந்தியிருக்கத் தரிசித்து, - (9)

இந்தக் கந்தகிரியாகிய மகாசுவர்க்கத்தின் வாயிலிற்றங்கியுள்ள அழகிய வீரபாகு தேவர் முதலிய யாவரும், அறிஞராற் போற்றப் படுஞ் சிறப்புடைக் கூட்டத் தினராமென எண்ணி முருகப் பெருமான்பால் விடைபெற்றுக்கொண்டு, பொதிகை மலைக்குத் திரும்பினர். எல்லாச் சுவர்க்கத்திலிருப்போரும் ஏத்தும்படி எம்பெரு மானுடைய திருவடிக்கே தலையன்பு காரணமாக, நஞ்சினினம் போன்ற உள்ளம் பற்றாத அருணகிரிநாதனார்போல நீவிரு நடந்து உய்வீர்களாக. (10)

திருக்கந்தகிரியிற் சிருட்டிகாரியத் திருவிளையாடன் முற்றிற்று.

ஆறாவது

இமயமலைச்சாரற்றிருவிளையாடல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

மாவுல களந்த மாலாம் வாமனன் விழிக ணின்றே
தேவுல கனைத்துஞ் சீர்த்தி சிறக்கவே யமுத வல்லி
தூவுலை யாதி லங்குஞ் சுந்தர வல்லி யென்னும்
பூவுலை யாத பெண்கள் புதுமையாய்த் தோன்றி னாரால். 1

தோன்றிய விருவ ருஞ்சீர்ச் சுடரெழின் மிக்கே வைகு
ஞான்றியம் பிடற்கொ ணாத ஞானமு மெழிலு மேணும்
ஊன்றிய வுருவி னோடே யுவகைய னாகுஞ் செவ்வேள்
தான்றிரு வோடு நம்மைச் சாருநா யகனென் றோர்ந்தார். 2

ஓர்ந்தகா ணமது தோற்று வாயுமவ் வொருவன் றோன்றற்
காந்தவா யதுவுங் கண்ணே யாமத னாற்பொ ருத்தஞ்
சேர்ந்தவா றதுவு மீண்டுத் தீர்வைசெய் நமது நோக்கும்
நேர்ந்ததநே ரமுநன் கென்னா நெடிதுள மகிழ்ந்தார் மன்னோ. 3

பின்னரவ் வேளை நாடிப் பெருந்தவம் புரிவா மென்று
வன்னக வேங்கை சீய மதகரி செருச்செய் சூழல்
துன்னிய பாத பங்கள் சூழவே வயங்கி நாளும்
மன்னிய விமய மென்னு மலையர சதனைக் கண்டார். 4

அம்பையைப் பயந்த வந்த வான்றலங் கிரியின் சாரற்
செம்புடை நின்றோர் முஞ்சப் புற்புரி யரைக்கட் சேர்த்தி
அம்புரி யதனை யேய வணியுழைத் தோலு டீஇத்
தம்புரி வுடன்ம ரத்தோ றன்னைமேற் றூசாக் கொண்டார். 5

பூசினார் வடிவ மெங்கும் புனிதவெண் ணீற்றை யள்ளிப்
பேசினார் குமர னாமம் பெரிதுமா வுருத்தி ராக்கந்
தேசினால் விளங்கு மேனி சேர்திரு வணியாக் கொண்டார்
ஆசினா ரறியா மாண்பா ராறெழுத் துருநோற் றாரால். 6

இன்னவா றிருவோ ருஞ்செய் யிருந்தவஞ் சிலவாண் டாக
மின்னுமா றுணர்ந்து தேவர் விரதரு மிறும்பூ துற்றார்
அன்னகா னுறைமான் வேங்கை யரவுவெங் கீரி மற்றும்
பன்னுமா வெல்லாங் கேண்மை யாயவப் படிவ மாண்பால். 7

இப்பெருந் தவத்தை யோர்ந்த வெம்பிரான் செவ்வேள் காதிற்
செப்பருங் குழைம ருங்கிற் சிரசிற்பொன் னாடை மோலி
ஒப்பறும் புயத்தே மப்பூ ணுரத்திடை மதாணி தாளில்
துப்புறுஞ் சிலம்பு கையிற் கடகமுஞ் சுடர வந்தான். 8

வந்தவன் பெண்கா ணுங்கண் மணவிருப் பினைச்சின் னாண்மேல்
நந்தலி லாத பூர்த்தி புரிகுவ லமுத நங்காய்
இந்திரன் மகளாய் நின்னீ யெழிலிள நங்காய் நீதான்
சுந்தர வவனி போந்து சிவமுனி சுதையா கென்றான். 9

அன்னண மயர்து மென்றே யவர்பகர்ந் திறைஞ்ச லேற்றுத்
தன்னிக ரில்லான் சென்றான் சாற்றிய வவன்சொல் லோர்வார்
மின்னியன் மாதர் வேட்கை வெல்பர னவனென் னாரோ
அன்னனே வகுப்புச் சொற்றா னகத்தமர் தேவு மாதோ. 10

ஆறாவது

* இமயமலைச்சாரற்றிருவிளையாடல்.

திரிவிக்கிரமனா யெழுந்து பெரிய வுலகங்களை ஈரடியாலளந்த வாமனமூர்த்தி யின் கண்களிலிருந்து, விண்ணவருலகமெல்லாம் பெருமையடையும்படியாகப் பரிசுத்தம் பிரகாசிக்கின்ற அமுத வல்லி சுந்தரவல்லி யென்னும் இரண்டு பெண் மணிகள், தெய்வத் திரு மங்குதலில்லா வியப்பைப் பயக்குமாறு அவதரித்தார்கள். (1)

இவ்வாறவதரித்த அவ்விரு மகளிரும் சிறந்து ஒளிர் அழகின் மேம்பட்டு விளங் கும் பருவத்திலே, சொல்லுதற்கரிய ஞானமும் அழகும் ஆற்றலுந் தன்பால் நிலைத் திருக்கப்பெற்ற திருவுருவினோடு நித்தியானந்தனாய் விளங்குங் குமாரக் கடவுள் தான், மங்கலமாக நம்மை மணக்கத்தக்க நாயகனாவன் என்றுணர்ந்தனர். (2)

அவ்வாறுணர்ந்தபோது அவர்கள், ''நமக்கும் அத்தனி முதல்வனுக்கும் அவதாரத் தலமாயிருந்தது கண்ணேயாதலால், நமக்கும் அப்பெருமானுக்கும் இயைந்துள்ள பொருத்தமும், இப்போது நாம் செய்துகொண்ட தீர்மானத்தின் நோக்கமும், இதைச் செய்வதற்கு வாய்ந்த இப்பொழுதுமாகிய யாவும் நல்லனவே'' என்று உள்ளம் பூரித்தார்கள். (3)

பின்பு அவர்கள், ''அச்செவ்வேட்பரமனைக் குறித்துப் பெருந் தவஞ் செய்வோம்'' என்று, வலிய நகத்தையுடைய புலிகளும், சிங்கங்களும், மதர்த்த யானைகளுஞ் சண்டை செய்யும்படியான இடங்க ணெருங்கிய சோலைகள் சுற்றிலும் வயங்க எக் காலத்தும் பொலிவுடன் நிலைபெற்றிருக்கும் மலைகளுக்கரசாகிய இமயமலையினைக் கண்டடைந்தார்கள். (4)

* இச்சாரல், சரவணப்பொய்கையினை அடுத்துளதா யெண்ணப்படுகிறது.

உமாதேவியைத் தோற்றுவித்த அந்த மாட்சிமை பொருந்திய இமயமலையின் அழகிய சாரலிற் செவ்விதான ஒரு பக்கத்தினின்று, வனப்புவாய்ந்த முஞ்சம்புல்லாற் செய்யப்பட்ட புரியைத் தமது இடுப்பிற்கட்டி அழகிய அதன்கட் பொருந்துமாறு சீர்த்த மான்றோலைக் கீழாடையாக வுடுத்து, விருப்பத்தோடு மரவுரியைத் தமக்கு மேலாடையாகக் கொண்டனர். (5)

பரிசுத்தமாகிய திருநீற்றை யள்ளித் தமது மேனிமுழுதும் உத்தூளனஞ் செய்தனர். குமாரக்கடவுளின் திருநாமப் பெருமையைப் பெரிதும் பாராட்டித் துதித் தார்கள். காந்தியோடு விளங்குந் தமது திருமேனியிற் பெருமை பொருந்திய உருத்திராக்கத்தைத் திருவாபரணமாகக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு, குற்றமுடை யோராலறியப்படாத பெருமையுடைய முருகப் பிரானது திரு ஆறெழுத்துக்களையும் உருவாகச் செபித்தார்கள். (6)

இந்த விதமாக அவ்விருவருஞ் செய்த அப்பெரிய தவம், சில வருடங்களாகப் பொலிவுறுதலைக்கண்டு, தேவர்களுந் தவசி களும் அதிசயித்தார்கள். அத் தபோவனத்தில் வாழ்கின்ற மானும், வேங்கையும், பாம்பும், கொடிய கீரியும், மற்றும் பிறவிப்பகை யுள்ளனவென்று குறிக்கத்தக்க எல்லாப்பிராணிகளும், அத்தவத்தின் பெருமையால், ஒன்றற்கொன்று நட்புடையன வாயின. (7)

இப்பெருந்தவத்தைத் திருவுளத்தடைத்த எங்கடவுளாகிய செவ்வேட்பரமன், காதுகளில் வருணித்தற்கரிய மகர குண்டலங்களும், இடுப்பிற் பீதாம்பரமும், சிரசிற் கிரீடமும், சமானமற்ற புயங்களிலே பொன்வாகுவலயங்களும், மார்பில் மதாணிப் பதக்கமும், தாள்களிலே அழகிய சிலம்புகளும், கைகளிற் கடகங்களும் ஒளி வீசாநிற்க அவர்கள் முன்னே எழுந்தருளி வந்தனன். (8)

இவ்வாறு எழுந்தருளிவந்த இறைவன், ''பெண்காள்! உங்களது மணவிருப் பத்தைச் சிறிதுகாலஞ் சென்றபின் குறைவின்றி நிறைவேற்றுவேன்; அமுதவல்லியே! நீ தேவேந்திரன் மகளாய்த் தோன்றிநில்; இளையசுந்தரவல்லியே! நீ பொற்புடைப் பூவுலகிற் சென்று சிவமுனிவர்க்கு மகளாய் அவதரி'' என்று திருவாய்மலர்ந் தருளினான். (9)

''அவ்வாறே செய்வோம்'' என்று அவ்விருவருஞ் சொல்லிச் செய்த வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, தனிப்பெருங் கடவுளாங்கந்தன் மறைந்தருளினன். அவன், அத்தெய்வ மகளிர் கட்குச் சொல்லி யருளியதை உய்த்துணர்வோர், மின் போலும் ஒளியையுடைய மாதர்மேல் வைக்கும் ஆசையை இயல்பாகவே வென்றுள்ள பரம்பொருள் அவன் என்று கூறுவரன்றோ? 'புயவகுப்பு' முதலிய பல வகுப்புக் களுமுள்ள திருவகுப்பென்னு நூலைப்பாடியருளிய அருணகிரிநாதனாருடைய உள்ளத்தில் வீற்றிருக்குமொரு தெய்வமும் அப்பெருஞ் சிறப்புடையோனே. (10)

இமயமலைச் சாரற்றிருவிளையாடன் முற்றிற்று.

ஏழாவது

திருக்கைலாயத்திற் படைபெறு திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

அடியொன்றற்குப் பதினெட்டக்கரம்.

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

வானிலவு கந்தகிரி நின்றுகயி லைத்தளியுள் வந்து
கூனிலவ ணிந்தசிவ னம்பிகைந டுக்கணெழில் கொண்டு
தேனிலவு மிந்துளம ணிந்தவன மர்ந்தவொரு செவ்வி
நீனிலவு விண்டுபிர மன்புலவ னண்டரெதிர் நின்றார். 1

அஞ்சுமுக னாறுமுக தானவர மர்க்குனைய ழைப்பான்
மஞ்சுடையி னோரிஙன மெய்தினர்க ளவ்வணம்வ னைந்தாள்
விஞ்சுனது வேலிதுபி டித்தியென வப்படைவி ழைந்தே
செஞ்சுதன தோர்கரம மர்ந்துவிறல் கொண்டதுதி கழ்ந்தே. 2

வேறுபதி னோரலகெ டுத்தசிவன் முன்புவடி வேலன்
வீறுமவை யேறுகரம் வைத்தனனு ருத்திரருள் வேகம்
ஏறுபதி னோருருவ ராமவைவ யப்புயனொ டெண்மர்
நீறுதிமிர் தேநியுத ருக்குமட லேதிகைநி றைத்தான். 3

சேயவனி லீலையிலி ருக்கவுள நீயிரதி திண்மை
மேயகண மோடுநடை கொண்டசுரர் வென்றுவரு வீரென்
றாயகலை நாதனுரை செய்துமுரு கோனுரம ணைத்தேர்
ஏயுமைகை யீயவவள் வாகைநனி சூடிவரு கென்றாள். 4

அந்தவுரை கண்டவுட னெந்தையவர் சன்னிதிய கன்றான்
வந்தசுரர் சம்புவைவ ணங்கிவெளி வந்தபினர் மைந்தன்
உந்திரத கந்துகவி லக்கமுந டத்துகென வொல்காக்
கந்தவக னென்பவனை வைத்தனனொள் வேலைதுயில் கண்ணன். 5

அப்பெரிய தேரின்முரு கையனமர் போதமர ரானோர்
செப் பரிய வோகையரி மூழ்குபுக ரக்குமுறல் செய்தார்
துப்பிலகு வாசிகள்க னைத்தனக னைத்தவகை சொல்லின்
இப்புலவர் வாழ்வரவு ணர்க்கழிவெ னும்பொருளை யேயும். 6

பன்மைமறை யென்கவிவை யென்றனர்தொ டர்ந்துவரு பல்லோர்
நன்மையுறு மென்றுபலர் துள்ளினரு வந்தனர்க ணல்லோர்
வன்மைகொ டுசங்களைய சைத்துநட மிட்டனர்பல் வல்லோர்
தொன்மைமழு கண்டகம்வி திர்த்துவிளை யாடினர்பஃ றொல்லோர். 7

விம்பமுக பூதர்பல ராடினர்நெ டுஞ்சடைவி ரித்துப்
பம்புவடி வோர்நபமெ றிந்துபடை பற்றினர்கள் பானு
கம்பனெழில் வால்வளைமு ழக்கினன்வி ளைந்தவிவை கண்டு
செம்பரம வேலமல தேவினிய புன்முறுவல் செய்தான். 8

போரெனல்செ விப்படலும் விம்முபுய பாரிடர்பொ றுத்த
கூரடல்வி ழுப்படைக ளோடவிர்க ணத்தரிவர் கூளி
நேரினில ருத்தமயி லானைநனி சூழ்வரவு நின்ற
பாரிடர்மு னர்ச்செலவு மாடினன ராதவுர பாகு. 9

3. அலகு = ஆயுதம், லகரவெதுகை காண்க.
9. அருத்தம் = பாதி. ஆடல் = செய்தல், பிங்கலநிகண்டு.

அன்னணந டக்கையின டந்ததயி லானிரத மஞ்ஞான்
றின்னலறு முப்புனனி கர்த்ததெறு ழப்படையி யக்கம்
அன்னநர லைத்தொனிநி கர்த்தமுர சாதிகள ரற்றல்
இன்னுநுவ லற்குரிய கூறுவல்பி னோசைமுனி யின்பீர்.

ஏழாவது

திருக்கைலயாயத்திற் படைபெறு திருவிளையாடல் (முதற்பத்து)

தேனுறையுங் கடப்பம் பூமாலையணிந்த செவ்வேள், எல்லாவுலகங்கட்கு மேலே விளங்காநின்ற கந்தகிரியினின்று திருக்கைலாயத்துக் கோயிலுட் போந்து பிறையணிந்த சிவபெருமானுக்கும் உமாதேவிக்கும் நடுவே அழகோடமர்ந்திருந்த ஒரு சமயத்தில் நீலமேனி பிரகாசிக்கின்ற விண்டுவும், பிரமனும், இந்திரனும், ஏனைத் தேவர்களும் எதிர்வந்து நின்றார்கள். *(1)*

(அப்போது) ஐம்முகச் சிவன் (அறுமுகச் சிவத்தை நோக்கி) ''சண்முக! அசுரரோடு செய்யவேண்டிய போருக்கு நின்னையழைக்கும் பொருட்டு வலிமை வாய்ந்த இத்தேவர்கள் இங்கு வந்துள்ளார்கள். அவ்வண்ணமே செய்து அவர்களை ஆண்டு கொள்வாயாக. பெருஞ்சிறப்புடைய நின் வேலிது. இதனை ஏற்றுக்கொள்'' என்று கூற; அவ்வாயுதம் விருப்பத்தோடு செவ்வேட்பரமனது தக்க திருக்கர மொன்றனைச் சார்ந்து மிக்க வலிகொண்டு விளங்குவதாயிற்று. *(2)*

வேறு பதினோராயுதங்களை யெடுத்த சிவபெருமானது திருமுன்பு வடிவேலைத் தாங்கிய கடவுள், வீறுகொண்டுள்ள அப்பதினொன்றனையுந் தன் கரங்களிற் றாங்கினன். அவைகள் உருத்திரர்கட்குள் உருவலிமிக்க ஏகாதசருத்திரராம். பின்பு நீறணி கடவுளாஞ் சிவபெருமான் வலிய புயமுடைய வீரபாகு தேவர் முதலிய நவ வீரர்கட்கும் இலக்ஷம் வீரர்கட்கும் பொரவல்ல ஆயுதங்களைக் கைகள் நிரம்ப வழங்கினான். *(3)*

''செவ்வேளின் திருவிளையாடலி லிருக்கவுள்ள நீங்கள் பெரு வலிபடைத்த பூதகணங்களோடு சென்று அசுரர்களை வென்று வருவீர்ளாக" என்று கலைகளுக்கு நாதனாகிய

சிவபெருமான் வாழ்த்தி, செவ்வேளைத் தனது மார்புறத்தழுவி, அழகார்ந்த உமாபிராட்டி கையிற்கொடுக்க; பிராட்டியும், ''நீ வாகைமாலை சிறப்புறச் சூடித் திரும்பி வருவாயாக'' என்று ஆசிமொழி கூறினள். (4)

அவ்வாசி மொழிகளைக் கேட்டவுடன் செவ்வேட் பரமனாகிய எம்பிதா, அவர் சன்னிதியினின்றும் புறம்போந்தனன். அங்கு வந்து நின்ற தேவர்களும் சம்புவை வணங்கி வெளிவந்த பின்பு, ஒள்ளிய பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் விண்டுவானவர், ''முருகக்கடவுள் ஆரோகணிக்குந் தேரிற் பூட்டியுள்ள இலக்ஷங் குதிரைகளையும் நீ செலுத்துவாயாக'' என்று வலிகுன்றாத வாயுதேவன் என்பானை நியமித்தனர். (5)

அப்பெரிய மணிரதத்தில் முருகப்பெருமான் அமர்ந்தபோது தேவர்களெல் லாஞ் சொல்லற்கரிய உவகைக் கடலுண் மூழ்கிக் கரங்கொட்டி யார்ப்பரித்தார்கள். தூய்மை மிக்க குதிரைகள் கனைத்தன. அக்கனைப்பின் பொருளைக் கூறுமிடத்து இத்தேவர்கள் வெற்றிபெற்று வாழ்வர், அவுணர்களழிவர் என்பதேயாம். (6)

அக்குதிரைகளைத் தொடர்ந்து வந்த பலர், ''அக்கனைப்பினைப் பலவாயுள்ள வேதவொலியே'' என்றனர். பலர், (இக்கனைப்பு நற் சகுனமாகலின்) நமக்கு மங்கள முண்டாமென்று துள்ளினார்கள். நல்லோர் யாவரும் மகிழ்ச்சி யெய்தினர். பல வீரர்கள், பலம் பொருந்திய கொடிகளை யசைத்துக் கூத்தாடினார்கள். வேறு பல பழைய வீரர்கள், காலங்கண்ட கோடரியையும் வாளையும் அசைத்துக்கொண்டு விளையாடினார்கள். (7)

ஒளி முகத்தையுடைய பூதர்கள் பலர், தம்முடைய நீண்ட சடைகளை விரித் தாடினர். பரந்த வடிவினர் பலர், தம்முடைய ஆயுதங்களை விண்ணிலெறிந்து மீளப்பிடித்தனர். பானுகம்பன், தன் அழகிய ஆயிரஞ் சங்கங்களையும் முழக்கினன். இவ்வாறு நிகழ்ந்தனவெல்லாம் பரம்பொருளாம் வேலாயுதப் பெருமான் கண்ணுற்று இனிய புன்சிரிப்புக் கொண்டனன். (8)

போரென்னுஞ் சொல்லைக்கேட்ட வள விற் புயம் விம்மிய பூதவீரர்களும், கூரியவும் வலியவுமான சிறந்த ஆயுதங்களோடு

விளங்கிய சேனைத்திரள் களுமாகிய இவர்கள் கூட்டத்திற் பாதியாகிய ஆயிரவெள்ளமும் வேலாயுதக் கடவுளை நெருங்கிச் சூழ்ந்து வரவும், எஞ்சிநின்ற பூதர்களாகிய ஆயிரவெள்ளமு முன்னே செல்லவுந் தலைவராக வேற்பட்டுள்ள வீரபாகுதேவர் செய்தனர்.

(9)

அவ்வாறு நிகழ்கையில் முருகவேளினது இரதமும் முன்னேறிச் சென்றது. வலிமிக்க அச்சேனை தன்னியக்கத்திற் குறைவற்ற கடலுக் கொப்பாயிருந்தது. பேரிகையாதி வாத்தியங்களினோசை அக்கடலினோசையை நிகர்த்தது. அருணகிரி நாதனார் நெறிச் சென்று இன்பங்காணு நல்லீர்! மேலுஞ் சொல்ல வேண்டிய வற்றை இனிச் சொல்லுவேனாக.

(10)

திருக்கைலாயத்திற் படைபெறுதிருவிளையாடன் முதற்பத்து முற்றிற்று.

திருக்கைலாயத்திற் படைபெறு திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப் பத்தக்கரம்.

பத்தொ டொன்றெனப் பன்னி ரும்படை
எத்தி றத்தன வென்னிற் றோமரங்
குத்து மீட்டிவில் கோல்வல் வச்சிரஞ்
சுத்த தாமரை தோகை கண்டைவாள். 1

அங்கு சம்பர சாகு மம்பிகை
அங்கு லாமர வத்திண் மாமணி
துங்க வொன்பது துள்ளி வீழ்ந்தன
துங்க மாரவண் மேனி தோன்றவே. 2

1, 2 – இவற்றுள் வரூஉம் ஆயுதம் பதினொன்றும் வடமொழிக்காந்தத் துள்ளபடி கூறப்பட்டன. இவை விகற்புறச் சிலர் கூறியனவெல்லாம் இங்ஙனம் அங்கீகரிக்கப் படுவனவல்ல. பிறவுமன்ன.

2. *அரவம் = சிலம்பு.*

தோன்று சாயையம் மாம ணிச்சுடர்
ஆன்ற வொன்பது பெண்க ளாயின
தேன்ற ருங்கரைத் தெய்வ சிந்தைபோன்
மேன்றி ருக்கரு மேயி னாரவர். 3

தொன்மை யாரணன் றோன்றி யாங்கவர்
நன்மை நாபியம் போதி லொன்பது
வன்மை யாருதித் தாரவ் வல்லிகள்
என்மெய் வேர்விலி லக்கர் தோன்றினர். 4

வீர பாகுசெம் மேனி யாண்மகன்
வீர கேசரி யார மின்மகன்
வீர ராக்கதன் வெள்வை ரத்திசேய்
வீர தீரனன் னீல மின்மகன். 5

கோமே தக்கொடி சேய்ம கேசுரன்
பூமே வுந்திருப் புட்ப ராகிசேய்
தூமே வுந்திண்ம கேந்தி ரன்றுவர்
ஆமே னிக்கொடி சேய்வி ராந்தகன். 6

தேசொல் காதவை டூரி யத்திசேய்
பூசல் வீரபு ரந்த ரன்கவின்
வீசல் கூரொரு சாம மேனியாள்
மாசில் சந்ததி வீர மாலியே. 7

தீர மேயவித் தேவ ரேநவ
வீர ரென்னவி ளங்கி னாரிவர்
தார வேள்பிர சன்ன மாயபின்
நார லங்கிட நன்கு தித்தவர். 8

---

5. ஆரம் = தரளம்.
6. துவர் = பவளம்.
7. வீரமாலி = வீரமார்த்தாண்டன்; மார்த்தாண்டன், மாலி, சூரியனெனும் பொருள.

ஆத லாலிவ ராறு மாமுகன்
பூத மெய்த்துணை பூக்க நிற்குநன்
னீதி யாலவ னீள்ப தாதியோ
டேதி தாங்கிமுன் னேகி னாரரோ. 9

அவ்வி லக்கரு மவ்வல் வீரரைச்
செவ்வி திற்றொடர் திண்மை யுற்றனர்
நொவ்வி லான்புகழ் சொன்ன நுண்ணியன்
உவ்வு லாமிறை யுள்கு மன்புளீர். 10

திருக்கைலாயத்திற் படைபெறு திருவிளையாடல்

(இரண்டாம்பத்து)

பதினொன் றெனக் கணிக்கப் பட்ட அப்பெரும் படைகள் எத்தகையன வென்று வினவில், (1) தோமரம், (2) குத்தும் ஈட்டி, (3) வில், (4) அம்பு, (5) வலிய வச்சிராயுதம், (6) சுத்தமான தாமரை, (7) விருதுக்கொடி, (8) பெருமணி, (9) வாள், (1)

(10)அங்குசம், (11) பரசு என்பனவாகும். (நிற்க) பார்வதி தேவியினது திருமேனி தம்மிற் பிரதிபிம்பிக்குமாறு அத்தேவி யினழகிய பாதச்சிலம்பின் பருமணி ஒன்பது துள்ளி வீழ்ந்தன. (2)

'இப்படித் தேவியின் திருவுருவப் பிம்பமாகிய சாயை, அவ்வொன்பது மணிச்சுடர் நிறைந்த ஒன்பது மகளிர் ஆயின. இனிய மொழியோடுங்கூடிய தெய்வத் திருவுளப் பாங்கின்படி மேலான தெய்வத்தன்மையுள்ள கருப்பத்தை அவர்களடைந் தார்கள். (3)

பூர்வீகப் பிரமதேவர் விஷ்ணுவி னுந்திக்கமலத்திலே தோன்றியதுபோல அவர்களுடைய நாபிக்கமலங்களிலிருந்து ஒன்பது வீரர்கள் உதித்தார்கள். அம்மகளிர் களுடைய ஒளிமயமான உடம்பின் வேர்வையிலிருந்து இலக்ஷம் வீரர்கள் தோன்றினார்கள். (4)

---

9. பூதம் = சுத்தம்; பிங்கலநிகண்டு.

(அவர்களுள்) வீரபாகு மாணிக்கவல்லி மகன். வீரகேசரி வெள்ளிய வைரவல்லி தரளவல்லி புதல்வன். வீரராக்கதன் நல்ல நீலவல்லி சுதன். (5)
புத்திரன். வீரதீரன் நல்ல நீலவல்லி சுதன்.

வீரமகேசுரன் கோமேதகவல்லி குமாரன். பரிசுத்தம் வாய்ந்த வலிமைமிக்க வீர மகேந்திரன் புட்பராகவல்லி நந்தனன். வீராந்தகன் பவளவல்லி தனயன். (6)

போர்விருப்புள்ள வீரபுரந்தரன் காந்தி குறையாத வைடூரிய வல்லி கான் முளை. வீரமார்த்தாண்டன் மாசில்லாத அழகு பெரிதும் விளங்கும் மரகத வல்லி மைந்தன். (7)

தீரம்பொருந்திய இவ்வொன்பது தேவர்களுமே நவவீரர்க ளென்னும்படி விளங்கினார்கள். இவர்கள், பிரணவ வாச்சியனான கந்தக்கடவுள் பிரசன்னப்பட்ட பின்னர் அன்பு பொலிய நன்குதித்தவராவர். (8)

இக்காரணத்தால் இவர்கள், சண்முகக் கடவுளுக்குச் சுத்தமான மெய்க்காவல் 'பொலிவுற நிற்கு முறைமைபற்றி அக்கடவுளது கடல்போனீண்ட சேனைகளோடு படைக்கலமேந்தி முன் சென்றார்கள். (9)

துன்பில்லாத இளம்பெருமானது புகழைப்பாடிய அருண கிரிநாதரென்னும் நுண்மதியுடையாரது தவத்தில் விளங்கிய தலைவனை உள்ளத்திருத்தும் அன்புடையீர்! மேற்சொன்ன இலக்ஷம் வீரர்களும் அந்நவ வீரர்களை நன்கு தொடர்ந்து செல்லும் வலிமையைப் பெற்றனர். (10)

திருக்கைலாயத்திற் படைபெறுதிருவிளையாடல்
இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாவது
மாயாபுரித் திருவிளையாடல்.

கலிவிருத்தம். (இசை)

வீராதிப ராமொன்பது பேரோடயில் விமலன்
நாராருமி லக்கம்பெயர் களுநாசமில் பூத
ஈராயிர வெள்ளங்களு நூற்றெட்டெறும் வீரர்
சூரார்திரு மாலாதியர் சூழத்தரை வந்தான். 1

தரையிற்றிக ழேமாசல சாரிற்பெரு மாயா
புரியிற்கட கரியானன வசுரப்பொரு நன்வாழ்
பெருமைத்திற லையுமாதவர் பேணுங்குறு முனியாற்
கருமைக்கிரி யானோன்விறல் களையுங்கரு துற்றான். 2

வடிவேலிறை வரவைத்தெரி தலுமானைமு கத்தான்
தடிவேனென வேதானைக ளொடுசண்முகன் முன்னின்
றடலேயிலர் சூழ்வந்தவொர் சிறுவாவர வணைமால்
மிடலேறிய வொளிவட்டமென் மிடறுள்ளது காண்டி. 3

அயனத்திர மதைநற்கனி யாநுங்கல்பு ரிந்தேன்
பயனிற்றென வறியாயென வீரம்பல பாடி
உயரத்தவிர் தாரைக்குல முகவெண்டிசை யதிர
வியனுற்றவெள் வளையூதிவெ குண்டேவினன் வாளி. 4

அவ்வாளிகண் முருகையனை யணுகுந்திற லற்றுச்
செவ்வேணிலை சூழ்ந்தேதொழல் செயலுங்கரி முகவன்
வெவ்வீறுடை மாபாசுப தந்தூண்டினன் விரைவாய்
அவ்வேளதை யெனதேயென வார்வோடுபி டித்தான். 5

அக்காலையின் மாயாகிர வுஞ்சன்றிக ழம்பொன்
சொக்கார்நய வெண்பொன்னகி யென்னச்சுட ரெயில்கள்
மிக்கார்புர மாகப்பெரு வேழானன னவையுட்
புக்கானளி னாக்கன்முதன் முத்தானவர் போல. 6

இருமாயரு மிவ்வாறிக றருபோதடல் வேற்கைப்
பெருமானது சிறுமூரல்பி றந்தாடிய ததனால்
உருமாறியெ ரிந்தோடின வவைபூதரன் முகிலாய்
வருகாலிடி யானானொரு வயமாமுக வல்லான். 7

அம்மாயமு மழியக்குக னடன்மாருத மானான்
வெம்மாகிரி யான்மாகட லானான்விறல் வேலன்
அம்மூரியு மழியக்கர மள்ளப்பென வுண்டான்
விம்மோதியன் மிகுசக்கர வாளாசல மானான். 8

அப்பேரச லத்தாரிரு ளுலகாயினன் மற்றோன்
அப்போதுபல் சோதிச்சவி தாவாயவை செற்றான்
துப்பார்மழ வன்பின்னவர் மீதீடறு சுடர்வேல்
தப்பாதெறி தந்தானசு ரக்கூளிகொல் சண்டன். 9

அச்சத்தியவ் விருதானவ ராகம்பகு போது
எச்சத்தமு மங்கத்தொனி யிட்டாவிது றந்தார்
நச்சித்தம தாரக்கினி நாகப்பெய ரானுள்
இச்சித்தகு மாரன்வலி யெவர்சொல்லிட வல்லார். 10

எட்டாவது

மாயாபுரித் திருவிளையாடல்.

வீரர் தலைவராகிய வீரபாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களோடு, தன்பால் அன்பு மிக்க இலக்ஷர்களும், அழிக்கப்படாப் பூதப் படைகள் இரண்டாயிர வெள்ளமும், வலிமை மிக்க நூற்றெட்டுப் படைத்தலைவர்களும், அசுரர் கொடுமையால் அச்சம் படைத்த திருமாலாதி தேவர்களுந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, வேலாயுதனாகிய விமலன் இம்மண்ணுலகத்திற்கு எழுந்தரு ளினான். *(1)*

பூமியில் விளங்குகின்ற ஏமகூட மலையின் சாரலில் அமைக் கப்பட்ட பெரிய மாயாபுரியின் கண்ணே யானை முகத்தையுடைய தாரகனென்னும் அசுரவீரன் வாழ்கின்ற வாழ்வின் மேம்பாடுடைப் பராக்கிரமங்களையும், முனிவர்கள் போற்றும் அகத்திய முனிவரர் சாபத்தினாற் பெரிய கிரௌஞ்சகிரிவடிவான அசுரனுடைய வல்லமைகளையும் அவ்விமலன் றிருவுளத்தே கருதுந்தன்மைய னாயினன். *(2)*

வடிவேற்பரமனது வரவை அறிந்தமாத்திரத்தில், அந்தத்தார காசுரன், ''யான் அவனைக் கொல்வேன்'' என்று, அசுர சேனைகளோடு அறுமுகக்கடவுள் முன் வந்தெதிர்த்து நின்று, ''அற்ப ஆற்றலுமில்லாத பேர்களைத் துணைக் கொண்டுவந்த சிறுவனே! சேஷசாயியாகிய திருமாலினது வலிமைமிக்க சக்கராயுதமானது (ஓராபரணம் போல) இதோ என் கழுத்திற்கிடப் பதைக் காண்பாயாக. *(3)*

பிரமாஸ்திரத்தை நல்ல ஒருபழம்போல விழுங்கிவிட்டேன். நீ இப்போது இங்கு வந்ததன் பயனும் இன்னதாம் என்பதை அறியாய்'' என்று பல வீரமொழிகள் கூறி, வானத்தொளிரும் நக்ஷத்திர கணங்கள் உதிரவும், எட்டுத் திக்குகளு நடுங்கவுந் தனது பெருமை பொருந்திய வெண்சங்கை முழக்கி வெகுண்டு, பாணங்களைச் சொரிந்தான். (4)

அந்தப் பாணங்கள் முருகப்பெருமானை நெருங்கும் வலிமை இல்லாதனவாய், அவனிருக்கையை வலம் வந்து திருவடி தொழுதவுடன், தாரகாசுரன் விரைந்து கொடிய பலம் வாய்ந்த பெரிய பாசுபதாஸ்திரத்தை ஏவினான். குமரவேள் அதனைத் தன்னுடையதேயென்று சொல்லி அன்போடு கரத்தாற்பிடித்து வைத்துக் கொண்டனன். (5)

அப்போது, மாயாவியான கிரௌஞ்சன், விளக்கம்புரி பசும்பொன், அழகார்ந்து நயத்த வெள்ளி, இரும்பு என்னும்படி ஒளிவிடுகின்ற மதில்களோங்கிய மூன்று புரங்களாதலும், கமலாக்ஷன், தாரகாக்ஷன், வித்தியுன்மாலி என்னுந் திரிபுர அசுரர்கள் போலவே தாரகாசுரன் அவற்றுள் நுழைந்தான். (6)

மாயாவிகளாகிய அவ்விரண்டு அசுரரும் இவ்வண்ணம் போர்புரியும்போது, சத்தி வேற்பெருமானது புன்னகை தோன்றித் தவழ்ந்தது. அதனால் அப்புரங்கள் உருவேறு பட்டு வெந்தொழிந் தன. (பின்பு) கிரௌஞ்சன்' மேகங்களாகி வரும் பொழுது யானை முகத்துத் தாரகாசுரன் அவற்றின் இடிகளாயெதிர்த்தான். (7)

அந்த மாயாரூபமும் அழியும்படி குகேசன், பிரசண்ட மாருதமானான். பின்பு கொடிய கிரௌஞ்சன், பெருங்கடலானான். வெற்றிவேலாயுதப் பெருமானோ, அக்கடலும் வற்றும்படி, அதனையள்ளிப்பருகும் ஒரு கையளவு சலம்போலக் குடித்து விட்டான். இவற்றை யெல்லாங்கண்டு வெம்பின அவ்வசுரன், உயர்ந்த சக்கரவாள கிரியுருவைக் கொண்டனன். (8)

தாரகாசுரன், அப்பெரிய மலையினுள்ளே நிறைந்த அந்தகார வுலகாய மர்ந்தனன். அப்போது தூயவனாகிய முருகப்பெருமான், பற்பல சோதிச்சூரியர்களாய்த் தோன்றி அவைகளை அழித்தான். பின்பு, அசுரகுலகாலனாகிய பெருமான், ஒப்புமுயர்வு மற்று

விளங்குந் தனது வேலாயுதத்தை அவ்விருவரையுந் தவறாது கொல்லும் வகையிற் பிரயோகித்தான். (9)

அப்படி எறியப்பட்ட அவ்வாயுதமானது அந்த இரண்டு அசுரருடைய உடலங்களைப் பிளக்கும்போது, அவர்கள் மற்றெல்லா ஒலிகளும் அடங்கிப்போம்படி பெருஞ் சத்தமிட்டு உயிர் துறந்தார்கள். நல்ல உள்ளத்தையுடைய அருணகிரி என்னும் பெயரையுடையாரது இதயதாமரையை விரும்பியமர்ந்த குமாரக்கடவுளின் ஆற்றலை எவர்தாம் முழுதுஞ் சொல்லவல்லவராவர்! (ஆகாரென்றபடி). (10)

மாயாபுரித் திருவிளையாடன் முற்றிற்று

ஒன்பதாவது

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து. வீரபாகு தேவர் முன்னிலை).

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சூர னெஞ்ச நிலைய றிந்து சொல்லெ னச்செவ் வேளினால்
நீர லம்பு செந்தி நின்று போக விட்ட நெய்தைமா
வீரம் விஞ்சு வீர பாகு விண்டு கந்த மாதனம்
ஆர நின்று விசுவ ரூப மாய வாசி பாய்ந்தனன். 1

பாய்ந்த போதி லங்கை யின்வ டாது பம்பு சேனைகள்
வாய்ந்த வீர சிங்கன் யாளி வதனன் மைந்தன் முதலினோர்
காய்ந்தெ திர்ந்து பொன்றி னார்கள் காளை சூரன் முதனகர்
ஏய்ந்த வுத்த ரங்கி ழக்கி யங்கு தானை கண்டனன். 2

---

2. இதன்கட் போதரும் இலங்கை, சூரபதுமனுடைய தளபதிகளுளொரு வனாய் ஆயிரந்தலை யாளிமுகனெனப்படுவோனாயிருந்த அவுண வீரனுக்குக் கெடிஸ்தலமாய் வீரமாகேந்திர புரத்திற்கு வடபாலுள்ள சமுத்திரமத்தியிலே காணப்படுவதாயிருந்தவொரு பெருந்தீவாம். பின்னர் இதுதான், பத்துத்தலை யிராவணனது ஆட்சியில் அவனது இராசதானியாயிருந்தது.

வீரர் வெள்ள நாலு மங்கு மேவு கோர னோடதி
கோர னிற்கு நிலையு ணர்ந்து கொண்டு தெற்கு வாயில்போய்
ஈர மற்ற வாயி ரங்க யச்சி ரத்த னிரியுமா
றேரலங்கு கால்கொ டேகு ழைத்து மேலை யெய்தினான். 3

மாவு டம்ப டக்கி மேலை வழியி னுட்பு குந்துகோன்
மேவு மன்ற மெய்தி மாண றிந்த னன்செவ் வீரன்வேற்
றேவு மந்த வீர னெண்ணு மாறொர் சீய வாசனம்
ஆவ யிற்றி கழ்ந்தி டச்செய் தானெ லாரு மெச்சவே. 4

மன்னு றுப்பி னெழிலெ றிப்ப வாள்கொண் மஞ்செ றிப்பநற்
புன்ன கைப்பி னொளியெ றிப்ப வப்பொ னாச னத்தமர்
கொன்ன லத்த னைக்க ணுற்று நீயு னாதி கூறடா
என்னு மத்தன் மொழிமுன் வீர னெம்பி ரானி எம்பிரான். 5

அறிதி யப்பி ரானு டம்பி லண்டம் யாவும் வந்திடும்
இறுதி னத்தி லதில டங்கு மென்னு முண்மை யுந்தெரி
குறிய சொற்கள் வெளியி டற்க கோதி லாத தேவர்தஞ்
சிறைத விர்த்து நறிய கோல்செ லுத்து வாய்செ யாவிடின்.6

தார கன்பல் வஞ்ச கௌஞ்ச சயில னுற்ற கதியினைச்
சேர நேரு நீயு மென்று செப்ப வேநி னக்கெனைப்
பேர ருட்பி ரான்வி டுத்த பெற்றி யோர்தி யென்றலுஞ்
சூரன் மீசை தனைமு றுக்கி முரணி யீது சொல்லுவான். 7

சிறுவ ரைத்த டிந்த வன்மை செப்ப வந்த விவனைமுன்
தெறுதி ரென்றொ ராயி ரந்திண் வீரர் தம்மை யேவினான்
உறுமி நன்கு ருத்தெ ழுந்த வவரை யெற்றி மேல்வருந்
தறுக ணூறு தலைய னாவி பொன்ற வேச வட்டிமேல். 8

வரும வன்ப டைப்பெ ருக்கை வலிய கோபு ரம்பெயர்த்
தொருகை யாலெ றிந்தொ ழித்தொ ரைந்து பத்து வெள்ளமாய்
வருப தாதி யாவும் விசுவ மாமெய் கொண்டு கால்களால்
இருகை யான்மு ருக்கி னானி லங்கு வீர பாகுவே. 9

பின்னெ திர்த்த வாயி ரம்பு யத்து வீரர் பிணமென
மன்னி லத்தில் வீழ வேம ராம ரம்பி டுங்கிமேல்
உன்னி யேய றைந்த வந்த வொருவ னுள்ள முள்ளதே
வென்னை யாளு மீச னேபு கழ்ப்பு தற்கு மீசனே. 10

ஒன்பதாவது

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

''சூரபதுமனுடைய மனப்பான்மையை (உலகமறியுமாறு) தெரிந்துவந்து எனக்குச் சொல்லக்கடவாய்'' என்று முருகப் பிரானால், திருச்சீரலை வாயினின்று அனுப்பப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த மகாவீரத்தின் மிக்க வீரபாகுதேவர், கந்தமாதன பருவதத்திற் பாததாமரைகள் பொருந்த நின்று விசுவரூபங் கொண்டு தெற்குநோக்கிப் பாய்ந்தார். (1)

அப்படிப் பாய்ந்தபோது, இலங்கையின் வடபாகத்திற் செறிந்த சேனைகளையுடைய வீரசிங்கன், யாளிமுகாசுரன்மகன் முதலிய பேர்கள் வீரபாகு தேவரைக் கோபித்து எதிர்த்து மடிந்தார்கள். பின் னர், வீரமாகேந்திரபுரியினைச் சார்ந்த வடக் கிலுங் கிழக்கிலுஞ் சஞ்சரிக்குஞ் சேனைகளை அவ்வீரபாகுதேவர் கண்டார். (2)

அங்கு நாலு வெள்ளம் வீரர்களோடு கோரனும் அதிகோரனு நிற்கு நிலைமையை அவருணர்ந்து கொண்டு, தெற்கு வாயிலுக்குச் சென்று ஆயிரம் யானைத்தலை களையுடைய இரக்கமற்ற அசுரன் (=சகச்சிரகயமுகன்) மடியும்படி அழகு விளங்கு கின்ற தம்முடைய கால்களினாலேயே துவைத்துவிட்டு மேற்றிசைவாயிலை யடைந்தனர். (3)

சிவந்தமேனியினையுடைய வீரபாகுதேவர், அங்கே தமது விசுவரூபத்தை யொடுக்கிக்கொண்டு மேலைவாயிலுள்ளே புகுந்து, சூரபதுமன் வீற்றிருக்குங் கொலுமன்றத்தினையடைந்து, அவன் வாழ்க்கைச்சிறப்பினை யறிந்தார். ஆங்கவ ரெண்ணியபடி திருவேலேந்து தேவனானவன், யாவரும் வியந்து பாராட்டும்படி

அவ்விடத்தில் (வீரபாகுதேவருக்காக) ஒரு சிங்காசனந் தோன்றி விளங்கி யிருக்குமாறு செய்தருளினன். (4)

தமது மேனியில் அமைந்துள்ள உறுப்புக்களின் அழகு பிரகாசிக்க; கரத்தே யேந்தியுள்ள வாளினெழில் பிரகாசிக்க; நல்ல புன்சிரிப்பின் விளக்கம் பிரகாசிக்க; அச் சிங்காசனத்தில் அமர்ந்த பெருநலமுடைய வீரபாகுதேவரைச் சூரபதுமன் பார்த்து ''அடா! உன் வரலாற்றைக் கூறுவாயாக'' என்று கடாவிய கடாவுக்கு முன்னே வீரபாகு தேவர் ''எம்பெருமான், இளம்பெருமானே,-'' (5)

அறிவாயாக. படைப்புக்காலத்தில் அப்பெருமான் றிருவுருவி லிருந்து எல்லா அண்டங்களுந் தோன்றுவனவாம். அழிப்புக் காலத்தில் அவைகள் அவ்வுருவின் கண்ணேயே ஒடுங்குவனவாம். இவ்வுண்மையினையும் அறிவாயாக. அடா என்பது முதலிய சிறுமொழிகளை இனி நீ செப்பற்க. குற்றமற்ற தேவர்களுடைய சிறையை நீக்கிச் செங்கோல் செலுத்தி வருவாயாக. அங்ஙனஞ் செய்யாவிடில்,- (6)

பலவித மாயைவித்தைகளில் வல்ல தாரகாசுரனும், கிரௌஞ் சனுமடைந்த கதியை நீயுமடைய நேரும் என்னும் இவ்விடயத்தை உனக்குச் சொல்லும் பொருட்டா கவே பேரருளாளனாகிய என்னுடைய பெருமான் என்னை உன்பால் விடுத்த தன்மையினை நீ உய்த்துணர்வாயாக'' என்று கூறிய வளவிலே, சூரபதுமன், தனது மீசையை முறுக்கி வெகுண்டு பின்வருமாறு புகலலுற்றான். (7)

''சிறுவர்களைக் கொன்ற வீரத்தை என் முன் பிரஸ்தாபிக்கவந்த இவனை முன்னே கொல்லுங்கள்'' என்று ஓராயிரம் வலிய வீரர்களையேவி நின்றான். வீரமும், அழகும் பொலிய விளங்கிய வீரபாகுதேவர், ஆர்ப்பரித்து மிக வெகுண்டெழுந்த அவ்வீரர் களைக் கொன்று மேலெழுந்து வந்த வன்மையுடைச் சதசிரன் உயிர் நீங்கும்படி அவனைப்புடைத்து, பின்னும்,- (8)

எதிர்த்துவந்த அவனுடைய சேனைப் பெருக்கத்தை யெல்லாம், வலிமையுடைய கோபுரமொன்றைப்

பெயர்த்தெடுத்து அதனை ஒரு கையால் வீசி எறிந்து கொன்று, பின்னரும் ஐம்பது வெள்ளமாக எதிர்த்துவந்த காலாட்படைகளை யெல்லாம் விசுவ ரூபங்கொண்டு இருகால்களாலுங் கைகளாலும் நாசம் பண்ணினார். (9)

இதன் பிறகும் வந்து தாக்கிய சகச்சிரபாகுகளாகிய ஆயிரம் புயம்படைத்த வீரர்கள் பிணமென நிலத்தில் விழும்படியாக மராமரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் பாய்ந்து பூமியினிற் கின்ற அவர்களை அடித்த அந்த வீரபாகுதேவரின் இதயகமலத்தில் வீற்றிருக்குந்தேவனே 'என்னையாளும் ஈசனாவன்; திருப்புகழ் பாடியருளிய மெய்ஞ்ஞானிக்கும் ஈசனாவன். (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடன் முதற்பத்து
வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

கலிவிருத்தம்.

வல்லசுரர் வாழ்மா கேந்திரம தர்ச்சீர்
அல்லலுறு வான்வீ ரன்புரிய வன்னோற்
கொல்லுவல்பி டித்தே யென்றசுரர் கோன்சேய்
வல்லைவயி ரத்தோ ளன்கடுகி வந்தான். 1

அன்னவனொ டேநா லாயிரவல் வெள்ளம்
மன்னுபடை வந்தே வளைந்தவவை கண்டு
புன்னகைகொள் வீரன் புடைத்தமை பொருந்தப்
பன்னரிது சற்றே பகர்ந்திடுவ லிங்கே. 2

தேசணியு டம்போ டேகிவரு தீரன்
மூசவினி யெஃகான் மோதுகிழி யென்றே
பேசுமுனி வுள்ளா ரேறிவரு பீடார்
தூசியணி யெல்லாந் தூசியணி யாய. 3

நீடுவரி சூழிந் நீணகர் புகுந்தே
சாடுமரி யின்னோன் யாரெனவு சாவும்
பீடுபரி வில்லாப் பேயனைய ரேவக்
கூடுகரி யெல்லாங் கூடுகரி யாய. 4

மாழையணி பூணோர் மல்குமட வீர்நும்
பீழையினி யுண்டோ வென்றசிபி டித்துந்
தூழையுண ராமே யொல்லையமர் நல்குங்
கூழையணி யெல்லாங் கூழையணி யாய. 5

அங்கடவு ளென்பா ராளிவனை யெற்றல்
நங்கடமை யென்றே நாடிவரு சேனைச்
செங்கடல்க ளெல்லாஞ் செங்கடல்க ளாய
வெங்கழுகு சேனம் விரும்பியினி துண்பான். 6

பெரும்புலிகள் போலே பெருங்கரிகள் போலே
இரும்பனைய கைகா லியக்கிவலி பேசுங்
கரும்படைக ளெல்லாங் கரும்படைக ளாய
பரும்பிணம்வ கிர்ந்துண் பல்லிலகு பேய்க்கே. 7

இடிக்குலமெ ழுந்தார்ப் பீயுநிலை நின்றே
துடிக்குமெழி னன்கேய் சொலற்கரிய வாரல்
வடிக்கணையெய் வார்பேர் வரைந்தப னிறத்த
கொடிக்குழும லெல்லாங் கொடிக்குழும லாய. 8

முடைத்தசைக ளுண்டே மொய்த்துவரு வாருந்
தொடைத்துணைகை தட்டிச் சுழன்றுவரு வாரும்
படைக்கலம்வி திர்த்தே பரம்புநரு மாய்க்கூ
டிடைப்படைக ளெல்லா மிடைப்படைக ளாய. 9

துப்பறிவு சோர்வா ரோடவயி ரத்தோள்
வெப்பனுமி றந்தான் மாலைவர வீரன்
அப்பதிவி டுத்தா காயவதர் பாய்ந்தான்
அப்பொருந னோர்கோ வருட்புகழ னோர்கோ. 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம் பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை.)

வலிமை பொருந்திய அசுரர்கள் வாழ்கின்ற வீரமாகேந்திர புரத்தின் சிறந்த சீர்மை குலையும்படி வீரபாகுதேவர் செய்து விடவே ''அங்ஙனஞ் செய்தவனைப் பிடித்துக்கொல்லுவேன்'' என்று கூறிக்கொண்டு சூரபதுமன் மகனாகிய வலிய வச்சிரபாகு என்பான் விரைந்து வந்தான். (1)

அவ்வாறு வந்தவனோடு நாலாயிரவெள்ளக் கணக்குள்ள வலிய சேனைகள் வந்து வளைந்தன. அவைகளைக் கண்டு புன்னகை கொண்ட வீரபாகுதேவர், சின்னபின்னப் படுத்தினவாறெல்லாம் இங்கே வருணித்தல் இயலாத காரியம்; ஆயினுஞ் சிறிது விவரிக்கின்றேன். (2)

''ஒளிவீசாநின்ற அழகிய உடம்போடெதிர்த்து வருகின்ற இவ்வீரன் இப்போதே மாய்ந்துபோம்படி ஆயுதங்களான் மோதுங்கள் கிழியுங்கள்'' என்று கத்துஞ் சினங் கொண்ட வீரர்கள் ஏறி வருகின்ற தூசியணியென்னுங் குதிரை நிரைகளெல்லாந் தூசிநிலை யடைந்தன (தூசி = குதிரையுந் துகளுமாம்) (3)

நெடிய கடல்சூழ்ந்த இம்மாநகரிற் புகுந்து நம்மைக் கொல்லுஞ் சிங்கம் போன்ற இவன் யாவன்? என்று விசாரிக்கும் பெருந்தன்மையும் இரக்கமுமில்லாத பேய் போன்ற அசுரர்கள் ஏவுதலால் எதிர்த்துக் கூட்டமாகக் கூடிய கரியென்னும் யானைகளெல்லாம் வீரபாகுதேவர் செய்கையால் வெந்து கரிக் குழுமல்கவாயின. (4)

''அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்த செவ்விமிக்க பெண்காள்! நகரமழி கின்றதேயென்னும் உங்களுடைய கலக்கம் இன்னுமுண்டோ?'' என்று தேறுதல் கூறி ஆயுதங்களை யேந்திச்சென்று தம்மைப் (பிடர்)பிடித்துத் தள்ளும் பகையை அறியாமலே விரைவிற் போர்கொடுக்குங் கூழையணியென்னும் பின்னணிப் படைகளெல்லாங் கூழையென்னுஞ் சேறெனவாயின. (5)

''அழகிய தேவர்களின் தூதனென்று சொல்லப்படுமிவனைக் கொல்லல் நமது கடமை'' என்று சொல்லிக்கொண்டு வீரபாகு தேவரைத் தேடிவருஞ் செந்நிறவுடைகளாலலங் கரிக்கப்பட்ட

சிவந்த சேனாசமுத்திரங்களெல்லாங் கொடிய கழுகுகளும் பருந்துகளும் மகிழ்ந்தினி துண்ணும்பொருட்டுச் செங்கடல் களென்னும் இரத்தக் கடல்களாய்விட்டன. (6)

பெரிய புலிகளைப் போலவும் பெரிய யானைகளைப் போலவுந் தம்முடைய இரும்பையொத்த கை கால்களை அசைத்துக்கொண்டு வீரமொழிகளைப் பேசுங் கரு நிறவுடைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட கரும்படைகளெல்லாம், பருத்த பிணங்களைக் கிழித்துத் தின்னும்படியான பற்கள் பிரகாசிக்கின்ற பேய்களுக்குக் கரும்பும் அடைகளுமாயின.

(மூளை யெலும்பெல்லாங் கரும்பெனவும், நிணத்தசை யெல்லாம் அடையெனவு மாயின என்க. அடை = அப்பவருக்கம்) (7)

இடிக்கூட்ட மெழுந்து முழக்குமெல்லை வரையிலு நீண்டு நின்று அசைதலைச் செய்யுமழகு இனிது பொருந்திய வருணித்தற் கொண்ணா வீரமுடைய வடித்தெடுத்த அம்புகளையெய்யும் வீரர் பெயர்க ளெழுதப்பெற்ற பலவகை நிறக்கொடிக் கூட்டங் களெல்லாம் (கிழிக்கப்படுஞ் செய்கையால்) பூமியிற் கிடக்கும் படர் கொடித் திரள்களெனவாயின. (8)

புலால் நாறும் இறைச்சிகளைத் தின்று கூட்டமாகக் கூடி வரும் வீரர்களும், கைகளால் இரு தொடைகளையுந் தட்டிக்கொண்டு சக்கரம்போலச் சுழன்று வரும் வீரர்களும் யுத்தாயுதங்களை அசைத்துக்கொண்டு கடலைப்போலப் பரம்பிவரும் வீரர்களுமாகக் குழுமிய இடைப்படைகளென்னும் நடுப்படைகளெல்லாம் இடைப்பு அடையென்னுங் கொம்பரை விட்டு விலகியுள்ளன வாகிய சருகுகளெனவாயின. (அடை = இலை) (9)

தம் வலிமையையும் அறிவையுமிழந்த வீரர்கள் ஓடிவிட; மனம் புழுங்கி நின்ற வச்சிரபாகுவுமிறந்தான். அப்போது மாலைக்காலம் வந்தது. வரவே, வீரபாகுதேவர் வீரமாகேந்திர புரமாகிய அப்பதியினை விட்டு (வடக்கு நோக்கி) ஆகாயவழியிற் பாய்ந்து சென்றார். அவ்வாறு சென்ற வீரருடைய பெருமானே திருவருட்டிருப் புகழ்கள் பாடிய அருணகிரிநாதருடைய பெருமான் (என்க.)

(மாலை என்பது மாலைக்காலத்தை யுணர்த்துதலோடு வெற்றி மாலையையும் உணர்த்தலாம். ஆவதேல், இஃது இரட்டுற மொழிதலென்னும் உத்தியெனப்படும். இது கிடக்க; இத்திருப்பத்திலே "தூசியணியெல்லாந் தூசியணியாய" "கூடுகரியெல்லாங் கூடுகரியாய" ''கூழையணியெல்லாங் கூழையணியாய" "செங்கடல் களெல்லாஞ் செங்கடல்களாய" "கரும்படை களெல்லாங் கரும்படைகளாய" "கொடிக் குழுமலெல்லாங் கொடிக்குழுமலாய" "இடைப்படைகளெல்லா மிடைப்படைகளாய" என வரும் இரு திறப்பொருட் சொற்றொடர்களின் இன்சுவை, நல்லிசைப் புலவர்கட்குப் பேருவகை பிறப்பிக்க வுளதன்றோ?) (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல் இரண்டாம்பத்து வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

சூரபதுமன் மந்திராலோசனை.

கலிநிலைத்துறை.

அடியொன்றற்குப் பதினாறக்கரம்.
இரண்டு சீர் வண்ணம்.

கார்தவழ் மாலெயில் சூழ்நக ருள்ளிருள் கவிகாலந்
தார்தவழ் மார்பவு ணர்க்கிறை நன்னெறி தடிபாவ
நீர்தவழ் போதன்ம தாவள புண்டரி கமதூர்நீள்
போர்தவ ழீடனென் மந்திரி யோடிது புகல்வானால். 1

ஏனைய மந்திரி மார்படை வீரரி குளையாரை
மோனைதொ டர்ந்தழை யென்றன னவ்வண முதுவோனாற்
கோனிலை வந்தவெ லார்முனு மன்னவர் குலராசன்
நானவில் கின்றதை யோசனை செய்கென நவில்வானால். 2

வானவ ரைச்சிறை செய்ததி றத்தினை மகவானோர்
ஆனிவ ருத்தமன் முன்முறை யிட்டன னவனோர்சேய்
மேனிய னைத்தரல் செய்திவ னாலுறு மிறைதீராய்
மானமு டைச்சசி கேள்வவெ னச்சொன வழியாலே. 3

சேயவ னொன்பது பேர்பல வீரர்க டிரடோள்கண்
மேயவ யங்கெழு பாரிட சேனைக ளொடுமேலோர்
நேயமி குந்திட நேமியி றங்குபு நெடுவேலால்
மாயமி குந்துள தாரக சைலரை வதையாடி. 4

சீதள செந்திலெ னும்பதி வந்தொரு திறலோனைத்
தூதனெ னும்படி யிங்குவி டுத்தன னவனேதொன்
மாதர லங்குமி லங்கையை நூறிவிண் மணிபோலப்
போதரல் கொண்டவை வந்தவ னாதிபல் புகழ்கூறி. 5

விண்ணவர் தஞ்சிறை நீக்குதி யன்றெனின் விரைவாக
அண்ணிடு முன்குல நாசமு னாவியு மழிவேயும்
எண்ணுதி யெம்பெரு மானுரை யீதென விகல்பேசித்
திண்ணிய மைந்தனை யூரொடு கொன்றுயர் திசைபோனான். 6

நாளைய வன்பர னெய்துவ னென்றன னவில்வாத
காளையர் மந்திரி யாதியர் பற்பல கதைகூறும்
வேளையி னன்றுறு சிங்கமு கன்பெரு மிடலார்கோன்
தாளைவ ணங்குபு போர்தொடி னண்டர்கள் சயமார்வார். 7

நாசமி லாதநம் மாணையில் வீறுளர் நசிவானார்
நாசமி லாதபி ரான்வரு சேயவ னனிதேர்வாய்
நாசமி னாகரை நைத்தெவ ருய்ந்தனர் நவினீயே
நாசமில் வாழ்வினு மல்குற வென்னுரை நயமாமே. 8

மண்களை மாதவர் தங்களை யோதரு மறையோரைப்
பெண்களை மோய்பிதி ரென்பரை வீடருள் பெரியோரைத்
தண்களை மேவொலி யற்சுர ரைத்தரு ணமுளாரைப்
புண்களை மேவவி ழைப்பது நோய்தரு புலமாமே. 9

என்றலு மாயையின் முன்மக னன்புடை யிளையோய்சேய்
என்றவ னேவர றந்தமை யின்மிட லினனேகி
வன்றிர ளோடுவ ராமையினண்டர்கண் மகிழ்வேயார்
என்றன னோசைய ரும்புகழ் மாமுனி யியனாரீர். 10

---

9. தருணமுளார் = இளைஞர்; தருணம் = இளமை.

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை.)

சூரபதுமன் மந்திராலோசனை.

மேகங்கள் தவழும் உயர்வுவாய்ந்த மதில்கள் சூழ்ந்த வீரமாகேந்திர நகருள்ளே இருள்சூழ்ந்த இரவிலே, மாலைபுரளு மார்பினையுடைய அசுரர்கட் கிறைவன் (=சூரபதுமன்), தரும கோபனென்னும் பெயரினனும் புண்டரீகமென்னுந் திசை மதகரியை வாகனமாகக் கொண்டவனுமாகிய போர்விருப்பும் வலிமையுமுடைய முதன் மந்திரியோடு பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினான்.

(முதன் மந்திரியின் பெயர் தருமகோபனாகலின் அவனை ''நன்னெறி தடிபாவ நீர்தவழ்போதன்'' என்றார் ஆசிரியர்) (1)

''மற்றைய மந்திரிகளையும், படைவீரர்களையும், தகுதியான சுற்றத்தினரையும் வரிசைப்படி யழைப்பாயாக'' என்று கூறினான். அவ்வண்ணமே பிரதான மந்திரியின் எச்சரிப்பின்படி சூரனது இருப்பிடம் வந்தெய்திய எல்லார் முன்னிலையிலும், அசுரேசன், ''நான் சொல்லுவதை யோசனை செய்வீர்களாக'' என்று கூறிச் சொல்லலுற்றான். (2)

''நாம் தேவர்களைச் சிறையிட்ட வகையைப்பற்றி இந்திரன், எருதேறும் இறைவன்பால் முறையிட்டான். அவன் ஒரு குழவிப் பருவமுடையானை யளித்து, கற்புடைச் சசிமணாளனே! இச்சேயவனால் உனக்குற்ற துயரைப் போக்கிக்கொள் என்று கூறிய நெறியால், (3)

அவ்விளைஞன், நவவீரர்கள் பலவீரர்கள் திரண்ட தோள்கள் படைத்த வலிய பூத சேனைகளாகிய இவர்களோடு தேவர்களும் நண்பு பாராட்ட வெள்ளியங்கிரியை விட்டுப் பூமியிலிறங்கித் தனது நீண்ட வேலாயுதத்தால் மாயம்வல்ல தாரக கிரௌஞ்ச ரென்பாரை வதைத்து, (4)

தட்பவளம் வாய்ந்த திருச்செந்தூ ரென்னும் ஊருக்கு வந்து, ஒரு வீரனைத் தூதனென்று சொல்லும்படி யிங்கனுப்பினான். அவ்வொருவனே பழமை யுமழகுமிக்க இலங்கையை அழித்துச் சூரியன்போல ஆகாசவழிப் போந்து நமது அவைக் கண்வந்து தன் தலைவனுடைய பலவாகிய புகழ்களை யெடுத்தோதி,- (5)

தேவர்களைச் சிறையினின்று விடுவிப்பாயாக; தவறின் விரைவாக உன்குலம் நாசத்தையடையும்; உன்னுயிருமழி வடையும்; இம்முடிவு எம்பெருமானாகிய குமாரக் கட வுளுடையது. இதனைக் கவனிப்பாயாக என்று வீரம்பேசி, வலிமைமிக்க நம் புதல்வனையும் ஊரையும் நாசம்பண்ணி உத்தரதிசை நோக்கி ஆகாயமார்க்கமாய்ச் சென்று விட்டான். (6)

நாளைப்பொழுது அவனுடைய தலைவன் நம்மீது படையெடுத்து வருவான்'' என்று கூறி முடித்தான். அங்ஙனம், தத்தம்வாதம் பேசவல்ல இளையோரும் மந்திரிமார் முதலியோரும் பல்வேறு கதைகளைப் பன்னிக்கொண்டிருக்கும் போது நற்குண முற்ற சிங்கமுகாசுரன், பெருவலிபொருந்திய சூரபதுமனுடைய அடிகளை வணங்கி, ''நாம் போர் தொடுப்போமாயின் தேவர்களே வெற்றிபெறுவார்கள். (7)

மரணமென்பதை யறியாத நமது ஆஞ்ஞையில் இப்போது வீரர் பலர் மாண்டு போயினர். இங்குவரும் இளைஞன் நித்தியனாகிய முழுமுதற் கடவுளே யாவன். இதை நன்குணர்வீராக. அழிவற்ற தேவர்களைத் துன்புறுத்தி எவர் வாழ்ந் தார்கள்? நீரே சொல்லும். குறைவற்ற வாழ்வை நாம் பெறுவதற்கு என் மொழிகள் பயனுடையனவாமே. (8)

மண்ணாசைநீத்த தவசிகளையும், ஓதரிய மறை வல்லோரையும், பெண்களையும், தாயையும், தந்தையையும், ஞானாசாரியரையும், குளிர்ந்த அழகுள்ள மாலைபுனைந்த தேவர்களையும், இளைஞர்களையும் நலிவுறுத்துதல் துன்பந்தரு நரகமாம்.'' (9)

சந்தஞ் சிறந்த திருப்புகழ் பாடிய முனிவர் தன்மையில் விருப்புடையீர்! இவ்வாறு அவன் சொன்னவுடன், மாயையின் தலைமகனாகிய சூரபதுமன், ''அன்பார்ந்த தம்பியே! அச்சிறுவனே (யுத்தம்புரிய) வருகை செய்தமையினாலும், ஒரு வலிமிக்கோன் புறப்பட்டுப் பலம் பொருந்திய சேனையோடு வராமையினாலும் தேவர்கள் (வெற்றியடைந்து) மகிழ மாட்டார்கள்'' என்று கூறினான். (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடன் மூன்றாம்பத்து;
வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(நான்காம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

சூரபதுமன் மந்திராலோசனை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நஞ்சமே யெனப்ப டர்ந்து நமரங்கட் கிடுக்கண் செய்த
வஞ்சரே யந்தத் தேவர் வாளரா வணிந்தோ னெஞ்சக்
கஞ்சமே மலர்ந்தெற் கீந்த கதழ்வுடை வரங்கள் வாளா
துஞ்சுமோ வென்றே மேலுஞ் சொல்லினன்சூர பன்மன். 1

இம்மொழி யெல்லா முய்த்தோ ரிளவறன் முன்னோற் பார்த்துத்
தெம்மொழி யிலாது கூறுஞ் செயனனி கொண்டா னச்சேய்
எம்மொழி மறையு மெல்லை குறிக்கொணா வொளியே யீங்கு
நம்மொழி விதப்பா னெஞ்சா னவின்றள விடற்கஃ தாமோ. 2

செஞ்சுடர் மேனி யாகத் திகழவன் மீக்கொண் ஞான்று
வெஞ்சுட ரிரவி திங்க ளுடுவனல் விளங்கா வந்தக்
கஞ்சுடர் யாவு மின்னக் காரண மவனு டம்பாம்
அஞ்சுடர் முளரி கூற்ற னவன்சொலி னடக்கின் றாரால். 3

பிரமன்மா லாதி யைந்து பெயருமற் றெவரு மன்னோன்
சரதமா வுரையை மீறார் சராசர மாமெல் லாமும்
வரதனா மவன்வல் வாக்கின் வசத்துள சடமாய்ச் சித்தாய்ப்
பரவெலாப் பொருட்சி றப்பும் பரவவன் சிறப்பு ளற்பம். 4

அளப்பறு முருத்தி ரர்க்கு ளவன்கடைக் காலச் செந்தீ
விளர்ப்பெரு நாகு தாங்கு விட்டுணுக் களுண்மா விண்டு
தளப்பிர சாப திப்பேர் சார்ந்தவர் களுளெண் கண்ணன்
சுளிப்பரக் கருணல் யாது சுவாயம்பு மனுக்க ளுள்ளே. 5

5. *சுளிப்பரக்கர் = சுளிப்பு + அரக்கர் எனப் பிரிக்க. சுளிப்பு = கோபம். யாதி = தென்மேற்றிசைப்பாலனாகிய நிருதி.*

புலவருண் மகவான் றேசுப் பொருள்களுட் கனலி வன்மை
இலகுந ருள்ளே வாயு விருந்திரு வருட்கு பேரன்
சலமுறை யுயிர்க்கு வாலுட் டகையுடை வருண னெட்டாய்
நிலவிடு வசுக்க ளுட்பா வகனிறை நதியுட் கங்கை. 6

பிதிரரு ளியம னல்ல பிடகருண் மருந்துத் தேவர்
கதிரருள் விண்டு வென்னுங் கதிரவன் ககத்துள் வைனன்
பதினொரு பெயருள் ளேசங் கரன்றிசைப் பால கர்க்குண்
முதிரொளி யீசா னன்மா மொய்யுளை ராவ தந்தான். 7

தென்சுடர் மேனிக் காந்தர் வருட்சித்தி ரத்தேர் மன்னன்
நன்சுர விருடி தம்மு ணாரதன் பிரமப் பேரால்
இன்சுர ரேத்த வுள்ள் விருடியர் தமுள்வ சிட்டன்
வன்சிர மணிநா கத்துள் வாசுகி விலங்குட் சீயம். 8

இன்னுமிவ் வுலகிற் றேவ ரெழினர ராதியாக
மன்னுமெவ் வுயிர்கண் மாட்டு மருவுறு செல்வ ஞானம்
மின்னிடு காந்தி கல்வி வீறுபா டனைத்து மந்தத்
தன்னிக ரில்லாச் சேயோன் றனித்திரு மகிமை யாமே. 9

என்றன னிவையெல் லாமு மேறுயர்த் தவனே கூறி
நின்றபின் சுருக்க மீது நிகழ்த்தியாங் கூற வென்னிற்
கன்றறு நூறு கோடி காலத்து நிரம்புங் கொல்லோ
என்றன னென்றான் மேலு மிரும்புகழ் முனியன் புள்ளீர். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்

(நான்காம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை) சூரபதுமன் மந்திராலோசனை.

அந்தத்தேவர்கள் பாற்கடல் விடம்போற் பரவி நம்மவர்க்குத் துன்பஞ்செய்த வஞ்சகர்களே யாவார்கள். அரவாபரணனாகிய சிவபெருமான் திருவுள்ளமுவந்து எனக்களித்த வலிமை பொருந்திய வரங்கள் பயனிலவா யொழியுமோ? (ஒழியா) என்று சூரபன்மன் மேலுஞ் சொன்னான். (1)

10. கன்று = அற்பம்; சூடாமணி நிகண்டு.

இவ்வார்த்தைகளையெல்லாம் உய்த்துணர்ந்த சிங்கமுகாசுரன், தன் முன்னோனை நோக்கி விரோதமற்ற சொற்களை நன்கு சொல்லலுற்றான்:- ''அச்சேய், எந்த மொழியிலுள்ள வேதத்தாலும் அளவிடவொண்ணாத பரஞ்சோதி யேயாம். அது நம்முரைப் பெருக்காலே மனத்தினாலே உரைக்கவும் அளவிடவும் ஆமோ? (ஆகாது.) (2)

செஞ்ஞாயிறுபோல் விளங்கும் அச்சேயோன் பாரமேச்சுர வடிவங் காட்டும்போது வெய்ய கிரணங்களையுடைய சூரியன் சந்திரன் நக்ஷத்திரம் அக்கினி ஆகிய இவையெல்லாம் பிரகாசிக்க மாட்டா. அந்த ஆகாயச்சுடரெல்லாம் பிரகாசிப்பதற்குங் காரணம் அவனது திருமேனியேயாகும். அழகிய சுவாலைகளையுடைய அக்கினியும் யமனும் அவன் ஏவலின்படி நடக்கின்றார்கள். (3)

பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்து மூர்த்திகளும் மற்று முள்ளோரும் அவனது சத்திய சங்கற்பக் கட்டளை வசமாகவேயிருக்கின்றனர். இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற் பொருளுமாகிய யாவும் வரத னாகிய அவனது வலிய வாக்கின் வசத்திலுள்ளன. உயிருள்ளனவும் இல் லனவுமாய்ப் பரந்து கிடக்குமெல்லாப் பொருளின் சிறப்பும் வியாபியாயுள்ள அவனது சிறப்பினுட் சிற்றளவையேயாம். (என்னை?), (4)

எண்ணில்லாத உருத்திர கோடிகளுக்குள்ளே அவன் காலாக்கினிருத்திரன்; விட்டுணுக்களுள்ளே அவன் வெள்ளிய பெரிய ஆதிசேடனாற்றாங்கப்படும் மகா விட்டுணு; சுவர்க்கவாச பிரசாபதிகளுள்ளே பிரமனாவன்; வெகுளலுடைய அரக் கருள்ளே நல்ல நிருதியாவன்; மனுக்களுள்ளே சுவாயம்புவாவன்,- (5)

தேவருள்ளே இந்திரனாவன்; ஒளியுடைப் பொருள்களுள்ளே அக்கினியாவன்; பலவான்களுள்ளே வாயுவாவன்; பெருநிதி யாளருள்ளே குபேரனாவன்; நீர்வாழுமுயிர் வருக்கங்களுள்ளே பெருமை பொருந்திய வருணனாவன்; அஷ்டவசுக்களுள்ளே பாவகனாவன்; நதிகளுள்ளே கங்கையாவன்,- (6)

பிதிருலகருள்ளே இயமனாவன்; நல்ல மருத்துவருள்ளே அச்சுவினி தேவ ராவன்; துவாதசாதித்தருள்ளே விட்டுணு வென்னும் ஆதித்தனாவன்; பறவை களுள்ளே கருடனாவன்;

ஏகாதசருத்திரர்களுள்ளே சங்கரனாவன்; அஷ்டதிக்குப் பாலகருள்ளே பெரும் பிரகாசமுடைய ஈசானனாவன்; பெரிய யானைகளுள்ளே ஐராவதமாவன்,- (7)

அழகிய காந்தியொடு கூடிய கந்தருவருக்குள்ளே சித்திரரதனாவன்; நல்ல தேவ விருடியருக்குள்ளே நாரதனாவன்; இனிய தேவர்களாற் போற்றப்படும் பிரமவிருடி களுள்ளே வசிட்டனாவன்; வலிய தலையில் இரத்தினம் படைத்த பாம்புகளுள்ளே வாசுகியாவன்; மிருகங்களுள்ளே சிங்கமாவன்,- (8)

மற்று மிவ்வுலகிலுள்ள தேவர்கள் அழகிய மனிதர்கண் முதலாக வாழுமெல்லா வுயிர்களிடத்துங் காணப்படு செல்வமும், அறிவும், விளங்குகின்ற ஒளியும், கல்வியும், வீறுபாடுமாகிய எல்லாம் அந்தச் சமானரகிதனாகிய சேயோனது மகிமையேயாகும். என்று கூறினன். இங்குக் கூறிய யாவும் சிவபெருமானே கூறி முடித்த பின்பு ''இது (குமாரனது பிரபாவத்தின்) சுருக்கம், யாம் விரித்துக் கூறுவதென்றால் நீடிய நூறுகோடி கால வெல்லை யிலேனும் முடி வடையுமோ? (அடையாது) என்றுரைத் தருளினான்'' எனச் சிங்கமுகன் மேலுஞ் சொல்லினன் என்க: பெரும் புகழ்களைப் பாடிய முனிவர்கொண்ட தலையன்புடையீர்! (9) (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்
நான்காம்பத்து: வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(ஐந்தாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

சூரபதுமன் மந்திராலோசனை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டு சீர் வண்ணம்.

வேயின் மாமுளையை யனைய தந்தமிளிர் மிருக ராசமுகன் மேலுமா
சீய வாசனம மர்ந்த சூரன்முக தேசு முன்னரிவை சொல்லுவான்
தூய வான்மலையி லேய ரன்சொலிய சொற்க ளைப்பெரியர் பாலியான்
நேய மோடறிய லான வாறிங‌னி கழ்த்தி னேனரச ரரசனே. 1

வன்மை யோடிஙனம் வந்த தூதுவன்வ ழங்கு சொன்முழுதும் வாய்மையாந்
தொன்மை யீசனையி கழ்ந்தி டுங்கரிசு தொடரு நீசிறுவ னென்பதால்
நன்மை நூறிடுமஃ துணையு மென்றனையு நமரை யுந்தெறுமொர் கோளியிற்
சின்மை யாகவரு காய லோபரல்கள் செறிய வுள்ளதிதை யுய்த்துணர். 2

அவ்வி ளங்குழக னுக்கு மேலெதையு மறைய யாதுமில தறையினஃ
தெவ்வ மண்டொருசி வத்து ரோகமென வெண்ணு வாய்பலகு மாரருள்
உவ்வர் விஞ்சையொடு மும்மு டித்திருவு முடைய வன்றனையிவ் வாதவத்
தெவ்வன் விஞ்சுபவ னல்லன் வீரமொழி செப்பு மற்றையர்சொ லுங்கொளேல். 3

என்ற சோதரன்மு னென்றன் வாழ்விறுத லிந்த நாளெனநி னைந்திடின்
மன்றன் மாலைமழ வன்சொ லென்பதைம தித்து நானதுபு ரத்தலால்
ஒன்றி லாபமெது கூறு கென்றரச னோதி னானதையு ணர்ந்துளோன்
நன்று கூறினையெ னாநு வன்றுவிடை நவிலு வான்விதியின் முறைகொடே. 4

கால மென்பதயில் வேலு டைக்கடவுள் கைவ சத்துளது முன்னரே
ஆல முண்டவனி டத்து நீடுதிரு வாயுள் பெற்றபடி யிவன்முனுங்
கோல மங்கையுடை யணியு ணாவமளி குறைவில் வேரிகமு கின்சொலே
சால ருந்தொடர்பெ னட்ட போகம்வலி தக்க வாயுள்பெற லாமரோ. 5

அரிய மாதவமி யற்ற வேண்டுமெனு மறுதி யிங்ஙனிலை நம்முனே
புரிவி னால்வருவ னென்ன வல்லசுர புரவ லன்புரிவ றாதவென்
உரிய சீருடைய வனுச நீசொலிய வுரைக ளின்படிய னோனொரு
பெரிய தேவனெனி னவன்வி டும்படைபி ளக்க யான்முடிதல் பெருமையே 6

---

3. *மும்முடித்திருவு முடையன் = மூன்று தலையுடைய இரணியன். இவன், சூரபதுமன் மகன், வச்சிரபாகுவுக்கு மூத்தோன். ஆதவத்தெவ்வன் = பானுகோபன்.*

5. *"காலமென்பதயில் வேலுடைக்கடவுள் கைவசத்துள்ளது" என்பதை ஸ்காந்த மஹாபுராணத்தின் சம்பவகாண்டத்து 35-ஆம் அத்தியாயத்தில்*

"ஸர்வம்ஜகதிதம்காலே ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்யவேதஸ : ।
காலஸ்ஸ்ருஜதிபூதாநி காலஸ்ஸம்ஹரதிப்ரஜா : ।
ஸர்வேகாலஸ்யவசகா : ஸகாலோஸ்யவசேஸ்தித : ॥"

எனப் படிக்கப்படுதலா லறிக. இவ்வசனங்கள், பரமசிவன் றிருவாக்காகவே யுள.

பெருமை யேய்வதொடு பாவ மோடுமதி பெருகு நல்லறமெ லாம்வரும்
அருமை யாகவிங னெய்தி யுள்ளபல வமைவி னும்பெரிய தெய்துமிவ்
விருமை மேன்மையடை வேன்மு திர்ந்தகழை யினையு ணாதுவிட லுண்டுகொல்
கருமை தீர்பயசில் வழுவி வீழினிய கதலி யங்கனியி தாகுமே. 7

எனதெ ணப்படியி லேகர் சூழவரு மிளைஞ ணாயினவன் வாகினி
மனதி யக்கமற வோடு மாறெனது மாணு டைப்பலபல் வெள்ளமாம்
அனிக சக்கரமெ னப்ப ருத்ததுர கம்ப தாதிரத கசமெலாம்
இனிதெ ழுப்புவலிவ் வண்ட கோளம்வரை யிதனி னும்பயன தில்லையேல்.
8

என்ற னாணையிலி ருக்கு மண்டநிரை யெங்கு முள்ளளவில் சேனையால்
வென்றி மேவுவல வற்று மாவதிலை வெல்வி யென்னின்வர வேல்கொடுந்
துன்று மாயவலி கொண்டு மன்னையொரு துணைபி டித்துநனி வெல்லுவேன்
என்று கூறினனி ருந்த மந்திரியெ லாரு மேதலைகு லுக்கினார். 9

இவ்வி ரண்டுமுடி வுக்கு நானுமிசை வெய்தி னேனவனு ரத்தையாஞ்
செவ்வி வந்தினுமி யம்பு வேனமர்கள் செய்வல் யானுமென வரிமுகன்
உவ்வி கம்பமுற வேசெய் தோதினனு வந்து சூரனவ னைத்தழீஇ
அவ்வி தம்புரிதி யென்ற பின்னவைக லைந்த தேபுகழ னன்புளீர். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்

(ஐந்தாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை.)

சூரபதுமன் மந்திராலோசனை.

மூங்கிலின் பெரிய முளைகளையொத்த தந்தங்கள் விளங்கப் பெற்ற சிங்க முகாசுரன், பெரிய சிங்காசனத்தின் மீதமர்ந்திருந்த சூரபதுமனது சன்னிதிமுன்னே மறுபடியும் இம்மொழிகளைப் புகலுவோனாயினான்:- ''மன்னர் மன்னரே! பரிசுத் தமான கயிலைமலையிற் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இச் சொற்களைப் பெரியோர்களிடமிருந்து யான் அன்போடுணர்ந்த படியே இங்கெடுத்துரைத்தேன். (1)

வீரத்தோ டிங்குவந்த தூதன் கூறியயாவும் மெய்யேயாம். நீர் அக் கடவுளைச் சிறுவனென்றவமதிப்பதால் அனாதிநித்தியனான சிவபெருமானை யிகழ்ந்த பாவந் தொடரும். அது நமது நலத்தைக்

கெடுக்கும். உம்மையும் என்னையும் நங்குலத் தவரையும் அழிக்கும். ஓராலமரத்திற் சிறியதாய்க் காணப்படுங் காயன்றோ விருக்ஷமூலங்களான விதைகள் நிறைந்திருக்கப்பெற்றுள்ளது. இதனை யுய்த்துணர்வீராக. (2)

அச் சேய்ப்பருவ அழகனுக்கு மேலாகச் சொல்லுவதற்கு யாதொரு பொருளுமில்லை. சொன்னாற் பகைமை நிரம்பிய சிவத்துரோகமாகுமென்று எண்ணுவீராக. உம்முடைய புதல்வர் களுள்ளே தவமுடையாரது வித்தையோடு மூன்று சிரம்படைத்த இரணியனுக்கு, இங்கே வலிபேசும் பானுகோபன் சிறந்த வனாகமாட்டான். வீரமொழி கூறும் ஏனையர் பேச்சையும் பொருளாகக் கொள்ளவேண்டாம்'' (3)

என்றுசொன்ன சிங்கமுகனை நோக்கிச் சூரபதுமன், ''(நினத பிப்பிராய வழியாக) எனது வாழ்வு அழியுங்கால மிதுவெனக் கருதினால், மணமுடைய மாலை பூண்ட இளைஞன் (=முருகன்) சொல்லைமதித்து அதனை யான் பேணிக் கொள்ளு தலால் வரக்கூடிய இலாபம் யாது? புகலுவாய்'' என்று வினவினான். அதனையுணர்ந்த சிங்கமுகன், ''நன்றாகக் கூறினீர்'' என்று விதிமுறைகொண் டே விடைபகரத் தொடங்கினான்,- (4)

''காலமென்னுந் தத்துவம் இவ்வேலாயுதக் கடவுள் கைவசத்துள்ளதே. முன்பு நீர் சூலாயுதக்கடவுளிடமிருந்து நெடிய செல்வமும் ஆயுளும் பெற்றவாறே இம்முருகனிடமிருந்தும் அழகிய மங்கையர், ஆடை, ஆபரணம், உணவு, அமளி, நிரம்பிய வாசனைத் திரவியம், தாம்பூலம், இனியமொழி செறிந்த பாடல் என்னும் அட்டபோகங்களையும், பராக்கிரமத்தையும், தகுதியான ஆயுளையும் பெறலாம். (5)

இப்போது நாம் அரும்பெருந் தவஞ்செய்ய வேண்டுமென்னும் முடிவு இல்லை. (நாம் விரும்பினால்) நமக்குமுன்னே அவனே யன்போடெழுந்தருளுவன்'' என்று சொல்ல; வலிய சூரபன்மன், ''அன்பு நீங்காத சிறப்புடைய என் தம்பீ! நீ கூறிய படியே அவன் ஒப்பற்ற பெரிய தேவனேயாயின், அவன் விடும்வேல் எனதுடம்பினைப் பிளக்க யான் முடிவடைதல் எனக்குப் பெருமையேயாம். (6)

பெருமை வாய்ப்பதோடு, யான் செய்துள்ள பாவமெல்லாம் பாறும்; அறிவு பெருகும்; நல்ல தருமமெல்லாம் வரும்; அருமையாக நமக்கிப்போது கிடைத்துள்ள செல்வத்தினும் பெரியது கிடைக்கும். இவ்வாறு இம்மை மறுமையென்னும் இருதிற மேன்மையு முறுவேன். முதிர்ந்த கரும்பை யுண்ணாது விடுதலுமுண்டோ? இது, குற்றமற்ற பாலிலே தவறிவீழ்ந்த இனிய வாழைப்பழமாமன்றோ? (7)

யான் கருதுகின்றபடி அவன் தேவர் சூழவரும் ஒரு சிறுவனா யிருப்பின் அவன் சேனைகள் (அச்சத்தினால்) எதனையுஞ் சிந்திக்கு நிலைமையற ஓடிவிடும்படி எனது பெருமை பொருந்திய பற்பல வெள்ளக்கணக்காயுள்ள சேனா சமுத்திர மென்று சொல்லப் பூரித்த குதிரை, காலாள், தேர், யானையாகிய யாவற்றையும் இவ்வொரு அண்ட கோளங்காறும் நன்கு எழுப்புவேன். இதனாலும் பயன் கிடையாவிடிலோ, (8)

எனது ஆட்சியிலிருக்கும் அண்ட அடுக்குகளெல்லா வற்றிலுமுள்ள எண்ணரிய சேனைகளைக் கொண்டு வெற்றி யடைவேன். அவற்றாலும் வெற்றி கிடையாவிடின், வரத்தின் வழிப்பெற்ற ஆயுதங்களாலும், அடர்ந்த மாயவித்தை வன்மை யாலும், நந்தாயாகிய மாயையின் துணைவலியாலும் நன்றாக வெல்லுவேன்'' என்று கட்டுரைத்தான். அங்கிருந்த மந்திரிமார் களும் மற்றையோரும் (சரியென்று) சிரகம்பஞ் செய்தனர். (9)

அருணகிரிநாத முனீந்திரரின் அன்புக்குடையீர்! (இவ்விவரங் களைக் கேட்ட) சிங்கமுகாசுரன், ''இவ்விரண்டு முடிவுகளுக்கும் யானுமுடம்படுகின்றேன், அவ்விளை ஞனது வலிமையைத் தக்க காலத்தில்வந்து இன்னுங் கூறுவேன், யானும் பல்வகைப் போர்கள் செய்வேன்'' என்று தானுஞ் சிரகம்பஞ் செய்தவனாய்க் கூறினான். சூரபதுமன் மகிழ்வெய்தித் தம்பியைத் தழுவிக் கொண்டு ''அவ்வண்ணமே செய்வாயாக'' என்ற பின்பு மந்திராலோசனைச் சபை கலைந்தது. (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்; ஐந்தாம்பத்து
வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(ஆறாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை).

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மகர வாரி சூழுமா கேந்தி ரத்தி னின்றுவாற்
ககனம் வீர பாகுசெல் காலை மாலி லங்கைமே
வகல யாளி யானன னார டாநி லென்றலும்
இகலன் வாளி னாலனோ னிற்று வீழ வெட்டினான். 1

மேலெ திர்ப்பி லாமையோர் வீர பாகு செந்திபோய்
வேல வற்ப ணிந்துபோர் வேண்டு சூர னோச்சுவெங்
கோலெ டுத்து ரைத்தபின் கூடு போரி லன்னவன்
மூலம் வெற்ப னாடுமொய்ம் பெல்லை சொல்லின் முற்றுமோ.2

*இரண்டாநாட்போர்

ஒன்றின் மேல தாகுநா ளுற்ற போரி லேயுவா
என்ற மாமு கன்முளை யாகு மிந்தி ரப்பெயர்
ஒன்றி னானி லக்கர்பூ தரைமு னிந்தொ டுக்குகால்
குன்றி னேர்பு யத்துமா வயவன் வில்கு னித்தனன். 3

1. இகல் = வலியாகலின் வீரபாகுதேவர் "இகலன்" எனப்பட்டனர்.

* இவ்விரண்டா நாளிற்கு முன்னதாய முதனாட்போரில் வீரபாகுதேவர் காரியம் யாதெனின்? அவர், பானுகோபனது மோகாத்திரத்தினால் எல்லாப் படைவீரரோடு தாமு மயங்கித் தரையிற் கிடப்பவராயினாரென்பதும், மூன்றாநாட் போரிலுமவர் அப்பானுகோபனது மாயாத்திரத்தினால் ஆயிர வெள்ளங் கணங்களும் ஏனையெல்லா வீரர்களூங் கட்டப்பட்ட படியே தாமுங்கட்டப்பட்டு அறுகடலுக்குமப்புறத்துள்ள சமுத்திரத்திலாழ்ந்து கிடப்பவராயினாரென்பதும், மேனிகழ்ந்தவைகளும் இயைபுபற்றி வீர மாகேந்திரத்திரு விளையாடற்கண் பதின்மூன்று பதினான்காம் பத்துக்களிற் கூறப்பட்டுள்ள.

குனித்த வில்லி னின்றெழுங் கோல்கள் கண்ட பகைஞனும்
நுனித்த கோல்க ளேவிவில் லொடித்த போது நூனமே
செனித்தி டாத வயவன்வே றொருவில் கொண்டு தெவ்வன்வில்
தனித்த தேரு மழித்தொர்தோ டலையும் வாள்கொ டேகொய்தான். 4

வாள்பி டித்த வசுரனிவ் வாறு மாள லும்படை
தூள்பி டிக்க வோடுமா றோர்ந்து சூரன் வில்லினைக்
கோள்பி டிக்க வேகுனித் தொலியெ ழுப்பி னானிறை
கேள்பி டிக்கு மாகணங் கீழ்வி ழுந்து மாழ்கவே. 5

அதுதெ ரிந்த பாரிட வரசர் சூர பதுமநில்
மிதம்வ ரைந்து மகிழ்வுறே லென்று போர்வி ளைத்தனர்
கதிகொள் கோடி கோடிவெங் கணையி னவரை வீழ்த்தினான்
பதும கோம ளைப்பெயர் மாது கொண்ட பரிவினான். 6

பூத ராசர் வீழ்ச்சிகண் ணுறுமி லக்கர் போர்புரி
நீதி கண்ட சூரனிச் சிறுவ ரோடு நெடியபோர்
நாத னான நான்செய நேர்ந்த தேயெ னாநவின்
றேத மேயி லாயிர மேவி னால்வி லெற்றினான். 7

வில்லி ழந்த வவர்கள்கூ விரமெ லாம ழித்தனன்
எல்லி யங்கு பகழியா யிரத்தி னாலி லக்கமென்
சொல்லி ணைந்த வாளியா லவரு டம்பு தொளைசெய்தான்
கல்லி லங்கு தோள்களிற் கமழு மாலை யவுணர்கோன். 8

இலக்கர் சோர்வு கண்டமார்த் தாண்டன் வாளி யேவினான்
அலக்க ணேயி லவன்றவ ரொடித்து மார்ப கழ்ந்துமா
நிலக்கண் வீழ்த்தி யிட்டவே நெடிய சூர்பல் பகழிகள்
கலக்க மேயில் வீரராக் கதன்வெ குண்டு சமர்செய்தான். 9

காது காறும் வில்லிழுத் தம்பு மாரி கடிதுபெய்
தேதும் வென்றி யில்லையென் றெண்ணு மவ்வி ராக்கதன்
ஏதி கொண்டு வெல்வலென் றெடுத்த னன்பெ ருத்தவாள்
கோதி லோதை முனிமனங் கொண்டு ளீர்பின் னதுசொல்வேன். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(ஆறாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

சுறாக்கள் சஞ்சரியா நின்ற கடல்சூழ்ந்த வீரமாகேந்திரத் தினின்று வீரபாகு தேவர் ஒளியுடைய ஆகாயமார்க்கமாய்ச் செல்லும்போது பெரிய இலங்கையில் வதியும் அகன்ற யாளிமுகத்தையுடைய அசுரன் ''யாரடா நில்'' என்று தடுத்தவுடன் வீரபாகுதேவர் அவன் துண்டாகிக் கீழே விழும்படி வாளினால் வெட்டினார். (1)

மேலே எதிர்ப்பாரின்மையை ஓர்ந்த வீரபாகுதேவர், திருச்செந்தூரை யடைந்து வேலாயுதக் கடவுளை வணங்கிப் போர் செய்ய விழையுஞ் சூரபதுமன் ஓச்சு கோபக்கோன்மையினை விரித்துரைத்தபின், விளைந்த போரிலே அவ் வீரபாகுதேவர் மூலமாகக் குமார பெருமான் காட்டிய வலிமையினளவை வருணிக்க முடியுமோ? முடியாது. (2)

* இரண்டா நாட்போர்.

இரண்டாநாளிற் பொருந்திய போரில் யானைமுகத்துத் தாரகாசுரன் புதல்வனாம் அசுரேந்திரன் இலக்ஷரையும் பூதசேனைகளையுஞ் சீறியொடுக் கும்போது குன்றொத்த தோள்படைத்த வீரபாகுதேவர் தமது வில்லை வளைத்தனர். (3)

வளைத்த வில்லினின்றெழுந்த பாணங்களைப் பார்த்த அசுரேந்தினுங் கூரிய பாணங்களைச் செலுத்தி வீரபாகுதேவர் வில்லை யொடித்தபோது, பழுதடையப்பெறா அவ்வீரர் வேறொரு வில்லையேந்தி அவ்வசுரேந்திரனுடைய வில்லையுந் தனிப்பட்ட தேரையும் அழித்து, அவனுடைய தோளொன்ற னையுந் தலையையும் வாள் கொண்டு வெட்டினார். (4)

வாளேந்திய அசுரேந்திரன் இவ்வாறு மாண்டவுடன் சூரபதுமன், புழுதிப்படல முடம்பெல்லாம்படிய அசுரப்படை ஓடுவதையுணர்ந்து முருகனன்பைத் தாயகமாய்ப் பற்றியிருக்குங் கணங்கள் பூமியின்கண் வீழ்ந்து மாழ்கும்படி தனது வில்லைப் பலம் பொருந்த வளைத்துக் குணத்தொனி செய்தான். (5)

* முதனாட்போர்ச் செய்தியை 66-ஆம் பக்கத்துக் குறிப்புரையாலறிக.

அதனையறிந்த பூதசேனைத் தலைவர்கள், "சூரபதுமனே! நில்; அளவுக்கு அதிகமான களிப்படையற்க" என்று கூறிச் சமர்செய்தார்கள். பதுமகோமளை யென்னுந் தலைக்கற்புடையப் பெண்மணியின் காதலுக்குரியனாகிய அச்சூரன், விரைந்து செல்லுதலைக்கொண்ட கோடிக்கணக்கான பாணங்களையேவி அவர்களைத் தரையில் வீழ்த்தி விட்டான். (6)

பூதத்தலைவர்கள் வீழ்ந்துவிட்டதைக் கண்ட இலக்ஷர்கள் நியாயவழியே போர் செய்வதைப்பார்த்த சூரபதுமன், ''இச்சிறுவர் களோடு மகா போர் வீரனாகிய யான் போர் செய்யும்படியு நேரிட்டதன்றோ'' என்று கூறி பழுதற்ற ஆயிரம் வாளிகளை யேவி அவர்களனைவர் வில்லையும் முறித்து விட்டான். (7)

மலையை யொத்து விளங்குந் தோள்களில் மணங்கமழு மாலையணிந்த சூரன், பின்பு வில்லையிழந்த அவர்களுடைய தேர்களையும் ஒளிவீசும் ஆயிரமம்புகளால் அழித்து விட்டான்; ஓரிலக்ஷங்கணைகளால் அவர்களுடம்பு களைத் தொளைத்து விட்டான். (8)

இலக்ஷர்கள் அயர்ந்துவிட்டதைப் பார்த்த வீரமார்த் தாண்டன், சூரன்மீது பாணங்களைச் செலுத்தினான். சூரனேவிய பல பாணங்கள் துன்பத்தினையறியாத மார்த்தாண்டனது கைவில்லை யொடித்து மார்பைப்பிளந்து அவனைப் பெரிய தரையிலே தள்ளிவிட்டன. (இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட) கலக்கமறியா வீரராக்கதன் சினந்துவந்து போர்செய்தான். (9)

வில்லை வளைத்துக் கர்ணபரியந்தமாக இழுத்துப் பாணமழை விடாது சொரிந்தும் பயன்காணாத அவ்வீரராக்கதன் (இனி) வாளினால் வெல்லுவேன் என்று தனது பெரிய வாட்படையைக் கைக்கொண்டனன். குற்றமற்ற அருணகிரிநாத முனீந்திரரது மனம் போன்ற மனமுடையீர்! பின்னடந்ததைச் சொல்லுவேனாக. (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்
ஆறாம்பத்து; வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(ஏழாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

கலிவிருத்தம். (இசை)

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

வாடாங்கிய வவ்வீரனொர் சிலைதாங்கிய வன்சூர்
கோடாங்கிய தேர்பாய்ந்துவில் வெட்டுஞ்செயல் கொண்டான்
பீடாங்கிய லாவாளது வேயிற்றது பின்சூர்
தாடாங்கிய வடியாலுயர் தலைபோந்தனன் வீரன். 1

போந்தேநிலம் வீழ்ந்தானது கண்டேபொரு தென்கீர்
ஈந்தேசர மழைபெய்யுமொ ரிந்த்ரப்பெய ரோனைச்
சேந்தேகொரு நூறம்புதெ ரித்தோய்வுப டுத்தான்
ஒந்தேவொடு போராடிட வெனவந்தவு ரத்தான். 2

வீரப்படை யவுணாபடை விடுவாயென வீர
தீரப்பெய ரோனேவுபொ ழிந்தானது செவ்வி
சூரப்பெய ரினனீரெழு சுடர்வாளிகள் போந்தவ்
வீரப்பணி யணிதாளனை வீழும்படி செய்த. 3

பின்வீரம கேசன்பெரு வேல்வீசலு மதுதான்
பொன்வீரத னுச்சூருரம் வீழ்ந்தேபொடி யாயிற்
றென்வீறறி யாயென்றவ னேவுந்தொடை யேழாற்
கொன்வீரனு மூர்ச்சித்தன னேதோள்தொளை கொண்டு. 4

அங்கேசரி பல்லம்புக டுவித்திர ளசுர
வெங்கேசரி முன்றாவிய றைந்தான்விறன் மார்பில்
செங்கேசரி கைவிண்டது செருவீரனை வெஞ்சூர்
இங்கேசரி யென்றேதிசை யெறிந்தேநகை செய்தான். 5

---

1. *இயலா = பொருந்தாத. தாக்கிய எனற்பாலது எதுகை நோக்கித் 'தாங்கிய' என மெலிந்தது. தலை = ஆகாயம், அது பிரமாண்டத்தின் மேலுள்ள பெருவெளி யென்க.*

2. *சேந்தேகல் = சிவந்து செல்லல்.*

சிரப்பேரணி நயப்போடெழில் செயவேயில குரபுரந்
தரப்பேரின னெதிர்த்தேவிய சமனீள்படை யதுசூர்
பரப்பாரிகல் வயிரப்புதை படலும்பொடி யாயிற்
றுரச்சூர்பல வலகாலஞ ருழந்தான்விற லோனும். 6

மிடலார்புய வீராந்தகன் வெஞ்சூருரு நோக்கி
அடலாரெழில் வடிவோனென மெச்சிப்பல வலகு
விடலாயின னசுரேசனு மோராயிரம் வெங்கோல்
தொடலானடல் வீரன்றவர் தேர்தோள்களை யீர்த்தான். 7

வீராந்தக னங்ன்வீழ்தலு மாவீரிய பாகு
தேராந்தகை கடவிச்சுரர் செறுநன்றனை யெதிர்த்தான்
போராந்தக வுறுசூருமின் னோனேயவை போந்தென்
ஊராந்திரு வழித்தோனென வுருத்தம்புக ளெடுத்தான். 8

இருவோருமெய் சரமாரிக ளிருவிண்ணிடை யேகும்
பெருமாதிர மேகும்பல பிலமெங்கணு மேகுங்
கருமாகட லேகுந்தரை களிலேகுமி குங்கார்.
தருமாமுகி லேகும்பல தலபாதல மேகும். 9

மிளிரந்திணி தோளன்சத மிடலம்பசு ரேசன்
அளிகந்தனில் வீழ்ந்திற்றன வசுரேசன திருநால்
ஒளிவன்கணை யால்வீரனொர் தோளுண்டது தொளையே
தெளிசந்தன ததர்நம்பொரு தெருளீரினு நவில்வேன். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(ஏழாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

வாளையேந்திய அவ்வீரராக்கதன், ஒப்பற்ற வில்லைத் தாங்கிய வலிய சூரபது மனது திண்மைகொண்ட தேரிற்பாய்ந்து அவன் வில்லை வெட்டுஞ் செயலைக்கொண்டான். அங்ஙனம் வெட்டிப் பெருமை பெற்றுக்கொள்ள இயலா அவ்வாளே முறிந்துபோயிற்று. பின்பு சூரன், கால்கொண்டு தாக்கிய

அடியினால் அவ்வீர ராக்கதன் பிரமாண்டத்திற்கப்பாலுள்ள வெளியையடைந்தான். (1)

அவ்வாறு போய்த் திரும்பிய அவன் பூமிமேல் வீழ்ந்தான். அதுகண்டு, ''என்னோடு பொருது'' என்னும் வீரமொழி விளம்பிப் பாணமழைபொழிந்த வீரமகேந் திரனைப் பிரணவசுவாமியோடு போராடிடவென வந்த நெஞ்சமுடைச் சூரபதுமன் கோபித்துச் செல்லும்படியான நூறு பாணங்களை யேவி யொடுக்கிவிட்டான். (2)

''வீரம் பொருந்திய ஆயுதங்கள் படைத்த அசுரனே! என்மீதுன் படைகளை விடு, பார்ப்போம்'' என்று வீரதீரன் அம்புகளைச் சொரிந்தான். அப்போழ்து சூரனேவிய ஒளியுடைப் பதினான்கு பாணங்கள் சென்று அவ்வீரக்கழலணிந்த வீரனை மூர்ச்சித்து வீழும்படி செய்துவிட்டன. (3)

பின்பு, வீரமகேசன் பெரிய வேலாயுதத்தை எறிந்தவுடன் அது அழகிய வீரவில்லைத் தாங்கிய சூரன் மார்பிற்பட்டுப் பொடியாய்ப் போயிற்று. ''என் வலிமையை நீ யறியாய்'' என்று சூரன் கூறி ஏவிய பாணங்கள் ஏழினாற் சிறந்த வீரமகேசனுந் தோள்கள் துளைக்கப் பெற்றவனாய் மூர்ச்சையடைந்தனன். (4)

(பின்பு) அழகிய வீரகேசரியானவன், பல பாணக்கூட்டங் களைச் சொரிந்து சேனையோடுங்கூடிய வெய்ய அசுர சிங்கமாகிய சூரபதுமன் முன் பாய்ந்து அவன் வலி பொருந்திய மார்பிலறைந் தான். அங்ஙனம், சிவந்த அவ்வீரகேசரியின் கைதான் பிளந்தது. இப்படிச் சண்டைசெய்த அவ்வீரகேசரியை வெய்ய சூரன் பிடித்து ''இங்கே சஞ்சரிப்பாயாக" என்று கூறி ஒரு திசையிலே யெறிந்து சிரித்தான். (5)

தலையிலணிந்த சிறந்த ஆபரணங்கள் நல்ல அழகு செய்யும்படி விளங்கியுள்ள வீரபுரந்தரன் எதிர்த்துச் செலுத்திய யமாஸ்திரமானது சூரனுடைய பருமனும் வலிமையும் பொருந்திய வச்சிர தேகத்திற்றாக்கினவுடன் பொடி பொடியாய்ப் போயிற்று. வீரபுரந்தரனும் வன்மை பொருந்திய சூரனேவிய பல பாணங்களாற் பெருந்துன்ப மனுபவிப்பானாயினன். (6)

வலிமை பொருந்திய தோளினனாகிய வீராந்தகன் வெய்ய சூரனது மேனியைப் பார்த்து, ''இவன் வன்மையும் பேரழகு

முடைய வடிவினனாவன்'' என்று மெச்சிப் பல பாணங்களைச் செலுத்தினான். சூரபதுமனும் ஓராயிரங் கொடிய பாணங்களை உந்துதலால் வலிய அவ்வீரனுடைய வில்லையும், தேரையும், தோள்களையும் பிளந்தான். (7)

வீராந்தகனிவ்வாறு வீழ்ந்தவுடன், பெருமை வாய்ந்த வீரபாகுதேவர் தமது இரதத்தை ஏற்ற பெருமிதத்தோடு செலுத்தித் தேவ வைரியாகிய சூரனை யெதிர்த்தார். போராகிய மாண்பு கொண்டு நின்ற சூரனும் ''இவன்றான் நமது அவைக்களத்துக்குத் தூதனாக வந்து நம்மூரின் வளத்தை யழித்தவன்'' என்று சினவி அம்புகளை யெடுத்தான். (8)

இவ்விருவரும் விடுத்த பாணத்தொகுதிகள் பெரிய விண்ணுலகிலும், பெரிய மலைகளிலும், பல பிலத்துவாரங் களிலும், கரிய பெரிய கடல்களிலும், பூமியிலும், நெருங்கிய கார்மேகங்களிலும், கீழுலகங்களிலும், மற்றைத்தலங்களிலுந் தொடர்ந்து சென்றன. (9)

விளங்குகின்ற அழகும் வலியும் வாய்ந்த வீரபாகுதேவர் ஏவிய நூறு கணைகள் சூரபதுமனது நெற்றியிலே பட்டொழிந்தன. சூரனேவிய ஒளிவீசு மெட்டு வலிய பாணங்களால் வீரபாகுவினது தோளொன்று தொளையுண்டது. உண்மை தெளிந்த அருணகிரி நாதனார் காட்டியருளிய நெறியை நம்பும் ஒரு விளக்கத்தை யுடையீர்! இன்னுங் கூறவேண்டியதைத் கூறுவேனாக. (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல் ஏழாம்பத்து:
வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(எட்டாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாகர் மெய்கள் கிஞ்சுகம் பல்கு நீர்க ணுற்றசூர்
சேக ணைந்த வீரன்மா தேரை யேவி னாலுடைத்
தோகை கோடல் கண்டவவ் வொருவன் வேறு தேரமர்ந்
தேக னீடு படைபல வேவி விண்டு முதலினோர். 1

படைக ளோச்சி னானவை பகைஞுன் மெய்வி ழுந்துதூள்
நடைய ணைந்தொ ழிந்தபி னவையில் வீர னெடியவில்
உடையு மாறு பதினைந்தம் போச்சி யிட்ட வசுரன்மெய்
குடைக வென்று வீரனே வயிலும் வீழ்வு கொண்டதே. 2

பின்றை மாயை மகனெறி பெரிய தண்டம் வீரன்மார்
பென்ற வங்கம் வீழ்தலுந் தேரின் மூர்ச்சை யெய்தினான்
அன்றெ ழுந்த பேர்களோ டவனு மேயெ ழுந்துமூன்
றென்ற நாளொன் னார்களூர் மேலை வாயி லெய்தினான். 3

மூன்றாநாட்போர்.

எய்தி வீரர் பூதர்கா ளிந்த வாயில் வளைமினே
வெய்தெ னச்சொன் முன்னரே விருது கூறி யவர்செயுஞ்
செய்கை கண்ட சூரருட் சிறந்த வெல்லு மாமுகன்
கொய்வல் சென்னி யென்றுவாள் கொண்டு தாவி வந்தனன். 4

அவனை வேள்க ணத்துவல் லானொர் சிங்க நாமனீ
எவன டாவெ னப்பிடித் தெற்றி னான தன்பினே
பவன வேக வீரர்கோ வரணெ லாம்ப தத்தினாற்
கவன மாய்நொ றுக்கவென் காதை தந்து லாவினான். 5

பூத ராது செய்துகோ புரங்க ளும்பெ யர்த்துளே
மோதி னார்கள் வீரர்கோ முதல்வ னூர்பு குந்துவான்
மாதி ராதி யதிரமா வில்வ ளைத்து வன்னிவேல்
ஏதில் வாயு வேல்விடுத் தெரித்த னன்பல் பக்கமும். 6

அந்த வன்னி மாற்றுவா னசுர ராச னேவலின்
வந்த வூழி மாலெலா மாறி யோடி மறையுமா
றுந்து வன்னி மின்னுகோ லோச்சி னானவ் வீரனும்
இந்த வாது சூரனோ ரிளைய மைந்த னோக்கினான். 7

4. *வெல்லுமாமுகன் = புலிமுகன்; அசாமுகிக்குப் பின்னே மாயைக்குங் காசியபர்க்கும் பிறந்தவன். வெல்லுமா = புலி.*

ஏசி லந்த மைந்தனா மிரணி யன்சொல் வான்முனே
காசி லாத வீசனே கார்த்தி கேய னென்றுநான்
பேசி னேன தைப்பிதா பேணு றாதிவ் வல்லலாம்
ஆசி மேவ லாயினா ராயி னும்மொய் செய்வலே. 8

என்று கூறி யவ்விரா வெண்ணில் வாளி தூவியே
வென்றி பேசி னானநன் வீர பாகு சாடன்முன்
நின்றி டாம லோடிமுந் நீருண் மீன மாயினான்
பின்றை மாழ்க வன்பினா மங்கி வதனன் வந்தனன். 9

நான்காநாட்போர்.

இளமை தன்னின் மதிபிடித் தின்னல் செய்த வன்னவன்
களமுன் வந்து நின்றநா ணாலந் நாளொர் காளியை
அளியி னேவ வெண்கைவீ றவளி ழுந்து பாறமார்
பொளியன் மோதி னானனோ னோகை சந்த னோகையே. 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்

(எட்டாம்பத்து - வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

தன்னுடைய தேர்ப்பாகர்களுடைய உடம்புகளிற் சிவப்புமிக்க இரத்தமானது பெருகுதலைக் கண்ணுற்ற சூரபதுமன், வீரபாகு தேவருடைய பெரிய தேரை அம்பினாலே தகர்த்து மகிழ்ச்சி கொள்ளுதலைக் கண்ட அவ்வீரபாகுதேவர், வேறொரு தேரில மர்ந்து விரைந்து செல்லத்தக்க பல படைகளைச் செலுத்தி, நாராயணன் முதலிய தேவர்களுடைய,- (1)

படைகளையும் பிரயோகித்தார். அவைகள், சூரபதுமனுடைய உடம்பின் கண் வீழ்ந்து பொடி பொடியா யொழிந்தன. பின்பு, குற்றமில்லாத வீரபாகுதேவருடைய நீண்டவில்லானது முறியும் படி பதினைந்து பாணங்களையேவிய அசுரனதுடம்பைத் "துளைப்பாயாக" என்று வீரபாகுதேவர் எறிந்த வேலும் முனை மடங்கி வீழ்ந்து விட்டது. (2)

8. அசி – "ஆசி" என நீண்டது. அசி = அவமதிச்சிரிப்பு.

இதன் பின்னே, சூரபதுமனெறிந்த பெரிய தண்டாயுதமானது வீரபாகுதேவரது மார்பின் மேலே வீழ்ந்தவுடன் அவர் தேரிலேயே மூர்ச்சையாகி விட்டார். அற்றைநாள் வீழ்ந்துகிடந் தெழுந்து கொண்டவர்களோடு அவரும் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து மூன்றாநாளிற் பகைவரூரின் மேற்குவாயிலையடைந்தார். (3)

மூன்றாநாட்போர்

அடைந்து, ''வீரர்களே! பூதப்படைகளே! வெய்தென இவ்வாயிலை வளைந்து கொள்வீர்களாக'' என்று கட்டளையிட்ட வளவில் அவர்கள் வஞ்சினங்கூறிச் செய்யுஞ் செய்கையினைப் பார்த்த சூரர்கட்குள்ளே சிரேட்டனாகிய புலிமுகம் படைத்த அசுரன் ''இவர்கள் தலைகளைத் துணிப்பேன்'' என்று வாளேந்தித் தாவி வந்தான். (4)

அப்படி வந்தவனைச் செவ்வேட் பரமனது பூதசேனைகளுள் திறமை வாய்ந்தவனாகிய சிங்கன் என்பவன் ''நீ யாவனடா'' என்று கூறி அவனைப் பிடித்துக் கொன்றுவிட்டான். அதன் பின்பு வாயுவேகமுடைய வீரபாகுதேவர், ''கோட்டை யரண்களை யெல்லாம் நுங்கால்களால் ஒல்லையில் நொறுக்கிவிடுங்கள்'' என்று பணித்து (மேல் நிகழ்வதை யெதிர்பார்த்தவராய்) உலாவிவந்தார். (5)

பூதவீரர்கள் அக்காரியத்தைச் செய்துவிட்டுக் கோபுரங்களையும் பெயர்த்து நகருக்குள்ளே யெறிந்தார்கள். வீரபாகுதேவர், ஊருட்புகுந்து விண்ணுந் திசைகளு நடுங்கத் தமது பெரியவில்லை வளைத்து அக்கினி அஸ்திரத்தையுங்குற்றமற்ற வாயு அஸ்திரத்தை யும் ஏவிப் பல பக்கங்களையு நெருப்புக்கிரையாக்கினர். (6)

அந்த நெருப்பைத் தணிக்கும் பொருட்டுச் சூரபதுமனேவலாற் றிரண்டு வந்த யுகாந்தகால மேகங்களெல்லாம் உருமாறிச் சிதைந்தோடி மறையும்படி நெருப்பைக் கக்கும்படியான காந்திவீசும் பாணங்களை வீரபாகுதேவரும் விடுத்தார். இந்தப் போராட்டத்தைச் சூரபதுமனுடைய ஓரிளைய குமாரன் கண்ணுற்றான். (7)

குற்றமற்ற அவ்விளைய குமாரனாகிய இரணியாசுரன் சொல்லலுற்றனன்:- ''யான் முன்னரேயே குற்றமற்ற பரமசிவனே

கார்த்திகேயனாய் வந்துளானென்று கூறினேன். அதனை என் தந்தையார் புறக்கணித்துவிட்டு இத்துன்பமாகிய அவமதிச்சிரிப்புக் குட்படலானார்; ஆயினும் யான் சமர்செய்வேன்'' (8)

என்று சொல்லி, அந்நாள் இராத்திரியில் யுத்தகளமெங்கணும் அஸ்திரங்களை யிறைத்து மூடி வீரவார்த்தைபேசினான். அவன், அப்போது வீரபாகுதேவருடைய எதிர்ப்புக்கு முன்னிற்கமாட்டா மலோடி மீனுருக்கொண்டு கடலின் மறைந்து கொண்டான். அதன்பின்பு இவ்வாறு வீறழிந்த அவனுடைய தம்பியாகிய அக்கினிமுகாசுரன் வந்தான். (9)

நான்காநாட்போர்

தன்னிளமைப் பருவத்திற் சந்திரனைப் பிடித்துத் துன்புறுத்திய அவன், போர்க்களத்தில் வந்து நின்ற நாள் நான்காநாளாகும். அற்றைநாள், அவன் ஒரு காளியை ஆராதித்து (எதிர்க்கும்படி) அன்போடு ஏவ; அவள் தன் எட்டுக்கைகளின் பலத்தையுமிழந்து ஓடும்படி ஒளிமயமான வீரபாகுதேவர் அவளது மார்பிலே அறைந்தார். அப்படிச் செய்த அத்தேவரது மகிழ்ச்சி, சந்தச் செய்யுள்களைப்பாடிய அருணகிரிநாதனார்கொண்ட மகிழ்ச்சி யாதோ? அதுவே. (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல் எட்டாம்பத்து; வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(ஒன்பதாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

கலிவிருத்தம். (இசை).

அடியொன்றற்குப் பதினைந்தக்கரம்.

தனதன தனதன தனதன தனன.

எரியென வருமெறு ழெரிமுகன் விடுகோல்
கரியென வொழிவ்து கதுவவொர் விறலோன்
துரிதர்கள் விடுபடை துகளென வழியப்
பொருதுமெ ரிமுகனு மிறநனி பொருதான். 1

1. *துரிதர்கள் = தீவினையாளர்; துரிதம் – வடசொல்.*

அவனுயிர் விடுதலு மவனது கணையாற்
சிவனுல கணவிய சிறுவர்க ளெழுவர்
இவணளி யெனவொரு கணையெழு தினனா
ருவகைய னமனும தினிதுசெய் தனனால். 2

மறலிந லளியொடு மறைதலு மரசற்
குறுதிசொ லிடுமற முனிபவ னுரனோ
டெறிசத முனையினை யிகலொடு பிடியா
விறலவ னிறவது கடவினன் விறலோன். 3

ஐந்தாநாட்போர்.

கனகணர் செயமுர சறைகவின் மிகவைந்
தெனுமொரு தினமதி லினன்முனி வினன்மா
கனைகழ லொலிதர வருகன பலமோ
டனலென வமர்நிலை யணுகியி தறைவான். 4

பகைஞர்கள் செருவுயிர் பருகுமி னிவணீர்
ககனச மரமென தெனல்கழ றினனவ்
விகலரும் வளைவளை யெதிரெதி ரெனவே
புகலுரை யொடுபல சமர்நனி பொருதார். 5

பொருதும வரைமிதி துமிதுமி பொடிகண்
இருளுற வறையறை யிடையுர முதைநீள்
பெருமுடி நெரிநெரி யரியரி பிடர்தோள்
இருவரை யிடியிடி பிசைபிசை யெனவே. 6

புடைசெலி ரதமெடு பொடிகணை கடிகாய்
அடையென வதைவதை யகலமு ளவிர்தீக்
கடைகடை குறைகுறை கரசரண் முடியென்
புடையுடை நெடுமிட றொடியொடி யெனவே. 7

பிரமத கணர்சொன படிபிண மலையாய்ச்
சுரர்பகை யணிகுழு மினசுடர் வடிவாட்
பெரியவன் விணிலொலி பிளிறவொர் நடனந்
தருபொழு துதிரொடு துளியதொர் தலையே. 8

அதுதகு வரரசன் மகன்முடி யெனவே
கதுமென வறிசுரர் களிபெரு கினர்பாய்
மதுகைவ யவனெதிர் வருமரி முகவன்
சதசுத ரையுமசி கொடுநனி தறியா. 9

வருபொழு துயர்கொடி வயவர்க ளசையா
விருதுரை புகல்கையின் மிளிர்வய வனுமோம்
சரவண பவசிவ வெனநடை தரலை
அருணடம் விரவின னருணைய னிறையே. 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(ஒன்பதாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

ஒப்பற்ற பராக்கிரமத்தையுடைய வீரபாகுதேவர், (பின்பு) நெருப்பைப்போ லெதிர்த்து வரும் அக்கினிமுகாசுரன் ஏவிய சரங்களெல்லாங் கரியைப்போலக் கருகி யொழிவடையவும், பாவிகளாகிய மற்ற அசுரர்கள் பிரயோகித்த ஆயுதங்களெல்லாம் பொடிபட் டொழியவும், போர்புரியாநின்ற அவ்வசுரன் மாய்ந்து போகவும் உக்கிரமாகச் சண்டை செய்தார். (1)

அக்கினிமுகன் ஆவிதுறந்தவுடன், "அவனுடைய பாணங்களாற் சிவலோகஞ் சேர்ந்த (எம்முடைய தம்பிமார்களுள் வீரகேசரி, வீரமகேந்திரன், வீரமகேசன், வீர ராக்ஷசன், வீரமார்த்தாண்டன், வீராந்தகன், வீரதீரன் என்னும்) ஏழு சிறுவர்களையும் ஈண்டுக் கொணர்ந்து என்முன் வரும்படி செய்வாயாக" என்றொரு பாணத்திலெழுதி யமனுக்கு விடுத்தார் அரிய உவகையராகிய அவ்வீரபாகுதேவர். அது கண்ணுற்ற யமனும் அக்காரியத்தைச் செவ்வனே செய்தான். (2)

அப்படிச் செய்த யமன் நல்லன்போடு மறைந்தவுடன், சூரபது மனாகிய அரசனுக்கு அனுகூலவுறுதி பயக்கும் மொழிகளைக் கூறிய (அவ்வரசனுடைய முதன்மந்திரியாகிய) தருமகோ பனானவன், வலிமையொடு விடுத்த வச்சிராயுதத்தை வீரபாகு தேவர் தம் வலிமையாற் பிடித்துப் பெருமையோடு வந்த அவ்வசுரன் மாண்டுபோம்படி அவன்மீது திருப்பியெறிந்தனர். (3)

ஐந்தாநாட்போர்

யுத்தந் தொடங்கிய ஐந்தாநாளில், பெருமைபெற்ற பூதவீரர்கள் செயபேரிகை முழக்கும் அழகு மிகுதியாக; பானுகோபனானவன் தானணிந்துள்ள சத்திக்க வல்ல பெரிய வீரக்கழல் ஒலிக்கத் தன்னைச் சூழ்ந்துவரும் பெரும்படைகளோடு (பெருஞ் சீற்றத்தினால்) அக்கினியைப்போல அமர்க்களத்தை யடைந்து (தன் சேனைகளை நோக்கிப்) பின் வருமாறு சொல்வோனாயினான். (4)

''நீங்க ளிங்கிருந்துகொண்டு யுத்தஞ் செய்யும் பகைவர் களுயிரை வாங்குங்கள். ஆகாயத்தில் நின்றுகொண்டு சண்டை செய்வது எனது வேலை'' என்றான். (அப்படியே) அப்போர் வீரர்களும் ''வளை! வளை!!'' ''எதிர்! எதிர்!!'' என்றெழுஞ் சொற்க ளோடு பல துறைப்பட்ட யுத்தங்களையு நன்கு செய்தார்கள். (5)

(அப்போது) போராடும் அந்த அசுரர்களை ''மிதி! மிதி!!'' ''வெட்டு! வெட்டு!!'' ''பொடி! பொடி!!'' கண்கள் பஞ்சடையும் படி ''அறை! அறை!!'' இடுப்பிலும் மார்பிலும் ''உதை! உதை!!'' நீண்டு பெருத்த தலைகளை ''நெரி! நெரி!!'' கழுத்தை ''அரி! அரி!!'' தோள்களாகிய பெரிய மலைகளை ''இடி! இடி!!'' (உறுப்பு களை யெல்லாம் ஒன்றாக்கிப்) ''பிசை! பிசை!!'' என்றும்,- (6)

''பக்கங்களிற் செல்கின்ற தேர்களை ''எடு! எடு!!'' அவற்றைத் தரையின் மோதிப் ''பொடி! பொடி!!'' கணைகளைக் ''கடி! கடி!!'' காய்ந்த சருகெனும்படி அத்தேராளிகளை ''வதை! வதை!!'' மார்பகத்தே தீயெழ முழங்கையாற் ''கடை! கடை!!'' கைகளையுங் கால்களையுந் ''தறி! தறி!!'' தலையையும் எலும்பையும் ''உடை! உடை!!'' நீண்ட கழுத்தை ஒடி! ஒடி!!'' என்றும், (7)

பிரமத கணர்கள் மொழிந்தபடியே (கொல்லப்பட்ட) அசுரசைனிய அணிகள் பிணமலைகளாய்க் குவிந்தன. ஒளி பொருந்திய வடித்த வாளேந்திய வீரபாகுதேவர், ஆகாயத்திற் பேரொலி யெழும்படி ஒரு போர்க்கூத்தாடும்போது உதிர மொழுகின வண்ணமாய் ஒரு தலை துள்ளி விழுந்தது. (8)

அத்தலை, சூரபதுமன் மகனது சிரசேயென்று விரைவிலறிந்த தேவர்கள் பெரு மகிழ்ச்சி கொண்டார்கள். (அத்தருணத்திற்)

பூமியை நோக்கிப் பாய்ந்துவரும் வெற்றியுடைய வீரபாகுதேவர், தம்மை யெதிர்த்து வந்த சிங்கமுகனுடைய குமாரர்கள் நூறு பெயரையும் வாளாயுதங்கொண்டு சாம்படி வெட்டி, (9)

(தம்முடைய சேனைகளிடையே) வந்தபொழுது, உயர்த்திப் பிடிக்குங் கொடிகளை யேந்திய பூதவீரர்கள் ஆனந்தக்கூத்தாடி விருது மொழிகள் கூறுகையில், ஆங்கு விளங்குகின்ற வீரபாகு தேவரும் ''ஓம் சரவணபவ சிவ'' என்றுவழுத்தி நடனஞ் செய்தலைத் தமது திருவருள்விலாச நடனத்தோடு கலந்துகொள் வோனாயினன் அருணகிரிநாத முனீந்திரருக்கு இறைவனாகிய கந்தபெருமான். (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல் ஒன்பதாம்பத்து; வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பத்தாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

பானு கோபனி றந்த பின்பவ னால்வ கைப்படை வெள்ளமோர்
மான மேயில வாய்வ ளைந்தன வீர வாகுவை யப்பெருஞ்
சேனை வீரர்ம தாவ ளம்புலி சீயம் யாளியி றால்கடா
பூனை கோடைசு வாமு தற்பல வாமு கப்பொலி வுடையரே. 1

இன்னு மேயவர் கரசி ரஞ்சொலி னீடில் விண்டவழ் கார்கண்மேல்
மன்னு மேபல பலவெ னும்படி மாக மண்ணுமு லாவிநீர்
துன்னு மேகமெ லாமி முத்ததி துரித முண்டனர் நீர்விடாய்
இன்னு மேவுறின் வாரி கொள்வர னோர்க ளென்பது மேயுமால்.2

இன்ன வாறுசெ றிந்து சூழ்தரு சேனை கண்டெறும் வீரன்வாள்
என்னு மோர்படை தடறி ருத்தியி ரும்பு நேர்நெடு வில்லினை
மன்னு வானவி லென்ன வேநனி கோட்டி வம்பன டுங்குறக்
கொன்னு நாணொலி செய்த னேகவர் கொண்ட கோரம டக்கினான்.

கோடி வெங்கணை யேவி யேபல கோடி வெங்கரி மாய்த்தனன்
கோடி வெஞ்சர மேவி யேபல கோடி வெம்பரி போக்கினன்
கோடி வெந்தொடை யேவி யேபல கோடி வன்குய வீர்த்தனன்
கோடி வெம்படை யேவி யேபல கோடி வன்பெயர் வீழ்த்தினன். 4

அசுர வீரர்வி டுஞ்ச ரங்களை யடுச ரங்கொட ழித்தனன்
அசுர வீரர்க ளெறிக மூக்களை யடுக மூக்கொட றுத்தனன்
அசுர வீரர்கள் வீசு மாழியை யடுவ லாழிகொ டெற்றினன்
அசுர வீரர்க டாவு தண்டினை யடல்கொ டண்டினொ றுக்கினன். 5

வீர னேவட லேவி னாலெறுழ் மேய தானவர் வன்கவான்
ஆரல் போலெரி கண்ணி ருந்தலை யகல மார்புக ணைக்கழல்
ஈர னீள்குடர் மோடு தோள்விர லேசு வாய்செவி பற்கள்போய்ச்
சோரி வாரியெ ழுந்த தாயினும் வந்த சேனைதொ லைந்தில. 6

என்னு முண்மையு ணர்ந்த வீரனி யாது செய்குவ லென்றுளே
முன்னி முன்னவ னாய கந்தனை முன்னி விச்சுவ ரூபனாய்
மின்னி மண்ணில றைந்தும் வானிலெ றிந்தும் வம்பலில் வீசியும்
பன்னி ரன்மலை மோதி யும்பல சேனை வெள்ளம ழித்தனன். 7

மஞ்சு கொள்ளடி நைக்கு மாபல முறைக றங்கென வந்துமற்
றெஞ்சி யுள்ளத ளங்கு ழம்பென வாதல் கண்டரு ளைப்புகழ்ந்
தஞ்ச லில்லுரி யோரை யெய்தின னரிய சீறுரு வாகியவ்
விஞ்சு பல்லசு ரப்பி ணக்குறை வீதி தோறும்வி ழுந்தன. 8

அவுண மாதர்கள் கண்டி தென்மக னண்ண னப்பன ரும்பினோன்
கவன காதலன் மாது லன்மரு கன்பி தாமக னதுகொலோ
எவனி வாறுசெய் தானெ னப்பெரி துங்க லங்கின ரேவெறி
அவணி லாதெழு தருக வந்தமொ டாடி யுண்டன பல்பிணம். 9

பிள்ளை யோடுவ ரும்பல் பேய்கள்பி றங்கு மூளைக ளீரல்கள்
வெள்ளை யார்விளர் தாம ருத்திவி ழுத்த சைத்திர டாமுமுண்
டுள்ள மோகைபொ ருந்த வேகுதி கொண்டு சேய்துதி செய்தன
எள்ள லேதுமி லருணை யன்றிரு வெய்த வெண்ணுமெ னன்பரே. 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(பத்தாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

பானுகோபன் மடிந்தபின்பு அவனுடைய சதுரங்க சேனா சமுத்திரங்கள் அள வில்லனவாய் வந்து வீரபாகுதேவரை வளைந்துகொண்டன. அந்தப் பெரிய சேனையைச்சார்ந்த வீரர்கள் யானை, புலி, சிங்கம், யாளி, எருது, கடா, பூனை, குதிரை, நாய் முதலிய பல்வகைப்பட்ட முகப்பொலியுடையவரே. (1)

மற்றுமவர்களுடைய புயங்களையுஞ் சிரங்களையும் புகலத் துணிந்தால், அவை ஒப்பற்ற வானத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேக மண்டல நிலைகளின் மேல் எண்ணிகந் தனவாய் அணைந்து நிற்பனவாம். இங்ஙனம் விண்ணுமண்ணுத் திரிந்து நீர் நிறைந்த கார்மேகங்களையெல்லாமிழுத்து மிக்க விரைவோடு அவர்கள் பருகிவிட்டனர். இதற்குமேலும் நீர் வேட்கை தோன்றுமாயின் அவர்கள், கடலையே குடித்து விடுவார்களென்று கூறலும் பொருந்தும். (2)

இவ்வண்ணமாக நெருங்கி வளைந்த சேனைகளை வலி வாய்ந்த வீரபாகுதேவர் கண்ணுற்று வாளை உறையுட் புகுத்திவிட்டு, தமது இரும்பையொத்த நீண்ட வில்லை வானத்திற் பொருந்தும் இந்திரதனுசெனும்படி நன்கு வளைத்து, திசைகள் நடுக்க மடையும்படி மிக்க நாணொலி செய்து அனேக வீரர் காட்டிய மிடுக்கை அடக்கிவிட்டார். (3)

ஒருகோடி கொடிய பாணங்களையேவிப் பலகோடி வலிய யானைகளையும், மற்றொருகோடி சுடுசரங்களைச் செலுத்திப் பலகோடி கொடிய குதிரைகளையும், பிறிதொரு கோடி வெங்கணைகளை விட்டுப் பலகோடி தேர்களையும், வேறுமொரு கோடி வெய்யகோல்களைத் துரத்திப் பலகோடி அசுரர்களையும் வீரபாகுதேவர் அழித்துவிட்டனர். (4)

அசுர வீரர்கள் ஏவிய பாணங்களைக் கொலைவல்ல பாணங் களைக்கொண்டும், அவர்களெறிந்த சூலங்களை வெவ்விய சூலங்களைக் கொண்டும், அன்னார் வீசிய சக்கராயுதங்களை வலிய அப்படைகளையே கொண்டும், அவர்கள் செலுத்திய

தண்டாயுதங்களை அவ்வகைத் தண்டாயுதங்களையே கொண்டும் வீரபாகுதேவர் நாசஞ் செய்தனர். (5)

வீரபாகுதேவர் செலுத்திய வலிய பாணங்களால் வலிமை பொருந்திய அசுரர்களுடைய வலியதொடை, அக்கினிபோ லெரியுங்கண், பெரிய தலை, அகலமான மார்பு, கணைக்கால், ஈரல், நீண்டகுடல், வயிறு, தோள், விரல், நிந்திக்கும்வாய், காது, பற்கள் ஆகிய இவையெல்லாஞ் சிதைந்தமையினால் இரத்தக்கடல் பெருகியது. ஆயினும் எதிர்த்துவந்த சேனைகள் ஒழிந்தபாடில்லை. (6)

இவ்வுண்மையை யுணர்ந்த வீரபாகுதேவர், ''இனி நாம் செய்யக்கடவதியாது?'' என்று தமக்குள்ளே சிந்தித்து, (உடனே) யாவர்க்கும் முதல்வனாகிய கந்தபெரு மானைத் தியானித்து, விசுவரூபியாய் விளங்கிநின்று, தரையில் மோதியும், விண்ணி லெறிந்தும், நாற்றிசைகளிலும் வீசியும், பல வரிசைகளாயமைந்த மலைகளின்மீது மோதியும், அசுரசேனாசமுத்திரங்களைத் துவமிசஞ்செய்தனர். (7)

வலிமைகொண்ட தம்முடைய அகப்பாதங்களே (அசுரரை) நைத்து விடும்படி பலமுறையுங் காற்றாடிபோலச் சுழன்று சுழன்று வந்து, எஞ்சிநின்ற சேனைகளுங் குழம்பாகக் கலங்கி யொழிய வீரபாகுதேவர் கண்ணுற்றுத் திருவருளைப் புகழ்ந்து, தமது சாதாரணத் திருமேனியைத் தாங்கி, அஞ்சாது நிற்குந் தமது சேனையின் பக்கலையடைந்தனர். அந்த எண்ணிலவாய அசுரப்பிணங்களின் சிதறிய உறுப்புக்கள், வீரமாகேந்திரபுரத்தின் தெருக்களொவ்வொன்றிலும் போய்விழுந்தன. (8)

அவற்றை அவுணமகளிர்கள் பார்த்து, ''இஃது என் மகனுடையது; இஃது என் அண்ணனுடையது; இஃது என் தந்தையுடையது; இஃது என்னருமைத் தம்பி யுடையது; இஃது என் நினைவுக்குரிய கணவனுடையது; இஃது என் மாமனுடையது; இஃது என் மருமகனுடையது; அஃது என் பாட்டனுடையது. அந்தோ! எவன் இவ்வாறு செய்தான்?'' என்று பெரிதுங் கலக்கமெய்தினார்கள். அப்போது எழுந்தாடிய முண்டங்களோடு பேய்கள் தாமுமாடிப் பல பிணங்களையு முண்டன. (9)

பழிப்புச்சிறிதுமில்லாத அருணகிரிநாதனாரடைந்த பேற்றை அடைய நாடும் என்னன்பர்களே! பிள்ளைகளோடு வந்த பல பெரிய பேய்கள், எங்குங் காணக்கிடந்த மூளைகளையும் ஈரல்களையும் வெள்ளிய கொழுப்பையும் அப்பிள்ளைப் பேய்கட்கு ஊட்டிப் புஷ்டிப்பான மாமிசத்திரள்களைத் தாமுமுண்டு மனம் மகிழ்ச்சியடையக் குதித்துக்கொண்டு செவ்வேள் தோத்திரங்களைப் பாடின. *(10)*

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல் பத்தாம்பத்து;
வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பதினோராம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

பறந்தலைச் சிறப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

காரெனத் திரண்டு திமிர்குற ளுருவக் கழுதுக டகுவர்க டாளை
நேரினிற் சிறந்த காலென நிறுவி நெடியகை களைவளை யெனச்சேர்த்
தோரினத் திறங்கொ ணரம்புக ளால்யாத் துரவக லங்கொடு வேய்ந்த
பேரிருப் பமர்ந்து மகிழ்ந்தன சில்காற் பெருவெயிற் கொதுங்குநர் மான. 1

ஆண்டினி திருந்த வாறவை யூன்புய்த் தருந்திவெந் தாகமே தீர்ப்பான்
நீண்டினி தலம்பு குருதியுண் டேப்ப நெடிதெழ நின்றம ரார்வாய்
தீண்டிய திறங்கொள் பணிலநன் கெடுத்துத் தேமொழி யவுணநங் கையர்நூல்
ஈண்டிறு மிறும்பம் பம்மென முழக்கி யிருந்துணங் கையுமிழைத் தனவே. 2

ஆட்டமில் சிரசி னடிநெடுங் கரத்தை நுழைத்திசை நரம்பசைத் தேபண்
மீட்டின வினிது சிலவெறி சிலபேய் வியநறும் பழந்தரு பனையாங்
காட்டிடை யுறையெம் முணவுநுங் கென்றூன் கண்களை யகழ்ந்துதுய்த் தொருவில்
கோட்டிறை படலை வாகைநாம் விழைதல் குடரென வவையணிந் தனவே. 3

விரிதரு நிணத்தை யரம்பையின் முருந்தாய் விரித்ததன் காய்சுரை யவரை
கரிசற வினிக்கு மாசினி முருங்கை யுருள்வழு துணையெனுங் காய்கூழ்
இரிபற வமைத்த வுணவென வரைத்தோ ளகடுநா முடிவிர லீர்ங்கண்
பரிவுறு தசைக்கொய் வலகைகள் படைக்க நுகர்ந்தது தலைப்பெரும் பாசம். 4

அப்பெரும் பாச மகல்கபா லத்தே யளைந்துவைத் துள்ளமச் சைகளைத்
துப்புறும் பாய சம்மென வருந்தித் துணிதர வாவயிற் கிடக்கும்
ஒப்புறுந் தேரி னாப்பணன் கமர்ந்த தொருதொழும் பசுரர்பொன் முடிபூண்
நப்பருந் தாம மதனுடம் பணிய நமவெனப் பணிந்தன பலபேய். 5

அடித்தன பலபே யவணுள வாச்சி யம்பல வெடுத்தணி விருது
பிடித்தன பலபேய் வீரபா கடலைப் பேசுதி ரென்றவா பெரும்பேய்
படித்தன பலபேய் துதிபல வஙனும் பன்மணி வாங்கியொத் தறுத்தும்
நடித்தன பலபேய் தலைப்பெரும் பேயு நடமிழைத் ததுநடு நின்றே. 6

சங்கரற் கிளைய மகனருள் வாய்ந்த வீரபா கெனும்படைத் தலைவா
செங்கடிக் கமல கரத்துநின் வின்மை செப்புதற் கரிதரி தம்மா
எங்களுக் கினிய வுணவுனைப் போல வுதவினர் யாரினி யுதவுந்
துங்கரைப் புகழ லெமக்கில தாமே யென்பன சிவணுமத் துதியே.7

உயிரொரு வாத வுடம்பரு கணையு மொருகொடி யதன்விழி பிடுங்க
முயல்கையில் வாயின் வழிவரு முதிர மக்கொடி யுருவெலா மூடிற்
றயலுள வேனை யரிட்டம்வே றென்றே யதுதுரத் தினபின ரவற்றை
அயர்வறு பாறு மதையிருங் கழுகு மதைமுடு வலுந்துரத் தினவால்.8

அவ்வழி யொருவு மவ்வின மினஞ்சேர்ந் தெதிரெதி ரறிந்தய ரமர்தான்
இவ்வித மெனவிம் முதலரி தஞ்ஞான் றெழுபெருங் காகமா சங்கம்
வெவ்வினை நிலையின் விண்ணிடைப் பரவ விம்மிரா வந்ததென் றிறகு
செவ்விதி னிலவு வனவகன் றனநாய் சிவைமகிழ்ந் தூளையிட் டனவே. 9

நாயொரு கோடி நரியொரு கோடி நசைஇய வூன்பசி யென்னும்
நோயரி யோட நுகர்பொழு துலகை நூக்குமோர் கடலெனச் செந்நீர்
சாயரி வேழ முதலிய மிதப்பச் சாகரம் பாய்தலுந் திமிநா
வாயரி போயொல் கினவென நவின்மின் வளரொலி முனியதர் விழைவீர். 10

6. உம்பல் = யானை.

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்

(பதினோராம்பத்து; வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

கரிய மேகத்தைப்போலத் திரண்டு பூரித்த குறியவடிவுடைப் பேய்கள், இறந்து பட்ட அசுரர்களுடைய கால்களை ஒழுங்கிற் சிறந்துள்ள கால்களாக நாட்டி, நீண்ட கைகளை வளைகளாக அக்கால்களிற் சேர்த்து, ஒரேதன்மை வாய்ந்த நரம்புகளால் அவற்றைக் கட்டி, வலிய மார்பாகிய பாகத்தைக்கொண்டு மூடுதல் செய்த பெரிய பந்தலிற்றங்கி மகிழ்வுற்றன; கடிய வெயிலுக் காற்றாது சிறிது போது நிழலி லொதுங்குபவர் போல. *(1)*

அப்பேய்கள், அங்குச் சுகமாக இருந்தபடியே மூடுதல் செய்துள்ள மாமிசத்தைப் 'புய்த்தருந்தி, வெய்ய தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அலம்புதலைச் செய்து நன்கு பெருகியோடும் இரத்தத்தைக் குடித்து, அதிக ஏப்பமெழ நின்று, (மடிந்த) யுத்த வீரர்கள் வாயில் வைத்தூதியுள்ள உறுதியான சங்கங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தங்கள் வாயில் வைத்து ''இனிய சொற்களை யுடையராகிய அசுரமகளிருடைய தாலிக்கயிறுகள் இப்பொழுதே அறும் அறும் பம்! பம்!!'' என்று ஊதிப் பெரிய துணங்கைக் கூத்துமாடின. *(2)*

சில பேய்கள், அசைவற்றுக் கிடந்த தலையின் அடிப்பாகத்தில் நெடிய கையொன்றைப் புகுத்தி, அதனில் இசைதரு நரம்புகளைக் கட்டிப் பண் நன்கு மீட்டின. வேறு சில பேய்கள், ''நல்ல பெரிய பழங்களைத்தரும் பனங்காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் எங்கட்கு (விருப்ப மான) உணவு நுங்கே'' என்று கூறிக்கொண்டு மாமிசமாகிய கண்களை (அந்நுங்கெனவே) தோண்டியுண்டு, ''ஒப்பற்ற வில்லைவளைத்து வேலை செய்த வீரபாகுவாகிய தலைவனது மாலை வாகையே; நாம் விரும்பு மாலைகள் குடல்களே'' என்று கூறி அவற்றை யணிந்து கொண்டன. *(3)*

பரந்த கொழுப்பைத்தானே வாழைக்குருத்தாய் விரித்து, அதன்கண்ணே கேடின்றிப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட உணவு இவையெனும்படி பாதிக்கையை வாழைக் காயாகவும், வயிற்றை வட்டச் சுரைக்காயாகவும், நாக்கை அவரைக்காயாகவும், தலையைக் குற்றமில்லாமலினிக்கும் ஈரப்பலாக்காயாகவும்,

விரல்களை முருங்கைக் காயாகவும், குளிர்ந்த கண்களை உருண்டைக் கத்தரிக்காயாகவும், கொய்தெடுத்த நல்ல மாமிசங்களைச் சோறாகவும் அடிமைப்பேய்கள் படைக்க; அவற்றிற்கு அதிபதியாகிய பெரும்பேய் உண்டது.

(இத் திருச்செய்யுட்கட் கூறப்பட்ட மரக்கறியுவமைகட்கியையப் படைத்தற்குரிய பாசனம் வாழையிலையென்றவுவமைப் பொருத்தம் இனிதுணரக் கிடக்கின்றதன்றோ?) (4)

அப் பெரும்பேயானது, விசாலித்த மண்டையோடொன்றிலே பிசைந்து வைத்திருந்த மூளைகளைச் சுத்தமான பாயசமெனக் குடித்துவிட்டுச் சிதைவுண்டு அவ்விடத்திற் கிடந்த அழகிய தேரொன்றின் நடுவில் நன்றாயமர்ந்தது. (அப்போது) ஓரடிமைப்பேய், மடிந்த அசுரருடைய பொற்கிரீடம், ஆபரணம், நல்ல பருத்த மாலை ஆகிய இவற்றை அப்பெரு:ம்பேயினுடம்பில் அணிய; பலபேய்களும் அதன் முன்பாக 'நம:' என்று கூறிப் பணிந்தன. (5)

பல பேய்கள், அங்குக் கிடந்த பலதிறவாத்தியக் கருவிகளையெடுத்து அடித்தன. வேறு பல பேய்கள், அழகிய விருதுகளை எடுத்துப் பிடித்தன. தலைமைப் பேய் ''வீரபாகு வீரத்தைப் புகழுங்கள்'' என்று கூறியபடி பலபேய்கள், பல தோத்தி ரங்களைப் படித்தன. வேறு பல பேய்கள், யானை மணிகளை அங்ஙனமெடுத்துத் தாளந்தட்டிக்கொண்டும் நடனமாடின. இவைகட்கு நடுவே தலைமைப்பேயு நின்று கூத்தாடியது. (6)

''சிவபெருமானுடைய இளையகுமாரனது திருவருள் வாய்ந்த வீரபாகு என்னுந் தளத்தலைவனே! வாசனைபொருந்திய செந்தாமரைப் போதுபோன்ற உன்கையின் விற் றிறமானது அம்மா! சொல்லுதற்கரியது அரியது. எங்கட்குப் பிரியமான உணவை உன்னைப்போற் கொடுத்தவர் இதுவரையிலுமெவருமிலர். இனிமேலேனு முதவும் பெரியாரைப் போற்றலும் எங்கட்கு வாய்க்காது'' என்னுங் கருத்துக்கள் அப்பேய்கள் செய்த தோத்திரத்திற் பொருந்தியிருந்தன. (7)

உயிர் முற்றிலு நீங்காத ஒருடம்பி னருகிடத்தை யடைந்த ஒரு காக்கையானது அவ்வுடம்பின் கண்ணைப் பிடுங்க முயலும் போது, அவ்வுடம்பின் வாய்வழியாய்ப் பெருகிய இரத்தம்

அக்காக்கையினுடம்பு முழுவதையும் மூடிவிட்டது. (இப்படி நிறமாறிய காக்கையைப்) பக்கத்திலிருந்த மற்றைக் காக்கைகள் வேற்றினஞ் சேர்ந்ததெனக் கருதித் துரத்திய பின்பு, அவைகளைச் சோர்வற்ற பருந்து துரத்தியது, அதனைப் பெரியதொரு கழுகும், அதனையொரு நாயுந் துரத்தின. (8)

அப்படித் துரத்தப்பட்ட வழியாக நீங்கும் அந்தக்கூட்டம், தத்தமினத்தைச் சேர்ந்து எதிர்ப்புக்கெதிர்ப்பு அறிந்து செய்த சண்டையானது இவ்விதமென்றெடுத்துச் சொல்லுதற் கரிதாகும். அப்போதெழுந்து வந்த பெருங்காக்கைப் பெருந்திரள், யுத்த களத்தின் ஆகாயவெளியெல்லாம் பரவ; (அப்பரவலால்) இருணிறைந்த இராக் காலம் வந்ததென்று, சிறகுகள் நன்கமையப் பெற்ற பறவைகள் தத்தமிடங்கட்குச் சென்றுவிட்டன. நாய்களு நரிகளுஞ் சந்தோஷித்து ஊளையிட்டன. (9)

சந்தமுனிவராகிய அருணகிரிநாதனாரது செழித்து வளருந் தெய்வநெறியை விரும்புவோர்களே! எண்ணில்லா நாய்களு நரிகளுந் தாங்கொண்டிருந்த வலிய பசிநோய் பறந்தோடும்படி விரும்பிய ஊன்களை யுண்ணும்போது, உலகத்தை மூடிக் கொள்ள வருமொரு கடலெனும்படி இரத்தவெள்ளமானது மடிந்த சிங்கம் யானை முதலியன தன்னில் மிதக்கச் சமுத்திரத்திற் பாய்ந்தவுடன், யானை மீன்களும் மரக் கலங்களும் வலியிழந்து (அக்கடலில்) ஒடுங்கிவிட்டன என்று கூறுவீர்களாக. (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல் பதினோராம்பத்து;
வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பன்னிரண்டாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

வஞ்சிவிருத்தம்.

முண்டகன் மகன்மகன் முதுசேய்
வண்டிற லுடலுயிர் வதைத்தோற்
கண்டர்க டொழுகுக னவனுள்
கண்டுதன் கழனினை வளித்தான். 1

காசிபன் மகன்மக னுயிர்கார்
மூசுவி ணடைந்ததை மொழிந்தார்
மாசறு வேயர்செம் மலுக்கென்
றேசில ரரசிமு னிசைத்தார். 2

அம்புய கோமளை யதுகேட்
டம்பக நீருகுத் தாள்பின்
செம்புன றெவுளவ னுறுப்பை
வெம்பினர் தரவிழுந் தழுதாள். 3

தொட்டிலி லுனைச்சுடும் வெயிலின்
கட்டர சினையொரு கணத்தே
இட்டனை சிறையயி லிளைஞன்
விட்டவ னால்விளிந் தனையே. 4

அலர்மகள் கரக்கிளி யதையென்
மலர்கர மளித்தவென் மகனே
இலயமொய் விடுத்துனை யிழந்தேன்
இலகுறென் வயிற்றெரி யெழவே. 5

முன்னலில் சிதடர்முன் முனிவர்
சொன்னமெய் துரிதமொ ருவுமா
றுன்னுர முருவிய துகொல்கோல்
என்னுயி ருருவவல் லிடும்பை. 6

கார்மகி டமுய்குடங் களுக்குச்
சார்நளி ருறழவுன் றடிவின்
றேர்விபு தருக்குநந் தெனக்கும்
வார்களி மடிவழங் கியதே. 7

பானலக் கமகளிர் பார்வைக்
கீநயப் பெருவிருந் திரற்றுன்
கானடைத் திருவெங்கன் காண்பேன்
தேனினைப் பழித்ததெள் ளமுதே. 8

5. இலகு = நொய்மை.

8. "பார்வைக்கு நயப்பெரு விருந்து ஈ" எனக் கூட்டுக. இரற்றல் = ஒலித்தல்.

நானழச் செவிலிய ரழுநன்
மேனகைக் களமழ வியனார்
மானகர்த் திரளழ மரித்தாய்
கோனுமுற் றுறுமிது குறிப்பே. 9

பொன்னுல கெரித்தவப் போதே
உன்னுரன் வாழ்வுமின் னனவாம்
என்னிலை யுணர்ந்தன னென்றாள்
மின்னவள் புகழனை விழைவீர். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்

(பன்னிரண்டாம் பத்து; வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

பிரமன் பௌத்திரனாகிய சூரபதுமனுடைய மூத்தமகன் (=பானுகோபன்) உடைய வளப்பமும் வலிமையும் பொருந்திய உடலையும் உயிரையும் வதைத்தவராகிய வீரபாகு தேவருக்குத் தேவர்கள் வணங்குங் குகக்கடவுள் அவரதுள்ளம் இன்னதெனவறிந்து தன்றிருவடியைத் தியானித்திருக்கும் நினைவை அளித்தருளினான்.

[மிக்க சிரத்தை கொண்டு பானுகோபனை வதைத்தொழித்த நினக்கு யாது வேண்டுமென்று குமாரபரமேசுவரன் வீரபாகு தேவரை வினவியபோது அவர், யாதும்வேண்டா; தேவரீர் திருவடிமலரைத் தியானித்தலே வேண்டுமென் றெண்ணியதை அவ்வீசனுணர்ந்தனன் என்பார். ''அவனுள்கண்டு'' என்று (செய்யுட்கட்) கூறினாரெண்க.] (1)

காசிப பௌத்திரனாகிய பானுகோபனுயிர் கருமேகம் படர்ந்த விண்ணகத்தே சென்றுவிட்ட செய்தியை, அசுரேசனுக்குத் தவறுதல் செய்யாத ஒற்றர்கள் தெரிவித் தனரென்று சிலர் சூரன்பத்தினிக்கு அறிவித்தனர். (2)

அச்செய்தியை (அப்பத்தினியாகிய) பதுமகோமளை கேட்டுக் கண்ணீர் உகுத் தனள். பின்பு, இரத்தஞ்சொரியு மவனுடைய அவயவங்களைத் துக்கமுடையார் சிலர் கொண்டுவந்து சேர்க்க; அவள் அலறி அவற்றின்மேல்விழுந் தரற்றினாள். (3)

''(மகனே!) உன்தொட்டிலில் உன்னைக்காய்ந்த கிரணமுடைச் சூரியனை ஒரு நொடிப்போதிற் சிறைப் படுத்தினாய்; அத்தகைய ஆற்றலுடைய நீ இந்நாள் வேலேந்திய ஒரு சிறுவனேவிய வீரனால் மாண்டுபோயினையே! (4)

இலக்குமி கையிலிருந்த கிளியை மலரெனமலர்ந்த என் கரத்திற் சேரும்படி செய்த என் மகனே! உன்னை நாசத்திற் கேதுவாகிய போருக்குச் செல்லவிடுத்து இவ்வமைய மெளிமைப் பட்டுள்ள என் வயிற்றில் நெருப்புமூள உன்னைப் பறி கொடுத்தேன். (5)

கடவுட்டியானமில்லாத மூடர் முன்னே அந்த ஞானமுள்ள முனிவர் சொன்ன உண்மையுபதேசம், விரைவில் இருதயத்தை விட்டுச்சென்று விடுதல்போல ஆற்றொணாத் துன்பம் என்னுயிரில் ஊடுருவிச் செல்லும்படி வீரபாகுவிடுத்த கணை, உன்மார்பில் ஊடுருவிச் சென்றதோ? (6)

கரிய எருமையையும் உய்யும் பசுக்களையும் சார்ந்த குளிரானது எருமைக்கு இன்பத்தையும் பசுவுக்குத் துன்பத்தையுங் கொடுப்பதுபோல உன் மரணமானது, இப்போது அழகுடைய தேவர்கட்கு மிக்க இன்பத்தையும் நொந்தழியுமெனக்குத் துன்பத்தையுந் தருவதாயிற்றே. (7)

தேனினுமினிய தெள்ளமுதம் போல்வானே! கருங்குவளையை நிகர்க்குங் கண்ணுடைய மகளிர் பார்வைக்கு நயமுடைப் பெருவிருந்தினை யீந்துள்ள வீரக் கழலொலியோடுங் கூடிய உனது நடையின் அழகை இனி யெங்கே காண்பேன்? (8)

நற்றாயாகிய யானழவும், செவிலித் தாய்கள் அழவும், நன்மை பொருந்திய சிறந்த அணிகள் பூண்ட நின் மனைவிகள் அழவும், மேன்மையுடைய இந்நகர வாசிகளாகிய கூட்டங்கள் அழவும் நீ மாண்டனை. (இனி) நம்மனைவர்க்குந் தலைவரா யுள்ளவரும் (=சூரபதுமாவும்) முடிவடைவார். உன் மரணத்தால் இது குறிப்பிடத்தக்கதே. (குறிப்பு = கருதிக்கோடலில் வருவது)(9)

தேவருலகத்தை நீ தீக்கிரையாக்கிய அப்போதே உனது வலிமையும் வாழ்வும் இன்னதன்மை யுடையனவாகும் என்னு நிலைமையினை யுணர்ந்தேன்'' என்று புலம்பினாள் மின்னலைப்

போன்ற காந்தியுடைய பதுமகோமளை (என்க;) அருணகிரி நாதர் நெறியினை விரும்பி நிற்பீர்!

(''நீ தேவருலகத்தைத் தீக்கிரையாக்கிய அப்போதே உன் வலிமையும் வாழ்வும் இன்ன நிலைபேறுடையன வென்பதை யுணர்ந்தேன்'' எனச் சிறப்பிற் கூறிய பொருளும், ''தீக்கிரையாகிய அப்போதே உன்வலிமையும் வாழ்வும் இவ்வாறாகத் தானொழியு மென்னு நிச்சயத்தையுணர்ந்தேன்'' என இழிபிற்கூறிய பொருளும் இரட்டுற மொழிதலிற் பொருந்தப் ''பொன்னுல கெரித்தவப் போதே - உன்னுரன் வாழ்வுமின்னனவாம் - என்னிலை யுணர்ந்தன னென்றாள்'' என்று ஆசிரியர் கூறியிருத்தல் பேருவகை யினைப் பெருக்குகின்ற தன்றோ? நிலை = நிலைபேறு, நிச்சயம். *(10)*

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல் பன்னிரண்டாம்பத்து;
வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பதின்மூன்றாம்பத்து. வீரபாகுதேவர் முன்னிலை)

கலிநிலைத்துறை.

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

இலக்கம் வாகினி சேனையொ டரிமுக னென்பான்
வலக்க மூழியி னெரியெழப் பொருகளம் வரலும்
உலக்கை யாசுர வுதிட்டிர னுரனெரிந் தொழிய
அலக்க ணேதுமில் பாரிட சிங்கனன் கறைந்தான். 1

சிங்க நாமனை யெதிர்த்தவல் லவுணர்க டிரளைத்
தங்க நாமனொர் கணத்தினிற் றுரத்தினன் றகுவர்
வெங்கண் வீரதுன் முகவனை வீரவெய் யோன்மா
பங்க மேவுற வறைந்தடர் மூர்ச்சையும் பணினான். 2

மடங்கல் வெந்தட முகனெதிர் மறைந்துதன் வயவர்
அடங்க லுஞ்செலல் கணித்தம துகைப்புய வமரன்
தொடங்கி னன்சமர் பெரிதுமத் தோள்வலி யசுரன்
திடங்கி ளர்ந்தவொர் பாசமென் பதுசெலுத் தளவும். 3

2. தங்க நாமன் = கனகன். வெய்யோன், சூரியனெனும் மார்த்தாண்ட னாகலின் வீரமார்த்தாண்டனே 'வீரவெய்யோன்' எனப்பட்டனன்.

ஆறாநாட்போர்.

போர்கொ ளாறெனு நாளளப் பில்படைப் பொலிவோ
டேர்கொ ளோரெழு சகச்சிர கேசரி யிவுளி
சூர்கொள் கூளிக டொடுத்தகொன் றுசரத மென்னும்
பேர்கொ டேர்நடு விளங்கிய வசுரபி ரான்முன். 4

வாடை வானவ னிடம்வல நடுப்பிற வகையாய்
ஓடு மாறுக டாவொரு தேரினி லொளிவேல்
கூடு தோளிறை யமர்ந்துசெய் சிலைக்குணத் தொனியால்
ஆடல் போய்மிக மயங்கின வவுணர்க ளனிகம். 5

ஒப்பி லாதவிர் செம்மணித் திருவுரு வுடையென்
அப்ப னாடல னாடலின் விடுசர மவுணர்
தப்பெ லாமற வவர்கரங் கழல்களைத் தலையைத்
துப்ப றாவுல கெங்கணு மிறைத்தன துணித்தே. 6

அழகு மேயவ னாகிய சூரனொ ரலகாற்
குழவு மேயவ னுயர்திருத் தேர்க்கொடி யறுத்தான்
குழவு மேயனு மவன்கொடி கடல்விழக் கொய்தான்
அழகு மேயவொ ராயிரம் வளைமுழங் கினவே. 7

அச்சு தன்கர சங்கமு முழங்கிய தங்னே
எச்ச நின்றெரி பாவகன் வாரண மெனவாய்ச்
செச்சை யம்புய வறுமுகன் செழுமணித் தேர்மேல்
நச்சு மின்பொடு கூவின னெடுந்துச நயக்க. 8

மாது சங்களை யறுக்குமுன் வீரிய வாகு
கோது றும்பகை யரையன்வில் லொடித்தனன் கொடித்தேர்
மீது ரங்கொடு பாய்ந்தவன் றனைப்பிடி யாவிண்
மீதெ றிந்தன னசுரன்மொய் போந்தனன் மிடலோன். 9

அடல னாயவிர் சூர்பெரு வரவலி யறிந்த
மிடல னாயவிர் வீரிய வாகயில் விமலன்
கெடலி லாலய வாயிலி லமர்கெழு தகைமைப்
படலை யானென வறிதிர்கள் புகழ்ப்புதன் படரீர். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்

பதின்மூன்றாம்பத்து வீரபாகுதேவர் முன்னிலை

இலக்ஷம் வாகினி சேனையோடு சிங்கமுகாசுரன் தன்னுடைய வலிய கண்கள் யுகாந்தகாலத்து நெருப்பைப்போற் கனல அமர்க்களம் வந்தவுடன், கலக்கஞ் சிறிது மறியாத பூதகணத் தலைவனாகிய சிங்கனென்பான் கற்றிரள்போன்ற புயமுடைய உதிட்டிரனென்னும் அசுரன் மார்பொடிந்து மாளும்படி பலமாய் அறைந்தான். (1)

(இவ்வாறு செய்த) சிங்கனை யெதிர்த்து வந்த வலிய அசுரப்படைகளைக் கனகனென்னும் பூதவீரன் ஒரு நொடிப் பொழுதில் துரத்தியடித்தான். (அச்சமயம்) வீரமார்த்தாண்டன், அசுரரைச் சார்ந்தோனான கொடுங்கண் படைத்த வீரனாகிய துன்முகனைப் பெரிய பங்கம் பொருந்தும்படி புடைத்து மரணத்துக்குச் சமமாக மூர்ச்சித்து வீழவும் பண்ணினான். (2)

தன் படைவீரர்கள் எல்லோரும் சிங்கமுகாசுரன் முன்பு வலியிழந்து மறைந்து போதலைக் கவனித்த வலிபொருந்திய தோள்களையுடைய வீரபாகுதேவர், புயவலி மிக்க அச்சிங்க முகாசுரன் திண்மைசான்ற ஒப்பற்ற மாயாபாசத்தை யேவுமளவும் பெரிய போர் புரிந்தார். (3)

ஆறாநாட்போர்

ஆறாநாட்போரில் எண்ணில்லாத சேனைப் பெருக்கோடு அழகிய சிங்கங்களுங் குதிரைகளும் அஞ்சாமை படைத்த பூதங்களும் ஏழாயிரம் நிரலாகப் பூட்டிய பெரிய துசரதமென்னும் பேர்கொண்ட தேரிலமர்ந்து விளங்கிய அசுரர் தலைவனாகிய சூரபதுமன் முன்பு,- (4)

இடப்பக்கம் வலப்பக்கம் நடுப்பக்கம் முதலிய பல வகைகளிலு மோடும்படி வாயுதேவன் செலுத்தும் இரதத்தின் மீது, பிரகாசிக்குந் திருவேல் சார்த்தப்பட்ட திருப்புயமுடைய பரமன் ஆரோகணித்துச் செய்த வில்லின் குணத்தொனியினால் அசுரப் படைகள் தமது களியாட்டிழந்து பெரிதுந் தியக்கமுற்றன. (5)

நிகரற்று விளங்குஞ் செம்மணிச் சோதித் திருவுருவுடைய என் பரமபிதாவுந் திருவிளையாடல் புரிபவனுமாகிய முருகவேள் தனது திருவிளையாட்டில் ஏவிய அம்புகள், அசுரர்கள் செய்த பாவங் களெல்லாந் தொலையுமாறு அவர் தம் கை, கால், தலைகளைக் கொய்து திறம்படைத்த உலகெங்கும் இறைத்தன. (6)

அழகு வாய்ந்தவனாகிய சூரபதுமன், ஓரம்பினால் இளம் பெருமானது உயரிய திருத்தேர்க்கொடியை அறுத்தான். அப்பெருமானும் சூரபதுமனது தேர்க்கொடியைக் கடலில் வீழுமாறு அறுத்தெரிந்தான். பானுகம்பனுடைய ஆயிரம் வாய்களிலும் வைத்து ஊதும் அழகிய ஆயிரஞ் சங்குகளும் அப்போது முழங்கின. (7)

அக்கணத்திலேயே விட்டுணு மூர்த்தியினது பாஞ்ச சன்னியமும் முழங்கியது. யாகத்தினின்றெரி அக்கினி தேவனுங் கோழியுருவந்தாங்கி வெட்சி மாலையணிந்த அறுமுகக்கடவுளின் செழுமைவாய்ந்த மணிரதத்தின்மேல் நெடிய கொடியானது சிறக்கு மாறு விரும்பு மின்பத்தோடு கூவினான். (8)

கூறியபடி பெருங்கொடிகளை யறுக்குமுன், வீரபாகுதேவர், குற்றமுடைப் பகைஞர்க்கு அரசனான சூரபதுமனது தேர்மீது பாய்ந்து அவனது வில்லை யொடித்தனர். சூரபதுமன் அவரைப் பிடித்து ஆகாயத்திலெறிந்தனன். வீரபாகுதேவர் அங்கிருந்து தன் சேனைகள் நிற்குமிடத்திற்குத் திரும்பினார். (9)

திருப்புகழ் பாடிய தெய்வப் புலவனாரது செந்நெறிச் செல்வீர்! வலியோனாய் விளங்கிய சூரபதுமனது பெரிய வரபலத்தை யறிந்த பராக்கிரமசாலியாய் விளங்கும் வீரபாகுதேவர், வேலாயுதக் கடவுளது அழிவற்ற திருக்கோயில் வாயிலில் அமரும் படியான சிறப்புரிமைமாலை யணிந்துள்ளவரென அறிவீர்களாக. (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல் பதின்மூன்றாம்பத்து: வீரபாகுதேவர் முன்னிலை முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பதினான்காம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

எழுத்தளவுடையன.

முத்னாட்போர்*

நீடணிகொள் சேனையொடு நீளயிலன் வானத்
தூடதர்க டந்தலையொ லிக்குமிட னெய்தி
ஈடணவு சூரனுள மோர்ந்துமிளி ரேம
கூடமென வேகுயிலொர் பாசறைய மர்ந்தான். 1

முத்திணைசெல் பானுவைமு னிந்தவனெய் மோக
அத்திரமி லக்கர்விற லாருநவ வீரர்
மொய்த்தபடை யாவையும யக்கமுரு கையன்
சித்தமத றிந்ததுதெ ரிப்பவர்வ ரூஉமுன். 2

ஆசறும மோகமெனு மத்திரம்வி டுத்தான்
ஈசன்மகன் யாவருமெ ழுந்துதொழு தார்கள்
நேசமலி யப்படைநி ராகுலனை யெய்திற்
றேசறும டுத்ததின மேணரிமு கன்சேய். 3

---

* இம்முதனாட்போரோடு இனிக்கூறப்படும் ஐந்து நாட்போர்களையுங் கூட்டியுறழ ஆறுநாட் போர்களாம். ஸ்காந்த மஹாபுராணங் கூறியவாறே இப்போர் நாளாறுங் குறிப்பிடப்பட்டனவாகலின், வீரபாகுதேவர் வாயிலாக நிகழ்ந்த முற்போந்த ஆறுநாட் போர்களுஞ் செவ்வேட்பரமன் போராக இங்ஙனம் பிரித்துக் கூறப்படும் ஆறுநாட்போர்களுள் அடங்குவனவேயாம். போர் நாள்களை யதிகப்படுத்திக் கொண்டார் கொள்கை இந்நூலாசிரியர்க் குடம்பாடன்று. சூரசங்கார சஷ்டியென்பதையுங் கருதிக்கொள்க.

1. ஏமகூடமென்னும் பாசறை, மகரவாரிதி சூழக்கிடக்கும் வீரமாகேந்திர புரத்தின் வடபுறத்திலே விசுவகன்மாவினா லமைக்கப்பட்டதென்க. சூரபன்மனது நகரம், "வீரமாஹேந்த்ரம், வீரமாஹேந்த்ரபுரம்" எனவே ஸ்காந்த மஹா புராணத்திற் கொளக்கிடக்கின்றது.

இரண்டா நாட்போர்.

அலைகடனி கர்த்ததள மாநியுத வெள்ளத்
தலைவனென வாய்க்கரிமு கன்றனய னோடும்
மலையனைய தேரவுணர் மாவிறைவ னோடும்
புலைகமழெஃ கங்கொடுப றந்தலைபு குந்தான். 4

அப்பொழுதி ராயிரவெள் ளங்கணமு மார்வம்
எப்பொழுது மேயபல வீரருமி யங்கோர்
செப்பமொடு மாபலன டத்துமொரு தேர்மேல்
ஒப்பறுகு மாரனுமு யுத்தகளம் வந்தான். 5

தீரமுட னேயிருதி றப்படையு மேசெய்
போரிடைவி யூகவசு ரப்படைகள் பொன்றிப்
பாரவரை போற்குவித லுங்குருதி பௌவம்
நேரலுநி னைந்தசுரர் போர்நிபுணன் வந்தான். 6

வந்தெரிமு கப்படைவ ழங்கினன தைத்தான்
கந்தனடி யிண்டைகரு திக்கணர்க ளுள்ளோர்
சுந்தரன்வி ழுங்கியதி சூரனெனு மன்னோன்
உந்துபிற வாயுதமு முண்டவனை மாய்த்தான். 7

படைத்தலைவ னின்னணம டிந்தபரி சைக்கண்
டிடர்ப்படுந னுங்குகக ணந்திறல ரெல்லாம்
ஒடுக்கமுற வேசெருவு ஞற்றினனு மாய
குடைத்தலைவ னாமசுர கோகுகன்முன் வந்தான். 8

வந்துனடர் சேனைகளை வீழ்த்திவிறன் மல்கு
சிந்தையதி சூரனுயிர் தின்றவனை யும்போர்
அந்தமசு ரேந்திரனை யட்டவனை யுங்கோள்
நந்துவணம் வீழ்த்தியுள நானுனெதிர் வந்தேன். 9

---

10. படர்தல் = போதல்; பிங்கலநிகண்டு காண்க. வியாபித்தலுமாம். "படர்" என்னும் ஏவல், நில்லாது செல்க என்னும் பொருளிற் கொள்ளப்படும். மற்றொரு பொருள் கொள்ளுங்கால் வியாபி எனவாம்.

இங்கொருவ னாகியுள நீயிளைஞ னேயோர்
தங்கிமிளிர் மேனியுடை யாய்தகைமை மிக்க
வெங்கணைமு னென்புரிவை வென்றிபட ரென்றான்
செங்கிரியி னாமனிறை தேடுமதி யுள்ளீர். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(பதினான்காம்பத்து)

நீண்ட அணிகளாய் வகுக்கப்பட்ட பூதசேனைகளோடு நெடிய வேலைப்பிடித் துள்ள பெருமான், வானவீதி வழியே போந்து அலைமுழங் குமிடத்தை (=திருச்சீரலை வாயினை) அடைந்து, சூரபதுமனது நெஞ்சத்திட்பத்தை (வீரபாகுதேவர் வாயிலாக) உணர்ந்து ஏமகூடமென விளங்கும் பாசறையிற் றங்கியருளினன். *(1)*

முதனாட்போர்

மூன்றுலகங்களிலுஞ் சஞ்சரிக்கின்ற சூரியனைச் சிறைப் படுத்திய பானுகோப னெய்த மோகாஸ்திரமானது இலக்ஷர் களையும், வலிவாய்ந்த நவவீரர்களையும், குழுமி நின்ற மற்றைப் படைகளையும் மயக்கிவிட; இந்நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க எவரும் வரு முன்னரே முருகவேளினது திருவுள்ள மறிந்தது. *(2)*

(உடனே) முருகவேள், குற்றமற்ற அமோகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தனன். 'எல்லோருமெழுந்து அவனது திருவடி பணிந்தார்கள். பெருமான்பா லன்புமிக்க அவ்வஸ்திரம் அவன் சன்னிதியினையே யடைந்தது. போர்ச்சிறப்பிற் குறைவறியாத மறுநாள் வலிமைவாய்ந்த சிங்கமுகாசுரன் மகனாகிய அதிசூர னென்பான்,- *(3)*

இரண்டாநாட்போர்

அலைகடலையொத்த பெரிய இலக்ஷம்வெள்ளஞ் சேனை கட்குத் தலைமை பூண்டு தாரகாசுரன் மகனாகிய அசுரேந்திர னோடும், மலைபோன்ற தேரிலமர்ந்த சூரபது மனோடும் புலால் மணங்கமழும் ஆயுதம் பலதாங்கிப் போர்க்களத்துக்கு வந்தான். *(4)*

அப்போது ஈராயிரவெள்ளம் பூதகணங்களும், பெருமானிடத்து எஞ்ஞான்று மகலாத அன்புடைய (நவவீரர், இலக்ஷர் முதலிய) பல வீரர்களும் அணிவகுத்துச் சூழ்ந்து வரு சிறப்போடு, வாயு தேவன் செலுத்தும் ஓரிரதத்தின் மீது தன்னேரில்லாச் சண்முகப் பெருமானும் அமர்க்களமடைந்தான். (5)

இருபக்கத்துச் சேனைகளும் ஆண்மையோடு புரிந்த போரிலே படை வகுப்புக் களோடு கூடிய அசுரசேனையானது சிதைவுற்றுப் பெரிய மலைகள்போற் குவிதலை யும், இரத்த வெள்ளங் கடலாய்ப்பெருகுதலையும் எண்ணி அவ்வசுர சேனாபதியாகிய அதிசூரனென்னும் போர்வல்லான் எதிர்த்து வந்தான். (6)

வந்து அக்கினி அஸ்திரத்தை யேவினான். பூதகணங்களுள் அழகுடன் விளங்கிய (உக்கிரன் என்னும் பெயரிய) ஒரு வீரன், கந்தவேளுடைய திருவடித் தாமரைகளைத் தியானித்து அந்த அஸ்திரத்தையும், அதிசூரனேவிய பிற ஆயுதங்களையும் விழுங்கி அவனையுங் கொன்றுவிட்டான். (7)

அசுரசேனாபதி இவ்வாறு மாய்ந்ததைப்பார்த்துத் துன்பப் படுபவனும், முருக வேள் பக்கத்துப் பூதவீரரெல்லாம் ஒடுங்கி யடங்கும்படி அப்போது சமர் செய்தவனு மாகிய (ஒப்பற்ற) குடைகவிக்கப்பெற்ற சூரபதுமன் குகக்கடவுள் எதிரில் வந்தான்.(8)

இப்படி வந்து, ''உன்னுடைய அடர்ந்த பூதப்படைகளை யழித்து, வலிமலிந்த நெஞ்சினனாகிய அதிசூரனுயிரைப் போக்கிய உக்கிரனையும் அசுரேந்திரனது போர் முடிவில் அவனைக்கொன்ற வீரபாகுவையும் வலியொழியும்படி வீழ்த்திவிட்ட நான் (இப்போது) உன் முன் வந்துளேன். (9)

இங்கே ஏகனாகியுள்ள நீ இளைஞனே : அழகு பொருந்தி விளங்குகின்ற மேனியை யுடையாய்! பெருமைமிக்க என் கொடுங்கணைகட்கு முன்பு வெற்றியுற நீ யாது செய்ய மாட்டுவை? நில்லாதோடிப்போ'' என்று கூறினான் (என்க;) அருணகிரி யென்னும் பெயருடைய நாதனார் தொழுத அமலனை நாடும் அறிஞரே! (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்;
பதினான்காம்பத்து முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பதினைந்தாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

எழுத்தளவுடையன.

யானுனிலை நோக்களவில் யாருழையு நீபோர்க்
கானகலை கற்றுளனு மல்லையெனல் கண்டேன்
மானமுடை யாயினும தர்த்தமர்செய் வாயேல்
யானுனைவி டேனெனலு மோதினன வன்றான். 1

என்னையிங னீயொருவ னென்றிளைஞ னென்று
சொன்னமொழி யோடுசொன யாவுநிச மாகும்
என்னுடைய வீரரழி யார்வருவர் நீதான்
சொன்னபடி நில்பொருதெ னச்சொலினன் வேலன். 2

கோமளகு மாரனுரை கொண்டசெவி யன்கோல்
மாமழைபொ ழிந்துபின்வ ழங்குபல பல்லம்
ஓமழகன் மொய்ம்புழைவி ழுந்ததரின் வெந்த
தூமழவ னம்புசில சூரரிவில் லீர்த்த. 3

இடர்ப்படும வன்புறனி ருந்ததள மெல்லாம்
மிடற்குமர னாழிகொட ழித்தவித மோர்ந்தவ்
வடற்செறுந னாரணன்வி ழுப்படைக ளாதி
விடுத்தனன வற்றினைவி ழுங்கியது வேலே. 4

தோல்விதன தென்பதுணர் சூரபது மாவவ்
வேல்வலிமை யானுமறி யேனெனவி யந்தவ்
வேல்வைகெழு பாசுபத மேவினன தைச்சேய்
வால்கிளர்த னாதுகரம் வைகவருள் செய்தான். 5

இவ்வமைய மாதிருவ னானவசு ரேசன்
எவ்வணிக லன்படையு மின்றிநில நின்றான்
அவ்வறிது ணர்ந்தகுகன் யாதுனக மென்றான்
அவ்வசுர னாளையம ரென்றஙன்ம றைந்தான். 6

மூன்றாநாட்போர்.

நீளரசி னானிலைக லங்கியது மூன்றாம்
நாளருண கோபனமர் நாடியவண் வந்து
கோளரியின் மிக்கபல வீரரொடு கோபம்
மூளனிகம் யாவையுமு ருக்கவென மாயை. 7

தந்தபடை யோச்சினனஃ தன்னவர்கள் சாம்பப்
பந்தமது செய்தறு கடற்கடைப டுத்த
தெந்தைகர வேலதையி ரித்தினைவு தீர்த்தே
வந்துவர லாறுசொலி மன்னியதை கையே. 8

மாலைதவழ் மார்பமவிர் மாவசுரன் மைந்தன்
வேலையலை போன்மனம லைப்புணவி ரைந்தோர்
சோலையைய டைந்தனன வற்கெளிய சோதி
மாலையின்ம றைந்திடுநர் போறகடன்ம றைந்தான். 9

கதிக்கதவ மாகவொளிர் கந்தனடி யன்பர்
துதிக்கவிதை பாடியதிர் துந்துபிய றைந்தார்
விதிக்குலமு ணர்ந்துபுகழ் பாடியவி வேகன்
பதிக்கடிமை யாபவர்சொல் யார்பகர வல்லார். 10

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்;

(பதினைந்தாம்பத்து)

''உன்னிலைமையை யான் பார்த்தவளவிலும் நீ போர்த் தொழின் முறையைப் போதிக்கு நூல்களை யாரிடத்தேனுங் கற்றவனல்லை யெனப்படுதலைக் கண்டேன். மானமுடைய வனே! நீ ஓடிப் போகாமலின்னுஞ் செருக்கோடு நின்றுகொண்டு போர் புரிவையாயின், உன்னை நான் விடவேமாட்டேன்'' என்று சூரன் கூறினன்.

[14-ஆம் பத்தின் ஈற்றுச்செய்யு ளீற்றடியொழிந்த ஏனை மூன்றடிகளிலும் இம் முதற்செய்யுளிலுமுள்ள தொடர்கள்-

---

10. சொல் = புகழ்.

''இங்ஙனம் யார் துணையுமின்றி ஏகனாய் நிற்கின்றனை; இப்படி நிற்றலினும் இளைஞனாயுமிருக்கின்றனை. அழகு கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற மேனியுடையாய்! மேன்மைமிக்க எங் கணைகளுக்குமுன் எவ்வெற்றி யினையடைவாய்? ஓடிவிடு. யான் உனது தன்மையினை நோக்கிய அளவாலும் நீ எவ்வாசிரியர் பாலும் ஆயுதப் பயிற்சியினைக் கற்றுக்கொண்டவனல்லை யெனலையுங் கண்டவனானேன். மானமுடையாய்! இதன் மேலுஞ் செருக்கி நின்று பொருதுவையேல் யான் உன்னை விடேன்'' என்று செருக்கிச் சுவாமியை நோக்கிச் சூரன் கூறின னெனும் பொருள் பயக்கின்றன. இத் தொடர்களுள்.

''ஒருவன்'' என்பது நீ ஏகனென்னுங் கடவுளென்பதையும், ''இளைஞனே'' என்பது நீ ஈசனுக்கு எஞ்ஞான்றும் பிள்ளையே என்பதையும், ''ஏர் தங்கி மிளிர் தகைமைமிக்க மேனியுடையாய்'' என்பது அழகிருந் தொளிசெய்யும் மாட்சிமையுடைப் பாரமேச்சுவர ரூபமுடையானே! என்பதையும், ''வெங்கணைமு னென்புரிவை வென்றி'' என்பது என் கொடுங்கணைகளுக்கு முன் நீ யாது புரிவையெனின் வெற்றியே என்பதையும், ''படர்'' என்பது (அவ்வெற்றித் தொழிலில்) வியாபிப்பாயாக என்பதையும், ''யானுனிலை நோக்களவில் யாருழையு நீ போர்க்கு ஆனகலை கற்றுளனும் அல்லை யெனல் கண்டேன்'' என்பது நினது நிலையினையானுற்று நோக்கிய அளவானும் நீ இயல்பாகவே யாவுமுணர்ந்த சுயம்பு எனல் காண்பவனானேன் என்பதையும், ''மானமுடையாய் இன்னும் மதர்த்து அமர்செய் வாயேல் யானுனைவிடேன்'' என்பது மாண்புடையானே' இந்நிலையி னின்றுகொண்டிருத்தலினின்றும் அதிகரித்து அமர் புரிவையேல் (அங்ஙன மாற்றாத) யான் நின்னை விட்டுவிடா மயிலுஞ் சேவலுமாய் வாழ்வேன் என்பதையும் பொருளாகப் பயக்கின்றன. இவ்வுண்மையினையே இதன டுத்த செய்யுளிலே ''நீ சொன்ன யாவு நிசமாகும்'' என்று சுவாமி சூரன்முன் கூறியருளின னெனலுங் கூறப்பட்டது.

இப்படியிருதிறப்பொருள்பயக்கச் செய்யுள்களை நடாத்தின செயல், கற்றார்க் குப் பேருவகை பயக்கும் இரட்டுற மொழிதலில்வைத் தெண்ணப்படுமன்றோ?] (1)

''இங்கு நீ என்னை ஒருவனென்றும் இளைஞனென்றும் சொன்ன மொழி களோடு மேலுங் குறிப்பிட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாம். என்னுடைய சேனை வீரர்கள் மாண் டொழிந்து போகார்கள்; மீளத்திரும்புவர். நீ சொன்னபடியே நீ ஓடிப் போகாது நில்; போர் செய்'' என்று வேலிறைவன் விளம்பினன். (2)

இளமைப் பிராயமுடைக் குமாரக் கடவுள் கூறியருளியதைக் கேட்ட செவி யுடைச் சூரன், மிக்க பாணமழை பொழிந்து பின்னரோச்சிய பல அம்புகள் பிரணவப் பொருளாம் அம் முருகவேள் தோள்களின் மீது வீழ்ந்து பொடிபோல் வெந்து போயின. நிமலனேவிய சில அம்புகள் சூரனுடைய தேரையும் வில்லையும் பிளந்தன. (3)

இவ்வாறு சிறுமையுற்ற சூரன், தனது முதுகுப்புறனிருந்த தன்னுடைய சேனை களையெல்லாம் பேராற்றல் படைத்த குமரவேள் சக்கராயுதங்கொண் டழித்த தன்மையை யுணர்ந்து, பகைமை மிக்க அவ்வலிய சூரன் நாராயணாஸ்திரம் முதலிய சிறந்த அஸ்திரங்களை விடுத்தனன். அவற்றையெல்லாங் குமாரக்கடவுளது வேலாயுதம் கவளீகரித்து விட்டது. (4)

தனக்கு நேர்ந்தது தோல்வியென்பதை யறிந்த சூரபதுமன், ''அவ்விளைஞன் கையிலுள்ள வேலின் வலிமை என்னாலு மறியப்படாததாயுள்ளது'' என்று மெச்சி அவ்வமையத்தே, சிறந்த பாசுபதாஸ்திரத்தை யேவினன். செவ்வேட் பரமன், அதனைத் தனது ஒளி மிக்க திருக்கரத் தமரும்படி யருள்புரிந்தனன். (5)

பெருந்திருவாளனான சூரபதுமன் இவ்வமையம் எவ்வித அலங்காரமும், ஆயுதமும், படையுமில்லாமல் தரையிலே நின்றான். அவ்வெளிய நிலையினைக் கண்ணுற்ற குகக் கடவுள், ''உன் கருத்து யாது?'' என்று வினவினன். அசுரன், ''நாளைக்குப் போர்'' என்று கூறி அப்போதே மறைந்துவிட்டான். (6)

மூன்றாநாட் போர்

(அப்படி மறைந்துவிட்ட பின்பு) இணையற்ற அரசு வீற்றிருந்த சூரனது நிலை கலங்கியது. மூன்றாநாள் பானுகோபன் யுத்தத்தை நாடி யுத்தகளத்திற்கு வந்து ''சிங்கத்தினுஞ் சிறந்த வலிபடைத்த பல வீரர்களோடு சீற்றமிகுந்த சேனை

யனைத்தையும் நீ ஒழித்து விடுவாயாக" என்றோதி (தன்னுடைய பாட்டியாகிய) மாயையென்பாள்,- (7)

தனக்குக்கொடுத்த மாயாபாச அஸ்திரத்தைச் செலுத்தினான். அஃது அவர்க ளெல்லோரையுந் தன்னுளடங்கப் பிணித்து ஆறுகடல்களுக்கும் அப்புறத்தே கிடக்கும் படி செய்தது. எம் பரமபிதாவாகிய தேவனது கைவேல் அப்பாசாஸ்திரத்தை யழித்து, கட்டுண்டவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்கித் திரும்பிவந்து, செய்த காரியத்தை விண்ணப்பித்து, பரமன் திருக்கரத்தமர்ந்தது. (8)

மாலை புரளும் மார்போடு விளங்குஞ் சூரன் புதல்வனாகிய பானுகோபன் நெஞ்சமானது, கடலினலையைப் போல அங்ஙன மலைப்புண்ண; பின்பு விரைவாகச் சென்று ஒரு பூஞ்சோலையை யடைந்தான். மாலைப் பொழுதிற் பிறர் கண்ணிற்படாது மறைந்து செல்வாரைப் போல் அப்பானுகோபனாற் பரிபவப்பட்டுள்ள சூரியனும் மேலைக்கடலின் மறைந்தான். (9)

மோக்ஷ வீட்டின் கபாடமாக விளங்கும் முருகனடிக் கன்புடையார், அவனுடைய தோத்திரச் செய்யுள்களைப்பாடி முழங்கும்படியுள்ள தேவதுந்துபிகளை முழக் கினார்கள். வேதாகமக் கூட்டங்களையுணர்ந்து திருப்புகழ் பாடிய அறிஞனார் வணங்கிய தெய்வத் திற்கடிமைப்பட்டவர்களுடைய புகழ்களை அளந்து கூறவல்லார் யார்? (எவருமில்லை என்றபடி) (10)

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்;
பதினைந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பதினாறாம்பத்து)

நான்காநாட்போர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

நாலெ னப்படு நாளி லண்டமொ ராயி ரத்திரு நாலுமாள்
மூல னுக்கெழின் மக்க ளாயமு வாயி ரம்பெயர் கரசிரஞ்
சீல மிக்கவி லக்கர் தம்முளொர் செம்மை மல்கிய விசயனீள்
வால யிற்கணை யால றுத்தனன் வளர்ந்த வேயவை பன்முறை. 1

வளர்தல் கண்டுவ ருந்தி யோம்சர வணப வாசிவ வென்றபோ
திளமை பொன்றுத லில்ப ராபர னுள்ளு ணர்ந்தெதிர் வந்தினோர்
நளின வெண்கணன் வரமு ளாரொரு முறையி லேநவிர் முடிகளைக்
களையின் முஞ்சுவ ரென்று பைரவ கணைகொ டுத்தும றைந்தனன். 2

விசயன் மொய்ம்பொடு மதுவி டுத்தவர் வீதல் கண்டுக ளித்தனன்
திசைக ளெங்குமி ருண்ட பின்றின கரனு நன்குத யஞ்செய்தான்
வசதி விஞ்சிய வடக டற்றல மாகு மாசுரம் வைகுமா
அசுர னென்றுள வரிமு கன்றமை யன்முன் வந்திது சொல்லுவான். 3

ஐந்தாநாட்போர்.

ஐய னேசமர் தருப வன்சிவ னாவ னன்னவ னோடுபோர்
செய்த றோல்விப யக்கு மென்பது திண்ண மென்றுண வுண்டபின்
வெய்ய சூரனு ரைப்ப டிச்சம ரெல்லை கண்டுளம் வெம்பினான்
தெய்வ மேயிது செய்கு வேனென வீசி னானொரு பாசமும். 4

மாய மாமது பூத வெள்ளமொ ராயி ரத்தையு மற்றைய
தூய வீரர்க ளோடு சுந்தர வீர பாகுவை யும்விசித்
தேயெ னாமுன மேழ்க டற்கய லாகு மாவுத யாசலம்
போயு லாயது மற்றை வெங்கண மசுரன் வாய்கள்பு குந்தன. 5

புக்க வாறிறை கண்டு புன்னகை கொண்டு வச்சிர வாளியொன்
றக்க ணேதொட வதும டங்கன்மு கத்தன் மார்புதொ ளைத்ததால்
நக்க ணாழியவ் வழிவ ராவண மவனொர் கைந்நனி பொத்தலுஞ்
செக்கர் வேளெய்சி வீமு கங்கதை செற்று நெற்றிபி ளந்தன. 6

அந்த வாதைபொ றாது தானவ னத்த ஞொள்கலு மவ்வழி
வந்த பூதர்க ளரக ராவென வேது தித்தனர் மழவன்மெய்
நொந்த யாவரும் வருதி ரென்றலு நொடியில் வந்தனர் பாசமுட்
பந்த மானரும் வந்தி றைஞ்சினர் பகழி யொன்றுசெய் செயலினால். 7

6. *நக்கண + ஆழி = நக்கணாழி.* இப்புணர்க்கை, குள + ஆம்பல் = குளாம்பல் எனப் புணர்ந்ததை யொக்குமென்க. ந – சிறப்புப்பொருட்டு மிடைச்சொல்.

ஆயி ரஞ்சிர னெயிறு தின்றுப லாயி ரங்கணை தூவிவேல்
ஏயி ருங்கர வீரர் காளினி யெங்ங னுய்குவி ரென்றலுஞ்
சேயி ருங்கர வாளி பற்பல சிந்தி யேயவன் முடிகைகள்
மாயி ருந்தரை வீழ்த்த வீழ்த்தவ ளர்ந்த வேயவை பன்முறை. 8

அதுல சிற்பர முருகன் ஹூம்மென வேய தட்டலு மவையெழா
திதர முற்றன விருக ரத்தொரு தலைய னாயின னிகலனும்
மதர்வு மிக்கவொர் கதையெ டுத்தவன் வீசி வன்மைகள் பேசினான்
அதையும் வெட்டிய னோனு ரத்தையு மகழ்ந்த தையனொர் சதமுனை.9

அந்த மாபடை யவன தாவியை யுண்டு கங்கைப டிந்துவந்
தெந்தை நீள்கர நின்ற தேயனு பூதி சொன்னவ னேதமில்
சிந்தை மேயபி ரான வன்றிறல் செவ்வ னோதுந ரெவ்வரால்
இந்த மேதினி மீது தெய்வவி சார மேபுரி யோர்காள். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(பதினாறாம்பத்து)

நான்காநாட்போர்

யுத்தந் தொடங்கிய நாலாநாளில், ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் ஆளுந் தலைவனாகிய சூரபன்மனுக்கு வனப்புவாய்ந்த மைந்தராகிய மூவாயிரம் பேர்களுடைய கைகளையுந் தலைகளையுஞ் சீலத்திற் சிறந்த கணாதிபர்களான இலக்கர் களுள் அளப்பரிய நலம்படைத்த விசயனென்பானொருவன், நீண்ட ஒளிமிக்க பாணத்தாற் பலமுறையும் அறுத்தெறிந்தான். அவைகளும் பலமுறை வளர்ந்தன. (1)

இவ்வாறு வளர்தலைப்பார்த்து வருத்தமுற்று ''ஓம் சரவணபவா! சிவா!'' என்று, விசயன் இறைவனைச் சிந்தித்த போது மாறாக் கட்டிளமை வாய்ந்த பராபரனாயுள் ளான், நடந்ததைத் தனது திருவுள்ளத்தில் உணர்ந்து அவன் முன் எழுந்தருளி, ''இவர்கள், பிரமதேவன் ஈந்த வரத்தை யுடையவர்கள்; ஆயினும், ஒரே முறையிற் சிகை பொருந்திய தலைகளைக் களையின் மரணமாவர்'' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி ஒரு பைரவாஸ்திரத்தை யளித்து மறைந்தனன். (2)

வலிமையோடும் அவ்வஸ்திரத்தை விசயன் விடுத்து அதனால் அம்மூவாயிர வரும் மடிந்ததைக்கண்டு மகிழ்ந்தான். அப்போது எட்டுத் திசைகளிலும் இருள் பரந்தது. பின்னர்ச் சூரியனும் விளக்கத்தோடு தோன்றினான். (இவ்வைந்தா நாளில்) வசதி மிகுந்த உத்தர சமுத்திரத்தைச் சார்ந்துள்ள தலமாகும் ஆசுரமென்னு நகரிலே, தங்கியுள்ள பேரசுர னென்னும் பெயர்படைத்த சிங்கமுகாசுரன், தன் தமையனான சூரபதுமன் முன் வந்து பின் வருமாறு சொல்லலுற்றான். (3)

ஐந்தாநாட்போர்

''என்னொரு பெரியீர்! இப்போதும்மோடு போர்புரிபவன் சிவபெருமானேயாவன். அவனோடு சண்டை செய்வதானது நமக்குத் தோல்வியைத் தருமென்பது உறுதி'' என்றுரைத்து விட்டுப் (போசனச்சாலையிற்) போசனமுட்கொண்ட பின்பு வெய்ய சூரபது மனது கட்டளைப்படி அச்சிங்கமுகன் யுத்த களத்தை வந்துபார்த்து (இராஜ குமாரர் முதலிய பலருமிறந்து பட்டது கருதி) மனம்புழுங்கினான். பின்பு, ''தெய்வமே! இனி யான் செய்யப்போவதிது'' என்று சொல்லி ஒரு பாசத்தை வீசினான். (4)

மாயாபாசமாகிய அது, பூதசேனைகளுள் ஓராயிர வெள்ளத்தையும் மற்றைப் பரிசுத்தர்களாகிய வீரர்களோடு அழகிய வீரபாகுதேவரையுங்கூடப் பிணித்துக் கொண்டு நொடிப் பொழுதிலே சத்த சமுத்திரங்கட்கும் அப்பாலுள்ள பெரிய உதய கிரிக்குச் சென்று ஆங்குத் திரிவதாயிற்று. எஞ்சிநின்ற கோபமிக்க பூதகணங் களெல்லாம் அவ்வசுரனுடைய ஆயிரம் வாய்களுள்ளும் புகுந்தடங்கின. (5)

இவ்வாறு அசுரன் வாய்களுக்குட் பூதகணங்கள் புகுந்த விதத்தை இறைவன் பார்த்துப் புன்முறுவல்செய்து ஒரு வைர வாளியை அங்ஙனே ஏவ; அது, சிங்கமுகன் மார்பைத் தொளைத்தது. சிறந்த சிவ கணங்களாகிய கடல்கள் அவ்வழியாக வெளிவராது தன்னுள்ளே யிருக்கும்படியாக அவன் ஒரு கையால் மார்புத்தொளையை மூடினான். மூடவே, செவ்வேட்பரமன் ஏவிய சிலீமுகங்கள் சிங்கமுகன்வீசிய கதாயுதத்தை முறித்து அவனுடைய நெற்றியையும் பிளந்தன. (6)

அதனாலேற்பட்ட துன்பத்தைப் பொறுக்கமுடியாத சிங்கமுகனது கை, வழி யடைத்தலினின்று சோர்ந்துவிட்டவுடன், அவ்வழியாக வெளிவந்த பூதரனைவரும், ''ஹரஹரா'' என்று பெருமானைத் துதித்தார்கள். (அத்துதியினை யேன்றுகொண்ட) வேள், ''அசுரனால் உடல் வருந்திய எல்லீரும் வருவீர்களாக" என்று அருளிய வளவிலே யாவரும் வந்தார்கள். பெருமானேவிய மற்றொரு பாணத்தின் செய்கையால் அசுர மாயா பாசத்திற் கட்டுண்ட அனைவரும் விடுபட்டு வந்து அப்பெருமானை வணங்கினார்கள். (7)

ஆயிரந்தலைகளையுடைய அச்சிங்கமுகன், பற்களைக் கடித்துப் பல்லாயிரம் பாணங்களைச் சொரிந்து குமார சேனைகளை வளைத்துக்கொண்டு, ''படைக்கலங் களை ஏந்திய பூத வீரர்களே! இனி நீங்கள் எப்படித் தப்பிப்பிழைப்பீர்கள்?'' என்று வீரம்பேசிய வுடன், குமாரபெருமான், தனது வலிய கரங்களாற் பற்பல பாணங்களைத் தூவி அவனுடைய தலைகளையுங் கைகளையும் அறுத்தறுத்துப் பெரிய தரையிலே தள்ள; அவை அத்தனை முறையும் ஓயாது வளர்ந்தன. (8)

பின்பு, தன்னொப்பில்லாத சிற்பரனாகிய முருகவேள், ஹூங்காரசத்தஞ் செய்து அதட்டிய மாத்திரத்தில், அத்தலைகளுங் கைகளும் முளைத்தெழாது அழிந்துபோயின. பகைவனும், இரண்டு கைகளும் ஒரு தலையுமுடைய வனானான். அப்பால் அசுரன் வலி பொருந்திய கதாயுதம் ஒன்றை யெடுத்தெறிந்து வஞ்சினம் புகன்றான். பெருமான் விடுத்த ஒரு வச்சிராயுதமானது அக்கதையை முறித்து அசுரன் மார்பையும் பிளந்தது. (9)

அப்பெருமைவாய்ந்த வச்சிராயுதமானது சிங்கமுகனுயிரைக் கிரகித்துக் கொண்டு சென்று கங்கையாடித் திரும்பிவந்து எமது பரமபிதாவாகிய முருகவேளது நெடிய திருக்கரத்திலே தங்கியது. இவ்வுலகிலே கடவுளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியினைச் சிறப்பு வகையாற் செய்கின்ற நலம் வாய்ந்தோர்களே! கந்தரனுபூதி பாடியருளிய அருணகிரிநாதருடைய திருவுள்ளத்தே வீற்றிருக்கும் அப்பெருமானது வலிய திறமைகளை நன்கெடுத்து ஓதவல்லார் யாவர்? (ஒருவருமிலரென்றபடி) (10)

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்;
பதினாறாம்பத்து முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பதினேழாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

சீர்முழுதொன்றிய சிறப்புடைத் தலையாகெதுகை.

அடியொன்றற்குப் பன்னீரக்கரம்.

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

தண்ணந் தாமரை போலெழில் சான்முகமும்
வண்ணஞ் சார்கவி நாவுமுள் ளீர்மடிந்த
திண்ணன் போர்நிலை யெய்திய செவ்விபிரான்
நண்ணங் கோலந வின்றிடு வேன்விழைமின். 1

ஆயி ரந்தலை யாரரி மாமுகனிம்
மாயி ருந்தலம் வானதி ரும்படிபோர்
ஏயி ருந்தல வெல்லையில் வந்தனன்வேற்
சேயி ருந்தலை வாவெழல் செய்தருள்வாய். 2

என்று கூறிய தேவர்மு னின்றவனைக்
கொன்று பாசறை யேகுது மென்றனன்வேல்
ஒன்று நீள்கர னொண்பரி யோர்நியுதந்
துன்று தேரெதிர் தந்தன னேசுசனன். 3

வாயு சாரதி யாயம ரம்மணித்தேர்
நோயு றானிவர் முன்னய னூனமிலா
தேயு மாமணிப் பாதுகை யீயவவை
ஆயு மூலன லர்க்கழல் பூண்டனவே. 4

மால யன்றுணர் மாரிசொ ரிந்தனர்கா
ரோல வன்கொடி யானொளிர் சாமரமேர்
ஏல வன்பொடி ரட்டின னீசதிசைப்
பால னன்குப ரித்தனன் மூவிலைவேல். 5

அடியொன்றற்குப்பதின்மூன்றக்கரம்.

தரள வொண்குடை தண்மதி விண்மணிதார்
புரள ரும்புய மீதணைத் தேகவித்தார்
திரள ணைந்தொளிர் தோளுறு தீக்கடவுள்
வரள லின்றெரி வத்திபி டித்தனனே. 6

எருமை யூர்தியெ னுஞ்சமன் வாள்பிடித்தான்
பெருமை யார்நிரு திப்பெய ரானொலியின்
பொருமை யீபல காகள மூதினன்மா
அருமை யார்நிதி யோனடைப் பைபரித்தான். 7

வருண னாமொரு வானவ னேபடிக்கந்
தருண மீபவ னாயின னேதகைசால்
இருண ணாவொளி யேய்பிற தேவரெல்லாம்
அருண னேர்பல வட்டம சைத்தனரால். 8

இனைய வாறிகல் வானவர் தத்தமது
வினைய வாவொடு மேவிவ ளாவலுமே
கனைய றாதசி லம்பனி ருங்கதிரோன்
அனைய தேசச லங்கந டந்தனனால். 9

மணிகொள் வான்முடி காதணி மார்பணிதோள்
அணிகொள் பூணயி லாடக வாடையொடே
திணிகொ டேர்நடு வைகின னேசெகமாற்
பிணிகொள் வாரறி யாவொலி யன்பெருமான். 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(பதினேழாம்பத்து)

குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய தாமரை மலரைப்போற் பொலிவு மிக்க முகத்தையும் வண்ணக்கவி பாடு நாவையும் உடையீர்! மடிந்துபோன சிங்கமுகாசுரன் போர்க்களத்தை யடைந்த பொழுது முருகப்பெருமான் கொண்டருளிய அழகிய

7. இன்பொருமை – இன்பு + ஒருமை எனப் பிரிக்க.

திருக்கோலத்தை வருணிக்கின்றேன், விரும்பிக் கேட்பீர்களாக. (1)

''வேலாயுதக் கடவுளே! தேவசேனாபதியே! ஆயிரந்தலை படைத்த சிங்க முகாசுரன் இப்பெரிய மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் அதிரும்படி பெரிய இப் போர்க்களத்தைக் குறுகிவிட்டனன். எழுந்தருளல் வேண்டும்.'' (2)

என்று விண்ணப்பித்த தேவர்கள் முன்பு, வேலேந்திய கரனாகிய செவ்வேட் பரமன் ''இற்றைப் பொழுதே அவ்வசுரனைக் கொன்று பாசறை திரும்புவம்'' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினன். அப்போது, அழகிய குதிரைகள் ஓரிலக்ஷம் பூட்டிய தேரை வாயு தேவன் எதிர்கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். (3)

அவ்வாயுதேவனே சாரதியாயமர்ந்த அந்த மணிரதத்திற் பிறப்பிறப்புப் பிணியறியாப் பெம்மான் ஆரோகணிக்கு முன்பே பிரமதேவன் பழுதிலாதமைந்த சிறந்த இரத்தின பாதுகைகளைச் சமர்ப்பிக்க; அவைகளைச் சருவகாரணனாகிய இறைவன் திருவடிகள் பூண்டு கொண்டன. (4)

திருமாலும் பிரமனும் மலர்மாரி சொரிந்தனர். இடிக்கொடி படைத்த இந்திரன் விளங்குகின்ற கவரிகளை அழகு பொருந்த அன்போடு இரட்டினான். திக்குப்பால கருளொருவனான ஈசானன் சூலத்தை நன்கு தாங்கி நின்றான். (5)

ஒள்ளிய முத்துக்குடைகளைச் சந்திரனும் சூரியனும் தம்முடைய மாலைபுரளும் பெரிய புயங்களின் மீது சார்த்திப் பிடித்தனர். திரட்சி யணைந்து விளங்குந் தோள்களையுடைய அக்கினிதேவன், அணைதலறியாத் தீவர்த்தியைப் பிடித்து நின்றான். (6)

எருமைக்கடா வாகனனாகிய இயமன் வாளேந்தினான், பெருமை பொருந்திய நிருதி யென்னும் பெயருடையான் ஒலியின்ப வொற்றுமையைத்தருங் காகளங்கள் பலவற்றையும் ஊதினான். மிக்க அருமை வாய்ந்த குபேரன் அடைப்பை தாங்கினான். (7)

வேண்டிய போதெல்லாம் படிக்கமேந்துந் தொண்டை

வருணதேவன் மேற் கொண்டான். சிறப்புமிக்க காந்திவாய்ந்த மற்றைத் தேவர்களெல்லோரும் சூரியனை நிகர்த்த பல ஆலவட்டங்களையுந் தாலவட்டங்களையு மசைத்தார்கள். (8)

சிறந்த தேவர்களெல்லாம் இவ்வண்ணமாகத் தங்கள் தங்கள் ஊழியத் தொழிலை விருப்பத்தோடு செய்து சூழ்ந்து நிற்கவும் ஒலியறாத நூபுரபாதனாகிய குமாரபெருமான் பெரிய சூரியனையொத்த தேசு விளங்கத் தேரைநோக்கி நடந்தருளினான். (9)

இரத்தினங்கள் பதித்த சிறந்த கிரீடமும், காதணிகளும், மார்பணிகளும், கிம்புரி முதலிய அழகிய புயவணிகளும், ஆயுதங்களும், பீதாம்பரமுமாகிய இவற்றோடே செக மயக்கமாம் நோய்வாய்ப்பட்டாரால் அறிய வொண்ணா அருணகிரிநாதருடைய கடவுளாம் முருகப்பெருமான், வலிமை பொருந்திய தேரின் நடுவிலமர்ந்தருளினன். (10)

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்;
பதினேழாம்பத்து முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பதினெட்டாம்பத்து)

ஆறாநாட்போர்.

*எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.**

மேலுறுப கற்பொழுது சூரபது மன்சிறுவர்
வீவினையு முந்து புதல்வன்
காலகதி யானதையு மன்னவன்ம ரித்தபினர்
கட்டிளவல் பொன்றி னதையுஞ்
சாலவும றிந்தலர்வி ழிப்புனலு குத்துப
சரிப்பவர்தி ருத்த வெழுதந்
தாலமென வேசினவி யானைபரி யாள்குய
வனைத்துமெழு கென்ற னனரோ. 1

* இவ்விருத்த வடிகளின் ஈற்றுச்சீரிரண்டனையு மொன்றுபடுத்தின் அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தமுமாம்.

என்றலுமவ் வாறுவரு சேனையெனு மாகட
லெழுந்தனவெ ழுந்தி டலுமால்
குன்றனைய யானையணி கண்டுகிரி யானைகள்
குலைந்துதிசை யோடி னவன்மா
என்றபரி யேகலினெ ழும்புழுதி மேகமென
வெய்தினபஃ றேர்த வழ்தலால்
மன்றலுறு தார்கடவழ் வார்கடவழ் தோளர்குய
மாதர்செவி டுற்ற னனரோ. 2

கரிபிளிற லும்பரிகள் கனைதரலும் வேலவுணர்
கத்திடிக டத்தி டிகளும்
விரிகொடிக ளாடொலிகள் சல்லரிகண் மல்லரிகள்
விம்மல்களும் வேலை யொலியின்
உரிமையினை வென்றெழவ னந்ததளம் வெஞ்சம
ருஞற்றுகள மெய்தி யமரே
தருபொழுது வேலிறைவன் வன்றளமெ திர்ந்துநனி
சாடினமை சொல்ல வெளிதோ. 3

சென்னிபல கையடிய னந்தமென விண்டொடு
திறம்பெருகு டம்ப வுணராம்
பன்னரிய வெள்ளமடி வுற்றுவழி யின்றிநிறை
வுற்றபல்பி ணக்கு வடெலாம்
உன்னரிய கந்தன்விழி கள்சினவல் செய்திடலு
மொட்டறவெ ரிந்த னகொனார்
மன்னவனு டன்றிருச கச்சிரவி ழுக்கணை
வழங்கின னடுங்கி னர்சுரர். 4

அக்கணைகள் சத்திதரன் மொய்ம்பினில்வி ழுந்துகரி
யாயதர்க ளாய பினருந்
திக்குவெளி யண்டமுறை தானவர்பல் வெள்ளமொரு
சேயவனை மொய்த்த னவவன்
உக்கிரவு ரப்பொடுவி ழித்தடலை செய்தன
னுடன்றுபினும் வந்து வளையுந்
தக்கபல சேனைகளை முன்முறைமை போனனி
தகித்தனன் விழித்தொ ருவனே. 5

ஆறுமுக னாழிமுச லம்பரசு தண்டமசி
யைந்தையு மெடுத்த வுணர்கள்
வீறறந சித்தொழிமி னவ்வவெலை சென்றென
விதித்தபடி செய்த வவையும்
நூறவனை யென்றசுர னேவுதிகி ரிப்படை
நொடிக்குளிறை கைய மர்தலும்
ஏறனைய சூரனிரு கண்மலர்சி வந்திட
வெழுந்தன சினக்கு றியெலாம். 6

மேலுறுப லண்டநிலை சென்றவன்வி டும்படை
விதங்களை யழித்த குகன்முன்
மாலுலவு நெஞ்சசுர னோடிமகி யெய்துபுதன்
மாநகர் மறைந்த னனயில்
வேலுடன்வி ளங்குதுரை யங்கும்வர மொய்த்தபடை
வெந்திட நகைத்த் னனதை
நூலுணர்வர் கண்டுசிவ னேயிவனெ னச்சொலினர்
நோமசுரன் யாயை யெணினான். 7

மாயையவள் வந்துசொன வாறுகடி திந்திர
ரதத்தையவ னாடி மரணம்
ஆயவரு யிர்க்கமலை மந்தரம ளித்தியென
வஃதுமது செய்த வுடனே
காயபல மேவியுயிர் யாவுமெழல் கண்டுசுரர்
கானுறைபுள் ளாய்வி லகினார்
சேயவனொர் பாசுபத மேவியவை செற்றுயிர்
திருத்துமலை யும்பொ டிசெய்தான். 8

சூரனுமை கோனினித ளித்தவவி மானபதி
சொன்முறை யுணர்ந்து விரைவே
வீரநவ வீரர்கணம் யாவையும யக்கிமுடி
விண்டல மிருத்தி னசெயல்

8. *"இந்த்ரலோகரதம்", இங்கே 'இந்திரரதம்' எனப்படுவதாயிற்று. வடமொழி ஸ்காந்த மஹாபுராணத்தின் சிவரஹஸ்யகண்ட யுத்தகாண்டத்து 33-ஆம் அத்தியாயம் படித்தறிக.*

ஓரதுலன் வாளிபல சென்றவரை யுங்குயவு
மொல்லைதரல் கண்ட பெருமான்
ஏரணவு நீயிவணி ருத்தியென லுங்கடி
திருந்ததெறுழ் விஞ்சி ரதமும். 9

வல்லசுரர் கோன்வலிய முத்தலை கடாவியுண்
மகிழ்ந்தன னதைக்கு மரவேள்
சொல்லுணரும் வச்சிரமி ழுத்திறைகை வைத்தது
துலங்கறுகி லேறி வருசூர்
வெல்லும்வகை யாதெனநி னைந்திடுமு னம்மிருக
மீளியு முருக்கி னபிரான்
நல்லவனு பூதிபுகழ் பாடினவ னாடமல
னேயவனை நம்ப லறிவே. 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(பதினெட்டாம்பத்து)

ஆறாநாட்போர்

மறுபொழுதில் (=ஆறாநாளில்) தன்னுடைய மைந்தர்கள் மூவாயிரவரும் மடிந்ததையும், சிரேஷ்ட புத்திரனான பானுகோபன் இறந்ததையும், அவன் மாண்ட பின்பு தன்னுடைய உறுதித் தம்பியாகிய சிங்க முகன் மரித்ததையும் விவரமாய் அறிந்துகொண்ட சூரபதுமன், மலரனைய தன் கண்களில் நீர் பெருக்கிச் சோகித்து, அருகிலிருந்துபசரிப்பவர் தேற்றத் தேறி யெழுந்து, ஆலகால விஷம்போலச் சினங் கொண்டு, தன்னுடைய கரி, பரி, காலாள், தேரென்னு நால்வகைச் சேனைகளையும் போருக்கெழும்படி ஆஞ்ஞாபித்தார்ன். (1)

அப்படியே வருகின்ற சதுரங்கசேனையென்னும் பெருங் கடல்கள் புறப்பட்டன. புறப்படலும், பெரிய குன்றுகள் போன்ற யானைப்படைகளைக் கண்டு மலைச்சாரல் களிற் சஞ்சரிக்கின்ற யானைக் கூட்டங்களெல்லாம் அஞ்சிப் பல திசைகளிலுமோடின. வலிய மாவென்னப்பட்ட குதிரைப்படைகள் செல்வதனா லெழுந்த புழுதிப்படலங்கள் மேகங்களென்னும்படி விண்ணிற் பரவின. தேர்கள் ஏகுதலினான் மணம் பொருந்திய மாலை

களையணிந்த தோள்களையுடைய புருடர்களுங் கச்சையணிந்த தனங்களையுடைய பெண்களுஞ் செவிடுபட்டனர். (2)

யானைகளின் பிளிறலும், குதிரைகளின் கனைப்பும், படைக்கலமேந்திய அவுணர்கள் கத்துதலினாலுந் தாண்டிப் பாய்தலினாலும் உண்டாம் இடிமுழக் கங்களும், விரிக்கப்பட்ட கொடிகளசையு மோசையும், கைத்தாளங்களும் பம்பை மேளங் களும் எழுப்புமொலியுஞ் சமுத்திரகோஷத்தின் சிறப்பை அடிப்படுத்து விஞ்சி யெழுமாறு எண்ணிலடங்காத சேனைகள், கொடும்போர் செய்யுமந்த இரணகளத்தை யடைந்து சமர்புரியும் போது வேலாயுதக்கடவுளின் வலியபடைகள் எதிர்த்து நின்று பகைவர்களை நன்றாய்ப் புடைத்ததை வருணித்தல் எவருக்கும் அரிதே. (3)

''தலைகள் பல; கைகளும் கால்களும் மிகப்பல' என்னும்படி ஆகாச மளாவிய வலிமைமிக்க உடலம் படைத்த அவுணர்களாகிய எண்ணிலடங்காத சேனை வெள்ளங்கள் மாய்ந்துபட்டதனாற் பிறர் சஞ்சரிப்பதற்கு வழிகாணாதபடி நெருங்கிய பல பிணமலை களெல்லாம், அறிதற்கரிய கந்தபெருமானது கண்கள் வெகுண்டு நோக்கிய அளவிலே அடியோடெரிந்து சாம்பராயின. பெருமை படைத்த சூரபதுமன் மிக்க சீற்றமுடையவனாகி, சிறந்த ஈராயிரங் கணைகளை விடுத்தனன். அவற்றினைக் கண்ட தேவரனைவரும் நடுங்கினார்கள். (4)

அந்தக் கணைகள் வேலாயுதக் கடவுளுடைய திருத்தோள்களிற் பட்டுக் கரிந்து பொடியாய் விட்டன. மறுபடியும் எல்லாத் திக்குகளிலும் புற அண்டங்களிலும் வசிக்கின்ற அவுணசேனை களாகிய பல வெள்ளங்கள் (=எண்ணிலடங்காதன) வந்து ஒருவனாகிய குமார பிரானைச் சூழ்ந்துகொண்டன. பெருமான், உக்கிரமான அதட்டலோடு உறுக்கி நோக்கி அவைகளைச் சாம்பராக்கினன். பெருஞ் சீற்றங்கொண்டு மறுபடியும் வந்து வளைந்த தகுதியுள்ள அத்திறப் பல சைனி யங்களையும் அவ்விதமாகப் பெருமானொருவனே விழித்துநோக்கி அறவே நீற்றிவிட்டனன். (5)

ஆறுமுகக்கடவுள், சக்கரம், உலக்கை, மழு, கதை, வாள் ஆகிய ஐந்தனை யுமெடுத்து, ''அசுரர்கள் இருக்குமிடங்கடோறும்

போந்து அவர்கள் வலிமையொழிய அதம் பண்ணி வேரறுங்கள்'' என்று கட்டளையிட்டபடியே அவைகளுஞ்செய்து முடித்தன. சூர பதுமன், ''என்பகைவனாகிய அவனை அழிப்பாயாக'' என்று கூறி ஏவிய சக்கராயுதமானது பொள்ளென இறைவன் கையிடத் தமர்ந்துவிடவே, சிங்கத்தை யொத்த சூரனுடைய விழிமலர்கள் சிவந்திடுமாறு, கோபக்குறிகள் யாவும் அவன் கண்ணே தோன்றின. (6)

வானிலுள்ள பல அண்டங்களிற் சென்று, அங்கிருந்துஞ் சூரன் ஏவிய ஆயுதவகைகளையெல்லாம் அழித்த பரமன் திருமுன்பாகக் கலங்கிய மனத்தையுடைய சூரன், வெந்நிட்டோடிப் பூவுலகை யடைந்து தனது வீரமாகேந்திரபுர மென்னும் பெரிய நகரத்தில் ஒளிந்து கொண்டான். வேலாயுதத்தோடு விளங்குகின்ற இறைவன் அங்கும் வரவே; அந்நகரத்தின் காப்புப் படைகளா யுள்ள அசுரப்படைகள் யாவு நெருங்கி இறை வனைச் சூழ்ந்து கொண்டன. அவைகளு நீறாகும்படி ஒரு சிரிப்பை விளைத்தனன் பெருமான். அதனைக் கண்ட கலைவல்லோர், ''சிவனே இக் குமாரன்'' என்று கட்டுரைத்தார்கள், உடலும் உயிரும் நோகப் பெற்ற அசுரன், (மாயையாகிய) தன் தாயை அங்ஙன நினைத்தான். (7)

(நினைத்த வளவில்) மாயையாகிய அவள் அவன் முன்வந்து அறிவுறுத்தியபடி, உடனே அவன் இந்திரலோகத் தேரை (வருவித்து) நோக்கி, ''இறந்தோர் யாவரும் உயிர்பெறுமாறு **சுதாமந்தர பருவதத்தைக்** கொணர்ந்து தரக்கடவாய்'' என்று பணிக்க; அதுவும் அவ்வாறே செய்தவுடன், தேவர்கள், உடலை நீங்கிய அசுரவுயிர்கள் யாவும் தேகதிடம்பெற்றெழுதலைக் கண்டு, காட்டில் வசிக்கும் பறவைக் கூட்டங்கள் போல அமர்க்களத்தை அகன்றோடினார்கள். அஞ்ஞான்று குமார பெருமான், ஒப்பற்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து, உயிர்த்தெழுந்த அசுர வெள்ளங்களை யெல்லாம் வீழ்த்தி, உயிர் தரும்படியான அந்தச் சுதாமந்தர பருவதத்தையுந் தூளாக்கி விட்டான். (8)

பார்வதி மணாளனாலே முன்னே பிரியத்தோடு சூரனுக்களிக்கப் பட்ட விமான பதியாகிய அந்த இந்திரலோக ரதமானது, சூரனது கட்டளை முறையினை யுணர்ந்து, விரைவில் வீரமுடைய நவவீரர்களையும், கணங்களாயுள்ள எல்லா

வற்றையும் மயக்கிப் பிரமாண்ட முகட்டிற் கொண்டுபோய் வைத்த செயலைத் தனது திருவுள்ளத்தே யுணர்ந்து கொண்ட ஒப்புவமையில்லானாகிய முருகன் விடுத்த பாணங்கள் பல, அங்குச் சென்று அத்தேரினுட் கிடந்தாரையும் அப்படிக் கிடக்கச்செய்த அத்தேரையும் விரைவினே தன் முன்பாகக் கொண்டுவந்ததைக் கண்ணுற் றருளிய பெருமான், அத்தேரினை நோக்கிச் ''சிறப்புவாய்ந்த நீ எம்பக்கலாகிய இங்ஙனமிருப் பாயாக" என்று பணித்தவுடன் அவ்வற்புத சாமர்த்தியம் விஞ்சிய இரதமும் தாமதஞ் செய்யாது அவ்வாறே தங்கிவிட்டது. *(9)*

வலிமைமிக்க அசுராதிபன், பலம்பொருந்திய சூலாயுதத்தை யெறிந்து, அது தன் பகைவனை யழிக்குமென்றெண்ணி யகமகிழ்ந்தான். (ஆனால்) குமாரக் கடவுளின் கட்டளைகளை யுணர்ந்து நிறைவேற்றும் வச்சிராயுதமானது அச்சூலத்தினைப் பற்றி யிழுத்து வந்து பெருமான் கையில் வைத்தது. பின்பு, கண்டோர் அஞ்சும்படி விளங்கு மொரு சிங்கத்தின்மீ தேறிவருஞ் சூரபதுமன், ''நாம் இனி வெல்லும் உபாயம் யாது?'' என்று எண்ணி முடியுமுன், அம்மிருகேந்திரனையும் நாசப்படுத்திய பெருமானானவன், நன்மையுடைய கந்தரனுபூதியையுந் திருப் புகழையும் பாடியருளிய அருணகிரிநாதர் கருதிய கடவுளே. அவனை நம்புதலே சிறந்த விவேகமாம். *(10)*

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்;
பதினெட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

வீரமாகேந்திரத்திருவிளையாடல்.

(பத்தொன்பதாம்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

சிங்க வாகனமி ழந்த சூரனொரு திகிரி யம்பறவை யாகியே
எங்கு நீள்சிறைய றைந்து பல்லுயிரு மிடரு ழந்தலற விரைதலைச்
சங்க வீசசுத னுள்ளி வாயுகட வுந்த னாதிரதம் விட்டெழில்
மங்கு றாதெதிர்ந்நி லாம்வ லாரியெனு மாம யிற்பரியி லேறினான்.1

செயசெ யாசெயவெ னும்பெ ருந்தொனி திகந்த முட்டியது கந்தனும்
வயம றாதவொரு வில்வ ளைத்தளவில் வாளி தூவிவிளை யாடினான்
மயம றாததிகி ரிக்கு ரீஇயிவன் வலிய வில்லினையொ டிப்பலென்
றியமொ டேவருதல் கண்டு வாள்கொடதை யெற்றி னானிணையில்
பெற்றியான். 2

ஏற்ற லால்வகிர்வு பட்ட சூரனட ரெரிமண் வாயுவற லாயுமோர்
உற்ற தேவவடி வாதி பல்வடிவொ ருங்கு கொண்டுமிகல் புரிபொழு
தற்ற நூறமல னவைய டக்குமட லார்ப லம்புகளை யேவிமால்
எற்று ஞானவிழி சூர னுக்குதவி யிணையி லோர்வடிவு காட்டினான். 3

அப்பெரும்பரம வடிவி னுள்ளடியி லதல மாதியபு றத்திலே
செப்ப ருங்கடல்க ளுகிரின் மின்னலுடு செய்ய பரடுகளி னீரிறை
வெப்ப ரும்பரிதி திங்க ளாதிபலர் மிளிர்க ணைக்கழலி லிருடிகள்
துப்ப ரும்புநிதி மணிமு ழங்கழல்க டுன்னும் விஞ்சையர்வ யங்கலும். 4

தொடையில் வாசவச யந்த ரும்புறணி சொல்லி டத்தசுரர் தொழுதியும்
இடையி லேமறலி கால னுந்திணிவி லாவி லீடுகெழு தேவரேர்
உடைய பானமுத லாரி டத்துரக ருங்கு றிக்கணெழு சிட்டியும்
அடையை மார்பளவில் கலைமுந் நூலிலினி தாகு ஞானமத லங்கலும்.
5

அங்க ரத்தகில போக மும்புயவ ணைப்பி லேயயனும் விண்டுவுஞ்
செங்க ழுத்திலொலி யோதை யாவுநவில் செயலின் வாய்நடுவில் வேதமும்
பங்க நைக்கநவி னாவி லாகமப தம்ப லிற்பலவெ ழுத்துமோர்
தங்கி தழ்க்கணெழு மனுவு நாசிநிலை தன்னில் வல்லுலவை வைகலும்.
6

கண்க ளிற்பரிதி யாதி மாசுடர்கள் காதி லார்திசைக ணெற்றியில்
எண்க ளிற்பெரிய குடிலை யுஞ்சிரசெ னுங்க ணிற்சிவமு மெய்ம்மயிர்
எண்க ளிற்சிறிய பேனின் முட்டையணி யென்ன வெண்ணரிய வண்டமாய்
விண்க ளிற்றிகழ்வ யாவு நிற்றலும்வல் விரத சூரனனி கண்டனன். 7

கண்டு தேவவெமை யாள்ப ராபரக டம்ப வென்றுகைமு கிழ்த்தனன்
அண்டர் கோனதும றைத்த னன்சமர வசுர னஞ்ஞனென வாகிமை
மண்டு பேரிருள்பெ ருக்கி யேயதின்ம றைந்து பல்சிரக ரங்களாய்
அண்டர் யாரையும்வி ழுங்க வுன்னுதல றிந்த கோவயில்வி டுத்தனன்.
8

அந்த வேலொளிப ரப்பி வந்தசுர னாடல் செற்றபினு மேயவன்
சிந்து தாவியதி னின்றெ லாம்வளைசி றந்த மாமரம தாய்மிறை
தந்த போததனை வேலு டன்றுகிழி தந்த தன்னவனும் வாளொடு
வந்த காலைவடி வேலு முன்னியவன் மார்ப றைந்துடல்பி ளந்ததே. 9

பிளவு தந்தபடை கங்கை மூழ்கியொளிர் பெட்பி னோடிறைகை நின்றதப்
பிளவி ரண்டுமிறை கொடியும் வாகனமு மாய பின்னிறைதன் வீரருட்
களம்வி ழுந்தவரை யுளநி னைந்துவரல் கண்டு செந்திலைய டைந்தனன்
அளவி லந்தவிறை யருள்பு கழ்ந்தபுத னாறு பற்றனலன் மைந்தரே. 10

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்.

(பத்தொன்பதாம் பத்து)

தானேறிவந்த சிங்கவாகனத்தையு மிழந்த சூரபதுமன், ஓரழகிய சக்கரவாகப் பறவை வடிவங்கொண்டு, எட்டுத் திக்குகளிலும் பரவிய சிறகுகளை அடித்து எல்லாச் சீவராசிகளுந் துன்புற்று அலறும்படி விரைந்து செல்லுதலைச் சபாபதியாகிய சிவகுமாரன் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு, வாயுதேவனாற் செலுத்தப்படுகின்ற தனது இரதத்தை விட்டிறங்கி, அழகு குன்றாது தன்னெதிரே பிரகாசிக்கின்ற இந்திரனாகிய பெரிய மயில்வாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்தான்.*(1)*

ஆரோகணிக்கவே, செய! செய! செய!! என்னும் பேரோசை, எண்டிசை எல்லை களையும் முட்டியது. கந்தபெருமானும் வலிமை குன்றாத ஒப்பற்ற தனது வில்லை வளைத்து எண்ணிலடங்காத பாணங்களைச் சொரிந்து விளையாடினான். அழகுகுன்றாத சக்கரவாகப் பறவையாயுள்ள சூரனும், ''இப்பகைவனது வன்மை பொருந்திய வில்லையொடிப்பேன்'' என்று பெருமுழக்கஞ்செய்து கொண்டே வருவதைப் பெருமான் பார்த்து, தனது வாளாயுதத்தை வீசி அப்பறவையை இரண்டு துண்டாக வெட்டினான். *(2)*

இவ்வாறு வெட்டியதனாலே துண்டிக்கப்பட்ட சூரனானவன், அடர்ந்த நெருப்பு, நிலம், காற்று, நீர் என ஆகியும், எழில் பொருந்திய தேவவடிவு முதலிய பல வுருவங்களை ஒரே காலத்திற்றாங்கியும், போர்புரியும்போது, தன்னையடைந்தாரது அச்சத்தை அழிக்கும் அமலனான முருகவேள், அவ்வுருவங்களை

அடக்கும் வலிமை யுடைய பல பாணங்களைச் செலுத்திவிட்டு; மயக்கத்தை (=அஞ்ஞானத்தை)ப் போக்கும் படியான ஞானக் கண்ணைச் சூரபன்மனுக்குக் கொடுத்தருளித் தனது ஒப்பற்ற பாரமேச்சுவரத் திருவுருவைக் காட்டியருளினன். (3)

அப்பெரிய பாரமேச்சுவர வடிவத்தின் உள்ளங்கால்களில் அதலம் சுதலம் முதலிய கீழேழுலகங்களும், புறவடிகளிற் சொல்வதற்கரிய எல்லாக்கடல்களும், காலின் நகங்களில் மின்னல்களும் நக்ஷத்திரங்களும், சிவந்த காற்பரடுகளில் வருணன் வெப்பத் தோடுங்கூ டிய அருமையான சூரியன், சந்திரன் முதலிய பல தேவர்களும், விளக்கமுடைக் கணைக்கால்களில் எல்லா இருடிகளும் தூய நவநிதிகளும் சிந்தாமணியும், முழங்கால்களில் நெருங்கி வசிக்கும் விஞ்சையர் களும் இருந்து விளங்குதலையும்,- (4)

தொடையில் இந்திரனும் அவன் மகன் சயந்தனும், முதுகெனப் படுமிடத்தில் அசுரர்கூட்டங்களும், இடுப்பில் யமனும் காலனும், திண்ணிய விலாப்புறங்களிற் பெருமை மிக்க தேவர்களும், அழகிய அபானம் முதலியனவாகப் பொருந்திய விடங்களில் நாகர் களும், சுவாதிட்டானத்தானத்தில் எழுவகையாய்ப் புலப்படும் படைப்புத்தொழிலும், அழகார்ந்த மார்பில் எண்ணிலடங்காத கலை (ஞானங்)களும், முப்புரி நூலில் இன்பமயமான ஞானமுந் துலங்குதலையும்,- (5)

கரதலங்களில் எல்லாப்போகங்களும், புயாகிருதியான இடங்களிற் பிரமனும் விட்டுணுவும், செய்ய கழுத்தில் ஒலிக்கும் எல்லா ஓசைகளும், பேசுந்தொழிலையுடைய வாயின் நடு விடத்தில் வேதங்களும், அடியவரது பரிபவத்தை நசிப்பிக்கும்படி உபதேசமருளு நாக்கிற் சிவாகம வசனங்களும், பற்களிற் பல அக்ஷரங்களும், அழகு தங்கிய உதடுகளிற் சத்தகோடி மகா மந்திரங்களும், மூக்கினிடத்தே வன்மை வாய்ந்த காற்றுந் தங்கியிருத்தலையும்,- (6)

கண்களிற் சூரியன் முதலிய பெரிய சுடர்களும், காதுகளிற் பொருந்திய எட்டுத் திசைகளும், நெற்றியிலே மதிப்பாற் சிறந்த பிரணவமும், சிரசுத்தானத்திற் சிவபரஞ் சுடரும், மேனிமேலுள்ள மயிர்த்தொகுதிகளிற் சிறுபேன்முட்டை யடுக்குகள் என்னும் படி அளவிடற்கொண்ணா அண்டவடிவாய் ஆகாயத்தில் விளங்கும் பல்லாயிரங்கோடி அண்டங்களுந் தங்கிக்கிடத்தலையும்

அனுட்டித்தற்கரிய விரதங்களை அனுட்டித்து முடித்த சூரபதுமன் நன்றாகத் தரிசித்தான். (7)

தரிசித்து, ''ஏகதேவனே! எம்மை யாண்டருளும் பராபரனே! கடம்பின் மாலையாய்!'' என்று தோத்திரஞ் செய்து கைகுவித்து வணங்கினான். அவ்வமை யத்திலே தேவதேவன், தனது பாரமேச்சுவர வடிவை மறைத்தான். உடனே சமர் கொடுத்தவனான சூரபதுமனும் அஞ்ஞானமறைப்பில் மீண்டும் அகப்பட்டவனாகி, கருநிறந் திணிந்த பேரிருளைப்பரப்பி அதனுழைத் தான் மறைந்து நின்று அனேகந் தலைகளையுங் கைகளையுமுடைய வடிவைக்கொண்டு, தேவரனைவரையும் விழுங்கிவிட எண்ணியதைத் தெரிந்து கொண்டவனாகிய இறைவன், தனது வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். (8)

அந்த ஆயுதநாயகமானது எங்கணும் பிரகாசத்தைப் பரப்பிக் கொண்டு வந்து சூரனது சேட்டைகளையெல்லாம் அழித்த பின்னும், அவன் கடலிற் பாய்ந்து அதன் கணின்று கொண்டு, எல்லாப் பொருள்களையுந் தன்மாட்டடக்கிக் கொள்ளத்தக்க சிறந்த மாமர உருக்கொண்டு, அச்சுறுத்தியபோது அவ்வாயுத நாயகமானது, அம்மரத்தையெதிர்த்து இருகூறாய்க் கிழித்தது. அங்ஙனமே சூரனும், தனது புராதன வடிவத்தோடு கரத்திலொரு வாளேந்தி யெதிர்த்து வந்தபோது அவ்வடிவேலாகிய ஆயுதமும் முற்பட்டு அவன் மார்பிற்பாய்ந்து அவனுடம்பைப் பிளந்து விட்டது. (9)

இவ்வாறு சூரனுடலை இருகூறாய்க் கிழித்துவிட்ட அப்படையரசானது, கங்கை நீராடி மிக்குப் பிரகாசிக்கும் மகிழ்ச்சி யோடு இறைவன் றிருக்கரத்தில் வந்தமர்ந்தது. அவ்விரண்டு கூறுகளும், பெருமானுக்குக் கொடியும் வாகனமுமான பின்பு, பெருமான் தன்னுடைய சேனைவீரர்களுள்ளே இரணகளத்தில் வீழ்ந்துவிட்டவர் யாவரும் எழுந்து வரல்வேண்டுமென்று திருவுளத்திற் கருதி, அவ்வாறே அவர்கள் வருத லையும் பார்த்தருளிய பின்னர் (அவர்களோடும்) திருச்செந்தூரை யடைந்தனன். (ஆகலின்) மைந்துடையீர்! அப்பரம்பொருளின் அளவில்லாத கருணைத் திறத்தைப் புகழ்ந்துபாடிய அறிஞராகிய அருணகிரிநாதர் காட்டிய நெறியினைப் பின்பற்றுதலே நலனாம். (10)

வீரமாகேந்திரத் திருவிளையாடல்;
பத்தொன்பதாம்பத்து முற்றிற்று.

பத்தாவது

வீரமாகேந்திரபுரியில் உத்தரகிரியைக் கிடங்கொடுத்தருளிய திருவிளையாடல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

பொருகளம் வீழ்ந்தார் தமைக்குக னெழுப்பிப் புகரறு படையொடும் பனிப்பூ
முருகினி தோங்கோர் செந்திலை யடைந்தா னெனப்புகன் றேனதன் முனரே
அருளினி லாங்கா ரியவகை யிங்னே யறைகுவ லெதிர்வரு மயிலும்
பருவுரு வாஞ்சே வலுந்தனை யெதிர்க்கும் பாழியை யறிந்தனன் பரமன். 1

இருவரு மமைதி பெறுதிர்க ளுரிமை யெய்திய தெனவனுக் கிரகந்
திருவுள மகிழ வனைந்தெழின் மயின்மேற் செம்மணிச் சுடரென வேறிக்
குருகினை மடியில் கொடியெனக் குழகன் கோடலுங் களித்துமா மஞ்ஞை
செருநில மதிர வினிதுவந் தவன்றாண் மோந்தது பயிர்த்தது சேவல். 2

வரத்திற லவுணர் தருந்துய ருழந்து மடிந்தவ ரெனக்கிடந் தலைந்த
புரத்துறை மிடிய ராமெமக் கரிய புதுச்சுக மளித்தபுத் தமுது
கரத்திற லயில்கொள் பரம்பொரு ளெனவே ககனர்கள் போற்றினர் பின்றைச்
சிரத்திற லசுர புரவல னொழிவைத் தெரிந்தனள் பதுமகோ மளையே. 3

---

4. சேடியர் = ஏவல் செய்யும் பெண்கள். சகிகள் = தோழிகளெனப்படு சினேகிகள்.

4,5. விசுவகருமாவின் புத்திரியாகிய இப்பதுமகோமளை, தன்னாயகன் மரணத்தை யறிந்தவுடன் இவ்வாறு "அயர்ந்தாள்" "மரித்தாள்" என்பன மிக்க கற்புடைய மாதிலக்கணத்தை வெளியிட்டு நிற்பனவாயின. இராவணன் மனைவியாகிய மந்தோதரி மரணமும் இன்னணமே நேர்ந்ததென்பதை-

"என்ற ழைத்தன ளேங்கியெ ழுந்தவன்
பொன்ற ழைத்த பொருவரு மார்பினைத்
தன்ற ழைக்கைக ளாற்றழு வித்தனி
நின்ற ழைத்துயிர்த் தாளுயிர் நீங்கினாள்"

என்னுங் கம்பராமாயணத்து இராவணன் வதைப்படலச் செய்யுளானறிக. கந்தபுராணச் சுருக்கத்தாரும் "வெஞ்சூர் முதல் பட்டானென விட்டாளுயிர் தேவி" என்றே கூறினர்.

சேடியர் சகிக ளாயிர நிரலாய்த் திகழ்தரு குழுவிடைச் சேலின்
நீடிய விழிகள் செவிமல ரளப்ப நெகிழிதழ் துகிரெழி லளப்ப
மூடிய முறுவன் முருந்தணி யளப்ப மிளிரவண் முகமலர்ச் செவ்வி
வாடிய நிலையிற் கரமல ரிரண்டு மணிநில மளக்கவுய்த் தயர்ந்தாள். 4

சாலியி னரிய கற்பினை யுடைய ளாகலி னயர்தலிற் சலிப்பும்
பாலினு மினிய மொழியுமுள் ளொடுங்கப் பனித்தகண் டிறந்திலண் மரித்தாள்
வேலினும் வசிகொள் கண்ணியர் பலரும் வெய்தென விசிறிகள் விசிறல்
கோலியு மசைதல் கண்டிலர் பெரிதுங் குலைகுலைந் தடிவிழுந் தழுதார். 5

கனதன முடைய வரசிகள் போற்றுங் கனதனப் பொன்னுரு வரசீ
தினகர முனிவன் முதலிய புதல்வர் தீர்தலி லழுதிருந் தாயின்
றுனதுயி ருரியன் சேறலின் மரித்தா யொப்பறு பதிவிர தாயெங்
கினியுனை யழுபண் புடையவெம் விழிகண் டிடுமெனுந் துயருளு மாழ்ந்தார்.6

இவ்வழு குரலு மிறையவன் றேரி னிருந்துசங் கூவலு நெடிய
பவ்வவ குணியை யடக்கிடு தேவப் பணைமுழக் கமும்பழ மறையை
வவ்விடு குமர தோத்திரத் தொனியும் வாங்கினன் செவிப்புல மீனாய்ப்
பவ்வமு ளுறைநல் லிரணிய னுடனே பறந்தலை புகுந்தெலா மோர்ந்தான்.7

ஓர்தலு முருமிற் கதறிமண் வீழ்ந்தென் னுரைநுழை யாச்செவி யெந்தாய்
தேர்தனில் வகுணிக் கொடியென நிலவச் சேயவன் பரியென வமர
ஏர்பிறழ் வயிரப் படிவமெவ் வாறா யீர்ந்ததந் தோபொரற் கஞ்சி
ஆர்கலி புகலுற் றேனிங னின்னோ டாயையு மிழந்தழ லானேன். 8

என்றுள முசித்து முதுகுல குருவா யிருக்குமு சனன்றனை யடைந்தான்
பொன்றிய வெவர்க்கு மவன்றனைக் கொண்டே புரையறு முத்தர கிரியை
அன்றவ னிழைத்த வுடன்முரு கைய னடலுடைப் பாகுவை நோக்கி
என்றிரு முகத்தவ் வெஞ்சிறை கிடப்பா ரெவரையுங் கொணர்தியென்
றிசைத்தான். 9

அவ்விதஞ் சயந்த னாதிய சுரரை யடற்புயன் கொணர்தலு மன்னோர்
செவ்விதங் குறுங்கை யலர்சிரங் குவித்துச் சேயவற் றொழுதன ரன்னார்
துவ்விதம் புலர்ந்து கிடந்தமை யடங்கத் தூயபுன் னகைபுரிந் தனன்வேள்
நவ்விதங் குரங்கொள் புகழ்ப்புத னமல நடைவிழை யெனக்கினி
யவர்காள். 10

பத்தாவது

வீரமாகேந்திரபுரியில் உத்தரகிரியைக்கிடங் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடல்.

யுத்தகளத்தில் வீழ்ந்துபட்டவர்களையெல்லாங் குகபகவான் எழுப்பி, குற்றமற்ற படைகளோடுங் குளிர்ந்த பூக்களின் மணம் பெருகுமொரு திருச்செந்தூரை யடைந்தன னென்று சொல்லி யுள்ளேன். அதற்கு முன்னரே ஆண்டவனருளால் நிகழ்ந்த காரியத்திறங்களை யிங்கே கூறுவேன்; தனக்கெதிரே வருகின்ற அம்மயிலும் பருத்த வடிவத்தையுடைய சேவலுந் தன்னை யெதிர்க்கும் வலிமையை அந்தப் பரமன் அறிந்தனன். (1)

''நீவிரிருவீருஞ் சாந்தி பெறுவீர்களாக. உங்களுரிமை யுங்கட்கிப்போது கிடைத்தது'' என்று திருவுளமகிழும் வகையாலே அனுக்கிரகஞ்செய்து, அழகிய அம் மயிலின் மீது மாணிக்கவண்ண சூரியனைப்போல் ஆரோகணித்து சேவலைச் சோர் வறியாக் கொடியாகக் குமரபிரான் கொண்டவுடன் மா மயிலானது மகிழ்ச்சி கொண்டு அமர்க்களம் அதிர நன்கு நடந்துவந்து ஐயன்றிரு வடிகளை முத்தமிட்டது; சேவல் கொக்கரித்தது. (2)

''வரபலங்கொண்ட அசுரரளித்த துன்பத்தை யனுபவித்துச் செத்தவர்போற் கிடந்துழன்ற உடம்பிற்றங்கியுள்ள எளியேங் களுக்கு, அரிய புதிய இன்பத்தையளித்த புத்தமுதமே! கரத்தில் ஆற்றலுடைத் திருவேலையேந்திய பரம்பொருளே!'' என்று விண்ணவர்கள் துதித்தார்கள். பின்பு நெடுநாள் வாழ்ந்த வலிபடைத்த சூரபதுமன் ஒழிவைப் பதுமகோமளை கேள்வியுற்றாள். (3)

பணிப்பெண்களுந் தோழியர்களும் ஆயிரமாயிர நிரலாக விளங்கிய கூட்டத் திடையே, கயலினுஞ்சிறந்த கண்கள் காதணியளவாகவோடவும், மிருதுவான அதரம் பவளத்தின் அழகை வெல்லவும் மறைந்துள்ள தந்தபந்திகள் மயிலிறகின் அடிக் குருத்தை நிகர்க்கவும் விளங்குமியல்பினையுடைய பதும கோமளை தனது முகார விந்தத்தினழகு வாடிய நிலைமையில் தன்னுடைய மலர் போன்ற இரண்டு கைகளையும் நவரத்தின

மயமான தரையின் மோதி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தாள். (4)

இவள் அருந்ததிபோலக் கற்பினையுடைய ளாதலால் மூர்ச்சை மூலமாகவே உடலசைவும் பாலினு மினிய தன் பேச்சுந் தன்னுண் முடிவா யொடுங்கிவிட நீர் சொரிந்த கண்ணை மீட்டுந் திறந்திலள்; உயிர் துறந்தாள். ஆங்குக் குழுமிநின்ற வேலினுங் கூரிய கண்ணையுடைய பெண்களுட் பலரும் விரைவாக விசிறிகளால் விசிறுங் காரியத்தைத் தொடங்கியும் பதுமகோமளை உயிர்த்தசைதலை அவர்கள் கண்டாரல்லர்; (பின்னர், மரித் தனளென்னு முண்மையுணர்ந்து) நடுநடுங்கி அவளடிப் புலம் வீழ்ந்து புலம்பினார்கள்.

(பேரரசியாகலின், மற்றை மங்கையரெல்லாம் அவள் பாதத்தடியில் வீழ்ந்தழுதல் நியாயமென்பது கொண்டு ''அடி விழுந் தழுதார்'' என ஆசிரியர் கூறியது சால் பிற்றன்றோ?) (5)

பெருஞ் செல்வமுடைய அரசிகளும் போற்றுந் தகைமை வாய்ந்த அழகிய வுருவமுடைத் தலைவியே! பானுகோபன் முதலிய நின்புத்திரர்கள் மாண்ட செய்தியில் நீ அழுதனை யாயினும் உயிர் வைத்திருந்தனை. இப்போது உன் பிராண நாயகன் இவ்வுலகவாழ்வை நீத்தமையால் நீயுமுயிர்துறந்தாய். இணையற்ற பதிவிரதையே! நொந்தழுமெங்கள் கண்கள் இனியுன்னை யெங்கே காணப்போகின்றன என்னுந் துயர்க் கடலுளுள் அப்பெண்கள் ஆழ்ந்தார்கள். (6)

இந்தப் புலம்பலொலியையும், பெருமான்றேரிலுள்ள பெரிய கொடியின் கொக் கரிப்பையும் பரந்த கடலின் ஓசையை யடக்கி மேலெழுந்த தேவவாத்திய முழக்கத்தையும், பழைய வேதங் களினொலியினை வாரிக்கொள்கின்ற சுப்பிரமணியத் தோத்திர வொலியையுங் கடலுள் மீன் வடிவாய்த் தங்கியுள்ள நல்ல இரணியன் காதுகளில் வாங்கினன். உடனே அவன் போர்க்கள நண்ணி நிகழ்ந்தவற்றையெல்லா மறிந்தான். (7)

அறிந்ததும் இடிமுழக்கம்போற் கதறித் தரைமீது வீழ்ந்து ''என் மொழிக்குச் செவி சாய்க்காத என் தந்தையே! இக்குமாரனது தேரில் ஒலிக்குந் துவசமாகப் பொருந்தவும் அவனுக்கு வாகனமாக அமரவும் அழகு பிரகாசிக்கும் நின் வச்சிரதேகம் ஐயோ! எவ்வாறாய்ப் பிளவுற்றதோ? சண்டை செய்தற்குப் பயந்து

சமுத்திரத்தைத் தஞ்சமாக அடைந்த யான், இங்கே தந்தையாகிய உன்னையும் என் தாயையும் பறிகொடுத்து வெதும்பு வோனானேன்'' (8)

என்று கூறி உள்ளநொந்து தன் குலத்திற்குத் தொன்று தொட்டே குருவா யிருக்குஞ் சுக்கிரபகவானை யடைந்தான். இறந்துபோன எல்லா அசுரர்க்கும் அவ் விரணியனைக்கொண்டே முறையான ஈமக்கடன்களைச் சுக்கிர பகவான் அன்று செய்து முடித்தவுடனே, வலிமையுடைய வீரபாகுதேவரை முருகக்கடவுள் கண்ணுற்று, ''கொடிய சிறையிற் கிடக்கின்ற யாவரையும் என்முன்பு நீ கொண்டுவருவாயாக'' என்று பணித்தருளினன். (9)

அழகு பொருந்திய அறிவினையுட் கொண்ட திருப்புகழைப் பாடிய தெய்வப் புலவனாரது நெறியை விரும்பும் எனக்கினிய வர்களே! வீரபாகுதேவர், அவ்வாறே சயந்தன் முதலிய தேவர்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தவுடன் அவர்கள் தமதழகிய கைம்மலர்களைத் தலைமேற் குவித்துக் குமாரபெருமானைக் கும்பிட்டனர். அவர்கள் (சிறைவாச காலத்திற்) சுகானுபவமின்றி வாடிக்கிடந்த அயர்வு நீங்கும்படி பெருமான், பரிசுத்தமாகிய புன்முறுவல் செய்தனன். (10)

வீரமாகேந்திரபுரியில் உத்தரகிரியைக்கிடங் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடன் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

திருச்சீரலைவாய்த்திருவிளையாடல்.

கலிநிலைத்துறை.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பதினைந்தக்கரம்.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

ஏணுறு மீனம கோததி யென்பதை நோக்கியிம்
மாணுறு வீரம கேந்திர மாநகர் வண்மைகள்
வீணுறு வானிலை கொள்ளென லாலவ்வி தஞ்செய்து
சேணுறு சீரலை வாயைய டைந்தவொர் செக்கர்வேள். 1

நீளுறு மாலிருள் பாறநி ரப்பின்ம ணிக்குலக்
கோளுறு கோளரி யாசன மீதறு கோடுடை
வாளுறு பூவன்ம ணிக்குவ டென்னவ யங்கினான்
தோளுறு மாலையி லேகர்ப ணிந்திது சொல்வரால். 2

தானவ ரென்பவர் செய்தத காதவி னைக்குளாய்
வானவ ரென்சொலி ழந்தன மப்பெயர் மன்னுமா
றானவ கிங்கிணி பூணடி யாயிவ ணர்ச்சனை
தானவ மின்றியி ழைத்திட வின்னரு டாவெனா. 3

வேண்டளி கண்டபி ரானது செய்திர்வி ழுக்கதிர்
காண்டலி லங்குமு னென்றன னண்டர்க ளித்துமால்
பூண்டகு டங்களிற் கங்கைந றுந்தண்பு னற்பனீர்
வேண்டள வுங்கமழ் வாசம்வி ளைத்துநி ரப்பினார். 4

அவ்விரும் பொற்குட மாயிர நன்கெடுத் தாட்டினார்
செவ்விருஞ் சிற்குண வேலவன் மெய்யினிற் செஞ்சுடர்
ஒவ்விரும் பொற்றிரு வாடைகள் சார்த்தின ருட்குலாந்
தெவ்விரும் பெற்றியர் காணரும் பூண்டொடை சேர்த்தினார். 5

அடியொன்றற்குப்பதினாறக்கரம்.

விரைவளர் சந்தந றுந்துணர் பாசடை மென்புகை
நிரைவளர் நன்கர தீபம ணித்தொனி நீண்மறை
உரைவளர் செந்துதி கொண்டுயர் பூசையு ஞற்றினார்
வரைவளர் கந்தனு மச்செய னீடம கிழ்ந்தனன். 6

பொடிதிகழ் மேனிவிண் ணாடரை நோக்கியப் பூரணன்
மடிதப நீர்செய்த பூசனை யேற்றும கிழ்ந்தநான்
சடிதியி லீவர முண்டெனிற் சாற்றுதி ரென்றலும்
அடிகளை யாமுன்ம றந்தபொல் லாங்கின டைந்தசூர். 7

அலகில டங்குவ தன்றத னாலுன டித்துணை
மலர்களை யென்றும றக்கவி டாதுசெய் மாவளி
நிலவிட வின்றரு ளாயெனும் வானவர் நீண்மொழி
இலகயி லெண்குணன் கேட்டது தந்தன மென்றனன். 8

உருநிறை தேவருய் செந்திசெந் தூரொரு வாவரும்
பொருணிறை தூயசெ யந்திவண் சிந்துபு ரங்கெடா
மருநிறை மாதளி செவ்விய சந்தன மாமலை
திருநிறை சீரலை வாயென விஞ்சலிச் செந்திலே. 9

கதிருத யஞ்செயல் கண்டுசி கண்டியி லேறிவான்
அதிரவ ருஞ்சுரர் சண்முனி வோரொட றைந்தவிப்
பதியைய கன்றுப ராசல மெய்தவுள் ளோனவன்
மதியன றும்புகழ் நாவனை யாடிரு மள்ளனே. 10

பதினொன்றாவது

திருச்சீரலைவாய்த் திருவிளையாடல்.

வலிமை பொருந்திய ஜலசர நிறைந்த கடலைநோக்கி ''இப்பெருமை வாய்ந்த வீரமாகேந்திரமென்னும் பெரிய நகரத்தின் வளப்பங்கள் பிறரெவர்க்கும் பயன்படாதபடி அவற்றை உன்னுளடக்கிக் கொள்ளுக" என்று ஆஞ்ஞாபித்தலால் அவ்விதமே நிறை வேற்றித் தூரத்திலுள்ள திருச்சீரலைவாயை யடைந்த செவ்வேட் பரமன், (1)

ஒழியாப் பேரிருள் ஓடும்படி குறைவற்ற நவரத்தினக் கூட்டங்கள் பதிக்கப்பட்ட சிங்காசனத்தின்மீது ஆறு சிகரங்களை யுடைய செவ்விய இரத்தின மலையைப்போல விளங்கினான். மாலையணிந்த தோளினராய்த் தேவர்கள் வணங்கிப் பின்வருமாறு விண்ணப்பிப்பா ராயினர். (2)

அசுரர்கள் செய்த இழி செயல்களுக்காளாய் (மேலோர் என்னும் பொருடரும்) ''வானவர்'' என்னும் பெயரை யிழந்துவிட்டோம். ஒலிடுகின்ற புதிய கிங்கிணி தாங்கிய தாளுடையாய்! அப்பெயர் மீண்டு மெங்கண்மாட்டு நிலைபெறும்பொருட்டு இங்கே நினக்குச் செய்யும் அருச்சனையை நன்குபுரிய இனிய அருளைத்தருவாய் என்று (3)

வேண்டிக்கொள்ளும் அன்பினைக் கண்ணுற்ற கடவுள் ''சூரியோதயத்தின் முன்னர் அங்ஙனஞ் செய்வீராக" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினன். தேவர்கள் மகிழ்ந்து பெருமைவாய்ந்த குடங்களிற் கங்கா சலத்தையும் நல்ல குளிர்ந்த புனலாகிய

பனிநீரையும் வேண்டியமட்டுஞ் சுவாசனை கமழக்கலந்து நிரப்பினார்கள். (4)

அப்படி நிரப்பப்பட்ட பெரிய பொற்குடங்கள் ஓராயிரமெடுத்து செல்வமும், பெருமையும் வாய்ந்த ஞானரூபியாகிய முருகனது திருமேனி குளிர, அபிடேகஞ் செய்தனர். செஞ்ஞாயிற்றை நிகர்த்த சிறந்த பீதாம்பரங்களைச் சாத்தினார்கள். உள்ளே குலாவிக் கொண்டிருக்கும் பெரும்பகைக் குணமுடையார் காண்டற் கரியனவாய திருவாபரணங்களையுந் திருத்தொடையல்களையுந் திருமேனியிற் சேர்த்தினார்கள். (5)

மணம் பெருகிய சந்தனம், நல்ல பூக்கள், நல்ல பச்சிலை, நறுந்தூபம், வரிசையாகக் காட்டப்படுந் தீபங்கள், மணியோசை, பெரிய வேதமந்திரங்கள், நற்சொற்க ளார்ந்த நற்றுதி ஆகிய இவற்றாற் சிறந்த பூசை செய்தனர். குறிஞ்சிக் கிழவனாகிய கந்தபெருமானும் அவரது செய்கை பெருகுமாறு உவகை பூத்தனன். (6)

அவ்விளம்பூரணன், விபூதி தாரணத்தால் விளங்கு மேனியினராகிய தேவர்களை நோக்கி ''நீவிர் சோர்வின்றிச் செய்த பூசையை அங்கீகரித்து மகிழ்ந்த யாம் இப்பொழுதே தரவேண்டிய வரங்களுளவாயிற் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்'' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடன், தேவர்கள் ''உன்னுடைய திருவடி மலர்களை அடியேங்கள் முன்பு மறந்தபாவத்தால் அடைந்த துன்பங்கள், (7)

கணக்கி லடங்குவனவல்ல, ஆதலால் நின் திருவடி மலர்களை ஒரு நாளும் அடியேங்கள் மறக்கவொட்டாதபடி செய்யும் பேரன்பு பிரகாசிக்க இஞ்ஞான்று அருள்புரிவாய்'' என்று விண்ணப்பித்த தேவர்களுடைய ஆழ்ந்த கருத்தோடு கூடிய வார்த்தையை மின்னும் வேலேந்திய எண்குணத் திறைவன் திருச்செவியிலேற்று ''அதனைத் தந்தோம்'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினன். (8)

அவயவப்பழுதில்லாத தேவர்கள் வாழுஞ் செந்தி, செந்தூர், அரியசெல்வ நீங்காத் தூய்மையுடைச் செயந்தி, வளமுடைச் சிந்துபுரம், கெடாநறுமண நிரம்பிய மாதளி, செய்ய சந்தனசயிலம், அழகு நிறைந்த சீரலைவாய் என்றியம்பும்படி விஞ்சி நிற்றல் இச் செந்திலே. (9)

பொழுது விடிதலைக் கண்டு, மயின்மீது ஆரோகணித்துத் தேவர்களும் ஆறு முனிவர்களும் ஆகாயம் அதிரும்படி உடன்வர, திருச்சீரலைவாயென மேற்சொல்லிய இச்செந்திற்பதியைவிட்டுத் திருப்பரங்கிரியை யடையக் கருதினோன் யாவனெனில், ஞானரூபியும் இனிய திருப்புகழ் முனிவரை யாளொரு வீரனுமாகிய வெற்றிவேலனே யாவன்.

(ஆறு முனிவர் யாவரென்றலை இதனடுத்த திருவிளையாடல் இரண்டாம் பத்தினறியலாம்.) (10)

திருச்சீரலைவாய்த் திருவிளையாடன் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

திருப்பரங்கிரித்திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

குமரன் மொழிதலை மீக்கொளு மமுத
கோதை தவநிலை நீங்கியிந் திரன்முன்
அமரர் மகிழ்வுற வழகிய குழந்தை
யாகி வருதலு மவனெடுத் தேதன்
சமர சதுமருப் பியானைகைக் கொடுத்தென்
றனையை யிதுபுரப் பாயென வுரைத்தான்
அமர கயமுமவ் வாறிழைத் தமையி
னனையள் யானையெ னும்பெயர் தரித்தாள். 1

தேவ சேனையு மவளெனக் காந்தந்
தெரிக்கு மன்னவ டனைமுரு கோற்கே
ஈவ லியானென விந்திரன் பரங்குன்
றெய்தி யுளமுரு கோனடி பணிந்தே
சேவ லேறுயர் கொடியிறை வாவென்
செல்வக் கொடியினை மணந்தருள் வேறே
ஆவ லோடிழைத் திடுபணி யறியே
னருடி யென்றனன் முருகனு மியைந்தான். 2

மேரு மால்வரை வைகுச சியையும்
விரைகொள் குந்தள தேவதந் தியையும்
ஏரு லாவிடு பரங்கிரி தருவித்
தெம்பி ராற்கிவண் மணமெனு மகவான்
சீரு லாமுசு குந்தன்மற் றுளகோல்
சிறந்த வரசர்க டேவர்கண் முனிவர்
யாரு மேமண முகுர்த்தம துணர்வான்
யாண ரொடுதெரி வித்தினி துவந்தான். 3

கணிக்கொ ணாவெழில் பொருந்திட விசுவ
கன்ம னாற்செய்த திருமணச் சாலை
மணிப்பொன் மாலைகள் கதலியங் கமுகு
மாழை தாழைகண் முதனறும் பொருளாற்
பணித்தி றம்பட வயங்குபன் னிரலைப்
பரவை நேர்பெரும் படையொடும் வந்த
துணித்திண் முடிமுசு குந்தனன் முனிவர்
சுரர்கள் யாவருங் கணித்ததி சயித்தார். 4

நாக மாதர்க ணீரர மகளிர்
நவையி லணங்குக டாபத மாதர்
மேக வாகனன் மகளினை நோக்கி
மெய்ப்ப ரம்பொருட் குரியவொர் தேவி
ஆக நேர்ந்தனை யாகலி னகில
மனைத்து மேதொழ வுளையென வவடன்
தோக மில்லடி தொழுதவ ணியன்ற
தொண்டு புரிதலி னமர்ந்தன ராலோ. 5

சதம கன்சொன படிதெய்வ யானை
தனையி லக்குமி முதலிய தேவ
மதர்ம லர்க்குழ லியர்புடை சூழ
வந்து சதமகன் பாங்கரி னிற்ப

4. மாழை = மாமரம். தாழை = தெங்கு.

இதமொ டவனுமம் மாமணச் சாலை
யிடைவி டுத்தன னெம்பெரு மாட்டி
முதலை வாயுமை யீசனை வணங்கி
முருக னைக்கடைக் கணித்துவெள் கினளால். 6

வெள்கி னாண்முது கினையுமை தடவி
விமல மார்திரு மணநிலை யீதென்
றுள்கி யேயலங் கரித்தபன் மணியே
ஞுறுமொர் பீடிகை தனிலவ ளையுநீள்
அள்கொள் வேலவ னையுநனி யிருத்தி
னாணன் னீர்சசி வார்க்கவிந் திரனும்
ஞொள்க லின்றடிப் பூசைசெய் திவளை
நுனக்க ளித்தன னெனப்புன லுய்த்தான். 7

அதனை யேற்றமஞ் ஞையன்மண வலங்க
லங்கை தனிற்கொடு மணமக ளேநீ
எதனை நாடிமுன் னோன்பிழைத் தனையோ
வதனை முடித்தன னென்றவட் கதனை
மதனி லாவிடச் சூட்டின னகில
மங்க லப்பறை முழங்கின மாலின்
சுதனும் வைதிக சடங்கயர்ந் தனன்பின்
றொடர்க ணங்களொ டரனுமை மறைந்தார். 8

எரியி ராயனு நிருதியு நமனு
மெறுழ்கொள் வருணனும் வாயுவு மளகா
புரியி ராசனு மீசனு மெனவே
புகலு மாதிசைப் பாலரு மழிப்பே
புரியு மூர்த்தியு மரியுமற் ற்றையரும்
பொருவின் மணத்திருக் கண்டுள மகிழ்ந்தோம்
பெரிய புண்ணிய மடைந்தன மிதினும்
பெரிதி யாதென நுவன்றிருப் படைந்தார். 9

உலக தாரக ஞானசத் தியெனு
மொருத்தி யாலிங னெழில்செயப் பட்ட
அலகில் சேயவன் றனதடி சார்ந்தார்க்
கழிவில் வீடுநல் விருத்தியு மீயுந்
தலைவ னாகலின் வகுப்பறை புதற்குஞ்
சாமி யாகலி னறுமுனி வோர்க்கம்
மலையின் ஞானமுத் திரைவழி யழியா
மகிழ்வு செய்தன னவருமுய்ந் தனரே.

பன்னிரண்டாவது

திருப்பரங்கிரித் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

குமரவேளிட்ட திருக்கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கிய அமுதவல்லி யென்னும் பெயரையுடையாள், தந்தவநிலையினை விட்டுத் தேவேந்திரன் முன்பு வானவர் மகிழ அழகிய குழந்தையாகி வந்தவுடன், அவ்விந்திரன் தன்கைகளா லெடுத்துத் தனது போர்க்குரிய நான்கு தந்தங்களையுடைய ஐராவதத்தினிடங் கொடுத்து, ''இது என்புத்திரி. இவளை வளர்த்துவரக் கடவாய்'' என்று கூறினான். அந்தத் தேவகஜமும் அவ்வாறு செய்தமையால் அவ்வம்மை தெய்வயானை யென்னுந் திருநாமத்தைப் பெற்றாள். *(1)*

''தேவசேனை'' என்னும் பெயருடையாளு மவளேயென்று ஸ்ரீ ஸ்காந்த மஹா புராணங் கூறும். அவ்வம்மையை முருகப் பெருமானுக்கே திருமணஞ்செய்து கொடுப் பேனென்று தேவேந்திரன், திருப்பரங்குன்றையடைந்துள்ள முருகவேளின் திருவடி களைத் தொழுது நின்று, ''சேவற் கொடியுயர்த்த இறைவனே! அடியேனுடைய செல்வக் கொடியினை மணந்தருள் வாயாக. விருப்பத்தோடு யான் செய்யத்தக்க பணி இதனினுஞ் சிறந்தது காண்கிலேன். (ஆதலின்) அங்கீகரித்தருள்'' என்று விண்ணப்பித்தனன். அங்ஙனம் முருகப்பெருமானும் இணங்கினன். *(2)*

மகா மேருகிரியில் வதிந்துள்ள இந்திராணியையும் இயற்கை நறுமணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய தேவயானையையும் அழகு பிறங்குந் திருப்பரங்கிரிக்குத் தருவித்து, எம் பெருமானுக்கு இங்குத் திருமண நிகழுமென்றுகூறும் இந்திரன், புகழ்மிக்க முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி முதலிய செங்கோன் மன்னருந் தேவர்களும், முனிவர்களுந் திருமண முகூர்த்தத்தை யறியும்படி மங்கலமாகத் தெரிவித்து மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான். (3)

அளப்பரு மழகு பொருந்த விசுவகருமாவாற் செய்யப்பட்ட திருமணச் சாலையானது நவரத்தினங்களோடுகூடிய பொன் மாலைகள், வாழை, கமுகு, மா, தெங்கு முதலிய நற்பொருள் களால் வேலைப்பாடமைய விளங்கிய பல வரிசை களையும், கடலை நிகர்த்த பெரும்படையோடும் வந்த ஒளிமயமான வலிய முடியணிந்த முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியும், நல்ல முனிவர்களும், தேவர்களும், மற்றனைவரும் அளவிடு மாற்றால் வியப் படைந்தனர். (4)

நாகலோகப் பெண்களும், நீரில் வாழுந் தெய்வப் பெண்களும், குற்றமற்ற தேவலோக மாதரும், தபப்பெண்களும் இந்திரன் புதல்வியை நோக்கிச் ''சத்திய ரூபியாகிய தனிமுதற் கடவுளுக்குத் தக்க சத்தியாதற்கு வாய்த்துள்ளனையாதலால் எல்லா வுயிர்களுமே நின்னை வணங்குமாறுள்ளாய்'' என்று கூறி, குற்றமற்ற அவ் வம்மையின் றிருவடிகளை வணங்கி, அங்குத் தம்மாலியன்ற தொண்டுகளியற்றத் தலைப்பட்டனர். (5)

தேவயானையம்மை, இலக்குமி முதலிய செழுமலர்க்கூந்தற் றேவமாதர்கள் தன்னைப் புடைசூழவந்து தேவேந்திரன் கூறியிருந்தபடி அவனருகடைந்து நிற்ப; இந்திரனும் அன்போடு அவளை அத்திருமணச்சாலையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தனன். (அங்ஙனம்) எம்பெருமாட்டியும், முதலைப்பூண்டுபோற் சிவந்த அதர முடைய உமாதேவியையுஞ் சிவபெருமானையும் வணங்கி முருகவேளைக் கடைக் கண்ணாற் பார்த்து நாணி நின்றனள். (6)

இங்ஙனம் நாணிநின்றாளது முதுகினை உமா தேவி தடவி, பரிசுத்தம் பொருந்திய இதுவே திருமணச்சாலையெனக் கருதி, ஆங்கலங்கரித்துள்ள உறுதி யுடையொப்பற்ற நவமணிப்

டிகையில் அந்த மணமகளையுங் கூரிய நீண்ட வேலுக்கிறைவனாகிய செவ்வேளையு நன்றாக அமர்த்தினாள். (பின்பு), இந்திரனும் இந்திராணி நீர்வார்க்கப் பெருமானுடைய திருவடிகளை நன்கு பூசித்து ''இவளை நினக்குக் கொடுத்து விட்டேன்'' என்று தாரை நீர் வார்த்தான். (7)

அதனை யேற்றருளிய மயிலேறும் பெருமான் மணமாலையைத் தனது அங்கை யிலெடுத்து, ''மணமகளே! மேனாள் நீ எதனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தனையோ அதனை இன்று நிறை வேற்றினேன்'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, அம்மாலையை அழகு விஞ்சப் பிராட்டி கழுத்திற் சூட்டினான். எல்லா மங்கல வாத்தியங்களும் ஒலித்தன. பிரம தேவனும் வைதிக சடங்கு களைச் செய்தனன். பின்பு, சூழ்ந்துவருங் கணங்களோடு சங்கரனுஞ் சங்கரியும் அந்தர்த்தான மாயினர். (8)

(இப்பால்) அக்கினிதேவனும், நிருதியும், இயமனும், வலிமிக்க வருணனும், வாயுதேவனும், குபேரனும், ஈசானனும் என்று சொல்லப்படு மாட்சிமைதங்கிய திக்குப் பாலகர்களும், சங்காரத்தொழிலையுடைய குணருத்திரமூர்த்தியும், விண்டு மூர்த்தியும் மற்றையோர்களும் ''நிகரற்ற இத்திருமணத்தின் பொலிவைக்கண்டு மகிழ்ந்தோம்; பெரும்புண்ணிய மடைந்தோம்: இதனினும் பெரிய பேறு யாதுளது'' என்று கூறித் தத்தமிருக்கையை யடைந்தார்கள். (9)

சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சங்கட்கெல்லாந் தாரகமாகிய ஞானசத்தியால் இவ்வண்ணம் அலங்கரித்துக் கொள்ளப்பட்ட அளக்கொணாத் தனிப்பெருங் குமரன், தனது திருவடியை நாடினார்க்கெல்லாம் அந்தமில் வீடும் இகலோக போகமும் ஈந்தருளுந் தலைவனாதலாலும், திருவகுப்புக்கள் பாடிய தெய்வப்புலவருக்குங் குருவாதலாலும், (பராசரமுனிவர் புத்திரராகிய) ஆறுமுனிவர்கட்கும் அத்திருப்பரங் குன்றிலேயே ஞான முத்திரை வாயிலாகப் பொன்றாத பேரின்பத்தை யருளினன்: அவர்களுமுய்ந்தனர். (10)

திருப்பரங்கிரித் திருவிளையாடன் முதற்பத்து முற்றிற்று.

திருப்பரங்கிரித்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

அமரர் செந்தில டைந்தவொர் பேறும்
நிமலன் விண்டின்ம ணம்புரி நேரும்
நுமது ணம்பநு வன்றன னன்பீர்
சுமதி விஞ்சறு பேர்கதை சொல்வேன். 1

அற்றம் வென்றப ராசர னருளிற்
பெற்ற நந்திபெ ருஞ்சதுர் முகனல்
எற்று மின்குண தத்தனம் மாலி
பற்ற னந்தனொர் சக்கர பாணி. 2

என்னு மாறுசி றாருமி றும்பேர்
மன்னு சானவி நாணலின் வாவி
தன்னின் மீனவி னம்பல தாம்பிற்
பின்னி யாடல்பி தாமுனி கண்டு. 3

அருளி லாச்செய லாற்றிய நீவிர்
தெருளி லாச்சிறு மீனென வாயிப்
பொருவி லாச்சுனை போமின்க ளென்ன
வெருவி வேர்த்தவர் மேயினர் விம்மல். 4

ஆங்கு மெய்யன ழேன்மினிவ் வாணை
நீங்கி யுய்வது நின்மலி பீர்நீர்த்
தேங்கு செவ்விய ருந்தலி னாலிஃ
தோங்கு செவ்வுரை தீப்புக லொக்கும். 5

3. இறும்பு = தாமரைப்பூ.

என்று கூறலு மேங்கலி லன்னோர்
ஒன்றி மீனுரு வாவியு றைந்தார்
மன்ற லார்குழன் மாதுமை சேயோற்
கன்று ளார்வொட ருத்திடு மாறு. 6

வால்பெ றும்பொல வள்ளம திற்றன்
பால்க றந்திடு போதது பம்பி
மால்பி றங்கலர் வாவியில் வீழ்ந்த
ஏல்வை யுண்டுமுன் மேனியு மேற்றார். 7

பொக்க நூறுப ரங்கிரி போய்நீர்
செக்கர் வேளடி சிந்தைசெய் கென்று
முக்க ணாதிமொ ழிந்தமை கொண்டா
றக்க ணாளரு மத்தவ நோற்றார். 8

சேந்த னம்மலை சென்றவ ரோடும்
போந்து நண்ணலர் பொன்றலு ஞற்றிச்
சாந்த வன்னவர் தண்டொடு மீண்டக்
காந்தி கொண்மலை கண்டவ ரேற்பான். 9

வெல்ல ரும்பவம் வேறல்பி றங்கச்
சொல்ல ருஞ்சொறு லக்குகை காட்டால்
நல்ல ரும்பதி ஞானம ளித்தான்
பல்ல ரும்புக ழன்படர் செல்வீர். 10

திருப்பரங்கிரித் திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

அன்பர்காள்! தேவர்கள் திருச்செந்தூரிலே பெற்றுக் கொண்டவரத்திருவையும், அனாதிமலமுத்தனாகிய அறுமுகப் பரமன் திருப்பரங்குன்றில் தெய்வயானைப் பிராட்டியைத் திருமணம்புரிந்த நேர்மையையும், உங்கள் உள்ளம் நம்பும் வண்ணஞ் சொல்லிமுடித்தேன். (இதன்மேல்) நல்லறிவிற் சிறந்த ஆறுமுனிவர்கள் சரித் திரத்தைச் சொல்லுவேனாக. *(1)*

(பிறப்பிறப்பென்னும்) அச்சத்தை வென்ற பராசரமுனிவர் திருவருள் வலியாற் பெற்ற நந்தி, பெருமைபெற்ற சதுர்முகன், அஞ்ஞான இருளையோட்டும் இன்குண முடைய தத்தன், அழகிய மாலி, அன்புடைய அனந்தன், ஒப்பற்ற சக்கரபாணி, (2)

என்னும் ஆறு சிறுவர்களுந் தாமரை மலர்களின் அழகு தங்கியுள்ள கங்கா நதியின் சரவணப்பொய்கையிலிருந்த மீன்களிற் பலவற்றைப் பிடித்துக் கயிற்றிற் கோத்து விளையாடுவதைத் தந்தையாகிய பராசரமுனிவர் பார்த்து. (3)

''சீவகாருண்ணியமற்ற இச்செயல் செய்த நீங்கள் தெள்ளறிவற்ற சிறுமீன் களாக வுருமாறி இம்மகிமை பொருந்திய சுனையினுட் போவீராக" என்று சபிக்க; அவர்கள் பயந்து உடம்பெல்லாம் புழுங்கி அழத்தொடங்கினர். (4)

அப்போது பராசரமுனிவர், ''நீங்களழவேண்டாம். இச்சாப நீங்கி நீங்களுய்தி பெறுவது, உமாதேவியின் திருப்பயோதரப் பாற்றுளிகள் இப்பொய்கை நீரிலே தேங்கும் அமையம் அந்நீரை யருந்துதலேயாம். இந்தத் தண்டனை, மாற்றுயருஞ் செம்பொன் நெருப்பிற் புகுதலை யொக்கும்.'' (5)

என்று கூறியவுடன் அழுதலொழிந்த அவர்கள், மீனுரு வடைந்து சரவணப் பொய்கையிற் றங்கினார்கள். (பின்னர்), இயற்கை நறுமணமுடைக் கூந்தலினளாகிய, உமாதேவி சேயோனுக்கு அக்காலத்தே அன்போடு ஊட்டும் பொருட்டு,- (6)

ஒளிபொருந்திய பொற்கிண்ணத்திலே தனது திருப்பயோதரப் பாலைக் கறந்திட்டபோது அது பொங்கிப் பெருமை விளங்குமத் தாமரைப் பொய்கையில் வீழ்ந்த அமையம், அதனை அவ்வறு முனிச்சிறுவரு மருந்திப் பண்டையுருவையு மடைந்தனர். (7)

''நீங்கள் பொய்மையை அழிக்கும் மகிமையுடைத் திருப்பரங் கிரிக்குச் சென்று செவ்வேளின் திருவடியைத் தியானித்திருப்பீர் களாக" என்று முக்கட்பரமன் கூறி யருளிய மொழியை அந்த ஆறுணர்வுடையோரும் ஏன்றுகொண்டு அவ்வித தவத்தைச் செய்தார்கள். (8)

(சூரசங்காரார்த்தம் புறப்பட்டுவந்த) செவ்வேட் பெருமான், அம்மலையினையடைந்து அந்த ஆறுமுனிவரையும் உடனழைத்துச் சென்று பகைவரைச் சங்கரித்துச் சாந்தி யடைந்துள்ள அம்முனிவர்களோடுஞ் சேனையோடுந் திரும்பி அந்த ஒளி பொருந்திய திருப்பரங்கிரியைக் கண்டு அம்முனிவர் களை (த் தன்னருளுக்குப் பாத்திரராக) ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு, (9)

வெல்லற்கரிய பிறவிப்பிணியை வெல்லுதல் விளங்கும்படி சொல்லற்கரிய சொல்லை விளக்குஞ் சின்முத்திரையினாலே நன்மையும் அருமையும் வாய்ந்த பதிஞானத்தை அவர்கட் களித்தனன் (என்க;) பலவரிய திருப்புகழ்களைப் பாடின முனிவரது வழிச்செல்வீர்! (10)

திருப்பரங்கிரித் திருவிளையாடல்;
இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

திருப்பரங்கிரித்திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம் பத்து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப்பத்தொன்பதக்கரம்.

தான தனதன தான தனதன தான தனதனன.

ஆணி நவமணி மோலி யணிபர னாறு முகனிகம
வாணி புகழ்குகன் ஞான குருவென வாகி மதனவிரும்
வேணி யறுமுனி வோரை யறிவெனும் வேத மருளியதால்
நாணி லவுமலை ஞான கிரிசுக நாக மெனவுளதே. 1

ஓது மளவையி லாத புவனமு மோமெ னுமுதலுமா
போது மதியமு மாவி களுமதி பூத ரெனுமெவரும்
வாது களிலமை யாத பிரமமு மாசில் குகனைவிடா
ஏது வுணரருண் மேய வறுவரு மேம நிறைவினராய். 2

தந்த தனதன தந்த தனதன தந்த தனதனன

கந்த னடியர விந்த மலரைய ணிந்து கவின்முடிமேல்
எந்தை முனிவர னிங்கி லைபரம தந்தை யெனவிஙனீ
வந்த கருணையெ னந்தெ மையும்வரு கென்ற கருணையெனெம்
புந்தி யலரைவி ரும்பி யினிதுபு குந்த கருணையெனோ. 3

கண்டு மதுபல வின்ப ழமுதிர்க ரும்பி ரசமதுரம்
மண்டு கதலிப லம்ப யசதிவ ரங்க ளுடையமரர்
கொண்டு ணமுதநல் கின்பை யிகழ்சுவை கொண்ட கடலினையாம்
உண்டு மகிழவு னந்த மிலுளமு வந்த கருணையெனோ. 4

தைய தனதன தைய தனதன தைய தனதனன.

செய்ய மரைவிழி மெய்யன் மகனது செய்கை தவறெனுநாள்
உய்யு நெறியிவ னெய்தி லனெனவு ளுள்கி விரிசிறையில்
நைய வனைசெயல் கைய ரறிவர்கொ னையு மவனையுமோர்
துய்ய னெனவிடல் செய்த தொடர்பையு நொய்யர் தொடருவரோ. 5

ஐய மிலளியி னையு மனமொடெ மைய நினைநினைவோர்
தைய லருறவி னையி னுநிதிகொ டைவ மெனவெணினும்
வெய்ய தறநித முய்பெ ரியரென வைய மிலைவெளிறர்
செய்யு நுதியையு நெய்தை யெனவிழை செய்கை யுநினதரோ. 6

தன்ன தனதன தன்ன தனதன தன்ன தனதனன

பொன்னி னவிர்சடை யண்ணல் பிதிர்பிதிர் புண்ணி யவுமைபிதா
அன்னை முதுபிதிர் முன்ன வனெனவு மண்ண வருளினையால்
மன்னு கலைமக ணன்னர் மலர்மகள் வண்மை யொடுபுகழும்
இன்னு வகையிப மன்னை யெனவுள ளெம்மி னுயர்பவர்யார். 7

எண்ணு மளவையி லெண்ணி லபுரியு மெண்ணில் வலியுடைநீ
நண்ண லரழிவு நண்ண வமர்நிலை நண்ணி வனைதொழிலுன்
தண்ண ளிநடைக ளென்ன விஙனுணர் தன்மை யுமுடையயாம்
நண்ண வரிதெது கண்ண வரிதெது நன்னி புணமினியே. 8

தந்த தனதன தந்த தனதன தந்த தனதனனா

என்று களிநட நன்கு புரியவ ரெந்தை தலைவிமுனே
நின்று பகவதி யெங்க ணிதிகதி யென்ற டிபணியவேல்
ஒன்று கரனிவ ரென்று மிளமையு ரன்கொ ளுறுவர்மகார்
என்று கொளிவரை யென்ற படியவ ளுங்க ருணைபணினாள். 9

தத்த தனதன தத்த தனதன தத்த தனதனனா

அக்க ருணைவழி யுற்ற நலனுல கத்த ரறியவெனாத்
திக்க திரநனி தொக்கு தொகுதொகு தெய்த்தெ யெனுநடமே
நக்க ணவர்களி ழைத்தி னிதுபணி நற்ச ரவணனையே
தக்க வொலிமுனி நச்சி னனறிதிர் சற்க தியைவிழைவீர். 10

திருப்பரங்கிரித் திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

சிறந்த நவரத்தின கிரீடத்தையணிந்த முதல்வனும், ஆறு திருமுகங்களை யுடையவனும், வேதவாணி புகழ்பவனுமாகிய குகபெருமான், ஞானாசாரிய வடிவினனாகி அழகு பிரகாசிக்குஞ் சடைமுடியுடைய அந்த ஆறு முனிவர்கட்கும் ஞானோப தேசத்தை யிங்குச் செய்தருளினமையால் என்றும் விளங்கி நிற்கும் இத்திருப்பரங்கிரி, ஞானகிரியென ஆனந்தகிரியெனச் சொல்லவுளதாம். *(1)*

சொல்லுமளவைக் கடங்காத உலகங்களும், அவற்றிற்குத் தாரகமாகிய பிரணவமும், சூரியனும், சந்திரனும், உயிர்த்திரள் களும், (பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் மகேசுவரன் சதாசிவன் என்னும்) பஞ்ச பூதாதி தேவர்களும், தருக்க வாதங்களி லடங்காத பரப்பிரமும் மலரகிதனாகிய குகனை நீங்கியிராப் பரம காரணத்தை உணரும்படியான திருவருளை உபதேச வாயிலாகப்

---

9. அறுமுனிவர்க் கருளிய ஞானோபதேசத்தினை யடுத்தே தெய்வத்திருமண நிகழ்ந்ததென்றுங் கூறப்படலின் "புரி" என்னும் வினைத்தொகை "புரிந்த" என்னும் இறந்தகாலப் பொருளில் வைத்துக் கூறப்பட்ட தெனலுமாம்.

பெற்றுக்கொண்ட அந்த ஆறு முனிவர்களும் பூரணானந்த மெய்தப் பெற்றவர்களாய், (2)

கந்தவேளுடைய திருவடித் தாமரை மலர்களைத் தம்மழகிய முடிகளின் மீதணிந்து "அடியேங்களை ஈன்ற பராசர முனிவரை யிங்குக்கண்டிலம், இப்போதெங் களுக்கு நீ பரம பிதாவாய் வந்தருளிய கருணைத் திறமென்னே! எளிமைப்பட்டு நின்ற அடியேங்களையும் "என்னுடன் வருக" என்றருளிய கருணை தானென்னே! அதனோடு அடியேங்களுடைய இருதய கமலங் களை விரும்பி அவற்றினுட்புகுந்த அருட்டிறந் தானென்னே! (3)

கற்கண்டு, தேன், பலாப்பழம், முதிர்ந்த கரும்பின் சாறு, இனிமைமிகு வாழைப் பழம், காமதேனுவின் பால், அதிக வரங்களைப் பெற்றுள்ள தேவர்கள் விரும்பி யுண்ணும் அமுதம் ஆகிய இவைகள் கொடுக்கும் இன்பத்தை இகழவல்ல சுவையினைக்கொண்ட பேரின்பக்கடலினை யாங்களுட்கொண்டு களிப்பெய்த நினது பரந்த திருவுளம் இசைந்த கருணைதான் என்னே! (4)

செந்தாமரைக் கண்ணொடுங் கூடிய வுடம்புடை விட்டுணு மூர்த்தியின் மகனாகிய பிரமதேவனது (பிரணவப் பொருளுரைத்த) செய்கையைத் தவறென்று திருவாய்மலர்ந் தருளிய அந்நாளில் இப்பிரமன் உய்யுநெறி பற்றிலனெனத் திருவுளத் தினினைந்து, பெரிய சிறைக்கட்கிடந்து வருத்தமுற அவனைப் புகுத்திய நினது செயலினைக் கீழோரறிவரோ? அவ்வாறு கிடந்து வருந்திய அவனையுமொரு புனிதனாக்கிச் சிறைதவிர்த்தருளிய அன்பையுஞ் சாமானியர் உணருவரோ? (அறியார்; உணரார்) (5)

எங்கள் பெருமானே! பூரண அன்பினால் உருகும் மனத்தோடு உன்னை நினைப்போர், பெண்ணாசையால் அலக்கணுறினும் பணமே நம்மை அடிமைகொண்ட தெய்வ மெனக் கொள்ளினும், துன்பந்தொலைய உய்திபெறும் பெரியோரென்பதற்குச் சந்தேக மில்லை. (ஏனெனில்) அறிவிற்சிறவாப் பேதையர்செய் தோத்திரங்களையும் பெருமையாக ஏற்றருள் கருணைத்திறம் நின்மாட்டுளது; ஆகலின்,- (6)

(அடியேங்கட்குப்) பொன்போலவொளிருஞ் சடையுடைச் சங்கரன் பாட்டனாகவும், புண்ணிய ரூபியாகிய உமாதேவி பாட்டியாகவும், விநாயக மூர்த்தி பெரிய தந்தையாகவும் பொருந்த இங்ஙனம் அனுக்கிரகித்தனை. கல்வியில் நிலைபெற்ற சரச்சுவதியும், நல்ல இலக்குமியும் நிரம்பப்புகழும் இனிய மகிழ்ச்சி வாய்ந்த தெய்வயானை மாதேவி அடியேங்கட்குப் பரம மாதவாக வமைந்தாள். ஆதலால், எங்களினுஞ் சிறந்தவர் எவருள்ளார்?(7)

எண்ணியபோதே எண்ணிலாக் காரியங்களைச் செய்யவல்ல அளப்பருமாற்றலுடையீசனாகிய நீ, அசுரர் நாசமாதற்குப் போர்க் களமடைந்து செய்த காரியங்கள் உன்னுடைய அருள்விலாசச் செயல்களேயென இப்போதுணர் பெற்றியினையு முடைய யாங்கள் இனி, அடைதற்கரிய பேறு யாதுளது? குறித்தற் கெட்டாப் பொருள்தான் யாதுளது? பேரறிஞரேயாயினேம். (8)

என்று கூறி ஆனந்தக் கூத்துப் பெரிதுமாடிய அம்முனிவர்கள், தெய்வயானை யம்மை திருமுன்பு நின்று ''பகவதீ! எங்கள் அழியாச் செல்வமே! யாங்களுய்யுங் கதியே!'' என்று சொல்லி அவளுடைய திருவடிகளை வணங்க; வேலேந்திய பெருமானும், ''இவர்கள் எனது உபதேசவழி மாறா இளமைத்திண்மைகொண்ட முனிவர்கள். இவர்களை உன்னுடைய பிள்ளைகளாக அங்கீகரிப்பாய்'' எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடியே அவளுந் திருவருள் பாலித்தாள். (9)

அழியாப்பதவியை நாடுமுளத்தீர்! அக்கருணையாலே தாம்பெற்ற நலத்தை உலகத்தாருமறிய வேண்டுமென்று, ஞானக்கண்ணுடைய அவர்கள், திசைகளதிரத் 'தொக்கு தொகுதொகு தெய்த்தெய்' என்று நடனம்பண்ணி நன்கு பணியப்பட்ட நல்ல சரவணத்தானையே தகுதியுடைச் சந்த முனிவராகிய அருணகிரிநாதருந் தெய்வமாக விழைந்தனர். இதனையுணர்வீர்களாக. (10)

திருப்பரங்கிரித் திருவிளையாடன்;
மூன்றாம்பத்து முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது

தேவலோகத்திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

சடைகு லாமுடி யறுமுனி வோர்க்கவர் தகைநெஞ்
சிடைநி லாமுப தேசமெம் மானிழைத் தமைபோல்
விடையு லாமரன் வின்முத லியமலை காள்வேற்
படையி னானிலை யாதிர்கொன் னெனல்பணித் திடுவான். 1

எழுந்து நிற்பது போன்மிளிர் பரங்கிரி யின்மேற்
செழும்பு யற்றிர டீம்புனல் கொடுமுழுக் கிடலால்
விழுங்க யத்தணி தரளவொண் டொடையென விளங்கிக்
கொழுந்த லத்திடை யிறங்கிநல் கினபுதுக் குளிர்மை. 2

அப்பெ ரும்பனி யானறுங் கடம்பர சாலார்
துப்பு றுந்தள வரம்பைவ தரிபுளி தொளைமா
கப்பு றுங்கணி கோடைசிந் துரமகிழ் கடுக்கை
ஒப்ப லங்கொளி மரம்பிற வுஞ்செழித் தனவே. 3

வதன மேமலர் பொருட்டக மலர்ந்துரை வழங்கும்
இதயர் போல்விக சித்திருந் தனவிணர்ச் செடிகள்
அதியி லாபம வாவலின் றிரப்பவர்க் களிக்கும்
விதியி னாரென வழங்கின பழம்பல விருக்கம். 4

கந்த வேளிவர் மஞ்ஞைகொ லிவையெனக் காயா
அந்த மார்தழை தந்தலர்ந் தனவவன் படங்காய்
உந்து சேவல்கொ லிவையெனத் தண்ணடை யுதிர்த்தே
கொந்தெ லாநனி பூத்தன கிஞ்சுகக் கூட்டம். 5

---

3. கோடை = காந்தட்பொது; "வெண்காந்தள் செங்காந்த ளென்றிரு விகற்பமுங் கொண்டே வழங்குங் கோடைப் பெயரே" என்பது சேந்தன்றிவாகரம்.
5. படங்கு = விருதுக்கொடி.

மின்னல் போன்மிளிர் கொடியிடைச் செவ்வரி விழியார்
நன்ன ரார்விழி குவளையென் றிறையளி நணுகும்
இன்ன னூறிறை யிங்குளன் வருதிரென் றிருகைக்
கொன்னர் யாரையு மழைக்குநர் போன்றசெங் கோடை. 6

கதலி மாழைபல் பலவினின் கனிகடி மலர்தேன்
உதவ லாலவை நீர்நிலை யெனவுறை தரவும்
மதன வேலைவெள் வளைக்குழு வூரவு மதனீள்
அதரெ லாம்வர ரமரவு முள்ளதப் புடையே. 7

நவிர மங்கிளி சேயவற் பாடிநன் காடல்
அவர றிந்திவை செயப்பிறந் திலமென வயர்வார்
அவிர ருங்கிரி யாதலி னணைதவர் வேழம்
விவர விங்கித மாதரம் படுகரில் வீழா. 8

இத்தி றப்பதி யிறும்புறை யிறைசில நாண்மேல்
முத்தி றத்தல மகிழவிந் திரற்கணி முடிதான்
நத்தி றத்தொடு சூட்டவெ னாப்பெரு நவிரச்
சித்தி ரப்புற மிவர்ந்தனன் றேவதந் தியொடே. 9

இவர்ந்த சேயவன் மகபதி யாதியி லேகர்
உவந்து சூழ்நவ வீரர்பல் பாரிட ருறுவர்
நிவந்த தோள்விற லாரொடெய் தினனுயர் நிலையைத்
தவந்த வாநிலை யருணைய னெறிவிழை தகையீர். 10

பதின்மூன்றாவது

தேவலோகத் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

சடாமகுட தாரணம் பிரகாசிக்கின்ற ஆறு முனிவர்களுக்கும் அவர்களுடைய மேன்மை தங்கிய நெஞ்சிடை நின்று நிலாவும் மெய்ஞ்ஞானோபதேசத்தை எம்பெருமான், செய்ததுபோல, "விருஷபத்தின்மீது விளங்கும் பரமசிவனுக்கு வில்லாகவுள்ள

மேரு முதலிய மலைகளே! வேலாயுதப் பெருமானுக்கு என்போலு மிருப்பிடமாவீர்களாக; (உருவத்தா லென்னிலு முயர்ந்துள்ள உங்களுக்கு அங்ஙன மாதலே) பெருமையாம்'' என்றுரைத்தலை யுபதேசிக்கும்பொருட்டு, (1)

எழுந்து நிற்பதுபோல விளங்குகின்ற திருப்பரங்குன்றின்மீது செழித்த மேகக் கூட்டங்கள் தமது இனிய நீரால் முழுக்காட்டுதலாலே பெருகும் புனலொழுக்கின் வரிசைகள், ஒள்ளிய முத்துமாலைகளை யொப்பப் பொலிந்து வளப்பமுடைய நிலத் திலிறங்கிப் புதுமையான குளிர்ச்சியை யீந்தன. (2)

குறைவற்ற அந்தக் குளிர்ச்சியாலே நல்ல கடப்பமரம், அரசமரம், ஆலமரம், ஆத்திமரம், சுத்தமான முல்லைக்கொடி, வாழைமரம், இலந்தை மரம், புளியமரம், மூங்கில், மாமரம், கிளைகளையுடைய வேங்கைமரம், காந்தள்வகைகள், சிந்துரமரம், மகிழமரம், கொன்றைமரம், அழகு விளங்கும் சோதிவிருக்ஷ மென்னு மிவைகளும் பிற தாவர வருக்கங்களுஞ் செழிப்பாய் வளர்ந்தன. (3)

பூங்கொத்துக்களோடு கூடிய செடிகள், இரப்பவர் முகம் மலரும் பொருட்டு அகமலர்ந்து பொன்னை நல்கும் நன்னெஞ்சினர்போல மலர்ந்து தோன்றின. அதிக லாபங் கிடைக்கவேண்டுமென்னு மாசையில்லாது தம்பால் யாசிப்போருக்கு வேண்டுவ தரும் விதியுடையாரைப் போலப் பலமரங்கள் தம்பழங்களைத்தந்து நின்றன. (4)

காயாமரங்கள், தம்மைக் கண்ணுறுவோர் கந்தக்கடவு ளேறும் மயில்களோ? இவை யென்னும்படி அழகிய இலைகளை வெளிப்படுத்திப் பூத்து நிற்பன வாயின. முருக்க மரங்கள், தம்மைக் காண்போர் அக்கடவுளின் கொடியாகப் பொருந்து செஞ்சேவல்களோ? இவை யென்னும்படி குளிர்ந்த இலைகளை யுதிர்த்துவிட்டுக் கொத்துக்களெல்லாம் நன்கு பூத்து நிற்பன வாயின.

(காயாவின் பச்சிலைகள் மயிலின் அடிப்பாகத்தையும், அதன்மேலுள்ள நீலநிறப் பூக்கள் மயிலின் மேற்பாகத்தையும்

ஒத்திருக்குமாகலின் மயிலோவென்று ஐயுறற் கிடஞ்செய்தவை, அவையென்க) (5)

மின்னலைப்போல் விளங்குந் துவளுமிடுப்பையுஞ் செவ்வரிபடர்ந்த கண்களையுமுடைய மாதர்களுடைய நல்ல கண்களைக் குவளைமலர்களென்று இறகுகளையுடைய வண்டுகள் நெருங்கும். ''நுங்கள் துன்பங்களைத் துடைக்குங் கடவுள் இங்கே எழுந்தருளியுள்ளான் வருவீர்களாக" என்று இரண்டு கைகளை யுடைய மனிதருள் தகுதியுள்ளாரை யெல்லாம் அழைக்குநரைப் போன்று நின்றன செங்காந்தள்கள். (6)

அக்குன்றின் பக்கங்கள், பலவகை வாழை, மா, பலா வென்னும் இவற்றின் இனிய பழங்களும், மணமுள்ள மலர்களுந் தேன்களை தருதலால் இத்தேன்களே நீர்நிலைகளாகத் தேங்கவும், (தேவாசுரர் களாற்) கடையப்பட்ட பாற்கடற்கணுள்ள வெள்ளிய சங்கினங்கள் அந்நீர்நிலைகளிலே தவழவும், நீண்ட வழிகளிலெல்லாந் தேவர்கள் தங்கியிருக்கவும் பெற்றவையாகும்.

(பாற்கடற் சுவையினின்றுஞ் சுவைமிக்க இன்சுவைத் தேன்களே இப்பதிக்கண் நீர்நிலையாகலின், இந்நிலையினை அக்கடற் சங்கினங்கள் தந்தன்மைத்திறத்தா லடைந்தனவென்க) (7)

அத்தேவர்கள், அங்கே அழகிய மயில்களுங் கிளிகளுஞ் செவ்வேளை நாடி நன்கு ஆடுதலையும் பாடுதலையுங் கண்டு, ''இக்காரியங்களைச் செய்ய யாம் பிறந்தோமில்லையே'' என்று வருந்துவார்கள். ஞானகிரியென விளங்குவ திவ்வரிய குன்றாதலால், இதனைச் சார்ந்த தவசிகளாகிய யானைகள், பல்வகை யிங்கிதங்கற்ற பெண்களது மோகப்படுகரில் வீழ்வதில்லை. (8)

இத்துணைச் சிறப்புடைய தலமாகிய பராசலத்தில் வதிந்தருளிய பெருமான், சிறிது காலங்கழித்து மூவுலகு முவக்கும்படி தேவேந்திரனுக்கு நல்ல முறைப்படி அழகிய முடிசூட்டத் திருவுளத்தெண்ணித் தனது பெரிய மயில்வாகனத்தின் அழகிய முதுகின் மீது கஜநாயகியோடு ஆரோகணித்தான். (9)

குன்றாத் தவநிலையடைந்த அருணகிரிநாதர் காட்டிய வழியை விரும்பும் பெருமையுடையீர்! அப்படியாரோகணித்த குமாரக் கடவுள் தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களும், மகிழ்ச்சியோடு சூழ்ந்துவரும் நவவீரர்களும், பல பூதவீரர்களும், முனிவர்களும், பூரித்த தோள்களையுடைய இலக்ஷருமாகிய இவர்களோடு சுவர்க்கலோகத்தினை யடைந்தனன். (10)

தேவலோகத் திருவிளையாடன்;
முதற்பத்து முற்றிற்று.

தேவலோகத்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

அடியொன்றற்கிருபத்தோரக்கரமுடையனவும்,
இருபதக்கரமுடையனவுமாய் நிரலேநிகழ்வன.

துறக்க மாகிய மேனிலை தன்னைத் தொன்மை விண்ணவர் பண்ணவர் யாருஞ்
சிறக்க வெய்திய செம்பெரு வேலன் செம்பொன் மேனியி லம்பணி யாரம்
உறக்க லாமதி நாணமு கத்தே ரோங்கி ளம்பிடி யைப்புது மாடம்
பிறக்க வைத்தரி யாசன மீது பெட்பர் சூழவ மர்ந்தனன் மாதோ. 1

தேவ கம்மியன் வந்தவ னான்ற சேவ டித்துணை யேத்தியிவ் வேணால்
ஆவ லோடுவெய் யோனைமு னிந்தோ னாதி தானவ ரேற்பில ழிப்பில்
தாவ டைந்தவெ லாநனி செய்தே சார்வ லிங்கென வோதியவ் வாறே
யாவு மொல்லையி யற்றிய யிற்கை யானை தாடொழு தோதியு வந்தான். 2

அதுதெ ரிந்தவிண் ணோர்முத லானோ ராங்க னைத்துமி லங்கிய சீர்கண்
டிதய முட்களி கூர்ந்தன ரங்கே யேர்கொ ணான்மருப் பும்பல வாவும்
பதமு தற்பல வீபசு சங்கம் பாமு றாப்பது மாதிநி திச்சார்
சுதன்ம மென்சவை மண்டபம் வாமஞ் சூழ்வ சந்தமென் மாளிகை யீட்டம். 3

1. *பிறங்கவெனற்பாலதைப் "பிறக்க" என்றது. எதுகை நோக்கிய வலித்தல் விகாரம். பிறங்கல் = ஒளிசெய்தல்.*

ஏர்கொள் கூந்தல லங்குயர் கோடை யீடு நீடும ணிக்கணம் யாணர்த்
தார்கொள் வானவி மானமி றாமந் தார மாதிய வைந்தரு மற்றுஞ்
சீர்கொள் போகப தார்த்தம னைத்துஞ் செவ்வன் மின்னின வாவயின் வானோர்
பேர்கொள் வோரெவ ருங்குடி யேறும் பேற ளித்தன னேபெரு வேலன். 4

இனைய தாற்றிய பின்பவன் வேந்தற் கேசி னீரின்மு ழுக்கிடு வித்தோர்
நனிகொள் பூணுடை யாரம ணிந்து நல்ல பீடமி ருக்கவி தித்துக்
கனக கர்ப்பனெ னும்விதி யைக்கூய்க் கஞ்ச நீயினி யிம்மணி மோலி
தனையெ டுத்தும ருத்துவன் மூர்த்தஞ் சார வேற்றுதி யென்றனன் மன்னோ. 5

ஈசன் மைந்தனு ரைப்படி வேத னிந்தி ரற்கது சூட்டின னல்ல
ஓசை வாச்சிய நன்குத மூங்கி யோகை நல்கின பூமழை தேவர்
ஆசை யோடுசொ ரிந்தனர் வீணை யாதி யின்னிசை தும்புரு மற்றுந்
தேசு மெய்யரெ முப்பின ராடல் செய்து பாடுநர் பாடின ராலோ. 6

மறைகள் யாவுமு ணர்ந்தவி யாழன் மன்ற னீபவ லங்கல ணிந்த
இறைவ னைத்தொழு திந்திர னேநீ யிவ்வி லேகர்க ளோடுய்க நீடென்
றறைநெ டுஞ்சொன்மு ழங்கிட வாழ்த்தி னான தன்பின்வ லாரியி ருந்த
கறையில் பீடிகை விட்டயி லீசன் கான்முன் வீழ்ந்துப ணிந்தெழல் செய்தே. 7

யானு மிவ்வர சேற்றிடு வேனோ யாண ராரிவ ருள்ளெவ ருய்வார்
கூனி லாநில வுஞ்சடை யானொண் கோவில் வந்தருள் கூர்கிலை யேனீ
தேனு லாவுக டம்பநின் மெய்யிற் றிக்கொ டண்டமெ லாமுள வஃதை
ஈன வென்முது கன்றுசு மந்த வீடு முன்னரு ளென்பது ணர்ந்தேன். 8

உணரு ஞான்றெனு ளங்குளிர் வுற்ற துற்ற யாக்கையு மத்திற மாயிற்
றிணையி லாய்வர ரேத்தரு ளாளா வீசு ராவடி யேனுமுன் னாணான்
அணவெ லாமுனு டைப்பொரு ளேயென் னாண்ட வன்குக னேயெனல் கண்டேன்
மணம றாநின கால்களென் மேனி மாயு நாளடை வீடெனல் கொண்டேன். 9

5. கனக கர்ப்பன் = இரணியகருப்பன். கஞ்ச – அண்மை விளி.

என்று கூறிய பின்னுநி னன்ப ரேழை மானுட ராயினு மன்னோர்
வன்றி ருப்பத நன்குது திப்பேன் மாறு பட்டவர் யாண்டுமுய் யாரே
என்று நெஞ்சுபொ ருந்தவு ரைத்தா ளெம்பி ரானருள் கொண்டனு பூதி
அன்று சொற்றவ னன்பெனும் வாரி யாடு மன்பின ரேபிற கேளீர்.

தேவலோகத் திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

பழைய தேவர்களும், முனிவர்களும் ஏனையோரும் மேன்மையுறும் பொருட்டுச் சுவர்க்கமாகிய வானுலகை யடைந்தருளிய செவ்வேற் பரமன், பசும்பொன் மேனியில் அழகிய ஆபரணங்களும், முத்துமாலை முதலிய ஆரங்களும் பொருந்தப் பூரணசந்திரன் வெள்க முகத்தழகும் இளமையும் விஞ்சுகின்ற தெய்வயானைப் பிராட்டியைப் புதியதோர் மாளிகையில் விளங்கியிருக்கும்படி அமர்த்திவிட்டுத் தானொரு சிங்காசனத்தின்மீது பெருமை பொருந்த வீற்றிருந்தனன். (1)

விசுவகர்மா அங்கு வந்து, பெருமானுடைய சிறந்த திருவடிகளைத் துதித்து, ''இத்துதி வலிகொண்டு ஆவலோடு பானுகோபன் முதலிய அசுரர்களுடைய கிரகிப்பினாலும், அழிப்பினாலும் பழுதடைந்து போனவற்றை யெல்லாஞ் செப்பஞ் செய்து இங்கு வரக்கடவேன்'' என்று கூறி, அப்படியே எல்லா வற்றையும் விரைவிற் புதுக்கி மீண்டுவந்து வேன்மழகளிற்றின் றிருவடிகளை வணங்கி மகிழ்ந்தான். (2)

அச்செயலையுணர்ந்த தேவர் முதலாயினோர், அவ்விடத்திருந்த பொருள் களனைத்திலும் விளங்கிய பொலிவைக்கண்டு அகமகிழ்ந்தார்கள். அங்கே அழகிய நான்கு தந்தங்களையுடைய ஐராவதமும், விரும்பத்தக்க அன்னம் முதலிய பல நன்பொருள்களைத்தருங் காமதேனு முதலிய பசுக்கூட்டமும், பாழடையாத சங்கநிதி பதுமநிதி யிருக்கைகளும், சுதன்மமென்னுஞ் சபா மண்டபமும், அழகு பெருகும் வசந்தமென்னும் மாளிகைக் கூட்டமும், (3)

அழகிய பிடர்மயி ரசையப்பெற்ற சிறந்த (உச்சைச் சிரவ மென்னுங்) குதிரையும், பெருமை மிக்க சிந்தாமணி சூளாமணி முதலிய கூட்டமும், புதிய மாலைகளால லங்கரிக்கப்பட்ட

ஆகாயவிமானமும், ஈறடையா மந்தார முதலிய பஞ்சதருக்களும், மற்றுமுள்ள சீருடைப்போகப் பொருள்கள் யாவும் நன்கு பிரகாசித்தன. சத்திவேற் கடவுள் அவ்விடத்தே தேவரெல்லோரும் மீண்டுங் குடியேறும் பாக்கியத்தை யளித் தருளினன்.

(மந்தாரம் முதலிய பஞ்சதருக்களாவன :- மந்தாரம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், அரிச்சந்தன மென்பன) (4)

இதனைச் செய்த பின்னர் இறைவன், தேவேந்திரனுக்கு மாசற்ற நீரின் அபிடேகஞ் செய்வித்து, மிக்கவழகுடைய அணிகலன்களையும், ஆடைகளையும், ஆரங்களையுமணிந்து சிறந்த ஆசனத்தின் மீதிருக்கும்படி பணித்து, இரணிய கருப்பனென்னும் பிரமனைவிளித்து, ''பிரமனே! இனி நீ இந்த நவரத்தின மகுடத்தை யெடுத்து இந்திரன் முடியிற் சூட்டுவாயாக" என்று பணித்தருளினன். (5)

சிவகுமாரன தாஞ்ஞையின்படி பிரமன் தேவேந்திரனுக்கு அந்தக் கிரீடத்தைச் சூட்டினன். இன்னோசைதரும் வாத்தியங்கள் மிகவுங் கோஷித்து யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி தந்தன. தேவர்கள் பிரியத்தோடு பூமாரி பொழிந்தார்கள், தும்புரு முதலியோரும் மற்றுந்தேசுடைய மெய்யரும் வீணை முதலியவற்றிலிருந்து இன்னிசை யெழுப்பினர். நடனத்தோடு பாடவல்லுநர் பாடினர். (6)

எல்லா வேதங்களையு முணர்ந்த பிருகற்பதி பகவான், மணமுடைய கடப்ப மலர்மாலை யணிந்த கடவுளை வணங்கி, ''இந்திரா! நீ இத்தேவர்களோடு நீடுவாழிய!'' என்னும் ஆசிமொழிகள் எவர்க்கும் நன்கு கேட்கும்படி கூறினார். அதன்பின்னர், தேவேந்திரன் தனது மாசற்ற ஆசனத்தினின்று நீங்கி இறைவன் திருவடிகளில் விழுந்தெழுந்து நின்று, (7)

''இளஞ்சந்திரன் தவழுஞ் சடையுடைப் பரமனுடைய ஒளிபொருந்திய (நெற்றிக்) கண்களினின்றும் நீ தோன்றி அடியேங்களுக்கருள் செய்யாதிருந்தக்கால், அடியேனும் இவ்வரசைப் பெற்றிருப்பேனோ? அழகோடு விளங்குமித் தேவர்களி லெவர்தாம் வாழ்வர்? தேன்பிலிற்றுங் கடப்பந் தாருடைய ஈசனே! நினது திருவுருவத்தில் எண்டிக்குகளும் எல்லா அண்டங்களு மடங்கியுள்ளன. அத்தகைய திருவுருவைப்

புன்மையுடை யெனது முதுகானது சூரனோடமராடிய காலத்துச் சுமந்த பெருமையும் நினது திருவருளாலாயதே யென் றுணர்ந்தேன். (8)

அவ்வுண்மை யுணர்ந்தபோதே என்னெஞ்சங் குளிர்ந்தது; உடம்பும் பூரித்தது. தனக்குவமை யில்லாத் தனிமுதலே! மேலோர் வணங்கும் கருணைவள்ளலே! சருவைச் சுவரிய சம்பன்னனே! அடியேனும் உன்னடிமையே. அடியேனைச் சார்ந்துள்ள பொருள் களெள்லாமும் உன்னுடையனவே. எனக்குத் தெய்வம் குகபெருமானேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பதையும் அனுபவத் தாற் கண்டுகொண்டேன். (ஆகலின்) அடியேன் முடிவுறுங் காலத்தில் நின்னுடைய நறுமணமாறாத் திருவடி மலர்களே யான்வதியும் வீடென்பதுங் கொண்டுள்ளேன்'' (9)

என்று விளம்பிய பின்னரும் ''நினக்கன்பராவோர் எளிய மனிதரேயானாலும் அவர்களுடைய வலிய திருவடிகளைக் கூசாதுபோற்றுவேன். நின்னன்பர் விடயத்தே அபராதமிழைத்த லென்னும் மாறுபாடுடையார், இவ்வுலகத்தும் மற்றெவ் வுலகத்தும் உய்திபெறார்'' என்று மனமார மொழிந்தான். அத்தகைய எம்பிரானது திருவருளைப் பெற்றுக் கந்தரனுபூதியை முன்னாளிற்பாடி யருளினவர்பால் வைக்குமன்பென்னுங் கடலின் மூழ்கு மன்பர்களே! மேல் நிகழ்ந்தவற்றையுங் கேண்மின். (10)

தேவலோகத் திருவிளையாடல்;
இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

தேவலோகத்திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப் பதினோரக்கரம்.

செல்லூர்வை வல்வச்சி ரச்செம்மல் செய்கை
எல்லாம றிந்தோரி தங்கூர்ச யந்தன்
அல்லார கச்சூர்மு னில்லாவெ னப்பன் 1
வல்லானை வெங்கொண்டு முன்சென்ற மாண்பை.

நன்குட்பு லத்தேம தித்தாயு ஞான்றிவ்
வின்பக்கு கக்கோவி ருந்தாளெ னும்போ
தன்பிற்ப டுந்திட்ப மென்றாகு மன்றோ
துன்பத்தை வெல்சொர்க்கர் காளித்தை யோர்வீர். 2

விம்மார்வம் விஞ்சண்ட ரோடென்னை வென்றே
இம்மாசு வர்க்கத்தி லேதீயை யிட்ட
அம்மூட சூரற்கு முன்மைந்த னாணை
இம்மேனி கூனக்க யிற்றாலி றுக்கி. 3

யாத்தேயி ழுத்தேபு டைத்தேகு போதும்
மாத்தாள்வி லங்கிட்டு வன்காவல் வைத்து
நாத்தானு லம்பக்க ணீர்வார நாளுங்
கோத்தீயர் மொத்தேகொ டுத்தேசு போதும். 4

நீலத்த டங்கண்ணி லாமூர்வ சிப்பேர்
கோலத்த ரம்பைச்சொல் கொண்டோர்க ளாதி
ஏலக்கு ழற்பெண்க ளைப்பேய்க ளென்றில்
வேலைத்தி றத்தேவி வேதித்த போதும். 5

அடியொன்றற்குப்பன்னீரக்கரம்.

இவையெய்து முன்றெவ்வ ரின்போடு தின்பான்
நவையெய்து றாமீன நாளும்பி டித்தே
குவைசெய்க தூக்கிக்கொ ணர்ந்துய்க வென்றார்
அவைசெய்முன் மோதுண்ட ணங்குற்ற போதும். 6

திணிதோள்வ யங்கிந்த நீல்வண்ண தேவும்
அணிமாம ரைப்போத னாயுள்ள கோவும்
பணிபூணு மேனைப்ப லத்தோரு மானம்
எணியேபு ரந்திட்ட வேணொன்று மின்றே. 7

---

5. வேதித்தல் = விகாரப்படுத்தல்.

அயிறங்கு முள்வாய கப்பட்ட மீனாய்த்
துயர்கொண்ட யான்மாள வென்றேது ணிந்தும்
உயிர்சென்ற தின்றேம ருந்துண்ட வுய்வால்
செயிரஞ்சி யானன்று செத்தாரு மொத்தேன். 8

சிறையாமி டத்துற்ற செந்தேவ தூதன்
அறைதேறல் போனும்மு ளாரேய றைந்தார்
பறையீது காண்முன்பு பள்ளிக்க ணேனுஞ்
சிறையாய்க லங்கேலெ னச்செப்பி னோர்யார். 9

கனசெந்தி வந்துற்ற கான்மஞ்ஞை மீதை
மனநொந்த ரற்றேன்ம யங்கேல்பு ரப்பேம்
எனறுஞ்ச லிற்சொற்றெ லார்க்கும்ப கர்ந்தான்
எனநன்கி சைத்தானொ லிச்சூரி யின்பீர். 10

தேவலோகத் திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

மேகவாகனனுங் கூரிய வலிய வச்சிராயுதந் தாங்கியவனு மாகிய இந்திரனுடைய செயல்களையெல்லா முணர்ந்து ஓரார்வம் விஞ்சினவனான சயந்தன், ''பொருந்தல ருளத்தினனாகிய சூரபதுமனுக்குப் பயந்து திரிந்த (இந்திரனாகிய) என்பிதா (இம்முருகவேளாகிய) சருவவல்லமை யுடையானைத் தன் முதுகிலே சுமந்து கொண்டு அச்சூரபதுமனுக்கு முன்பாகச் சென்ற மாட்சிமையினை, (1)

8. மீனாய் = மீன்போன்று; ஆய் – உவமவுருபு.

10. ஜயந்தன், தனது கனவில் இறைவன் மயில்வாகத்தின்மிசைத் தோன்றினன் என்பது சூரன் மயிலாதற்கு முன்னராகலின் அவன் எஞ்ஞான்றும் அவ் வாகனமுடையான்; அஃது இரகசியமென்பதே ஈண்டுணரக்கிடப்பது. இவ்விடயத்தை. ஸ்காந்த மஹாபுராண வீரமாகேந்த்ர காண்டத்து 3-ஆம் அத்தியாயம் – “அதிரூடப்ருஹத்கேகீ வாஹநஸ்தரஸாஸுராந்” என்று கூறிச்சேறலினறிக. கேகி = மயில். பிருஹத்கேகி = பெரிய மயில்.

மனத்திற் செவ்வையாய் மதித்துப் பார்க்குமிடத்து, ஆனந்தரூபியாகிய இந்தக் குகக்கடவுளுடைய சரணாரவிந்தங்கள், (அன்பின்=) தம்தயையினான் (மகபதி) சரீரத்திற்பட்ட பலமென வாகுமன்றோ? துன்பத்தை வெல்லுந்தன்மையினை இப்போது பெற்றுள்ள விண்ணோர்களே! இவ்வுண்மையினை உய்த்துணர்வீர்களாக, (2)

(இச்சுவர்க்க வாழ்க்கையிற்) பெரும்பற்று மேலெழப்பெற்ற தேவர்களோடு என்னையும் யுத்தத்திற்செயித்து இச்சிறந்த சுவர்க்கலோகத்திற்கு நெருப்பிட்ட அந்த மூடனாகிய சூரபன்மனுடைய மூத்தமகன் (=பானுகோபன்) ஆணையானது என்னுடம்பு வளைவுறப் பாசத்தாலிறுக்கி, (3)

கட்டி இழுத்தும் அடித்துஞ் சென்றபோதும், அகப்பட்ட எல்லார்கால்களுக்கும் பெரிய விலங்குபூட்டிக் கொடியகாவலில் வைத்து நாவலறக் கண்ணீர்வார நாடோறும் அந்த மாபாவிகள் புடைத்து வைதபோதும், (4)

கரிய பெரிய கண்கள் பிரகாசிக்கின்ற ஊர்வசியென்னும் பெயரையும் அழகிய அரம்பையென்னும் பெயரையுங்கொண்ட நறுமணங்கமழ் கூந்தலினராகிய பெண்களைப் பேய்களென்று கூறி, அசுரராகிய தங்கள்வீட்டுக் குற்றேவல்களைச் செய்யப் பணித்து, அவர்களை விகாரப்படுத்தியபோதும், (5)

எல்லோரும் இத்துன்பங்களை யடையுமுன்னே அந்தப் பகைவர்கள், விருப்பத் தோடு தின்னும்பொருட்டு, நல்ல

(3) இந்திரன், தேவலோகத்தைவிட்டு, இந்திராணியோடு புறஞ்சென்றுவிட்டமை யினால் அவ்வுலகத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த சயந்தன், வெள்ளையானை மீதேறிச் சென்று, தேவலோகத்தையடைந்துள்ள பானுகோபனோடு தானும் ஏனைத்தேவரும் பெரும்போர் புரிந்திளைத்தபோது, சேனைப்பெருக்கோடு முள்ள பானுகோபனேவிய கோடிக்கணக்கான பாணங்களால் தனதுடம்பு பெரிதுந்துளையுண்டு யானையிலிருந்தபடியே மூர்ச்சையாயினன். அந்த யானை சீற்றங்கொண்டு தன்னுடைய நான்கு கொம்புகளாலும் பானுகோபன் மார்பிலேகுத்தி அவைமுரிந்து வீழ்ந்தவுடன் அப்பானுகோபன் தன் கையினால் அந்த யானையின் கதுப்பி லடித்தான். அது மயங்கி வீழ்ந்தது. இவைகளே பானுகோபன் செயமடைந்தனனென்றலிற் கொளக்கிடப்பன :

மீன்களை நாடோறும் பிடித்துக் குவியுங்கள், அவற்றைத் தூக்கிக் கொண்டுவந்து வீடுகடோறுஞ் சேர்த்துவிட்டு உயிரோடிருங்கள் என்று பணித்தார்கள். அவ்வாறு செய்து முடிக்குமுன்பு தேவர்கள் உதையுண்டு துன்புற்ற காலத்தும், (6)

பலம்பொருந்திய புஜத்தோடு விளங்குகின்ற இந்த விட்டுணு மூர்த்தியும், அழகிய கமலாசனராகிய பிரமாவும், ஆபரணாலங் கிருதராகிய ஏனைய தேவவீரர்களும் தேவர்களுடைய மானத்தை யெண்ணி அதனைக் காப்பாற்றுதற்காகச் செய்தவன்மை யாதொன்றுமில்லையே! (7)

கூர்மை பொருந்திய தூண்டிலிலகப்பட்ட மீன்போற் பதைப் புண்ட யான் சாகத்துணிந்தும், அமுதமுண்டிருந்த தன்மையால் என்னுயிர் நீங்கவில்லை. அசுரர் கோபத்துக்குப் பயந்து (சில வேளைகளில்) இறந்தவர்போலவுங் கிடந்தேன். (8)

எங்கள் சிறைக்கோட்டத்திற்கு வந்த குமார தூதுவராகிய வீரபாகுதேவர் செப்பிய இன்சொற்களைப்போல் உங்களுள் யார் கூறினார்? யான்கூறிய நற் செய்தியை யான் காணுமுன்னே நித்திரையிற் றோன்றியேனுஞ் சிறைப் பட்டிருப்போனே! அஞ்ச வேண்டாமென்று சொன்னவர்தாம் யாவர்? (9)

மேன்மைபொருந்திய திருச்செந்தூரை யடைந்திருந்த காலத்தே மயில்வாகனத் தின்மிசை அக்கடவுள், ''நெஞ்ச நொந்தழேல், திகைப்புறேல், நாமுன்னைக் காப்போம்'' என்று எனது கனவில் வாக்களித்துப் பின்பவ்வாறே மற்றைத்தேவர் களுக்குங் கூறியருளினன்'' என்று செவ்வனே யெடுத்துரைத்தான்; சந்த முனிவரது இன்பத்தையுடையவர்களே! (10)

தேவலோகத் திருவிளையாடன்;
மூன்றாம்பத்து முற்றிற்று.

தேவலோகத்திருவிளையாடல்.

(நான்காம்பத்து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியர்சிரியவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

தெரியலுறும் புயப்போகி மகன்பினருந் தேவர்பெருந் திரண்மு னின்றே
கரியபெரும் பகடுரிக் கரியவுருக் கடவுணகர்க் கணக்கி லேனும்
பெரியவுருந் துயருழந்த வெனையொப்பா ரிருப்பார்கொல் பேதை நாயேற்
கரியமருந் தருந்தமர னெனச்சொலற்கும் வாயுளதோ வாண்மை யுண்டோ. 1

கோலிருக்குங் கரச்சூரன் குலத்தினரு ளொருவனாய்க் குலவி யேயிவ்
வேலிருக்கும் புயக்கடவு ளேதியினான் மாண்டிடினும் விமல மேய்ந்து
வாலிருக்கு மினிமையினை யணைந்திருப்பே னென்செய்கேன் வயச்சு
ரெண்ணின்
காலிருக்கு முடலுமுள்ளுங் கலங்குநனி நடுங்குமென்று கண்ணீர் விட்டான். 2

நெடுந்திறத்தந் திசைதரள மெனவந்நீர் முகம்வடிய நெடிய மூச்சு
விடுந்திறத்தொ டரும்பவள விதழ்துடிப்ப வுரம்பதற வியன்போ தேரிற்
படுந்துவர்த்த கானடுங்கக் கரநடுங்க வுடல்வியர்க்கப் பழிமா பாசம்
அடுந்திருச்செவ் வேள்சரண சன்னிதிமுன் வீழ்ந்திவ்வா றறைவா னன்றே. 3

ஐயாவோ பரமவரு ளப்பாவோ வண்ணாவோ வயில்வே றாங்குங்
கையாவோ கமழ்கடப்பந் தாராவோ வளப்பருமோங் காரக் காமர்
மெய்யாவோ கடவுளர்கண் முதல்வாவோ விமலாவோ விரதர் போற்றுந்
துய்யாவோ சுடருநுதற் கண்ணாவோ மயிலேறுஞ் சுதந்தி ராவோ. 4

என்னுயிர்நா யகனேயோ வெனதுசிறை மீட்டியரு ளிகுளை யேயோ
மன்னுயிர்நே ருணர்ந்தருள்செம் மதியேயோ தேவதந்தி மகிழ்ந னேயோ
கொன்னுயர்மா னவவரசர் தெருள்விபுதர் விழைந்திடுமிக் கோல வாழ்வில்
என்னுயவூ ழிருக்கவினி யொருப்படா துனதடிக்கீ ழிருத்தி யாளே. 5

என்றுசொலி யரிபீடத் திருக்குமுரு கிறைசரண மிதயம் பாவித்
தொன்றவவை தனதுமுக மணைத்துமுத்த நனியிட்டு முவ்வி சேர்த்துந்
தன்றுகளில் விழிமலரிற் சாரவைத்து மெழுந்துகரந் தலையிற் கூப்பி
நின்றிடலு மவன்மாட்டு நிகழ்ந்தவெலா முளத்தடைத்தா னெடுவேற் பெம்மான்.
6

அச்சயந்த நிலையையுண ரிந்திரனோ டேபலரு மழுவா ரொத்தார்
செச்சையந்த ணாரமணி மழமுதல்வன் சயந்தன்முகத் திரிவை நோக்கி
நச்சுமங்கொள் படலைமிலை தந்தையொடென் னளியனாய் நாளும் வாழும்
நிச்சயங்கொ ளெஙனமிருந் தாலுமெனக் கன்பினனாய் நிகழ்தல் வீடே.
7

உனதுமனத் திருந்தெழூஉ மாகுலவே ரொருங்கறுத்தே னுனக்கோர் துன்பம்
மனமுணினைத் திடுவாரு முய்திபெறா ரழிவிலன்யான் மயங்கு றேனீ
எனதடியற் பினனானா யென்னடியர்க் கிழைத்தபிழை யினைப்பொ றாநான்
சினவினெதிர்த் தாடுறுவார் யாரெனலுஞ் சயந்தனருட் டிருவ னானான்.
8

சயந்தனிங னெடுத்துரைத்த வெல்லாமும் வாய்மையே தாவார் சூர்க்குப்
பயந்துளவென் முதலெவரு மென்புதல்வன் கருவேளைப் பலியா யீந்தே
நயந்தருசெவ் வேளாமிப் பரஞ்சுடரைக் கண்டனர்மே னாளும் வாழ்வோம்
சயந்தகுறை கூறேலென் றொருதரும மோதிநின்றான் சலசை கேள்வன்.
9

ஊனாறுங் கடப்பகைஞர் துயரினின்று மெமைக்காத்திவ் வோகை யீந்த
தேனாறுந் திருமேனிக் குகனடியர்ப் பழித்தஞர்செய் செடியி னாரை
யானாறுஞ் சினமடங்க வொறுப்பேனென் றான்மறலி யேனை யோரும்
வானாறுந் துணிபிதுவென் றொப்பினா ரொலிமுனிவன் வழியன் பீரே.
10

தேவலோகத் திருவிளையாடல்.

(நான்காம்பத்து)

இதன் மேலும், மாலை பொருந்திய தோளின னாகிய தேவேந்திரனுடைய குமாரனாஞ் சயந்தன், தேவர்பெருங் கூட்டத்தின் முன்னின்று ''கரிய பெரிய எருமைக் கடாவை ஊர்தியா கவுடைய இந்த யமராஜனது நகரக் கணக்கிலாவது பெரிய அச்சத்தைத் தருந் துன்பத்தால் அலக்கணுற்ற என்னைப்போன்றார் இருப்பாரோ? பேதையான நாயேனுக்கு அரிய அமுதமுண்ட

அமரன் என்று சொல்லிக் கொளற்கும் நாவெழுமோ? ஆற்றலுமுண்டோ? (1)

வில்லம்பு தாங்கிய கரங்களையுடைய சூரபதுமன் மரபினருள் ஒருவனாக யான்பிறந்திருந்து, இந்த வேல்விளங்கும் புயக் கடவுளது படையினால் மாண்டுபோயினும், யான் புனிதனாகி மாசற்ற பேரின்பத்தை யடைந்திருப்பேன். அதற்கும் விதியில்லாத வனானேன். யான் பட்டதுன்பத்தை நினைத்தாலும் பிராணவாயுவிருக்கின்ற வென்னுடம்பு பெரிதும் நடுங்கும்; உள்ளங்கலங்கும்'' என்று கூறிக் கண்ணீர் சொரிந்தான். (2)

அக்கண்ணீரானது நெடுமையும் வலிமையுமுடைய நூலிலே கோக்கப்பட்ட முத்துப்போல முகத்தின் வழிவாரவும், பெருமூச்சுவிடுந் தன்மையோடு அரிய பவளம் போன்ற உதடுகள் துடிக்கவும், மார்பு புடைக்கொள்ளவும், சிறந்த தாமரை மலரி னழகை நிகர்க்குஞ் சிவந்தகால்கள் தள்ளாடவும், கைகள் நடுக்கங்கொள்ளவும், உடம்பு வியர்வை கொள்ளவுமாய்ப் பாவத்தையும் மாமலங்களையும் அழிக்கவல்ல திருமுருகப் பெருமானுடைய பாதசன்னிதிமுன் பணிந்துவிட்டுப் பின் வருமாறு பேசலுற்றான், (3)

''பரமாசாரியனே! அருள்படைத்த பரமபிதாவே! அண்ணனே (=முன்னோனே!) கூரிய வேலையேந்திய கையுடையானே! மணம்பொருந்திய கடப்பமலர்மாலை தரிப்போனே! அள விடற்கரிய பிரணவ சொரூபமாகிய அழகிய திருமேனியை யுடையவனே! தேவர்கள் தலைவனே! நின்மலனே! தவசிகள் துதிக்கும் பரிசுத்தனே! பிரகாசிக்கு நெற்றிக் கண்களையுடை யானே! மயில் வாகனத்தின் மீது ஆரோகணிக்குஞ் சுதந்திர முடையானே! (4)

அடி யேனுயிர்க்குத் தலைவனே! தமியேனைச் சிறையினின்று மீட்டருளிய பெந்துவே! நிலைபெற்றுள்ள ஆன்மாக்களின் தகுதியையுணர்ந்து அதனதனுக் கேற்றவா றனுக்கிரகஞ் செய்யும் பேரறிவே! தேவயானை கணவனே! மிக்க சிறப்புப் படைத்த மனிதவரசர்களுந் தெளிவுபெற்ற தேவர்களும் விரும்புகின்ற இக்கோல வாழ்க்கையில் அடியேனமர்ந்திருத்தற்கு வருத்தத் தோடுங்கூடிய எனது நிலைமை இனிச் சம்மதியாது.

(ஆதலாற்) சிறியேனை யுனது திருவடியிற் சேர்த்து ஆட்கொள்வாய்'' (5)

என்று முறையிட்டுச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற முருகப்பெருமான் திருவடிகளை உள்ளத்திலே பாவித்து அவற்றைத் தனது முகத்தோடணைத்து நன்கு முத்தமிட்டும், தன் சிரத்திற் பொருத்தியும், தனது மாசற்ற கண்மலர்களிலொன்ற வைத்தும் எழுந்து கைகளைச் சிரமேற் குவித்து நின்றவுடன் அவன்பால் நிகழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் நீண்ட வேலேந்திய இறைவன் தனது திருவுளத்துக் கருதிக்கொள்வோ னாயினன். (6)

அந்தச் சயந்தனது நிலைமையை யுணர்ந்த இந்திரனோடு பல தேவர்களும் அழுவாரையொத்தனர். அழகிய குளிர்ந்த வெட்சி மாலையணிந்த கட்டிளமைக் கந்தவேள் சயந்தன் முக வேறுபாட்டைக் கண்டருளி, ''நல்ல பூக்களைக் கொண்ட மாலை யணிந்த நின் பிதாவோடு என்பால் என்று மன்புடையனாய் வாழும்படியான உறுதியை நீ கொள்வாயாக, எங்கிருப்பினும் எனக்கன்பனாய் விளங்கி யிருத்தலே வீடுபேறு. (7)

'உனது நெஞ்சத்திலிருந்து முளைத்தெழுங் கவலையின் வேரை அறவே அறுத்து விட்டேன். உனக்குக் கேடுசூழ நினைப்பவருமே வாழமாட்டார். உனக்கு இவ்வரம் தரும் யான் நித்தியவஸ்து. நீ மயங்க வேண்டாம். என்னடிக் கன்பினனாயினை. என்னடி யவர்க்குச் செய்த அபராதத்தைப் பொறுக்காத யான் கோபித்தால், என்னை யெதிர்த்து வெற்றி பெறுவார் யாவர்?'' என்று கூறிய வளவில், சயந்தன் திருவருட் செல்வனாய் விளங்கினான். (8)

''சயந்தனிப்போ தெடுத்துக் கூறிய யாவும் மெய்யே. வலிவாய்ந்த சூரபது மனுக்குப் பயந்திருந்த என்னையுள்ளிட்ட எல்லாத் தேவரும், என் மகனாகிய மன்மதனை (=கருவேளை)ச் சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணெருப்பிற்குப் பலியாய்க் கொடுத்துத்தான் இம்முருகவேள் (=செவ்வேள்) என்னும் பரஞ்சோதியைக் காணப் பெற்றனர். இனி, எஞ்ஞான்றுஞ் சுகமாக வாழ்வோம். சயந்தனே! நீ எம்மனோரைக் குறைகூறவேண்டாம்'' என்று விட்டுணுமூர்த்தி ஒரு நீதியோதி நின்றனர். (9)

புலால் நாற்றம் வீசுமுடம்புடைய அசுரராகிய பகைவர்

செய்த துன்பத்திலிருந்து எங்களைக் காத்தல்புரிந்து இம்மகிழ்ச்சி யீந்தருளிய தெய்வ மணங்கமழுந் திருமேனியுடைய இக் குகபெருமானுக் கடியராவாரை நிந்தித்துத் தீங்கு புரியும் பாவிகளை என் கோபந் தணியுமளவுந் தண்டிப்பேன்'' என்று யமன் கூறினான். மற்றைத் தேவர்களும் இது தூய்மையோங்கு முடிபென்றே ஒப்புக்கொண்டார்கள்; அருணகிரிநாதர் காட்டிய நெறியிற் பற்று வைத்துள்ளோர்காள்! (10)

தேவலோகத் திருவிளையாடன்;
நான்காம்பத்து முற்றிற்று.

தேவலோகத்திருவிளையாடல்.

(ஐந்தாம்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

மழைம தர்க்கண லங்கொ ணாமகண் மகிழ்ந னன்றிவை சொல்லுவான்
கழைநி கர்த்தசொ லும்பர் காண்மறை களும ளந்தறை யாவொரு
பழைய மெய்ப்பொரு ளெதிரி ருப்பது பழுதில் சேயுரு வாய்வலார்
குழையெ ருக்கிய மதுகை யொன்றுகு றிக்கி னும்புல னாமிது. 1

ஆத லாலவி ரிந்த மூர்த்தியி னாற்ற லெண்ணறு காலநான்
ஓதி னாலும ரன்சொ னாலும டங்கி டாதுயர் வாமினோன்
கோதி லாவர லாறு சொன்முறை குறைவி லாமுறை யாமதை
ஓதல் கூறுதல் கேள்வி கோடலு ளத்தி ருத்துதன் மாவறம். 2

ஆத லாலிவன் மூரி யிற்சிறி தறியு மாறரு மறைமொழிச்
சாத மாரவி வன்ப லாயிர நாம முட்சில தருவலென்
றோது வானிங னோம னோமொளி யோஞ்ச ரீரிகு மாரனோம்
சோதி ஆதிபு லிங்க மூர்த்திசு ரேச னீசன்ம கேசுரன். 3

சேய வன்சர வணப வன்சிவ நந்த னன்சிவை நந்தனன்
தூய வன்பக வான னந்தனி ளம்பி ரானதி சுந்தரன்
மாய னெண்கண னறிவ ரும்பொருண் மாய வன்மரு மானோனார்
சீய மங்கள மரபி னன்சுரர் திண்மை கொன்றெழல் செய்தசேய். 4

கார்த்தி கேயன னேக தேகிக டம்ப னாடக வாடையன்
சீர்த்தி ஞானிசு வாமி செச்சைய னாத்து மாமலை யாளிபொன்
மூர்த்தி மாமறை யாச னன்சிவ லோகன் மாமுதி யோனரன்
ஆர்த்தி மேயவ ராத்த னாவிநி ருத்தனேக னகோசரன். 5

அறுமு கன்சிவ னறுமு கச்சிவ னடலு ருத்திர னித்தியன்
அறுகு ணன்குக னெண்கு ணன்சுக னைந்தொ ழிற்பர னிர்க்குணன்
அறவர் நெஞ்சுறை பிரமம் வேலிறை யளவில் விச்சுவ மேனியன்
தறுகண் விஞ்சுமை காம யூரபி ரானி ருந்தக ரூர்பிரான். 6

அன்ன மேறின வன்ப சும்பரி யமர்ப ரன்கலை மானிவர்
மன்னன் மாபுலி யூர்பி ரான்வய மாவி வர்ந்தவன் வைனன்மேல்
மின்னு சேயிமி லேறி வர்ந்தவன் விமல குஞ்சர வூர்தியோர்
மன்னு மாசர பத்தி லேறிய மைந்தன் மால்கட விரதனால். 7

வீரன் வச்சிர பாணி சுப்பிர மணியன் முத்தொழில் விண்ணவன்
சூர னெட்டுரு வாதி பூரண புண்ணி யன்சிவ சூரியன்
தார கற்றெறு சிங்கம் வீறுத யங்கு சிங்கமு காரிமா
தீரன் மற்புய சூரை யீரரி செய்ய சேவலு யர்த்தவன். 8

சருவ காரண காரணன்சரு வாயு தன்சரு வஞ்ஞனே
சருவ யோகனி ரந்த ரன்பதி சம்பு சங்கர னூபுரன்
சருவ பூரண வடிவன் மாதக ரால யன்பசு பதியஹம்
சருவ லோகபி ரானி ளம்பரி பூரணன்சரு வேசன்வேள். 9

சொக்க மேனிலை தந்த வன்றிகழ் சோம லோகச டானனன்
செக்கர் வேள்குழ கன்று வாதச வாயு தன்சிவ தேசிகன்
மிக்க யோகவி யாபி கந்தன கண்ட னென்றுவி ளம்பினான்
திக்கு மாமுக னோர்மி னின்புகழ் செப்பி னோனிறை யற்புளீர். 10

தேவலோகத் திருவிளையாடல்.

(ஐந்தாம்பத்து)

குளிர்ச்சியுங் களிப்பும் பொருந்திய கண்ணின் நலத்தையுடைய சரஸ்வதி நாயகனாகிய பிரமன் அப்பொழுது

பின்வருமாறு பேசலுற்றான்,- கரும்பு போன்ற மொழியுடைய அமரர்களே! வேதங்களுமளந்துரைக்க வொண்ணாத ஒப்பற்ற பண்டைப்பரம் பொருளே இங்கு நம்மெதிரில் எழுந்தருளி யிருப்பது. நம்மால் வெல்லக் கூடாத வலியவராகிய அசுரப் பெருங்காட்டைக் குற்ற மில்லாத குழந்தையுருவிற் போந்து அழித்தபலமொன்றனைக் குறிப்பிடினும் யான்சொல்லுமுண்மை தெள்ளிதின் விளங்கும். (1)

ஆகலின், விளங்குகின்ற இக்குமாரமூர்த்தியின் ஆற்றலை எண்ணில்லாத காலங்காறும் யானோதினாலும் (அல்லது) சிவ பிரானே யுரைத்தாலும் அஃதளவு படாதுயரும், இப்பெருமானது மாசற்ற வரலாற்றைச் சொல்லுமுறையே நன்முறையாம். அதனைப்படித்தலும், பிறர்க்குக் கூறலும், கேட்டலும், நெஞ்சிற் பதிய வைத்தலும் பெரிய புண்ணியமாம். (2)

இக்காரணத்தால், இப்பெருமானது பெருமையில் ஒருசிறு பாகத்தை நீங்களறியும்படி அரிய வேதமந்திரவுண்மை பொருந்த இவனுடைய பல்லாயிர நாமங்களுட் சிலவற்றை யிங்குக் கூறுவேனென்று சொல்லத்தொடங்கினான். ஓமன், ஓம் பிரகாசன், ஓஞ்சரீரி, ஓம், குமாரன், சோதி, ஆதி, புலிங்கமூர்த்தி, சுரேசன், ஈசன், மகேசன். (3)

சேயவன், சரவணபவன், சிவநந்தனன், உமைநந்தனன், தூயவன், பகவான், அனந்தன், இளம்பிரான், அதிசுந்தரன், அரியயனறியாப் பரம்பொருள், திருமான்மருகன், சத்துரு சிங்கம், மங்களமரபினன், தேவர்திண்மை கொன் றெழல்செய்த சேய். (4)

கார்த்திகேயன், அனேகதேகி, கடம்பன், ஆடகவாடையன், சிறந்தஞானி, சுவாமி, செச்சையன், 'ஆன்ம சத்த வாச்சியன், குறிஞ்சிக்கிழவன், பொன் போலொளிர் மேனியன், மா மறை யாசனன், சிவலோகன், மா முதியோன், அரன், அன்பருக்கன்பன், உயிர்களுளக் கூத்தன், ஏகன், அகோசரன். (5)

அறுமுகன், சிவன், அறுமுகச்சிவன், மகாருத்திரன், நித்தியன், அறுகுணன், குகன், எண்குணன், ஆனந்தன், பஞ்சகிருத்தியன், நிர்க்குணன், முனிவர் நெஞ்சுறை பிரமம், வேலிற்கிறைவன், அளவிடப்படா விச்சுவரூபி, வலிமிக்க மகாமயூர பிரான், பெரிய தகரூர்பிரான். (6)

அன்னமூர்ந்தோன், பச்சைக்குதிரையூர் பரமன், கலைமானூர் காவலன், பெரும் புலியூர் பிரான், சிங்கமூர்ந்தோன், கருடப் பறவையூர் சேய், இமிலுடை யெருதேறி, அழகிய யானையூர்தி, அழகு நிலைபெற்ற மகா சரபத்திலேறிய வலியன், வாயு நடாத்துந் தேருடையோன். (7)

வீரன், வச்சிரபாணி, சுப்பிரமணியன், முத்தொழில் விண்ணவன், சூரன், அட்டமூர்த்த ஆதி, பூரணபுண்ணியன், சிவசூரியன், தாரகற்றெறு சிங்கம், வீறு பாடவிர் சிங்கமுகாரி, மகா தீரன், மற்புய சூரையீரரி, செய்ய சேவலுயர்த்தவன். (8)

சருவகாரண காரணன், சருவாயுதன், முற்றறிவினன், சருவயோ கன், அழி வில்லாதவன், பதி, சம்பு, சங்கரன், நூபுர பாதன், சருவபூரண வடிவன், மாதகராலயன், பசுபதி, அஹம், சருவலோகபிரான், இளம்பரிபூரணன், சருவேசுவரன், வேள். (9)

சிறந்த விண்ணுலகைத் (தேவர்கட்குத்) தந்தவன், விளங்குகின்ற சோமலோக சடானனன், செக்கர்வேள், குழகன், துவாதசாயுதன், சிவதேசிகன், மிக்க யோக வியாபி, கந்தன், அகண்டன் என்று நான்முகன் நவின்றனன்; இனிய திருப் புகழாசிரியருடைய தெய்வத்தின்பா லன்புடையீர்! (10)

தேவலோகத் திருவிளையாடல்;
ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

தேவலோகத்திருவிளையாடல்.

(ஆறாம்பத்து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

ஓந்தே சிகனோ மதர்மரப னோதா தொருங்கோர் சேய்போதம்
ஈந்தோர் தொடர்ப னிராலம்ப னியைபிற் கொள்பல் பேருருவோன்
பூந்தார் நவவீ ரர்க்கிறைவன் போர்வே லிலக்கர் கோன்குமரன்
தோந்தீர் கலைஞன் மாப்பிரபு சோதிப் பெருமாள் காங்கேயன். 1

விற்பொன் மிளிர்தே வப்பிடியை வேட்டோ னமுதன் சத்தியசங்
கற்பன் கருணா கரனண்ணல் காலா தீதன் காலரசன்
பொற்பன் மணிமா வையமுளோன் பொறையன் சருவா பரணனுடன்
நற்பங் கயவா சனமழவு நானென் சொல்லிற் குடையவனால். 2

தேவ கிரீடி சேனானி தேவ தேவன் மாசேனன்
தாவில் விசுவா தீதபரன் சாமி நாத னனாதிபல
கோவில் வதிவோன் கலியாண கோலன் றிகிரி பிளந்தமதன்
வீவில் சருவாந் தரியாமி மேதைப் பிரம தாதிபதி. 3

முந்நா னயனன் பதினெண்கண் முருகன் முந்நான் மொய்ம்புடையன்
தென்னா ரிரண்டு திருவடியன் றிறலா ரெண்ணி லடிமுடிகை
துன்னோ ருருவன் கந்தகிரித் துரைசத் திதரன் பிரமணியன்
மன்னார் பரசுப் பிரமணியன் மாண்பா ரபர குமாரர்பிரான் 4

தரளக் குடையன் கொடியாதி தனிமால் விருதெண் ணிலவுடையான்
தெருளற் புதனா காயமிசைச் செல்சே வடிய னீர்செல்வோன்
திரளக் கினியே குநன் மான்முன் சேறல் புரிவோன் றார்மார்பிற்
புரளப் படர்தல் புரிதேவன் பொதியன் குருபொற் பாதுகையன். 5

வீணை விவேகி வேய்ங்குழலன் வியனந் தரதுந் துபிநிலயன்
மாணை விசாகன் செம்மணிமின் வண்ணன் சகல கலாநாதன்
கோணை முனூன்முன் னோனேம கூடன் கருத்தா வெங்கணுமாம்
ஆணை நிதானன் சகநாத னாறக் கரசக் கரதெய்வம். 6

கண்ணா னீற்றி னோனகையாற் கனலச் செய்தோன் கடலுண்டோன்
விண்ணார் கோடி திவாகரராய் மிளிர்ந்தோன் மாமா ருதமானோன்
பண்ணோர் சொல்லா லுயிர்ப்பூட்டும் பண்பன் கடவுள் காதலிலி
தண்ணா ரழிவில் லாப்பிரம சாரி சச்சி தானந்தன். 7

சருவைச் சுரிய னுபாதியிலான் சருவா தார னீதியுளான்
கருவப் பிரமற் குயவருள்செய் கங்கன் சங்க னக்கினிபூ
உருவிற் புதையில் விரவுபொரு ளோவில் சதுர்த்த னிணையில்லி
துருவப் பெரிய சதாசிவனென் டொடரா நாதா தீதனரோ. 8

6. *நிலயன் = கோயிலுடையான், நிலயம் - வடசொல், "நிலயங் கோட்டம்..... தேவர் கோயில்" எனச் சூடாமணி நிகண்டினருஞ் சொற்றனர்.*
8. *கங்கன் = வரம்புடையோன்; கங்கு = வரம்பு. உரு = தூலம். புதை = சூக்குமம்.*

இடுநர்க் கிடுநன் கணபதிதன் னிளையோன் றீயார் நிக்கிரகன்
கடினக் குணமில் சிட்டர்களைக் காப்போ னிபிடபராபரன்மால்
விடுநர்க் குதவுந் தேவேட்கும் விதம்போ லருள்கோ வார்துயரிற்
படுநர்க் குதவு தயாளன்சீர் பாடு வார்க்கின் பருள்வள்ளல். 9

என்னுந் திருநா மங்களையு மெண்கண் மலரோ னோதலும்வான்
மின்னுஞ் சுரர்கள் களிகூர்ந்தார் விதியோ டிமையா நாட்டநலன்
மன்னும் புலவ ரெலாருமறு வதனன் கழலைத் தொழுதார்சொற்
றுன்னும் புகழாந் தமிழ்வேதஞ் சொன்னோ னெறியைத்
தொடர்பெரியீர். 10

தேவலோகத் திருவிளையாடல்.

(ஆறாம்பத்து)

பிரணவ தேசிகன், பிரணவ மதர்மரபன் (=பேரின்ப ஓங்காரோப தேசபரம் பரைக்குக்கடவுள்), ஓதா தொருங்குணர்ந்த சேய், தற்போதம் ஈந்தோர் தொடர்பன், நிராலம்பன், பொருந்து மாற்றாற் கொள் பல் பேருருவோன், பூமாலை புனை நவவீரர் கட்குத் தலைவன், போர்வேல் இலக்ஷரிறைவன், குமரன், தோந்திர கலைஞன், மகாப்பிரபு, சோதிப்பெருமாள், காங்கேயன். (1)

ஒளியுடைப் பொன்னிறம் பிரகாசிக்கின்ற தேவயானை மணாளன், அமிர்தன், சத்திய சங்கற்பன், கருணாகரன், அண்ணல், காலாதீதன், கால அரசன், பொன்னிற் பன்மணிகள் பதித்துள்ள பெரிய மணிரதன், பொறையன், சருவாபரணன், நடனன், நற்கமலாசன மழவு, ''நான்'' என்னுஞ் சொல்லிற்கு வாச்சியன். (2)

தேவ கிரீடி, சேனானி, தேவ தேவன், மகா சேனன், குறைவற்ற விசுவாதீதபரன், சுவாமிநாதன், அனாதி, பல கோவில் வதிவோன், கலியாண கோலன், கிரௌஞ்சகிரியைப் பிளந்த மதன், சாவில்லாச் சருவாந்தரியாமி, மேன்மையுடைப் பிரமதாதிபதி. (3)

பன்னிரு கண்ணன், (ஆறு நெற்றிக்கண்களுண்மையிற்) பதினெண்கண் முருகன், பன்னிரு புஜன், அழகிய இரண்டு

திருத்தாளினன், பலம் பொருந்திய எண்ணில்சென்னி கால் கைகள் செறிந்த ஓருருவினன், கந்தகிரித்துரை, சத்திதரன், பிரமணியன், சிறப்புப் பொருந்திய பரசுப்பிரமணியன், பெருமைவாய்ந்த அபர சுப்பிரமணியர்கள் பெருமான். (4)

முத்துக்குடையுடையோன், கொடி முதலிய நிகரற்ற பெரிய விருது பலவுடையோன், தெள்ளிய அற்புதன், ஆகாசத்திற்செல் சிவந்த பாதன், நீர்மேல் நடப்போன், திரளக்கினியூடு செல்வோன், காற்றினிடை நடத்தலைச் செய்வோன், மாலைகள் திருமார்பிற் புரளும்படி நடந்தருள் தேவன், அகத்தியமுனிவர்க்கு ஆசாரியன், பிரம பொற்பாதுகை யுடையோன். (5)

வீணைவல்லோன், வேய்ங்குழலன், மேலான தேவதுந்துபிகள் முழங்குங் கோயில்களுடையோன், பெருமையுமழகும் வாய்ந்த விசாகன், விளங்குகின்ற மாணிக்கவண்ணன், சகலகலாநாதன், அழிவற்ற முதனூலிற்கு முன்னோன், ஏமகூட வாசன், (எச்செயலுக்குங்) கருத்தா, யாண்டுஞ் செல்லவல்ல ஆஞ்ஞை யுடைக் கடவுள், ஜகந்நாதன், ஆறெழுத்து மந்திர யந்திர தெய்வம். (6)

(அசுரப்பிணமலைகளையும் எண்ணிறந்த அசுரசேனை களையுங்) கட்பார்வையாற் சாம்பராக்கினோன், (அளவிட்டுரைத் தற்கரிய அவுணத்திரள்களைச்) சிரிப் பால் எரித்தோன், சமுத்திரத்தை அங்கையளவாக்கி யுண்டோன், ஆகாயத்திற் கோடி சூரியர்களாய் விளங்கினோன், பிரசண்டமாருதமானோன், இசைபொருந்திய ஒரு மொழியினாலே இறந்தோரை யெழுப்பும் வல்லோன், (எவற்றினுள்ளுமிருந்து அவற்றைச் செலுத்துங்) கடவுள், பற்றொன்றில்லான், இரக்கமுள்ள நித்திய பிரமசாரி, சச்சிதானந்தன். (7)

சருவைச்சுவரியன், சீவோபாதியிலி, சருவாதாரன், நீதி யுள்ளோன், கருவமுள்ள பிரமனுக்கு வருத்தமும் அனுக்கிரகமும் புரிந்த வரம்புடையோன், சங்கன், அக்கினிபூ, தூலப்பொருள் களிலுஞ் சூக்குமப்பொருள்களிலுங் கலந்துள்ளோன், குறைவற்ற நான்காவது பொருள் (=பிரமாமுதலிய மும்மூர்த்திகட்கு மேலானபொருள்), தன்னேரில்லோன், நிலைபேறுடைப் பெரிய சதாசிவன், கணிதத்திற் கெட்டாத நாதாதீதன். (8)

இடுநர்க்கிடுநன், கணபதிக்கிளையோன், துஷ்டநிக்கிரகன், சாந்த குணமுள்ள சிட்டரைப் பாலிப்போன், நீக்கமற நிறைந்த பராபரன், உலகமயக்கத்தை யுதறியவர்க்கு உதவு தெய்வம், வேண்டுவார் வேண்டுமாறருள்புரிகோ, பெருகிய துயரத் தாழ்ந்து கிடப்பார்க்கு உதவிபுரி தயாளன், தன்னைப் பாடுவார்க்கின்பருள் வள்ளல். (9)

இன்னவாகிய திருநாமங்களையும், பிரமதேவன் எடுத்தியம்பிய வுடன் ஒளிமிகுந்த தேவர்கள் உவகை பூத்தார்கள். (பின்பு) பிரமதேவனோடு இமையா நாட்ட நலன் நிலைபெற்ற தேவ ரெல்லோருஞ் சண்முக பெருமான் சரணங்களை வணங்கி னார்கள்; செஞ்சொற் செறிந்த திருப்புகழாந் தமிழ்வேதஞ் செப்பிய முனிவரது நெறியைப் பின்பற்றும் பெரியீர்! (10)

தேவலோகத் திருவிளையாடல்;
ஆறாம்பத்து முற்றிற்று.

தேவலோகத்திருவிளையாடல்.

(ஏழாம்பத்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

அட்டோத்தரசதாக்கரம்.

தனனத் தனனத் தனனத் தனனா
தனதன தனதன தனதன தனனா.

செவியிற் கினிமைத் திறனைப் பெரிதீ
திறமுறு கலமுத லியகரு விகளால்
தவமிக் குறுநற் கலன்மற் றுமுளோர்
சரிகம பதநியெ னொலிவகை செயவே
புவனத் திரயத் தரசுற் றடலார்
புனிதனொ டமரர்கள் செறிதரல் புரியாக்
கவினிற் பெருகற் புதசிற் குகனே
கலகல வெனவரு மயிலிவர் துரையே. 1

1. தவமிக்குறு நற்கலன் = யாழ்முனியெனப்படு நாரதமுனிவர். கலம் = யாழ்.

அமரற் கருளற் புடையுத் தமனே
ஹரஹர சிவசிவ வறுமுக சிவனே
சமரத் திணையற் றவிர்துப் புளனே
சரவண பவசிவ சமரச சுகனே
குமரத் திருவிற் றிகழற் புதனே
குருமர புயரிய குருபர பதியே
மமரற் றொளிரெட் டுருவப் பொருளே
வயநவ மணிநிற வடிவர்கண் மணியே. 2

செயிரற் றவிர்சற் பரசிற் குகனே
சிவசிவ சிவசிவ பரசிவ வெளியே
உயிரிற் குயிரிப் பொருண்மட் டிலதா
யொளிரொளி யெனவழி படுபவர் திருவே
கயிலைச் சிகரத் தமர்கட் டழகே
கனகன கமணிக ளுறுகழ லடிகேள்
அயில்கட் கரசைப் புயம்வைத் துளனே
யகணித திருவரு ளமுதச லதியே. 3

மதுரச் சுவைமிக் குறுபுத் தமுதே
மகபதி சசிதிரு மகண்மண மகனே
சதுரப் பெருவெற் றியணிப் புயனே
தசசத தளகம லமுறையு மழகே
இதயக் குருடட் டிடும்வித் தகனே
யிருமடி தெறுமுயர் பிடகர்கள் பதியே
முதுவர்க் குமறத் திறனைப் புகலோர்
முதுமையு மிளமையு முடையதி சயமே. 4

கலையெற் சரணிற் கதநிற் கமகா
ககமிசை மிளிர்பர மககன மணியே
சிலையொட் டலரைக் குலையப் புரிநாள்
செயசெய செயசெய சிவசிவ வெனவே

4. வெற்றியணி = வெற்றி மாலை
5. "சரணிற்கதம்" என்னுந் தொடரில் அதம் = கீழிடம்

தலையற் பொடிலக் கருரைத் திடவே
தகுசிலை நனிவளை வுறவனை கரனே
வலையர்க் குறுகைத் தொழில்பற் றியமீ
வரரஞ ரறவரு ளியபெரு மிதமே. 5

தனனந் தனனந் தனனந் தனனா
தனதன தனதன தனதன தனனா.

முனரும் பினருந் தெருளின் றடியேம்
முனமொழி யுடல்கொடு புரிபிழை யுளவேல்
மனநின் றருளுங் குககொண் டருள்வாய்
மதிநனி தருகென விசையொடு சொலினார்
கனகங் குலவுங் கதிர்விஞ் சயில்வேள்
கமழணி மிலைசுர ரறவரெ னவுளீர்
தினையும் பிழையின் றறிவும் பெரிதே
திகழுமெ னலுமலர் மழைபெரு கியதே. 6

கடிமங் களதுந் துபியங் கதிர்நேர்
கணகண வெனவளர் கரவொலி மிகநீண்
முடிவிண் டுவொடிங் கவிரந் தரர்காண்
முதிர்பொழு தணவிய துமவுறை விடமே
அடைமின் களெனுங் கரைகந் தனிடா
வவிர்சசி மகளுட னகல்குய வமர்கால்
இடர்நந் தவர்வந் தனமென் றிடவே
ளினிதினி தெனுமொழி சொலியரு ளினனே. 7

தகுதங் கரதந் திசையெங் கணுமே
தகதக தகவென வணியொளி செயுமா
மிகுநன் குரம்விஞ் சுபுயன் கடவோர்
வினையுயர் வுளதுபி ரமதர்கள் குடையோர்

7. *கடி = சிறப்பு.*

முகுரம் பிறழுங் கொடிகுஞ் சபடாம்
முனநிரை கொடுசெலல் பலகணி களிலே
திகழ்குந் தளவம் புலிமண் டலமே
செறியம திலுருவு மெழநில வியதே. 8

திருவெண் கிரிசென் றவுடன் குழவேர்
திகழ்தலை வியினொடி ரதம்விடல் புரியா
இருணஞ் சுறைகண் டனையுஞ் சிவையா
மிறைவியி னையுநல தரிசனை புரிவேன்
முருகன் றனையைந் துமுகன் களிசான்
முககம லமுருக வெனமுத மகனே
வருகென் றனனம் பிகைகுஞ் சரியே
வருதியெ னுரைசொலி மதர்பெரு கினளே. 9

அழகுந் தெருளுந் திகழ்நந் தனயா
னயர்தொழி லுனதென நிலவிய ததனால்
விழுமம் பெருகுஞ் சரணம் பினர்பால்
விரைவினி லெனவரன் முருகனு மகிழ்வோ
டெழில்விஞ் சொருகுஞ் சரிதிண் டிறல்வா
கெறுழர்கண் முதலிய குழுவொடு வளம்வால்
கெழுகந் தநகந் தனையண் டினனார்
கிளரரு ணகிரியி னிறையடி யவரே. 10

தேவலோகத் திருவிளையாடல்.

(ஏழாம்பத்து)

காதிற் கினியவகையினை' மிகுதியுந்தரும் வன்மையுடைய யாழ் முதலிய இன்னிசைக் கருவிகளால் மிக்க தவத்தையுடைய நாரதமுனிவரும் மற்று முள்ளோரும் **ச ரி க ம ப த நி** யெனுஞ் சப்த சுரவகைகளைச் செய்ய; திரிலோகாதி பதியாய் வீற்றிருக்குந் தேவேந்திரனோடு ஏனைய தேவர்களுங் கலந்து நின்று, "அழகு விஞ்சும் அற்புதமூர்த்தியே! ஞானரூபியாங் குகபெருமானே! கலகல வெனவரும் மயின்மீதெழுந்தருண் மன்னே! (1)

தேவர்கட் கனுக்கிரகஞ் செய்யும் அன்புடை யுத்தமனே! ஹர ஹர! சிவ சிவ! அறுமுக சிவனே! போரில் நிகரற்று விளங்கும் வலிமை படைத்தோனே! சரவண பவனே! யாண்டுஞ் சமரசமாய் நிற்கும் ஆனந்த சொரூபனே! குமரத்திருவில் விளங்கும் அற்புதனே! குருமரபிற் சிறந்த குருபரனே! பரமபதியே! பாசமயக்க மியல்பாகவேயற்று விளங்கும் அஷ்டமூர்த்த வஸ்துவே! வலிபொருந்திய நவ வீரர்கட்குக் கண்மணி போல்வானே! (2)

குற்றமற்று விளங்குஞ் சத்தான பரமனே! சித்தான குகனே! சிவ சிவ! சிவ சிவ!! பரசிவவெளியே! ''இக்குமாரப்பொருள் நம்முயிருக்குயிரா யிருப்பது; அளவற்றதாய் விளங்குஞ் சோதி இது'' என்று வழிபடுவோர்க்கு வாய்க்குஞ் செல்வமே! திருக் கைலாய பருவத சிகரத்தில் வசித்தருளுங் கட்டழகே! திண்ணிய பொன்னும் மணியும் பொருந்திய வீரக்கழல் தரித்த தாளுடை அடிகளே! படைக்கல வரசாம் வேலா யுதத்தைத் தோளிற் சார்த்தியுள்ளோனே! கணக்கிட முடியாத் திருவருளென்னும் அமிர்த சாகரமே! (3)

தீஞ்சுவை மிக்க புதிய அமுதே! தேவேந்திரனுக்குஞ் சசி தேவிக்குந் திருமகளாகிய தேவகுஞ்சரி நாயகனே! சாமர்த்திய முடைப் பெருவெற்றிக் கறிகுறியாம் வாகைமாலை யணிந்த தோளனே! ஆயிரமிதழ்க் கமலத்திலமரும் அழகே! ஆன்மாக்களி னிதயத்திலுள்ள அஞ்ஞானக் குருட்டுத்தன்மையை நீக்கவல்ல வித்தகனே! பெரிய நோய்களைத் தொலைக்கும் வைத்தியர்கள் தலைவனே! மூத்தோர்க்கும் அறத் திற முரைத்தருள் முதுமையு மிளமையு மொருங்குகொண்ட அதிசய வுருவே, (4)

விந்து நாத கலைகளெல்லாம் ஒளியுடை நின் திருவடியின் கீழிடத்து நிற்குமாறு மகாகாசத்திற் பிரகாசிக்கும் மகா ஞானசூரியனே! வில்லையேந்தி நின்ற மாற்றாரை மடியச்செய்த அக்காலத்திற் செய செய! செய செய!! சிவ! சிவ!! என்று இலக்ஷர் தலையன்போடு சாற்றுமாறு தக்க நின்வில்லினை நன்கு வளையும்படி செய்த திருக்கர முடையோனே! மீன்பிடிக்குந் தொழிலை யேற்ற விண்ணுறை தேவர் துன்பு நீங்கும்படி அனுக்கிரகஞ்செய்த பெருமிதமே! (5)

சருவான்மாக்களின் நெஞ்சகத்திருந்து அருள் புரியுங் குகபெருமானே! இற்றைக்கு முன்னரேனும் பின்னரேனும்

அடியேங்களறிவின்மையால் மனம், மொழி, உடலென்னுந் திரிகரணங்களானுஞ் செய்த பிழைகளிருக்குமாயின் (அவைகளை) மன்னித்தருள்வாயாக; எளியேங்களுக்கு நல்லறிவு நிரம்பத் தருவாயாக:'' என்று இன்னிசையோடு பாடி விண்ணப்பித்தார்கள். பொன்னிறம் பொருந்துங் காந்திமிக்க வேலேந்திய வேள், ''மணங்கமழ் மாலையணிந்த தேவர்களெனவும் முனிவர்களெனவு மிவணுள்ளோர்களே! உம்மிடத்துளதாக யாங்கண்ட பிழை எள்ளளவுமில்லை; உங்களுக்கு ஞானமும் மேன்மேலும் பெருகும்'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியவுடன் சிறந்த மங்களவாத்தியங்கள் ஒலிக்கு மொழுங்கு கணகணவெனவும், நெடிய (கைகளைத் தட்டலாலெழுங்) கரகோஷம் மிகுந்திடவும் மலர்மாரி பெருகியது. ''நீண்ட. கிரீடந் தரித்த விட்டுணு மூர்த்தியோடு இங்கே பிரசன்னமாயுள்ள விண்ணவர்காள்! யானிங்கு வந்து நெடும்பொழுதாயிற்று. நீங்களும் நுங்களிருப் பிடங்களை அடைவீர்களாக" என்னும் ஆஞ்ஞையைக் கந்தவேள் இட்டு, விளங்குகின்ற தேவ யானைப் பிராட்டியோடு விசாலமான தேரின்மீ தமர்ந்தருளியபோது, துன்பநீக்க மெய்தியுள்ள அத்தேவர்கள் வணக்கங்கூற; அது கருதிய செவ்வேளும் ''இனிது இனிது'' என்னும் மொழிகூறி (விடைகொடுத்து) அருளினன். (6, 7)

பெருமானுக் கேற்றதாகிய தங்கத்தேரானது எண்டிசையிலும் தகதகதக வென அழகிய வொளியை வீசுமாறு, அதிக அழகுடைய வீராபகுதேவர், அதனைச் செலுத்துங் காரியம் மேம்பாடுடைய தாம். அஞ்ஞான்று குடை, அழகிய பளிங்குபோல விளங்குந் துவசங்கள், குஞ்சத்தோடுங் கூடிய பெருங் கொடிகளாகிய இவற்றைத் தேரிற்குமுன்பு அணியணியாகப் பிர மதகணங்கள் தாங்கிச் செல்லுதலனாது - சன்னல்களிலே ஒளிசெய் கூந்தல் களோடுங்கூடிய (முகங்களாகிய) சந்திர மண்டலங்கள் தோன்றி நெருங்கவும், சுவர்களில் செய்யப்பட்டுள்ள உருவங்களு மெழுந்து வரவும் விளங்குவதாயிற்று. (8)

திருக்கயிலாய மலையையடைந்தவுடன், இளமையும் அழகுந் திகழ்கின்ற தேவகுஞ்சரியோடு இரதத்தினின்று மிறங்கி, பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியையும் தரிசித்த வேலேந்திய முருகவேளை அச்சிவபெருமான் ''மகிழ்ச்சி பூத்த முகாரவிந்த

முருகா! என் அமிர்த மகனே! வருக" என்று வரவேற்றனன். 'பார்வதிதேவி, "தேவகுஞ் சரியே! வரக்கடவாய்'' என்றினிய மொழி மொழிந்து உவகை மீக்கொண்டனள். (9)

அன்பு பெருகிய அருணகிரிநாதனா ரிறைவனுக்கு ஆட்பட் டுள்ளீர்காள்! "அழகும் அறிவும் பூரணமாய் விளங்குங் குமார! யானிழைக்க வேண்டிய காரியம் நின்னுடையதாகப் பிரகாசித்தது; அதனால் உன் சரணங்களை நம்பினபேர்களுக்கு, விரைவிற் பெருஞ்சிறப்பு மிக்கோங்கும்'' என்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள; அங்ஙனம் முருகப்பெருமானும் உவகையுடன் ஒப்பிலா வனப்புமிக்க தேவ குஞ்சரிப் பிராட்டி, வலியும் வீரமும் வாய்ந்த வீரபாகுதேவர், ஏனைய வீரர்கள் முதலிய கூட்டங் களாகிய இவர்களோடு வளப்பமுந் தூய்மையு மிக்க கந்தகிரியை யடைந்தனன். (10)

தேவலோகத் திருவிளையாடல்;
ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

பதினான்காவது
தினைப்புனத்திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

செக்கர் வேண்மொழி யேற்ற சுந்தர வல்லி சீதவ நிலையொரீஇத்
தக்க தீயிடை மூழ்கி யுள்ளுட லோடெ ழுந்துத ராதலம்
மிக்க வேபுகழ் வள்ளி மால்வரை விஞ்சு பாங்கரை யெய்தியா
றக்க ரேசனை நாடி மாதவ மாற்றி னாள்சில நாட்களே. 1

ஆழி மால்சிவ னென்னு மாமுனி யாகி யேயவண் வைகினான்
ஊழி தாமென வுள்கு மாறையு பேந்தி ரன்கொடி மால்வரைப்
பாழி லாதகு றிஞ்சி நம்பியெ னப்ப கர்ந்திட மல்கினான்
காழி றாமலர் மங்கை மான்மிரு கம்மெ னும்படி தோன்றினாள். 2

2. மிருகம் = மான். இப்பெயர் மானுக்குளதென்பதை நிகண்டுகளிற் காண்க.

தோன்று மானையம் மாத வன்விழி தொடர மோகொடு தைவிகம்
ஊன்று சூலிலவ் வுள்ளு டம்பின ளொல்லை புக்கன ணல்லபோ
தீன்ற தோர்மனி தக்கு ழந்தையை யேண முந்திக ழச்சிசு
ஆன்ற யாழிசை யோவெ னும்படி யங்க ணன்கழ லுற்றதால். 3

அழகு ரற்செவி யேற்ற நம்பித னங்கை யாலதை யேயெடா
முழுமு தற்குக னருளின் வாய்த்ததெ ́னாமொ ழிந்துதன் மனைவிகை
உழுவ லிற்கொடை செய்த போதவ ளிருத னம்பய சூறிய
திழுமெ னக்குழ விக்க ருத்தின ளில்லம் வைத்தும்வ ளர்த்தனள்.4

அவ்வ ருஞ்சிசு வள்ளி மூலம கன்ற தாழ்வுகி டந்ததால்
ஒவ்வி டும்பெயர் வள்ளி யென்றவ ணோர்ப்பு ளார்தர வேற்றதந்
நவ்வி யின்சுதை குலமு றைப்படி நற்றி னைப்புன மோம்புநாள்
செவ்வி விஞ்சிவ யங்கு பன்னிரு வயத டைந்துதி கழ்ந்தனள். 5

இப்பி ராயமு ணர்ந்த கந்தனெ னும்பி ரானுயர் சொர்க்கமாந்
துப்ப ராதொளிர் கந்த வோதிது றந்து வீணைதொ ளைக்குழல்
செப்ப மாயொலி செய்து நல்விளை யாடல் கூர்தணி கைச்சிலை
அப்ப னாய்வதி தந்து கானவ னாகி வள்ளிமு னின்றனன். 6

நின்ற போதவள் பரணி னின்றுக வண்க டட்டைகள் கொண்டுநேர்
ஒன்று போகில்க ளோட்டு மாறுக ணுற்றி ரங்கிம னோகரீ
என்று கூவியுன் வாய்மு கம்விழி யிருக ரந்திரு வுந்திதாள்
மன்ற லீயர விந்த மாகலின் மலரு ளிண்டைசி றந்ததாம். 7

ஆசில் குந்தள மேக மம்பொல வணிக ளானனி மின்னியோர்
மாசின் மந்திக ளான்மு ழங்குபு மதிரை மாமழை சொரிதலின்
தேசி லங்கும ருங்கு லாமொரு சிங்கம் வாடிநு டங்கலின்
வீசி ருங்கவ ணார்கை நங்கையுன் மேன்மை யிற்சிறி தறிகிறேன்.8

கரிய கொண்டல்பி றங்க லிற்கன ருசிநு டங்கலின் வெஞ்சிலை
இரிய லின்றிவ ணங்க லிற்றுவ ரீய றோன்றலி னின்குமிழ்
அரிய செந்துணர் விரித லிற்றர ளருவி மால்வரை வீழ்தலின்
கரிசி லுன்கன சாயன் மாமயில் களிந டம்புரி கின்றதே. 9

3. ஏணம் = மான்.
9. கனருசி = மின்னல். துவர் ஈயல் = செந்நிற இந்திரகோபம்.

இத்தி றத்தவு னைப்பெ ருஞ்சுர மேயு மிப்புனம் வைத்தவர்
எத்தி றக்கடு நெஞ்ச ரம்மவெ னோடு வந்திடி னியானுனை
உத்த மப்பதி யுய்த்து நன்குபு ரப்ப லென்றுரை செய்தனன்
முத்த லத்தரு மோம்பு மாபுகழ் முனிவ னாதனு மவனரோ. 10

பதினான்காவது

தினைப்புனத் திருவிளையாடல்

(முதற்பத்து)

செவ்வேட் பரமனது ஆஞ்ஞையை மேற்கொண்ட சுந்தரவல்லி யென்னுந் திருப்பெயருடையாள் இமயமலைச் சாரலிலுள்ள தனது திருந்திய தவநிலையை விட்டு, விதிப்படி வளர்க்கப்பட்ட எரியில் மூழ்கிச் சூக்குமதேகத்தோ டெழுந்து, உலகம் பெரிதும் புகழ்கின்ற உயர்ந்த வள்ளிமலையை யடுத்து விளங்கும் பிரதேசத்தை யடைந்து, சின்னாட்கள் சண்முகக் கடவுளைக் குறித்துப் பெருந்தவம் புரிந்தாள். (1)

சக்கராயுதத்தையுடைய விட்டுணுமூர்த்தி அவ்விடத்திற் சிவ முனியென்னும் பேரோடு தங்கினார். இது முன்வினைப்பயனென் றெண்ணும்படி அழகிய உபேந்திரன் உயரிய அவ்வள்ளிமலையை யடுத்துள்ள வளம் மாறாத குறிஞ்சி நிலத்தலை வனாகிய நம்பியென்று சொல்லும்படி விளங்கினான். விளக்கங்கெடா இலக்குமி தேவி பெண்மானாகத் தோன்றினாள். (2)

இப்படித் தோன்றிய மானை அச்சிவமுனிவர் கண்கள் மோகத்தோடு தொடர்தலும், தெய்வீகமாயேற்படுங் கருப்பத்திற் சூக்கும வுடம்புடைச் சுந்தரவல்லி விரை வாகப் புகுந்தனள். அப்பெண்மானும், சுபவேளையில் ஒரு மனிதக்குழந்தையை யுயிர்த்தது. அழகுமிக்க அக்குழவியானது நிறை நரம்புடைய யாழினொலியோ? என்று வியக்கும்படி அவ்விடத்தில் இனிது வாய்திறந்தழத் தலைப்பட்டது. (3)

இவ்வழுகை ஓசையைக்கேட்ட நம்பிராசன், தன் அழகிய கைகளால் அக்குழந் தையை யெடுத்து இது முழுமுதற் பொருளாங் குகக்கடவுளருளால் நமக்குக் கிடைத் ததாமென்று சொல்லி, தன் மனைவியின் கரங்களில் நிறைந்த அன்போடு கொடுத்த போது அவளிருதனங்களிலும் பால் சுரந்தது. உடனே அவளப் பாலை யினிமையுறக் குழந்தைக் கூட்டினள். தன்னில்லத்தும் வைத்து வளர்த்து வந்தனள். (4)

அந்த அருமைக் குழந்தையானது வள்ளிக்கிழங் கெடுக்கப்பட்ட பள்ளத்திற் கிடந்தமையால் அதற்குப் பொருந்தும் பெயர் 'வள்ளி' என்பதாம் என்று அங்குள்ள வேட்டுவப் பெரியோர் அதனைச் சூட்ட அஃதேற்றது. மான்மகளாகிய அவ்வள்ளி, வேடர் குலாசாரப்படி நல்ல திணைப்புனத்தைக் காவல்செய்து வருநாளில் அழகுமிக்கு விளங்கும் பன்னிரண்டாம் வயதையடைந்து மிளிர்ந்தனள். (5)

இவ்வயது எய்தியதை யுணர்ந்த கந்தனென்னும் பிரான், மேலான சொர்க்கமாந் தூய்மையறாது விளங்குங் கந்தகிரியை விட்டுப் புறப்பட்டு, வீணையையும் வேய்ங் குழலையும் நன்கிசைத்துக்கொண்டு குற்றமற்ற திருவிளையாடல்கள் பெரிதும் புரியுந் தணிகைமலையப்பனாய்த் தங்கியருளி, பின்பு ஒரு வேட னுருவந் தாங்கி வள்ளிநாயகி முன்பு நின்றனன். (6)

இங்ஙன நின்றபோது, வள்ளிநாயகி, பரண்மிசை நின்று கொண்டு கவணையுங் கிளிகடி கருவியையுங் கைக்கொண்டு, எதிர்ப்பட்ட பறவைகளை ஓட்டுந் திறத்தைக் கண்டு உளமிரங்கி, ''மனோகரீ!'' என்றழைத்து, ''நினது வாய், முகம், கண்கள், அழகிய நாபி, பாதங்களாகிய இவை யாவும் வாசனைதருந் தாமரை மலர்போன் றிருத்தலால் பூக்களுள்ளே தாமரையே சிறந்ததாயிற்று. (7)

எறிதற்குரிய பெரிய கவணைக் கையிலேந்திய நங்கையே! குற்றமற்ற நின் கூந்தலாகிய மேகமானது அழகிய பொன்னா பரணங்களால் நன்குமின்னி ஒப்பற்ற நல்லிலக்கணம் வாய்ந்த

வண்டுகளின் ரீங்காரத்தான் முழங்கித் தேன்மழை பொழி தலாலும், அழகு துலங்கு நின்னிடையாகிய சிங்கம் (அம்மழைக் காற்றாது) ஒல்கித் தளர்தலாலும், நின் சிறப்புள் ஒருசிறி துணர்கின்றேன். (8)

(நின் கூந்தலாகிய) கரியமேகம் பொலிவுறுதலாலும், (நின் இடையாகிய) மின்னல் தோன்றி மறைதலாலும், (நின் புருவமாகிய) வானவில் முறிவுறாது வளைந்து நிற்றலாலும், (நின் அதரமாகிய) இந்திரகோபமென்னும் பூச்சி தோன்றலாலும், (நின்நாசியாகிய) அரிய குமிழம் பூவும் (நின் கால் கைகளாகிய) செங்கமலப் பூக்களும் மலர்தலாலும், (நீ கண்டத்தணிந்துள்ள முத்துமாலையாகிய்) அருவி (நின்பயோத ரமாகிய) உயர் தோற்றமுடைய மலைகளினின்று வீழ்தலாலும் மறுவற்ற நினது கன சாயலாகிய பெரிய மயிலானது ஆனந்த நடனஞ் செய்கின்றதே. (9)

இப்படிப்பட்ட சிறப்புடைய நின்னைப் பெருங்காட்டினைப் பொருந்தும் இத் தினைப்புனத்தில் வைத்தவர் அம்ம! எத்துணைக் கடினசித்தம் வாய்ந்தவராவர்! (நீ இவ்விடத்தையகன்று) என்னோடு வருவையேல், யானுன்னை உலகங்களின் மேலான பதியின்கட் சேர்த்து நன்கு காப்பாற்றுவேன்'' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினன். மூவுலகத்தோரும் போற்றும் பெருந்திருப் புகழாசிரியரான அருணகிரிநாதருடைய கடவுளாவானு மவனே. (10)

தினைப்புனத் திருவிளையாடன்;
முதற்பத்து முற்றிற்று.

திணைப்புனத்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற்கிருபத்தாறக்கரம்.

தான தானன தான தானன - (முடுகு)
த்ந்த தனதன்னா தனதந்த தனதனா.

வேட னாகிய வேல னோதுரை
மென்சொன் மறிமகள்கா துபுகுந்தி டலுமவணீர்
ஆடு பாணிந லீர மீதலி
னங்க மரபமரூர் பெயரென்கொ லெனவவனேர்
நீடுன் மாமர பாக மூர்வள
நின்று நிலவுசுரா லயகந்த மலைபெயர்தான்
காடர் நாடர்வி ணாடு ளார்தொழு
கந்த பதிபெயரார் குகநம்பி யெனவறியே. 1

மாம னார்மக ளாவை நீயுனை
மன்றல் புரியவெனா வெணிவந்த னனிசைவையே
கோம ளாகர ரூபி யேசுவை
கொண்ட சுரவமுதே யெனல்கண்ட வுடனவடான்
போமென் ஞாதியர் பால னோர்விடை
புங்க மொடுபுகல்வா ரெனவந்த வனசரவேள்
நாம னோரத மாத லேநல
ணம்பி நிலைமுன்விடே லெனையென்று சொலினனரோ. 2

சாதி சார்முறை யோதி னீர்நும
சம்பி ரமமறிவார் குழுமுன்பு செலவிசையா
தேத மாமொழி கூறு நீரினி
யிந்த விடம்விரைவாய் விடனன்றெ னவிறவுளோர்

1. ஆகம் = உடம்பு; இது, மரபு குறிப்பதாயிற்று.

கோதை கூறினள் வாதி லேவலி
கொண்ட குலவழகே யிதுமுன்பு வதுவைசெயாய்
நீதி யேயென வோதி னாயிங
னிந்தை புரிவதெனோ வெனமஞ்சி னன்வினவினான். 3

ஏணு ளீரெனை மாலை சூடுதி
யென்றெ நனகவினே னகைகொண்ட படிறெனவாய்
பேணு வாள்சொல வேட வேள்சுடர்
பிண்டு விழினும்வரா துபொயென்ற னுரையிடைவாள்
நாணு லோசனி யேபொய் யாதுகொ
னன்கு கருதெனமே லிதுவம்பு மொழியெனநான்
மாணொ டேபிர மாண மாடுவல்
வஞ்ச கமதறியே னெனவஞ்சி பரவினளே. 4

நானு மேபிர மாண மாடுவ
னன்கு தெளியெனவே ளவள்வஞ்ச கவடிவிதோ
கூனி லாநுத லார்ச கீயிவர்
கொண்டு வருமுரையா தெனல்கண்டு கழறுவையே
மான நாணமி லாவ லாரென
வம்பு மொழியுடையீ ரிவளெந்த விடமறிவாள்
போன நாளிவ ளோதி னாளெனல்
பொன்ற லுறுமுரையா மெனவின்ச கிபரவினாள். 5

ஏசி யேபல பேசு நீவிரி
ரண்டு பெயரொருநா னிவணென்செய் குவல்பலகோள்
மூசி னாலும்வி டேன்வி டேனுனை
முன்சொன் மதிதலைவீ யெனுமெண்கு ணன்முனவள்கோள்
பேசு வீர்நும வீர மாமெறுழ்
பெண்கண் முனிலையிலோ பொரவந்த துவிரகினால்
மாசு பேணுவி ரேலெ னாவிம
டிந்தி டுநொடியிலே யெனறந்து சினவினளே. 6

6. யோகம் யோகென வாயவாறு விரகம் "விரகு" எனவாயிற்று.

அடியொன்றற்கிருபத்தெட்டக்கரம்.

தான தனதன தான தனதன – (முடுகு)
தத்த தனதனனா தனதத்த தனதனனா

தேனி னுயர்மொழி யாயெ ழுதரிய
சித்தி ரவடிவியே யெனதற்பி னவிர்மணியே
வான லமுதகு ணாழி சினம்விடு
மத்த மொடெதையுநா னயர்சித்த முடையனலேன்
மான வனசரர் சாதி மரபினி
மட்ட றவுயரவே மிளிருத்த மிமுருகிநீ
ஏன நிலைகெழு கான லிதைவிட
லெற்கி னிமைசெயுமே யெனவெற்ப னினிதுசொனான். 7

பூசல் வெறியில ராயி னெனதுரை
புத்தி யெனவுணர்வீ ரதுபெற்ற வருறவினார்
வாச நிலையடை யாநு மதுமன
மட்டை வெளியிடலே யெனவுத்த மிசொலலுமே
தேசு திகழ்மயி லேசு ரமருவு
திட்ப மணமுளதே யதையொப்பி வருகுவையே
ஆசெ துவுமண வாதெ னுமுடிவை
யற்பு தகனகமே னிமறைத்து ளனிறுவினான். 8

தான தனதன தான தனதன – (முடுகு)
தந்த தனதனனா தனதந்த தனதனனா

கூறல் சரியென யானி னைவதிலை
கொன்று மகிழ்தொழிலோ ருடனெந்தை வருபொழுதீ
தீறு பெறுமுன மோடி விடுமென
விந்து வதனிசொனா ளஙன்வந்த நரவருமே
மாறின் மறைபல நீள்பல் கிளையென
மண்டி னனிறைவனோ ரெழில்கொண்ட திமிசெனவீ
நாறு மிதன்வர லாறு நவில்கெனு
நம்பி முனரொருமா யமிதென்ற னளிறைவியே. 9

9. திமிசு = வேங்கைமரம். வீ = மலர்.

மாய மெனினிது கூறு படவயர்
வன்கை புரிதுமெனா வளைகின்ற குறவரைமேல்
ஆய தலைவன டேன்மின் மகடுணை
யன்பி னுளதிதுபே ரழகென்ற பினெவருமே
நேய மொடுறையு ளேகி னர்திமிசி
னின்ற விறைவன் முனே நனிகொண்ட வடிவினையே
மேயி னனொலியன் வாழ்வு மவனவன்
விஞ்சை சரணருளே சுகமென்ற றிமினுலகீர். 10

தினைப்புனத் திருவிளையாடல்

(இரண்டாம்பத்து)

வேடனாகி வந்த வேற்பிரான் கூறிய சொற்கள் மென்மொழியினளாகிய வள்ளிநாயகியின் செவிப்புலமானவுடன் அவள், "நீர் சொன்ன சொற்கள் நல்ல கிருபையைத் தருதலால் நுஞ் சீரமரபு, வதியுமூர், பெயரென்பன யாவை?" என்று வினவ; வேற்பிரான், "நேராகவே சிறந்த நின்மரபே என் மரபு; வளப்பம் மாறாது விளங்குவதுந் தேவாலயத்தையுடையதுமாகிய கந்தமலை எனதூர்; என் பெயரோ, காட்டிலுள்ளாரும் நாட்டிலுள்ளாரும் தேவலோகத்தாரும் வணங்குகின்ற கந்தக் கடவுளின் பெயரார்ந்த குகநம்பி என்று அறிவாயாக. (1)

நீ எனக்கு அன்புள்ள மாமன் மகளாவாய்; உன்னை மணம் புரியக் கருதி யானிங்கு வந்துள்ளேன்; மடப்பம் வாய்ந்த வடிவுடையாளே! இன்குணத்தாலினிக்குந் தேவாமுதமே! நீ இதற்கிணங்க வேண்டும்" என்று கூறுவதையுணர்ந்தவுடன் அந்நாயகி, "நீர் என் சுற்றத்தாரிடஞ் செல்லும், அவர்களுமக்குத் தக்கவிடைதருவர்" என்று சொல்ல; ஆங்கு வந்துள்ள வனசரவடிவச் செவ்வேள், "நாமிருவரு நம்முண் மனமொத்துப் போதலே நன்மையாம்; நம்பிராசன் முன்பு என்னை நிறுத்த வேண்டாம்" என்று வேண்டினான். (2)

"உம்முடைய சாதி குலங்களை என் முன்பெடுத்துரைத்தீர்; உமது பெருமையை அறியத்தக்க என் சுற்றத்தார் முன்பு செல்லற்கு ஒருப்படாது, பழிப்புக்கிடமாகிய சொற்களைச் சொல்லிய நீர்

இனி இவ்விடத்தைவிட்டு விரைவில் அகன்று போதல் நல்லது'' என்று வேடர் குலமகள் விளம்பினள். பின்பு, குமரவேள், ''வாதஞ் செய்வதில் வல்லவளாகிய என் குலக்கொழுந்தே! இதற்கு முன்னே 'என்னை மணம்புரிந்து கொள்வாய்; இது முறையே' என்று நீ என்னிடங் கூறியுள்ளாய். இப்போது என்னை நிந்திப்பதியாது காரணம்?'' என்று கேட்டனன். (3)

''வாதாடலில் வலிமையுடையீர்! என்னை மணம்புரிவா யென்று எவ்விடத்து (எப்போது) யானும்மை வேண்டினேன்? உமது கூற்று நகைப்பினை யுட்கொண்ட பொய்ம்மொழியே'' என்று உண்மையைப் பேணுநளாகிய வள்ளிநாயகி சொல்லவே; வேடவேடந்தரித்த விமலன், ''திங்களும் ஞாயிறும் பிளந்து பூமியில் வீழ்ந்தாலும் எனது பேச்சிற் பொய்ம்மை புகாது; கூரியவாளு நாணும்படியான கண்ணையுடையாளே! யான் கூறியதிற் பொய்யெங்குள்ளது? கருத்தூன்றிப்பார்'' என்று புகல; இதன் மேல் வள்ளி மாதேவி, ''இது வம்புப் பேச்சேயென்று நான் சிறுமையின்றிப் பிரமாணிக்கஞ் செய்வேன்; யான் யாதொரு சூதுமறியேன்'' என்று செப்பினாள்.

(வம்பு என்பது அசப்பியம், நூதனமென்னும் பொருள்களைத் தரும்) (4)

குமரவேளும், ''யானும் என்னுரை சத்தியமானதென்று பிரமாணிக்கஞ் செய் வேன்; இதை நீ நன்கு தெளிந்துகொள்'' என்று கூற; (அதற்கு மறுமொழியாய்த்) தேவி, ''ஈதொரு வஞ்சகரூபமா யிருக்கின்றது; பிறைபோலு நுதல்படைத்த தோழீ! இவர் இங்குக் கொண்டுவந்துள்ள வழக்கு யாதென்றாராய்ந்து உண்மை தெரிவிப் பாயாக; இவர் மானமு நாணமுமில்லாத வலியர்'' என்று சொல்ல; அந்த இன்குணத் தோழியானவள், ''வம்புவார்த்தை வல்ல கந்தமலை ஐய! என் தலைவி இவ்விடத் தையல்லாது மற்றெவ்விடத்தை யறிவாள்? (இவளுள்ள நாளளவு முடனிருக்கின்ற என்னையறியாமல்) முன்பொருபோது உம்மை மணம்புரிய வேண்டினாள் என்று நீர் இயம்புதல் அழிவுறும் (பொய்) வார்த்தையாம்'' என்று கழறினாள். (5)

''என்னைப் பலவாறு ஏசிப் பேசுகின்ற நீங்களிருவர்; யானொருவன். (என் வார்த்தையை யுறுதிப்படுத்தற்கு ஒருவரையு

மழைத்து வராத) யான் இங்கு யாது செய்வேன்? (பழித்தல், சான்று முதலிய) இடையூறு எத்தனை குழுமினும் தலைவீ! யானுன்னை விடமாட்டேன், விடமாட்டேன்; நீ முன்பு சொல்லியிருப்பதை ஞாபகஞ் செய்து மதிப்பாயாக" என்று வாதாடு மிறைவன் முன்பு, வள்ளிமாதேவி'' பொய்யரே! உமது வீரமாகிய வலிமை, பெண்கண் முன்புதானோ சமர்செய்ய வந்தது! மோக விகாரத்தால் வலோற்காரமான தவறிழைக்க முயல்வீரேல் ஒருகணப் பொழுதில் என்னுயிர் மடிந்துபோம்'' என்று கூறிக் கோபங்கொண்டாள். (6)

''தேனினு மினிய சொல்லினளே! எழுதுதற்கரிய சித்திரம் போல்வாளே! எனதன்பில் விளங்கும் இரத்தினமே! தூய்மையுடை நல்லமுதகுணக் கடலே! கோபந் தணி. துராசாரமா யெதையுஞ் செய்யுங் கருத்தெனக்கில்லை. மானமுடைய வேடர்குலமரபு இனிப் பெருஞ் சிறப்படையும்பொருட்டு விளங்குகின்ற உத்தமியே! முருகியே! நீ தினைவிளையும் இக்கானல் நிலையை விட்டகலுதல் எனக்கு உவப்பை யளிக்கும்'' என்று குறிஞ்சிக் கிழவன் இனிது கூறினான்.

('முருகி' என்பது கட்டழகியெனவும் முருகன் தேவியெனவும் பொருள்படும்) (7)

''நீர் தருக்கச் சண்டையும் பெண்ணாசை வெறியும் இல்லாத வராயின், என்மொழி நியாயமானதென வுணர்வீர். அந்த நியாயம்:- என்னைப் பெற்றவரும் என்னுறவினரும் வசிக்கு மிடத்தை நீரடைந்து உமது மனத்தின்கணுள்ளதை வெளியிடலே" என்று அத்தேவி கூறியவுடன், ''அழகு பிரகாசிக்கின்ற மயிலே காட்டிலே இருவர் மனமொத்துக் கூடிக்கொள்ளுங் காந்தருவ மணமென ஒன்றுள தன்றோ? அதை நீ யொப்பி வருவாயாக. அதனாலுனக்கு எவ்வகைக் குற்றமும் பொருந்தாது'' என்னும் முடிவைத் தனது அற்புதப் பொன்மேனியை மறைத்து வந்துள்ள குமாரபகவான் நிறுத்திக் கூறினான். (8)

மதி வதனியாகிய தேவி, ''நீர் கூறுவது சரியென யானெண்ண வில்லை கொலைத்தொழில் புரிந்து மகிழும் வேடர்களோடு என் தந்தைவருஞ் சமயமிது அவர்களால் நீர் கொலையுண்ணு முன்னமே ஓடி விடும்'' என்று சொன்னாள். அப்போதே அவ்விடத்தே அவர்களும் வந்தனர். (உடனே

மாறுபாடில்லாத பலவேத சாகைகளே பல நீண்ட கிளைகளென்று சொல்லுமாறு ஓரழகிய வேங்கைமரமெனப் பூரித்து நின்றனன் இறைவன். ''பூமணங் கமழும் இம்மரத்தின் வரலாற்றைச் சொல்லுக" என்று கேட்ட நம்பிராசன் முன்பு இறைவி, ''இஃதொரு மாயம்'' என்று கூறினள். (9)

இது மாயமரமாயின், இது சிதையுமாறு செய்யும் வைராக்கியம் புரிவோமென்று கூறி அதனைச் சூழ்ந்துகொண்ட குறவர்களை நோக்கி நம்பிராசன், ''இதைக் கொல்லாதீர்கள்; இது நம் மகளுக்குத் துணையாகும்; அவள்பாலுள்ள அன்பினாற் றோன்றி யுள்ளது: பேரழகு வாய்ந்ததாயிருக்கின்றது'' என்று சொல்லியபின், யாவரும் அன்போடு தத்தம் இருப்பிடஞ் சென்றனர். பின்பு வேங்கை மரம்போல நின்ற விமலன், முன்பு திறம்படக்கொண்ட வேட வுருவத்தையே மீட்டும் பொருந்தினன். அறிஞர்களே! சந்த முனிவரது வாழ்வும் அவ்விமலனே. அவனது திருநாம விஞ்சையுந் திருவடியுந் திருக்கருணையுமே நமக்குப் பேரின்ப மாவதென்றறியுங்கள். (10)

தினைப்புனத் திருவிளையாடல்;
இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

தினைப்புனத்திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

எழுத்தளவுடையன.

நம்பி போயபி னாதன்முன் வேடனாய்
எம்பி ராட்டிமுன் பேகியெற் பேணிய
செம்பொ னேமுழு துந்தயை செய்தெனை
நம்பி வாவென வேநவின் றானரோ. 1

அரக்கி நீர்மைய டுங்குண மெற்கிலை
இரக்க நீர்மையி னும்மையி யம்பிலேன்
கரக்கு நீர்மையி னின்றுவந் திக்கதை
விரிக்கு நீர்மைவி னோதமென் றாளவள். 2

காது நன்குக லந்தசெங் கண்ணிநீ
வாது தந்திடென் சொற்கொளின் மாபெருந்
தீது கொன்றருண் ஞானவொண் சேய்பல
நீது லங்கிட வேபெற னீடுமே. 3

என்னி லத்திலெ லாநறும் பேறுமுண்
டென்னி லத்திலி லாததி யாண்டுமின்
றென்ன லத்தைய டைந்திடு வாயெனில்
உன்ன லத்தன யாவுமிஃ துண்மையே. 4

போதன் மீடலி லாவொரு பொற்புமுன்
பாத போதெவ ரும்பர சாக்கமும்
மோத மாய்நினக் கெய்துநின் முன்னுயிர்
நாத னாய்ப்பிரி யாதிருப் பேனகேல். 5

வேட மள்ளனிவ் வாறுவி ளம்பியும்
வேடர் கன்னிவி ழைந்திலண் மேலவன்
வாடு மேநனி மாணடி மைப்பயிர்
நீடு நின்னரு ணின்றுபெய் யாவிடின். 6

என்செய் கேனிரங் காயிரங் காயெனக்
கின்சொல் கூறுயி ரின்றியுய் யாதுடல்
கொன்செ யோரருள் கூரத னாலெனப்
பொன்செ யன்னவள் போதடி தாழ்ந்தனன். 7

யாவும் வல்லவ னென்றிரு யாய்முனம்
யாவு மெய்யுறக் கூறியிவ் வாறுசெய்
யாவு மாசில வன்றிரு வாடலாய்
யாவு மோரித யத்தவ ரெண்ணினார். 8

இவ்வி தம்விளை யாடிறை வேடரை
அவ்வி டம்வர வுஞ்செய்தன் னோர்களுக்
குவ்வி யாடநின் றொண்பொடி நல்கினான்
செவ்வி கூன்முது மைத்தவச் செல்வனாய். 9

நம்பி யங்ஙன நன்குப ணிந்தெழுந்
தெம்பி ரானிவண் வைகுக வென்றுவிட்
டம்பி றங்குபல் வாச்சிய மார்ப்பவூர்ப்
பம்பல் போயினன் சந்தற்ப ராவுவீர்.

தினைப்புனத் திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

நம்பிராசன் தினைப்புனத்தை விட்டகன்ற பின்பு குமரநாதன், முன்புபோல வேடனாகி எம்பெருமாட்டி வள்ளி நாயகி முன்பு தோன்றி, ''என்னை ஆபத்தினின்றுங் காத்தருளிய செம்பொன்னே! இனி, முழுதுங் கிருபை செய்து என்னை நம்பி என்பின்னே வா'' என்று வேண்டினன். (1)

''அரக்கிகளின் தன்மையும் வேறு கொல்லும்பெண்களின் குணமும் எனக் கில்லை. எனக்குள்ள இரக்கத்தன்மையினால் என் தந்தை முதலினோர்பால் உம்மைப் பற்றி யானொன்றுங் கூறினேனல்லேன். இவ்வாறிருப்ப; யாண்டோ மறைந்திருக்குந் தன்மையினின்று மிங்குப்போந்து யான் உம்மை விரும்பினது போன்ற பொருளில் இக்கதை விரிப்பது வினோதமே'' என்று அப்பெருமாட்டி கூறினள். (2)

காதளவோடுஞ் செவ்வரிக் கண்ணாளே! உன்னோடு வாதுபுரியும் என் னுரையை ஏன்று கொள்வையாயின், மிகப் பெரிய பாவங்களையெல்லாம் போக்கியருள வல்ல ஞானம் படைத்த தூய பல குழந்தைகளை நின் கீர்த்தி பெருகும்படி நீ பெறுதல் இடையறாது. (3)

எனதில்லத்தில் நல்ல எவ்வகைச் செல்வமுமுண்டு. எனதூரிலில்லாத ஆக்கம் வேறெங்குமில்லை. எனது நலத்தை நீ பெறுவை யாயின், என்னைச் சார்ந்த நலங்களெல்லாம் நின்னைச் சார்ந்தனவாகும். இது சத்தியம். (4)

இறப்பும் பிறப்புமில்லாத ஒரு சிரேட்ட நிலையும் உன் பாத கமலங்களை யாவரும் வணங்கும்படியான வாழ்வும் விருப்பம் போல நினக்குக் கிட்டும். உன் பிராண நாதனாக உன்னை

விட்டுப்பிரியாமல் உன் முன்னிருப்பேன். (இம்மொழிகளில் ஐயங்கொண்டு) நகையாடற்க. ('நகேல்' என்பதற்கு இகழேல் எனப் பொருள்கூறினுமாம்.) (5)

வேட வீரன் இப்படியெல்லாங்கூறியும் வள்ளிநாயகி அன்னோன்பேச்சை விரும்பவில்லை. அதன்மேற் பெருமான், ''இயல்பிற்பெருகு நின்கிருபையாகிய மேகம் இங்ஙனங் காலூன்றிப் பெய்யாவிடின் அடிமையாகிய பயிரெல்லாம் பெரிதும் வாடுமே. (6)

யாது செய்வேன்; தயைபுரி, தயைபுரி: எனக்கின்சொல் வழங்கு; உயிரின்றி யுடலுய்யாது; அதனாற் பெருமைபுரியத்தக்க ஓரருள்கூர்'' என்று கூறித் திருவைத் தருகின்ற அம் மகாதேவியின் அடித்தாமரைப் போதுகளை வந்தித்தான்.

(செய்யுளில் 'தாழ்ந்தனன்' என்றது வணங்கினான் எனும்பொருட்டு: ''இறைஞ்சறாழ்தல் காண்டல் வந்தித்தல்'' என்பது பிங்கலநிகண்டு.) (7)

எல்லாம்வல்ல இறைவன், எம் திருத்தாயின் சன்னிதியில் எல்லாம் உண்மை யாகவே உரைத்து, இவ்வாறு செய்தவெல்லாங் களங்கரகிதனான பெருமானுடைய திருவிளையாடல்களாகவே முழுதுமுணர்ந்த மூதறிஞர் எண்ணினார்கள். (8)

இவ்விதமாகத் திருவிளையாடல்கள் புரியுமிறைவன், நம்பிராசன் முதலிய வேடர்களைத் தினைப்புனத்திற்கு மீண்டும் வருமாறு செய்து, தான் ஒரு கூன் சேர்ந்த மூப்பையுடைய நல்ல தபசி வடிவினனாகித் தன்றலையை நடுக்கிக்கொண்டு நின்று அவ்வேடர்களணிந்து கொள்ளற்குத் திருநீறளித்தனன். (9)

அருணகிரிநாதரை அன்பிற் புகழ்வோர்களே! நம்பிராசன், அங்கே அத்தபசியை அன்போடு வணங்கியெழுந்து ''எம்பெருமானே! நீர் இங்கேயே தங்கியிரும்'' என்று கூறி அவரைவிட்டு அழகிய பல வாத்தியங்கண் முழங்கப் பொலிவுடைய தன்னூருக்குத் திரும்பினான். (10)

தினைப்புனத் திருவிளையாடன்;
மூன்றாம்பத்து முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

சுனைவளாகத்திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

வெண்ணரைத் துறவியவ் வேலை வள்ளிநீ
உண்ணலத் துணவெஃது முதவு கென்றலும்
பண்ணலப் பணிமொழிப் பாவை தேன்கனி
நண்ணவத் தினையிடி யிவற்றை நல்கினாள். 1

உண்டனன் கிழவனு முகந்து நீர்விடாய்
கொண்டவ னெனச்சுனை நீர்கொள் வேனெனல்
ஒண்டொடி கேட்டெழு குன்றொ ரீஇயஃ
துண்டிவண் வருதிரென் றோதி நின்றனள். 2

அச்சுனை காட்டுதி யளியு ளாயெனும்
அச்சரை யானொடென் னன்னை போந்திதே
அச்சுனை யெனலுமஃ தருந்தி யாயிழாய்
அச்சம்விட் டணைந்திடி லாசை தீர்வலே. 3

என்றனன் கேட்டவ ளிரண்டு காதுமூ
டொன்றுகை யாற்றிநன் கோடி னாளஙன்
நின்றுள னோமுரு நிகழு மாகரிக்
கன்றினை யழைத்துருங் காட்டு கென்றனன். 4

யானையு மதுசெய யானைக் கஞ்சுவாள்
யானையை யோட்டுதிர் யாரும் வேறிலை
நானைய மீந்தது நலிந்த தேயென
மோனையன் மொழிப்படி மொய்யும் போயதால். 5

இச்செயல் கணித்தவவ் விறைவி மூப்பரும்
முற்செயல் வேடரு மோகங் கூர்தலும்
அச்சுறுத் திடலுநல் லளியிற் பேசலும்
மெச்சலும் வணங்கலும் வேங்கை போந்ததும். 6

சங்கிலித் தொடரெனத் தமியள் காண்டலென்
எங்குலக் கடவுளென் றிருக்கும் வேற்குக
மங்கலத் திருமுரு கைய வானவர்
தங்களைப் புரந்தவென் சாமி கூறுதி. 7

ஈங்கெனக் கார்துணை யாரை யெண்ணுவேன்
ஏங்கெனக் கருள்புரி யென்று நெஞ்சம்வாய்
வீங்கிடக் காண்கிழ மேனி யான்றிரு
ஓங்குதன் மெய்வடி வொளிர நின்றனன். 8

நின்றவன் றனையவ ணெடிது தாழ்ந்தனள்
மன்றலங் கடம்பினன் மாசில் பார்வைநெஞ்
சென்றுள கொடுதெய்வ வியக்க மாய்க்கலந்
தென்றிரு நாயகி நீயென் றோதினான். 9

நீசொன வாறிங னிகழ்ந்த யாவுமென்
ஏசறு மாடல்க ளேயென் மூலநீ
பாசறை மேயதும் பலவென் றொல்கினான்
தேசனு பூதியன் சீர்கொள் செல்வரே. 10

பதினைந்தாவது

சுனைவளாகத் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

அவ்வேளையில் வெள்ளிய நரைமீதூர்ந்த தபசியாயுள்ளான் ''வள்ளி! நீ உண்ணும் நல்ல உணவுகளுள் எதையேனும் எனக்குத் தருக" என்று கேட்டவுடன், பண்பயி லின்சொற் பாவையாம் அம்மை, தேன், பழங்கள், கிடைத்த புதிய தினைமா ஆகிய இவற்றை யீந்தனள். (1)

கிழவனும் உகந்து அவற்றையுண்டனன். அங்ஙனம், நீர்வேட்கை கொண்டவ னென்னும்படி ''சுனைநீரினையே

10. பாசறை = துன்பம், "செல்லல் பாசறை பையுள் சூர்துயர்" என்பது சேந்தன்றிவாகரம்.

குடிப்பேன்'' என்று அம்முதியோன் கூறுதலை அவ்வம்மை கேட்டு, ''அதோ தோன்றும் ஏழுகுன்றுகளுக்கும் அப்பாற்சென்று அந்நீரினைக் குடித்துவிட்டு இங்கே வாரும்'' என்று சொல்லி நின்றனள். (2)

''(அளியில்லா இத்தோழிபோல்பவ ளாகாத) அளியுளாய்! அந்தச் சுனையை எனக்குக் காட்டுவாயாக'' என்று வேண்டும் அக்கிழவனோடு எம் அன்னை சென்று ''இதுவே அச்சுனை'' என்று சுட்டிச்சொல்லலும், அக்கிழவன், அந்நீரைப்பருகிவிட்டு, ''நல்ல ஆபரணங்களை யணிந்தவளே! அச்சம்விட்டு என்னை நீ அணைவையானால் என்னாசை தீரப்பெறுவேன்'' (3)

என்றனன். இம்மாற்றங் கேட்ட வள்ளிமாதேவி இரண்டு செவிகளையுந் தன் கைகளான் மூடிக்கொண்டு விரைந் தோடினாள். அவ்விடத்து நின்றுள்ள நிமலன், பிரணவவடிவு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு பெரிய யானைக்கன்றினை யழைத்துப் ''பயங் காட்டுக'' என்று சொல்லினன். (4)

அந்த யானையும் அவ்வண்ணஞ் செய்ய; அதற்குப் பயந்த தேவி, ''யானையை ஓட்டுவீராக: இங்கெனக்குதவி செய்வார் வேறெவருமில்லை; யானுமக்கிட்ட பிக்ஷையாகிய தருமமும் இங்ஙனம் பயனில்லாதொழிந்ததே'' என்று கூற; கிழவனாய் நிற்கும் முதல்வன் சொல்லின்படி அந்த யானையுந் திரும்பிப் போய்விட்டது. (5)

கிழ மேனியானது சொன் மாத்திரையிலேயே அந்த யானை போய்விட்ட அதிசயத்தைத் கணிதமிட்ட அவ்விறைவி, ''இக்கிழவரும் இதற்கு முன்னான செயல்களைச் செய்த வேடக்குரிசிலும் என் மீது மோகங்கூர்ந்தமையும், பயங்காட்டிய தன்மையும், நல்லன்போடு பேசியதன்மையும், என்னைப் புகழ்ந்தமையும், வந்தனித் தமையும், வேங்கைமரந் தோன்றினமையும்,- (6)

ஒன்றன்பின்னொன்றாஞ் சங்கிலித் தொடரைப்போல யான் காண்டலென்னோ? எங் குலதெய்வமென விருக்கின்ற வெற்றிவேற் குகனே! மங்கலமுடைத் திரு முருகையனே! தேவர்களைக் காத்தருளிய என் சுவாமீ! சொல்லியருள்வாயாக. (7)

இவ்விடத்தே எனக்கு யார் துணை? இத்தருணம் மற்றியாரை எண்ணுவேன்? அழுது திகைக்குமெனக்கு நின்னருளைப் புரிவாய்'' என்று நெஞ்சும் வாயும் விம்மித் துடித்தலைக் கண்ணுற்ற கிழமேனியான், தனது திருவோங்கு முண்மைவடிவம் பிரகாசிக்க நின்றருளினன். (8)

இப்படி முன்னிற்கு முதல்வனை அவ் வள்ளி மாதேவி, பஞ்சாங்கமும் பொருந்த வணங்கினள். வாசனை பொருந்திய அழகிய கடப்பந்தாரினனாகிய குமரவேள், தனது குற்றமற்ற திருநோக்கையுந் திருவுள்ளத்தையுங் கொண்டு தெய்வீக இயக்க அத்துவைதமாய் அவளகத்தும் புறத்துங் கலந்தருளி ''நீ என்திரு நாயகி'' என்றருளிச்செய்தான். (9)

''நீ சொன்ன படி இஞ்ஞான்று நிகழ்ந்த அனைத்தும் என்னுடைய குற்றமற்ற திருவிளையாடல்களே. என்பொருட்டு நீ துன்பப்பட்டதும் அதிகமே'' என்று உளம் வருந்துவோனாயினன் அக்குமரவேள்; ஞானவிளக்கமாங் கந்தரனுபூதி யாசிரியரது சீர்மைகொள் செவ்வர்காள்! (10)

சுனைவளாகத் திருவிளையாடன்;
முதற்பத்து முற்றிற்று.

சுனைவளாகத்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அடியொன்றற்கிருபதக்கரம்.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

நீடு மங்கள வள்ளியை வேற்கை நிஞ்ம லன்பரி வானனி நோக்கிப்
பீடு விஞ்சரு ணாயகி நின்சீர் பேணு வேன்பிரி யேனினி யூரார்
கூடு மன்றிடை யோர்மண நன்கு கூடு மாகலி னீதினை யோம்பல்
நாடு கென்றன ணங்கையு மொப்பி நாய கற்றொழு தேனல டைந்தாள்.1

செந்தி னைக்கதிர் முற்றின கொய்யுஞ் செய்கை நேர்ந்தமை யாற்குற மின்னார்
வந்தெ யிற்குடி வாவென மூரன் மந்த மார்முக வள்ளியு மேகி
அந்த மிக்கவ கத்திடை வைகி னாளி ராவெனை யாடுரை யின்னும்
இந்த மக்களு டம்புட னென்னை யிக்கு டிக்கணி ருத்திய தென்னே. 2

நின்னை நான்பிரி யேனென வோதொண் ணீதி யேபிரி வெய்திய தென்னே
பொன்னை நீங்கணி யென்பது முண்டோ பூவன் மேனிமு தாலென வோதித்
தன்னை வோங்கவு லாவினள் பள்ளி தான டைந்தில ளாடவர் சாதப்
பொன்னை மாந்தணி மாதர்து யின்றார் புட்டு யின்ற துயின்றில ளெந்தாய். 3

ஈயு றங்கின வூருயிர்ப் பேத மேயு றங்கின நீருயி ரேணார்
பேயு றங்கின பீடுடை மாவின் பேதம் யாவுமு றங்கின நீடு
வேயு றங்கின வேனைய தாவ ரங்கள் யாவுமு றங்கின வேலை
வாயு றங்கரி யோர்மகள் சீத வாண்ம லர்க்கணு றங்கில வாலோ. 4

இந்நி லைப்படு நுண்ணிடை கீழ்மே லெல்லை யெங்கணு நோக்கின ளேசில்
நன்னி லைப்படு வாருள மார்தன் னாய கன்வரல் கண்டிலள் பின்னாத்
தன்னு தற்பிறை வேர்க்கவு யிர்ப்புத் தானெ ழப்பசு மைத்திரு வன்னி
இன்னு ரைத்தமி ழுந்தடு மாற வெம்பி ரானெனக் கூவினள் பல்கால். 5

ஆரு மம்பொருள் பாட்டினு மேவே றாயி ருப்பது முண்டுகொல் பூவைச்
சாரும் வம்புத னிப்பொரு ளன்றே சார்க னந்தவிர் நீளமு முண்டோ
ஈரு டம்பிடை யீருயி ராக வேயி ருத்தலு மன்பிலர் போக்கைச்
சேரு மென்றுக டற்குளிர் முத்தைச் செங்கண் முத்ததி னாற்றக னித்தாள். 6

நாடு மின்னுயிர் நாதவென் னாவி நாத பல்லுயிர் நாதபொன் னாடர்
தேடு நன்னர்வ ழாதரு டேவ தேவி நீயென வோதிய தேவே
வாடு மென்முக மெங்ஙனம் விண்டேர் மல்கு மென்றுபி னல்லினை நோக்கி
ஈடு ணென்னைவ ருத்துதல் போலின் பீகி லாய்கொல்வி சும்பென வென்றாள். 7

---

3. *சாதருபம் என்னும் பொன்னே "சாதப்பொன்" எனப்பட்டது. இது, "சாத ரூபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ் – சாம்பூ நதமிவை நால்வகைப் பொன்னே" என்ற பிங்கலந்தை கூறுகின்ற நால்வகைப் பொன்களுள்ளும் முற்பட்டு நிற்பதாகும்.* **சாதம்** *= கலப்பின்மை எனும் பொருள் பயக்கும்.*

5. **உயிர்ப்பு** *= பெருமூச்சு.* **வன்னி** *= கிளி.*

7. **அல்** *= இரவு.* **ஈடு** *= குழைவு.*

பஞ்ச பாதக முஞ்செயு பாயம் பார வேணிக மண்டல நீறு
மஞ்ச றாநய தண்டுகல் லாடை மல்க நிற்றலெ னாவவை கொண்டோர்
நெஞ்சு மோமுரு காவென வுன்னி னோ்ப வந்தப வாள்வது முண்டே
துஞ்ச னூறென்வி ழிக்கய லிங்கே துஞ்ச வென்னைம றந்ததெ னென்றாள். 8

உள்ளி ருந்துய்பொ லாவெளி றேமே லோடி மேனிம றைத்தென மென்மை
வெள்ளை யம்பரம் வீக்கியுள் ளாரின் மேவி யாழினு மென்மொழி யாரை
ஞெள்ளல் விஞ்சுத னத்தைநி லத்தை நெஞ்சி னைக்கவர் வோர்குக வாளென்
றுள்ளி னுங்கொள லுண்டரு ளிங்கெ னுள்ள நைய மறந்ததெ னென்றாள். 9

எற்றி னந்திதி வாரமி ராசி யேறு கோள்கர ணங்களு மற்றும்
வெற்றி விஞ்சுநி லாதுத யஞ்செய் மெய்ய ருங்குக வாளெனின் வாழ்வார்
ஒற்றை யன்றிலை யொத்திங னான்றா னுள்ளு டைந்துபு லம்பலெ னென்றாள்
மற்றி னும்புகல் வேனனி கேண்மின் மாசில் செவ்வரை யானெறி யன்பீர். 10

சுனைவளாகத் திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

இடையறா மங்கள சொரூப வள்ளிப்பிராட்டியை வேற்கர விமலன், அன்பு கூர நோக்கி, ''பெருமைமிக்க அருட்காதலீ! நின் சிறப்பைப் பேணும் யான் இனியுன்னைப் பிரியகில்லேன். நின் குறிச்சி வாழ்குநர் குழுமிடு சபை முன்னர் நமக்கொரு திருமணம் இனி நன்றாய்க் கூடுமாதலால், நீ தினைக்காவல் செய்வதை மேற்கொள்வாயாக" என்று பணித்தனன். தேவியு முடன் பட்டுத் தன்னுடைய நாயகனை வணங்கித் தினைப்புனஞ் சேர்ந்தனள். (1)

(அஞ்ஞான்று சேயவன் செயலாற்) செந்தினைக் கதிர்கண் முற்றின. அவற்றை அறுக்குஞ் செய்கையு நேர்ந்தமையாற் குறப்பெண்கள் வந்து ''இனி நீ நங்குறிச்சிக்கு வருதி'' என்று அழைக்க; புன்னகைப் பொலிவுடை முகத்தினளாகிய அம்மையும் அவ்வாறே புறப்பட்டு அழகுமிக்க தன்னரண்மனைக்கண்ணே தங்கினாள். அன்றிராப் பொழுதில், ''என்னை ஆண்டுகொண்ட துரையே! இன்னும் என்னை இம்மானுட உடம்பில் இக் கிராதர்குடியில் வைகும்படி வைத்திருப்பது என்னே? (2)

9. உள்ளார் = வறுமையில்லார்.

நின்னை யான்பிரியேனென்று அருளிய நல்ல நீதியே! இப்போது பிரிவெய்திய தென்னே? பொன்னை நீங்கிய பூடணமு முண்டோ? செம்மேனி முதலே!'' என்றியம்பித் தனது மன நைதலதிகரிக்கும்படி உலாவினாள்: படுக்கையறைக்குச் சென்றாளல்லள். ஆண்பாலாருஞ் சாதரூபப் பொன்னை மறைத்துள்ள ஆபரணமணிந்த பெண்பாலாரு நித்திரை செய்தனர். பறவைகளுமுறங்கின. எம் அன்னையாகிய வள்ளிமாதேவி மட்டும் உறங்கினாளல்லள். (3)

ஈயின முறங்கின, நகரும் பிராணியினமெல்லா முறங்கின. நீர்வாழ்வனவும் வலிபொருந்திய பேயினங்களு முறங்கின. பெருமையுடைய விலங்கினம் யாவுமுறங் கின. நெடிய மூங்கில் களுறங்கின. மற்றுமுள்ள தாவர வருக்கங்களெல்லா முறங்கின. திருப்பாற்கடற்க ணுறங்குவோனுடைய ஒரு புதல்வியின் குளிர்ந்த விளக்கமுடைய நயனமலர்கண்மட்டு முறங்கவில்லை. (4)

இந்நிலைமையிற் றுன்புறும் எம்பெருமாட்டி, விண்ணும் மண்ணுந் திசை யனைத்து மெதிர்நோக்கியும் மாசற்ற ஞானநிலை கைகூடியவருள்ளத்திற் பொருந்தும் தன்னொரு நாயகன் வருகையைக் கண்டாளல்லள். பின்பு, தனது இளஞ்சந்திரனை யொத்த நெற்றி வியர்க்கவும், நெடுமூச்செறியவும், அழகிய பைங்கிளியின் இனிய மொழிபோன்ற தன்றமிழ்ச்சொல்லுந் தடுமாறவும் (நின்று) ''எம்பிரான்'' என்று பன்முறையும் அழைத்தாள். (5)

''பாட்டிற் பொருந்திய அழகிய பொருள் அப்பாட்டிற்கு வேறாயிருப்பதுமுண்டோ? பூவின் மணம் பூவிற் கன்னியமாய் நிற்கும் பொருளன்றே? ஒரு பொருளைச் சார்ந்துள்ள கனத்தை நீங்கிய நீளமு முண்டோ? இரண்டுடம்பி லிரண்டுயிரா யிருத்தலுங் காதலா லொரு மியாதிருப்பவர் போக்கினையே யடுக்கும்'' என்று அவள் விளம்பித் தானணிந்திருந்த கடற்படு குளிர் முத்தினை அழுகையாற் சிவந்த கண்ணின் வெந்நீர்முத்தாற் சாம் பராக்கினள். (முத்துமாலை கரிந்துபோயிற்று என்றபடி) (6)

''உம்மைநாடும் இன்னுயிர்கட்கெல்லாந் தலைவரே! என் பிராண நாயகரே! எண்ணில்லாப் பசுக்களுக்கும் பதியே!

விண்ணுலகத்தார் விரும்பு நன்மைகள் வழுவாமல் அருள்செய்த தேவே! நீ என் தேவி என்றுரைத்தருளிய தேவே! உமது பிரிவினால் வாடியுள்ள என் முகம் எவ்வாறு மீட்டும் அழகோடு விளங்கும்?'' என்று அவள் கூறிப் பின்பு இராத்திரியை நோக்கி, ''பிரிவினாற் குழைவுபடுகின்ற என்னை நீ இப்போது துன்புறுத்துதல் போல விடிவதற்குள்ளாக இன்பு செய்யாயோ? (உலகுக்கு மழையைப் பெய்யாமையினால் முன்னர் இடுக்கணும் அதனைப் பெய்தலாற் பின்னர் மகிழ்ச்சியுநல்கும்) மேகம்போல'' என்றுரைத்தாள். (7)

கொலை, களவு, பொய், கள், காமமென்னும் ஐம்பெரும் பாதகங்களையுஞ் சுலபமாகச் செய்தற்கு உபாயமாவது, (பஞ்சமுத்திரை யென்னப்படுங்) கனத்தசடை, கமண்டலம், திருநீறு, வன்மையறாத நல்ல யோகதண்டம், காஷாயவுடை ஆகிய ஐந்தும் விளங்க நிற்றலேயென்று அவற்றைத் தாங்கின வஞ்சகர் நெஞ்சுதானும், 'ஓம் - முருகா' என்று கூறித் தியானித்தால் அவர் பாவமற ஆட்கொள்வது முண்டன்றோ? துயிலொழிந்த என் கண்ணாங் கயல்கள் வாடும்படி என்னை அக்கிருபை மறந்த தெவ்வாறோ? என்று அவளிரங்கினாள். (8)

உள்ளே விம்மியிருந்த வெள்ளறிவாகிய வெள்ளை, புறத்தும் படர்ந்து மறைத்த தென்னும்படி மெல்லிய வெள்ளாடைகள் புனைந்து கொண்டு வறுமையில்லாதார் இல்லத்தையடைந்து யாழிசையினும் மிருது பாஷிதமுடைய மகளிரையும், மிக்க தனத்தையும், நிலத்தையும், மனத்தையும் அபகரிப்போர், 'குகக்கடவுளே! ஆண்ட ருளுக'' என்று நினைக்கினும் ஆட்கொள்ளலுண்டே. அவ்வித கருணை, இங்ஙனம் என் னெஞ்சம் நையும்படி என்னை மறந்தது யாதுபற்றி? என்றாள் அத்தேவி. (9)

விளக்கமுடைய தினமும், திதியும், வாரமும், இராசியும், அந்த இராசிகளிலேறு கிரகங்களும், கரணங்களும், ஏனையவும், சாதகனுக்கு வெற்றி மீக்கொள் நிலையினில்லா திருக்கப் பிறந்த வுடம்பினரும், 'குகனே! ஆண்டருள்' என்பரேல் அவரும் வாழ்வரே. இங்கே நான்மட்டுந் தனிப்பட்ட அன்றிற் பறவையைப் போன்று உள்ளமுடைந்து புலம்புதலெவ்வாறு நிகழ்கின்றது? என்று நொந்தனள் அப்பிராட்டி. குற்றமற்ற அருணகிரிநாதர்

நடையினிடத்தன் புடையீர்! மேல் நடந்தவற்றையுஞ் சொல்லுவேன் விருப்பத்தோடு கேட்பீர்களாக. (10)

(தினம் = நாள். இது, நிகண்டுகள் கூறுமாறு 'முதனாள்' என்னும் பெயரிய அச்சுவினி முதலாகவுள்ள 27 - நட்சத்திரங்களையுங் குறிக்கு மென்க.)

சுனை வளாகத் திருவிளையாடல்;
இரண்டாம் பத்து முற்றிற்று.

பதினாறாவது

செழுஞ்சோலைத்திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.
அடியொன்றற்கிருபதக்கரம்.
இரண்டுசீர்வண்ணம்.

தண்ண ருட்கட லுக்கிட மாயுஞ் சாத தன்மம தற்கிளை யாயும்
எண்ணு நர்க்கிகல் பண்ணுநர் கட்கே ணேறு கேசரி யாயும றாத
அண்ணன் மிக்கக லைக்கட லாயு மார ருங்குண மாமலை யாயும்
விண்ண வர்க்கிறை யாயுநி லாமென் வேந்தெ னல்லன்மு ருக்கில
தன்றே. 1

என்று கூறிநெ டுங்கடு வேனி லென்ப தோடழ லும்புகு வெம்மை
நின்று வாடிள மானென மானி நீடு வெம்பிய ரற்றல்க ணுற்ற
மன்ற லாரள கச்சகி மான்ம தக்கு ழம்புப னிப்புன றோய்பொன்
துன்று பீலியி னால்விசி றிப்பைந் தோகை நீகரை காரண மோதாய்.
2

1. இளை = வேலி
2. 'வேனில்' - இது. முதுவேனிலென வறியக் கிடக்கின்றது. அது, சித்திரை வைகாசியாகிய இளவேனிற் பருவத்து வசந்தகாலங் கடந்தெய்தும் ஆனி ஆடியாகிய பருவமாம். இதனையே முதுகோடை யென்றும். இதற்குரிய காற்றினை மேல் காற்றென்றுங் கூறுவோர் வசந்தகாலக் காற்றினைத் தென்றலென்ப ரென்க.

நன்ன ரோங்கிரு நீலமு முத்து நல்ல ரத்தமு மின்னல முள்ளாய்
இன்னல் வீங்குற லென்னின தேர்நீ ராழி யைக்குக வேளெழில் கொள்ளை
கொன்னொ டாம்படி கொண்டது கொல்லோ கூறு கென்றன ளன்னவ ணோக்கி
என்னை யாண்டருள் கோவெளி நின்றா லென்னொ டங்கடை யென்றனண் மானி. 3

நள்ளி ராவிலிவ் வாறுத னல்லா ணைத லெண்ணிய ஞானகு ணாள
வள்ளி யோன்முனி யம்புக டாங்கி மாவ னப்புறு கோவென நம்பி
ஞெள்ளன் மாளிகை வாயிலி னிற்கு நேர்மை கண்டன டோழியு மஞ்ஞான்
றுள்ளம் யாதிவ ணிற்கிற கோவே யோது கென்றுவி னாவின ளன்னாள். 4

ஆர்வ வஞ்சியை யேகொண ராயென் றார்வ மிக்கவ னோதலு மன்னாள்
பார்வி ணம்பளி யாளுடன் வந்தெம் பாக்கி யம்மிது காத்தருள் வீரென்
றேர்வி ளங்குபி ராட்டியை விட்டுள் ளேகி னாளங னெம்பெரு மாட்டி
தார்வ யங்குத னாயக னோன்றா டாழ்ந்து கண்மழை சோரவெ ழுந்தாள். 5

அம்ம ழைக்கம லங்கடு டைத்தா ரன்பி னார்கலி யேதெளி நாளை
இம்ம யக்கமெ லாமிறும் வாரா யென்ற ழைத்தவ ளோடொரு சோலைக்
கொம்மை யுற்றன னெந்தையெ னம்மை கொற்ற வேலுடை யீரெனை யாளல்
செம்மை மிக்கமெய் காட்டனி னைத்தல் செய்யி னாம்பிற செய்ததெ
னென்றாள். 6

மின்னை நேரிடை யாய்பனி முல்லை மேவு மொண்ணகை யாய்நின தேசில்
கன்னி வீரமெல் லாவழி யாலுங் காட்டி னேனுல குக்குர மாகும்
என்ன லாடல னந்தம வற்று ளீடில் சேய்மையு ருப்பல மூப்பும்
அன்ன வாபல விந்நிலை காளை யண்ணு மாகலி னின்முனெய் திற்றே. 7

வேத சாகையு மென்னுரு வென்ன வேங்கை யாகின னேசொன காளை
ஆத றான்கும ரத்திரு வீதுன் னார்வ நாடிய காரண மாலென்
றோதன் மேயவென் மாதுல னீந்த வோவி யத்திரு நீயெனை நாடிக்
கோத ணாதிரு காற்றவ நோற்றே கொள்க வென்றதெ னாவிறை
சொன்னான். 8

சொல்லி யோகத னாற்குரு சீடன் றோமி னெஞ்சுக லந்தறி விக்கும்
வல்லை போன்மட வாளுள ளாவி மன்னி முன்னைய காட்டவ றிந்த
வல்லி வாண்முக நோக்கிய காளை மாதர் கட்கர சீயுனை நீத்தெவ்
வல்லி யோடிங னேர்ந்தன செய்துண் மல்கு மிவ்வுரு வென்றுமு
ரைத்தான். 9

பத்தி வீடறை யுந்தமிழ் வேதம் பாடு செவ்வரை நாமனை யாளோர்
சித்த னாமயில் வேலிறை பாதந் தேவி தீண்டிவ ணங்கியென் வாயான்
உத்தி யானுமை யேசியி கழ்ந்தே னொண்மை யில்லிபொ றுத்தருள் கின்னும்
புத்தி போதர நீர்புகல் யாவும் பூவை கேட்கவு ளேனினி தென்றாள். 10

பதினாறாவது

செழுஞ்சோலைத் திருவிளையாடல்

(முதற்பத்து)

குளிர்ச்சி பொருந்திய கிருபா சமுத்திரத்திற்கு உறைவிடமாயும், சத்தியமான தருமத்திற்கு வேலியாயும், தம்முடைய (திருவடி களைத்) தியானிப்போர்கட் கிடையூறு செய்வோர்கட்கு வலிமிக்க சிங்கமாயும், குறைவுபடாப் பெருமைமிக்க கலைகளின் கடலாயும், ஆர்ந்த அருங்குணப் பெருமலையாயும், தேவர்கட்குத் தலைவராயும் விளங்கும் என் தலைவர் என் துன்பத்தைத் துடைக்கவில்லை. (1)

என்று சொல்லி, நீடிய கொடிய கோடைக்காலத்தோடு நெருப்புங் கலந்துள்ள வெப்பத்திலகப்பட்டு வருந்தும் இளமானைப்போல வள்ளிமாதேவி பெரிதும் வெம்பிப் பிரலாபித்தலைப் பார்த்த நறுமணக் கூந்தலுடைத் தோழியானவள், கஸ்தூரிச் சாந்திலும் பனிநீரிலுந் தோய்க்கப் பெற்ற பொன்னா னெருக்கப்பட்ட (பிடியுடை) மயிற்பீலி விசிறியால் விசிறி, பசிய மயில்போல்வாளே! நீ இப்படி நைவதன் காரணத்தைக் கூறுவாயாக. (2)

நலம் விளங்கும் இரண்டு நீலோற்பலங்களும் (விழிகளும்), முத்துக்களும் (பற்களும்), நற்பவளங்களும் (இதழ்களும்) பிரகாசிக்கின்ற எழிலுடையாளே! மேலு மேலுந் துன்பமதிகரிக்க

நீ நைவது யாது காரணம்? நின் எழிலாகிய பாராவாரத்தைக் குகவேளின் எழில் பெருமையோடு ஏற்புடையளவுங் கொள்ளை கொண்டதோ? எனக்கறிவிப்பாயாக என்று கேட்டனள். அத்தோழியைப் பார்த்து, ''என்னை ஆண்டருளிய தலைவர் (நம்மில்லத்திற்கு) வெளிப்புறத்தில் நிற்பாராயின், என்னையுடன் கொண்டு அங்குப்போய்ச் சேர்வாயாக'' என்று மானியாகிய வள்ளிப் பிராட்டி கூறினாள்.

('மானி' என்பதற்கு மானமுடையாள், மான் வயிற்றில் வந்தாள் என்னும் பொருள்கள் கொள்ளப்படும்.) (3)

இவ்வாறு தன்தேவி நடுநிசியில் வருத்தமுறுவதைத் திருவுளத் தெண்ணிய ஞானகுணாள வள்ளல், வில்லம்புகளைத் தாங்கிப் பேரழகுடைய இராசகுமார னென்று சொல்லும்படி நம்பிராசனது பெரிய மாளிகையின் வாயிலினிற்கின்ற ஒழுங்கினைத் தோழியும் பார்த்தனள். அப்போது, இங்கு நிற்கின்ற கோவே! உமது கருத்தென்ன என்று அவள் கேட்டனள். (4)

எனதன்பிற்குரிய வள்ளியை இங்குக் கொண்டுவருக வென்று அன்புமிக்க கடவுள் கழறியவுடன் அத்தோழியானவள், மண்ணவரும் விண்ணவரும் நம்பும் படியான தயா சிந்துவாகிய வள்ளிமா தேவியோடு வந்து, ''இவள் எங்கள் பெரும் பாக்கியம். இப்பாக்கியத்தை நீர் காத்தருளக்கடவீர்'' என்று கூறி அழகு விஞ்சு தன் தலைவியை அங்குவிட்டு அரண்மனைக்குட் சென்றாள். அப்போது எம்பெருமாட்டி, மாலையணிந்த தன் நாயகனுடைய வலிய திருவடிகளை வணங்கிக் கண்ணீர்மல்க எழுந்து நின்றாள். (5)

எம் பரமபிதாவாகிய முருகவேள், நீர்சொரிகின்ற அக்கண்மலர்களைத் துடைத்து ''எனதன்புக்கடலே! கலக்கந்தவிர்: நாளைப்பொழுது இப்போதுற்ற மயக்கமெல்லாந் தீரும்: வாராய்'' என்று அழைத்துப் பிராட்டியோடு ஒரு பூஞ்சோலையிலிருந்த பீடத்தின் மீதமர்ந்தனன். அப்போது எம் பரம மாதாவாகிய வள்ளிப்பிராட்டி ''வெற்றி வேலுடையீர்! செவ்வண்ணம் மிகுந்த தேவரீரது திருமேனியைக் காட்டலாலுமே திருவுள்ள சங்கற்பத்தாலுமே என்னை யாட்கொள்ளல் தேவரீருக்குச் சாத்தி யமாகுமே. வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்ட தென்னோ?'' என்று வினவினாள். (6)

''மின்னலையொத்த இடையுடையாளே! குளிர்ந்த முல்லை மலரை யொத்த ஒள்ளிய தந்தபந்தியுடையாளே! நினது குற்றமற்ற கற்பின் வீரத்தை எல்லாப்படியாலும் உலகத்திற்குப் புலப் படுத்தினேன். உயிர்கட் குறுதிபயக்கும் என்னுடைய நல்ல திருவிளையாடல்கள் எண்ணில்லாதனவாம். அவற்றுள் நிகரற்ற குழந்தை யுருவங்கள் பல. மூப்புவடிவங்களும் அப்படியே பல. இப்பொழுது உனதெதிரிருக்கின்ற வடிவங் காளைப்பருவத்தைப் பொருந்துமாதலின் அது நின்முன் தோன்றிற்று. (7)

வேதத்தின் சாகை (=பிரிவு)களும் என் உருவென்று விளக்க வேங்கைமர மாயினேன். மேற்சொன்ன காளைப்பருவ வடிவந்தான் பதினாறு பிராயமுடைக் குமரத்திருவென்பது. இஃது உன் ஆர்வம் விரும்பிய காரணமாவது, திருமாலென்னும் பெயர்பொருந்திய என் மாமனளித்த சித்திரநிகர்த்த திருவாகிய நீ என்னை நாடிக் குற்றமொன்று மணுகாமல் இருமுறை தவங்கிடந்து என்னை மணம்புரிந்து கொள்க என்றதேயாம்'' என்று இறைவன் கூறினான். (8)

இவ்வாறு கூறி, ஒரு யோகாசாரியன் தன் சீடனது மாசகன்ற நெஞ்சிற் கலந்து உண்மையுணர்த்துஞ் சக்திபோல, பெருமானும் பிராட்டியின் உள்ளத்தில் அத்துவிதமாய்க் கலந்துநின்று அவளுடைய முன்னிலைமைகளைக் காட்டக்கண்ட அவளது ஞானகாந்தி பொருந்திய முகத்தை நோக்கிய அக் குமரநாதன், ''மங்கையர்க்கரசியே! எனது இவ்வுருவமானது நின்னைநீத்து மற்றெம்மாதினோடு இங்கு நிகழ்ந்தனவற்றைச் செய்து உளமகிழ்ச்சி யெய்தும்?'' என்றும் அன்புரை பகர்ந்தருளினான். (9)

பக்தி முக்தி பகருந் தமிழ்வேதத்தைப் பாடியருளிய அருணகிரி நாதனாரை ஆண்டுகொண்ட சித்தனாகிய வேன்மயில் விமலன் திருவடிகளைப் பிராட்டி, தொட்டுவணங்கி, ''அறிவிலியாகிய யான் என் வாக்காலும் மனத்தாலும் உம்மை நிந்தித் திகழ்ந்தேன்; அக்குற்றங்களைப் பொறுத்தருளல் வேண்டும்; இன்னமும் எனக்கு ஞானமோங்கும் பொருட்டு நீர் உபதேசிக்கு மெவற்றையுஞ் செவிக்கொள்ளப் பிரியத்தோடு சித்தமாயுள்ளேன்'' என்றியம்பினாள். (10)

செழுஞ்சோலைத் திருவிளையாடன்;
முதற்பத்து முற்றிற்று.

செழுஞ்சோலைத்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மண்ணொடு விண்ணும் போற்ற மல்குமான் மகளை நோக்கி
எண்ணொடு விளிவு மில்லா விறைசொலும் வளைக்கை மானி
கண்ணொடு பவள வாய்மெய் காட்டிவை குதலை யின்சொல்
பண்ணொடு கூடு நீயெற் பார்த்திகழ்ந் துரைத்த வெல்லாம்.1

ஆதலாற் பிழையெண் ணேன்மற் றறைகுவல் கேட்டி யுன்முன்
மாதராண் முன்னு நின்றன் முன்னுமே மறுவில் காளைக்
காதலாய் நிற்கு நான்றான் கவினுமை யேறூர்ந் தோன்முன்
கோதணா வாறு சென்னிக் குழவியு மாகி நிற்பேன். 2

அரனெனு மொருவன் முன்னு மருந்தமிழ் முனிவன் முன்னும்
பரனவில் குரவ னான படியெனச் சீடர் முன்னான்
உரனுற நிற்பேன் கற்ற லோங்கவை தனிலே கல்வி
நிரனிகழ் கலைஞ னாகி நிற்பனே யொட்ப நீட. 3

வெய்யபோர் முகத்தி லோவா வீரனாய் நிற்பே னீதிச்
செய்யகோ லோச்சு மாறு திருவமன் னவனாய் நிற்பேன்
கையரா காமா சித்தர் கணநடு வயங்கு வேற்கை
மெய்யனாய் நிற்பேன் வேத மந்திர வுருவாய் நிற்பேன். 4

உயிர்களை யியக்கு மாறவ் வுயிர்களி னிதய மாகக்
குயில்குகை யுள்ளே னண்ட கோடிக ளெனவா மைந்து
செயிரறு பூத மிந்து செங்கதி ருயிரெல் லாமென்
வயினுரு வாத லானான் மன்னுதா ரகனா யுள்ளேன். 5

பிருதிவி யாதி யைந்து பெரும்பொருட் கதிதே வாக
மருவய னரிதீ மேனி வளருருத் திரன்ம கேசன்
திருமலி சதாசி வன்செய் செயல்களென் றொழிலே யன்னோர்
இருதய நடுவண் யானே யேய்சிவ னாயு முள்ளேன். 6

கேடலா ராத கந்த கிரிகயி லாய மாதி
ஆடலா ரகங்க ளெங்கு மன்பருக் கருள்வா னுள்ளேன்
தேடலா ரடியார் முன்னே சிந்தைசெய் திறம்போ னிற்பேன்
ஏடலா ரிருக்கி னிற்பே னெனைச்சொல்வார் கவியி னிற்பேன். 7

எனைமறந் தெனைவிட் டேசெய் யிருந்தவஞ் செபமற் றுள்ள
வினையறஞ் சமாதி ஞான மேம்படா வவைசெய் வாரென்
தனைவசஞ் செயுமோ ராற்றல் சார்கிலா ருழுவ லன்பால்
எனைவசஞ் செய்வார் முன்னின் றியம்புவே னிதய நிற்பேன். 8

என்னொரு சத்தி யாக விலங்குனைத் தொழுவா ரெல்லாம்
என்னரு ளுறுவோ ராவ ரெனக்கப ராதஞ் செய்யும்
முன்னமு ளார்கள் செய்கை பொறுப்பலென் முளரித் தாளை
முன்னடி யவர்க்காற் றேதம் பொறுத்திடேன் முனிந்து நிற்பேன். 9

அம்முனி வினையே தாண்ட லமரர்க்கு மருந்த வஞ்சால்
எம்முனி வருக்கு மொல்லா தாகலி னெனையே நம்புஞ்
செம்முனி வோரைப் பேணுஞ் சீரியர்ப் புரப்பே னென்றான்
வெம்முனி வில்லீர் செம்மால் வெற்பனு மவற்கே தொண்டன். 10

செழுஞ்சோலைத் திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

மண்ணுலகும் விண்ணுலகுந் துதிக்க விளங்கும் பிராட்டியைப் பார்த்து, அளவும் அந்தமுமில்லா ஆண்டவன் கூறுவான் :- ''வளையலையணிந்த கைகளை யுடைய மானியே! நீயென்னைப்பார்த்துப் பழித்துப் பேசிய எல்லாம், கண்ணையும் பவள வாயையும் பிறவுறுப்புக்களையுங் காட்டிக்கொண்டு ஏசுங் குதலையின் சொல்லையும் நிறை நரம்புள்ள வீணையிற் பிறக்கும் பொருளொன்று மில்லா இன்னிசையையு மொக்கும். (1)

ஆகையால் அவற்றைப் பிழையாய்க் கொள்ளேன். இனிக் கூறுவதைக் கேள்: உன் மூத்தாளாகிய தேவசேனை முன்பும் உன்

7. இருக்கு = வேதம்.

முன்பு மட்டுமே மாசறு காதற்காளை வடிவோடு நிற்கும் யானொருவன்றானே வனப்புடைய உமாதேவி முன்பும் பரமசிவன் முன்புங் குற்றமற்ற ஆறு சிரசுடைக் குழந்தையுமாகி நிற்பேன். (2)

அரனென்னு மொருவன் முன்னும் அருமைவாய்ந்த அகத்திய முனிவன் முன்னும் பரம்பொருளை யுணர்த்தும் ஆசாரியனாய் நின்றபடியென்று சொல்லுமாறு சீடர்முன் ஞானாசாரியனாய் நிற்பேன். கல்விமிக்க கழகத்திலே கல்விநிரல்கள் பிரகாசிக்கும் புலவனாய் அறிவு விஞ்ச நிற்பேன். (3)

கொடிய போர்க்களத்திற் சோர்வறியா வீரனாய் நிற்பேன். நீதி பொருந்திய செங்கோல், உலகத்தில் நிகழுமாறு திருவுடை யரசனாய் நிற்பேன். கீழ்மக்களாகாத பெருஞ் சித்தர்கண மத்தியில் விளங்கும் வேற்கை மேனியனாகி நிற்பேன். அன்றியும் வேதமந்திர மூர்த்தியாயு நிற்பேன். (4)

எல்லா வுயிர்களையும் இயக்குதல் வேண்டி அவற்றின் இருதய குகையினுள்ளே குகனெனத் தங்கியுள்ளேன். பலகோடி யண்டங்களாய்ப் பரிணமித்துள்ள குற்றமற்ற பஞ்ச பூதங்களுஞ் சந்திரனுஞ் சூரியனும் ஆன்மாவுமாகிய எட்டும் எனக்கு அசித்துஞ் சித்துமான வடிவங்கள். ஆதலால் யான் நிலைபெற்ற சூக்குமப் பிரணவரூபி யாயுள்ளேன். (5)

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசமென்னும் ஐம்பெரும் பூதங்கட்கும் அதி தேவதைகளாக முறையே விளங்கும் பிரமன், விட்டுணு, அழல்வண்ணனாகிய உருத்திரன், மகேசன், பெருமை மிக்க சதாசிவன் ஆகிய இவர்கள் செய்யுஞ் சிருட்டி முதலிய தொழில்களெல்லாம் என் தொழில்களேயாம். இவர்கள் இருதய நடுவில் யானே பொருந்திய சிவனாய் விளங்குகின்றேன். (6)

கேடும் இருளும் பொருந்தாத கந்தகிரி கயிலாயகிரி முதலிய என்னுடை விளையாடல்கட்குரிய தானங்களிலெல்லாம் என்னடி யார்கட் கனுக்கிரகஞ் செய்யும் பொருட்டு வீற்றிருக்கின்றேன். என்னைத் தேடுதல் பொருந்திய அடியார் முன்னே அவர் கருதும் வடிவங்கொண்டு நிற்பேன். கருத்துப்பொருந்து மந்திரங்களில் நிற்பேன். என்னைப் பழிச்சுவார் பாக்களினு நிற்பேன். (7)

என்னை மறந்தும் என்னை நீக்கியுஞ் செய்யப்படும் பெரிய தபம், செபம், மற்றுமுள்ள தருமானுட்டானங்கள், சமாதிஞானம் என்னுமிவை யெவையும் சிறப்படைய மாட்டா. அங்ஙனஞ் செய்வோர் என்னை வசப்படுத்துஞ் சக்திபெறார். விடாத அன்பினால் என்னை வசப்படுத்திக் கொள்வார் முன் ஆசிரியனாய் நின்று மெய்ப் பொருளுணர்த்துவேன். அவரிதய கமலத்தை நீங்காமலும் விளங்கி நிற்பேன். (8)

என்னொரு தேவியாக விளங்கு நின்னை வணங்குவோரெவரும் என்னருள் பெறுதற்குரியவராவர். எனக்கபராதஞ்செய்யு மெண்ண முடையோர் செயல்களைப் பொறுப்பேன் (வேண்டப்படு மாயின்). ஆனால், என்னடிக் கமலங்களைத் தியானிக்கும் அடியவர்கட் கிழைக்கும் அபராதங்களைப் பொறேன்; முனிந்தே நிற்பேன். (9)

அம் முனிவைத் தடுத்தல் தேவர்கட்கும் அருந்தவமுடைய எந்த முனிவருக்கும் இயலாது. ஆதலின், என்னையே நம்புஞ் செம்மை வாய்ந்த முனிவர்களைப் பேணுஞ் சிறப்புடையோர்களை யான் பேணிக்கொள்வேன்'' என்று அருளிச் செய்தான். கொடிய கோபமெழாது தடுத்துள்ளீர்! அத்தகைய ஈசனுக்கே அருணகிரி நாதருந் தொண்ட ராயினர்.(10)

செழுஞ்சோலைத் திருவிளையாடல்;
இரண்டாம் பத்து முற்றிற்று.

செழுஞ்சோலைத்திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

உலக நாயகி யாகிய தேவியொ டொருவன்
இலக லார்விண ளாஞ்செழுஞ் சோலையி லிலங்கும்
அலகி லாவழ கதுதரி சனைசெய்விண் ணவனாய்
நிலவி னான்குண திசையினி லாயிர நிழலோன். 1

அந்த ஞான்றிறை வனையிறை வியைச்சில வலரின்
கந்தம் வான்பனி யென்பன கலந்துழல் காற்று
வந்து மாமுழுக் காட்டுதல் செய்தது மலர்கால்
சிந்து சீகரப் பனிமழை தெளித்தசில் லிணரே. 2

தூபங் காட்டுந ரேய்ந்தசில் வெடிமணத் துணர்கள்
நீபம் போற்குளிர் தருதட நிலவரக் காம்பல்
கோபம் போற்செய்ய குவளையுங் கமலமுங் குறையாத்
தீபங் காட்டுந ரேய்ந்தன நிரைநிரை திகழ்ந்தே. 3

சிலத ருக்கள்பல் செழுங்கனி யிவர்முன ருதிர்த்தே
பலத ரச்சுவை யமிழ்துகள் படைக்குநர் நிகர்த்த
சிலத ருக்கள்பன் மலர்களைப் பலமுறை சிந்திப்
பலத ரத்திரு வருச்சனை பண்ணுந ரேய்ந்த. 4

மந்த மாருதஞ் சாதியென் மரத்துண ரசையா
அந்த மாகிய சாமர மிரட்டுவ தாயிற்
றிந்து போல்வளைந் திலையுதிர் கொன்றைக ளிவர்முன்
கொந்து நாலிரும் பொலங்குடை கவிக்குந ரேய்ந்த. 5

சாகை நன்சுகம் பாடுவ சாகையொத் தனபூ
வாகை மந்திகண் முரலனல் வாச்சிய மேய்ந்த
ஈகை விஞ்சருட் குரவர்க ளெனக்கிவ ரென்னுந்
தோகை யஞ்சிகி யெனநடித் தனசில தோகை. 6

இந்த வாறிவ ரிருவர்மு னனிநிக ழேல்வை
அந்த வேடர்கள் வள்ளியெவ் வாறுசென் றாளென்
றுந்தி காடுகுன் றெங்கணு நேடியிவ் வொருகா
வந்து நோக்கியித் திருடனை வாட்டுது மென்றே. 7

---

3. அரக்காம்பல் = செங்குமுதம்; இதன்முகை யென்க. செய்ய குவளை = செங்குவளை. இது செங்கழுநீ ரெனவும்படும். செய்ய என்பதைக் 'கமலம்' என்பதோடுங் கூட்டிச் செந்தாமரை யெனக் கொள்க.

5. வளைந்து = வட்டமாகி

போர்மு கச்சிலை குனித்துவெஞ் சரமழை பொழிந்தார்
நார்மு கத்தினள் வெருவுறல் கணித்தயி னாதன்
ஏர்மு கக்கொடி நுசிப்பிபல் லூழிக ளென்னோ
டோர்மு டக்குமின் றுய்குதி யஞ்சலென் றுரைத்தான். 8

பொழிசி லீமுக மழைகெட நிற்குமிப் புனிதன்
செழிய சேதுறு தன்கொடிச் சேவலை யழைத்தான்
ஒழிவு நாளிடி யெனவது கூவொலி யாலோர்ப்
பழிய மாய்ந்தனர் தலைவனொ டனைவரு மாலோ. 9

தணிகை நின்றுள யாழ்முனி போந்திறை தாழ்ந்து
திணிகை வேலவ கருணைசெய் கென்றலுந் தேவி
அணிகொள் கீர்கொடு வேடரை யுயிர்த்தெழ வருளி
மணிகொள் பூணிறை நின்றன னருணையன் வகிரீர். 10

செழுஞ்சோலைத் திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

சருவலோக நாயகியாகிய வள்ளிமாதேவியோடு ஒப்பற்ற முதல்வன் விளக்க முடை விண்ணளாவிய செழுஞ்சோலையில் விளங்குகின்ற பேரழகைத் தரிசிக்குந் தேவனாய்க் கீழ்த்திசையிற் சூரியனுதயஞ் செய்தான். (1)

அச்சமயத்திற் சில மலர்களின் மகரந்தப் பொடியையும் வானினின்று துளிக்கும் பனியையுந் தன்னோடு கலந்து கொண்டசையுங் காற்றானது வந்து பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் விசேட அபிடேகஞ் செய்தது. சில பூங்கொத்துக்கள், தம் அரும்புகளை யலர்த்துங்கால் அவற்றினின்று சிந்தும்படியான சிறு துளிகளை அவர்கண் மீது பனிநீராகத் தெளித்தன. (2)

(அங்ஙனம்) வெடித்த வாசனையையுடைய சில பூக்கள் தூபமேந்துவோரை யொத்தன. கடப்பமலர்போற் குளிர்ச்சி பொருந்திய செங்குமுதமும், இந்திரகோபத்தையொத்த செங்கழு நீரும், செந்தாமரையும் அணியணியாக விளங்கித் தத்தம்

10. அணிகொள் கீர் = 'யாவருமெழுதிர்' என்னுந் திருவாக்கு.

முகைகளைக் கொண்டு குறையாத் தீபங்காட்டுவோரை நிகர்த்து நின்றன. (3)

சில மரங்கள் பல செழுங்கனிகளை இவர்கள் திருமுன்னே யுதிர்த்துப் பல் வகைச் சுவை பொருந்திய நிவேதனங்கள் படைப்போர்களை யொத்தன. வேறு சில மரங்கள் பலவகைப் பூக்களைப் பல முறையுஞ் சிந்திப் பலவிதத் திருவர்ச்சனை செய்வோரை நிகர்த்தன. (4)

தென்றற்காற்றானது தேக்கமரத்தின் பூங்கொத்துக்களை யசைத்து அழகிய சாமர மிரட்டுவதாயிற்று. இலைகளை யுதிர்த் திட்ட கொன்றை மரங்கள் சந்திரனைப் போல வட்டமாகி, இவர்கள் திருமுன்னே பூங்கொத்துக்கள் தூங்கும் பெரிய பொற்குடைகள் கவிப்போர்களை யொத்தன. (5)

மரக்கிளைகளி லிருக்கின்ற நல்லகிளிகள் பாடும் பாட்டுக்கள் வேதமந்திரங் களைப் போன்றிருந்தன. பூவின் வாழும் அழகிய வண்டுகளின் ரீங்கார வோசையானது நல்ல வாத்தியங்களை யொத்திருந்தது. சில மயில்கள் இவர்களே எனக்கு வள்ளன்மை மிக்க அருட்குரவ ராவரென்று கூறுமொரு மயிலென (=குமார பகவான் வாகனமென) நடனஞ் செய்தன. (6)

இந்தவிதமான செயல்களெல்லாம் இறைவன் இறைவியென்னு மிருவர் திரு முன்பு நன்கு நடைபெற்ற சமயத்தில், நம்பிராசனும் அவனைச் சேர்ந்த வேடர் களும் வள்ளி எவ்வழிச் சென்றாளென்று நதியுங் காடும் மலையும் மற்றுள்ள இடங்களுந் தேடியலைந்து இவ்வொப்பற்ற பூஞ்சோலையை யடைந்து இருவரிருப் பையுங் கண்ணுற்று ''இந்தத் திருடனை வாட்டுவோம்'' என்று வஞ்சினங் கூறி,- (7)

போர்செயற்குரிய வில்லை வளைத்துக் கொடிய பாணமழை சொரிந்தார்கள் தன்பாலன்பு திகழும் முகத்தையுடைய வள்ளிநாயகி அஞ்சுதலை வேலாயுதப் பெருமான் அளவிட்டு ''அழகிய திருமுகத் தோடுங் கூடிய கொடியனைய மருங்கினளே! நீ பல்லூழிகாலம் என்னோ டெவ்வித இடையூறுமின்றி வாழக்கடவை : அஞ்சற்க'' என்றாசீர்வதித் தருளினன். (8)

வேடர்கள் பொழியும் பாணமழை தன்னை யணுகாது வீழ்ந்து கெடும்படி எதிர் நிற்கும் இந்த அமலன், செழுமையுடைச்

சிவப்புப் பொருந்திய தனது கொடியில்வதியுஞ் சேவலை அழைத்தான். (ஆங்கு வந்த) அக்கோழி, யுகாந்தகாலத் திடியென்னும்படி கூவிய வோசையினால் நம்பிராசனும் அவனோடு வந்த வேடர் களனைவரும் மடிந்து போயினர். (9)

அருணகிரிநாத முனிவரது நெறியினிற்பீர்! அப்போழ்து தணிகைமலையிற் றங்கி யிருந்த நாரத முனிவர் அங்கு வந்து, இறைவனைப் பணிந்து, வலிய திருக்கரத்தில் வேற்படையுடைய ஈச! (இறந்துபட்ட இவர்கள் பாற்) கிருபை செலுத்த வேண்டு மென்று வேண்டுதல் செய்தவுடன் ''யாவரும் எழுதிர்'' என்னுந் தேவியினது திருவாக்கைக் கொண்டு அக்குன்றவரைப் பிழைத் தெழும்படி அனுக்கிரகித்து நவமணிப் பூணணிந்த நாயகன் நின்றனன். (10)

செழுஞ்சோலைத் திருவிளையாடன்;
மூன்றாம் பத்து முற்றிற்று.

பதினேழாவது

சீறூர்த்திருவிளையாடல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவர் தலைவன் கருணையிற் றழுவு மானுட வடிவினை மறைத்தே
தேனமர் கடப்பந் தார்புயம் புரளச் செவ்வுரு மணமுநல் லொளியுங்
கானமும் விசும்பும் படரவெஃ கிலங்கக் கவின்சிறு முறுவல்செய் திருவா
றானனம் வயங்க நிமிர்ந்தனன் வேட ரனைவருங் கண்டிடு மாறே. 1

கண்டவர் பெரிதும் பன்முறை பணிந்து கட்புனல் சொரிந்தளி யாமின்
புண்டன ரவரு ணம்பியுள் ளுருகி யுழன்றுமண் மிசைவிழுந் தெழுந்தோர்
கொண்டவிர் பவள வாய்முக நோக்கிக் குலைகுலைந் தஞ்சிநின் றெனையாள்
அண்டவென் றவநோற் றேனின பாத வலர்களைத் தரிசிக்க விஙனே. 2

மானமிக் குடைய வனசரர் தொழுமா மல்கின னனைத்துல காளுந்
தானமிக் குடைய நினக்கொரு மகளீ தனிச்சிறப் புடையனு மானேன்
ஞானமிக் குடையாய் நான்பெறும் பேறிங் கார்பெறு வாரினி ஞால
நூனமிக் குடையார் குறைநவி லாதென் னுழைக்குடி மணந்துசெல் கென்றான். 3

அவ்வுரைக் கிசைந்த கடவுள்சிற் றூரரை யடைந்தன னடைதலும் புனவர்
எவ்வருங் கரையில் களிக்கடன் மூழ்கி யீண்டெழுந் தூரலங் கரித்தார்
செவ்விநன் கமைந்த தரக்குரி விரித்த திருமணப் பீடிகை தனிலே
நவ்வியின் மகளோ டறுமுகக் குமர நாதனு மமர்ந்தன னினிதே. 4

அமர்ந்தவன் மணமா தினைக்கடைக் கணித்த வளவையி லவளுரு மாறி
நிமிர்ந்தவிண் டுவினோர் மகளெனு மணங்காய் நிலவின ணம்பியு மவனற்
சுமந்தரு வதன மனைவியுங் குமரன் றுணையடிப் பூசனை புரிந்தித்
தமந்தெறு மொளிப்பைங் கொடியைநிற் களித்தோ மென்றுதண் புனலினை
விடுத்தார். 5

அப்புன லினையேற் றவன்மண மாலை யதையெடுத் திருபெருந் தவநீ
துப்புட னிழைத்த முறையின்மு னொன்று தோன்றிய திதுபிறி தொன்றென்
றொப்புட னுவன்று சூட்டின னவளு முவகையொ டேற்றனண் முழவம்
உப்புரை யெனவங் கதிர்ந்தன வீணை யுறுவனொண் மணவிதி முடித்தான்.
6

திருமணங் காண்பான் விண்ணமர்ந் தவருட் சிவனுமை யாசிகள் புகன்றும்
மருமணப் போதன் விண்டுருத் திரன்மற் றுள்ளவிண் ணவர்மலர் சொரிந்தும்
உருமணங் காணா வணமறைந் தனரங் குற்றமின் கொடிகளு ளொருத்தி
பெருமணக் காளை யழகினை விழைந்தாள் பெரிதுமொர் தூண்மறை
விருந்தே. 7

முயலிலா மதிவாண் முகமுமொண் முருந்தை முனிமுறு வலுமுடை யொருத்தி
அயலிலா வொளிசா லாடியை நேரின் றாகவைத் தெழின்முக நோக்குஞ்
செயலினா ளெனவா யதிற்றெரி குமரன் றிருவுரு வினைநனி பார்த்தாள்
கயலினீள் பலக ணெற்கிலை யிவர்சீர் கணிக்கவென் றொல்கின
ளொருத்தி. 8

பலபருந் தேங்கா யுடைத்தலிற் பெருகு பனிப்புன லிடைக்குக னுருவிற்
குலவருங் காமர் நெடிதுகண் ணுறுமோர் கொள்கையி னின்றனண் மயில்போல்
இலகிருஞ் சாய லொருத்திதன் கணவ னெதிர்வரக் கண்டுதன் கரத்தால்
அலர்முகம் புதைத்து விரல்வழிச் சேந்த னழகுகண் டனளொரு புதுப்பெண்.
9

6. *முன்னொன்று = காந்தருவ மணமாகவொன்று; இதுவுந் தெய்வீக இயக்கமாய் நிருவிகாரமாய் நிகழ்ந்ததென்க.*

எத்திற மதத்துந் தனக்கொரு தானே யிணையென வயங்குசெவ் வேளின்
சித்திர வடிவை நோக்குசின் மாதர் சிறுகுடி யாமிதிற் போந்தே
இத்திற மணந்தா னிவர்செய வள்ளி யெத்தவம் புரிந்திருந் தனளோ
அத்திற மறியோ மென்றன ரொலிப்பா வறைந்தவ னதர்விரும் புநரே.10

பதினேழாவது

சீறூர்த் திருவிளையாடல்.

தேவதேவனாகிய செவ்வேள், தான் அருளாற்றாங்கிய மனிதவடிவத்தை மறைத்துத் தேன்பிலிற்றுங் கடப்பம்பூமாலை புயத்திற் புரள; தனது திவ்விய தேஜோமய வடிவின் தெய்வ மணமுங் காந்தியும் அக்காடெங்கும் விண்ணெங்கும் பரவ; தனது வேலாயுதம் பிரகாசிக்க; அழகிய புன்முறுவல் பூத்த ஆறு திருமுகங்களும் தோன்றி விளங்க ; வேடரனைவருந் தரிசிக்கும் வண்ணம் பிரத்தியக்ஷமாய் நிமிர்ந்து நின்றனன். (1)

தரிசித்தோர் யாவரும் பன்முறை பெரிதும் வணங்கி ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிந்து இறைவனது அன்பாமின்பத்தை அனுபவித் தார்கள். அவருள் நம்பிராசன் உள்ளங் குழைவுற்றுப் பரவசனாகி நிலமீது வீழ்ந்தெழுந்து, அழகொடுவிளங்கும் பவள வாயோடுங் கூடிய திருமுகங்களை நோக்கிக் குலை குலைந்து அச்சத்தோ டெதிர் நின்று, ''அடியேனை யாட்கொள்ளும் ஆண்டவனே! இப்போது நின் திருவடிக் கமலங்களை யான் தரிசித்தற்கு யானென்ன தவஞ் செய்தனனோ? (2)

இதுகாறும் மானம் மிகுந்துள்ள வேட்டுவர்கள் வணங்குமாறு ஒரு சிறப்புடைய வனாயிருந்தேன். இப்பொழுதோ எல்லா வுலகங் களையும் ஆளுஞ் சுவர்க்கத் தலங்கள் பல படைத்த நினக்கு ஒரு கன்னிகையைத்தரும் ஒப்பற்ற பெருமையை யுடையனு மாயினேன். முழுதொருங்குண ரறிவுடையாய்! யான் பெற்றபேறு வேறிங்கே யார் பெறுவார்? இனி, உலகக் கட்டுப்பாட்டை மிகமதிக்குங் குறைபாடுடையார் பழிப்புக் கூறாதபடி அடியேன் (இல்லமாகிய) சிறுகுடிக்கண்ணே என் திருமகளைத் திருமணம் புரிந்து சென்றருளுக" என்று வேண்டினான். (3)

10. மதம் = செருக்கு; தகரவெதுகை.

அவ்வேண்டுகோட் கிசைந்த செவ்வேட்பரமன் நம்பிராசனது சீறூரை யடைந் தான். அடைந்தவுடனே வேடரெல்லாரும் எல்லையில்லா இன்பக்கடலுண் மூழ்கிச் சீக்கிரமாகத் தம்முடைய ஊர் முழுவதையு மலங்கரித்தார்கள். அழகு பெரிதும் பொருந்திய புலித்தோல் விரித்த திருமணப் பீடிகைமீது மான்மகளோடு குமாரபிரானும் இனிது வீற்றிருந்தான். (4)

இவ்வாறமர்ந்தவன், மணமகளைத் தன் கடைக்கண்ணால் பார்த்த மாத்தி ரத்தே அவள் தன் மனிதவுருமாறித் திரிவிக்கிரமன் செல்வப்புதல்வி யென்னுந் தேவமாதாய்த் திகழ்ந்தனள். நம்பிராசனும் தாமரைப் பூப்போன்ற முகமுடைய அவன் மனைவியும் குமரவேளின் திருவடிகளைப் பூசித்து ''இருள் கடிந் தொளிரும் இப்பைங் கொடியை நினக்குக் கொடுத்தோம்'' என்று குளிர்ந்த நீரால் மனமொரு மித்துத் தாரை வார்த்தனர். (5)

அந்நீரைக் கையேற்ற கந்தன், தானணிந்துள்ள மணமாலையை யெடுத்து ''நீ இரண்டு மா பெருந்தவங்களை மறுவின்றிச் செய்த முறைமையினால், (நினக்கு மெனக்கும்) முன்னரொருமணம் நிகழ்ந்தது. இது (தேவமணமாக) மறுமுறை நிகழ்வதாயிற்று'' என்று ஒப்புடைமையிற் றிருவாய்மலர்ந்து கூறிச் சூட்டினன். பிராட்டியும் அம்மாலையை மகிழ்ச்சியோ டேற்றனள். மங்கல வாத்தியங்கள் கடலொ லியென முழங்கின. நாரத முனிவர் தூய மணச்சடங்குகளை முடித்தார். (6)

இத்திருமணத்தைக் காணும் பொருட்டு ஆகாயத்தே வந்திருந்தவர் களுள்ளே சிவபெருமானும் உமாதேவியும் ஆசிகள் கூறியும், வாசனை பொருந்திய தாமரையாசனத்தின் மகிழ் வோடிருக்கும் பிரமனும் விட்டுணுவும் உருத்திரனும் மற்றுமுள்ள தேவர்களுங் கற்பகமலர்களைத் தூவியு நின்று பிறர் காணாதபடி அந்தர்த்தான மாயினார்கள். திருமணங் காணவந்திருந்த குறப் பெண்களுள் ஓரழகி, ஒரு தூண் மறைவிலே மறைந்திருந்து பெருமணக் கோலத்தோடுள்ள காளைக் குமரேசனது கட்டழகைப் பெரிதுங் காதலித்தாள். (7)

மறுவறு மதியென வொளிர் முகத்தையும் ஒள்ளிய மயிலிற கினடியை வென்ற பல்வரிசையையுமுடைய ஒரு பெண், தன் கண்ணே ஒளி பொருந்திய கண்ணாடி யொன்றை ஒருபுறஞ் சாய்த்து வைத்துத் தன்னழகிய முகத்தைக் காண்பாள் போலாகி

அதன் கட்டெரியுங் குமாரபெருமான் திருவுருவத்தைக் கண்குளிரக் கண்டாள். மற் றொருத்தி, ''இவரழகைக் காண்டற்குச் சேலொத்த நீண்ட கண்கள் எனக்கு இரண்டேயன்றிப் பலவில்லையே'' என்று வருந்தினாள். (8)

மயில்போ லிலங்குஞ் சாயலையுடைய வொருமாது, பருத்த தேங்காய்கள் பலவுடைத்து அவ்வுடைத்தலினாற் பெருக்கெடுத் தோடுங் குளிர்ந்த நீரிற்றோன்றிய குமரநாதனுருவப் பிரதிபிம்ப வாயிலாக அவனது விளக்கமுடைய அழகையுற்று நோக்குஞ் செய்கையிலிருந்தாள். சமீபதினத்தில் விவாகஞ் செய்யப்பட்ட மற்றொரு பெண், தன்கணவனெதிரே வரக்கண்டு, நாணிக் கண்புதைப்பாள் போன்று தன் கைகளால் தாமரை மலரனைய தன் முகத்தை மூடி விரல்களி னிடைவழியே வெற்றிவேற் குமர னழகினைக் காண்பவளானாள். (9)

அருணகிரிநாதனார் காட்டிய வழியை நம்புவோரே! எவ்வகைச் செருக்கினும் இணையின்றி விளங்குஞ் செவ்வேளின் சித்திர வடிவை உற்றுநோக்கிய சில பெண்கள், ''இவர் நமது சிறுகுடியா மிவ்வூரிலெழுந்தருளி, இவ்வித மணங் கொண்டருளுதற்கு வள்ளி எவ்வகைத் தவஞ் செய்திருந்தாளோ? அவ்வகையை நாமறியோம்'' என்று வியந்து மொழிந்தனர். (10)

சீறூர்த் திருவிளையாடன்; முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

திருக்கந்தகிரித்திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

குமர வேண்மண மகண றுந்துணர் கொள்க ரந்தொடல் செய்தெழுந்
தமரர் நாடொரு தணிகை யேகுவ லென்ற றைந்திட லுங்கிளர்
தமர்க ளோடொரு நம்பி தானெழ றந்து ஞானமி லாதநான்
சமர மாடிய தவறும் வேறுச ழக்கு மீசபொ றுத்தருள். 1

வேத நாயக நவிர நாயக வேலி னாயக விந்துமா
நாத நாயக வள்ளி நாயக யானை நாயக நின்றிருப்
பாத மேயுயி ரடையு மின்பது பற்று நானுன டைக்கலம்
ஆத லாலெனை யிடைய றாவரு ளால்வி ழைந்துபு ரந்தருள். 2

என்று சேயவன் மரும லர்க்கழல் வீழ்ந்தெ ழுந்தன னெம்பிரான்
நன்று கூடுமெ னன்பி ருக்குமெ னப்ப கர்ந்தன னம்பிபின்
நின்ற யாயொடு தோழி தன்னைநெ ருங்கி நிற்பது ணர்ந்துநார்
ஒன்று மேயெனி ருக்கை வாழ்வுழி யுய்க்கு மென்றனண் மானியே.
3

இந்நி கழ்ச்சியின் மீது மானியொ டெந்தை வானின்ம றைந்துதண்
செந்நி றக்குவ ளைத்த டங்கிரி சிங்க பீடம மர்ந்தனன்
அந்ந யத்திசை நாடி யஞ்சலி செய்து நின்றனர் குன்றவர்
பின்ன ரக்குக னெண்ணு மாறொரு பெருவி மானமுன் வந்ததே.
4

அதனி லற்புத வேளு நங்கையு மமர்த லுங்கக னத்திலஃ
துதய னொப்பவெ ழுந்த தங்கயி லுடைய வொன்பது வீரர்கள்
மதனி லக்கர்பல் பூத வீரர்கள் வந்தி றைஞ்சிவ ளைந்துபல்
கதலி சத்திரம் வட்ட மாதிய கணர்பி டிக்கந டந்தனர். 5

தேவ துந்துபி யாவும் வந்தடர் திசைந டுங்கமு ழங்கின
தேவ மண்டலர் தத்த மெல்லைதி ருத்தி யேயெதிர் கொண்டனர்
மாவ யங்குப லாயி ரஞ்சிகி வாக னங்கிளர் செங்கொடிச்
சேவ லங்குழு வந்தி ருங்களி திகழு மாறெதிர் சென்றன. 6

சீரி லங்கொரு வீர பாகுசி னங்கொ ளாவணம் விண்வழிக்
காரி யம்புரி வோர்க ளுட்சிலர் கந்த மால்வரை காறும்வான்
வேரி யந்துணர் தூவி னார்கள்வி மான நின்றது கந்தவேள்
நாரி நண்பொடி றங்கி னானவி லரிய சொர்க்கது வாரமுன். 7

திருமு தற்பல தேவ மங்கையர் தொடர வேதிகழ் யானைமுன்
வருகை யைத்திரு வள்ளி கண்டவ ளடிக டொட்டுவ ணங்கினாள்
இரும லர்க்கர மணைய வன்னவ ளைத்த ழீஇயெ னைப்பிரிந்
தொருகு றக்கொடி யாயும் வந்தனை யுய்க்க வென்றனள் யானையும். 8

நவநி லாமணி யுஞ்ச லிற்குக நாதன் வைகியி டப்புறத்
துவணை யானையை வைத்து மற்றதி லுவகை மானினை வைத்துநற்
பவனம் வீசவ சைந்தி டுஞ்செயல் பார்க்க நின்றவ ருண்ணமன்
கவலன் மேயின னிருவ ருங்கன கருணை மஞ்சென வுள்கியே. 9

கந்த வைவரை யாதி மேனிலை காத்தி ருப்பவ ரந்நமன்
சிந்தை செய்தமை போன மக்கதி சிரம மெய்துமெ னாவுளே
நொந்து ளொல்கின ருஞ்ச லாடனி றைந்த பின்பவ ரவர்நுழை
நந்த மெய்தினர் திருவ குப்பறை நாவ லன்கதி கருதுவீர். 10

பதினெட்டாவது

திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

குமரவேள், வள்ளிப்பிராட்டியின் மணமலர்பற்றிய கரத்தைப் பிடித்தெழுந்து தேவர் விரும்புந் திருத்தணிகை மலைக்குச் செல்லுவேம் என்று கூறினவுடன், நிறைந்திருந்த சுற்றத்தார் களோடு சிறந்த நம்பிராசனெழுந்து நின்று ''ஈசனே! அறிவிலியாகிய சிறியேன் நின்னோடு போர்செய்த பிழையையும் அறியாது செய்திருக்கக் கூடிய ஏனைய பிழைகளையும் பொறுத்தருளுக. *(1)*

வேதநாயகனே! மயிலிறைவனே! அயிலிறைவனே! மகா விந்து நாதங்களின் தலைவனே! வள்ளிநாயகனே! தெய்வயானை காதலனே! ஆன்மாக்களடையும் பேரின்பமாவது நின்றிருவடியே யாம். அதனையே பற்றியிருக்கும் அடியே னுன்னடைக்கலம். ஆதலால், தமியேனை நின் மாறாவருளால் அன்போடு காத்தளிப் பாயாக'' *(2)*

என்று செவ்வேளின் மணம்பொருந்திய திருவடிக் கமலங்களில் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்தனன். அங்ஙனம் எம்பெருமான், ''நின் விருப்பமினிது நிறைவேறும்: நம்மன்பு நின்மாட்டென்று மிருக்கும்'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினன். பிராட்டி, நம்பியின் பின்புறமாக நின்ற தன்னை வளர்த்த தாயோடு

10. நத்தம் "நந்தம்" என எதுகைநோக்கி மெலிந்தது. நத்தம் = உறைவிடம்.

தோழி தன்னை நெருங்கி நிற்பதையுணர்ந்து, ''அன்பொன்றே என் உலகவாழ்வில் உங்களைச் சேர்க்கும்'' என்று கூறியருளினாள்.(3)

இவை நிகழ்ந்த பின்னர், பிராட்டியோடு பெருமான் விண்ணிலுருக்கரந்து சென்று, குளிர்ந்த சிவந்த செங்கழுநீர்ப் பூமலருந் தணிகைத் தட வரையில் ஒரு சிங்காசனத்தமர்ந்தனன். நயப்பாடுடைய அத்திசையை நோக்கி வேடரனை வருங் கைகூப்பித் தொழுது நின்றார்கள். பின்பு குகேசன் கருதியாங்கு ஒரு பெரிய தேவவிமான மெதிர்வந்திறங்கியது. (4)

அதில் அற்புத விக்கிரகமான செக்கர்வேளும் வள்ளிப் பிராட்டியும் ஆரோகணித்தவுடன், அது, சூரியனைப்போல விண்ணிலெழுந்தது. அவ்விடத்தே படைக்கலந் தாங்கிய நவவீரர்களும் வலிமை பொருந்திய இலக்ஷரும் பலபூத வீரர்களும் வந்து வணங்கிச் சூழநின்று, பல கொடிகள் குடை கள் ஆலவட்டம் தாலவட்டம் முதலிய விருதுகளைப் பூதகணங்கள் தாங்கிச் செல்ல வழி நடந்தார்கள். (5)

அந்தர துந்துபி யாவுந் திசைகள் செவிடுபட ஆர்த்தன. தேவ மண்டலங்களி லுள்ளோர் யாவரும் தங்கள் தங்கள் எல்லைகளை யலங்கரித்து எதிர்கொண்டார்கள். (சுப்பிரமணிய சாரூபகதி யடைந்தாருடைய) அழகு விளங்கும் பல்லாயிர மயில் வாகனங்களும் பொலிவுறத் தோன்றும் பல்லாயிரங் கொடிகளின் சேவற் கூட்டங் களும் பார்ப்பவர்க்குப் பெருங்களி திகழுமாறு எதிரே சென்றன. (6)

சிறப்பு விஞ்சிய வீரபாகுதேவர் கோபங்கொள்ளக் காரண மில்லாதபடி ஆகாய மார்க்கத்திற் பணிபுரிவான் நியமிக்கப்பட்ட பெயர்களுட் சிலர், சிறந்த கந்தகிரி வரையிலும் விண்ணுலகத்து வாசனை பொருந்திய அழகிய மலர்களை (மழையென) இறைத்தார்கள். விமானம் நின்றது. கந்தபிரான், நட்புடைப் பிராட்டியோடு சொல்லற்கரிய அச்சொர்க்கத்தின் வாயில் முன்பாக விமானத்தினின் றிறங்கினான். (7)

இலக்குமி முதலிய பல தேவமாதர்களுந் தன்னைத் தொடர்ந்துவர விளங்குந் தேவகுஞ்சரி தனக்கு முன் வருவதைத் திருவுடைவள்ளி பார்த்து, அவள் திருவடிகளைத் தொட்டுப் பணிந்தனள். தேவகுஞ்சரியும் தன்னுடைய இரண்டு மலர்க்

கைகளானுந் தங்கையைத் தழுவி, ''என்னை விட்டுப்பிரிந்து ஒரு குறப் பெண்ணாகியும் மீண்டும் என்பால் வந்தாய், நீ நெடிது வாழ்க'' என்று ஆசி கூறியருளினள். (8)

விளங்கு நவமணிகள் பதித்த பொன்னூஞ்சலிற் குகேசன் அமர்ந்து தனதிடப் புறத்திலே தெய்வ யானையைவைத்து, வலப்புறத்தில் வள்ளி மானையிருத்தி, நல்ல காற்று வீசும்படி ஊஞ்சலாடு நிகழ்ச்சியைத் தரிசிக்க நின்றவருள்ளே யமதருமன், அத்தேவிமாரிருவருங் கருணை மேகங்களா யுள்ளாரென்பதை யுணர்ந்து (தன் றொழிலுக் கிடையூறு வருமெனக்) கவலை கொள்ள லாயினன். (9)

திருவகுப்பை யருளிச்செய்த தெய்வப் பெரும்புலவ ரடைந்த கதியைக் கருது வோர்களே! அழகிய கந்தகிரி முதலிய மகா சுவர்க்கங்களைக் காத்தல் செய்வோ ரெல்லாரும் அந்த யமன் சிந்தித்தமைபோலவே (இனி எண்ணில்லாத பெயர்கள் அவனுலகு புகாது நம்முலகு புகுவராதலின்) நமக்கதிக வேலை யேற்படு மென் றெண்ணி உளநொந்து வாடினர். ஊஞ்சலாட்டம் முடிந்தபின்னர் யாவருந் தத்த முறைவிட மெய்தினர். (10)

திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடன்;
முதற்பத்து முற்றிற்று.

திருக்கந்தகிரித்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

கலிவிருத்தம். (இசை)

அடியொன்றற்குப் பதின்மூன்றக்கரம்.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

சருவ வண்டமுந் தன்னுரு மன்னநிலாம்
ஒருவ னந்தலில் கந்தவொள் ளோங்கன்மணித்
திருவ ணங்குறு கோயிலிற் றெய்வமகள்
இருவ ரும்புடை வைகவி லங்கியசீர். 1

தவள சேடனுந் தண்மலர் நான்முகனும்
நவிலொ ணாதவி ருங்குண நவ்விகளார்
பவள பூதரம் பொன்வரை பைங்கிரியாற்
கவினி யேநடு நிற்றல்க டுத்ததரோ. 2

பதினெண் கட்பெரி யான்றிரு மெய்பனிரண்
டுதய ருட்கவி ளங்குகு ழைச்செவியும்
வதன புட்கர மாறும்வ யங்கினபூண்
எதுவு மட்டினி லங்கின தேவிகண்மெய். 3

இனைய வாறுதன் சத்திக ளாலினிதே
தனைய றாவெழில் செய்தச தாசிவவேள்
எனைய வாமமு தீரருட் கோலமிது
நினையி னோகைக ணீடுமென் றோதினனால். 4

அரிய விப்பெருங் காட்சிமுன் னங்கலைமா
துரிய நற்கலன் மீட்டியு மாசுதனே
பெரிய வித்தகர் சித்தருள் ளேபெரியார்
தெரிய நச்சுநர் நின்றனை யேதெரிவார். 5

அடியொன்றற்குப்பன்னீரக்கரம்.

ஈச தேசிலி ளந்திரு விற்றலைமை
பேச வேபிறி தின்றுனை யன்றிநின்மா
நேச தேவிகள் பக்கமு மந்நிலையாம்
மாச ணாதவுன் மைந்தைவென் மைந்துமிலை. 6

வேதன் யாக்கைமெ லிந்துய்ய வெஞ்சிறைசெய்
நீத னார்க்குண னீயல தேவர்கொலோ
ஓதல் கேட்டலி லாதினி தோம்பொருளை
ஓத மாக்குரு வுண்டுகொ லோபிறருள். 7

பம்புன் வேலினு மிக்கப டைக்கலமின்
றும்பர் தார்களு ளிந்துள மொப்பதுமின்
றம்ப ராவுவை யங்களு ணீயளியால்
நம்பு மாமயில் போல்வதின் றேநயனால். 8

வன்ப தாகையுட் கோழியின் மல்குவதின்
றுன்ப தார்வவு வப்பினு யர்ந்ததுமின்
றென்ப தாரமு தோர்தவ ரென்பவர்பேண்
இன்ப தாமென வேமறை கூறிடுமே. 9

ஆக லிற்சுர ராதிபன் மூன்றுடனைந்
தாக வத்தர்க ளோதுக ணம்பணிதே
நீக ளித்தரு ணீட்டெனப் பாடினளே
மோக ழித்தனு பூதிசொன் னோன்முறையீர். 10

திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

எல்லா அண்டங்களுந் தன்றிருவுருவத்தின் கண்ணே நிலை பெற்றிருக்க விளங்கும் ஒப்பற்ற கந்தவேள், அழிவில்லாத தூய்மையுடைக் கந்தகிரியிலே திருவும் வணங்கும்படியான இரத்தினாலயத்திலே தெய்வ மகளிராகிய தேவிமாரிருவரு மிருமருங்கினுமிருக்க விளங்கிய சிறப்பானது, - *(1)*

வெண்ணிறத்து ஆதிசேடனுந் தண்ணிய கமலாசனப் பிரமதேவனும் வருணித் தற்கொண்ணாத ஈசுரப்பிரபாவகுண எழிலார்ந்த பவளமலையொன்று பொன் மலையாலும் மரகத மலையாலும் அதியழகுபெற்று அவற்றின் நடுவே நிற்பதை யொத்திருந்தது. *(2)*

பதினெட்டுக் கண்ணுடைய பரமனின் திருமேனியிற் பன்னிரு சூரியரு நாணும்படி பிரகாசிக்குங் குண்டலங்களுடைப் பன்னிரு செவிகளும், திருமுகத் தாமரை யோராறும் விளங்கின. தேவிகள் திருமேனிகளிற் பூண்ட ஒவ்வொன்றுந் தத்த மளவையினால் மிளிர்ந்தன.

('தேவிகண் மெய்பூண் எதுவும் மட்டினிலங்கின' எனக்கூட்டித் தேவிகள் திருமேனிகளிற் பூண்ட ஒவ்வொன்றுந் தத்தமளவை யினால் மிளிர்ந்தன என்னும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது) *(3)*

இவ்வாறு தன்னிரு சத்திகளாற் பெரிதுந் தன்னை விட்டு நீங்கா அழகு செய்து கொண்ட சதாசிவனாகிய வேள், ''என்னைக் காதலிக்குந் தேவர்காள்! இப்படி யானிருத்தல் திருவருட் கோலமாகும். இதை நினைப்போர்க்கு இன்பங்கள் பெருகும்'' என்று கூறியருளினான். (4)

அருமைவாய்ந்த இப்பெருங்காட்சியின் முன்பு அழகிய கலைவாணி, தனது நல்ல விபஞ்சியை மீட்டி, ''உமை மைந்தனே! பெரிய ஞானிகளுள்ளுஞ் சித்தர் களுள்ளுஞ் சிறந்தவரைத் தெரிய விரும்புவோர் நின்னையே அன்னவராக அறிவர். (5)

ஈச தேசசிலும் இளமைத்திருவிலுந் தலைமைகூறுதற் கேற்புடைப் பொருள் நின்னையன்றி வேறொன்றுமில்லை. நினது அன்பார்ந்த பெருமைத் தேவிமார் பக்ஷத்திலும் இதுவே யுண்மையாம். மாசுபொருந்தாத நினது வலிமையை வெல்லவல்ல வலிமையுமில்லை. (6)

பிரமாவினுடம்பு மெலிந்து உய்திபெறும்படி சிறைசெய்யு நீதிமானுந் தயாளுவும் நீயேயன்றிப் பிறர் யாவர்? கற்றலுங் கேட்டலுமில்லாமலே பிரணவப் பொருளை நன்கெடுத்துரைக்கப் பரமாசாரியன் (நின்னையன்றிப்) பிறருள் ஒருவருண்டோ? (7)

யாண்டும் பிரகாசிக்கத்தக்க நின் வேலாயுதத்தினுஞ் சிறந்த ஓரா யுதமில்லை. தேவரணியும் மாலைகளுள் நினது கடப்பமலர் மாலையை நிகர்ப்பதுமில்லை. அழகு பெருகிய வாகனங்களுள்ளே நீ அருளோடு விரும்பும் பெரிய மயில்போல்வது உண்மையில் இல்லை. (8)

வலிய கொடிகளுள் நின் கோழிக்கொடியைவிடச் சிறந்துள தில்லை. நின் திருவடியன்பினால் விளையு மின்பத்தினுஞ் சிறந்த இன்பமு மில்லையென்று யான் சொல்லுவது அருமையான தேவரும் முனிவரும் பேணிக்கொள்ளு மின்பமாமென்று வேதங் கூறும். (9)

ஆதலால், பெரியோர் சிறப்பித்துக்கூறுந் தேவர் முதலிய பதினெண்கணங் களும் பணியுந்தெய்வம் நீ; திருவுளம் மகிழ்ந்து

எனக்கருள் தருவாயாக" என்று பாடினள்; உலக மோகத்தை யொழித்துக் கந்தரனுபூதி பாடிய முனிவர தொழுக்கத்தை யுடையீர்!

(பதினெண் கணங்களாவன :- அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசியர், போகபூமியர் என்பன.) (10)

திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடல்; இரண்டாம் பத்து முற்றிற்று.

திருக்கந்தகிரித்திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சதாக்கரம். (நூறெழுத்து)

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

மானென மயிலெனத் திகழ்மட மறிமகண் மனத்தெழும் விருப்பினை யோர்ந்த
தேனெனு மளியரி விழுகடம் பணிசிவன் றிருநிலை யவளொடுங் கோடி
மீனெனு மொளிகளின் பதியெனச் சுடர்குக விலங்கலின் வளங்களைக் காண்பான்
வானெனு மிருமைகொள் குணங்களுண் மறைவுரு வயங்குற வெழுந்தனனோர்நாள். 1

பல்பெரும் பொருளழி பொழுதும்விஞ் சொருதிறம் படைத்தவம் மலைக்குகைச் சேர்வும்
பல்பெருஞ் செழுமணி யழுத்திய தமனியப் பணையெயில் வளைவுமக் காப்பிற்
பல்பெரும் பரிகமு மிரணிய சிகரிபற் பலவுநற் றெருக்களி னேரும்
பல்பெருந் திருமணி வசதிகள் வரிசையும் படராறு முனிவரர் சாரும். 2

1. தேன் எனும் அளி = தேனென்று சொல்லப்படும் வண்டு; தேன் = பெண் வண்டு. "கரும்புளே கேச வந்தேன் கண்டபெண் வண்டி னாமம்" என்றனர் சூடாமணி நிகண்டினரும். அரி = வண்டு. இதனை ஆண்வண்டெனக் கொள்க.

2. பரிகம் = மதிலுண்மேடை = கொத்தளம்.

மாவிய னுறும்பத மிதன்மிசை யிலையென வருடுயர் சிகரியங் கேதும்
ஓவியம் வரைந்துள படிகமண் டபங்களு மொளிர்மர கதத்துகிர்த் தூணம்
மேவிய பெருஞ்சபை களுங்குக சரிதைகள் விளக்குசித் திரப்பெரு வீடுந்
தூவிரை சுருங்கலி லலரிமண் டபமெழு துகளறு வசந்தமென் காலும். 3

மாயிரும் புவிபுகழ் திருவுரு வடைந்தகு மரத்திரு வரரரி பீடம்
ஆயிரங் கிரணமென் கரங்கொடு குகனம ரரியணை யினைத்தொழு நேருஞ்
சேயருந் தமனிய மணிரதஞ் சிவிகைவி சிறிகணித் திலக்குடை யாதி
தூயலங் கிருதவி ருதணையில் லமுமுருத் துரைகளின் மயில்கொடிப் புள்ளும். 4

பொற்குழ லொலிகளுங் கலமுனி யினியதும் புருமுத லியரிசைப் பாட்டும்
நற்கலை யுணர்முனி கணம்புக லயிலிறை நறுந்துதி களுந்திசை யாவுஞ்
செற்குல மெனமுழ வினந்தரு குமுறல்கள் சிலம்பின னுறங்குத னீத்த
அற்புத மதைமரு வியல்புமவ் வருட்குண மவிர்திருத் தொடிக்கொடி கண்டாள். 5

சீர்மலர் குகனடி மலர்களை யருச்சனை செயவிரு தயமலர் மாலால்
நீர்மலர் கொடிமலர் நிலமலர் கவைகளி னிழன்மலர் கரமல ராலே
ஏர்மலர் வுறவினி தெடுத்தியங் கமலரு மிணையறு சடக்கர மோதிச்
சூர்மலர் வினைவலி யறுத்தநின் மலர்களுஞ் சுகஞ்சுடர் விரதர்கு ழாமும். 6

சேர்குலந் தொழிலுடல் கருதலின் றழகுறு சிவவியஞ் சனங்கரு தோர்ப்பால்
நார்கொளுங் குகனடி யவரையக் குகனென நனிதொழு துபசரிப் பாற்றாச்
சூர்மலங் கெழுபிறப் பறுத்தசெல் வருமிளந் துரையடி யிதயம்வைத் தோரும்
போர்விழுஞ் செயலினி லுகளமொன் றிரண்டெனப் புகறல்கொன் றறியறி வோரும். 7

நச்சுநர் நுகர்வுறு மடிசில்கள் கறிகணன் பிரசமின் புனன்முத னான்காம்
உச்சித வுணவுநல் விரைதரு களபமு முறுசெவிக் கினியபல் பாணும்
வச்சிர முதலிய மணியணி யுடைதொடை வகைகளுங் கவலையொன் றில்லா
நிச்சய ருவகையு மறியெனத் தனிமுத னிமலியு மவைநனி கண்டாள். 8

---

6. *எடுத்தியங்கமலரும்* – எடுத்து இயங்கு அமலரும் எனப்பிரிக்க.
7. *உகளம்* = யுகளமென்பதன் விகாரம்; இரட்டையெனும் பொருண் மைத்து.

நம்மருள் பரசிய கவிஞர்க ளிவர்நமை நனியுணர்த் தியகுரு வோடே
அம்மரு வளிகெழு சுதர்களுந் தொகைதொகை யமர்ந்தவ ரிவரவர் செவ்வேள்
எம்மதி யுளுமிவை யுளுமிருந் துளனெனு மியவையிற் சுசித்தவை துய்த்தல்
இம்மகி யெவையுமன் னவனெனக் கொளலெனு மிரண்டினு முயர்ந்தவ
ரின்னோர். 9

சேயவ னலதொரு கடவுளின் றெமக்கெனுந் தெளிவினன் னயப்பெரும் பூசை
மேயவ ரிவர்மனை முதற்பல பொருணசை விடுத்துநம் மருட்டுணை நாளுந்
தூயக நிறுவின ரினையர்க ளெனக்குகன் சுடர்த்தொடி பெருங்களி கூர்ந்தாள்
மாயவு லகைவிடல் புரிந்தரும் புகழ்சொன மதியின னெறிவிழை நெஞ்சீர். 10

திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

மான்போலவும் மயில்போலவும் விளங்கும் இளமைதங்கிய வள்ளிநாயகியின் உள்ளத்தெழுந்த விருப்பத்தை யுணர்ந்த பெண் ஆணென்னும் வண்டினங்கள் வீழப் பெற்ற கடப்பமலர் மாலையணிந்த அறுமுகச் சிவன், கோடி சந்திரர்களெனப் பிரகா சிக்குங் கந்தகிரியின் வளப்பங்களைக் காணும் பொருட்டுத் திருவினுக் குறைவிட மாகிய அந்நாயகியோடும் ஒருநாள் தனது மகத்துவமென்னும் பெருமை பொருந்திய எண் குணங்களுள் (விசுத்ததேகமு முண்மையாற் பிறர்காணாதபடி தன்னைப் போலவே நாயகிக்கும்) இரகசியத் திருமேனி விளங்கப் புறப்பட்டனன். (1)

பலவகைப்பட்ட பௌதிகப் பொருள்கள் நாசமுறும் பிரளய காலத்தும் மேன் மேலோங்கி நிற்குந் திறமை வாய்ந்த அக்கந்த கிரியின் குகையிருக்கைகளையும், பல பெருஞ் செழுமையுடைய இரத்தினங்கள் பதித்த பெருத்த பொன் அரண்களின் வளைவுகளையும், அவ்வரண்களிற் பொருந்திய பல பெரிய கொத்தளங்களையும், பொற்கோபுரங்கள் பற்பலவற்றையும், நல்ல வீதிகளி னொழுங்குகளையும், அவற்றிலுள்ள அனேக பெரிய நவமணி மாளிகைகளின் வரிசைகளையும், துன்பந் துடைத்த முனிவரர்க ளிருக்கைகளையும்,- (2)

பெருஞ்சிறப்புடைய இக்கந்தகிரிக்கு மேலாக யாதொரு

பதமு மில்லையென்று ஆகாயத்தைத் தடவிப் புலப்படுத்தும் படியான கோபுரத்திற் கட்டிய கொடிகளையும், சித்திரங்க ளெழுதப் பெற்றுள்ள படிக மண்டபங்களையும், ஒளி வீசுகின்ற மரகதத் தூண்களும் பவளத் தூண்களும் பொருந்திய பெருஞ் சபா மண்டபங்களையும், குகபிரானுடைய மெய்த்திருவிளை யாடல்களை விளக்குகின்ற பெரிய சித்திர மண்டபங்களையும், சுத்தவாசனை மாறாத புஷ்ப மண்டபத்தையும், அதினின்று புறப்படுங் குற்றமற்ற மந்த மாருதத்தையும்,- (3)

மிகப்பெரிய உலகமெல்லாம் புகழும்படியான திவ்விய சாரூபத்தையடைந்த குமரக் கோலத்தினர் வீற்றிருக்குஞ் சிங்காசனங்கள் வீசும் ஆயிரங் கிரணங்க ளென்னுங் கரங்களாற் சாக்ஷாத் சுப்பிரமணியமே அமர்ந்தருளும் உயரிடத்துள்ள சிங்காசனத்தைத் தொழுகின்ற நேர்மையினையும், மாற்றுயர்ந்த செழும் பொன் னானும் மணியானுமாகிய மணிரதம் முதலிய தேர்கள் சிவிகைகள் சிற்றாலவட் டங்கள் முத்துக் குடைகள் முதலிய சுத்தமான அலங்கார விருதுக ளணைந்துள்ள விடுதிகளையும், சேய்ப்பரம சாரூபம் பெற்ற வேலேந்திய அபர சுப்பிரமணியர்களுடைய வாகனங் களாகிய மயில்களையும், கொடிகளாகிய சேவல்களையும்,- (4)

பொற்குழ லொலிகளையும், நாரதர் தும்புரு முதலியோருடைய இன்னிசைப் பாட்டுக்களையும், நல்ல சாத்திரங்களை யுணர்ந்த முனிவரர் கூட்டங்கள் செய்யும் நல்ல குமார தோத்திரங்களையும், இடிக் கூட்டம்போல வாத்தியவகைகள் செய்யு முழக்கங்கள் மலைகடோறுந் திருக்கோவில்கொள் வடிவேற் கடவுள் உறக்க நீத்திருக் கின்ற அற்புதத்தை (=ஓய்வின்றி யொலித்துக் கொண்டிருத்தலை)ப் பொருந்தியுள்ள இயல்பையும் அருட்குணம் விளங்காநின்ற வள்ளிமாதேவி கண்ணுற்றனள். (5)

தமது இருதயகமலப்பூவி லெழுமன்பினாற் சிறப்பு மலிந்த குகனடிக் கமலப் பூக்களை யருச்சனை செய்யும்பொருட்டு நீர்ப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, குளிர்ந்த கோட்டுப்பூ என்னு நால்வகைப் பூக்களையுங் கரமாகிய பூக்களால் அழகுமலரச் செவ்வனே யெடுத்துச் செல்கின்ற பரிசுத்தவான்களையும், தன்னேரில்லாச் சடக்கர மகா மந்திரத்தைச் செபித்துத் துன்பங் கிளைக்கும்

வினைவலி தொலைத்த தூயவர்களையும், இன்பம் விளங்கு தபமுடையார் கூட்டத்தையும், (6)

பிறந்தகுலம், தொழில், உடலமைப்பு என்பவற்றைக் கருதாது அழகிய சிவவேட மொன்றனையே பொருளாய்க் கொள்ளுந் தீர்மானத்தினால் அன்புடைக் குகனடி யார்களை அக்குகனெனவே மனமார வணங்கிச் சோடசோபசாரமுஞ் செய்து துன்பந்தரு மும்மலவலியான் மல்கு பிறப்பையறுத்த செல்வர்களையும், இளம்பூரணன் றிருவடிகளைத் தம் இதயத்தகலாது வைத்துள்ளோர்களையும், யுத்தஞ் செய்வார் செயல் போன்று சமயவாதிகள் வஸ்து, அத்துவிதமென்றும், ஏகமென்றும், துவிதமென்றுங் கட்டுரைத்தலை யழித்து (வாதமுஞ் சமயபேதமுங் கடந்த) பொருளை உள்ளவா றறிந்தவர்களையும்,- (7)

விரும்புவோர் துய்க்கின்ற (உண்டற்குரிய) அடிசில்கள் (தின்றற்குரிய) கறிகள் (நக்கற்குரிய) தேன் வகைகள் (பருகற்குரிய) நீர் முதலியவைகளாம் நால்வகைச் சிறந்த வுண்டியையும், நறுமணந்தரு களபத்தையும், செவிக்கேற்புடை இனிய பல்வகை யிசைகளையும், வயிரம் முதலிய நவரத்தினாபரணங்களையும், ஆடைகளையும், மாலை வருக்கங்களையும், நம்மீது வைத்த திடபத்தியினாற் கவலை சிறிது மில்லா வொரு நிச்சயங் கொண்டுள்ளோர் களிப்பையும் இங்குக் காண்பாயாக என்று குகப்பிரமங் கூற; பிராட்டியும் அவற்றை நன்கு கண்டனள். (8)

இவர்கள், நம்மருளைத் துதித்த புலவர்களாவர். குழாங்குழாமா யமர்ந்துள்ள இவர்களும், அவர்களும், நம்மையுள்ளபடி யுணர்த்திய ஆசிரியர்களோடு அழகு பொருந்திய அன்பு பெருக்கும் (சீடர்களென்னும்) புதல்வர்களுமாயுள்ளார். இவர்கள், குகன் எம்மறிவாகிய ஆன்மாவினுள்ளும் இங்குக் காணப்படும் எல்லாப் பொருள்களினுள்ளும் அமர்ந்துள்ளா னென்னும் பொருத்தத்தால் அவற்றைச் சுத்திசெய்து அனுபவித்தலும், சொரூப நிறைவினால் இப்புவனமெல்லாமும் அவனேயா கின்றனனென்று கொள்ளுதலும் என்னுமிரண்டு கோட்பாட்டினு முயர்ந்துள்ளோராவர். (9)

இவர்கள், குமாரனையன்றிப் பிறிதொரு கடவுளெமக் கில்லை யென்னுந் தெளிவினால் நல்ல நயப்பாடுடைப் பெரும்

பூசனையை மேற்கொண்டவர்கள். இவர்கள், மனைவி முதலிய எல்லாப் பொருள்களிலும் வைத்த ஆசையைத் துறந்து நம்ம ருட்டுணையையே எந்நாளுந் தமது பரிசுத்தமான இதயத்தில் நாட்டியுள்ளோர்கள் என்று இறைவனியம்ப; இறைவி, முன்னினுமதிகமான மகிழ்ச்சியெய்தினாள்; மாயவுலகைத் துறந்து திருப்புகழ்பாடிய அருணகிரியார் நெறியை விரும்பு முள்ளமுடையீர்! (10)

திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடன்;
மூன்றாம்பத்து முற்றிற்று.

திருக்கந்தகிரித்திருவிளையாடல்.

(நான்காம்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

அமுத வாவியுங் கனகச ரோசவம் மடுவுங்
குமுத நீர்நிலை களுமலங் குளையெழில் கூர்ந்த
சுமுக வாசிக டகர்த்ததெங் கிரும்பழத் தோயங்
கமுகி னீரளற் பிறந்திடு சேயபங் கயமும். 1

மாசி லாயிர மிதழ்ப்பெருந் தாமரை மலரும்
ஆசி லாவகல் கோட்டகங் களுமவை யணைந்து
காசி லாதபல் சுழியெழ யாறுசெல் கதியுந்
தேசி றாமர கதக்குவ டேய்மரச் செறிவும். 2

விண்ண ளாயவச் சோலையிற் பலதரு மேன்மேல்
நண்ணு மாளிகை யடுக்கெனத் திகழ்தலு நபமே
கண்ணு றாவணம் புரிபல குடைமரக் கவிப்பும்
எண்ணி லாநிறத் திலைமல ரீதரு வெழிலும். 3

காறி லாச்சுவைக் கனிமர மீயொரு கனியில்
ஆற றாச்சுவை யடிநடு மேலுறு மாறும்
ஈறு றாக்கிளி யினமறை பாடிய லுமதைத்
தேறு மாட்சிமந் தாரமுய் பூவையின் றிரளும். 4

1. அள்ளல் = சேறு; "அளல்" எனத்தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது.

கந்த லோகெனு மீங்கடர் காவுறை குயின்முன்
வந்த வாசவன் காக்குயில் பயிர்பழ குறலும்
நொந்தி டாமுகி னோக்கிவிண் ணொளியினை நோக்கி
அந்த வாட்டொலி செய்சிகி குருகின மனைத்தும். 5

தோடம் யாதுமில் கோடையின் மதுவிழை சுரும்பர்
ஈட றாதவிந் துளநற வினையினி தெடுத்துச்
சேட றாநறுந் தேனினுக் கூட்டுபு செனித்த
ஊட றீர்த்தலும் பார்த்தன ளவ்வுயர் வுடையாள். 6

மானெ டுங்கட லெகினமக் கடலென மயங்கிப்
பானி றந்திக ழினங்கண்டு நடைபழ குறலும்
வான றுங்கன சாரவம் பதரென வயங்கும்
வான யஞ்சுடர் புளினமுஞ் சமநிலை வளனும். 7

மடங்கல் யானைகள் புலிபசு மடமறி மான்கள்
திடங்கொ டீர்வைக ளரவுகள் பகைமைசெய் யாமே
உடங்கு கூடியங் கிளம்பெரு மானையுள் ளிருத்தி
முடங்க னூறிய முனிவரன் பார்ந்துயு மூப்பும். 8

சோதி மாமணிச் சிலம்புக ளரற்றவொண் டொடியின்
சாதி பேதம ரவஞ்செயத் துவளிடை தயங்கக்
கோதி லாவிறை வியினுருக் கோதையர் குவிபந்
தாதி வீசிநல் லாடல்செய் யரிநெடுந் தடமும். 9

மாசின் மாதவர் தவப்பயன் போற்பல வளமுந்
தாசர் நாயக னொடுமிளி ரெனக்கரு டாய்கண்
டேசன்மாமணி மாளிகை யெய்தின ளுவகைத்
தேசு லாமணங் குகடொழ வொலிப்புதன் றெருளீர். 10

5. பயிர் = பறவைக்குரல்
7. வம்பதர் = வாசனைப்பொடி; வம்பு + அதர் எனப் பிரித்துக் கொள்க.
9. தடம் = விசாலமான இடம்.

திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடல்.

(நான்காம் பத்து)

அமுத நீர்நிலைகளையும், பொற்றாமரைகள் மலரும் அழகிய பொய்கை களையும், குமுதநிறைந்த நீர்நிலைகளையும், அசையும் பிடர்மயிரை யுடைய அதி யழகிய நன்முகக் குதிரைகள் விரைந்து செல்லுதலால் தகர்த்துடைத்த பருந்தேங் காய்களின் நீருங் கமுகம் பழங்களின் சாறுங் கலந்த சேற்றின் முளைக்குஞ் செந்தாமரை களையும்,- (1)

மறுவற்ற ஆயிரம் இதழ்ப்பூக்களைத் தரும் பெரிய தாமரைகள் மலர்கின்ற களங்கமில்லாத விசாலமான தடாகங்களையும், அவற்றைப் பொருந்திக் குறை பாடில்லாத பல சுழிகள் பொருந்த யாறுகளோடும் வேகத்தையும், ஒளிகுன்றாத மரகத மலைகளை யொக்கும் மரச்சோலைகளையும்,— (2)

வானத்தையளாவிய அச்சோலைகளிலுள்ள பல மரங்கள் ஒன்றன்மீ தொன் றாகக் கட்டப்பட்ட மரகதமாளிகை யடுக்கு களென்னும்படி விளங்குதலையும், வானிடமே கண்ணுக்குப் புலப்படா வண்ணஞ் செய்யும் பல குடைமரங்களின் கவிப்பையும், பல்வேறுவேறு நிறங்களையுடைய இலைகளும் பூக்களு முண்டாக்கும் எழிலையும்,- (3)

அளவில்லாச் சுவைக்கனிமரந் தருமொரு பழத்திலேயே (தித்தித்தல், புளித்தல், உவர்த்தல், துவர்த்தல், உறைத்தல், கைத்தல் என்னும்) அறுவகைச் சுவைகளுள் இரண்டு அடியிலும், இரண்டு நடுவிலும், இரண்டு மேலிடத்திலுமாக அமைந்தி ருக்கும் விதத்தையும், கந்தலோக மகிமையால் மடியாத்தன்மை யெய்திய கிளி யினங்கள் வேதமோது முறையையும், அதைக் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு உற்றுக் கேட்கும் தேவலோகத்துப் பெருமைபடைத்த மந்தார விருக்ஷங்களில் வாழும் நாகணவாய்ப் புட்களின் திரள்களையும்,- (4)

கந்தலோகமென்னு மிப்புவனத்தி லடர்ந்துள்ள சோலையில் வதியுங் குயில் களின் முன்பாகப் போந்த தேவேந்திரனது கற்பகக்காவில் வாழுங் குயில்களானவை கூவுங் குரல் பழகு தலையும், சிதைவுறா மேகவிருளைக்கண்டு அழகிய நடனஞ்

செய்யும் மயிற் கூட்டங்களையும், சூரிய வெளிச்சத்தை நோக்கிக் கூவும் மற்றைப் பறவைத் தொகுதிகளனைத்தையும்,- (5)

எவ்வகைத் தோஷமுமற்ற காந்தட்பூவிலுள்ள தேனை விரும்பும் ஆண்வண்டு வளப்பங்குன்றாக் கடப்பம் பூவின் தேனைச் செவ்வனெடுத்து இளமைமாறாத தன் பெண் வண்டினுக்கு ஊட்டி அதற்குண்டா யிருந்த ஊடலைத் தணித்தலையும் அம்மாட்சிமை தங்கிய வள்ளியம்மை கண்டனள். (6)

திருமாலினுடைய பரந்த திருப்பாற்கடலை நோக்கித் திரும்பும் அன்னப் பறவைகள், கந்தலோகத்தின் கண்ணுள்ள வெண்ணிறம் விஞ்சிய அன்னப் பறவைகளைக் கண்டு அவற்றைத் தம் பாற் கடலெனக் கொண்டு மயங்கி நெருங்கினவுடன் கடலன்று தங்களினமெனக் கண்ட பின்பு அவற்றின் நடைகளைத் தாங் களுங் கற்றலையும், வாசனையோடுங் கூடிய ஒள்ளிய நல்ல கர்ப்பூர நுண் பொடியைப் போல விளங்கும் உயர் நயம் மிகுந்த மணற்குன்றுகளையும், அத்திற மணலார்ந்த சமவெளி வளத்தையும்,- (7)

சிங்கங்களும், யானைகளும், புலிகளும், பசுக்களும், இளமை தங்கிய பெண் மான்களும், ஆண்மான்களும், வலியகீரிகளும், பாம்புகளுந் தம்மியல்பின்படி ஒன்றை யொன்று பகைக்காமல் ஒன்று சேர்ந்து, அவ்விடத்தே இளம்பூரணனைத் தியானித்து இடும்பை நீக்கிய முனிவர்களன்பைப் பெற்று வாழும் முதுமையையும்,- (8)

காந்திவீசும் பெரிய இரத்தினச் சிலம்புக ளார்ப்ப, ஒள்ளிய வளையல் வகைகள் ஒலிக்க, துவளும் மருங்குல் ஒளிசெய்ய, குற்ற மில்லாத தேவியின் திரு வுருவத்தைப் பெற்ற மாதர்கள் (=சத்திசாரூப கதியடைந்த பெண்கள்) குவிந்துள்ள பந்து முதலியவைகளை யெறிந்து இனிய ஆடல்கள் புரியும் விசாலமான பொற்றடங்களையும்,- (9)

மாசற்ற மாதவ முடையாரின் தவப்பயன் போன்ற மற்றும் பற் பலவகை வளப்பங்களையுந் தாசர் நாதனாஞ் சுப்பிரமணியனோடு விளங்கும் எனக்கருளிய அன்னை கண்டருளி, மகிழ்ச்சி யொளிபொருந்திய தேவமகளிர்

எதிர்கொண்டு வந்தனிக்கத் தனது திருவூஞ்சலுள்ள பெரிய இரத்தின மாளிகையை யடைந்தனள்; அருணகிரி நாதரது தெளிவுடையோர்காள்! (10)

திருக்கந்தகிரித் திருவிளையாடன்;
நான்காம் பத்து முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

திருப்பழநிமலைத்திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

அடியொன்றற்குப் பதினான்கக்கரம்.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

மூப்பி லாவிள வேனிலின் முந்துவ சந்தனைத்
தூப்ப டீரம தைத்தரு தென்மலைத் தொன்முனி
யாப்பு லாவுத மிழ்த்தல மேம்பட யாணரார்
பூப்பல் கோடொளிர் கந்தகி ரித்தடம் புக்கனன். 1

புக்க மாமுனி தன்சிவன் பொன்னடி முன்னியே
அக்க னாசல மார்சிவ கோடவிர் சத்திகோ
டிக்க லாமுடி யென்றுகை நீட்டியி ழுத்தெடுத்
தெக்க லாமுமில் பூர்ச்சவ னத்தில்வைத் தேகினான். 2

வால லங்குதென் மால்வரை நின்றுவ யங்குகுற்
றாலம் வந்தவம் மாமுனி தன்பத மன்பொடு
சால வுந்துதி பண்ணியி றைஞ்சொரு தானவன்
கோல நன்கும தித்துன தூர்குயில் கென்றனன். 3

1. *வசந்தன் = தென்றற்காற்று. விவரம் 199-ஆம் பக்கத்துக் குறிப்புரையிலறிக.*
2. *கலா = கூறுபாடு; வடசொல். பூர்ச்சம் என்பது வடநூலிலே "பூர்ஜம்" என வழங்கப்படுகிறது. இம்மரத்தின் பட்டை தான் மரவுரியென்னும் வற்கலை யாக்கப்படுவதென்றுங் கூறுப.*

என்ற லுஞ்சிவ பத்தியின் மல்கியி லங்கவன்
தென்ற றங்கும லைப்பெரி யாயொரு செக்கர்வேள்
மன்ற லந்திரு மேனிசு மக்கும யூரமாச்
சென்ற வன்புர முன்பின ரிவ்விடர் சேர்ந்துளேன். 4

அப்பு ரத்துறை வார்க்குவில் வித்தைப யிற்றடல்
எப்பு லத்தரு மெச்சுகு ருத்துவ மெய்தினேன்
துப்பு டைக்குக வேள்சமர் சூழ்தலு மப்புரம்
நப்ப லத்தையு றாதென விவ்வன நண்ணினேன். 5

என்ற னாமமி டும்பனெ னப்புகல் வார்நறு
மன்ற லான்மனை யாட்டிம ருங்கினி னிற்குநள்
அன்றில் போலெனை யேபிரி யாதவ ருங்குணி
நன்ற றாதவு ளத்தின ணாமமி டும்பியாம். 6

ஆத லாலெனை நோக்குதி யெப்பணி யாயினும்
ஓதி னாடுவ லேயென வோதின னோகைசால்
நீதி மாமுனி பூர்ச்சவ னத்திடை நேற்றுநான்
கோதி லாதுற வைத்தவி ரண்டுகு வட்டையும். 7

வன்மை கூரென்வ ரைத்தடம் வைத்திடு வாயெனின்
நன்மை யாவும்வி ளைந்திடு மென்றுந வின்றுமா
தொன்மை யாமனு வும்வழி பாடது வுந்துகள்
இன்மை யேய்வழி யுஞ்சொலி யேயவற் போக்கினான். 8

போமி டும்பனு டன்செலி டும்பிபொ ருந்தமே
தேம ரும்புப டீரமு நல்லகி லுந்திரள்
வாம வெண்டர ளத்தெயி றுங்கொடு வார்தல்போல்
ஈமு கந்தப ழம்பல வாரியி வர்ந்தனள். 9

4. விடர் = காடு.
7. நோக்கல் = காத்தல்.
8. தடம் = மலைப்பக்கம்
9. பொருந்தம் = தாமிரபருணியெனும் யாறு, இவர்தல் = ஏகுதல்.

ஏகு மேல்வைக யந்திக் ழோர்பொழி லெய்தலும்
பாகு நேர்மொழி தீம்பழ முண்கெனப் பன்னினாள்
சேகு சேர்புய னுந்தினல் செய்தன னன்னள்பின்
சோக மேகநு கர்ந்தனள் சொற்புத னற்புளீர். 10

பத்தொன்பதாவது

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(முதற்பத்து)

இளவேனிற் காலத்தில் முற்பட்டுவருந் தென்றல் காற்றையுஞ் செஞ் சந்தனத் தையும் ஈயும் பொதிகை மலையில் வாழும் புராதனராகிய அகத்திய மாமுனிவர், நல்லொழுக்கக் கட்டுப்பாடுகள் நிகழ் தமிழ்நாடு சிறப்படையும் பொருட்டு நன்மையுடைய அழகிய பல கொடுமுடிகளோடு விளங்கும் உம்பரிலுள்ள கந்தகிரிச் சாரலை யடைந்தனர். (1)

அடைந்த அம் மாமுனிவர், தமது அறுமுகச் சிவனாருடைய அழகிய திருவடி களைத் தியானித்து அந்தப் பெரிய மலையிற் பொருந்திய விளக்கமுடைச் சிவகோடுஞ் சத்திகோடும் இக்கலா முடிகளே ஆமென்று தம்முடைய கைகளை நீட்டி அவற்றை யிழுத்தெடுத்து எவ்வகைக் கலகமுமில்லாத பூர்ச்சவனத்தில் வைத்துவிட்டுத் தமதிருப்பிடத்துக்குச் சென்றார். (2)

தூய்மை பொருந்திய பொதிகை மால்வரையினின்றும் போந்து விளக்கமுடைத் திருக்குற்றாலத்திற்கு வந்த அவ்வகத்திய மா முனிவர், தம்முடைய பாதங்களை அன்போடு பெரிதுந் துதித்து வணங்கிய ஓரசுரனது தோற்றத்தை நன்கு மதித்து உனதிருப்பிடம் யாது? சொல்லுக என்று பணித்தனர். (3)

பணித்தவுடன் சிவபத்தியிற் சிறந்து விளங்கும் அவ்வசுரன், ''தென்றல் காற் றானது தங்கியுள்ள மலையில் வாழும் மாமுனிவரே! ஒப்பற்ற செவ்வேளின் வாசனை பொருந்திய அழகிய திருமேனியைச் சுமக்கும் மயிலாய்ச் சென்றுவிட்ட சூரபது

10. சொற்புதன் = திருப்புகழ்க் கவிஞன் = அருணகிரிநாத முனீந்திரர். சொல் = புகழ்.

மனது வீரமா கேந்திரபுரம் எனது பழைய இருப்பிடம். பின்பு, இவ்வனத்தை யடைந்திருக்கிறேன். (4)

அவ்வீரமாகேந்திர நகரில் வாழ்வோர்க்கு வில்வித்தை கற்பிக்குந் திறமையில் எவ்விடத்துள்ளோரும் மெச்சும்படியான ஆசிரியத்தன்மை யடைந்தேன். வலிமை பொருந்திய குமாரக்கடவுள் போர் தொடங்கின பின் அந்நகரம் நல்ல பலத்தை யடையாதென்று இக்காட்டைச் சேர்ந்தேன். (5)

அடியேன் பெயர் இடும்பன் என்று சொல்லுவார்கள். என் பக்கத்தில் நிற்பவள் நல்ல மணவினையாற் கிடைத்த மனைவியாவள்; அன்றிற் பேடுபோ லென்னை விட் டெப்போதும் பிரியாத அருமையான நற்குணம் வாய்ந்தவள்: நன்மை மாறா துறையு நெஞ்சமுடையாள்: இவள் பெயர் இடும்பியென்பதாம். (6)

ஆதலால் அடியேனைக் காத்தருளுவீராக. எக்கட்டளையாயினு மிட்டால் அதனை நிறைவேற்றத் துணிவேன்.'' என்று கூறினன். மகிழ்ச்சியெய்திய நீதி தவறாத அகத்திய மா முனிவர், ''நேற்றைப்பொழுது நான் பூர்ச்சவனத்திற் பழுதுறாது பொருந்த வைத்துவிட்டு வந்த இரண்டு மலைச்சிகரங்களையும், (7)

பலம் பொருந்திய பொதிகைமலைப் பக்கத்திற் கொணர்ந்து வைத்திடுவையே யாயின் எல்லா நன்மைகளுமுண்டாகும்'' என்று செப்பி, பழமையான மகா மந்திரத் தையும், செய்யும் வழிபாட்டின் விவரத்தையும், சிக்கற்ற நேர் வழியையும் எடுத் துரைத்து இடும்பனைச் செல்லவிட்டனர். (8)

இப்படிச் செல்லும் இடும்பனோடு புறப்பட்ட இடும்பியானவள், தாமிரபருணியாறு வாசனை கமழுஞ் சந்தனக் கட்டைகளையும் நல்ல அகிற் கட்டைகளையுந் திரட்சி யுள்ள அழகிய வெண்முத்தஞ் சிந்தும் யானைத் தந்தங்களையும் வாரிக்கொண்டு ஓடுதல்போல, பழுத்த மணங்கருதி ஈக்கள் மொய்த்த பலவகைக் கனிகளையுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு இடும்பாசுரனைத் தொடர்ந்து சென்றனள். (9)

திருப்புகழ்க் கவிஞனார்மாட் டன்புடையீர்! இப்படிச்

செல்லும் போது தடாக மமைந்த ஒரு பூஞ்சோலையை யடைந்தவுடன் பாகுபோன்ற சொல்லையுடைய இடும்பி, தான் கொடுவந்த இனிய பழங்களை யுண்ணும்படி வேண்டினாள். வயிரம் பொருந்திய புயங்களையுடைய இடும்பனுமுண்டனன். பின்னர் இடும்பி, கணவனுண்டு மீந்த கனிகளைத் தன் களைப்பு நீங்குமாறு தானுமுண்டனள். (10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடன்; முதற்பத்து முற்றிற்று.

திருப்பழநிமலைத்திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற்கிருபத்திரண்டக்கரம்.

தனந்தனன தந்தன தனந்தனன தந்தன தனந்த தனன.

இடும்பனுமி டும்பியு மருங்கனிக ளுண்டபி னிருங்க ளிறனான்
நெடுஞ்சடைபி றங்குத மிழின்சொலுறு வன்சொலை நினைந்து மகிழ்வோ
டொடுங்கலினெ டும்பொழில் கடந்துவெளி கண்டன னுலம்பு முகில்கள்
தொடுங்கிரிகள் கண்டன னவண்புகற விர்ந்ததர் தொடர்ந்த னனரோ. 1

தொடர்ந்தவன்வ லன்சிர மரிந்தவனு டம்பில்வி ழிதுன்றி னமைநேர்
நடம்புரிசி கண்டிகள் சிகண்டநய னங்கண னிகண்ட னன்மழை
தடங்கிரிவ ளைந்துறை வழங்கலின றுங்குணி தரங்கெ ழுகுயில்
மடந்திகழ ருங்கிளி கடங்குபணை கண்டவை வரைந்தொ ழுகினான். 2

சிறந்தபல சந்தக விமுன் பொலியி ழுந்தக விசிந்தை பயமே
உறுஞ்செவிநி மிர்ந்திட லுறழ்ந்துசெலு முந்தியை யணைந்த சுனையுட்
பறம்புறழ்ப றம்பியர் கணொன்றுபொழு தம்பிறழ் பருங்க யலெனக்
குறும்பொறையி ளந்தையர் தொடுஞ்செயல றிந்துந கைகொண்டொ
ழுகினான். 3

2. உறை = தலைப்பெய் மழை. குணி = ஊமை.
3. செவி - செவ்வி = பொழுது.

அறம்புரிபெ ருந்தகை யரந்திருவு றழ்ந்துபெ ருகுந்தி றமணை
நறுந்துறைசெ றிந்தது றையென்பவைகள் கண்டன னவங்கொள் புளினம்
உறும்புடைகள் கண்டன னிலங்கிரவி முன்பவி ழுமொண்க மலமா
சுறுஞ்சசியின் முன்பவி ழிருங்குமுத மென்பவு முணர்ந்த னனவண்.4

கவின்சுடரு மிந்துமு கமண்டலவ ரம்பையர் கள்கங்கு கடவா
திவர்ந்தொழுகு முந்திகு டையும் பொழுது தன்பொலி வுகண்டி கனிலாம்
இவன்பெரிய கண்ட கருண்மிண்டனென வஞ்சிவை யிலங்கு பெருவேற்
சிவன்பெயர்வி ளம்பலு முணர்ந்துகும ரன்றிரு நினைந்தொ ழுகினான். 5

மலர்ந்தமுக மந்திக ளுயர்ந்தபன சங்கத லிமஞ்ச தவுமா
இலந்தைகட ருங்கனி களுண்டுகுளிர் தண்டலை யிலங்கு பணைகள்
கலந்தகிளை தொங்கியு ழிதந்துகுதிகொண்டக லல்கண்ட பினொரு
புலர்ந்ததரு வின்கவ டுமிங்கிலதெ னுங்குயில் புகன்றொ ழுகினான். 6

வயங்கெழும டங்கலு மடங்கலுநெ டும்புலி யும்வன் புலியுமே
வியங்கெழு பெருங்கிடி யும்வெங்கிடியு மெண்கொட டலெண்கும் விறலாம்
நயங்கெழுமெ றும்பியொ டெறும்பியு முடன்றுச மர்நன்கு புரிபோ
தயங்கெழுத ணங்கம வைகண்டுவில குங்கொனு மறிந்தொ ழுகினான். 7

வனந்திகழும் விண்டொடு நெடுந்தவள மஞ்சுப டர்சம்பு வளைவு
தினந்திகழும் விண்டல மெனும்படிவி ளங்கலு மதன்சி னையெலாம்
அனந்திகழ ருங்கனிகள் பங்குலமெனும் படியலங்கலுமெயார்
மனந்திகழ ருந்தவ மடங்கல்கள்வ யங்கலு மறிந்த னனரோ. 8

தனத்தனன தத்தன தனத்தனன தத்தன தனத்த தனன.

கறுப்புறுவரிக்கழு துமிக்கறைசெ ழிப்பொடு கருக்கொள் செயலைத்
திறத்திரள்க ளைத்தமிழ்விருப்பமுனி சொற்றநன்மரச் செறிவினை
மறத்தலின்ம னத்தொடு கணித்தவணி ருக்கிற வரைக்கு வடுகாண்
உறுப்புமகிழ் வுற்றிட லுமப்புடையிருக்கம னமுற்ற னனரோ. 9

---

4. துறையென்பவைகள் = *யாறு என்று சொல்லப்படுவன.*
6. பனசம் = *பலா. அதவு = அத்தி.*
7. கொன் = *அச்சம்.*
8. *நெடுந்தவள சம்புவளைவு எனக்கூட்டுக. விண்டலம் = வானம். பம் = விண்மீன்.*
9. செயலை = *அசோக மரம்.*

இருக்குமவ னிக்கிரி களைத்தொடலி சைத்தலெ ணலிற்றி னையுமோர்
விருப்புடனி ழைப்பவர் நினைத்ததைமு டிப்பரெ னமெச்சி முனிதாள்
அருட்குணவு ளத்திடைய ழுத்தினனெ னக்கினி யலக்க ணிலையென்
றொருக்கினன்ம னத்தினை வகுப்புகள்ப டித்தவ னுவப்பை நினைவீர். 10

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(இரண்டாம்பத்து)

இடும்பனும் இடும்பியும் அரிய பழங்களைத் தின்ற பின்பு வலிய யானையை யொத்த இடும்பன், நீள்சடை விளங்கும் இனிய தமிழ்முனிவராகிய அகத்தியனார் கூறியருளியதை எண்ணி மகிழ்ச்சியோடு வளங்குன்றாத அப்பெரும் பூஞ்சோலையைக் கடந்து வெளியிடத்தைப் பார்த்தனன் . குமுறு மேகங்கள் தவழும் மலைகளையுங் கண்டனன். அவற்றினிடையே போதல் தவிர்த்து முனிவர் குறித்த வழியைத் தொடர்ந்து சென்றனன். (1)

இப்படித் தொடர்ந்து சென்றவன், இந்திரனுடம்பில் நெருங்கியுள்ள கண்களைப் போன்ற நடமாடு மயில்களினுடைய தோகைக்கண்களை நன்கு பார்த்தனன். மேகங்கள் பெரிய மலைகளைச் சூழ்ந்து தலைப்பெயலைச் செய்கின்றமையால் ஊமையர் கூட்டங்களை யொத்துக் கூவாதிருந்த நல்ல குயில்களும் இளமைதங்கிய அரிய கிளிகளுந் தங்கும் மரக் கொம்புகளையுங் கண்டு அவற்றைக் கடந்து சென்றனன். (2)

பொருட் பொலிவோடு பல சந்தங்களையும் பாடுஞ் சந்த கவிஞன் முன் அத்தகைய சந்தமில் சாதாரண கவிபாடுவோனது நெஞ்சம் பயங்கொள்ளும் பொழுது அவனோடுதல் போன்று விரைந்தோடு நதியினை யணைந்துள்ள சுனையிலே பறம்புகளை யொத்த பயோதர மாதர்களுடைய பார்வைகள் பொருந்துகையிற் றோன்றுந் தோற்றங்களை அழகு பிரகாசிக்கின்ற பருங்கெண்டை மீன்களௌன்று குறிஞ்சி நிலத்தூர்ச் சிறுவர்கள் பிடிக்க முயல்வதை இடும்பனறிந்து சிரித்துக் கொண்டு மேற்செல்லும்வழிச் சென்றனன். (3)

தருமஞ் செய்யும் உதார குணமுடையாரது அழகிய செல்வத்தைப் போன்று பெருகுந் தன்மையுடைய நல்ல துறைகள்

நெருங்கியுள்ள யாறுகளைப் பார்த்தனன்: புதுமையான மணற் குன்றுகள் பொருந்திய பக்கங்களைப் பார்த்தனன்: விளங்குஞ் சூரியன் முன்பு மலரும் நல்ல தாமரைகளையுங் களங்கங்கொண்ட சந்திரன் முன்பு மலரும் பெரிய குமுத மலர்களையும் நோக்கினன் அவ்விடத்தே அவ்விடும்பன். (4)

அழகு விளங்குகின்ற திங்களையொத்த முகமண்டலத்தினராகிய அரம்பை மாதர்கள், கரைகளை மீறாது தங்கிச்செல்லும் யாறுகளில் நீராடும்போது இடும்பன், தனது தேகப்பொலிவினை அம்மாதர்கள் கண்டு, ''வலிமைமிகுந்த இவன் பெரிய அசுரர்களுள் திண்ணியனாவன்'' என்று பயந்து கூர்மைமிளிரும் பெருவேலேந்திய சண்முக சிவன் திருநாமத்தை உச்சரித்தலையுங் கண்டு குமரவேளின் பெருமையை யுன்னி மேற் சென்றனன். (5)

மலர்ந்த முகத்தையுடைய மந்திகள் உயர்ந்த பலா, வாழை, வலிய அத்தி, மா, இலந்தை ஆகிய இம்மரங்கள் தரும்பழங்களைத் தின்று குளிர்ந்த பூஞ்சோலைகளில் விளங்கும் அரசமரங்களின் பின்னிய கிளைகளைப் பற்றித் தொங்கிச் சுழன்று குதித்து நீங்குதலையும் பார்த்த பின்பு, ''இவ்விடத்தில் ஒருலர்ந்த மரக்கிளைதானுங் காண்டற் கில்லை'' என்று வியந்து கூறி வழிநடந்தனன். (6)

வலிமை மிக்க சிங்கத்தோடு சிங்கமும் நீண்ட வேங்கையோடு திண்ணிய வேங்கையும் உடல் பருத்த பெருங்காட்டுப் பன்றியோடு கொடிய பிறிதொரு காட்டுப் பன்றியும் வலிமிக்க கரடியோடு கரடியும் வீரநயம் விஞ்சிய யானையோடு யானையும் எதிர்த்து உக்கிரமாய்ச் சண்டை செய்யும்போது இரும்பினும் மேம்பட்ட தனதவயவங் கள்ள அவ்விலங்குகள் கண்டு சமர் நிறுத்தி விலகும் அச்சத்தையு முணர்ந்து மேற்சென்றனன். (7)

வனத்தின்கண் விளங்குகின்றனவும் வானத்தை யளாவி அழகு பெருகி யுள்ளனவுமாகிய நெடிய வெண்ணாவல் விருக்ஷங்களின் கவிப்பு, நாளும் விளங்கா நின்ற நீல நிற விண்ணெனும்படி பொலிவுறுதலையும், அங்ஙனங் கொம்பர்களிலெல்லாம் அன்ன நிறம்போல அவிருங் கனிகள் நக்ஷத்திரக் கூட்டமெனும்படி ஒளி செய்தலையும், மெய்ம்மை மனம் பிரகாசிக்கின்ற அரிய தபராஜ சிங்கங்கள் ஆங்கு வீற்றிருத்தலையும் அவ்விடும்பன் கண்டனன்.

(அருந்தப அழகுடையார்க்குச் சிங்கத்தின் மேனோக்கம், சடை, மீசை, நக வளர்ச்சி முதலியனவும், வனவாசமு முண்மையின் அவர்களை அரிய தபராஜ சிங்கமென்பது சால்புடைத்தே ஆம்.) (8)

கறுப்பு வரிகளையுடைய வண்டுகள் மிக்க ரீங்காரஞ் செய்யுஞ் செழிப்போடு அரும்பும் பருவமுடைய சிறந்த அசோகமரக் கூட்டங்களையுந் தமிழில் விருப்பமுள்ள அகத்திய முனிவர் குறிப்பிட்ட நல்ல பூர்ச்சமரக் கூட்டங்களையும் மறவாது மனத்தின் கட் கணக்கிட்டு அங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள மலைச் சிகரங்களைக் கண்ணுற்ற தன்னுடைய கண்கள் களிகூர்ந்தவுடன் அவ்விடத்தி லிருக்க அவ்விடும்பன் மனம் பொருந்தினன். (9)

திருவகுப்புக்கள் பாடிய அருணகிரிநாதர் பெற்ற ஆனந்தத்தைப் பொருளாக எண்ணுவோர்காள்! மேற் சொல்லியாங்கு தங்கியிருக்கின்ற இடும்பன், ''இந்த மலைகளைத் தொடுதலிலும், புகழ்தலிலும், மதித்துச் சிந்தித்தலிலும் ஒரு சிற்றளவை யேனுஞ் செய்வோர் எண்ணிய எண்ணியாங்கு முடிப்போராவர்'' என்று மெச்சிப் பேசி அகத்திய மாமுனிவர் திருவடிகளைத் தனதன்பு வாய்ந்த உள்ளத்திற் பதிய வைத்தனன். ''இனியெனக்குத் துன்ப மில்லை'' என்று கூறி மனத்தை யொரு வழிப் படுத்தினன். (10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்;
இரண்டாம் பத்து முற்றிற்று.

திருப்பழநிமலைத்திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செவ்வடல் வரைத்தோண் மான்மைத் திரளென விம்மிப் பீலி
ஒவ்வடன் மீசை கொண்டை யுயர்வடி வாரி டும்பன்
இவ்வட திசைக்க ணிந்த விருசிலை மாட்சி தன்னைத்
துவ்வடல் வாய்ந்த வார்வத் துணைவியென் மொழிகே ளென்றே.
1

1. *மால்மைத்திரள் = கரிய மேகக் கூட்டம். பீலி ஒவ்வுடல் மீசை = வட்டவார் மீசை. இது, 'கிருதா' எனவுந் தென்றேயத்தில் வழங்கப்படுகிறது.*

அரவிந்த மகளு மெச்சு மழகுடை யிடும்பி யாசில்
அரவிந்த வதன நோக்கி யறைகுவான் கேதா ரங்காண்
அரவிந்த மறச்சொ ரூப மாமிதன் பாங்கர் யாணர்
அரவிந்த தடஞ்சூ ழிக்கான் காண்விழி யதினு மேற்றாம். 2

மெய்த்தவ முடையா னிந்த மேன்றகை யுணர்ந்து தானே
வைத்தன னிஙன மிந்த மாமணிக் கிரியி ரண்டுங்
கைத்தொளி கான்மா மேரு கயிலையே முதலா மெட்டுள்
உய்த்தறை வரைகண் டாரு மிக்கிரி யுகக்க வேண்டும். 3

பன்மதி யொளியாய்த் தைவப் பல்வள முளவா யீண்டே
என்மதி யளியா ருன்ற னன்மதி யிழுக்கு நீராய்ப்
புன்மதி தனையு மீச்செல் புதுமதி யாய்ச்செய் வன்மை
நன்மதி யினர்க்கு மீயு நலத்தவா யுளவிந் நாகம். 4

பெருந்தனப் புதையல் கொண்டே பெருங்களி கூர்வார் போல
இருந்திருப் பொருளா மிந்த விறும்புகள் காணங் கண்ணும்
பொருந்திய மனமுந் தீண்டல் புரிந்தகை வாயு மின்பம்
அருந்தின பிறப்பும் வீவு மழிந்தன வசுர வல்லீ. 5

எத்துய ரேய்ந்திட் டாலு மினிநமக் கதுவின் பீயும்
புத்தமு தாமே செவ்வேட் பொருளருண் முனிவன் சேவை
குத்திர வுலகில் வாளா போங்கொலோ காம வல்லிக்
கொத்துறு தருவ டுத்தார் நல்குர வடைவார் கொல்லோ. 6

இன்னண மிடும்பன் சொற்ற யாவையு மிடும்பி கேட்டுத்
தன்னுள மகிழ்ச்சி கொண்டா டானவ மீளி தென்பால்
மன்னரு ளுறுவன் சொற்ற மந்திர தவநோற் றானேர்
மின்னொரு பிரம தண்டும் விரிதிசைப் பாம்புத் தாம்பும். 7

எதிர்முகங் கிடக்கக் கண்டே யதிசயித் தெடுத்துத் தாம்பைக்
கதழ்வுறு குவடி ரண்டுங் கரகம்போல் வதியு மாறு
முதிருறி யாக்கித் தண்டின் மொய்ம்புற மாட்டி நாப்பண்
வதியொரு மடங்கன் மானக் குந்தினான் வலிமிக் குள்ளான். 8

குந்திய விரண்டு தாளு ளிடமுழந் தாளைக் குன்றா
அந்திகழ் தரையி லூன்றி யமர்வுறு தண்டைத் தோண்மேற்
சுந்தர மாக வேய்த்துத் துணைக்கரந் தொடைமே லாக்கி
மந்திர நுவன்று கொண்டே யெழுந்தனன் முகத்தேர் மல்க. 9

பாம்புரி யனைய வாடை பருமணிக் குழைபொற் றாலி
காம்புறழ் தோண்முந் நீர்நேர் கண்ணழ குடையி டும்பி
தாம்பணை கிரியெ ழுங்கால் ஹ்ரஹர வெனவே சாற்றித்
தோம்புண ராத கையாற் றொழுதன ளொலிய னாரீர். 10

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(மூன்றாம்பத்து)

செவ்வை வலி வாய்ந்த மலை போன்ற தோள்களுங் கரிய மேகக்கூட்டம் போலப் புஷ்டித்தும் விசிறிபோல வட்டமிட்டு முள்ள வட்டவார் மீசையும், கொண்டையும் உயரிய வடிவும் பொருந்திய இடும்பன், ''இவ்வுத்தர திசையில் இவ்விரண்டு மலைச் சிகரங்களின் மாண்பினைச் செவி யனுபவஞ்செய்யும் வன்மைவாய்ந்த என் அன்பு வாழ்க்கைத் துணைவீ! யான் கூறுதல் கேட்பாயாக'' என்று சொல்லி,— (1)

இலக்குமியும் புகழும் எழில் பெற்ற இடும்பியினுடைய மறுவற்ற தாமரை போன்ற முகத்தைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு புகலத் தொடங்கினான். ''திருக்கேதாரத்தைத் தரிசிக்கப்பெற்ற கண்ணாகிய தாமரை தரும சொரூபமாகும். இக்கேதாரத்தின் பக்கத்தில் விளங்கும் பெரிய தாமரைக் கயங்கள் சூழ்ந்துள்ள இப்பூர்ச்சவனத்தைக் காணுங் கண், அத்தரும சொரூபக் கண்ணினும் மேம்பாடுடையதாகும். (2)

உண்மைத் தபோதனராகிய அகத்தியனார் இந்த மேம்பாட்டை யுணர்ந்தன்றோ பேரழகு படைத்த மலைச் சிகரங்களிரண்டையும் இவ்விடத்தில் இருத்திவைத்தார். பொன்னொளியைக் காலுகின்ற மகாமேருகிரியைத் தரிசித்தோருங் கயிலைமலை முதலிய அஷ்டகிரிகளுட் சேர்த்தெண்ணப்படும் வரைகளைத் தரிசித் தோரும் இவ்விரண்டு கிரிகளையுந் தரிசிக்க விரும்பவேண்டும்.

(கயிலையோடு இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலம், கந்தமாதனம் என்பன கூட்டியுறழ அஷ்டகிரிகளாம். கயிலையை நீக்கிப் பாரியாத்திரம் மாலியவான் என்பவற்று ளொன்று கொள்ளின் எட்டு மலைகளெனவுமாம் : இவ்வாறு கோடல் இங்ஙனம் ஏலாது.) (3)

கூறிப்போந்த இரண்டு கிரிகளும், பல சந்திரர்களுடைய பிரகாசத்தையுடையனவாயும், தெய்வத்தன்மையுடைய நானாவித வளங்களையுடையனவாயும், இங்கே எனது மதியையும் அன்பார்ந்த உனது மதியையுங் கவருந்தன்மையவாயும், அற்ப வறிவையும் பெருநெறி குறிக்கும் புத்தறிவாகச் செய்யும் வலிமையை நன்மதி யுடையார்க்கு முதவு நலமுடையனவாயும் உள்ளன. (4)

அசுரப் பூங்கொடியே! பெரியதோர் புதையற் பொருளை யெடுத்துக்கொண்டு மிக்க களிப்பனுபவிப்பவர்களைப்போலச் சிறந்த செல்வமாயுள்ள இம்மலைகளைக் காண்கின்ற நங் கண்களும் அவற்றோடு பொருந்தியுள்ள நம் மனமும் அவற்றைப் பரிசித்த நங் கைகளும் (அவற்றைப் புகழ்) நம்முடைய நாவுங் களிப்பினைய னுபவித்தன. நமக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் ஒழிந்தன. (5)

இனி எவ்வித துக்கம் நமக்கு வரினும், அத்துக்கம் நமக்கு இன்ப நல்கும் புத்தமுதமாகுமே. செவ்வேட்பரமனது அருள் பெற்ற அகத்திய மாமுனிவரை நாம் சேவித்தது மலைகளோடுங் கூடிய இவ்வுலகில் வீண்போமோ? காமவல்லி படர்ந்துள்ள கொத்துக்களோடு கூடிய கற்பக தருவை யடைந்தவர்கள் வறுமை வந்தடையப் பெறுவரோ?'' (பெறார் என்றபடி) (6)

இவ்வாறு இடும்பன் கூறியவற்றையெல்லாம் இடும்பி கேட்டு நெஞ்சங் களி கூர்ந்தாள். இடும்பன், தென்றிசையில் வதியும் அகத்தியனார் உபதேசித்த மந்திர சகிதமான தவத்தை யனுட்டித்தான். அழகு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு பிரமதண்டமும் பரந்த திசைப் பாம்புகளாகிய தாம்புகளும்,- (7)

தனக்கெதிரே கிடக்கக் கண்டு வியந்து அவற்றை யெடுத்துப் பெருமை பொருந்திய இரண்டு மலைகளுங் கரகங்கள் போலத் தங்கும்படித் தாம்புகளை வலிய உறிகளாக்கித் தண்டிற் பலம் பொருந்த மாட்டி அவைகட்கு நடுவே தங்குமொரு சிங்கத்தைப் போல வலிமிக்க இடும்பன் குந்தியிருந்தான். (8)

அப்படிக்குந்திய இரண்டு கால்களுள் இடமுழங்காலைக் குறையா அழகு விளங்குந் தரையின் மீதூன்றி, உறிகளினோடமைந்த தண்டைத் தன் தோளின்மீது எழில்பெறச் சேர்த்து, தன்னுடைய இரண்டு கைகளையுந் தொடையிலுந் தண்டிலும் பொருந்தச் செய்து மந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டே தன் முகத்தெழில் விளங்க எழுந்து நின்றனன். (9)

அருணகிரி நாதர்பா லன்புடையீர்! பாம்பின் தோலைப் போன்ற ஆடையையும் பெரிய இரத்தினக் குழைகளையும் பொற்றாலியை யும் வேயனைய தோளையுங் கடல்போன்ற கண்ணழகையு முடைய இடும்பியானவள், தாம்புகள்ணைந்த மலைக்ள் தரையை விட்டெழும்போது ''ஹர ஹர'' என்று கோஷித்துக் குற்றஞ் செய்தறியாத் தன்னுடைய கைகளால் தொழுதனள். (10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடன்
மூன்றாம் பத்து முற்றிற்று.

திருப்பழநிமலைத்திருவிளையாடல்.

(நான்காம்பத்து)

நடிப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுத்தளவுடையன.

கனமருவு தோட்சுமையெ னும்பேர்க்
　　காவடியெ டுத்தேகு வாரெனந டக்கும்
மனவுறுதி கூடியவம் மீளி
　　வன்னெடிய பட்டிகையி றுக்கியவ ரைக்கீழ்
நனவணவு தூக்குகளி ரண்டு
　　நாலவெழி லார்கழல்பெ யர்த்திடலு ஞாலம்
பனிகொளவ திர்ந்ததது போது
　　பாரமெளி தாயதுசெவ் வேள்செயலி னாலே. 1

1. பனி = அச்சம்

அப்பொழுது பூதிதிமிர் மேனி
யவிரவுண வேறுதன தாய்வுரனி லங்கு
துப்புடைய கண்டிகைக ளாட
சுடர்கழல்க ளாடவுட லங்குழைக ளாட
ஒப்புடைய தோட்சுமையு மாட
வுவகையுட னாடலின்மு யன்றனனஃ தோடு
செப்பரிய பாடலுந வின்றான்
றிகழுமவ னார்வினவ வாணியுமு லம்ப. 2

தனனதன தனனதன தனனா
தனனதன தனனதன தனனதன தனனா.

மலையெதினு முயர்வுடைய பெருமாண்
மருவியுயர் தலையணவி யிலகியவொர் மலைதான்
நிலையமிழ வயர்பெரிய முனிதா
ணினையுமென திதயமலர் குளிர்மையுற மகிமா
இலகுமிரு குவடெனது சுமையா
யிஙனமுற வனைதவமெ னெளியனென வுளயான்
மலயமுனி கடல்பருகி யருளோர்
மகிமையையு முணருணர்வு மருவுவர்கொன் மடவோர். 3

அதிமதுர நறியகுயின் மொழியாள்
அனநடையள் வடுவனைய விழிகளவி ருமையாள்
சுதனெனவு மணிமிருக கரமா
துரைபுதல்வ னெனவுமயில் கடவிவரு பரமா
முதலையிதழ் மலர்மகடன் மருகா
முதுவிபுதர் தலைவனென விலையயில்கொண் முருகா
கதலிகளி னரசிதுகொ லெனமே
கலையொலிசெய் கொடிதுவளு மிரதமமர் கனமே. 4

2. ஆய்வு = அகலம். உடல் = பொன்; "யாக்கையு மாட கமுமுட லென்ப" என்பது பிங்கலந்தை.

கனகனக வணிகடிகழ் மயிலே
 கலகலென வரவிவரு மழவடிவ வொயிலே
தினகரனை யிகழ்கழல்கொ ளமரா
 திருமுடியு முரவணியும் வளையுமணி குமரா
மனவெளியி னடனமிடு குகனே
 மதுரமொழி நவிலமல புனிதநதி மகனே
எனநுதிசெய் குறுமுனிவ னிறைவா
 விணையினினை வறிவுகளென் மணியுதவு துறைவா.5

அமரர்சிறை விடுதலைசெய் விமலா
 வடியவர்க டுயரமுறி னதனையடு மமலா
சமநிலையர் நினைவிலுறு பொருளே
 தகுதகையர் தொழுவிமல மலயமுனி யருளே
கமலவய னறிவரிய சிவனே
 கரிமுகவ னிளவலென மிளிர்பரம பவனே
குமரகுரு குமரகுரு வெனவே
 குயில்பவர்க ளிதயமன வரதம்வளர் நினைவே. 6

மரணமுறு சனனமுமின் மழவா
 வளவியபல் வரைகளிலும் வதியுமொரு கிழவா
இரவுபகல் புகழ்பொருள்க ளுறுபா
 வினிதுநவில் பவர்சரண மடையவரு ணிருபா
சரவணமெ னளினிவரு நிதியே
 சரவசர மெவையும்வதி பெருவடிவ பதியே
சுரர்குழுமு சபையினடு மணியே
 சுகவறிஞர் பரசுகுறு முனிபரசு முனியே. 7

பிரமமுனி யெவருநினை தனியே
 பெரியவமு தெனுமினிமை யினிதுதவு கனியே
விரதர்விழை வனவுதவு தருவே
 மிடனுதலில் விழியலரி திகழ்குமர குருவே

6. பவன் = நிலைபரமாயுள்ளோன், சத்தாயிருப்பவன்.
8. இனிமை யினிதுதவு அமுதெனும் பெரிய கனியே எனக்கூட்டுக.

இரதனம தணையுமிடை யழகே
 யினிமைதரு மழலைமொழி யினிதுகுயில் குழகே
மருமலர்கள் கமழவரு துரையே
 வழுவின்மறை புகழ்பெரிய வரியகுண வரையே. 8

அறவர்தொழ வவிருமறு முகனே
 அனவரத மளவிலறி வொளியின்மிளிர் சுகனே
நறவுகம ழொலியல்புர ளகலா
 நவவிறலர் கணமொடொலி யெழவருமொ ரிகலா
உறல்விலக லறுபெரிய செவியா
 வுயர்கலைகண் முழுதுமுண ரியல்புகரை கவியா
மறல்வறுமை பிணிமுதிர்வி லுருவா
 மறலிபய மறுசுகுர்தர் தொழுதடையு மொருவா. 9

எனமொழியு முறைமையொடு நடமே
 யினிதுபுரி யவனெடிய தொலைசெலலு மெதிர்காண்
வனநடுவில் வழிதெரித லிலனாய்
 மருள்பொழுது குமரகுரு பரனவன தெதிரே
இனிதுசெலு முறைநினைவி லெணினா
 ணிருவினையு மலமுமற முருகனடி பரவோர்
முனியருண கிரிநெறியை விழைவீர்
 முழுமுதல்வ னருளினினி நவில்வனவு நவில்வேன். 10

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(நான்காம் பத்து)

பாரமான தோட்சுமை யென்னும் பெயரையுடைய காவடியைச் சுமந்து செல்வோரைப்போல நடக்கும் மனவுறுதி கூடிய அவ்விடும்பன், தனது வலிய நீண்ட அரைப்பட்டிகை இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட அரைக்குக் கீழே விளக்கம் பொருந்திய சுமைகளிரண்டுந் தொங்கும்படி அழகிய அடிகளைத் தூக்கிவைத்த அளவிலே பூமியானது உயிர்கள் நடுக்குறும்படி அதிர்ந்தது. அப்போது, செவ்வேட்பரம னருளினால் அப்பாரம், சுமத்தற் கெளியதாயிற்று.(1)

9. மறல் – பகை, பிணக்கு.

அச்சமயத்துத் திருநீற்றி னொளிவிளங்கு மேனிபடைத்த இடும்பன், தன தகன்ற மார்பில் விளங்கும் அழகிய உருத்திராக்ஷமாலைக ளாடவும் ஒளிவீசும் வீரக் கழல்கள் ஆடவும் பொன்னாலாகிய அழகிய காதணிகளாடவும் ஒப்பணைந்த தோட்சுமையுமாடவும் மகிழ்ச்சியோடு தானுமாடத் தலைப்பட்டான். இச்செய்கையோடு விளங்கு மவனது நாவின் கண்ணே தான் சொல்லியறியாத புதிய சொற்களும் ஒலிடவே பாடற்கரிய பாடல்களைப் பாடினான். (2)

எம்மலையினு முயர்வுடையதென்னும் பெருஞ் சிறப்பெய்தி உயரிய வானத்தை யளாவி விளங்கிய பருவதத்தைப் பூமியில மிழும்படி செய்த பெருமை வாய்ந்த அகத்திய மாமுனிவரடி களைச் சிந்திக்கும் எனது நெஞ்சங் களிகூரும்படிக்கு மகிமை திகழுமிவ்விரு குவடுகளும் யான் சுமக்கும் பாரங்களாக இப்போது பொருந்துதற்குச் சிறியேன் செய்த தவமென்னோ? அறிவிலிகளாயுள்ளோர் பொதிகை முனிவர் கடலைக் குடித்துத் தம்மை யடைந்தார்க் கருள்புரி மகத்துவத்தையும் அறியறிவைப் பெறுவர் கொல்லோ? (பெறார் என்றபடி) (3)

நறிய அதிமதுரக் குயின் மொழியினளும் அன்ன நடையுறழ்ந்த நடையினளு மாகிய மாவடுப்போன்ற விழிகள் விளங்குகின்ற உமாதேவி (அவன் என்) சுதனென்று சொல்லிக்கொள்ளவும், அழகார்ந்த மானையேந்தியுள்ள கரத்தினையுடைய மகா சிரேஷ்டன் (அவன் என்) புதல்வனென்று புகன்று கொள்ளவும் திசைகளில் மயிலைச் செலுத்திவரும் பரமா! செங்கிடைச்சியை யொத்த இதழ்களையுடைய இலக்குமி தேவியின் மருகா!! பண்டைத்தேவர்கள் தம் தலைவனென்று சொல்லிக்கொள்ளுமாறு இலை போன்ற வேற்படையேந்திய முருகா! துசங்களின் அரசிது வென்னும்படி தேர் முடியிலே கூவுகொடி அசையுமொரு தேரில் வதியும் பெருமிதமே! (4)

கனத்த பொன்னாபரணங்கள் விளங்கப்பெற்ற மயில் வாகனமானது கலகலென வர, அதன்மீதாரோகணிக்கும் இளமைப் பருவ ஒயிலே! ஞாயிற்றைப் பழிக்குங் காந்தி கொண்ட வீரக்கழல் புனைந்த அமரா! சிறந்த கிரீடத்தையும் மார்பணிகளையுந் தோள்வளைகளையு மணிந்த குமரா! ஆன்மாக்களுடைய இருதயாகாசத்தின் கண்ணே நடனஞ் செய்யுங்

குகனே! இனிய மொழியியம்பும் அழகிய பரிசுத்த கங்கையின் மகனே! என்று துதிக்கும் அகத்திய மாமுனிவர்க்கு இறைவனே! இணையில்லாத் தியான ஞானங்களென்னும் மணிகளைத் தரா நின்ற திருவருட் கடற்றுறையிலிருக்குந் துறைவனே! (5)

அமரர் சிறைமீட்டிய விமலா! அடியார்க ளலக்கணுறுங் காலத்து அதனை அகற்றியருளும் அமலா! சமநிலை வாய்ந்தவர் களுடைய கருத்திலுறையும் பொருளே! தக்க பெருமை யுடையோர் பணியும் பரிசுத்தமுடைய அகத்திய மாமுனிவர்க்குக் கிடைத்துள்ள அருளே! பிரமதேவ னறியமாட்டாத சிவனே! விநாயகற் கிளவலென விளங்கும் பரம பவனே! ''குமரகுரு'' ''குமரகுரு'' என்று ஜெபிப்பவர்களுடைய இதய கமலங்களில் எஞ்ஞான்று மிருக்கும் நினைவே! (6)

சீவர்கட்குப் பொருந்து மிறப்பும் பிறப்புமில்லாத மழவா! வளம் பொருந்திய பல மலைகளிலும் வீற்றிருக்கும் ஒரு கிழவா! போற்றத்தக்க பொருள் செறிந்த பாக்களை இரவும் பகலும் இன்போடு பாடுவோர்கள் நின்றிருவடிகளை யடையும்படிக் கருள்செய்யும் நிருபா! சரவணமென்னும் பெரிய தாமரை வாவியிற் றோன்றிய நிதியே! இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற் பொருளுமாகிய எல்லாமும் ஒருங்கு தங்கியுள்ள பாரமேச்சுவர வடிவ பதியே! தேவர்கள் குழுமு சபையின் நடுநாயக மென்னும் மணியே! ஆனந்தானுபவ மெய்ஞ்ஞானிகள் போற்றும் அகத்திய மாமுனிவர் துதிக்கு மொரு முனியே! (7)

பிரம ஞானிக ளெல்லோருந் தியானிக்குஞ் சமானமற்ற தனியே! அவர்களுக்கு இனிமையை நன்களிக்கும் அமுத சொரூபமென்னும் பெரிய கனியே! மெய்யன்பர் விரும்புவன வெல்லாந் தந்தருளுங் கற்பக தருவே! வலிய நெற்றிகளிற் கண்களாகிய மலர்கள் விளங்குங் குமரகுருவே! அரைஞாண் கட்டிய அரையினையுடைய அழகே! இன்பம் பயக்கும் மழலைச்சொல்லை இனிது கூறவுள்ள குழகே! வாசனையுள்ள மலர்கள் கமழ எழுந்தருளுந் துரையே! பிழையற்ற வேதங்கள் போற்றும் அரும் பெருங்குண வரையே! (8)

முனிவரர் பணிய விளங்கும் அறுமுகனே! எக்காலத்திலும் பேரறிவுப் பிரகாசத்தின் மிளிர்சுகனே! மணம் வீசு மாலைகள்

புரளும் அகலா! நவவீர ரோடும் பூதகணர்களோடும் ஆரவாரத்தோ டெழுந்தருளும் இகலா! பொருந்துதல் விலகுத லென்னு மிருதன்மையு மற்று யாண்டு மிருந்து கேட்கும் பெரிய செவியா! சிறந்த கலைகண் முழுதுமுண ரியல்பினை யுரைக்குங் கவியா! பிணக்கு, வறுமை, நோய், மூப்பு என்னு மிவைகளில்லாத உருவா! யமபயம் அற்ற சுகுர்தர்கள் தொழுதடையும் ஒருவா!'' (9)

என்று போற்றிசைக்கு முறைமையோடு களி நடம்புரியு மிடும்பன் நெடுந் தூரம் வழிநடந்த பின்பு எதிரிற் றோன்றிய காட்டின் நடுவில் வழியறியாதவனாகித் திகைக் கும்போது அவனெதிரே தான் இனிது செல்லு முறையைக் குமர குருபரன் திருவுள்ளத்துன்னினான். இருவினையும் மலமும் இரிந்தொழிய முருகனடி ஏத்திய அருணகிரிநாத முனீந்திரர் நெறியை விரும்பு நர்காள்! அம்முழுமுதற் கடவுளருளால் இனிக் கூறவேண்டிய வற்றையுங் கூறக்கடவேன். (10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடன்;
நான்காம் பத்து முற்றிற்று.

திருப்பழநிமலைத்திருவிளையாடல்.

(ஐந்தாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப்பதினோரக்கரம்.

கர்வ டித்திற லான்றனைக் காணுமா
றோவு றாக்கருங் கச்சையொ டேகுறுந்
தாவில் சட்டைத னைத்தொடை யேரரை
மேவ யாத்தன னேவடி வேற்பிரான். 1

ஏரு றுந்தலைச் சாலிகை யேணடி
ஆரு மந்தொடு தோலும ணிந்தவப்
பேரு ளோன்முது கிற்பிணை தூணிகை
சாரு மம்புச ராசனங் கொண்டனன். 2

கொண்ட கோலமு மெய்ந்நறுங் கோலமும்
அண்டர் தாமும ளப்பர்கொ லோவலி
மண்டி டும்பன்முன் வந்திவை யெங்குநீ
கொண்டு போகவிங் கெய்தினை கூறுதி. 3

என்று கேட்டரு ளெம்பெரு மான்முனே
நின்று தென்மலை நேர்வழி கண்டிலேன்
மின்ற யங்குவில் வேலுடை நீரெவர்
என்று கேட்பதென் னாசையென் றானவன். 4

வாம நீடுல காளிறை வன்மகன்
யாமன் வேட்டைநி மித்தமிங் குற்றனம்
நீம யங்கலிந் நீணெறி போய்க்கிடி
நாம நாகவ ழிச்செல்கென் றான்பிரான். 5

இன்ன ணஞ்சொற்ற வீசன்ம றைந்தபின்
நன்ன ராரவ்வ ராகந கத்தின்சார்
மன்னு மோர்தல மெய்தலும் வன்பிரான்
தன்னி ழைப்பிற்ற ளர்ந்துநின் றான்வலான். 6

பார மொட்டவொல் லாவவன் பைந்தரை
சார வைத்தனன் றோட்சுமை தன்னைமேற்
பாரி நல்குப ழம்பலந் துய்த்தனன்
ஏர றாவொரு தாபத மெய்தியே. 7

காமர் மல்குமத் தாபதங் கட்டினோன்
வாம தேவமு னித்தலை வன்பினே
தூமல் கச்சுமை தூக்கமு யன்றனன்
வீம மேனிவி ளங்கவ்வி டும்பனே. 8

5. யாமன் - யாம் + மன் எனப் பிரித்துக்கொள்க. மன்வேட்டை = பெரிய வேட்டை. வேட்டை - வேட்டையாடற்கும் விருப்பத்திற்கும் பெயராதலின், உனது விருப்பந் தீர்க்குநிமித்தமாக இங்கு வந்தே மென்றற்கும், கொண்ட வேடத்திற்கேற்ப வேட்டையாடவந்தே மென்றற்கும் பொதுவாய்நிற்றல் காண்க. கிடி = வராகம்.

7. பலம் = கிழங்கு.

செக்கர் வேள்செய லாலஃதெ ழுந்தில
தக்கல் லார்புய னீதென்கொ லென்றுதன்
தக்க தோள்வலி காட்டினன் றன்னெணம்
விக்கி னங்கொளல் கண்டுளம் வெம்பினான். 9

செம்பொன் யாவுமி ழந்தவர் சிந்தைபோல்
வெம்பி யேசுற்றி நோக்குழி மெய்விளர்
அம்பி றங்குநற் கண்டன னாரொலி
நம்பி யின்பின ரேசிவ நாகமேல். 10

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(ஐந்தாம்பத்து)

மலைக்காவடி சுமக்கும் வலியுடையிடும்பனைக் காணும் பொருட்டு வடிவேற் பெருமான் குறைவில்லாத கரியகச்சையோடு குற்றமற்ற சல்லடமென்னுங் குறுங்காற் சட்டையை அழகிய தொடை அரை யென்பனவற்றிற் பொருந்தக் கட்டினான். (1)

அழகிய தலைக்கவசத்தையும் வலிய பாதங்களிற் பொருந்தும் வனப்பு வாய்ந்த தொடுதோலையுந் தரித்த அவ்வேற்பெருமான், முதுகிற் பிணைக்கப்படும் அம்பறாத் தூணியையும் கைகளிற் பொருந்தும் அம்பையும் வில்லையும் பூண்டு கொண்டனன். (2)

இவ்வாறு கொண்ட கோலத்தையுந் திருமேனியின் நல்லழகையுந் தேவர்கள் தாமும் அளவிட வல்லராவரோ? பலமிக்க இடும்பன் முன்போந்து, ''இம்மலைகளை எங்குக் கொண்டுபோவதற்கு இவ்விட மடைந்தனை? சொல்லுவாயாக'' (3)

என்று வினவியருளிய எம்பெருமான் திருமுன்பில் இடும்பன் நின்றுகொண்டு, ''பொதியமலைக்கு நேர்வழி தெரிந்திலேன்; ஒளி விளங்கும் வில்லும் அம்புந் தாங்கிய நீர் யாவர் என்று கேட்க அவாவுகின்றேன்'' என்றனன். (4)

''யாம் அழகுமலிந்த உலகாளிறைவன் குமாரன்; பெரிய வேட்டை காரணமாக இங்கடைந்தேம்; நீ திகைப்புற வேண்டாம்; இந்நெடிய வழியே சென்று, வராக மலைப் பக்கமாய்ப் போவாயாக" என்று பெருமான் புகன்றனன். (5)

இவ்வா றறிவுறுத்திய இறைவன் மறைந்த பின்பு, நன்மை பொருந்திய அவ் வராகமலையின் பக்கத்திலுள்ள ஓரிடத்தைச் சேர்ந்தவுடன், சருவ சத்திமானாகிய முருகன் செயலால் வலிய இடும்பன் வலியிழந்து தளர்ந்து நின்றனன். (6)

தோட்சுமை சுமத்தற் காற்றாத அவ்விடும்பன் தன் காவடியைப் பசுந்தரையிற் றங்கவைத்தான். அதன்பின்பு, எழில்குன்றாத முனிவரது ஆச்சிரம மொன்றை யடைந்து இடும்பி தந்த பழங்களையுங் கிழங்குகளையும் உண்டனன். (7)

அழகு நிரம்பிய அவ்வாச்சிரமத்தை யமைத்தவர் வாமதேவ ரென்னும் முனி சிரேஷ்ட ராவர். பின்பு, பருத்துயர்ந்த மேனியோடு விளங்கு மவ்விடும்பன் பரிசுத் தமாகிய அச்சுமையை மீண்டுந் தூக்க முயன்றனன். (8)

செவ்வேள் செய்கையால் அது மேலெழவில்லை. மலையை யொத்த புயங்களையுடைய அவ்விடும்பன் இஃதென்கொலோ என்று கருதி, தனது தக்க தோள்வலி முழுதையும் பயன்படுத்திப் பார்த்தான். தன் கருத்து நிறைவேறாமையை நோக்கி நெஞ்சம் நொந்தனன். (9)

சந்த முனிவராகிய அருணகிரிநாதர் வழியைப் பற்றுவோர்காள்! தம்பாலுள்ள மாற்றுயர்ந்த பொன்னையும் பிற பொருள்களையும் இழந்துவிட்டவர் நெஞ்சம்போல இடும்பன் மனம் புழுங்கிச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது இளமைத் திருமேனியெழில் பிரகாசிக்கு மொருவனைச் சிவகோட்டின்மீது கண்ணுற்றனன். (10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்;
ஐந்தாம் பத்து முற்றிற்று.

திருப்பழநிமலைத்திருவிளையாடல்.

(ஆறாம்பத்து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவகிரிமே னிலவுகின்ற செங்கனிவாய்ச் சிறுவனையோர் குராவின் கீழ்க்காண்
தவமுடையா னியவிந்தக் கட்டழகார் தனிமழவ னியக்கன் றானோ
புவனமெலா மிறைஞ்சுமுரு கன்றானோ வெனக்கருதி யருகு போய்ப்பார்த்
தவிர்சிறைதா னிலைமயிலின் றாதலினின் னோன்வேறென் றகஞ்செய் தானால். 1

அவ்வாறு துணிந்தவவன் பிடர்கிடக்கும் புன்குடுமி யழகு மாசு
கவ்வாத கருணைவிழி யிரண்டுமதி காந்திகிளர் முகமு மார்பிற்
செவ்வாட கமெனவவிர் பூணூ லுந் திருக்கரத்திற் றிடனார் கோலும்
எவ்வாசு மறுதிறத்த கோவணமு மிலங்கநிற்கு மிளைஞற் பார்த்து. 2

சிறுவநீ தனித்துநிற்ற லெவன்வயவை தப்பியிந்தச் சிலைசேர்ந் தாயோ
மறுவினீ திருவனைத்து மோங்கலெனத் திரண்டனவா லிவற்றை மாண்பிற்
பெறுவனீ றுறினுமெனு மாசையினாற் போந்தனையோ பேசா யென்ன
உறுகணீ றிலியாகு முருகனஙன் முகிழ்த்தநகை யொன்றே செய்தான். 3

நகைகணித்தோ னிவன்வடிவு சிறுமைத்தாங் காரநனி பெரிதா மென்றோர்
தகைமையிற்காய் தலையுடைய னாய்நாத விந்துவெனச் சாற்ற வுள்ள
சிகரிவிட்டே புறம்போயான் கொலையவுண னென்றுசொலித் திமிறி நின்றான்
குகனுமிக்கோ டெமதிருக்கை வலியுளதேற் கொடுபோவென் றோதி னானால். 4

மலையிரண்டுங் கடந்தப்பாற் போகாதிவ் வணஞ்சொன்ன வாயாய் வஞ்ச
நிலையில்விஞ்சு பவன்போலு நீயெனச்சொல் பவன்கடித்த வெயிற னீண்ட
தொலையியங்கு சிவந்தவிழி யானெறித்த புருவத்தான் சோர்வில் லாத
அலையுறழ்ந்த வெகுளியன்கை பிசைந்தவனாய்க் குராவடியிற் பாய்ந்தா னம்மா. 5

---

1. இயக்கன் = கந்தருவன் : "*கந்தருவ ரியக்கர் யாழோர் காந்தருவர்*" என்பது *பிங்கலந்தை.*

பாய்ந்தவுடன் வலக்கரத்தே கோலுடையக் குருந்துருவப் பகவா னன்னோன்
மாய்ந்திடவொா் விளையாடல் புரிந்தனனஞ் ஞான்றிகலன் வான்க டாகஞ்
சாய்ந்ததென வலறிநனி வீழ்ந்தனனப் பெருந்துழனி தனையுங் கேட்பான்
வாய்ந்தசெவி யிடும்பிகது மெனப்போந்து தன்கொழுநன் மருங்குற் றாளால். 6

அப்பொழுது பிரமதண்டும் பாம்புமிக வஞ்சியகத் தியற்கண் டெல்லாஞ்
செப்பியபின் றமவிருக்கை புக்கனவவ் விடும்பியிடும் பனிரு செங்கண்
ஒப்பலரை விரல்கள்கொடு தீண்டியுநா சிகைவைத்து முயிரின் றென்றே
துப்புறுதன் றுவர்வாயிற் புடைத்துமுக மறைந்துணர்வு சோர்ந்து சாய்ந்தாள். 7

மூர்ச்சைதெளிந் தெழுவார்போ லெழுந்தவவ ளென்கணவா முடிந்தா யாயுள்
சீர்ச்சைல மெனவீழ்ந்திங் கென்றனைவிட் டெவ்வாறு சென்றா யீட்டும்
ஆர்ச்சிதமற் றறியேனே நின்னையல்லா லிப்படிநீ யயர்த லாமோ
பூர்ச்சவன மடைந்துவந்த பலனிவ்வா றாயதுகொல் புனித வாழ்வே. 8

மங்கலநா ணதுபூட்டி மணந்தகளி றேயுன்னை வரைந்து செல்லேன்
எங்குமெனா வுரைத்தபடி புரிந்திஞ்ஞான் றெனைவிடுத்தா யேது குற்றம்
இங்கெளியே னிழைத்தேனென் மனமழுங்கு கின்றதரோ வெனத்தன் மாப்பிற்
செங்கரமே வுறவறைந்து வயிறுபிசைந் தாளழுதா டிகைத்தாண்
மன்னோ. 9

கணவனது முகத்தோடு தன்முகம்வைத் தேகலுழ்ந்தாள் கரங்கண் மோந்தாள்
பிணமெனவும் விழுந்தனவோ வெனக்கழல்கண் முத்தமிட்டாள் பிரிந்தா
யோவென்
றுணா்வுவதி யுரமேல்வீழ்ந் தென்னரசே யென்றிருவே யுனைநான் றோற்கப்
பணியபவ மறியேனே யெனவுமழு தாளொலியன் பரிவுள் ளீரே. 10

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(ஆறாம்பத்து)

சிவகிரியின் மேல் விளங்குகின்ற செம்மை கனிந்த வாயையுடைய சிறு பிராய முடையானொருவனைக் குரா மரத்தின் கீழே தரிசிக்குந் தவமுடைய இடும்பன் ''அருமையான கட்டழகு வாய்ந்த இத்தனி நிற்கும் இளைஞன் கந்தருவனோ? அல்லது உலகமெல்லாம் வணங்குகின்ற முருகன்றானோ?''

என்றெண்ணி, நெருங்கிப் போய்ப் பார்த்து, இவனுக்கு விளக்கமுடைச் சிறகு களில்லை; மயிலுமில்லை. ஆதலா லிவன் வேறொருவனாயிருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்தனன். (1)

அவ்வண்ண நிச்சயித்த அவன், பிடர்மீது கிடக்கின்ற சிறு குடுமியினழகும் குற்றமொன்று மணுகாத கருணை பொழி கண்ணிணைகளும், பேரொளிவீ சுந் திருமுகமும், திருமார்பிற் செம்பொன்னென விளங்கு பூணூலும், திருக்கரத்தில் வலிய தண்டமும், அரையில் எக்குற்றமுமற்ற கோவணமும் பொலிவுற நிற்கும் இளைஞனை நோக்கி,- (2)

''இளைஞ! நீ தனித்திங்கு நிற்றல் யாது குறித்து? வழிதப்பி இவ்வரை அடைந்தனையோ? பல்வகைச் செல்வங்களும் இம்மலைகளென ஒருங்கு திரண்டுள்ளன; ஆதலாற்றான் (இவன் தூக்கிச் செல்பவனாயினன்) உயிர்க்கிறுதி ''வரினும் இவற்றைக் கைப்பற்றுவே னென் னும் ஆசையினால் எழிலுடைய நீ இங்கு வந்தனையோ? யாதென்பது தெரிவிப்பாயாக" என்று கேட்க; துன்பமும் நாசமுமில்லாத முருகநாதன், அங்ஙனங் குறுநகை மட்டுமே செய்தனன். (திருவாய் திறந்தொன்றுங் கூறினா னல்லன்) (3)

அந்நகையினை அள விட்ட இடும்பன், ''இவன், உருவமோ சிறியது; அகங்காரமோ மிகப்பெரியதாம்'' என்றுணர்ந்த பெருமையாற் கோபங்கொண்டவனாய் ''நாத விந்துக்களெனச் சொல்லவுள்ள இம்மலைகளைவிட்டுப் புறத்தே செல்; யான் கொலைத் தொழில் புரியும் அசுரன்" என்று கர்ச்சித்துத் திமிறி நின்றனன். குகனும், ''இம்மலை எமதிருப்பிடமாகும்; உனக்காற்ற லிருக்குமாயின் இதனைக் கொண்டு போ'' என்றுரைத்தனன். (4)

''இவ்விரு மலைகளையும்விட் டப்பாற் போகாது இவ்வண்ணங் கூறிய நாவுடையாய்! நீ வஞ்சகத்தன்மையிலே தலை சிறந்தவன் போலும்'' என்று கழறுமிடும்பன், கடித்த பற்களையுடையவனும், நெடுந்தூரங் காண வல்ல சிவந்த விழிகளையுடையவனும், நெறித்த புருவங்களையுடையவனும், தளர்வுறாது வீசும் அலைகள் போன்ற கோபத்தை யுடையவனும், பிசைந்த கைகளை யுடையவனுமாய் முருகு நிற்கின்ற குராமரத்தடியிற் பாய்ந்தனன் அம்மா! (5)

பாய்ந்தவுடனே, வலத்திருக்கரத்திலே தண்டமுடைய இளங்கோலப் பகவான், அவ்விடும்பன் மடிந்து விழும்படி ஒரு திருவிளையாடல் புரிந்தனன். அப்போது இடும்பன், அண்ட கடாகம் வெடித்துச் சாய்ந்த தென்னப் பெரிதும் அலறி வீழ்ந்தனன். அந்தப் பெருஞ் சத்தத்தையுங் கேட்கும் பொருட்டு வாய்ந்த செவிகளையுடைய இடும்பி, கதுமென ஓடிவந்து தன் கணவனது பக்கமடைந்தனள். (6)

அவ்வமையத்திற் பிரமதண்டமுந் தாம்பாகிய பாம்பும் பேரச்சங்கொண்டு அகத்திய மாமுனிவரைக் கண்டு நிகழ்ந்த வற்றையெல்லாந் தெரிவித்த பின்பு தம்மிருப்பிடம் புகுந்து விட்டன. அவ்விடும்பி, இடும்பனுடைய இரண்டு சிவந்த அழகிய கண்மலர்களைப் பரிசித்துப் பார்த்தும் மூக்கிற் கைவைத் துணர்ந்தும் உயிரில்லை யென்று செம்மையுற்ற தன் பவளவாயி லடித்தும் முகத்தி லறைந்தும் உணர்வு மாழ்கி வீழ்ந்தாள். (7)

பின்பு, மூர்ச்சை தெளிந் தெழுபவரைப் போலெழுந்த அவ்விடும்பி, ''என் கணவரே! ஆயுள் முடியப் பெற்றீரோ? சிறந்த மலைபோ லிங்கு வீழ்ந்து என்னைத் தனித்திருக்கவிட்டு எங்ஙனம் போயினீர்? உம்மையன்றிச் சேமித்து வைத்த பொருள் அறியேனே! இவ்வண்ணம் நீர் செய்தன் முறையோ? பரிசுத்தமான அன்பே! நாம் பூர்ச்சவனம் போய்வந்த பல னிவ்வாறு முடிந்தது கொல்லோ? (8)

மாங்கலிய சூத்திரத்தை என் கழுத்திற்பூட்டி யென்னை மணம்புரிந்த களிறே! நின்னைவிட்டு எவ்விடத்திற் கேனும் பிரிந்துபோகேன் என்று ஆதியிற் கூறியபடியே இதுகாறும் நடந்து என்னைவிட்டுப் பிரிந்தீர்; ஏழையேன் இங்கே யாது பிழை யிழைத்தேன்? நெஞ்சம் வருந்துகின்றதே!'' என்று தன் சிவந்த கைகளால் மார்பில் மோதி வயிற்றைப் பிசைந்தாள்; அழுதாள்; திகைத்தாள். (9)

அருணகிரி நாதனார்பா லன்புடையீர்! தன் நாயகன் முகத்தோடு தன் முகத்தை வைத்துக் கதறினாள்; கைகளை யெடுத்து மோந்தாள்; இக்கால்கள் பிணமென்னும் படி வீழ்ந்து விட்டனவோ'' என்றிரங்கி அவற்றை முத்தமிட்டாள்; உணர்விற் கிடனாயிருந்த மார்பின் மீது ''என்னைப் பிரிந்தனையோ'' என்று

வீழ்ந்து ''என்னரசே! என் செல்வமே! உம்மை யிழக்கும்படி யான் செய்த பாவம் ஈதென அறிகிலேனே'' என்றும் புலம்பினாள்.(10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்;
ஆறாம் பத்து முற்றிற்று.

திருப்பழநிமலைத்திருவிளையாடல்.

(ஏழாம்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

அடியொன்றற்குப்பன்னீரக்கரம்.

கையே கூப்பித் தெய்வமி றைஞ்சல் காணேனி
மையார் கூந்த லென்னொடு லாவு மால்காணேன்
பையா ரின்சொற் பன்னுதி றங்கள் காணேனின்
றையோ வாழ்க்கை சொப்பன மாயிற் றேமாதோ. 1

நோவே யார்க்குஞ் செய்தில மேநன் னோன்பாவிச்
சாவே நிற்கேய் வித்தவர் யாவர் சாற்றாயென்
கோவே நின்னைக் கொன்றவ ரென்னை யுங்கோறல்
மாவே யேயச் செய்கில ரோவன் னோய்மாய்வான். 2

தாய்தா னில்லை தந்தையு மில்லை சார்பாமோர்
சேய்தா னில்லை சோதர மில்லை தேய்வேயோர்
பேய்போ லானே னெங்குறு வேனென் பேறேயிந்
நோய்போ மாறொன் றோதுதி நுண்மா ணோர்ந்தேயோ. 3

பூலோ கிற்கும் வானினி தென்று போனாயோ
மாலோ டென்னை யுங்கொடு போகா வாமாண்போ
பாலோ கண்டோ தேனமு தோவின் பாகோவென்
றாலோ ரீன மின்றென நின்னன் பாய்ந்தேனே. 4

ஆறா வென்றுன் பாறுதல் கோடற் கன்பானீ
வீறா ராக்கை மேவியெ ழாயோ மேலோனே
காறா ராநன் னீதியெல் லாங்கற் றாய்பாரி
ஈறா மாறுங் கற்றனை கொல்லோ வெம்மானே 5

என்னா ராவீ யென்களை கண்ணே யீர்ம்பாகாய்த்
துன்னா ரின்பே கோடுசு மந்த தோள்வீரா
பொன்னார் தொங்கற் பூஞ்செவி யாவிப் போதேயென்
இன்னா வோய்வா னோடிவ ராயோ வென்வாழ்வே. 6

செவ்வேள் பாதஞ் சிந்தையில் வைத்தே னேயாலஃ
திவ்வே ளைக்கோர் தண்ணளி செய்யா தோவேழை
நொவ்வே னோக்கா தெங்கொளித் தாயென் னோன்பேமெய்
துவ்வா விண்ணா யேனுமொ ரின்சொற் சொல்லாயோ. 7

எண்ணா ரோராத் தென்மலை வாழ்வோ ரேந்தாலோ
விண்ணா டுய்யுந் தேவர்க ளேநும் மெய்க்கூறு
பண்ணா துய்ந்தே னேகண வன்கதி பார்த்தீரால்
தண்ணா ரென்வாழ் வைத்தரல் செய்யீ ரோவாலோ. 8

இச்சை லச்சீ ரெண்ணினுங் கேடின் றென்றோனேண்
கச்சை மஞ்சோ டிங்கிறந் தானே காசாராப்
பொச்சை காளென் புண்ணிய மூர்த்தி யெங்கேய்ந்தான்
பச்சை நந்தாப் பாதபங் காள்புட் காளோதீர். 9

என்கண் வார்நீர் பார்த்திரங் காநீ ரேய்ந்தீரே
புன்கண் போமா றாவிது றப்பே னென்றேமீன்
மின்கண் மெய்ந்நோன் பாள்புலம் புற்றாள் வீழாறாந்
தன்கண் ணீர்தோய் மேனியள் சந்தன் சால்பீரே. 10

---

7. மெய்துவ்வா விண் = *அசரீரி;* துவ்வல் = *நுகர்தல்.*

9. பொச்சை = *மலை.*

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(ஏழாம்பத்து)

நீர் உம்முடைய கரங்களைக் குவித்துத் தெய்வ வணக்கம் புரிதலைக் காண்கிலேன்; கரிய கூந்தலுடைய என்னோடுலாவும் அன்பைக் காண்கிலேன்; அழகிய இன்சொற் புகலும் வகைகளைக் காண்கிலேன்: அந்தோ! நம் வாழ்க்கை இத்தினங் கனவா யொழிந்ததே! (1)

நாமெவர்க்கும் ஒரு துன்புஞ் செய்தோமில்லையே! நல்ல நோன்புகளை யனுட்டித்தவரே! உமக்கு இம் மரணத்தை யுண்டுபண்ணினவர் யாவர் சொல்லுவீராக; என் தலைவரே! உம்மைக் கொன்றவர் அவர்க்குப் பெருமை பொருந்த என்னையுங் கொல்ல மாட்டாரோ? எனது துன்பந் தொலையும்படி, (2)

எனக்குத் தாயுமில்லை; தந்தையுமில்லை; உதவியாய் நிற்க ஒரு பிள்ளையும் மில்லை; உடன் பிறந்தார் தாமுமில்லை; ஏழைப் பேய்போலானேன்; எவ்விடம் புகுவேன்? என் செல்வமே! சிறுமை பெருமை யுணர்ந்து யான் படுந் துன்ப நீங்குதற்கு ஒருபாய முரைப்பாயாக. (3)

மண்ணுலகத்தினும் விண்ணுலகம் இனிதென்று அங்கே போனீரோ? ஆவதேல் அன்போடென்னையு முடன் கொண்டு போகாவாறு சிறப்பாமோ? நுமதன்பினைப் பால்; கற்கண்டு, தேன், அமுதம், இனிய பாகு என்றுரைத்தால் இழுக்கில்லை யென்று ஆய்ந்திருந்தேனே. (4)

மேன்மையுடையீர்! எனது ஆறாத்துயரத்தை ஆற்றுதற் பொருட்டு நீர் அன்போடு உமது வீறுபாடுடைய உடலிற் பொருந்தி யெழுந்திருக்கமாட்டீரோ? எம்பெருமானே! அளவில்லாத நல்ல நீதிகளையெல்லாங் கற்றுள்ள நீர் உம்முடைய மனைவி உமது பிரிவினா லுயிர்துறக்கும் வழியையுங் கற்றிருந்தீர் போலும்! (5)

எனது ஆருயிரே! எனக்குற்ற துணையே! குளிர்ந்த பாகமாய் நிரம்பிய அரிய இன்பமே! மலைகளைச் சுமந்த தோள்படைத்த

வீரரே! பொன் பொருந்திய குண்டலங் களோடுங் கூடிய அழகிய காதுகளையுடையீர்! என் வாழ்வே! (எங்கிருப்பினும்) இப்பொழுதே என்றுன்ப நீங்கும் பொருட்டு ஓடி வரமாட்டீரோ? (6)

செவ்வேள் திருவடிகளைச் சிந்தையிலிருத்தினேனே; அப்பக்தி இவ்வேளையில் எனக்கோர்கிருபை புரியாதோ? எனது தவமே! துன்படை யென்னை நோக்காமே எவ்விடத்தி லொளித்துக் கொண்டனை! இப்போது அசரீரியாகவேனும் எளியேனுக் கிரங்கி ஓரின் சொற் கூறமாட்டாயோ? (7)

மதியாதார் மதிக்கெட்டாப் பொதிகை மாமுனிவரே! வானுலகில் வாழுந் தேவர்களே! நுங்கண் மெய்ந்நெறிக்கு ஊறொன்று முஞற்றாது இல்லற வாழ்க்கை புரிந்தேனே; என் கணவனுக்குற்ற கதியைப் பார்த்தீர்களன்றோ? அருளார்ந்த என் வாழ்வை மறுபடியும் எனக்குக் கொடுக்கமாட்டீர்களோ? (8)

இக் குவடுகளின் பெருமையை மனத்திலெண்ணினும் ஒரு கேடு மணுகாது என்று கட்டுரைத்த என் கணவர் தாம் கட்டிய வலிய கச்சையினழகு குலையா திருப்பவும் (அக்குவடுகளின் அருகிடமாகிய) இங் கிறந்துபட்டாரே! குற்றஞ்சாராக் குவடுகளே! பசுமை குன்றா மரங்களே! பறவைகளே! என் கணவராகிய புண்ணியமூர்த்தி எங்குள்ளார் கூறுவீர்களாக. (9)

நீங்கள் என் துன்பக்கண்ணீரைக் கண்டும் மனமிரங்காத் தன்மை பொருந் தியுள்ளீர்கள்; இனி, என் துயரந் தொலையுமாறு என்னுயிர் துறப்பேன் என்று கயல் மீனென மிளிருங் கண்ணும் உண்மை விரதமு முடையவளும், மலையருவி யொக்குந் தன் கண்ணீரால் நனைந்த மேனியினளுமான இடும்பி புலம்பினாள்; சந்த முனிவராகிய அருணகிரிநாதர் சால்புடையீர்! (10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்; ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

திருப்பழநிமலைத்திருவிளையாடல்.

(எட்டாம்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

மாசி லாதவி டும்பி சூரனுர் யாவு மோர்ந்தெழின் மாமணித்
தேசு லாமுரு வம்பி றங்குசி கண்டி மீதுபெ ருந்திறன்
மூசு மாகண நன்கு சூழ்தர மொய்த்த துந்துபி யார்ப்பவங்
கீச னோர்புதல் வன்றி கழ்ந்ததை யேரி டும்பிக ணுற்றனள். 1

காண்ட லுங்கலி மீன வாயினி னின்று தப்பிய கன்னிபோல்
ஆண்ட வன்றிரு முன்பு போயரு ளார்ப ராபர வென்களம்
பூண்ட லங்கிய தாலிநாளும்வி ளங்கு மாறருள் புரிதடுத்
தாண்ட வெம்பெரு மான்றொ ழும்பிவ ளாவ ளென்றுவ ணங்கினாள். 2

அச்சொ லேற்றபி ரான்க டைக்கண ளித்த னன்பொறை மொய்ம்பனுங்
கச்ச மேற்கொளு றக்க நீத்தெழு காளை போலவெ ழுந்துபூஞ்
செச்சை வேற்பெரு மான்றி ருத்தொழல் செய்தி டுஞ்செயல் கொண்டனன்
எச்ச நீக்கிய புத்தி விஞ்சியல் பேணெ ழுந்தமை யாலரோ. 3

நல்ல மாமலர் பாத மாமலர் தூவி யர்ச்சனை நன்குசெய்
தல்ல னூறிறை வாச ராசரம் யாவு மாள்பர மாசிவா
செல்ல லூனுடல் புல்ல னோயுறல் செயிரி ராகமி லாமுதால்
எல்லை தீரறி வின்ப மாகவி லங்கு செஞ்சிவ சோதியே. 4

ஆதி யந்தமு நள்ளு மில்பொரு ளென்ற றைந்திடு தொன்மறை
ஓது மந்தண னுந்தெ ரிந்துகொ ளாத வுன்றிரு வாடலை
ஆதர் சங்கமி ருந்த யானறி நீர்மை யெங்ஙன மாமறா
நீதி கொண்டெனை யாளு மாறெழ றந்த நீளரு ளெந்தையே. 5

---

2. கலிமீனம் = வன்மீன் = முதலை

3. கச்சம் = அளவை: பிங்கலந்தை காண்க.

என்று நற்றுதி செய்த தானவ னைப்பி ரானெது வேண்டுநிற்
கென்று ரைத்தலும் யான்வ ரம்பெற லிவ்வ ரைக்கணி ருந்துகொண்
டென்று நிற்கிய லூழி யஞ்செய லென்றி ரப்பவவ் வாறுசெய்
கென்று சொற்றன னேக டம்பனி டும்ப னுண்மகிழ் வாகியே. 6

ஆடி னானடி பாடி னானரு ளன்பை யின்பென வெண்ணினான்
ஓடி னானனி துள்ளி னானகை புல்லி னான்பிறி தோர்பொருள்
நாடி யேபுக ழேனெ னச்சொலி னான னோனையு நாடுசீர்
தேடி னாளையு முய்த்தி ரென்றருள் செய்து சேய்தளி யெய்தினான்.7

ஓம லங்குரு வேல வன்கடை விழியு வப்பினி டும்பியுள்
வீம லர்ந்ததெ னாம கிழ்ந்தனள் விண்ணு லாமொரு வாணியே
தூம லிந்தக டம்ப னால்வலி துன்றி டும்பனில் லாண்முகப்
பூம லர்ந்ததெ னாம கிழ்ந்தனள் பூமி யென்னும டந்தையே. 8

தென்ம லைத்திரு மாமு னித்தலை வன்றி ருக்கொளி டும்பனை
வன்ம லைத்தல நோக்கி நீயிஙன் வாழ்க வென்றயில் வேற்சிவன்
பொன்ம லர்க்கழல் போற்றி யேகின னோதி காவடி சேர்ப்பவர்
நன்ம லைத்திற லானை யுந்தொழல் செய்ய வேண்டுநன் னீரரே.9

அண்டர் நாயகன் மந்தி ரம்பிற வக்க ரங்களை யொக்குநேர்
தண்ட பாணியி ருக்கு மிம்மலை தரைவி லங்கலை யொத்தன
தண்ட பாணியை யீச னீபழ மென்ற தாற்பழ நிப்பெயர்
கொண்ட தேவள வத்த லம்புகழ் கூறி னோனெறி தேருளீர். 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் ஆனி மாதம் 21-ந் தேதி சுக்கிரவாரம்

திருக்காவடிப் பிரார்த்தனையாளர் இல்லத்தியற்றும் ஆராதனை முடிவில் இத்திருவிளையாடல் படிக்கப்பட்டு பூசிக்கப்படுமேல், திருவுள மினிதுவந்தருளும்; ஐயமின்று; ஓம்.

8. உள்வீ = *இதயாரவிந்த மலர்.*

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(எட்டாம்பத்து)

குற்றமில்லாத இடும்பி படுந்துயரம் முழுது முணர்ந்தருளி, அழகிய சிறந்த நவமணியொளி பொருந்திய வடிவோடு விளங்கும் மயிலின் மீது, பெருவன்மை படைத்த சிறந்த சிவகணங்கள் நெருக்கமாய்ச் சூழ்ந்துவரவும் நிறைந்த தேவ துந்துபிகள் முழங்கவுஞ் சிவகுமாரன் அவ்விடத்துப் பிரசன்னமானதை வனப்பு வாய்ந்த இடும்பி பார்த்தனள். (1)

பார்த்தவுடனே முதலை வாயினின்று தப்பிய இளம் பெண் போல் ஆண்டவன் திருமுன்பு சென்று ''அருட்குண நிறைந்த பராபரனே! அடியாள் கழுத் தணிந்து கொண்டதும் இன்றுகாறும் இலகியதுமான தாலி எக்காலமும் (என் கழுத்தில்) இலகும் வண்ணங் கிருபை செய்வாய். துன்பத்தினின்றுந் தடுத்தாள வந்த எங்கள் பெருமானே! இவளும் நினக்கொரு தொழும்பியேயாவள்'' என்று விண்ணப்பித்துப் பணிந்தாள். (2)

அவ்விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவியிலேற்றருளிய பெருமான், திருக்கடைக் கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினன். மலைகளையொத்த புஜங்களுடையிடும்பனும் அளவை மேற்கொண்ட உறக்கத்தி லிருந்து விழித்தெழுங் காளைபோலவெழுந்து, குறைவு நீக்கம் பெற்ற வுணர்வு தன்பாற் சிறக்குந்தன்மை தோன்றிய காரணத்தாற் பூஞ்செச்சை வேற் பெருமானைத் தொழத் தொடங்கினன். (3)

இறைவன் திருவடி மலர்களில் மிகச்சிறந்த மலர்களைத் தூவி முறைப்படி யருச்சித்து, ''துன்பந் துடைக்கும் இறைவனே! சராசரமாயுள்ள அனைத்தையும் ஆளுமொரு பரமனே! சிவனே! மரணம் ஊனுடம்பு புல்லல் நோயுறல் குற்றம் இச்சை இவைகளில்லாத முதற்பொருளே! அகண்ட அறிவாகவும் பூரணானந்தமாகவும் விளங்கு செஞ்சிவ சோதியே! (4)

நீங்காத நீதியினால் அடியேனை யாட்கொள்ளுமாறு எழுந்தருளி வந்த முகிழ்த்த பெருங்கருணைத் தந்தையே! நின்னை

ஆதியும் நடுவும் அந்தமுமில்லாப் பொருளென்று முழங்கும் பழைய வேதங்களை யோதும் பிரமதேவன்றானும் அறிய வொண்ணாத நின் றிருவிளையாட்டை, அறிவிலார் கூட்டத்தி லிருந்த அடியேன் அறிந்துகொள்ளுந் தன்மை யாங்ஙனங் கைகூடும்?'' (5)

என்று நல்ல தோத்திரஞ் செய்த இடும்பனை (நோக்கி) இறைவன், ''நினக்கு வேண்டுவதியாது?'' என்று வினவினவுடன், ''யான் விரும்பும் வரமாவது இம்மலை யின் கண்ணேயே தங்கியிருந்து நினக்குவப்பாயுள்ள தொண்டுகளை எக்காலமுஞ் செய்து கொண்டிருத்தலேயாம்'' என்று அவன் விண்ணப்பிக்க; கடம்பன், ''அவ்வாறே செய்யக்கடவாய்'' என்றனுக்கிரகித்தனன். அத்திற வரப்பிரசாதம் பெற்ற இடும்பன் மனமகிழ்ச்சி யுடையவனாகி,- (6)

ஆனந்தக் கூத்தாடினான்; முருகவேள் திருவடிகளைப் பாடினான்: இறைவன் தன்மாட்டுக் காட்டிய அன்பைப் பேரின்பமென்று மதித்தான்; (உவகை மிகுதியால்) ஓடினான்; துள்ளிப் பாய்ந்தான்; பெருமகிழ்ச்சியி லாழ்ந்தான்; மற்றெப் பொருளையும் விரும்பிப் புகழமாட்டேன்'' என்று கட்டுரைத்தான். அத்தகைய இடும்பனையும், அவனைக் கணவனாய்க் கொள்ளுஞ் சிறப்பினைத் தேடிக்கொண்ட இடும்பியையும் இளம் பூரணன் நோக்கி, ''நீவிர் வாழ்வீர்க ளாக'' என்றருளிச் செய்து தனதிருக்கை சேர்ந்தனன். (7)

பிரணவ வுருவோடு விளங்கு வேற்பிரான் கடைக்கண் பார்வை காட்டிய மகிழ்ச்சியால் இடும்பியினது இதய கமலம் மலர்ந்த தென்று சிறந்த ஆகாயவாணி மகிழ்ச்சி யுற்றனள். புனித நிறைந்த கடம்பனருளினால், வீரஞ்செறிந்த இடும்பன் காதலியினது முக கமலம் மலர்ந்ததென்று பூமி தேவியும் மகிழ்ச்சி யுற்றனள். (8)

நல்ல தன்மையுடையீர்! (இதன்மேல்) மலயமலை வாழும் ஸ்ரீ முனி சிரேட்டராகிய அகத்தியனார் இறைவனருளாஞ் செல்வம் பெற்ற இடும்பனை வலிய அம் மலை யடிவாரத்தே பார்த்து ''நீ இங்கே வாழக்கடவாய்'' என்று சொல்லி, கூரிய வேலேந்திய

சண்முக சிவனுடைய அழகிய திருவடித் தாமரைகளைத் தொழுது தமதிருக்கையாகிய மலையையடைந்தனர். காவடி செலுத்து வோர்கள், மலை சுமந்துவந்த இடும்பனையுந் தொழுதல் வேண்டும். (9)

திருப்புகழ் முனிவர் நெறியைக் கடைப்பிடித்த உளமுடையீர்! தேவ தேவனுடைய திருநாம மந்திர எழுத்துக்கள், பிற எழுத்துக்களை யொத்திருக்கும் இயல்பு போல, தண்டபாணி வீற்றிருக்கும் இம்மலைகளும் புவிமீதுள்ள ஏனைய மலைகளை யொத் திருப்பன வாயின. சிவபிரான், தண்டபாணியை நோக்கிப் ''பழம் நீ'' என்று கூறியதனால் வளப்பம் பொருந்திய அத்தலமும் 'பழநி' என்னும் பெயர் பூண்டது. (10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்;
எட்டாம் பத்து முற்றிற்று.

திருவிளையாடற்காண்ட முற்றிற்று.

என்று நற்றுதி செய்த தானவ னைப்பி ரானெது வேண்டுநிற்
கென்று ரைத்தலும் யான்வ ரம்பெற லிவ்வ ரைக்கணி ருந்துகொண்
டென்று நிற்கிய லூழி யஞ்செய லென்றி ரப்பவவ் வாறுசெய்
கென்று சொற்றன னேக டம்பனி டும்ப னுண்மகிழ் வாகியே. 6

ஆடி னானடி பாடி னானரு ளன்பை யின்பென வெண்ணினான்
ஓடி னானனி துள்ளி னானகை புல்லி னான்பிறி தோர்பொருள்
நாடி யேபுக ழேனெ னச்சொலி னான னோனையு நாடுசீர்
தேடி னாளையு முய்தி ரென்றருள் செய்து சேய்தளி யெய்தினான்.7

ஓம லங்குரு வேல வன்கடை விழியு வப்பினி டும்பியுள்
வீம லர்ந்ததெ னாம கிழ்ந்தனள் விண்ணு லாமொரு வாணியே
தூம லிந்தக டம்ப னால்வலி துன்றி டும்பனில் லாண்முகப்
பூம லர்ந்ததெ னாம கிழ்ந்தனள் பூமி யென்னும டந்தையே. 8

தென்ம லைத்திரு மாமு னித்தலை வன்றி ருக்கொளி டும்பனை
வன்ம லைத்தல நோக்கி நீயிங்ஙன் வாழ்க வென்றயில் வேற்சிவன்
பொன்ம லர்க்கழல் போற்றி யேகின னோதி காவடி சேர்ப்பவர்
நன்ம லைத்திற லானை யுந்தொழல் செய்ய வேண்டுநன் னீரரே.9

அண்டர் நாயகன் மந்தி ரம்பிற வக்க ரங்களை யொக்குநேர்
தண்ட பாணியி ருக்கு மிம்மலை தரைவி லங்கலை யொத்தன
தண்ட பாணியை யீச னீபழ மென்ற தாற்பழ நிப்பெயர்
கொண்ட தேவள வத்த லம்புகழ் கூறி னோனெறி தேருளீர். 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் ஆனி மாதம் 21-ந் தேதி சுக்கிரவாரம்

திருக்காவடிப் பிரார்த்தனையாளர் இல்லத்தியற்றும் ஆராதனை முடிவில் இத்திருவிளையாடல் படிக்கப்பட்டு பூசிக்கப்படுமேல், திருவுள மினிதுவந்தருளும்; ஐயமின்று; ஓம்.

8. உள்வீ = இதயாரவிந்த மலர்.

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்.

(எட்டாம்பத்து)

குற்றமில்லாத இடும்பி படுந்துயரம் முழுது முணர்ந்தருளி, அழகிய சிறந்த நவமணியொளி பொருந்திய வடிவோடு விளங்கும் மயிலின் மீது, பெருவன்மை படைத்த சிறந்த சிவகணங்கள் நெருக்கமாய்ச் சூழ்ந்துவரவும் நிறைந்த தேவ துந்துபிகள் முழங்கவுஞ் சிவகுமாரன் அவ்விடத்துப் பிரசன்னமானதை வனப்பு வாய்ந்த இடும்பி பார்த்தனள். (1)

பார்த்தவுடனே முதலை வாயினின்று தப்பிய இளம் பெண் போல் ஆண்டவன் திருமுன்பு சென்று ''அருட்குண நிறைந்த பராபரனே! அடியாள் கழுத் தணிந்து கொண்டதும் இன்றுகாறும் இலகியதுமான தாலி எக்காலமும் (என் கழுத்தில்) இலகும் வண்ணங் கிருபை செய்வாய். துன்பத்தினின்றுந் தடுத்தாள வந்த எங்கள் பெருமானே! இவளும் நினக்கொரு தொழும்பியேயாவள்'' என்று விண்ணப்பித்துப் பணிந்தாள். (2)

அவ்விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவியிலேற்றருளிய பெருமான், திருக்கடைக் கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினன். மலைகளையொத்த புஜங்களுடையிடும்பனும் அளவை மேற்கொண்ட உறக்கத்தி லிருந்து விழித்தெழுங் காளைபோலவெழுந்து, குறைவு நீக்கம் பெற்ற வுணர்வு தன்பாற் சிறக்குந்தன்மை தோன்றிய காரணத்தாற் பூஞ்செச்சை வேற் பெருமானைத் தொழத் தொடங்கினன். (3)

இறைவன் திருவடி மலர்களில் மிகச்சிறந்த மலர்களைத் தூவி முறைப்படி யருச்சித்து, ''துன்பந் துடைக்கும் இறைவனே! சராசரமாயுள்ள அனைத்தையும் ஆளுமொரு பரமனே! சிவனே! மரணம் ஊனுடம்பு புல்லல் நோயுறல் குற்றம் இச்சை இவைகளில்லாத முதற்பொருளே! அகண்ட அறிவாகவும் பூரணானந்தமாகவும் விளங்கு செஞ்சிவ சோதியே! (4)

நீங்காத நீதியினால் அடியேனை யாட்கொள்ளுமாறு எழுந்தருளி வந்த முகிழ்த்த பெருங்கருணைத் தந்தையே! நின்னை

ஆதியும் நடுவும் அந்தமுமில்லாப் பொருளென்று முழங்கும் பழைய வேதங்களை யோதும் பிரமதேவன்றானும் அறிய வொண்ணாத நின் றிருவிளையாட்டை, அறிவிலார் கூட்டத்தி லிருந்த அடியேன் அறிந்துகொள்ளுந் தன்மை யாங்ஙனங் கைகூடும்?'' (5)

என்று நல்ல தோத்திரஞ் செய்த இடும்பனை (நோக்கி) இறைவன், ''நினக்கு வேண்டுவதியாது?'' என்று வினவினவுடன், ''யான் விரும்பும் வரமாவது இம்மலை யின் கண்ணேயே தங்கியிருந்து நினக்குவப்பாயுள்ள தொண்டுகளை எக்காலமுஞ் செய்து கொண்டிருத்தலேயாம்'' என்று அவன் விண்ணப்பிக்க; கடம்பன், ''அவ்வாறே செய்யக்கடவாய்'' என்றனுக்கிரகித்தனன். அத்திற வரப்பிரசாதம் பெற்ற இடும்பன் மனமகிழ்ச்சி யுடையவனாகி,- (6)

ஆனந்தக் கூத்தாடினான்; முருகவேள் திருவடிகளைப் பாடினான்: இறைவன் தன்மாட்டுக் காட்டிய அன்பைப் பேரின்பமென்று மதித்தான்; (உவகை மிகுதியால்) ஓடினான்; துள்ளிப் பாய்ந்தான்; பெருமகிழ்ச்சியி லாழ்ந்தான்; மற்றெப் பொருளையும் விரும்பிப் புகழமாட்டேன்'' என்று கட்டுரைத்தான். அத்தகைய இடும்பனையும், அவனைக் கணவனாய்க் கொள்ளுஞ் சிறப்பினைத் தேடிக்கொண்ட இடும்பியையும் இளம் பூரணன் நோக்கி, ''நீவிர் வாழ்வீர்க ளாக'' என்றருளிச் செய்து தனதிருக்கை சேர்ந்தனன். (7)

பிரணவ வுருவோடு விளங்கு வேற்பிரான் கடைக்கண் பார்வை காட்டிய மகிழ்ச்சியால் இடும்பியினது இதய கமலம் மலர்ந்த தென்று சிறந்த ஆகாயவாணி மகிழ்ச்சி யுற்றனள். புனித நிறைந்த கடம்பனருளினால், வீரஞ்செறிந்த இடும்பன் காதலியினது முக கமலம் மலர்ந்ததென்று பூமி தேவியும் மகிழ்ச்சி யுற்றனள். (8)

நல்ல தன்மையுடையீர்! (இதன்மேல்) மலயமலை வாழும் ஸ்ரீ முனி சிரேட்டராகிய அகத்தியனார் இறைவனருளாஞ் செல்வம் பெற்ற இடும்பனை வலிய அம் மலை யடிவாரத்தே பார்த்து ''நீ இங்கே வாழக்கடவாய்'' என்று சொல்லி, கூரிய வேலேந்திய

சண்முக சிவனுடைய அழகிய திருவடித் தாமரைகளைத் தொழுது தமதிருக்கையாகிய மலையையடைந்தனர். காவடி செலுத்து வோர்கள், மலை சுமந்துவந்த இடும்பனையுந் தொழுதல் வேண்டும். (9)

திருப்புகழ் முனிவர் நெறியைக் கடைப்பிடித்த உளமுடையீர்! தேவ தேவனுடைய திருநாம மந்திர எழுத்துக்கள், பிற எழுத்துக்களை யொத்திருக்கும் இயல்பு போல, தண்டபாணி வீற்றிருக்கும் இம்மலைகளும் புவிமீதுள்ள ஏனைய மலைகளை யொத் திருப்பன வாயின. சிவபிரான், தண்டபாணியை நோக்கிப் ''பழம் நீ'' என்று கூறியதனால் வளப்பம் பொருந்திய அத்தலமும் 'பழநி' என்னும் பெயர் பூண்டது. (10)

திருப்பழநிமலைத் திருவிளையாடல்;
எட்டாம் பத்து முற்றிற்று.

திருவிளையாடற்காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது
கேத்திர காண்டம்.

1. சென்னை.

(முதற்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பதினேழக்கரம்.

தந்தத்தா தந்தத்தா தனதன தனதன தன்னத்தா.

கங்கைக்கோ ரின்பச்சேய் களிகெழு நுதல்வளர் கண்ணற்சேர்
மங்கைக்கோர் செம்பொற்சேய் மணிமழ மயில்வரு சென்னைச்சேய்
செங்கைத்தா ரம்பொற்காழ் திகழுரு விறையெனு மெண்ணத்தார்
கொங்கைக்கோ ளென்கைப்பே கொளவழி யிலைகொள லின்னிக்கே. 1

என்றக்கால் வன்கட்டா மிருமல மிறுமுத மன்னத்தான்
மன்றக்கேழ் விஞ்சைக்கோன் மழமுனி யயிலிறை பொன்னைக்கால்
குன்றக்கான் வஞ்சிக்கோர் கொழுநன சுரர்மற லென்னச்சூர்
வென்றக்கா லண்டர்க்கோர் வியனுல கருண்முதல் சென்னைச்சேய். 2

அடியொன்றற்குப்பதினெட்டக்கரம்.

தன்னத்தா தன்னத்தா தனதன தனதன தனனத்தா.

சென்னைச்சே யென்னப்போ மளவறு பவவலி திருநட்பாம்
முன்னைப்பே ரன்னத்தே யிவரயன் விறலற மொழிமுற்கோ
பொன்னைச்சே ரண்ணற்கோர் மருகன்ம லயமுனி புகழ்பொற்போன்
மன்னைப்பே ணன்னட்பார் பெரிதுறை தருமணி மனைமிக்கார். 3

---

1. சேய் = செய்யவன் = செவ்வேள்.

கண்ணத்தா விண்ணத்தா கலைஞர்த லைவவுயர் கமலத்தான்
எண்ணத்தா பொன்னத்தா வெழின்மயி லிவர்பர வுலகைத்தான்
பண்ணத்தா வுண்ணத்தா பனிமல ரயிலொரு குரிசிற்கீ
திண்ணத்தா சென்னைச்சே யெனநனி பரசுவர் தெருண்மிக்கார். 4

அடியொன்றற்குப்பத்தொன்பதக்கரம்.

தனனத்தா தனனத்தா தனதன தனதன தன்னத்தா.

கரணத்தா வுறலிற்பே யெனவுழி தரறவிர் கண்ணர்க்கீ
சரணத்தா னருளிற்கோர் தனிமுதல் சுரர்பகை தன்னைச்சா
டரணத்தா னமலப்பே ரறிவினன் முனிவரர் முன்னிக்காண்
முரணத்தான் மகிழ்விற்கா முறுமரு மகனவிர் சென்னைச்சேய். 5

அடியைக்கா முறன்மிக்கா ரடிமல ரணைதொழி லென்னச்சார்
படியிற்கோ ளெதுநட்பீர் பகருமி னொருகுரு கென்னக்காண்
கொடிபொற்போ டணைகைக்கோ குணகடன் மணிதரு வண்மைத்தான்
மிடியைப்போழ் திருமிக்கே விளைநில நிரைவளை சென்னைச்சேய். 6

அடியொன்றற்குப்பதினேழக்கரம்.

தானத்தா தானத்தா தனதன தனதன தன்னத்தா.

ஆடற்கோ கூடற்கோ வரனொரு மகனறு சென்னிக்கோ
பாடற்கோ நீடெற்கோ பகரரு மொருபெரு விண்ணிற்பார்
நாடற்கோர் பீடத்தார் நவைதபு சிவமரி பெண்ணைத்தார்
சூடற்கோர் சூரட்டா னதிபதி சுடர்புரி சென்னைச்சேய். 7

வானிற்பா னானிற்பான் மலைகட லெரிவளி யுண்ணிற்பான்
மேனிற்பா னூனிற்பான் மிளிருயி ரிருதய விண்ணிற்பான்
நூனிற்பார் பானிற்பா னுதிநுகர் செவியொடு பன்னக்கார்
போனிற்பா னேர்நிற்பார் பொருளருள் பெறவருள் சென்னைச்சேய். 8

4. *அத்தன் = மூத்தோன், பிதா, குரு.*
ஒருகுரிசில் = நல்லியக்கோடன்; சிறு பாணாற்றுப்படை காண்க.

தன்னத்தா தன்னத்தா தனதன தனதன தன்னத்தா

மண்ணட்பார் மண்ணிற்பார் மருமல ரணிபுனை சென்னைச்சேய்
விண்ணட்பார் விண்ணிற்பார் விமலவ முதமது கொன்னிக்காய்
உண்ணப்பாய் கண்ணிற்பா ருலகம தவரவிர் கண்ணிற்கோர்
விண்ணொப்பாய் மன்னற்கோர் மிடியிலை யிடரிலை நன்னட்பீர். 9

தன்னத்தா தன்னத்தா தனதன தனதன தந்தத்தா

இன்னற்சூர் துன்னப்போர் தருபகை ஞருமிற வென்றுட்கா
வன்னற்சூ ரென்னப்போர் புரிகரி மகள்குற மங்கைக்கே
தன்னற்பான் முன்னிற்பா னெனுமுரை யினிதுயர் சந்தற்கார்
கன்னற்கே சென்னைக்கோ யிலிலுறை யெழின்மிளிர் கந்தற்கே. 10

சாலிவாகன சகாத்தம் 1844ல் துர்மதி வருடம் ஆடி மாதம் 23ந் தேதி ஆகித்த வாரம் (7.7.1921)

1. சென்னை.

(முதற்பத்து)

(கங்கை நீர் நிரம்பிய நாணற்புல்லோடு கூடிய பொய்கையிலே தோன்றிக்) கங்கைக்கு ஒப்பற்ற இன்பத்தைத் தந்தருளும் திருமகனே! இன்ப நிறைவும் நெற்றிக் கண்ணும் உடைய சிவபெருமானுடன் விளங்கும் உமாதேவியின் ஒப்பற்ற சிறந்த பொன் ஒத்த மைந்தனே! அழகும் இளமையும் உடைய மயிலில் வருபவனும் சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ளவனும் ஆன சேய்ப்பர மனே! நன்கு அணிசெய்யப்பட்ட மாலையுடைய பொன்னிறம் திகழும் திருமேனியுடைய இறைவனே! என்று முருகனைச் சிந்திப்பவர் பெண்களின் கொங்கைகளால் கவரப்படும் கசப்பை கொள்ள வழியில்லை அவர் (பேரின்பம் ஆகிய) இனிய தேனையே நுகர்வர். *(1)*

அறிவு ஆகிய ஒளிதரும் கலைகளின் தலைவனே! இள முனிவனே! வேலி றைவனே! ஒளிவிளங்கும் மலையைச் சார்ந்த தினைப்புனத்தில் இருந்த வஞ்சிக்கொடி போன்ற வள்ளிப் பிராட்டியின் கணவனே! அசுரர் குலகாலன் என்னும்படி சூரபதுமனை வென்று தேவருக்கு அழகும் பெருமையும் உடைய

தேவலோகத்தை வழங்கியருளிய முதல்வனே! சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ள சேய்ப்பரமனே! என்று முருகனைப் போற்றினால் நாம் பேரின்பம் அடையுமாறு (அதைத் தடை செய்யும்) வலிய கட்டாகிய ஆணவமலம் அறுந்து ஒழியும். (2)

சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ள சேய்ப்பரமனே! என்று சொன்ன அளவிலே அளவற்ற தீவினைகளின் வலிமை யழியும் மேன்மை கைகூடும். பெருமையுடைய அன்னத்தின் மீது வரும் பிரமனின் ஆணவம் அழியுமாறு முன்பு வேதமுதல் மொழியின் பொருளைக் கூறுமாறு வினவிய முதல்வன் ஆகிய பெருமானும், திருமகளின் தலைவனாகிய திருமாலின் ஒப்பற்ற மருமகனும், அகத்திய முனிவர் புகழும் பொலிவினனும் ஆன இறைவனைப் போற்றும் நல்லன்பர்கள் பெருமையோடு வாழ்தற்கு உரிய அழகிய பல மாளிகைகள் உடையராவர். (3)

வாலறிவு உடைய பெருமானே! தேவதேவனே! கலைஞர் தலைவனே! உயர்ந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன் சிந்திக்கும் கடவுளே! பொன்னையனே! அழகிய மயிலில் வரும் பரமனே! உலகைப் படைக்கும் தந்தையே! பண்ணிய உலகை அழிக்கும் பெரியோனே! நல்லியக் கோடன் என்னும் அரசனுக்குக் குளிர்ச்சி பொருந்திய மலரையே வேலாக ஏவும்படி அளித்த மெய்ப்பெருமாளே! சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ள சேய்ப்பரமனே! என்று அறிவால் பெரியோராய் உள்ளோர் நன்கு போற்றுவர். (4)

மனம் அலைவதால் அதன் வழிப்பட்டு பேய் போலத் திரிதலை ஒழித்து அறிஞர்க்கு வழங்கியருளும் திருவடி யுடையவனும் அன்பர்க்கு அருள் செய்வதில் ஒப்பற்ற முதல்வனும், தேவர் பகைவர் ஆகிய அசுரரை அழிக்கும் வேற்படை யுடையவனும், தூய பேரறிவாளனும், முனிவர் தங்கள் உள்ளத் தாமரைகளில் கருதிக்காணும் கடவுளும், வண்மையுடைய சங்காகிய பாஞ்ச சன்னியத்தை யுடைய திருமால் களிப்போடு அன்பு செய்யும் மருமகனும் சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ள சேய்ப் பரமனே ஆவன். (5)

ஒப்பற்ற பறவை ஈதே என்று காட்சி தரும் சேவலையுடைய கொடியை அழகோடு கொண்ட கையுடைய முதல்வனும்,

கீழ்க்கடலில் விளையும் முத்துக்கள் தரும் செல்வத்தால் வறுமையை ஓட்டும் மேன்மை மிகுந்து விளை நிலங்களின் வரிசை சூழ்ந்துள்ள சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ள வனும் ஆன சேய்ப்பர மனது திருவடியைக் காதலிக்கும் பெரியோரின் திருவடி மலரைத் (துணையென்று) சாரும் செயலைப் போன்று உலகில் கொள்ளத் தக்க சார்பு யாது உளது? அன்பீர்! கூறுவீராக. (6)

கூத்தரசனும், கூடலரசனும் ஆன அரனாரின் ஒப்பற்ற திருமகனும், ஆறுதலை கொண்ட கோமானும், பாடுதற்கும் அதன் பெருமை அளந்து கூறுதற்கும் அரியதான ஒப்பற்ற பெரு வெளியிலே சிந்திப்பவர் நாடுமாறு அவர் உள்ளத் தாமரையில் விளங்கி அவர் தம் குற்றங்களைப் போக்கும் சிவனும் இந்திரன் மகள் ஆகிய தெய்வ யானை யம்மையாருக்கு மணமாலை சூட்டுமாறு இணை யற்ற சூரபதுமனைப் பிளந்தவனும் கடலால் விளக்கம் கொண்டுள்ள சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ள சேய்ப்பரமன் ஆவன். (7)

வான், நீர், மலை, கடல், தீ, காற்று என்பவற்றின் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்துள்ளவனும், கலைகளில் விளங்குபவனும், விளங்குகின்ற உயிர்களின் உள்ளமாகிய வெளியிலே இருப்பவனும், மறைநெறியில் ஒழுகுவார்பால் விளங்கு பவனும், வழுத்துரைகளை ஏற்கும் செவிகளோடு அருள் மேகம் என்று சொல்லும்படி விளங்குபவனும், அறநெறியில் ஒழுகுபவர் பொருளும் அருளும் பெறுமாறு அருள் செய்பவனாய் சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ளவன் சேய்ப்பரமன் ஆவன். (8)

உலக இச்சையுடையவர் உலகில் உழல்வர். மணம் பொருந்திய மலர்மாலை அணிந்து சென்னையில் எழுந்தருளியுள்ள சேய்ப் பரமனது விண்ணுலகத்தை விரும்புவர் அவ்வுலகவாழ்வில் நிலைப்பார். அடியவர் நுகர்வதற்காக தூய அமுதம் பெருமை யுடைய தேனாகப் பொழியும் இடத்தில் விளங்கும் அவர்க்கு இந்த மண்ணுலகமும் சிவனுலகம் போன்று விளங்க ஒரு குறைவும் இல்லை. தடையும் இல்லை நல்லன்பீர்! இஃது அறிவீராக. (9)

உயர்ந்த வண்ணப் பாடல்களை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவருக்குக் கரும்பாய் சென்னைக் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள

தோற்றப் பொலிவுடைய கந்தக் கடவுளுக்குத் துன்பமும் அச்சமும் விளைக்க வேண்டிப் போர் செய்த அசுரர் அழியுமாறு ஊழிக் கடவுள் என்னும்படி போரிட்டு தெய்வயானை அம்மையாருக்கும் வள்ளியம்மையாருக்கும் தன் அன்பு தோன்ற அவர் பால் விளங்குபவன் என்னும் மொழி இனியது ஆகும். (10)

சென்னை முதற்பத்து முற்றிற்று.

சென்னை.

(இரண்டாம்பத்து)

பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

அடியொன்றற்கிருபத்துநான்கக்கரம்.

தான தத்தத்த தான தத்தத்த
தான தத்தத்த தான தத்தத்த தன்ன தான

ஏக சற்சித்த தேவ மட்டற்ற
வீச பொற்புற்ற சேய பொய்ப்பற்ற செம்மை சேருந்
தேக நட்புற்ற பேர்பி றப்பெற்று
சீல சிற்சுத்த வாதி முத்தர்க்குண் மன்ன தீதா
யோக மிக்குற்ற நாத பத்தர்க்கொள்
யூக வெற்றிக்கை வேல வெற்பத்த வென்ன வோதி
மாக முப்பத்து மூவ ரர்ச்சிக்கு
மாசின் முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 1

ஈச னெற்றிக்க ணீயொ ளிக்கற்றை
யேயு ருத்திட்ப மேவி மெய்ச்சத்தி யின்ன பேத
கூச துத்தத்தை யேயு ணொப்பற்ற
கோம ளப்பொற்ப வேல்செ லுத்தத்த வென்ன வோதி
மூச லுற்பத்தி காவ னச்சிச்செய்
மூவ ருட்பற்றொ டேய ருச்சிக்கு மம்ம றாத
ஆசின் மட்டுற்ற பாத னக்கர்த்த
னாணி முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 2

2. *குசம் = "கூசம்" என நீண்டது. துத்தம் = பால்.*

நீல மிக்குற்ற தூவி யெற்பச்சை
    நீடு சொக்குக்க லாபி தத்திச்செல் சண்மு கேசா
மால ளித்திட்ட மாதர் நட்புற்று
    மாலை யிட்டொப்பி லாம தர்ப்புற்ற விண்ணு ளானே
சீல நத்தத்த ராதி சிட்டர்க்கொள்
    சேம சிற்சத்தி யீச வெற்பப்ப வென்ன வோதி
ஞால முக்குற்ற மீர்த மிழ்ச்சித்த
    னாடு முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 3

நாட லற்புற்ற தாசர் சித்தத்தை
    நாடு சிற்சத்தி யேய்க ரத்தத்த னன்னர் மேய
பாட லிற்செக்க ரார்ப தத்துற்ற
    பாணி விற்கைத்து நூபு ரத்தைச்சொ னன்மை நாவர்
ஏட லிற்சிக்கு மீசன் வித்தைத்கெ
    லாமு தற்றிட்ப வேத மெச்சொட்ப முன்மை நாதன்
வாட ரிப்பற்ற நீபம் வைத்திட்ட
    மாலை முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 4

தூவொ ளித்துற்றை நாடி நற்செட்டை
    சோர்வ றத்தட்டி யாகு லத்தைச்செய் செம்மை வீயே
மேவு சத்திச்செ வேளி ருட்டுற்ற
    மேக முற்பட்டு லாய்நி ருத்தத்தின் மின்னு வீமேல்
தாவி யெத்திக்கு மேகு துப்புற்ற
    சாமி பச்சைப்பொ னாடு வெற்பத்த னென்னை யாள்கோ
மாவி ளக்கப்பொ னார மட்டுற்ற
    மார்பன் முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 5

4. பாணி = அழகு. கைத்து = பொன்; சூ-நிகண்டு. ஏடல் = குறிப்பு, நினைவு; சூ - நிகண்டு. அரிப்பு = குற்றம்.
5. துற்று = கூட்டம், நெருக்கம். ஆகுலம் = ஒலி. வீ = பறவை. சத்தி = விருதுக் கொடி.

ஏணி லைப்புற்ற சூரன் மட்டற்ற
வேதி பற்றுற்ற சேனை யிற்றெட்டு சுண்ண மாக
மாண கைப்பைச்செய் வாய னெற்றிக்கண்
வாழு மெத்திக்கு மேய பொற்புற்ற சண்மு கேசன்
தாணி னைப்புற்று ளாரை நச்சிக்கொ
டார மெய்ச்சித்த னீறி னக்கற்கு முன்னை வேத
வாணி முற்பட்ட தோது மற்பைக்கொண்
மாலை முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 6

தேசு முத்தொத்த மூரன் மட்டுற்ற
சீத மச்சொத்த வோதி யத்திக்கு மன்னு கேள்வன்
ஆசின் முக்கட்பி ரானி டத்துற்ற
வாக சத்திக்கொர் சேயு திப்பொற்க மென்னு பாதி
ஏசு பற்றற்ற தேவி ருப்பற்ற
வேம நச்சொட்டர் சூர்மு ருக்குத்தி மன்னு போதன்
மாசி லற்புற்ற ஞானர் சித்தத்துய்
மாலை முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 7

பேரி தப்பட்டை பூரி கைக்குப்பை
பேரு டுக்கைக்கு வாலி டக்கைச்சொ னண்ணு மேளம்
வாரி யொத்தெட்டு மாதி ரத்துக்கு
மோதை தத்தப்பல் சேனை மொய்த்திட்ட வொன்ன லாரூர்
நீரி னுட்பட்டெ ழாதி ழைத்திட்ட
நீப நற்சுக்கை மார்ப னிக்கொத்த சொன்ன தீயின்
நார ளப்பற்ற சேயெ னக்கப்ப
னாதன் முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 8

மோதி ரக்கைச்செ வேள்ச கத்திச்சை
மூடர் கத்துட்ப டாத சத்திக்கை மின்னு தேவன்
பீத நற்சுட்டி யாரம் வித்தப்பல்
பேத கைக்கட்டி யார மத்துத்தி நண்ணு பூணோர்

7. *மஞ்சு = மேகம்; "மச்சு" என வலித்தல் விகாரப்பட்டது. ஒற்கம் = வறுமை; சூ- நிகண்டு.*

8. *நதியை "நதீ" என நீட்டல் வடநூன் முடிபு. நதி = கங்கை.*

கோதின் முத்துப்பொன் மோலி யிட்டிட்டர்
 கூற ருட்பற்றை யோர்ந யப்புற்று முன்னு லாவு
சோதி பச்சைப்பொ னாயி பெற்றிட்ட
 தூவன் முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 9

நேமி சொர்க்கக்கண் யாவு மச்சத்தை
 நேர முற்பட்ட மேழ கக்கொற்ற மன்னு றாமே
காமர் மிக்கத்தி லேறு துப்புற்ற
 காளை யற்பிட்டர் நாட ருட்சித்த னென்னை யாள்வோன்
தூமி குத்தற்பி னால்வ குப்புச்சொல்
 தூய னட்புக்கு ளாய சித்தத்த னெண்ணொ ணாத
சேமன் மெய்ப்பற்றர் சூர்த புத்திட்ட
 தேவன் முத்துக்கு மார னிச்சித்த சென்னை யீதே. 10

ருதிரோற்காரி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 7ந்தேதி குருவாரம்

சென்னை.

(இரண்டாம்பத்து)

ஒப்பற்றவனே! நல்ல சித்தனே! தேவனே! அளவற்ற ஐசுவரியம் உடையவனே! அழகிய சேயவனே! அழிவற்ற செம்மேனியுடையவனே! அடியவரின் பிறவித் துன்பத்தை அழிக்கும் சீலனே! வாலறிவுடைய முதல்வனே! முத்தரின் உள்ளத்தில் தங்கும் அதீதனே! பொருளே! யோகம் மிக்க நிலையின் தலைவனே (அல்லது யோக நெறியனே! யாவரினும் மேம்பட்ட தலைவனே என்றும் சொல்லலாம்) அடியவரை ஆட்கொள்ளும் கருத்தினனே! வெற்றிவேல் கொண்ட கையனே! குறிஞ்சிக் கிழவனே என்று ஓதி வானுலகில் உள்ள முப்பத்து மூன்று வகைப்பட்ட தேவர்கள் வழிபாடு செய்யும் குற்றமற்ற முத்துக்குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (1)

சிவபிரானது நெற்றிக்கண் தந்த ஆறு தீப்பொறிகளாய்ப் பின்னர் ஆற்றல் மிக்க திருமேனியனாய் அழிவற்ற உமாதேவியின் மேம்பட்ட திருமுலைப்பாலை யுண்ட ஒப்பற்ற இளவழகனே!. வேற்படையைத்

9. ஆரம் = மணிவடம், கண்டிகை; பி – நிகண்டு. அத்து = அரைநாண். உத்தி – ஆபரணத் தொங்கல்; சூ – நிகண்டு.

தூண்டும் ஐயனே! என்று ஓதி, அழித்தல், படைத்தல், காத்தல் ஆகிய முத்தொழில்களை விரும்பிச் செய்யும் உருத்திரன், நான்முகன், திருமால் ஆகிய மூவரும் அன்போடு வழிபடுகின்ற அழகு மாறாத குற்றமற்ற தேன் நிரம்பிய திருவடியுடையவனும், நல்ல இறைவனும் ஆன மேம்பட்ட முத்துக் குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (2)

நீலநிறம் மிகுந்த தோகையும் பளபளக்கும் பச்சை நிறத்தால் பேரழகும் கொண்ட மயிலில் விரைந்து செல்லும் ஆறுமுக ஈசனே! திருமாலின் மக்களாகிய மாதர் இருவர் அன்பையும் கொண்டு அவர்க்கு மணமாலை சூட்டிய ஒப்பில்லாத செம்மாப்பு உடைய கந்தகிரிப் பெருமானே! பண்புடைமையையே விரும்பும் மாணாக்கர்களையுடைய இளையவனே! ஞானசக்தி ஆகிய வேலையுடைய ஈசனே! குறிஞ்சிக் கிழவனே! என்று ஓதி உலகில் நிகழும் காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய மூன்று குற்றங்களையும் அறுத்த தமிழ் முனிவர் ஆகிய அகத்தியர் நாடும் முத்துக்குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (3)

தன்னை நாடும் அன்புடைய அடியவர் உள்ளத்தில் விரும்பி எழுந்தருளும் ஞானசத்தி ஆகிய வேல் தங்கும் கையுடைய ஐயனும், நலம் கனிந்த பாடலில் நன்கு சிவந்துள்ள திருவடி அழகையும், ஒளியுடைய பொற்சிலம்பையும் புகழும் நல்ல நாவினர் கருத்திலே சிக்கும் ஈசனும், எல்லாக் கலைகளுக்கும் முதன்மையாம் திட்பமுடைய வேதம் புகழும் மெய்த்தலைவனும் வாடுதல் ஆகிய குற்றமில்லாத கடம்பமாலை அணிந்த முத்துக்குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (4)

தூய ஒளித்திரள்களை நாடி நல்ல சிறகுகளை ஊக்கத்தோடு தட்டிக் கூவுகின்ற சிறந்த பறவையாகிய சேவல் விளங்கும் கொடியுடைய செவ்வேட்பரமனும், இருண்ட மேகத்தைக் கண்டு மெல்ல நடந்து நடனம் செய்யும் பறவை ஆகிய மயில் மீது ஏறி எல்லாத் திசைகளிலும் செல்லும் பெருமையுடைய குருபரனும், பசிய நிறமுடைய வள்ளிப் பிராட்டியார் விரும்பும் குறிஞ்சிக் கிழவனும் என்னை ஆண்டுகொண்ட தலைவனும் பேரொளி கொண்ட பொன் மாலையும் தேன் நிரம்பிய பூமாலையும் அணிந்த திருமார்பனும் ஆன முத்துக் குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (5)

நிலைத்த பெருமையுடைய சூரபதுமனுடைய அளவற்ற படைக்கலங்களை ஏந்திய படைகள் அழிந்து கையில் அடங்கும் சாம்பராகும்படி மாண்புடைய நகைப்பைச் செய்த திருவாயினனும், உயிர்கள் வாழும் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்த பொலிவும் நெற்றிக் கண்ணும் உடைய ஆறுமுக ஈசனும், திருவடியைச் சிந்திப்பவரை விரும்பி ஆட்கொள்ளும் பிரணவத் திருமேனி கொண்ட அழிவற்ற சித்தனும் ஆகும் பிறப்பும் இறப்பும் அற்ற சிவபிரானுக்கு வேதத்தின் முற்பட்ட மொழியின் பொருளை முன்பு ஒருகால் ஓதிய அன்பும் பெருமையும் உடைய தெய்வமான முத்துக்குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (6)

முத்துப்போன்று விளங்கும் ஒளியுடைய பற்களும், தேன் நிரம்பிய குளிர்ந்த மேகம் போன்ற கூந்தலும் உடைய தெய்வயானையின் கணவனும், குற்றமற்ற முக்கட் பெருமானின் இடப்பாகத்தில் விளங்கும் அழகிய உமாதேவியின் ஒப்பற்ற திருமகனும், தோற்றமும் அழிவும் ஆகிய துன்பமும் இகழ்தற்கு உரிய பற்றும் இல்லாத தேவனும், வேண்டுதல், வேண்டாமை யற்ற இன்ப உருவினனும் நஞ்சொத்த பகைவராகிய சூரபதுமன் முதலியோரை அழிக்கும் திறம்வாய்ந்த அறிஞனும், குற்றமற்ற அன்புடைய அறிஞன்மார் உள்ளத்தில் வாழும் பெருமையுடைய தெய்வமும் ஆன முத்துக்குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (7)

முரசு, தப்பட்டை, எக்காள வகைகள், பேருடுக்கை, பல இசைக் கருவிகள் சேர்ந்து ஒலிக்கும் தூய இடக்கை (Orchestra) என்னும் பெயர் உடைய மேளம், முதலியவை கடல் போன்று எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள உலகங்களிலும் கேட்கும்படி ஓசை செய்யப் பலவகைப் படைகளும் நிறைந்திருக்கும் பகைவர் ஊரான வீரமகேந் திரபுரம் மீண்டும் தோன்றாதபடி கடலினுள் ஆழச் செய்த நல்ல கடம்பமாலை அணிந்த திருமார்பனும், தேன் ஒத்த மொழி பேசும் கங்கையின் அளவற்ற அன்புக்குரிய திருமகனும், எந்தையும், தலைவனும் ஆன முத்துக்குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந் தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (8)

கைவிரல்களில் மோதிரங்கள் விளங்கும் செவ்வேட் பரமனும், உலக வாழ்வில் விருப்பமுடைய மூடர்களின் பிதற்றல்களுக்கு எட்டாத ஞான சக்தியாகிய வேற்படை விளங்கும் கையுடைய

தேவனும், பொன்னால் ஆகிய நல்ல சுட்டி, மணிவடம், பொன்னாலாகிய பலவகைக் கைக்கட்டிகளும், கண்டிகையும், அரைஞாணும், ஆபரணத் தொங்கலும், நல்ல தோளணியும் குற்றமற்ற முத்துக்களைக் கொண்ட ஒப்பற்ற பொன்னாலாய திருமுடியும் அணிந்து அன்பர்கள் வேண்டுதலில் உள்ள அருட்பற்றை அறிந்து அவர்கள் முன்பு நயந்து எழுந்தருளும் சோதியும், பசிய நிறமுடைய அன்னை ஆகிய உமாதேவி பெற்ற தூயவனும் ஆகிய முத்துக் குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (9)

மண்ணுலகத்திலும், விண்ணுலகத்திலும் வாழும் எல்லா உயிர்களுக்கும் அச்சத்தை விளைவிக்க முற்பட்ட ஆட்டுக் கடாவின் வன்மை ஒடுங்கும்படி பேரழகோடு அதன்மீது ஏறும் வன்மை கொண்ட ஆண்டகையும் அன்புடைய அடியவர் நாடும் அருள் சித்தனும், என்னை ஆண்டுகொள்பவனும், மிக்க தூய அன்பினால் திருவகுப்புப் பாடல்களை அருளிய அருணகிரி நாதராகிய தூயவரின் அன்புக்கு உரிய திருவுள்ளமுடைய ஐயனும், வரம்பற்ற இன்பமுடையவனும், மெய்யடியவரின் துன்பத்தைப் போக்கும் தெய்வமும் ஆன முத்துக்குமாரப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சென்னை நகரம் இதுவே ஆகும். (10)

சென்னை இரண்டாம் பத்து முற்றிற்று.

2. சண்முகஞானபுரம்.

(முதற்பத்து)

கட்டளைக்கலிப்பா.

அடியொன்றற்கிருபத்திரண்டக்கரம்.

தானத் தன்னன தானன தத்தனா
தானத் தன்னன தானன தத்தனா

ஆதித் தன்மதி போன்மணி முத்தமா
ராணிப் பொன்முடி யாழிப தக்கமா
பூதிப் பொன்னடி சாரணி பொற்பவே
பூணற் கொன்னொடு சூரனு ரத்தையே

காதித் தன்னொரு வேலொட ருட்கணார்
கானச் சொண்மையர் சூழ்திரு வுற்றுளோன்
சூதுட் கின்னலி லாதவர் மிக்குவாழ்
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 1

மாலிற் கன்னம தூரய னுக்குமா
மாணற் சென்னியை மாவடி யைக்கொடா
தாலிற் றென்முக மானவொ ருத்தனா
மாதிக் கம்மறை மூலமு ரைத்தகோ
வேலிற் கண்ணல கோசரன் வித்துவான்
வீரப் பொன்மயி லூர்திம றைக்குளேய்
தோலிற் பன்முறை யார்பர வத்துவே
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 2

காசைப் பன்மணி யாரணி சுட்டிவாள்
காலக் கொண்முலை யாரைநி லத்தைமே
வாசைப் புன்மதி யாளரு மற்புளோ
ராகித் தன்னடி நாடின ளப்பிலா
மாசைக் கொன்முர ணீகுவன் விட்டிடான்
வாகைக் கொன்னயி லானகி தொக்குநேர்
தூசைக் கொண்ணடு வாரண நட்பறான்
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 3

மாகத் திண்ணிய தேவரு மெச்சவே
வாழ்பொற் பண்ணுகு லாலர்வி ருப்பொடே
நாகத் தும்மிக வேசெய்கு லத்தினே
ஞானப் பொன்னயில் வேல்கைய ணைத்துமேன்
மேகத் தண்மையி னேநட னத்தைவான்
மேவப் பண்ணுக லாபிந டத்திமால்
சோகட் டுன்னுநர் சூழவி ருப்பனே
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 4

ஆழத் தண்மக ராலய முட்கொளா
ஆவிக் குண்மிளி ரோர்விரன் மட்டுளோன்
வாழத் தொன்மறை மூலமு ரைத்தகோன்
மாழைச் செந்நிற வாரண சத்தியான்
வேழப் பொன்மகள் வேடர்கு லத்தினாள்
மேவத் தன்மண மாலைக ளிட்டுநீர்
சூழத் துன்னகி லாசல நச்சும்வேள்
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 5

தாடித் தென்னுநன் மீசையு மிக்குநீ
டாமப் பின்னல்க ணீறவிர் தொக்குளீர்
கோடிக் கும்மறை யார்நெறி பற்றுவீர்
கோனச் செம்மல்க ளேதமிழ் பொற்பொடே
பாடிப் பன்முறை யேயுந லத்தரே
பாதத் தண்ணலெ லாருமு றப்பல்பூண்
சூடிச் சன்னிதி யேமிளிர் செக்கர்வேள்
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 6

வேலிற் கென்னல மாசில்க டப்பவீ
வேரிக் கென்னல மாதவர் மெச்சுநா
னூலிற் கென்னல மேயத னர்த்தமா
நூழைக் கென்னல மாமயி லுற்றவோர்
மாலிற் கென்னலம் வால்கெழு செக்கர்வேள்
வாசச் சன்னிதி மேவலொ ழிக்கினோர்
சூலிக் கம்மக னாமவன் முத்தர்சேர்
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 7

தேவர்க் கென்னல மாழிபி டித்தவோர்
தீரற் கென்னல மாமறை சொற்றநா
னாவற் கென்னலம் வானுல கத்துவா
னாரக் கென்னல மீதுமி ழற்றெனா
தாவற் கென்னல மூவிலை யத்தனா
ராரற் கண்ணில்வ ராவிடி லொட்பமார்

தூவற் பண்ணயில் வேல்கட ரித்தமா
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 8

வாசித் தென்மறை மாணவர் சித்தெலா
மானித் தென்மட வார்பதி யைச்சதா
நேசித் தென்னவ நாதரு மெச்சநா
ணீடித் தென்னிகல் காதுசு வர்க்கர்தாள்
பூசித் தென்னுயர் வார்தரு மத்தையே
போதித் தென்மயி லூர்தன்ம றைப்பனேல்
சூசிச் செம்மதி வானவர் சித்தர்சூழ்
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 9

வீரப் பொன்னொளி கால்கழ லுற்றகான்
மீளிப் பன்முனை யார்படை வெற்றிவேல்
சாரத் தண்ணுகை தான்மிளி ரக்கலா
தாரச் சண்முக னாகியுன் மத்தர்பேய்
கோரக் கண்ணின ரோடியொ ளிக்கமா
கோலச் செம்மலை நாமனை மெச்சியே
சூரற் குண்ணிழ லாயுமி ருக்கும்வேள்
சோதிச் சண்முக ஞானபு ரத்தனே. 10

துர்மதி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 13ந்தேதி சோமவாரம்

2. சண்முகஞானபுரம்.

(முதற்பத்து)

(அரும்பதக் குறிப்பு) ஆழி - மோதிரம். பூதி - செல்வம். பொற்ப= அழகுசெய்ய. கொன் = பெருமை. நச்சும் = விரும்பும். ஒண்மையர் = தூய்மையுடையோர். உட்கு = அச்சம்.

(கருத்துரை) பலவகை ஆபரணங்களும் தனது திருமேனியில் அழகு செய்ய, சூரன் மார்பைப் பிளந்து, தனது ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தோடு, மெய்யன்பர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பெருமை யுடையான், நல்லோர் பல்கி வாழும் சண்முக ஞான புரத்துக் கந்தசுவாமியே. *(1)*

(அ-பு) அன்னமது ஊர் அயன் = பிரமன். மா மாண் = மிக்க பெருமை பொருந்திய. நல் சென்னி = நல்ல திருமுடி. தோல் = சொல்.

(க-ரை) சனகாதி நால்வருக் குபதேசித்த தக்ஷிணா மூர்த்தியாகிய சிவ பிரான் பிரணவப் பொருளை விரும்பியபோது அதனைக் கூறிய திருவேலன், கரணங்களுக் கெட்டாதவன்; புலவன்; மயிலிறை; வேதத்திற் பன்முறை கூறப் பட்ட பரம்பொருள்; அவனே சண்முகஞானபுரத் துறைந்துளோன். (2)

(அ-பு) வாள் கால = ஒளியைக் கக்க. அற்பு = அன்பு. முரண் = வலிமை. அகி தொக்கு நேர் = பாம்பின் தோலை ஒத்த. தூசு = உடை. நடு = இடுப்பு. வாரணம் = (தெய்வ) யானை அம்மையார்.

(க-ரை) பொன் முதலிய மூவாசை பிடித்த புல்லறிவுடை யோரும், அன்பராகித் தன்னடியை நாடினால், பாசத்தை ஒழிக்கும் வன்மையை அவர்க்குத் தந்து, விடாது காப்பவன் வேலாயுதன்; தேவயானை காதலன். அவன் சண்முகஞானபுரத்துக் கந்தபெருமானே. (3)

(அ-பு) மாகம் = நாகம் = விண்ணுலகம். குலம் = அரண்மனை. (இங்கே) கோயில். அண்மை = சமீபம். கலாபி = மயில். சோகு = சோகம். அட்டு = போக்கி. உன்னுநர் = தியானிப்போர்.

(க-ரை) தேவர்களும் மெச்சும்படி, குலாலர்கள் விருப்பத்தோடு சிறப்பிற் செய்த கோயிலில், வேலேந்தி, மயிலைச்செலுத்தி, அன்பர் சூழவிருப்பவன், சண்முகஞானபுரத்தறுமுகனே. (4)

(அ-பு) மகராலயம் = கடல். ஆவிக்குள் மிளிர் ஓர் விரல் மட்டுளோன் = இருதயத்திற் பெருவிரல் அளவு மட்டுமுள்ள உருவினன். மாழை = அழகு. வாரண சத்தி = கோழிக்கொடி. அகிலம் = பூமி. அசலம் = மலை.

(க-ரை) அகத்தியனாருக்குப் பிரணவத்தை யுபதேசித்தவனும், கோழிக் கொடியோனும், தேவசேனை வள்ளி யென்னும் பிராட்டிகளுக்குக் காந்தனும், குறிஞ்சி நிலத்தை விரும்புஞ் செவ்வேளும், சண்முக ஞானபுரத்துக் கந்தசுவாமியே. (5)

(அ-பு) தென் = தாமம் = அழகு. தொக்கு = உடம்பு. கோடிக்கும் = கோஷிக்கும். ந செம்மல். இதில் 'ந' சிறப்புப் பொருளுடைத்து. அண்ணல் = பெருமை.

(க-ரை) துறவிகளே! வைதிகர்களே! அறுமுகனுக் கன்பர்களே! தமிழ்க் கவிஞர்களே! தனது திருவடிப் பெருமையை எல்லாரு மடையும் பொருட்டுச் சருவாலங்கிருத பூஷிதனாய் விளங்குஞ் செவ்வேள், சண்முகஞானபுரத் துறையுங் கந்த சுவாமியே. (6)

(அ-பு) வீ = பூ. வேரி = வாசனை. நூழை = நுட்பம். மால் = அழகு. சூலி = சிவன், பார்வதி. அம் மகன் = அழகிய மைந்தன்.

(க-ரை) சிவகுமாரனும் முத்தர் வசிக்குஞ் சண்முகஞான புரத்தனுமாகிய கந்த பெருமான் தனது சாந்நித்தியத்தை மறைத்து விடுவானாகில் வேலிற்காவது, கடப்பமாலை மணத்திற்காவது, வேதத்திற்காவது, அதன் நுட்பப்பொருளுடைய உபநிடதங்கட் காவது, மயிலின் அழகிற்காவது என்ன நலமுண்டு? (இல்லை என்றபடி) (7)

(அ-பு) ஆழி = சக்கரம். நாரம் = கங்கை. ஒட்பம் = அழகு. ஆரல் = அக்கினி. தூ வற்பு = பரிசுத்தமும் வன்மையும். வேல் = ஆயுதம். இஃது ஆயுதங்களின் பொதுப்பெயர்.

(க-ரை) அழகும், தூய்மையும், வன்மையும் வாய்ந்த ஆயுதங்கள் தரித்த சண்முக ஞானபுரத்தானாகிய இறைவன், சூலபாணியின் நெற்றிக் கண்ணினின்றும் திருவவதாரஞ் செய்யா திருப்பானாயின், இந்திராதி தேவர்க்கேனும், திருமாலுக்கேனும், பிரமற்கேனும், ஆகாய கங்கைக்கேனும், எனது ஆவலுக்கேனும் என்ன நலமுண்டு? (ஒன்றும் இல்லை என்றபடி) (8)

(அ-பு) மானித்து = அள்விட்டு. பதி = கணவன். நவநாதர் = நவநாத சித்தர்கள். இகல் காது = பகையை அழிக்கின்ற. சூசி = கூர்மை.

(க-ரை) சண்முகஞானபுரத்துக் கந்தபிரான் மயிலேறுதலை மறைத்து விடுவானானால், வேதத்தை ஓதுதலாலும், தெய்வ சித்திகளை மதித்தலாலும், நீடித்த ஆயுள் பெறுதலாலும், துன்பந்துடைக்கும் பிற தேவர்களை வணங்கு தலாலும், உயரிய

தருமத்தையே போதித்தலாலும் என்ன பயனுண்டு? (சிறந்த பயன் கிட்டாது என்றபடி) (9)

(அ-பு) மீளி = வலிமை. பன்முனை ஆர் படை = நூறு முனையுள்ள வச்சிராயுதம். அத்து = சிவப்பு. தகரவெதுகை காண்க. அண்ணுதல் = நெருங்குதல். செம்மலை நாமன் = அருணகிரி யென்னும் பெயருடையார். சூரன் = சூரியன்.

(க-ரை) சோதிமயமான இச்சண்முகஞானபுரத் திறைவன், உன்மத்தர் பேய் கோரக் கண்ணினரெல்லாம் ஓடி யொளிக்க; வீரக்கழலணைந்த திருவடிகள் வச்சிரப் படை வேற்படை யென்பன சார்ந்துள்ள திருக்கைகள் பிரகாசிக்க; அருணகிரி நாதரை மெச்சிக்கொண்ட ஆறுமுகனாகிச் சூரியனுக்கு உள்ளொளியாயு மிரா நின்ற செவ்வேளே.

மெச்சிய என்னும் பெயரெச்ச வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது. மெச்சியே - ஏ - அசை. (10)

முதற்பத்தினுரை முற்றிற்று.

சண்முகஞானபுரம்.

(இரண்டாம்பத்து)

பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற்கு முப்பதக்கரம்.

சந்திர சேகரன் மைந்தனெ னத்திகழ் கந்தவேள்
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்
சுந்தர நீடம லிந்துள்ள மேதிகள் யாவுமே
தும்பிக ணாயக மாயவி ரும்பல்க ளாயவே
மந்திர நாடிவ ருங்கற வைக்கணம் யாவுமே
மங்களம் விஞ்சிய விண்ணவர் மண்ணர்பு கழ்ந்திடும்
இந்திரன் மாதவர் யாருமதித்திடு தேனுவே 1
யென்பன வாயகு கன்பத நாடுய ரன்பரே.

மானில வண்டமு நீர்நிலை யண்டமு மாணறா
வாளன லண்டமு மாவளி யண்டமு மோசைசால்

வானிலை யண்டமு மாயபல் லாயிர கோடியு
மாசறு தன்பெரு மேனியி ருந்திட நின்றதே
சானவி யின்சுத னேயவ னந்தமில் கந்தவேள்
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்
தேனலர் தண்ணிழ றந்திடு தாவரம் யாவுமே
தேவர வாவுபல் கற்பக மாதிய வாயவே. 2

நீரென வெந்தழ லென்னவி டந்தரு வானென
நீலென வெண்மதி செங்கதிர் புற்கல னேயெனப்
பாரென வுள்ளவொ ரெட்டுந லங்கிள ரெட்டுருப்
பண்ணவ னண்டருண் மின்னுப ராபர னெம்பிரான்
தாரக மேனிய னென்னநி லாமொரு கந்தவேள்
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்
சீரணை கிள்ளைபி கங்கொடி யாதிக கங்கடாந்
தேவர்து றக்கவ னப்புறுபோகில்க ளாயவே. 3

திண்ணிய பொன்னெயி லோடுவி ளங்கம ராவதிச்
செல்வனை நான்மறை தேரெழில் வேதனை மற்றைய
விண்ணுறை வோரைய டக்கிவி ருத்தியு மாயுளும்
விஞ்சிய சூரனு ரம்பிளந் தச்சுரர் வாழவோர்
தண்ணளி செய்தப ரம்பொரு ளாகிய கந்தவேள்
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்
பண்ணிய வில்லமெ லாமுயர் சித்திர மாளிகை
பத்திர சொர்க்கவி லாசமி குந்தளி யாயவே. 4

பாட்டளி மூசுந றுந்துண ரிந்துள மாலைமா
பங்கய முல்லைசு கந்தவ லங்கல ணிந்தவேள்
தாட்டிகர் மேவிய சென்னைவ ளம்பதி சாரொரு
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்
கோட்டமி லாமன முற்றகு லாலரு மற்றைய
கோதணை யாதவர் யாவரு மேனெறி யாரருள்
ஈட்டுமி லேகர்கள் மாதவர் சித்தர்க ளாவரே
யெம்பெரு மான்முரு கன்கழல் பாடுநன் னாவரே. 5

நீலமும் வெள்ளையு மஞ்சளு மம்மரி செம்மையு
நெட்டுடன் மீதுமி ளிர்ந்திட வேவரு மஞ்ஞையில்
வேலணை கைகளு மாறுமு கங்களு நூபுர
மேயப தங்களு மின்னவெ ழுந்தருள் கந்தவேள்
சாலவு நல்லளி யுற்றகு லாலர்செய் கோயிலார்
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்
தூலமு மாவியு முய்ந்திட வுட்கொளு ணாவெலாஞ்
சோதியி லேகர்வி ரும்பிய ருந்தமு தாகுமே 6

ஆதவ னம்புலி நன்குக வித்திட வெண்குடை
யண்டர்க ணாதனி ரட்டிட வொள்ளிய சாமரம்
ஏதமி லக்கினி தெற்கரி தெற்கணை பச்சிம
னேறுபு னற்பதி வாயுகு பேரனெ டுங்கழு
மாதிற வீசனெ னுந்திசை நாதரு மற்றைய
வானவ ருந்தகு வூழிய மேசெய்ய வந்தசேய்
கோதறு சண்முக ஞானபு ரத்தமர் பெற்றியாற்
கூவல்கு ளங்களு மிங்குறு கங்கைக ளாயவே. 7

உண்முக வஞ்சக மாமலை போழொரு கொற்றவே
லொன்றுகை யானென வெங்கணு மாயவிர் கந்தவேள்
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்
சார்தெரு வார்பல கற்களெல் லாமதி யுத்தம
வெண்மணி செம்மணி பொன்மணி சாமள மாதிபன்
மேன்மணி யாயவ வற்றினை யேநன்ம திப்பிடக்
கண்மதி யாளரை வம்மினெ னத்தமிழ் பாடுமின்
காவிய நாடக மின்னிசை செய்கவி வாணரே. 8

ஆருயி ருக்கருள் காரிய சத்தியெ னத்திக
ழாசறு வள்ளியொ டுந்திரு மந்திர மாதவர்
நாருடன் மெச்சறி வாமொரு சத்தியெ னுஞ்சுர
நங்கையொ டும்பெரு வன்மைய றாநவ வீரர்கள்
தாருட னஞ்சலி செய்யவ யங்கொரு கந்தவேள்
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்

கூருணர் வோடுறை வோர்குழை கொண்டுவ ரிச்சிறைக்
கோழியெ றிந்திடு செல்வர்க ளாய்நனி யுய்வரே. 9

தேவிப வானிகை யாமலர் நண்ணுறு தேனெனச்
செவ்வெரி நாளறு மங்கையர் பீர்நுகர் சேயென
ஆவிக ளுள்ளுறை யந்தரி யாமிபி ரானென
ஆயிர மம்பக மாமயி லேறயி லானெனத்
தாவில்பு கழ்க்கவி தேவென வேயவிர் கந்தவேள்
சண்முக ஞானபு ரத்தமர்ந் தானத னாலிவண்
மேவிந யப்பொடி ருப்பவர் யோகிக ளாவரே
மெய்யறி வோடிது பாடுந லத்தரும் வாழ்வரே. 10

துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம் 4ந்தேதி ஆதித்தவாரம்.

சண்முகஞானபுரம்.

(இரண்டாம்பத்து)

(அ-பு) மேதி = எருமை. தும்பி = யானை. உம்பல் = சிறந்தயானை. மந்திரம் = வீடு. கறவைக்கணம் = கறக்கும் பசுக்கூட்டம். தேனு = காமதேனு. குகன் = ஆன்மாக்களின் இருதய குகையில் வசிக்குங் கந்தபெருமான்.

(க-ரை) சிவகுமாரனாகிய கந்தவேள் இந்தச் சண்முகஞான புரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதால், அங்குள்ள எருமைகள் யாவும் சிறந்த யானைகளாகவும், கறவைப் பசுக்கள் யாவும் காமதேனுக் களாகவும் விளங்குகின்றன. *(1)*

(அ-பு) மாண் = பெருமை. வாள் = ஒளி. வளி = காற்று. ஓசை சால் வான் நிலை அண்டம் = சத்தத்திற்குப் பிறப்பிடமாகிய ஆகாச அண்டம். பெருமேனி = பாரமேசுர ரூபம். தே = தெய்வம். சானவி = கங்கை. தேன் = வாசனை.

(க-ரை) ஐந்து பூதங்களாலுந் தனித்தனி ஆகிய பல்லாயிர கோடி அண்டங் களுந் தனது பாரமேசுர ரூபத்திலே இருக்கும்படி நின்றருளிய தெய்வம், காங்கேயனே. அக் கந்தவேள் சண்முக ஞானபுரத்தில் அமர்ந்ததனால், அங்குள்ள தாவரங் களெல்லாம்

கற்பகம் முதலிய விருக்ஷங்களாகவும், காமவல்லி முதலிய கொடி களாகவும் விளங்குகின்றன. (2)

(அ-பு) நீல் = காற்று. புற்கலன் = ஆன்மா. தாரகம் = பிரணவம். பிகம் = குயில். கொடி = காக்கை. ககங்கள் = பறவைகள். போகில்கள் = பறவைகள்.

(க-ரை) பிருதிவி முதலிய எட்டிலுமிருக்கும் அஷ்டமூர்த்தி யென்று தேவர் களால் இருதயார்ச்சனை செய்யப்படுபவனும், பிரணவ ரூபியுமாகிய கந்தவேள் சண்முக ஞானபுரத்தி லிருத்தலினால், அங்குள்ள பறவைகளெல்லாம் தேவலோகப் பக்ஷிகளாய் விளங்குகின்றன. (3)

(அ-பு) எயில் = மதில். வேதன் = பிரமன். பத்திரம் = அழகு. தளி = இருப்பிடம்.

(க-ரை) தேவரை யடக்கியாண்ட சிறந்த சூரனைக் கொன்று, அத்தேவரைக் காத்தருளிய கந்தவேள் சண்முகஞானபுரத்தில் அமர்ந்திருத்தலினால், அங்குள்ள வீடுகளெல்லாம் சுவர்க்கவிலாச மிகுந்த இல்லங்களாயின. (4)

(அ-பு) அளி = வண்டு. துணர் = பூ. இந்துளம் = கடம்பு. கோட்டம் = கோது = குற்றம். இலேகர் = தேவர். நாவர் = நாவினை யுடையோர்.

(க-ரை) கடம்பு முதலிய பலவகை மாலைகளை யணிந்த கந்தவேள், சண்முக ஞானபுரத்தில் அமர்ந்திருப்பதனால், அங்கு வாழுங் குலாலர் முதலிய நல்லோர் யாவரும், தேவரும், சித்தரும், தபசிகளும், முருகனைப் பாடுவோருமாய் விளங்குவர். (5)

(அ-பு) அம் அரி = அழகிய பச்சை. மஞ்ஞை = மயில். நூபுரம் = சிலம்பு. அளி = இரக்கம். தூலம் = உடல். உணா = உணவு.

(க-ரை) பல நிறத்தோடு விளங்கும் மயிலின்மீது எழுந்தருளும் அறுமுகன், வேட்கோவர் கட்டிய கோயிலைக்கொண்ட சண்முகஞானபுரத்தில் அமர்ந்துள்ளான் ஆதலால், அங்குள்ளோர் உட்கொள்ளுமுணவு தேவாமுதமாகும். (6)

(அ-பு) ஆதவன் = சூரியன். அம்புலி = சந்திரன். அண்டர்கள் நாதன் = இந்திரன். தெற்கு அரி = யமன். தெற்கு அணை பச்சிமன் = நிருதி. புனற்பதி = 'நீர்க்கடவுள் = வருணன். கழு = சூலம். கூவல் = கிணறு.

(க-ரை) எல்லாத் திசை நாதர்களும் பிறதேவருங் குற்றேவல் செய்ய வீற்றிருக்குங் கந்தவேள் சண்முகஞானபுரத்தில் அமர்ந் திருக்கும் நன்மையால், அங்குள்ள கிணறுகளுங் குளங்களும் பூலோக கங்கைகளாய் விளங்குகின்றன.

(தேவர் செய்யுங் குற்றேவல் விவரம் பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. சூரியனுஞ் சந்திரனும் முத்துக்குடை கவிப்பர். இந்திரன் சாமரம் இரட்டுவன். அக்கினி தேவன் தீவர்த்தி பிடிப்பன். யமன் வாளேந்தி நிற்பன். நிருதிக்கடவுள் காகள மூதுவன். வருணன் படிக்கமேந்துவன். குபேரன் வெற்றிலைப் பெட்டி சுமப்பன். ஈசானன் சூலம்பிடிப்பன். பிரமன் இரத்தின பாதுகை சமர்ப்பிப்பன். விண்டுதேவர் மலர்மாரி தூவுவர்.) (7)

(அ-பு) உண்முக வஞ்சக மா மலை = தன்னிடம் வருவோரை அலைத்துக் கொல்லவேண்டும் என்னும் வஞ்சகத்தை வைத்துக் கொண்டு மற்ற மலைகள்போல நிற்கும் கிரௌஞ்சமலை. போழ்தல் = பிளத்தல். பொன்மணி = கோமேதகம். சாமளம் = மரகதம். கண்மதியாளர் = விலை மதிப்பிடுவோர்.

(க-ரை) கவிவல்லோர்களே! கிரௌஞ்சகிரியைப் பிளந்த வேலாயுதன் சண்முகஞானபுரத் தமர்ந்திருத்தலினால் அவ்வூர்த் தெருவிற் கிடக்கும் கற்களெல்லாம் உயர்ந்த நவரத்தினங் களாயின. அவற்றை மதிப்பிட வல்லாரை வரும்படி பாடுங்கள். (8)

(அ-பு) காரிய சத்தி = கிரியாசத்தி. அறிவாமொருசத்தி = ஞானசத்தி= தேவ குஞ்சரி. தார் = மாலை. சிறை = சிறகு.

(க-ரை) நவவீரர்கள் வணங்க வள்ளி தெய்வயானை யென்னும் பிராட்டி களோடு விளங்கும் பிரானாகிய கந்தவேள், சண்முக ஞானபுரத்தில் அமர்ந்திருத் தலினால், அங்குள்ள அறிஞர்கள் தம்முடைய குண்டலங்களை வீசிக் கோழிகளை யோட்டுஞ் செல்வர்களாய் வாழ்வார்கள். (9)

(அ-பு) எரிநாள் = கார்த்திகை . பீர் = முலைப்பால். பிரான் = பிரியாதவன்; அத்துவிதமாய் கலந்துள்ளவன். அம்பகம் = கண். புகழ்க்கவி = திருப்புகழாகிய தமிழ்வேதம் பாடியருளிய அருணகிரியார். (இந்திரன் கண்கள் மயிலின் பீலிக் கண்களைக் குறிப்பிடுகின்றன.)

(க-ரை) பார்வதி தேவியாரின் கையாகிய மலரிற் பொருந்துந் தேனெனவும், கார்த்திகைப் பெண்களின் பாலுண்ணுங் குழந்தையெனவும், உயிர்கட்குள் வசிக்கும் அந்தரியாமியெனவும், யாண்டுமுள்ள அத்துவிதப் பொருளெனவும், ஆயிரங் கண்ணையுடைய இந்திரனாகிய மயிலின்மீது ஏறும் வேலனெனவும், அருணகிரியாரின் கடவுளெனவும் விளங்குங் கந்தபெருமான் சண்முகஞான புரத்தில் அமர்ந்துள்ளான். ஆதலால் இங்கு விரும்பி வசிப்போர் யோகிகளாவர். மெய்யறிவோடு இப்பதிகம் பாடு நலமுடையோரெவரும் வாழ்வர். (10)

இரண்டாம்பத்தினுரை முற்றிற்று.

3. சண்பகாடவி.

(திருவேட்டீசுரம்)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற்கிருபத்திரண்டக்கரம்.

தன்ன தானன தந்த தானதனா
தன்ன தானன தந்த தானதனா.

பொன்மை யாயவிர் கந்த மாதனனே
புண்ணி யாமணி கண்ட னார்மகனே
நன்மை யேயரு ளும்பர் நாயகனே
நன்னர் சால்குக சுந்த ராசிவனே
வன்மை வேலவ வென்று மாதுதியே
வண்மை யோடுசெ யண்டர் சூழ்பெரியோன்
சின்மை யேதுமில் கந்தன் மேவியவூர் 1
சென்னை யோடுறு சண்ப காடவியே.

அடியொன்றற்கிருபத்துமூன்றக்கரம்.

தந்த தானன தந்த தானதனா
தனன தானன தந்த தானதனா.

இந்தி ராதியர் கொண்ட சீர்களெலா
மெளிமை யாயிற வென்ற மாவசுரா
மந்தி போனடை தந்தி டாதெடடா
வலிய வேல்களை நின்று போர்செயடா
தந்தி ராவினி யெங்க ணோடினுமே
தடிவ னேயுனை யென்று சாடொருகோ
கந்த னேயவன் வந்து மேவியவூர்
கவின றாதவொர் சண்ப காடவியே. 2

அண்டர் நோவொடு தந்த மீனமெலா
மருளி லாதுதி னங்கொ ளாவலொடே
உண்ட தானவர் நம்பு மோர்தலைவா
வுரனொ டேயெதிர் நின்று வாளெடடா
சண்ட மாருத வம்பு நேர்தொடடா
சமரி லோடுதெ னிந்தை யாகுமடா
கண்ட காபொரு தென்று சாடயிலாள்
கடவு ளூரிது சண்ப காடவியே. 3

எங்கு மேநிறை கின்ற தேவெனையோ
ரிளைஞ னேயென வம்பு பேசியவாய்
எங்க டாபடை யெங்க டாவிடையே
லெரிப லாயிர மம்பு மேதொடடா
சிங்க நாதமு ழங்க வூதெடடா
திகிரி மூவிலை தண்டம் யாவையுமே
மங்கு தானவ வென்று சாடியவேன்
மழவ னூரிது சண்ப காடவியே. 4

செங்கண் மாலையு மஞ்ச மீதினிதே
திகழ்செய் வானையு மஞ்சு மாறுசெய்தாய்
அங்க ணார்பல வண்ட மாள்வலிநீ
டசுர னாயினை யின்று வாடுகிறாய்
பங்க மாயெதிர் நின்று போர்கொடடா
பதறு நீயினி யண்ட கோளகைபோய்த்
தங்கி னாலுமெ னென்ற சேயவனூர்
தகைமை யான்மிகு சண்ப காடவியே. 5

தம்பி மார்களி றந்து போயினுமே
சதுர ராகிய மைந்தர் மாளினுமே
பம்பு சேனைம டிந்து போயினுமே
பகைவெல் வீரர்ம றைந்து போவர்கொலோ
உம்பர் யாரும்வ ருந்து மாறுபொலா
வொருகு ரீஇயின் வந்து லாவுகிறாய்
வெம்பு தானவ வென்று சாடிடும்வேல்
விமல னூரிது சண்ப காடவியே. 6

அங்கி போலவும் விண்டு போலவுமா
வசலை போலவு முந்தி போலவுநீள்
கங்குல் போலவும் வந்து சூழசுரா
களிபெ றாயுனொ டிங்கு போர்தரனான்
செங்கை வேல்விடு முன்செ யாடலடா
தெரிய டாநனி நின்று போர்கொடடா
மங்கு றேலினி யென்று கூறியவேன்
மயில னூரிது சண்ப காடவியே. 7

உம்பி சாமுனம் வந்த தூதுவன்வா
யுரைகள் யாவையு நம்பி னாயிலைவீண்
வம்ப னாயிங்ஙன் வெம்பி வாடுகிறாய்
மதியி லாயினி யென்செய் வாயொழிவாய்

8. *உம்பி = உன் தம்பி; ஈண்டுச் சிங்கமுகாசுரன்.*

சம்ப ராரியொ டுங்க வேபுரியோர்
சருவ னேயிவ னென்று காணெனைநீ
நம்பு தானவ வென்ற வேலவனூர்
நவைந ணாதவிர் சண்ப காடவியே. 8

விஞ்சை வானவ ரஞ்ச மாகடன்மேல்
விறல்கொள் சூரனு யர்ந்த மாமரமாய்
மஞ்சு லாமுல கெங்கும் வாடவளாய்
வளைத லோவுற வும்பின் வாளொடுமா
நஞ்சு நேரவு டன்று சீறவனீ
ணவையெ லாமற வுங்கொல் வேலினையே
வஞ்சு ரேசுர கந்த னார்வமொடே
யமரு மூரிது சண்ப காடவியே. 9

அடியொன்றற்கிருபத்துநான்கக்கரம்

தந்த தானன தந்த தானதனா
தனன தானன தனன தானதனா

அண்ட நாயக பிண்ட நாயகவா
னமரர் நாயக சமரர் நாயகமா
தண்ட நாயக சண்ட சூரனதூழ்
தடியு நாயக குருகு வானியவாழ்
தொண்டர் நாயக வென்று தேவர்மகா
துதிசெய் வேலிறை யருணை யானையுமே
கொண்ட வாலய சண்ப காடவியோர்
குறைவி லாதுறை திரும காநகரே. 10

துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம் 14ந்தேதி புதவாரம்

10. வானி = விருதுக்கொடி.

3. சண்பகாடவி.

(திருவேட்டீசுரம்)

பொன்னிறமாய் விளங்கும் கந்தமாதனப் பெருமானே! புண்ணியனே! நீலகண்டப்பெருமானின் திருமகனே! நன்மையையே அருளும் தேவதேவனே! நலம் நிரம்பிய குகனே! அழகனே! சிவனே! வன்மையுடைய வேலனே! என்று தன் பெரும்புகழை உண்மையாகப் பரவும் தேவர்கள் சூழவுள்ள பெரியோனாய்ச் சிறுமை ஏதும் இல்லாத கந்தக் கடவுள் எழுந்தருளியுள்ள ஊர் சென்னை மாநகரில் உள்ள சண்பகாடவி ஆகும். (1)

இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கொண்ட சிறப்புகள் யாவும் எளிதில் ஒழியும்படி வென்ற பெருமையுடைய அசுரனே! குரங்கைப் போல அங்கும் இங்கும் ஓடாது உனது வலிய படைக் கலங்களை எடடா! என் எதிர்நின்று போர் செய்யடா! சூழ்ச்சியில் வல்லவனே! நீ இனி எங்கு ஓடினும் உன்னைக் கொல்வேன் என்று கூறிச் சூரபதுமனைப் பிளந்த கோமான் கந்தக் கடவுள் ஆவன், அவன் வந்து எழுந்தருளிய ஊர் அழகு நீங்காத ஒப்பற்ற சண்பகாடவி ஆகும். (2)

தேவர்கள் கடலில் வருந்தி எடுத்துத் தந்த மீன்களை எல்லாம் அருள் இல்லாமல் நாள்தோறும் ஆவலோடு பெற்றுத் தின்ற அசுரர் விரும்பும் ஒப்பற்ற தலைவனே! என் எதிரில் உறுதியோடு நின்று நின் படைக்கலங்களை எடடா! பெருங்காற்றைப் போல அம்புகளை நன்கு விடடா! போரில் புறந்தரல் பழியாகுமடா! அசுரனே! போரிடுவாயாக என்று கூறிச் சூரபதுமனைப் பிளந்த வேற்படையுடைய கடவுள் எழுந்தருளியுள்ள ஊர் ஆகிய இது சண்பகாடவி ஆகும். (3)

எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருக்கும் கடவுளாகிய என்னை ஒரு சிறுவன் என்று வம்பு பேசிய உன் வாய் எங்கடா? உன் படைகள் எங்கடா? பின் வாங்காதே. தீ கக்கும் பல ஆயிரம் அம்புகளைத் தொடடா! சிங்க முழக்கம் போல ஓசை செய்யச் சங்கு ஊதடா! சக்கரம், சூலம், தண்டம் முதலிய யாவற்றையும் எடடா! அழியவுள்ள அசுரனே! என்று கூறிச் சூரபதுமனைப் பிளந்த வேலிறைவனின் ஊர் ஆகிய இது சண்பகாடவி ஆகும். (4)

செங்கண் உடைய திருமாலையும், அன்னத்தின் மீது விளங்கும் பிரமனையும் அஞ்சுமாறு செய்தாய். பெரும் பரப்புடைய பல அண்டங்களை ஆளும் வலிமை மிக்க அசுரனாய் இருந்தாய் இன்று வாடுகிறாய். என்னோடு மாறு கொண்டு எதிர் நின்று போர் செய்யடா! பதறுகின்ற நீ அண்டகோளகைக்குச் சென்று பதுங்கினாலும் என்ன பயன்? என்று கூறிய சேய்ப் பரமனின் ஊர் பண்பால் மிகுந்த சண்பகாடவி ஆகும். (5)

தம்பிமார்கள் இறந்து போனாலும், வீரராகிய மைந்தர்கள் இறந்து போனாலும், பொலிவுள்ள படை வீரர்கள் இறந்து போனாலும், பகைவரை வெல்லவுள்ள வீரர்கள் ஒளித்துக் கொள்வார்களா? தேவர்கள் யாவரும் வருந்துமாறு பொல்லாத ஒரு சக்கரவாகப் பறவையாகி வந்து திரிகின்றாய். மனம் புழுங்குகின்ற அசுரனே! என்று கூறிச் சூரபதுமனைப் பிளந்த வேற்படை யுடைய விமலனின் ஊர் ஆகிய இது சண்பகாடவி ஆகும். (6)

தீயைப் போலவும், காற்றைப் போலவும், பெரிய உலகம் போலவும், கடல் போலவும், பேரிருளைப் போலவும் வந்து வளைக்கின்ற அசுரனே! இதனால் நீ இன்பம் அடைய மாட்டாய். இவ்வாறு செய்யும் உன்னோடு நான் இங்குப் போர் செய்தல் எனது சிவந்த கையில் உள்ள வேலை விடுவதற்கு முன்பு செய்யும் திரு விளையாடலடா! இதைத் தெரிந்துகொள்ளடா! என் எதிரே நன்கு நின்று போர் செய்யடா! இனியும் தளராதே என்று கூறிய வேலனாகிய மயிலமர் பரமன் ஊர் ஆகிய இது சண்பகாடவி ஆகும். (7)

உன் தம்பியாகிய சிங்கமுகாசுரன் என்னால் இறப்பதற்கு முன்பு உன்பால் வந்த தூதுவன் ஆகிய வீரபாகு கூறிய உண்மைகள் யாவற்றையும் நீ நம்பவில்லை. வீண் வம்பு செய்பவனாகி இப்போது மனம் புழுங்கி வாடுகிறாய். அறிவற்றவனே! இனி என்ன செய்வாய்? அழியப் போகின்றாய். காமனைச் சாம்பர் ஆகும்படி செய்த ஒப்பற்ற சருவேசுரனே நான் என்பதைக் காண்பாயாக. அசுரனே! என்னை நீ நம்புவாயாக என்று கூறிய வேற்பரமனது ஊர் குற்றம் அணுகாது விளங்கும் சண்பகாடவி ஆகும். (8)

கலைகள் வல்ல தேவர்கள் அஞ்சுமாறு பெரிய கடல் மீது வன்மையுடைய சூரபதுமன் நீண்ட மாமரமாகி மேகங்கள் சூழும் உலகம் முழுவதும் துன்புறுமாறு துழவி அங்குள்ளோரை வளைக்கும் முயற்சி ஒழியவும் பிறகு பெரும் பாம்பைப்போலச் சினங்கொண்டு சீறி வாளோடு வரும் அவனது பெருந் தீங்குகள் யாவும் ஒழியவும் அவனைப் பிளக்கும் வேற்படையை ஏவிய அழகிய தேவதேவனாகிய கந்தக் கடவுள் ஆர்வத்தோடு எழுந்தருளியுள்ள ஊர் ஆகிய இது சண்பகாடவி ஆகும். (9)

அண்டங்களின் தலைவனே! உடம்பில் தங்கும் உயிர்களின் தலைவனே! வானுலகில் வாழும் தேவர்களின் தலைவனே! சேனாபதியே! ஒறுப்புச் செய்யும் பெருந்தலைவனே! அசுரனாகிய சூரபதுமனது செயலை அழித்த தலைவனே! சேவற்கொடியோனே! அடியவர் சிந்திக்கும் கடவுளே! என்று தேவர்கள் பெரிதும் போற்றும் வேலிறைவன் ஒரு குறைவும் இல்லாது எழுந்தருளியுள்ள திருவுடைய மா நகரம் அருணகிரிநாதப் பெருமானையும் கொண்டுள்ள திருக்கோயில் உள்ள சண்பகாடவி ஆகும். (10)

4. திருவொற்றியூர்.

கலிவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப்பத்தக்கரம்.

தான தத்தன தான தத்தன.

நாலெ னப்புகன் ஞான வித்தையின்
மூல மெய்ப்பொருண் மோத முற்றுணர்
சீல மிக்கவர் சேரு மொற்றியூர் 1
வேல னைப்பணி வோம்வி ருப்பொடே.

தூய சித்தரு மேசில் சொர்க்கரும்
நேய முற்றுற னீடு மொற்றியூர்
மேய வற்புத வேல னைத்தொழல் 2
மாய வுட்கிடை மாச ழிக்குமே.

தோணி தத்துவர் சூழ்வ னப்புமொள்
ஆணி முத்தமு மாரு மொற்றியூர்
பேணி நிற்கும பேத சத்திகொள்
பாணி யைத்தொழல் பாவ மெற்றுமே. 3

வான முட்டுயர் மாளி கைக்குலம்
மேன யப்பொடு மேய வொற்றியூர்
ஞான வித்தயி னாத னைத்தொழின்
ஈன மற்றக ணேறன் முற்றுமே. 4

பாளை கக்குதென் மூடு பக்கமும்
மீளி யத்தமு மேய வொற்றியூர்
நீள யிற்கர நீத னைத்தொழல்
கோளை வெட்டருள் வாள்கொ டுக்குமே. 5

கோளில் பிச்சிபல் கோடை செச்சைகள்
நாள லர்க்குல நாறு மொற்றியூர்
வேள்வ லக்கர வேல னைத்தொழின்
நீள்ப தத்திரு வேயு நித்தலும். 6

ஞான பட்டின நாத னுற்றவி
மான வொட்பமும் வாழு மொற்றியூர்
வேனி லைக்கர வீர னைத்தொழல்
ஆன வர்க்கறி வான தெட்டுமே. 7

மாசில் பத்தர்கள் வாழு மொற்றியூர்
ஈச புத்திர னாயி ருக்குமா
தேச யிற்கர தேவ னைத்தொழு
நேச முற்றவர் நீடி ருப்பரே. 8

ஆணை மிக்கவ னாம கிழ்ப்பரன்
ஏணை யுற்றமர் யாண ரொற்றியூர்
மாண யிற்பெரு மானை நச்சுநர்
யாணர் மிக்கந னாடி ருப்பரே. 9

---

5. அத்தம் = வழி.
6. கோடை = வெண்காந்தள். செச்சை = வெட்சி.

ஈடில் பொற்றளி யேயு மொற்றியூர்
கூடி நிற்குமொர் கோதில் கொற்றவேற்
பீட னைத்தொழல் பேண னப்புகழ்
பாடி னர்க்குறு பாடி ருத்துமே. 10

(துர்மதி வருடம், தைமாதம் 22ந் தேதி சனி வாரம்)

4. திருவொற்றியூர்.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் படி முறைகள் நான்கு என்று கூறும் ஞான நூல்களின் மூலமாகிய மெய்ப் பொருளால் அடையும் இன்பத்தின் திறன் முற்றும் உணர்கின்ற பண்பு மிக்கவர் சேரும் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள வேற் பரமனை அன்போடு பணிவோமாக. (1)

தூய சித்தரும், குற்றமற்ற தேவரும் அன்பு கொண்டு வருதல் மிக்க திரு வொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானவேற் பரமனைத் தொழுதல் உள்ளத்தில் தோன்றும் தீய எண்ணமாகிய குற்றத்தை அழிக்கும். (2)

ஓடம் விடுநர் சூழ்ந்துள்ள அழகும், ஒளிவீசும் ஆணி முத்துக்களும் நிறைந்த திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள (இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி ஆகிய மூன்று சத்திகளும் தனித்தனியே இல்லாமல் ஒன்றுகூடி) ஒரு அலகாய் உள்ள வேலைப் பிடித்த கையுடைய இறைவனைத் தொழுதல் தீவினையை அழிக்கும். (3)

வான் அளாவி உயர்ந்த மாளிகை பலவும் பெரு மேன்மையோடு விளங்கும் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானவித்து ஆகிய வேலிறைவனைத் தொழுதால் இழிவற்ற பேரின்ப வீடு கைகூடும். (4)

பாளைகளையுடைய தென்னை மரங்கள் நெருங்கிய இடமும், அகன்ற சாலை யும் உடைய திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள நீண்ட வேல் விளங்கும்' கையு டைய நீதவானைத் தொழுதல் தீமையை அழிக்கின்ற அருளாகிய வாளைக் கொடுக்கும். (5)

குற்றமற்ற மல்லிகையும் பல வெண்காந்தள்களும், வெட்சிகளும் நாள்தோறும் மலர்ந்து மணம் வீசும் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள செவ்வேள் ஆகிய வலக் கையில் வேல் கொண்ட இறைவனைத் தொழுதால் அழிவற்ற நிலையுடைய செல்வம் எப்போதும் பொருந்தியிருக்கும். (6)

மெய்யுணர்வு பெற்ற பட்டினத்தடிகளார் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயில் விமான அழகும் உள்ள திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள வேல் தங்கும் கையுடைய வீரனாம் முருகனைத் தொழும் அடியவர்க்கு மெய்யுணர்வு கைகூடும். (7)

குற்றமற்ற அடியவர்கள் வாழும் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவ குமாரனாய்ப் பேரொளி வீசும் வேல் தங்கும் கையுடைய கடவுளைத் தொழும் அன்பர் நீடு வாழ்வார். (8)

உண்மையே வடிவமாய் மகிழ மரத்தின் அடியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபிரான் நிலையாக வீற்றிருக்கும் அழகிய திருவொற்றியூரில் விளங்கும் மாண்புடைய வேற்பரமனை விரும்புபவர் அழகு மிக்க நல்ல பேரின்ப உலகில் வாழ்வர். (9)

இணையற்ற பொற்கோயில் விளங்கும் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்ற குற்றமில்லாத வெற்றிவேல் கொண்ட பெருமானைத் தொழுதலை விரும் புதல் நல்ல திருப்புகழை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவர் பெற்ற நிலையை அளிக்கும். (10)

5. மயிலை.

கலிவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப்பதினேழக்கரம்.

தனதனனா, தனதன தனன, தனதனனா.

பரிதியிலேய் பலநிற முடைய கிளிபலவோர்
சரளியினே சரிகம பதநி யெனுமிசையேழ்
வரிசையிலே செயமயி னடைசெய் மயிலையில்வாழ்
சரவணவே ளடியவர் தகுவி சயமுறுவார். 1

கனைகடறான் வளைவள னுடைய கவினும்வழா
வினையுடையார் விடுதியு மிளிரு மயிலையில்வாழ்
முனையுடைவே லவிர்கர னடியர் முகமலர்தாம்
இனைவணவா விதயமு மொருமை யிடமுறுமே. 2

மலைமகளோ டலர்மகள் கலைநன் மகளுமுலாம்
நிலையுடைமா ணிதநனி நிகழு மயிலையில்வாழ்
இலையயில்வே லிறையடி நினையு மிதயமுளோர்
மலைவிலரா யிறுதியி லுறுதி மருவுவரே. 3

மதிதவழ்மா டநிரைகண் மிளிரு மகமிகவே
விதியுடனே புரியிட னவிரும் வியனுறுமா
வதிபதிகோ புரநிலை யிலகு மயிலையில்வாழ்
பதியெனவே சுடர்குகன் மகிமை பகரரிதே. 4

குரவுதுழாய் குமுகுமு குமெனு மணமலரே
தரமிகநீள் பனைசல சலென வொலிசெயவே
பரவியவூ ரெனவொளிர் பழமை மயிலையில்வாழ்
பரசிவசேய் பதமலர் தொழுநர் பயன்வியனே. 5

சுடலையில்வே மதரையொர் தொடிய ளெனவனையோர்
மிடலுடையோன் விழைநல முடைய மயிலையில்வாழ்
சுடர்வடிவே லிறையடி மலர்க டொழுபவர்தாம்
இடரிலரா யிறுதியி லினிது மருவுவரே. 6

மகிமைவிழா வெழிலொடு நிகழு மயிலையில்வாழ்
சிகியிவர்வோய் சிவசிவ வெனுமொர் நலன்விழைவோய்
அகிலமெலா மவிரறு சுகுண வருளெனவே
புகழ்பெரியா ரளவறு பதவி புகுதுவரே. 7

மதுகரமூ சலர்பொழில் வளரு மயிலையில்வாழ்
நுதியவிர்வே லுறுகர குகனை நொசிவறுநூல்
பதியெனவே பகர்தரு பிரம மெதுவதுநீ
கதியதுநீ யெனவடை பவர்கள் களிபெறுவார். 8

மறைபயில்வோர் வதிதரு தளிம மயிலையிலே
உறைகுகவே டனையதி கருணை யுடையமகா
மறையவனே சரவண பவதை வதமனுவீ
இறையவனே யெனவழி படுந ரிடர்கடிவார். 9

வணிகர்வியா பகநிர னிகழு மயிலையில்வாழ்
துணிவளர்வே லனைமிகு புகழ்கள் சொனபெரியான்
பணிபெருமாள் பருமயி லிவரு மொருபெருமா
அணியிளையோ னெனநினை பரிவ ரஞரிலரே. 10

(துர்மதி வருடம் தை மாதம் 25.ந் தேதி மங்களவாரம்)

5. மயிலை.

சூரியனிடத்து உள்ள பல நிறங்களையும் தம்மிடம் கொண்ட பல கிளிகள் ஒரு சரளியில் சரிகமபதநி என்னும் ஏழ் இசை வரிசையிலே பாட மயில்கள் நடனம் செய்யும் மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள சரவணன் ஆகிய செவ்வேட்பரமனின் அடியவர்கள் ஏற்ற வெற்றி பெறுவர். *(1)*

ஓசையுடைய கடல் சூழ்ந்த வளம் கொண்ட அழகும் குற்றமற்ற நெறி ஒழுகுபவர் வாழும் இல்லங்களும் விளங்கும் மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள கூரிய முனையுடைய வேல் விளங்கும் கையுடைய முருகனின் அடியவர் முகமாகிய மலர்கள் வாட்டம்' அடையா. மனமும் ஒருமுகப்பட்டு விளங்கும். *(2)*

உமாதேவியோடு திருமகளும் நல்ல கலைமகளும் வாழும் நிலைபெற்ற மாண்பு நலம் நன்கு விளங்கும் மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள ஓர் அலகுடைய கூரிய வேலுடைய இறைவன் திருவடியைச் சிந்திக்கும் உள்ள முடையவர் மயக்கம் இல்லாதவராய் வாழ்ந்து இறுதியில் வீடுபேறும் அடைவர். *(3)*

நிலவு தவழ்ந்து செல்லும் மாட வரிசைகளை யுடைய மாளிகைகள், யாகம் மிகவும் முறைப்படி விளங்கும் பெருமையும் முழு முதல்வனான சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயிலின் கோபுர நிலையும் விளங்கும் மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள தலை வனாய் விளங்கும் குகப்பெருமானின் மாட்சி சொல்லுதற்கு அரிதேயாம். *(4)*

குரவமும், துழாயும் குமுகுமுகும் என்று மணம்வீசும் மலர்களைத் தரவும் மிக நீண்ட பனை மரங்கள் சலசல் என்று ஒலி செயவும் பரந்த ஊராக விளங்கும் பழமையான மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள பரமசிவனாரின் திருமகன் திருவடி மலர்களைத் தொழுவோர் மாண்புடைய பயன் பெறுவர். (5)

சுடலையில் வெந்த சாம்பரை ஒப்பற்ற பூம்பாவை என்னும் பெண்ணாகச் செய்த இணையற்ற ஆற்றலுடைய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் விரும்பும் நலம் கொண்ட மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள ஒளிவீசும் வடிவேலையுடைய இறைவனின் திருவடி மலர்களைத் தொழுபவர் துன்பம் அணுகாதவராய் முடிவில் பேரின்பத்தை அடைவர். (6)

பெருமை பொருந்திய திருவிழாக்கள் அழகோடு நடைபெறும் மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள மயிலேறும் பெருமானே! சிவசிவ என்று சிந்திக்கப்படும் நலம் விரும்புபவனே! எல்லா உலகங் களிலும் நிறைந்துள்ள ஆறு நற்குண முடையவனே! அருள் வாயாக என்று போற்றும் பெரியோர் அளவற்ற பேரின்பமாகிய நிலையை அடைவர். (7)

வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர்ச்சோலை நிறைந்த மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள கூரிய வேற்படை தங்கும் கையினனாய குகப்பரமனைக் குற்றமற்ற வேதம் பதி என்று கூறும் பிரமம் என்பது எதுவோ அதுவே நீ, புகலிடமும் நீ என்று அடைபவர்கள் பேரின்பத்தை அடைவார்கள். (8)

வேதம் பயில்வோர் வாழும் இல்லங்களை யுடைய மயிலையில் எழுந்தருளி யுள்ள குகவேளைப் பேரருளுடைய அந்தண முதல்வனே! சரவணபவனே! தெய்வ மந்திரத்தை உபதேசித்தருளும் இறைவனே! என்று வழிபடுபவர் துன்பத்தை ஒழிப் பவராவர். (9)

வணிகர் நிரம்பிய நிரலுடைய மயிலையில் எழுந்தருளியுள்ள ஒளிமிக்க வேற்படையுடையவனைப் பல திருப்புகழ்கள் அருளிய அருணகிரிநாதப் பெருமான் வணங்கும் பெருமானே! பெரிய மயிலில் வரும் ஒப்பற்ற பெருமானே! அழகிய கோமள வடிவனே! என்று சிந்திப்பவர் துன்பமடையார். (10)

6. திருவான்மியூர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்முழுதொன்றிய சிறப்புடைத் தலையாகெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பதினைந்தக்கரம்.

தான தான தான தான, தான தான தானனா.

சீரு லாவு நீடு மாட வீதி யாதி தேவர்வாழ்
ஏரு லாவும் வேத பீட மேய்வி லாச வான்மியூர்
நாரு லாவு ஞான வேலி னாத னாத பாதமே
பாரு லாவு ஞான நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 1

கோட றாத சோலை தாழை கூடு நீழ னாறுநீர்
ஏட றாத வாரி சாதி யேய்த டாக வான்மியூர்
மாட றாத மாம யூர மூரு மாதி பாதமே
பாட றாத ஞான நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 2

தேச றாத மீனு லாவு சீத வாரி நாளுநீர்
வீச லார்வி லாச வூர்வி வேகர் வாழும் வான்மியூர்
வாச வேலி னான்வி பூதி மாண றாத பாதமே
பாச நூறு ஞான நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 3

கூடு நாரை மீனை வாரு கோலம் வான்மண் மேடுவால்
நீடு ஞாளி பூனை சேன மேர்நி லாவும் வான்மியூர்
நாடு வேல னாம யூர நாத னாத பாதமே
பாடு மோகை ஞான நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 4

பூவு லாம்வி ணாடு மேரு பூத மேகி னாலுமே
ஓவு றாதெ நாளு மாத ரோதி சாரும் வான்மியூர்
மேவு நீன்ம யூர மூரும் வேல னாத பாதமே
பாவு தார ஞான நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 5

---

5. ஓதி = கற்றோன்; பிங்கலந்தை காண்க.

நாவல் வாழை தாளி பூக நாளி கேர மேயவூர்
தாவ ணார வாவி வாழ்ச காய பூதி வான்மியூர்ப்
பூவன் மேனி வேல னீத போத னாத பாதமே
பாவ னாவர் ஞான நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 6

பூணி கோக டாமை யாடு பூழி மூச வேகுமூர்
ஏணி லாவு வேத கீத வேர்கு லாவும் வான்மியூர்
வாணி லாவு ஞான வேலன் வாச நாத பாதமே
பாணி மேய ஞான நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 7

பேழு ணாவெ னாமை யூக மேபல் காய்கள் பீறலாற்
கூழு லாய சூழன் மேவு கோல நீடும் வான்மியூர்
வாழு மாம யூர மூரு மாக வாதி பாதமே
பாழு றாத ஞான நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 8

பாலி றாந லால நீள்ப லாவி ளாப ராய்களோர்
பாலி றாம தூக மாவொர் பால ளாவும் வான்மியூர்ப்
பாலின் மேனி நாதர் சேய்கு கேச னாத பாதமே
பாலி னேய மானு நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 9

கூன னாகு மீன மூரல் கூடு பானல் வான்மியூர்
ஞான வேல னார லோதி நாம னாடு தேவனாம்
மான வான்ம யூர மேறு மாக சோதி பாதமே
பான றாவி னோதி நூலர் பாடும் வீடு மாகுமே. 10

(துர்மதி வருடம், மாசி மாதம் 27ந்தேதி சுக்கிரவாரம்.)

6. திருவான்மியூர்.

சிறப்பு விளங்கும் நீண்ட மாடவீதியும், முழு முதல்வர் ஆகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள வேதபீடத்து அழகும் உள்ள திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள அருள் விளங்கும் ஞானவேலிறைவனின் (சிலம்பு முதலியவை) ஒலிக்கும் திருவடி

8. உலாய = உலாவிய, உலாவல் = பொருந்தல்.
10. இன்னோதி = இனிய ஞானம்.

மலர்களே உலகில் உள்ள ஞான நூல் உணர்ந்த அறிஞன்மார் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (1)

பல சோலைகளாலும், தென்னை மரங்களாலும் உண்டாகும் நிழலில் இதழ்கள் நிரம்பிய தாமரை மலர்களையுடைய நீர் விளங்கும் குளம் உடைய திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள தன் பக்கலை விட்டு நீங்காத பெரிய மயிலில் வரும் முதல்வனது திருவடி மலர்களே பெருமை மிக்க ஞான நூல் உணர்ந்த அறிஞன்மார் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (2)

அழகிய மீன்கள் திரியும் குளிர்ந்த கடலானது நாள்தோறும் அலைகளை வீசும் பேரழகையும் அறிஞன்மாரையும் கொண்ட திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள வேலையுடைய இறைவனின் ஐசுவரிய மாட்சி நீங்காத திருவடி மலர்களே மலம் அறுக்கும் ஞான நூல் உணர்ந்தோர் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (3)

கூட்டமாக நாரைகள் மீன்களைக் கவரும் அழகும் பெரிய மணல் மேடுகளும் நீண்டவாலுடைய நாய், பூனை, பருந்து முதலியவற்றால் தோன்றும் அழகுமுடைய திருவான்மியூரை விரும்பும் வேலனாம் மயூரநாதப் பெருமானது ஒலியுடைய திருவடி மலர்களே பாடும் இன்பம் கொண்ட ஞானநூல் உணர்ந்தோர் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (4)

மண்ணுலகமும், பரந்த விண்ணுலகமும், மேருமலையும், ஐம்பூதங்களும் அழிந்தாலும் இடைவிடாது எப்போதும் அழகிய கலைஞர் அணி செய்கின்ற திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள நீலமயிலில் ஏறும் வேலவனது ஒலியுடைய திருவடி மலர்களே பாடும் இன்பம் கொண்ட ஞான நூல் உணர்ந்தோர் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (5)

நாவல், வாழை, பனை, கமுகு, தென்னை முதலியவை நிரம்பித் துன்பமற்ற பேரியோர் வாழும் நற்செல்வம் உடைய திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள செம்மேனியுடைய வேலவனும் அறமுரைப்பவனும் ஆன இறைவனின் திருவடி மலர்களே இசை வல்லாரும் ஞான நூல் உணர்ந்தாரும் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (6)

எருது, பசு, எருமைக்கடா, வெள்ளாடு முதலியவை புழுதி எழுமாறு நடக்கும் ஊராய்ப் பெருமையுடைய வேத இசையின்

அழகு விளங்கவுள்ள திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானவேற் பரமனின் மணம் வீசுவதும் ஒலி செய்வதுமான திருவடிமலரே இசை கொண்ட ஞான நூல் உணர்ந்த அறிஞன்மார் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (7)

நல்ல உணவு என்று கருங்குரங்குகள் பல காய்களைப் பீறுதலால் ஒழுகும் சாறு நிரம்பிய அழகிய சூழலுடைய திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள பெரிய மயிலில் ஏறும் தகராலய முதல்வனின் திருவடி மலர்களே கேடற்ற ஞான நூல் உணர்ந்த - அறிஞன்மார் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (8)

பால் நிரம்பிய நல்ல ஆல மரங்களும், நீண்ட பலா மரங்களும், விளா மரங்களும், பராய் மரங்களும் ஒரு பக்கத்திலும், இலுப்பை, மா ஆகிய மரங்கள் ஒரு பக்கத்திலும் விளங்கும் திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள பால் வண்ண நாதரின் திருமகனான குகேசனது ஒலிக்கின்ற திருவடி மலர்களே இனிய அன்பு நிகரும் ஞான நூலை உணர்ந்த அறிஞன்மார் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (9)

ஆமை, சங்கு, மீன், கிளிஞ்சல் முதலியவை வாழும் கடலையுடைய திருவான்மியூரில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானவேலையுடைய பரமனும், அருணகிரிநாதப் பெருமான் வழிபடும் கடவுளும், பெருமையும், தூய்மையும் கொண்ட மயிலில் ஏறும் தகராலயத்தில் விளங்கும் சோதியும் ஆன முருகனின் திருவடி மலர்களே பாலும் தேனும் போல இனிக்கும் ஞான நூல் உணர்ந்த அறிஞன்மார் பாடும் பேரின்ப வீடும் ஆகும். (10)

7. திருக்கழுக்குன்றம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்துமொற்று மொன்றத்தொடுத்த வெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பத்தொன்பதக்கரம்.

தனத்தந் தனத்தந் தனத்தந் தனத்தந் தனத்தந் தனதான

மணக்கஞ் சமத்தந் தரிக்கும் பரைக்குஞ் சிவற்குஞ் சுதன்மாசார்
பிணக்கந் தருக்கங் களைக்கொன் றுருக்கம் பிடிக்குங் குகதாசர்
இணக்கந் திளைக்குங் குணத்தன் பருக்கின் பிசைக்குந் தொகைகாணோர்
கணக்கன் சுபத்தெண் குணக்குன் றிருக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ.1

இடித்திண் கொடிச்சம் பனுக்குஞ் சுரர்க்கும் பிறர்க்குந் துயரீசூர்ப்
பிடித்தென் பிரத்தங் கொழுப்புங் கலக்கும் பிணச்செம் புலமீதே
அடித்துந் திகற்செம் படைப்பங் கயப்பண் படக்குங் கரதேவன்
கடித்தண் கடப்பந் தொடைக்குன் றிருக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ. 2

தரக்குங் கரக்குன் றுநச்சும் புரத்தந் தரற்குங் குருநாதன்
உரக்குன் றவர்க்கொன் றடக்குங் குரற்பண் புடைச்செங் குருகாடுஞ்
சிரக்குங் குமத்தம் பொலச்சந் தனத்தன் றிருச்செங் கதிர்வேலன்
கரக்குஞ் சரப்பெண் கடிக்கண் டிருக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ.3

எனைத்தந் தளித்தொண் டமிழ்ப்பண் புணர்த்தின் றிளைக்கும் படிமேனி
தனைத்தன் றயைச்சிந் தொளித்தெங் குநிற்குந் தனிச்செங் கரவேலன்
தினைத்தண் புனத்தின் குணச்சுந் தரத்தின் றிருக்கண் டருடேவன்
கனைத்தன் பழுத்துங் கழற்கண் டிருக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ. 4

புலைத்துண் டெடுத்துண் டுவக்குங் குணத்தம் புரப்புண் டரம்யாவும்
தலைத்தண் களிப்புண் டுளத்தஞ் சலிக்குந் தகைத்திண் ககராசர்
நிலைத்தின் புழுக்குண் சிறப்புஞ் சுகத்தின் பனிப்புங் குகனேயக்
கலைத்தண் டமிழ்ச்சிந் திருப்பும் பெருக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ. 5

கொடைப்பங் கயற்குந் திருத்தங் கரிக்கும் பரற்குங் குணமேய
படைப்பும் புரப்புந் துடைப்புஞ் சிறக்கும் படிக்கன் றருள்சேயோன்
தொடைப்பம் புரத்தன் கொலுத்தங் கலிற்றுன் பழிக்குஞ் சுகமேதன்
கடைப்புங் கவர்க்குஞ் சுரர்க்கும் பகுக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ. 6

புலிச்சங் கனைக்கொன் றவற்கின் பவத்தன் பொருப்பன் றிகழ்சால்பால்
ஒலிச்சங் கொலிக்குங் குளத்துந் தருக்கொந் துரத்துங் கமழ்வேரி
வலிச்சண் பகக்கும் பகத்தும் பலத்துந் தலத்துந் திருமாடக்
கலிச்சுந் தரத்துஞ் சுவர்க்கங் கடுக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ. 7

---

3. *தரக்கு = புலி; கரக்குன்று = யானை; சயந்தனம் = தேர்; "சந்தனம்" என மருவிற்று.*

5. *புண்டரம் = கழுகு. ககராசர் = பக்ஷிராஜராகிய கழுகுகள்.*

7. *புலிச்சங்கன் = வியாக்கிரமுகாசுரன்; இவனைக்கொன்றவர் வீரபாகு தேவர். சங்கம் = கன்னம்; நெற்றியுமாம்.*

செருக்கண் டுவக்கும் படைச்சிந் துழக்குந் திறத்தும் பரதேணை
முருக்குஞ் செருக்குந் தருக்குந் திளைத்தன் பழிக்கும் பவமூலம்
பெருக்குங் கயத்துண் டனச்சும் பொருப்பும் பிளக்கும் பெருவேலன்
கருக்கம் பலைத்துன் பெருக்கின் பிருக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ. 8

செவிக்குஞ் சுவைத்துண் பதற்குங் கணிற்குந் திருப்புஞ் செயல்போமா
குவிக்குந் தொழிற்குஞ் சுகிக்குஞ் சுகக்குங் கொடுக்குங் கொடையோருட்
சவிக்கண் பிடிக்குந் திருச்சம் புநித்தன் றனிக்கந் தபிரானென்
கவிக்குங் கதிக்குங் குறிப்பன் பிருக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ. 9

ஒளிக்குங் கருட்கும் பிழைப்பின் றழிப்பின் றுதிக்குங் குகதேசில்
புளிக்குங் கசக்குஞ் சகத்தின் பெனக்கொன் பொருப்பன் றயைவாரி
குளிக்குஞ் சுகர்க்குந் தெருட்பண் புணர்த்துங் குணச்சந் தனையாள்சேய்
களிக்குன் றொளிக்குன் றுருக்கொண் டிருக்குங் கழுக்குன் றிதுவேயோ. 10

(துந்துபி வருடம், கார்த்திகை மாதம் 5ந் தேதி சோமவாரம்)

7. திருக்கழுக்குன்றம்.

மணமுள்ள தாமரை மலரைக் கையில் கொண்ட தேவிக்கும் சிவபிரானுக்கும் திருமகனும், குற்றம் நிறைந்த பிணக்குகளையும் வழக்குகளையும் விடுத்துத் திருவடியை நினைந்து உருகும் குகனடியவரின் அன்பில் திளைக்கும் பண்பு கொண்ட அன்பருக்கு இன்பத்தை அருளும் அளவைக் கணக்கிடும் ஒப்பற்ற கணக்கனும், மங்கலமான எட்டுக் குணங்களையுடைய மலை யொத்தவனுமான முருகன் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். (1)

வலிய இடியைக் கொடியாக வுடைய இந்திரனுக்கும், தேவருக்கும் பிறர்க்கும் துன்பந் தந்த சூரபதுமனைப் பிடித்து எலும்பு, குருதி, கொழுப்பு முதலிய கலந்திடும் பிணங்கள் நிறைந்த போர்களத்தில் பிளந்து எறிந்த வலிய சிறந்த வேற்படையைச் செந்தாமரை நாணும் திருக்கையில் கொண்ட இறைவனும், மணமும், குளிர்ச்சியும் உடைய கடம்பமாலை அணிந்த மலை ஒத்தவனும் ஆன முருகன் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். (2)

புலிக்கால் முனியும், விநாயகனும் விரும்பும் கயிலை நாதனுக்கும் குருநாதனும், வலிய வேடர்களைக் கொன்றடக்கிய தன்மை கொண்ட குரலுடைய சிவந்த சேவற்கொடியாடும் உயர்ந்த ஞாழல் மரத்தாலான அழகிய பொன்தேருடையவனும், சிவந்த ஒளியுடைய திருமேவும் வேலுடையவனும் ஆன முருகன் தெய்வயானை அம்மையாரைத் திருமணம் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள திருக்கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். *(3)*

என்னை இவ்வுலகில் பிறப்பித்துக் காத்தலும் செய்து அழகிய தமிழ்மொழியின் இயல்பை உணர்த்தி இப்போது என் உடம்பு இளைக்கும்படி தன் அருளாகிய கடலை ஒளித்துவைத்து எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருக்கின்ற செங்கையில் வேல் கொண்டவனும் குளிர்ச்சியான தினைப்புனத்தில் இனிய பண்புடைய அழகிய வள்ளிப் பிராட்டியின் மேன்மை கண்டு அருள் செய்தவனுமான முருகனின், அடியவர் அன்பு செறிந்த, ஒலிக்கின்ற கழலையணிந்த திருவடி மலர்கள் எழுந்தருளப் பெற்ற திருக்கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். *(4)*

புலால் துண்டங்களை எடுத்துத் தின்று உவக்கும் பண்பும் அழகிய உடம்பும் கொண்ட எல்லாக் கழுகுகளும் இனிய முதன்மையான அன்போடு உளமார வணங்கும் தகைமையும் வன்மையும் கொண்ட பறவை அரசுகளாகிய இரண்டு கழுகுகள் தவறாது வந்து இனிய உணவை உண்ணும் சிறப்பும், பட்சித் தீர்த்தத்தின் குளிர்ச்சியும், குகப் பரமனுக்கு அன்புடைய கலைகளைக் கொண்ட தண்டமிழ்க் கடலின் விளக்கமும் பெருகியுள்ள திருக்கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். *(5)*

வரம் தரும் பிரமனுக்கும், திருமகள் தங்கும் மார்புடைய திருமாலுக்கும், இவ்விருவரினும் பெரியோன் ஆய உருத்திரனுக்கும் ஏற்ற படைப்பும், காப்பும், அழிப்பும் சிறக்கும்படி முன்பு அருளிய சேய்ப்பரமனும், மாலைகள் நிறைந்த திருமார்பினனும் ஆகிய முருகன் வீற்றிருத்தலால் துன்பத்தை அழிக்கின்ற இன்பத்தையே தன்பால் வந்தடையும் முனிவருக்கும் தேவருக்கும் வழங்குகின்ற திருக்கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். *(6)*

வியாக்கிரமுகாசுரனைக் கொன்ற வீரவாகு தேவருக்கு இனிய ஐயனும், குன்றுதோறாடல் புரிபவனும் ஆன முருகன் வீற்றிருக்கும் மேம்பாட்டினால் ஓசையுடைய சங்குகள் ஒலிக்கின்ற குளத்தாலும், மரக் கூட்டங்களின் செறிவாலும், மணமுள்ள தேன் பெருகும் சண்பகமலர்க் குவியலாலும், செழிப்பாலும், ஊர் மாட்சியாலும், திருமாடங்கள் நெருங்கியுள்ள அழகாலும் தேவருலகத்தை ஒத்த திருக்கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். (7)

போர் என்றால் தோள் பூரிக்கும் வீரர்படையாகிய கடலானது கலக்கும் திறத்தால் தேவரின் பெருமையை அழிக்கும் இறு மாப்பும், வீரமும் மிகுந்து அன்பை அழிக்கின்ற பாவ மூலத்தை வளர்க்கும் தாரகாசுரனையும் அவன் விரும்பும் கிரவுஞ்ச மலையையும் பிளக்கும் பெருமையுடைய வேலைக் கொண்ட இறைவன் அன்பர்களின் பிறவித் துன்பத்தை அழித்து இன்பத்தைத் தரவுள்ள திருக் கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். (8)

செவியின் இன்பத்துக்கும் சுவைத்து உண்ணும் நாவின் இன்பத்துக்கும் கண்ணின் இன்பத்துக்கும் மனதைத் திருப்பும் செயல் ஒழியுமாறு மனத்தைக் குவிக்கும் செயலுக்கும் அதனால் பெறும் இன்பத்துக்கும் அம் மனத்தைத் திருப்பும் அறிஞன்மாரின் உள்ளம் ஆகிய ஒளி நிறைந்த இடத்தைத் தனக்கு உரிமையாக்கிக் கொள்ளும் திருவினனான சம்புவும் அழிவற்றவனும் ஆன ஒப்பில்லாத கந்தக் கடவுள் எனது பாடலுக்கும், புகலுக்கும் கருத்துக்கொண்டு அன்போடு எழுந்தருளியுள்ள திருக்கழுக் குன்றம் இதுவேயாம். (9)

ஒளிக்கும் இருளுக்கும் செயலொழியுமாறு (ஆணவ இருளின் செயலும் ஒழியுமாறு) அழிவில்லாது விளங்கும் குகப்பரமனின் திருவடி ஞானத்தால் உண்டாகும் தனிப் பரமானந்தம் தித்தித்து அறிந்த அன்றே உலக இன்பம் புளித்தலும் கசத்தலும் செய்யும் என்று பெருமை பொருந்திய குன்றுதோறாடும் குகப் பரமனின் அருட் கடலில் ஆழ்ந்துள்ள இன்பம் வாய்ந்தவர்க்கும் சிவஞானச் செய்தியை உணர்த்தும் பண்புடைய சந்தப் பாடல்களை அருளிய அருணகிரிநாதப் பெருமானை ஆட்கொண்ட சேய்ப் பரமன் இன்புறும் கந்தகிரியே புகழ்பெற்ற மலையாக உருவங்கொண்டு விளங்கும் திருக்கழுக்குன்றம் இதுவேயாம். (10)

8. யுத்தபுரி.

(திருப்போரூர்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பத்தொன்பதக்கரம்.

தத்த தனதன தத்த தனதன தத்த தனதனன

பத்தி மறையவர் நித்த மவியெரி பற்று மகமதிலே
சத்த முகிலைநி கர்த்தெ ழுபுகைசு வர்க்கர் தலமுறவே
சுத்த முனிவரர் சித்தர் கடவுளர் சுற்றி வழிபடவே
புத்தி தருகுக னச்சு நயமிகும் யுத்த புரியிதுவே. 1

கற்க லசமல பொற்க லசமிவர் கச்சு ளுளவையென
நற்க விஞர்சொல நிற்கு மகளிரை நச்சு மரசரெலாம்
பற்க ளுடையவ ரைக்கொ டயர்பல விட்டி பணலிலராய்
நிற்க வொளிரயி லத்த நிகழ்குகன் யுத்த புரியிதுவே. 2

துற்று பகைமைபெ ருக்கி யிடர்தரு துட்டர் பலரையுமே
வெற்றி கொளவுணி னைக்கு முரனொடு வெற்பை யதன்முதலைச்
செற்று நிலவுயர் சத்தி தரனடி சித்த நினைபவர்சார்
பொற்ற ளிகளொடு நிச்ச லுநிகழும் யுத்த புரியிதுவே. 3

மட்டு மடலவிழ் முட்க யிதைமல ரைத்த முடல்விளரே
ஒட்டு மழவென நச்சி வருபல கொக்கி னினமுலவும்
துட்டர் பகைவரை யெற்றி யடியர்சு கிக்க மறிமதமா
பொட்டு நுதலிடை யிட்டு மிளிர்குகன் யுத்த புரியிதுவே. 4

ஒட்ப முருகென வைப்ப டையனென வுட்பொ ருளெனநுதற்
கட்ப ரமனென நக்கர் குருவென முத்தர் கடவுளென
நட்பு நிலவுகொ டிச்சி சசிமக ணற்க ணவனெனவோர்
புட்ப டமனென நிற்கு மிறையுறை யுத்த புரியிதுவே. 5

மிக்க செழுமையு டைத்த னுடையவி ருக்க நிரைநிலையின்
பக்க னெடுகிய கற்ப கமுதல வெட்கி மகபதியூர்
புக்க மரமுனி ழைத்த பெருமைகள் பொற்ப வமரரையாள்
செக்க ரயிலனி ருக்கை யொடுதிகழ் யுத்த புரியிதுவே. 6

செச்சை யுடறிமிர் சொர்க்க மகளிர்தி றத்த புருடருமே
இச்சை யொடணிதி ரட்சி பவளமி றைக்கு நரலையையே
விச்சை யினர்தெரு முட்ட நகர்வலம் வெட்சி மலர்மிலைவேள்
பச்சை மயிலைந டத்த வவிர்பழை யுத்த புரியிதுவே. 7

எப்பொ ழுதும்விப வப்பெ ருமையிலி ருக்கு மளகையனை
ஒப்ப வருனதி ருப்பு ளௌியரெ னப்பு லமையுடையோர்
செப்ப வளர்புரி வெற்ப னமர்புரி சித்தன் வதிபுரிநீர்
இப்பி வளைக டிளைக்கு மொருபுரி யுத்த புரியிதுவே. 8

பொற்பொ டிவணுறை கற்பு மகளிர்கள் பொற்ப தசிறுமணி
பற்ப லவொளிப ரப்பு தலையெணி யுற்கை கணபமிசை
நற்ப தமெனநி லைத்த னவெனந யக்க விஞர்நவிலப்
பொற்ப திமுருக னச்ச வினிதவிர் யுத்த புரியிதுவே. 9

சிற்சு கமருவு மற்பி னுயரொரு சிற்க கனனலனார்
சொற்சு வையொடுது தித்த பரனென துட்டு யரையடுகோன்
எற்சு ரரமல மிக்க மலரிலை யிட்டு விழையடியோன்
பொற்சு டரசல னைக்கொள் குகனுறை யுத்த புரியிதுவே. 10

(துந்துபி வருடம் மார்கழி மாதம் 11ந் தேதி மங்களவாரம்)

8. யுத்தபுரி.

(திருப்போரூர்)

அன்புடைய அந்தணர்கள் நாள்தோறும் அவிதரும் தீயானது விளங்கும் இல்லங்களிலிருந்து எழ மேகங்களோ என்னும்படி எழுகின்ற புகையானது தேவருலகை அடையவும், தூய முனிவர், சித்தர், தேவர் முதலியோர் வலம் செய்து வழிபடவும் விளங்கி,

மெய்யுணர்வைத் தரும் குகப்பரமன் விரும்பிடும் நலம்மிகுந்த யுத்தபுரி (ஆகிய திருப்போரூர்) இதுவேயாகும். (1)

இப்பெண்களின் கச்சுக்குள் உள்ளவை கல் கலசங்கள் அல்ல. பொன் கலசங்களே என்று நல்ல கவிஞர்கள் புகழவுள்ள மகளிரை இச்சிக்கும் அரசர் யாவரும் வேத வித்தகரைக் கொண்டு இட்டிகளைத் தரும் பலவேள்விகளைச் செய்யா தொழிவாராய் நிற்கும்படி ஒளி வீசும் வேற்படையைக் கையில் கொண்டுள்ள குகப்பரமனின் யுத்தபுரி இதுவேயாகும். (2)

தேவர்களை நெருங்கிப் பகைமையை வளர்த்து துன்பம் தந்த கொடியவர் பலரையும் கொன்று வெற்றிகொள்ள திருவுளத்து எண்ணி ஊக்கத்தோடு கிரவுஞ்சமலையையும் அதன் தலைவனாகிய தாரகாசுரனையும் கொன்று விளங்கும் உயர்ந்த ஞான சத்தியாகிய வேலையுடைய இறைவனின் திருவடியைச் சிந்திக்கும் அடியவர் கண்டு பணியும் பொற்கோயில்களோடு எப்போதும் விளங்கும் யுத்தபுரி இதுவேயாகும். (3)

தேன் பொருந்திய மடல்கள் விரிந்த முட்களையுடைய தாழை மலர்களைத் தம் உடம்பைப் போன்றே வெண்மையாயுள்ள குஞ்சுகள் என்று விருப்பமோடு வருகின்ற பல கொக்குக் கூட்டங்கள் கொண்டதும், கொடியோர் ஆகிய பகைவரைக் கொன்று அடியவர் இன்புறுமாறு, நெற்றியில் கஸ்தூரி திலகம் மிளிர, குகன் விளங்கும் யுத்தபுரி இதுவே யாகும். (4)

அழகிய முருகனாய்க் கூரிய வேற்படை யுடையவனாய், வேதங்களின் உட் பொருளாய், முக்கட் பரமனாய்ச் சிவபிரானின் குருவாய், முத்தர்களின் கடவுளாய் அன்புடைய வள்ளிப் பிராட்டிக்கும், தெய்வ யானைப் பெருமாட்டிக்கும் நல்ல கணவனாய் ஒப்பற்ற சேவற்கொடியுடையவனாய் விளங்கும் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள யுத்தபுரி இதுவேயாகும். (5)

மிக்க செழிப்புடைய தம் இன மரக்கூட்டங்களின் அருகில் நீண்டு வளர்ந்த கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம், அரிச்சந்தனம் முதலிய மரங்கள் நாணமடைந்த இந்திரனது ஊர் ஆகிய அமராவதியைச் சென்று அடைந்தவை முன்பு செய்த

பெருமைகளை ஒத்ததாய்த் திகழ தேவர்களை ஆட்கொண்டருளிய சிவந்த வேலுடைய இறைவனின் திருக்கோயிலோடு விளங்கும் யுத்தபுரி இதுவேயாகும். (6)

சந்தனக் குழம்பு அணிந்த மேனியராகிய தெய்வமகளிர் பக்கலில் உள்ள ஆண்களும் விருப்பத்தோடு அணிகின்ற முத்தையும் பவளத்தையும் இறைக்கும் கடலின் இறைவனான வருணனை விரும்பி வழிபடும் பரதவர் தெரு முடிய நகரை வலம் வருதற்கு வெட்சி மாலை அணிந்த செவ்வேட்பரமன் தனது பச்சை மயிலைச் செலுத்திட விளங்கும் பழமையான யுத்தபுரி இதுவேயாகும். (7)

எப்பொழுதும் வைபவப் பெருமையில் இருக்கும் அளகை நகர் அரசன் ஆகிய குபேரனை ஒத்தவர்கள் உனது உலகத்துள் இருப்பவர்களை நோக்கின் எளியவர்கள் ஆவார்கள் என்று அறிஞன்மார் புகழுமாறு ஓங்கும் ஊரும், குன்றுதோறாடல் செய்யும் குமரவேள் எழுந்தருளியுள்ள ஊரும், சித்தன் ஆன முருகன் வாழும் ஊரும் நீரிலே இப்பிகளும் சங்குகளும் நிறைந்திருக்கும் ஒப்பற்ற ஊரும் ஆன யுத்தபுரி இதுவேயாகும். (8)

இவ்வூரில் பொலிவோடு வாழும் கற்புடைய மகளிரின் அழகிய பாதங்களில் அணிந்துள்ள சதங்கைகள் பலபல ஒளிகளைப் பரப்புதலை எண்ணி அஞ்சிய நட்சத்திரங்கள் அச்சமில்லாது வாழ இதுவே நல்ல இடம் என்று வானத்தை யடைந்து நிலைத்துள்ளன என்று கவிஞர்கள் கற்பனை நயமோடு கூறவுள்ள அழகிய ஊரானது முருகன் விரும்பி எழுந்தருளும்படி இனிமையாக விளங்கும் யுத்தபுரி இதுவேயாகும். (9)

பேரானந்தம் அடைந்த அன்பினால் உயர்ந்த ஒப்பற்ற திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் நலம்மிகுந்த சொற்சுவையோடு புகழ்ந்த பரமனும், எனது உள்ளத் துயரை அழிக்கும் தலைவனும், ஒளி பொருந்திய தேவர்கள் தூய்மை நிரம்பிய மலரையும், பச்சிலையையும் இட்டு வழிபடும் திருவடி யுடையவனும், அருணகிரிநாதப் பெருமானை ஆண்டுகொண்டவனுமான குகப்பரமன் எழுந்தருளியுள்ள யுத்தபுரி (ஆகிய திருப்போரூர்) இதுவேயாகும். (10)

9. பாடி.

(திருவலிதாயம்)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

சீர்முழுதொன்றிய சிறப்புடைத் தலையாகெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பதினெட்டக்கரம்.

தான தானன தான தான்ன, தான தானன தானனா

சீர றாவுயர் தேவர் மானுடர் தேடி யேவரு சீருமா
கார தாய்வரு மேக மாதமு மாரி யேசொரி காரெலாம்
ஈர மாரமு தாக வேயுறை யீடு மேயது நீபவீ
ஆர மார்பகு மார னார்விளை யாட லேபுரி பாடியே. 1

கோல மோதம றாத மாகனி கோடு தாவியுண் வாவலும்
வால றாமலர் தோறும் வேரியுண் மாவு மூசெழின் மேயவூர்
நீல மாமயி லேறி நீபநி லாவ வானவர் சூழவே
ஏல மார்புய வேல னாரெழி லாட லேபுரி பாடியே. 2

நீடு பானல்க டோறு மாதர்க் ணீல வாள்விழி நேரவேர்
கூடு கால்கர மாத ரார்முக மான வேமலர் கோலமார்
பீடு மேவிய வூர்ச ராசர பேதம் யாவையு மாள்குகா
ஆடு தாவெனி னீப ராபர மாட லேபுரி பாடியே. 3

ஈச னாரடி நாடி யேதுற வேறி னாருமி லாளொடே
வாச மேபுரி சீல நீரரு மாறு றாமல வாவுமோர்
தேச மாயது வேத மோதியல் சேர்பி தாமக நாதியோர்
நேச நாயக வேல னார்நட நீடு கோயில்கொள் பாடியே. 4

வாடல் வீடலில் வேல னாரடி மாலின் மாதுற வேறினார்
நாட லோர்தலும் வேண வாவொடு நாளு மேயவ ரூணெலாம்
நேடல் கோடலு மேவி னார்நகர் நீதி யான்மலை யோடுபோர்
ஆட னேர்வழி வாகை சூடிறை யாட லேபுரி பாடியே. 5

---

2. மோதம் = மணம், மா = வண்டு.
3. ஆடு = வெற்றி.

மாலை வேளையின் மாலை யேபுரி மாலை மாலைகொள் வேனிலான்
நூலை யேவிழை மோக மேயரு நூறு வாரதை நீபவேள்
காலை மாலைம யூர மூரிறை வாழு மாநகர் காணுமோர்
வேலை யாலிது வேலை சூழ்புவி மேனி லாமொரு பாடியே. 6

தாத்த தந்தன தாத்த தந்தன, தாத்த தந்தன தானனா.

சீர்த்த செந்துரை நாட்டம் விஞ்சிய தீர்த்தர் தந்திடு சாபமாங்
கூர்த்த வெம்படை யாய்ச்சி னந்துகொல் கூட்ட மென்றறி வார்களூர்
ஊர்த்த வண்டல வாழ்க்கை யண்டர்க ளூற்ற மண்டிட வாடியே
ஆர்த்த வஞ்சிகி மேற்பி றங்கிறை யாட்ட நன்கயர் பாடியே. 7

கோட்டு மென்றுணர் தீர்த்த மென்றுணர் கோப்பன் மென்றுணர் நூழிலோர்
காட்டு மென்றுணர் கோத்த ணிந்துகை காட்டு மங்கையர் கேள்கொளா
வீட்டு நங்கைகள் வேட்ட வன்பர்கள் வேற்கை யந்துரை நாடுமூர்
பாட்டு ணுஞ்செவி யேற்கொ ளன்புறை பாக்க மண்டிய பாடியே. 8

தந்த தத்தன தந்த தத்தன, தந்த தத்தன தானனா.

குன்ற வர்க்கிறை கண்டு நச்சுகு ழந்தை மெய்த்திரு வாகினாள்
அன்ற ருட்பரை யென்ப வர்க்கரு ளம்ப கிக்கும்வ லாரியாய்
நின்ற வற்கொரு பந்த னைப்பெயர் கொண்ட வட்குநி காதர்சூர்
வென்ற வர்க்குமி டந்தி ருக்கிளர் விஞ்சை மிக்குறு பாடியே. 9

தந்த தந்தன தந்த தந்தன, தந்த தந்தன தானனா.

அண்ட ருந்தொளி மண்ட லம்பிர மன்றொன் மண்டல மாய்துழாய்
கொண்ட கண்டனன் மண்ட லஞ்சிவை கொண்கன் மண்டலம் யாவுமோர்
மண்ட கண்டவு டம்ப வென்றுவ ணங்கு கந்தரு லாவுமூர்
கண்ட ரும்புக ழன்பு கழ்ந்தக வின்சி றந்துள பாடியே. 10

(இரத்தாக்ஷி வருடம் ஆடிமாதம் 21ந் தேதி மங்களவாரம்)

---

7. ஆடி = செய்து, ஆடல் = செய்த லென்பதைப் பிங்கலந்தையிற் காண்க.
8. நூழில் = படர்கொடி.
9. நிகாதர் = வஞ்சகர்.

9. பாடி.

(திருவலிதாயம்)

சிறப்பு நீங்காத உயர்வுடைய தேவரும், மாந்தரும், தன்னைத் தேடிவரும் பெருமையும், மிக்க கருநிறத்தோடு வரும் மேகங்கள் திங்கள் மும்மாரி பொழிய அதனால் பெற்ற நீர் எல்லாம் குளிர்ச்சி நிறைந்த அமுதமாகவே விளங்கும் பெருமையும் உடையது கடம்ப மலர் மாலை அணிந்த திருமார்பினன் ஆன குமாரப் பெருமான் திருவிளையாடல் புரியும் பாடி ஆகும். (1)

அழகும், மணமும் நீங்காத மாங்கனிகளைக் கிளைகளில் தாவி யுண்ணும் குரங்குகளும் தூய்மை அழியாத மலர்தோறும் தேனை யுண்ணும் வண்டுகளும் மொய்க்கின்ற அழகு பொருந்திய ஊரானது ஏலம் ஆகிய வாசனைப் பொருளை அணிந்த திருத்தோள்களையுடைய வேற்பரமன் கடம்பமாலை மார்பில் விளங்கவும் தேவர் புடைசூழ்ந்து வரவும் பெருமையுடைய நீல மயிலில் ஏறி அழகிய திருவிளையாடல் புரியும் பாடி ஆகும். (2)

நிறைந்த கருங்குவளை மலர்கள் யாவும் மாதர்களின் ஒளி பொருந்திய கரிய விழிகளுக்கு ஒப்பாகவும் அப் பெண்களின் அழகிய கால், கை, முகங்களுக்குத் தாமரை மலர்கள் ஒப்பாகவும் விளங்கும் அழகு நிரம்பிய பெருமை பொருந்திய ஊரானது ''பலவகைச் சராசரங்களையும் ஆளும் குகப்பரமனே! எனக்கு வெற்றி தா'' என்று வேண்டினால் அங்ஙனமே அருளும் பராபரன் திருவிளையாடல் புரியும் பாடி ஆகும். (3)

இறைவன் திருவடியையே விரும்பித் துறவு பூண்டவரும் மனைவியோடு கூடி வாழும் நல்லொழுக்கமுடையவரும் வேறு பாடு இன்றி விழையும் ஒப்பற்ற ஊரான து வேதம் ஓதும் இயல்புடைய பிரமதேவன் முதலியோர் வழிபடும் தலைவனாகிய வேற்பரமன் திருக் கூத்தாடும் திருக்கோயில் உள்ள பாடி ஆகும். (4)

வாட்டமும் அழிவும் அற்ற வேற்பரமனின் திருவடிக்கண் வைத்த காதலினால் பெருமை பொருந்திய துறவு பூண்டோர் வருகையை அறிந்ததும் வேணவாவோடு நாள்தோறும் அவர்க்கு உரிய உண்டி முதலியவற்றைத் தேடி அமைத்தலைச் செய்பவர்

ஊரானது அறநெறியில் கிரவுஞ்ச மலையோடு போரிட நேர்ந்த காலை அதனை அழித்து வாகை சூடிய இறைவன் திருவிளையாடல் புரியும் பாடி ஆகும். (5)

மாயம் செய்வதில் வல்ல திருமாலை மாலைப் பொழுதில் காமம் கொள்ளுமாறு மயங்கச் செய்த காமனது நூலையே விரும்பும் மோகமுடையவரும், கடம்பமாலை அணிந்த செவ்வேட்பரமனும், என்றும் மயில்மீது ஏறிவரும் பரமனும் ஆகிய முருகன் எழுந்தருளியுள்ள மாநகரை ஒருமுறை பார்த்த அளவிலேயே அந்த மோகத்தை ஓட்டி விடுவர். இந்த மாநகரானது கடல் சூழ்ந்த உலகத்தின் கண் விளங்கும் ஒப்பற்ற பாடி ஆகும். (6)

சிறந்த செம்மேனி யுடைய துரையாகிய முருகன் மீது காதல் மிக்க தூய முனிவர்கள் இடும் சாபமானது கூரிய கொடிய ஆயுதமாகிச் சினந்து கொல்கின்ற இன மாகும் என்று அறிபவர்களின் ஊரானது வளமுடைய ஊராகிய மேலுலகில் வாழும் தேவர்களின் மேம்பாடு பெருகும்படி செய்து, கூவுதலுடைய அழகிய மயில் மீது விளங்கும் இறைவன் நன்கு திருக்கூத்தாடும் பாடி ஆகும். (7)

மென்மை பொருந்திய கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலத்தில் உள்ள பல்வகை மெல்லிய பூக்கள், படர்கொடிக்கண் அழகு காட்டும் மெல்லிய பூ ஆகியவற்றைத் தொடுத்து அணிந்து கையால் சாடை காட்டி அழைக்கும் விலைமகளிரின் நட்பைக் கொள்ளாமல் குலமாதரை மணந்து ஒழுகும் அன்பர்கள் அழகிய வேலைக் கையில் கொண்ட பரமனை நாடிவரும் ஊரானது பாட்டை விரும்பும் செவியுடைய நான் அன்பு கொள்ள விளங்கும் பாக்கம் நிரம்பிய பாடி ஆகும். (பாக்கம் = நெய்தல் நிலப்பகுதி) (8)

வேட்டுவ மன்னன் ஆகிய நம்பி என்பானின் அன்புக்குரிய மகளாகிய வள்ளிப் பிராட்டிக்கும், வண்மையுடைய திருமகளுக்கும், ''இறைவியே! அருள் புரிவாயாக'' என்று வேண்டுபவர்க்கு அருளும் கடைக்கண்ணுடைய தேவிக்கும், வலனைக் கொன்ற இந்திரனுக்கு ஒப்பற்ற மகளாய தெய்வயானைப் பெருமாட்டிக்கும் வஞ்சகர் தலைவன் ஆகிய சூரபதுமனை வென்ற முருகனுக்கும் உரிய ஊரானது மேம்பாடு கொண்ட கல்வி நிரம்பிய பாடி ஆகும். (9)

ஒளி பொருந்திய தேவருலகமும் பழமையான பிரமனின் சத்திய வுலகமும் சிறு இதழ்களைக் கொண்ட துழாய் மாலை விளங்கும் கழுத்துடைய திருமாலின் நல்ல வைகுந்த வுலகமும் உருத்திராணியின் கணவராகிய உருத்திர உலகமும் ஆகிய வுலகங்களில் உள்ள யாவரும் ''எங்கும் நிறைந்த அழகு நிரம்பிய திருமேனியுடை யவனே!'' என்று வணங்குகின்ற கந்தக் கடவுள் விளங்கும் ஊரானது ஞா னத்தை வழங்கும் திருப்புகழ் அருளிய அருணகிரிநாத முனிவர் புகழ்ந்துள்ள அழகு, சிறந்த, பாடி ஆகும்.

(10)

10. பாக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

அடியொன்றற்குப்பதினாறக்கரம்.

தாத்த தத்தன தாத்தனா, தாத்த தத்தன தாத்தனா.

சீர்த்தி மிக்குறு வேற்பரா தீக்க ணக்கர்சு தாச்சுதா
கார்த்தி கைக்கறு தூப்பிளாய் காய்த்த நத்திமி சாய்க்குலாம்
மூர்த்தி விற்றிகழ் கோற்கையா மூப்ப ரப்பென வேத்துவோர்
கீர்த்தி மிக்குற வாற்றுசேய் கேழ்த்தி ருப்பதி பாக்கமே. 1

நோய்த்தி றத்துட னீத்தபேர் நோக்கு டைச்சட மேற்றபேர்
தாய்க்கு மிக்குயர் வாய்க்கொளோர் தாட்டிகப்பொரு ளாய்க்கெடாச்
சேய்த்தி ருப்பர மாய்க்கைவேல் சேர்த்து நிற்பவன் மூப்பிலா
வேய்க்க ரக்குற வாட்டியே வேட்ட வற்குளி பாக்கமே. 2

வீட்ட றத்தள வாக்கமா மேற்று றப்பள வூக்கமாம்
தீட்டல் கற்கையின் மேற்றெனா நாட்டு நர்க்கருள் சேய்ப்பிரான்
வேட்ட தைத்தரு வேற்பிரான் வேற்சு ரர்க்குயர் வாய்த்தொகா
ஆட்டு டைச்சிகி யேற்றநா டாத்த னச்சுதல் பாக்கமே. 3

---

3. வீட்டறத்தளவு ஆக்கமாம் = இல்லறத்தளவு பொருளளவாகும், மேல் துறப்பளவு ஊக்கமாம் = மேலான துறவறத்தளவு உடல் வலியள வாகும், தீட்டல் கற்கையின் மேற்று = எழுதுமளவு கற்றலளவாகும், சிகியேற்றம் = மயிலேற்றம்.

மோக்க விச்சையை யேற்றுதே மூர்க்கர் நட்பினை யோட்டுதே
வாக்கு வித்தைய ரேத்துதே வாக்கி டைப்படி யாச்செவேள்
தூக்க முட்சுக மீக்கொள்வார் சூக்கு மத்தறி வேற்பிரான்
நோக்கு நர்க்கரு ளாக்கமாய் நோக்கி நிற்பது பாக்கமே. 4

யாக்கை விட்டவர் கூட்டமே யாக்கை பெற்றவ ரீட்டமே
மாக்க ணக்கர்கள் சாற்றினு மாக்கொ ளிப்பதி யாக்கமாம்
வீக்க மட்டெவர் சாற்றுவார் வேற்கை யத்தனு லாத்தலால்
ஆக்க விப்பதி யேற்றபே ராற்றன் மிக்குறு பாக்கமே. 5

தாந்த தந்தன தாத்தனா, தாந்த தந்தன தாத்தனா.

சேந்த மந்திர மூர்த்தியே தீஞ்சொ லந்தணர் நாட்டமா
ஆந்தி கந்தமு லாத்திரா யாம்ப லின்பெய ரேற்றுளாள்
காந்த சுந்தர வேற்கையாய் காஞ்ச னந்திக ழாக்கையாய்
ஓந்த சும்பென வேத்துவா ரோம்ப ணங்கணை பாக்கமே. 6

சாம்பி ணங்களை வாழ்த்தியே சாம்பி ணங்களி னாட்டமால்
ஓம்பி றங்கயில் வேற்பிரா னோம்பு லம்படி பார்க்குமோ
தேம்பி றங்கல ராற்பிரா னாங்க டம்பிறை சேய்த்தபோ
தாம்ப தந்தொழ லாற்றுவா ராண்ட வன்பதி பாக்கமே. 7

தீங்கில் பொன்றிகழ் வேற்கரா சேந்த வொன்பது பேர்க்குளோர்
ஓங்கு செங்கலி யாற்குநா ளூன்று கென்கழன் மாட்டெனா
ஊங்கு தந்தவ ராட்டியா வோங்க ரும்பென வேத்துவார்
பாங்கு ணர்ந்தரு ளூற்றவே ளாங்கு கன்பதி பாக்கமே. 8

தந்த தந்தன தாத்தனா, தந்த தந்தன தாத்தனா.

வந்தை தந்திடு நூற்கெலாம் வந்தை தந்தருண் மாற்றமாய்
முந்து பண்டைய வாக்கிலே முந்து மொன்றைமெ யாய்க்கொள்வேள்
இந்த மண்டல நீட்டுமா றன்றெ ழுந்தபி னீத்தமாய்
வந்த கங்கைகை யேற்றவோர் மைந்த னின்பதி பாக்கமே. 9

---

6. ஆம்பல் = யானை.

8. வராட்டியா = வர + ஆட்டியா எனப்பிரிக்க. ஆட்டியன் = செல்வன்; வடகிளவி. ஊற்றம் = மேம்பாடு.

9. நீத்தம் = வெள்ளம்.

தண்டை கிங்கிணி யார்ப்பவேர் தங்கு செங்கழ றூக்கியா
டெண்ட யங்கடல் வேற்பிரா னின்பு கொண்டினி தேற்றவூர்
அண்ட ரந்தணர் பாட்டெலா மங்கொ டண்டமி ழாய்ச்செல்வான்
பண்ட ரும்புகழ் சாற்றினோ னும்பு கழ்ந்துள பாக்கமே. 10

(இரத்தாக்ஷி வருடம் ஆடிமாதம் 26ந்தேதி ஆதித்த வாரம்.)

10. பாக்கம்.

பெரும்புகழ் நிறைந்துள்ள வேலிறைவனே! நெற்றிக் கண் உடைய சிவபிரானின் திருமகனே! அழிவற்றவனே! கார்த்திகை மாதர்கள் ஆறு பேருக்கும் ஆறு குழந் தைகள் ஆன தூயவனே! காய்களையுடைய நல்ல வேங்கை மரமாக வள்ளிப் பிராட்டியார் பொருட்டு நின்ற கடவுளே! வில்லும் அம்பும் விளங்கும் திருக் கைகள் உடையவனே! பெரியோருக்கும் பெரியோனே! என்று தொழுவோர் பெரும் புகழ் அடையச் செய்யும் சேய்ப்பரமனது ஒளி பொருந்திய ஊர் பாக்கமே ஆகும். *(1)*

நோய் பற்றும் தன்மையுடைய உடம்பின் இழிவு கருதித் துறவு பூண்டவரும், அழகிய உடம்பை இசைந்து வாழ்பவரும், தாயினும் மிக்க உயர்வுடையவனாய்; ஒப்பற்ற பெரிய பொருளாய் அழிவற்ற திருவுடைய சேய்ப்பரமனாய்க் கையில் வேலைக் கொண்டு விளங்குபவனாய் மூங்கில் போன்ற தோளுடைய மூப்பற்ற குறமகளாம் வள்ளிப் பிராட்டியார் விரும்புபவனாய் உள்ள முருகன் எழுந்தருளியுள்ள இடம் பாக்கமே ஆகும். *(2)*

இல்லறத்தின் அளவு ஒருவர்க்கு உள்ள பொருளின் அளவு ஆகும். மேலான துறவறத்தின் அளவு ஒருவரின் உடல்வலி அளவு ஆகும். ஒருவர் நூல் எழுதும் ஆற்றலின் அளவு அவர் பெற்ற கல்வியின் அளவு ஆகும் என்று முடிவுரைப்பவர்க்கு அருளும் சேய்ப்பரமனும், வேண்டும் அடியார் புலவர் வேண்ட அரிய பொருளை வேண்டும் அளவில் தரும் வேலிறைவனும், படைக்கலங்களையுடைய தேவர்களினும் உயர்வுடையதாய் இடையறாது நடனம் ஆடுகின்றதாய மயில் மீது ஏறி வருதல் விரும்பும் கடவுளும் ஆன முருகன் விரும்பும் இடம் பாக்கமே ஆகும். *(3)*

முத்தி விருப்பத்தை ஓங்கச் செய்யும் தேவனும், மூடர்களின் உறவை ஓட்டும் தேவனும், சொல்வல்ல ஞானியர் புகழும் தேவனும், சொல்லில் அடங்காத செவ் வேட்பரமனும் தூங்காமல் தூங்கும் உள்ளின்பத்தைப் பெரிதும் மேற்கொள்ளுவோர் நுண்ணுணர்வால் அறியும் வேலிறைவனும் ஆன முருகன் தன்னையே நம்பியுள்ளவர்களுக்கு வாழ்வுறுமாறு எண்ணி எழுந்தருளியுள்ள ஊர் பாக்கமே ஆகும். (4)

இறந்தவர்கள் இத்துணைப்பேர் எனவும் பிறந்தவர்கள் இத்துணைப்பேர் எனவும் கணிதத்தில் வல்லோர் கூறினாலும், இலக்குமியைத் தன்பால் கொண்ட இவ்வூரின் மேம்பாட்டின் பெருக்கத்தின் அளவைக் கூற வல்லார் எவரோ? வேற்கைப் பரமன் எழுந்தருளியிருத்தலால் செல்வம் மிக்க இவ்வூர் பெற்ற பேர் ஆற்றல் மிகுந்த பாக்கமே ஆகும். (5)

சேந்தனே! மந்திரங்களைத் திருமேனியாகக் கொண்டவனே! இனிய மொழி பேசும் அந்தணர்தம் நலம் விரும்பி எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று வரும் அழிவற்ற யானையின் பெயரைக் கொண்டவள் (ஆகிய தெய்வயானை) கணவனே! அழகனே! வேல் தங்கும் கையனே! பொன்னிறம் விளங்கும் திருமேனி உடையவனே! ஓங்காரப் பொன்னே! என்று போற்றுவாரைக் காக்கும் கடவுள் எழுந்தருளியுள்ள ஊர் பாக்கமே ஆகும். (6)

சாகின்ற பிணங்கள் ஆகிய மாந்தரையும், தேவரையும் வாழ்த்தியே சாகின்ற பிணங்களாய் உள்ளவர்களின் விழிகளும் பெருமை பொருந்திய ஓங்காரம் விளங்கும் கூரிய வேற்படை யுடைய பெருமானின் ஓங்கார நாதம் ஒலிக்கும் திருவடியையும் பார்க்குமோ? பெருமானாகிய கடம்பணிந்த இறைவனின் சிவந்த மலரடியைத் தேன் நிரம்பிய மலர்களைத் தூவித் தொழுதல் செய்வாரை ஆண்டு கொள்பவனாகிய அவன் எழுந்தருளியுள்ள ஊர் பாக்கமே ஆகும். (7)

குற்றமற்ற ஒளி விளங்கும் வேலைக் கொண்ட கையனே! சேந்தனே! நவவீரருக்குள் அழகு வளரும் சிறந்த மேனியுடைய வீரவாகு தேவருக்கு ''என் திருவடிக்கண் உனக்கு உறுதியான

அன்பு நிலைப்பதாக" என்று முன்பு வரம் தந்த செல்வனே! பிரணவப் பொருளாயுள்ள கரும்பே! என்று வாழ்த்துபவரின் திறம் அறிந்து அருள் புரியும் மேம்பாடு உடைய செவ்வேட்பரமனாகிய குகனது ஊர் பாக்கமே ஆகும். (8)

தம்மைக் கற்பவர்க்குப் பெருமையைத் தரும் எல்லா நூல்களுக்கும் பெருமையைத் தந்தருள்கின்ற மொழியாய், மிகப் பழமையான வேதத்தின் முதலிலே தோன்றும் ஒன்றாகிய பிரணவத்தைத் திருமேனியாகக் கொள்ளும் செவ்வேட் பரமனாய் இந்த மண்ணுலகம் உய்யுமாறு அன்று எழுந்த பின்பு வெள்ளமாகிப் பரந்த கங்கையானவள் தன் இருகைகளிலும் ஏந்தி உவந்த ஒப்பற்ற மைந்தனாய் உள்ள முருகனின் ஊர் பாக்கமே ஆகும். (9)

தண்டையும், கிண்கிணியும் ஒலி செய்யக் கழலணிந்த அழகு பொருந்திய சேவடியைத் தூக்கித் திருக் கூத்தாடும் பெருமை விளங்கும் வெற்றி வேலுடைய இறைவன் மகிழ்ச்சி கொண்டு இனிதே எழுந்தருளியுள்ள ஊரானது தேவர், அந்தணர் முதலியோர் பாடல்கள் யாவும் அழகிய தண்டமிழாய் விளங்குமாறு முன்பு அரிய திருப்புகழை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவரும் புகழ்ந்துள்ள பாக்கமே ஆகும். (10)

கேத்திரகாண்ட முற்றிற்று.

மூன்றாவது

கடாவிடைக் காண்டம்.

1. திருக்கடாவிடை.

கலிநிலைத்துறை.

எழுத்தளவுடையன.

கட்டு மாடையி லேபல பீறலுங் காரெனெ
ஒட்டு மாசுமிக் காரவுள் ளாரிவ ரார்கொலோ
மட்டி லாதவ ருட்கட லாமயின் மன்னனை
விட்டு வாலறு பேய்களை நம்பிய வீணரே. 1

கையி லேதுமின் றென்றுவெண் பற்களைக் காட்டியே
ஐய கோவென் றரற்றுகின் றாரிவ ரார்கொலோ
தெய்வ யானைம ணாளனை நம்பினர் சிந்தைதான்
நைய வேசெய்த வஞ்சக ரேதலை நாளிலே. 2

கண்ணை யுஞ்செவி மூக்கையும் வாயையுங் காதுநோய்
அண்ணி யேயுள்வ ருந்துகின் றாரிவ ரார்கொலோ
தண்ணு லாமருட் சேயவன் சேவடி சாரவே
எண்ணு வாரையி கழ்ந்துசெ ருக்கிய வீனரே. 3

என்பு நாடிபு டைத்திடக் கூன்கிடை யேயவே
துன்பி னான்மதி சோருகின் றாரிவ ரார்கொலோ
அன்பி னான்முரு கற்றொழு வாரைய ழைத்துமக்
கின்பு றாதென நாத்திகம் போதித்த வேசரே. 4

3. காதுதல் = கொல்லல்.

உற்ற வாழ்க்கைம டந்தையு மக்களு மொக்கலும்
மற்றை யோரும ரித்தமைக் கஞ்சிவ ரார்கொலோ
கொற்ற வேன்முரு கையனைக் கீழ்மையிற் கூறிநார்
செற்ற நெஞ்சொடு லாவிய மாமறைத் தெவ்வரே. 5

கலைவ யாவுள ராய்த்தெரு வெங்கணுங் கஞ்சிகேட்
டலைவ தேதொழி லாகிவ ருந்திவ ரார்கொலோ
தலைவ ரேவருங் கைதொழு வாரண சத்தியான்
மலைவி லானடி யார்க்குத வாதம றத்தரே. 6

சீல மொல்கிய மேனியி லேபல செம்மலர்
போல மல்குபுண் ணாலுள்வ ருந்திவ ரார்கொலோ
வேல லங்குகை யண்ணல்வி ழாவிர தங்களில்
வால கன்றவி றைச்சிநு கர்ந்தும கிழ்ந்தவர். 7

ஈக ரங்களுஞ் செல்லிரு கால்களு மேதமே
ஆக விங்ஙன்வ ருந்துகின் றாரிவ ரார்கொலோ
மாக ஞானிக ணாடும யிற்கர மள்ளனைத்
தேக முக்குண மாருயி ரென்றுதெ ரித்தவர். 8

புத்தி மாழ்குற வித்தைவி ருத்திகள் பொன்றிட
அத்தி போலரற் றும்வெறி நேரிவ ரார்கொலோ
சத்தி யார்கர சண்முக வேளொரு தண்ணருட்
சித்தி யாரைம தித்துநில் லாதசெ ருக்கரே. 9

புன்ம திப்பது தொக்குறு மிக்குறு புத்தகப்
பன்ம தக்கட லிற்படிந் தஞ்சிவ ரார்கொலோ
நன்ம திப்பரு ணைப்புத னம்புமெ னாயகன்
வன்ம லர்க்கழன் முன்பணி யாமதி மந்தரே. 10

(துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம் 7ந் தேதி புதவாரம்.)

1. திருக்கடாவிடை.

கட்டியுள்ள ஆடையிலே பல கிழியலும் உடம்பிலே கறுப்பாக ஒட்டிக் கொண்டுள்ள அழுக்கும் மிகுந்துள்ள இவர் யார்? (கூறுதி). எல்லையில்லாத அருட்கடலாகிய வேலிறைவனை விட்டு விட்டுத் தூய்மையற்ற பேய்கள் ஆகிய சிறு தெய்வங்களை நம்பித் தொழுத வீணரே இவர் (என்று அறிதி). (1)

கையிலே ஒரு காசும் இல்லை (வயிற்றிலே பசி மிகுதியாக இருக்கிறது) என்று தங்களின் வெண்மையான பற்களைக் காட்டி ஐயகோ என்று அழுகின்ற இவர் யார்? (கூறுதி). தெய்வயானை யம்மையாரின் கணவனாகிய முருகனை நம்பிய அடியவரின் உள்ளம் வருந்துமாறு முன் நாளில் செய்த வஞ்சகரே இவர் (என்று அறிதி).(2)

கண், காது, மூக்கு, வாயையும் வருத்துகின்ற நோய் வந்து உள்ளம் வருந்துகின்ற இவர் யார்? (கூறுதி). இனிய அருள் நிரம்பிய சேய்ப்பரமனின் சேவடியைச் சார எண்ணும் அடியவரை இகழ்ந்து இறுமாந்திட்ட கீழ் மக்களே இவர் (என்று அறிதி). (3)

எலும்புகளும், நரம்புகளும் மேடிட்டுக் கூன்முதுகு ஆனதால் துன்பம் கொண்டு அறிவு சோரும் இவர் யார்? (கூறுதி). முருகனை அன்போடு தொழுவாரை அழைத்து (இங்ஙனம் கல்லைத் தொழுவதால்) உமக்கு இன்பம் சேராது என்று நாத்திக உபதேசம் செய்த பழிகாரரே இவர் (என்று அறிதி). (4)

தம் வாழ்க்கைத் துணைவியும், மக்களும், சுற்றமும், ஏனையரும் இறந்தமை கருதி அஞ்சுகின்ற இவர் யார்? (கூறுதி). வெற்றி வேல் உடைய முருகனை இழிவு படுத்திக் கூறி அன்பு அற்ற நெஞ்சோடு திரிந்து பெருமை பொருந்திய வேதத்தைப் பகைக்கின்றவரே இவர் (என்று அறிதி). (5)

(உடம்பை நன்கு மறைக்க முடியாத) ஆடையணிந்து தெரு முழுதும் கஞ்சி கேட்டு அலைவதே தொழிலாய் வருந்துகின்ற

இவர் யார்? (கூறுதி). அயன், அரி, அரன் முதலாகவுள்ள தலைவர் யாவரும் கைதொழுகின்ற கோழிக் கொடியோனும் மயக்கம் இல்லாதவனுமான முருகனின் அடியவர்க்கு உதவி செய்யாத தீவினை யாளரே இவர் (என்று அறிதி). (6)

தூய்மையற்ற உடம்பிலே பல சிவந்த பூக்கள் போல நிறைந்துள்ள புண்களால் உள்ளம் வருந்தும் இவர் யார்? (கூறுதி). வேல் விளங்கும் கையுடைய பெரியோனின் விழா நாட்களிலும் நோன்பு நாட்களிலும் தூயதல்லாத புலாலைத் தின்று மகிழ்ந்தவரே இவர் (என்று அறிதி). (7)

ஈகைக்கு உரிய கைகளும், நடத்தற்கு உரிய கால்களும் முடம்பட்டு இவ்வுலகில் வருந்துகின்ற இவர் யார்? (கூ றுதி.) அறிஞன்மார் தங்கள் உள்ளத் தாமரைகளில் நாடுகின்ற வேல் கொண்ட கையுடைய வீரனை விகாரப்படும் உடம்பும், முக்குணமும் உடைய ஓர் ஆருயிரே என்று கூறியவரே இவர் (என்று அறிதி). (8)

அறிவு மயங்கிடக் கல்வியும் ஒழுக்கமும் அழிந்திட 'யானை போலக் கதறும் வெறிபிடித்த இவர் யார்? (கூறுதி). ஞானசத்தியாகிய வேல் தங்கும் கையுடைய ஆறுமுகவேளின் ஒப்பற்ற குளிர்ந்த அருள் கைவந்த பெரியோரை மதித்து நடவாத செருக்கு உடையவரே இவர் (என்று அறிதி). (9)

சிறு மதிப்பே உடைய ஏராளமான நூல்களைக் கொண்ட பல மதங்கள் என்னும் கடலில் விழுந்து கரை காணாது அஞ்சுகின்ற இவர் யார்? (கூறுதி). நல்ல மதிப்புக்கு உரிய அருணகிரிநாதப் பெருமான் விரும்பும் என் தலைவனான முருகனின் வலிமை நிறைந்த கழலணிந்த மலரடிகளை முன்பு பணியாத மடவோரே இவர் (என்று அறிதி). (10)

2. திருக்கடாவிடை.

எங்களிறை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

அடியொன்றற்கிருபத்தோரக்கரம்.

தனதந்த தந்த தனதந்த தந்த, தனதந்த தந்த தனன.

ஏவனுங்க ணெஞ்சி லுறுமண்ட னென்ற வெழிலன்ப ரென்சொ லுணர்வீர்
சிவனென்று சிந்தை செயுமன்பர் முன்பு திகழ்தண்க டம்ப னடியர்
கவலென்ற துன்ப மிறமஞ்சி லங்கு கழறங்கு மின்ப மருள்சேய்
இவனென்று பண்டை மறைநன்கி யம்ப வருகந்த னெங்க ளிறையே. 1

பவகண்ட மென்று நவிலிங்க ணங்கு பலநின்றி யங்கி யிடினும்
நவகண்ட வண்ட மெவையுந்த னங்க நனிநின்று மண்டி மிளிரப்
பவகண்ட னஞ்செய் சிவம்விஞ்சு சங்க மெவையும்ப ரிந்து பரசச்
செவகண்ட துங்க னெனநின்று நன்கு திகழ்கந்த னெங்க ளிறையே. 2

சகமண்ட லம்பல் பரமண்ட லங்கள் சவைமண்ட லங்கள் புகழ
நகமண்ட லங்கொண் முனிகும்ப னின்ப நடனஞ்செ யும்ப டியிருஞ்

---

1. "கந்தன்" என்னுந் திருப்பெயர்ப்பொருள். ஸ்காந்தமஹாபுராண ஸம்பவ காண்டத்தின் 35–ஆம் அத்தியாயத்தில்.

ஆக்ரம்யசயதோஸ்கந்தத் விக்ரமெணஜகத்த்ரயம் |
தேநஸ்கந்தோயமாக்யாதஸ் ஸுதஸ்தேகிரீஸம்பவே ||

"பார்வதீ! நின்சுதன் மூவுலகிலும் பராக்கிரமத்தோடு ஆக்கிரமித்து நிற்றலினால் (ஸ்கந்த:) கந்தனென்று சொல்லப்படுகின்றனன்" என்று உமாதேவியை நோக்கி உமாபதி கூறியதாக வருவதன்கண் வழங்கப்பட்டுளது. ஈண்டு, ஸ்கந்தம் என்னும் வடமொழி 'தோள்' என்னும் பொருளில் வருதலினால் ஆக்கிரமித்தல் பராக்கிரமித்தலென்பன புஜபலமுடையா னென்பதையே குறிப்பிடுகின்றனவென்றல் பொருந்தும். சருவசத்தித்துவ முடையானென்பது மிங்ஙனுணரக் கிடப்பதே. கந்தபுராணத்தில் "சேயவன் வடிவ மாறுந் திரட்டிநீ யொன்றாய்ச் செய்தாய் - ஆயத னாலே கந்தனாமெனு நாமம் பெற்றான்" என்று கந்த னென்பதற்குப் பொருள் கூறினமை வடமொழிச் சுலோகத்தோடு மாறுபடுகின்றது.

2. அணங்கு = தெய்வம்; தனங்கம் = தன் + அங்கம் எனப் பிரிக்க.

சுகமண்ட ருங்க ணிலகுஞ்சி கண்டி மிசைநன்கு துன்று மெனது
முகமண்ட லந்த ரிசியென்று வந்து மொழிகந்த னெங்க ளிறையே. 3

களிமங்கு மைந்த ரிதுவின்பி னின்பு கவினென்று நம்பு மிங்னே
அளிவிஞ்சு நெஞ்ச முறுவிஞ்சை யின்ப ரணிவந்த னங்கள் புரிவார்
தெளிவன்பு ணர்ந்து மகிழ்கும்ப னெஞ்சு குடிகொண்டு சிந்தை குவிவார்க்
கெளிவந்து பந்த மறவன்பு நன்கு புரிகந்த னெங்க ளிறையே. 4

சிறியின்பு மண்டி யெழுதுன்பும் விஞ்சு செயல்கொண்ட விந்த வுலகில்
அறிவின்ப வண்ட முழுதும்பி றங்கு மரசம்பு சம்பு குகஓம்
நெறிமஞ்ச நெஞ்ச மலர்தங்கு சம்பு நினதன்பு தஞ்ச மெனஓம்
செறிவிஞ்சை யண்டர் குருவந்த னஞ்செய் சிவகந்த னெங்க ளிறையே.
5

உலகெங்கு நின்று மொருபந்த மின்றி யொளிரும்ப ரம்பி ரமஓம்
மலம்வென்ற சிந்தை விழைசெங்க ரும்பு வரசம்பு கஞ்ச பதஓம்
நலசம்ப சிந்து குகசண்ட சண்ட நடடிம்ப கந்த வெனவே
புலம்வென்ற வண்டர் குருவன்று நின்று புகழண்ட னெங்க ளிறையே. 6

சுடரங்கி யந்தண் மதிசண்ட னென்ற சுடரும்ப துங்க வொளிரும்
அடல்விஞ்சு கொண்டல் வணனுஞ்ச கஞ்செ யயனும்பு ரந்த ரனுமா
உடலம்பி றங்க வுணருங்கொண் மைந்து முழுதுந்தி யங்க வுறுமும்
மிடல்கொண்ட வென்றி யயிறங்கு செங்கை மிளிர்கந்த னெங்க ளிறையே.
7

பணம்விஞ்ச னந்தன் முடியுந்தி கந்த கரியும்ப ரந்த புவியும்
நிணம்விஞ்சு டம்பு நிகழுந்தி மிங்கி லகிலஞ்சி லம்பு கடலுங்
குணம்விஞ்சு யர்ந்த கிரியும்ப ரண்ட முகடுங்கு லுங்க நடமீ
கணநன்சி கண்ட மயினன்க மர்ந்து கமழ்மொய்ம்ப னெங்க ளிறையே.
8

கடிகொண்ட சந்து மலருங்க டம்பு மணியங்கம் விஞ்ச மிளிர்கைத்
துடிடுண்டு டுண்டு டுடுடுண்டு டுண்டு தொகுதொந்த மென்று முரல
அடிநம்பு தொண்டர் முனநின்ற ரும்பொ னருளின்பி ழம்பு குருகென்
கொடியன்சி லம்ப னுயிர்நெஞ்சி லங்கு குகசம்பு வெங்க ளிறையே. 9

6. சம்ப சிந்து = சுக சமுத்திரம். டிம்பன் = சிறுபிராயமுடையான்.
8. கண நன்சிகண்டமயில் = நெருங்கிய நல்ல தோகையையுடைய மயில்.

தமிழின்பு ணர்ந்த நயம்விஞ்ச மைந்தர் தவம்விஞ்ச வின்ப நெறியாய்
இமிழ்மஞ்சு விஞ்ச வெழின்மிஞ்சு சந்த முனிவன்ப யந்த வொலியல்
கமழ்மொய்ம்பன் விந்து வொலிதங்கு தண்டை கழல்கொண்ட கஞ்ச வடியன்
அமிழ்தம்பி றங்கு மொழியன்ப றம்ப னகளங்க னெங்க ளிறையே. 10

[துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம் 19ந்தேதி சோமவாரம் (2.1.1922)]

2. திருக்கடாவிடை.

எங்களிறை.

உங்கள் உள்ளத்தில் குடி கொண்ட கடவுள் யார் என்று வினவும் பேரன்பீர்! யான் கூறுவதை உணர்வீராக. சிவன் என்று சிந்திக்கும் அன்பர் முன்பு தோன்றும் கடப்பமாலை அணிந்த இனியவனும் அடியவரின் மனக்கவலை ஆகிய துன்பம் அழியும்படி அழகு விளங்கும் கழலணிந்த திருவடிக்கண் பொருந்திய இன்பத்தை அருளும் சேய்ப்பரமனும் இவனே என்று பழமையான வேதங்கள் நன்கு மொழியவுள்ள கந்தக் கடவுளே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (1)

வினை நுகர்ச்சிக்கு உரிய நிலம் என்று கூறப்படும் இந்தப் பாரத நாட்டிலே பல தெய்வங்கள் இருந்து வரினும் (அவற்றைக் கொள்ளோம்), கீழ்பால் விதேகம், மேற்பால் விதேகம், வடபால் விதேகம், தென்பால் விதேகம், வடபால் இரேபதம், தென்பால் இரே பதம், வடபால் பரதம், தென்பால் பரதம், மத்திய கண்டம் ஆகிய நவகண்டமும், மற்ற எல்லா அண்டங்களும் தன் திருமேனியில் உள்ள மயிர்களில் பேன் முட்டைகளைப் போல நிறைந்து நன்கு நிலைத்து விளங்கப் பிறவி நோயைப் போக்கும் மங்கலம் மிகுந்த அடியவர் குழாங்கள் யாவும் அன்போடு போற்றச் செபம் ஆகிய நிலத்தில் விளங்கும் பெரியோனாய் நன்கு விளங்குகின்ற கந்தக்கடவுளே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (2)

மண்ணுலகத்தும் மேல் உலகங்கள் பலவற்றிலும் வாழ்வோரும், அறிஞர் குழாங்களும் புகழப் பொதிய மலையில் வாழும் அகத்திய முனிவர் இன்பக் கூத்தாடும்படி பேரின்பம் நிரம்பிட, அரிய கண்கள் விளங்கும் தோகையுடைய மயில் மீது நன்கு எழுந்தருளும் எனது திருமுக மண்டலத்தைக் காண்பாயாக என்று உவப்போடு கூறும் கந்தக் கடவுளே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (3)

இன்பம் மழுங்கிய மாந்தர் இதுவே இன்பத்தினும் இன்பமும் அழகும் என்று சிற்றின்பத்தை விரும்பும் இவ்வுலகில் அன்புமிக்க நெஞ்சில் சேரும் ஞானமும் இன்பமும் வாய்ந்த பெரியோர் விதிப்படி உன்னைத் தொழுவோர் ஆகியோரின் களங்கமற்ற அன்பை உணர்ந்து மகிழும் அகத்திய முனிவரின் நெஞ்சில் குடி கொண்டு மனவொடுக்கம் உடையவருக்கு எளிவந்து அவர்தம் பாசப்பிணி அறும்படி நன்கு அருள்புரியும் கந்தக் கடவுளே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (4)

சிற்றின்ப நுகர்ச்சி மிகுதியால் தோன்றும் துன்பமும் (ஏனைய துன்பமும்) மிகுந்து செயல்படும் இந்த உலகில் அறிவும் இன்பமும் கொண்ட வடிவனே! எல்லா அண்டங்களிலும் நிறைந்துள்ள அரனே! சம்புவே! குகனே! பிரணவ நெறியாகிய அமலியையுடைய நெஞ்சத் தாமரையில் தங்கும் சம்புவே! நினது திருவருளே எமக்குப் புகல் என்று ஓங்காரத்தை யுடைய மந்திரங்களைத் தேவகுருவாகிய வியாழன் என்பவர் ஓதிப் பணிந்திடும் சிவகந்தனே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (5)

உலகங்கள் யாவற்றிலும் நிறைந்திருந்தும் ஒரு கட்டும் இல்லாது விளங்கும் பரப்பிரமமே! ஓம்! ஆணவ மலத்தை வென்ற சிந்தையர் விழையும் இனிய கரும்பே! அரனே! சம்புவே! தாமரை மலர் ஒத்த திருவடி உடையவனே! ஓம்! நல்ல இன்பக் கடலே! குகனே! சூரியன் உள்ளத்தில் இருப்பவனே! விரைந்த திருக்கூத்து ஆடுபவனே! இளையோனே! கந்தப் பரமனே! என்று ஐம்புலக் குறும்பை வென்ற தேவகுரு ஆகிய வியாழன் என்பார் அன்று திருமுன் நின்று புகழ்ந்த கடவுளே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (6)

ஒளி தரும் தீயும், அழகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய நிலவும் ஞாயிறு ஆகிய சுடரும் பதுங்கும்படி ஒளி வீசுவதும் வன்மைமிக்க மேகவண்ணன் ஆகிய திருமாலும் உலகைப் படைக்கும் பிரமனும், இந்திரனும், பெருத்த உடம்புடைய அசுரரும் கொண்டுள்ள வன்மை முழுதும் சோர்வுறும்படி சீறுவதுமான வன்மை கொண்ட வெற்றிவேல் விளங்கும் சிவந்த கையுடைய கந்தக் கடவுளே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (7)

ஆயிரம் படங்களை யுடைய ஆதிசேடனின் முடிகளும், எட்டுத் திக்குகளிலும் உள்ள யானைகளும், பரந்த புவியும்

கொழுப்பு நிறைந்த உடம்புடைய திமிங்கிலங்கள் ஆரவாரம் செய்யும் கடலும், தகைமை மிகுதியால் உயர்ந்த மலையும், தேவருலக உச்சியும் குலுங்கும்படி நடம் தரும் நன்கு நெருங்கிய தோகையை யுடைய மயிலின் மீது நன்கு அமர்ந்தருளி மாலைகளால் மணம் கமழும் திருத் தோள்களையுடைய கடவுளே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (8)

மணமுடைய சந்தனமும் மலர்ந்த கடம்பும் அணிந்த திருமேனி விளக்கம் செய்யக் கையில் உள்ள உடுக்கையானது டுண்டு டுண்டு டுடு டுண்டு டுண்டு தொகு தொந்தம் என்று ஒலிக்கத் தனது திருவடியை நம்பும் அடியவர் முன்பு காட்சி தரும் அரிய பொன் போன்றவனும், அருளின் பிழம்பாய் உள்ளவனும் கோழிக் கொடி யுடையவனும் குன்றுதோறாடல் செய்பவனும் உயிர்களின் உள்ளத்தில் விளங்கும் குகனும் ஆன சம்புவே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (9)

தமிழின் இன்பத்தை நுகர்ந்த மகிழ்ச்சி மிகவும், மாந்தரின் தவம் மிகவும், பேரின்பத்தைக் கூட்டும் நெறியாகி ஓசையழகு மிகவும், அழகு மிகவும் வண்ண முனிவர் ஆகிய அருணகிரிநாதர் அருளிய பாடல்களாகிய தமிழ் மாலை மணக்கும் தோளுடை யவனும், விந்து, நாதம் ஆகியவை தங்கும் தண்டையும் கழலும் அணிந்த திருவடித் தாமரை யுடையவனும், அமிழ்தம் பிலிற்றும் மொழி பேசுபவனும், குன்றுதோறாடல் புரிபவனும், களங்கம் அற்றவனும் ஆன கந்தக் கடவுளே எங்கள் இறைவன் ஆவன். (10)

3. திருக்கடாவிடை.

நவகணர் தோற்றம்.

அகங்கார கண்டனம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுத்தளவுடையன.

நீறு கண்டிகை தாரணஞ் செய்துநீள்
ஏறு போலவெ திர்த்தவ னாரடா
ஆறு மாமுக னைப்பணி யாதவர்
வீறு வீயப்பு டைப்பவ னானடா. 1

பீட றாக்கைபி சைந்துபல் லைக்கடித்
தோடி வந்துறு ழும்பட னாரடா
ஈடில் கந்தனை யேமதி யாவிருண்
மூட கந்தைமு ருக்குந னானடா. 2

சடல மெங்கும்வெண் சாம்பரைப் பூசிவந்
தடல்கொண் முட்டிபி டிப்பவ னாரடா
இடரில் வேற்பெரு மானையெண் ணாதவர்
நடலை மார்பிறத் தாக்குந னானடா. 3

கருவத் தோடுநெ டுங்கயி றேகொடு
வருமற் பூதென வந்தவ னாரடா
முருகற் போற்றலி லார்வலி முற்றுமே
ஒருவக் கட்டியு தைப்பவ னானடா. 4

பல்க ணுக்களு டைப்பரு வேத்திரம்
புல்கு கையவுன் பேர்புகல் வாயடா
மல்கு சீர்முரு கன்வணங் காத்தலைக்
கல்லு டைத்துக்க ளிப்பவ னானடா. 5

வச்சி ரத்தடி கையில்வ யங்கவே
அச்ச மின்றிமு னிற்பவ னாரடா
செச்சை வேலவன் கோயில்செல் லாதுசெல்
நச்சர் கான்முரிக் கின்றவ னானடா. 6

ஏணி ருப்புச்ச லாகைகை யேந்திமா
ஊணன் போலெதிர்த் துள்ளவ னாரடா
கீண மில்கும ரன்புகழ் கேட்டிடா
வீணர் காதகழ் வீரமுள் ளோனடா. 7

இந்த நள்ளிர விற்சிறு வாள்பிடித்
தந்த னாயெதிர் நிற்பவ னாரடா
கந்த வேளைத்து தித்தறி யார்கறை
நந்த நாவறுக் கின்றவ னானடா. 8

நீள வாளுட னேயெதிர் நிற்கின்ற
கோள னேயொல்லை யுன்பெயர் கூறடா
வாள யிற்பெரு மான்றளி கும்பிடாக்
கோளர் கைகள்கு றைப்பவ னானடா. 9

சூரர் காணுங்கள் சொற்படி நான்செயின்
தீர வேலிறை யின்பெனைச் சேருமோ
வீர ரேயது கூடுமென் னும்விதி
சார வோதப்பு கழ்ப்புதன் சான்றரோ. 10

(துர்மதி வருடம் தைமாதம் 13ந்தேதி குருவாரம்)

3. திருக்கடாவிடை.

நவகணர் தோற்றம்.

அகங்கார கண்டனம்.

திருநீறும் கண்மணி மாலையும் அணிந்து பெரிய சிங்க ஏறுபோல வந்து என்னை எதிர்த்தவனான நீ யாரடா? பெருமை பொருந்திய ஆறுமுகப் பரமனைப் பணி யாதவரின் மேம்பாடு அழியும்படி ஒறுப்பவன் நானடா. (1)

வலிமை குன்றாத இரு கைகளையும் பிசைந்து பல்லைக் கடித்து ஓடிவந்து என் எதிரே முழங்கும் வீரனாகிய நீ யாரடா? இணையற்ற கந்தப் பரமனை மதியாத அறியாமை கூடிய ஆணவத்தை அழிப்பவன் நானடா. (2)

மேனி முழுவதும் வெண்மையான திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு வந்து வலிமை கொண்ட முட்டி பிடிப்பவனான நீ யாரடா? துன்பமற்ற வேற்பரமனைச் சிந்தியாதவரின் வஞ்சக நெஞ்சம் அழியும்படி தாக்குகின்றவன் நானடா. (3)

இறுமாப்போடு நீண்ட கயிற்றை எடுத்துக்கொண்டு வரும் வலிமை மிக்க பூதம் போல வந்தவனான நீ யாரடா? முருகனைத்

தொழாதவரின் வலிமை முழுதும் ஒழியும்படி அவரைக் கட்டி உதைப்பவன் நானடா. (4)

பல கணுக்களைக் கொண்ட பெரிய பிரம்பைக் கையில் கொண்டவனே! உன் பேரைச் சொல்லடா! நிறைந்த சிறப்புடைய முருகனை வணங்காத தலையாகிய கல்லை உடைத்துக் களிப்பவன் நானடா. (5)

வலிமை மிக்க வளைதடி கையில் விளங்க அச்சம் இல்லாமல் என் முன் நிற்பவன் யாரடா? வெட்சிமாலை யணிந்த வேற்பரமன் திருக்கோயிலுக்குப் போகாத நஞ்சொத்தவரின் காலை முரிக்கின்றவன் நானடா. (6)

வலிமையான இரும்பீட்டியைக் கையில் தாங்கி யாவற்றையும் அழிக்கும் பெரியோன் போல என்னை எதிர்த்து வருகின்ற நீ யாரடா? குற்றமற்ற குமரப் பெருமானின் திருப்புகழைக் கேளாத வீணர் காதுகளை அகழ்ந்தெறியும் வீரன் நானடா. (7)

இந்த நள்ளிரவிலே கைவாளை ஏந்திக்கொண்டு காலன் போல என் எதிர் நிற்பவன் யாரடா? கந்தவேளைப் புகழ்ந்தறியாதாரின் குற்றம் நீங்கும்படி அவர் நாவை அறுக்கின்றவன் நானடா. (8)

நீண்ட வாளுடன் என் எதிர் நிற்கின்ற வலிமையுடையவனே! உன் பெயரை உடனே கூறடா. ஒளி பொருந்திய வேலுடைய பெருமானின் திருக்கோயிலைக் கும்பிடாத தீயவர் கைகளை அறுப்பவன் நானடா. (9)

நவகண வீரர்களே! உங்கள் சொற்படி நான் நடந்தால் வீரம் பொருந்திய வேலிறைவன் வழங்கும் பேரின்பம் எனக்கும் வாய்க்குமா? வீரமுடையவரே! அந்த இன்பம் வந்து கூடும் என்னும் விதி பொருந்துமாறு கூறும் அழகிய திருப்புகழை அருளிய அருணகிரி நாத முனிவரே சான்றாக உள்ளார். (10)

4. திருக்கடாவிடை.

கலிவிருத்தம்.

லகரவெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பத்தக்கரம்.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

ஓல மாய்வரி யாகியு ணங்கா
நால றாமறை யாய்நவி னாலின்
மூல மாயவிர் முன்னவன் யாவன்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 1

ஞால போகமு ஞாலமொ டுங்கும்
மூல ஞானமு மோதொரு மோத
நூலன் யாவனொர் நூனமில் வென்றி
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 2

தூல மாயதி சூக்கும மாயிஞ்
ஞால மேனிலை நல்லற மோச்சு
கோல னாய்மிளிர் கொற்றவன் யாவன்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 3

மாலை காலைவ யங்கிடை யாகும்
வேலை வாயினெ லாம்விளை யாடுங்
க்ாலன் யாவனி ரும்பகை காதும்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 4

பால மாலைப லங்கெழு மாலை
மால றாதவ யோதிக மாலைக்
கோல மேனிகள் கொள்சிவன் யாவன்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 5

---

1. *நவினாலின் மூலம் = நவிலு நான்கு வேதங்களின் மூலமாகிய பிரணவம்.*

தால மீதுத னாதடி நம்புஞ்
சீலர் நோவுற வேபுரி தீயர்க்
கால மாகிய ளாவுநன் யாவன்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 6

வேலை சூழ்தரு மேதினி மேற்றன்
காலை யேநினை வார்மனை காக்குஞ்
சால மாய்மிளிர் தாரகன் யாவன்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 7

மாலி லாமிகு மாண்புயர் கல்வி
காலி லார்நினை வென்பவர் கண்ணுஞ்
சீலன் யாவன றாவறு செஞ்சீர்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 8

சேல றாவிழி மாதர்க டேவாய்
ஏல மார்புய வானவ ரேறாய்ப்
பால னாயொளிர் பண்பினன் யாவன்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 9

நீல நீண்மல நீக்கிய சந்தன்
போல வீவில ராபவர் போற்றும்
வாலன் யாவன்ம யூரமு கைக்கும்
வேல னேயென வேதம்வி ளம்பும். 10

(துர்மதி வருடம் பங்குனி மாதம் 24ந் தேதி குருவாரம்)

4. திருக்கடாவிடை.

ஒலி வடிவாய்ப் பின்பு எழுத்து வடிவாய், அழிவற்ற நான்கு வேதங்களாய், இங்ஙனம் கூறப்படும் நான்கு மறைகளுக்கும் மூலமாகிய பிரணவப் பொருளாய் விளங்கும் முதல்வன் யாவன் எனின் வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். *(1)*

7. **சாலம்** = *மதில்; கூட்டமுமாம்.*
8. **காலிலார் நினைவு** = *திருவடியிற் பொருந்திய நினைவே.*
கண்ணல் = *தியானித்தல்.*

உலக இன்பத்தையும் உலகம் ஒடுங்க வரும் மூலமாகிய ஞானத்தையும் ஓதுகின்ற ஒப்பற்ற இன்ப நூலின் தலைவன் யாவன் எனின் ஒரு குறைவும் இல்லாத வெற்றிவேலுடைய பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (2)

பெரிய பொருளுக்கு எல்லாம் பெரிய பொருளாய், நுண் பொருளுக்கு எல்லாம் நுண்பொருளாய் இவ்வுலகத்தில் நிலைத்த நல்லறம் நடாத்தும் செங்கோல் உடையவனாய் விளங்கும் வேந்தன் யாவன் எனின் வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (3)

காலை, மாலை, இவற்றினிடையே வுள்ள நண்பகல், நள்ளிரவு ஆகிய வேளைகளில் எல்லாம் (முத்தொழில் செய்து) விளையாடும் காலக் கடவுள் யாவன் எனின் கொடிய பகையாகிய ஆணவ மலத்தை அறுக்கின்ற வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (4)

குழந்தைத் திருமேனியும் வலிமை மிக்க காளைத் திருமேனியும் பெருமையுடைய முதுமைத் திருமேனியும் ஆகிய அழகிய திருமேனிகளைக் கொள்ளும் சிவன் யாவன் எனின் வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (5)

உலகத்தில் தன் திருவடிகளை நம்பும் அடியவர் துன்புறுமாறு செய்யும் தீயவருக்கு நஞ்சமாகி விளங்குபவன் யாவன் எனின் வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (6)

கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் தன் திருவடியையே சிந்திப்பவர்க்கு வீட்டைப் பா துகாக்கும் மதிலைப் போல விளங்கி அவரைக் காக்கும் ஓங்காரப் பொருளாவான் யாவன் எனின் வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (7)

மயக்கம் அற்ற பெருமாண்புடைய உயர்ந்த கல்வி என்பது இறைவன் திருவடியில் பொருந்திய சிந்தையாகும் என்பவர் தியானிக்கும் கடவுள் யார் எனின் நீங்காத ஆறு சிறந்த குணங்களையுடைய வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (8)

கெண்டை மீன்களை ஒத்த விழியுடைய தெய்வயானை அம்மையார், வள்ளிப் பிராட்டியார் ஆகியோரின் கணவனாய் மணம் நிரம்பிய தோள்களையுடைய தேவர் தலைவனாய்ச் சிவபிரான், தேவி ஆகிய இருவர் நடுவிலும் குழந்தையாய்

விளங்கும் பண்பினன் யாவன் எனின் வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (9)

அழிவற்ற இருளாய மலத்தை அறுத்தவரான வண்ணப் பாக்கள் அருளிய அருணகிரிநாத முனிவரைப் போன்ற அழிவற்ற அறிஞன்மார் போற்றுகின்ற தூயவன் யாவன் எனின் மயிலேறி வரும் வேற்பரமனே என்று வேதம் மொழியும். (10)

5. திருக்கடாவிடை.

கலிநிலைத்துறை.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

எழுத்தளவுடையன.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

அஞ்சுறு நிறவிண ருஞ்சுக மேயட லயில்வேளின்
மஞ்சுறு பதமதி செம்மைய ணைந்ததென் மயில்போலும்
விஞ்சுறு மதன்மலி சாயலு ளாயருள் விழைவாருள்
நெஞ்சுறு மவனவர் முன்செல னீடலி னுளதஃதால். 1

ஆரடி யன்னண மாயினு மங்கைக ளதிசெம்மை
சாரடி யென்னைகொ லோவவை தம்முயர் தகையீசன்
நாரடி யுன்னிந றுந்துதி செய்குநர் நலியாது
சேரடி யண்ணிடு காறும்வ ழுங்கொரு செயல்காட்டும். 2

அங்கைக ளவ்வண மாயினு நல்லித ழணைவாய்தான்
செங்கையில் பவ்வவ ரத்தந யந்திகழ் திறன்யாதாம்
கங்கைகொ ளுவ்விய னாரவி லங்கலன் முதலோர்முன்
சங்கையில் செவ்வைபு கன்றதி லெய்திய தகையஃதால். 3

பாதமு மங்கையும் வாயுமி சைத்துள படியேனும்
நாதமு ழங்கடி யார்திரு மேனிமு ழுதுநாளும்
ஏதமு டங்கலில் செம்மைய தாயதெ னிருஞால
பேதமு ரண்கொள்ப லுண்டைக டாங்கொரு பிணைகாட்டும். 4

3. கையில் = சிறுமையில்லாத. கை = சிறுமை. ஆரவிலங்கல் = சந்தனசயிலம் = பொதியமலை.

4. பிணை = உடம்பாட்டு விருப்பம்.

ஆகம தாயினு முள்ளுறை தாமரை யதிசெம்மை
ஆகநி லாவுமெ னாநவில் யோகிக ளறைசால்பேல்
நீகரை காரண மென்னெவை யுந்தெரி நினைவாலும்
ஏகமில் சேடர்வி ருப்பினு மேய்வதஃ தெனலாமே. 5

திவ்விய வேண்முக மாமதி முன்மணி திகழங்கைச்
செவ்விய தாமரை கூம்புறு மோவுயர் திருவாரும்
அவ்விய னார்மலர் மீதள வற்றவ கிலபோகம்
அவ்விய வாதர்தொ டாதுள வாகலி னவைகூம்பா. 6

நீளிடை நறுமணம் வீசுமி யற்கைநி லவுமெய்யில்
நாளித முறுவிரை நீபம ணைந்தணை நயம்யாதாம்
வாளிர விமுனுடு வுய்வது முண்டுகொன் மதியாசான்
ஆளிய லறிவின்முன் மைந்தனி லங்கிட லதுமானும். 7

சூரன தூரில்வ ளைந்தநி சாசரர் தொறுநீற்ற
மூரலு மாகன னல்கிய தாலருண் முகமாமோ
நாரணை வானவர் மீட்சியி லந்நகை நலிவோட்டி
ஆரருண் மோதமு மீந்தது மேகலை யணிமாதே. 8

தார்திகழ் வடிவரி யாதியர் சந்ததி தரல்போல
ஏர்திகழ் விழிபதி னெட்டுடை வேடர லிலதென்னே
நார்திக முயிர்களெ லாமென பிள்ளைக ளெனுநாராஞ்
சீர்திக முரிமையி லேயுளன் வேணிலை தெரிமானே. 9

கேடறு சந்தனை யாளிறை பாடொரு கிளியேநீள்
கோடணை குன்றமு டுக்கரில் வாழறு கொருமானை
நாடலி னின்றதெ னிவ்வெளி மானிறை யுநடாவென்
ஆடலு மொன்றெனல் காட்டியுய் வித்திட வதினோர்ந்தான். 10

ருதிரோர்காரி வருடம் மார்கழி மாதம் 8ந் தேதி ஆதித்தவாரம்.

---

8. மேகலை = *மாதரிடையணிகளு ளொன்று. இஃதேழுகோவை கொண்ட மணியாம்.*

10. முடுக்கர் = *குகை.* அறுகு = *சிங்கம்.* நிறை = *அழிவின்மையெனுங் கற்பு.* நடாவல் = *நடத்துதல்; உலகினை நடத்துதல்.*

5. திருக்கடாவிடை.

(தலைவி தன் கிளியுடன் உரையாடுதல்)

ஐந்து நிறங்களும் விளங்கும் கிளியே! வெற்றிவேலை யுடைய செவ்வேட் பரமனின் அழகிய திருவடிகள் மிகவும் சிவந்து விளங்குவது என்னை? (கூறுதி). (மயிலைப் போன்று பேரழகு நிரம்பிய சாயலை உடைய தலைவியே! அச்செவ்வேளின் திருவருளை விரும்பும் அடியவரின் உள்ளத்தில் விளங்கும் அவன் அவ்வடியவரின் முன்பு சென்று காட்சிதரல் இடையறாது நிகழ்தலினால் அங்ஙனம் நடந்து அவன் திருவடிகள் சிவந்து உள்ளன (என்று அறிதி). *(1)*

அழகிய திருவடிகளின் தன்மை அங்ஙனம் ஆயினும் அவனது உள்ளங்கைகள் மிகவும் சிவப்பாவதற்குக் காரணம் என்னை? (கூறுதி). தேவருக்கும் மூவருக்கும் தலைவனான தம் ஈசனாகிய முருகனின் அருள் நிரம்பிய திருவடியைக் கருதி நறிய துதியைச் செய்யும் அடியவர் வருந்தாது அவர் தன் திருவடியைச் சேரும்வரை அவர்க்கு வேண்டும் பொருளை வழங்கி வரும் ஒரு செயலை அக்கைகளின் சிவப்பு காட்டும். (என்று அறிதி). *(2)*

அழகிய கைகளின் செம்மை அவ்வாறாயினும் நல்ல இதழ்களை யுடைய அவன் திருவாய் மிக்க சிவப்பாய்க் கடற்பவளம் போன்ற நயப்பாட்டோடு விளங்கும் வகையாது? (கூறுதி). திருமுடியில் கங்கையை அணிந்த சிவபிரானார், பொதியமலை முனிவராகிய அகத்தியர் ஆகியோருக்கு ஐயம் எழாத சிறந்த முறையில் பிரணவப் பொருளைக் கூறியதால் அங்ஙனம் ஆகியது (என்று அறிதி). *(3)*

கால்களும், கைகளும், திருவாயும் நீ கூறியபடியே ஆனாலும் ஒலிக்கும் திருவடி முதல் திருமேனி முழுவதும் எப்போதும் குற்றமும் குறைவும் இல்லாத செந்நிறமான காரணம் யாது? (கூறுதி). பலவகையான பெரிய உலகங்களாய் திண்மை யுடையதாய பல உருண்டைகளைத் தன் திருமேனி மயிர் நுனி தோறும் பேன் முட்டைகளைப் போலத் தாங்கியுள்ள அவனது விருப்பத்தையே காட்டும் (என்று அறிதி). *(4)*

திருமேனி அஃதாயினும் அவனது உள்ளத் தாமரை மிகச்

சிவந்து விளங்கு கின்றது என்று சிவயோகிகள் கூறுதல் சால்பாகுமேல் அதற்கு நீ கூறும் காரணம் யாது? (கூறுதி). முருகன் முற்றுமுணரும் தன்மையன் ஆகையாலும் அவனது அடியவர் பலரும் அவன் திருவுளக் குறிப்பையே அவாவி நிற்பதாலும் அச்செம்மை நிறம் கூடியது (என்று அறிதி). (5)

இறைமைப் பண்புடைய செவ்வேட் பரமனின் திருமுகம் ஆகிய நிலவின் முன்பு அழகிய அவனது உள்ளங்கைகள் ஆகிய தாமரைகள் குவிந்துவிடுமோ? (கூறுதி). பெருமேம்பாடு கொண்ட அழகிய பெருமை நிறைந்த உள்ளங்கைகளாகிய தாமரை களில் அளவற்ற உலக இன்பங்கள் அழுக்காறு கொண்ட சமய விரோத தந்திர காரர்களுக்கு (எட்டாமையால்) அவர்கள் நுகராது உள்ளன. (அக் கைத்தாமரைகள் அடியவர்களுக்கு அந்த இன்பங்களை வழங்கவுள்ளன). ஆதலின் அவை குவிதல் செய்யா (என்று அறிதி). (6)

நெடுந்தூரம் நறிய மணம் வீசும் இயற்கையுடைய அவன் திருமேனியில் அன்று மலர்ந்து மணம் வீசும் கடம்பமலர் சேர்ந்த தகைமை யாது? (கூறுதி). ஒளியுடைய சூரியன் முன்பு நட்சத்திரங்கள் என்ன செய்யும்? மற்றவரை ஆட்கொள்ளும் ஞானியாகிய ஆசிரியனின் அறிவின் முன்பு அவனுக்கு மாணாக்கனாவான் அறிவின் நிலையை ஒத்து அக் கடம்ப மாலை உள்ளது (என்று அறிதி). (7)

சூரபதுமன் ஊராகிய வீரமாகேந்திரபுரியில் தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்ட அசுரர் படைகள் சாம்பராகும்படி அவனது புன்முறுவலும் பெருந்தீயைத் தோற்றுவித்தது என்றால் அவன் அருள் நிரம்பிய முகமுடையவன் ஆவானா? (கூறுதி). மேகலை அணிந்துள்ள மாதே! தன் திருவடியில் அன்புவைத்த தேவர்களைச் சிறை மீட்கும் செயலில் விளைந்த அந்நகை தேவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கிப் பேரருளாம் இன்பத்தையும் தந்தது. (என்று அறிதி). (8)

மாலை விளங்கும் திருமேனி யுடைய திருமால் முதலியோர் மக்களைப் பெறுதல் போல அழகு விளங்கும் பதினெட்டு விழிகள் கொண்ட செவ்வேட்பரமன் அங்ஙனம் மக்களைத் தராத காரணம் என்னை? (கூறுதி). மானை ஒத்த விழியுடைய தலைவியே!

தன்பால் அன்பு கொண்ட உயிர்கள் யாவும் தன் மக்களே என்னும் அன்பாகிய சிறப்புப் பொருந்திய உரிமை யுடையவனாய் உள்ளான் என்று அறிவாயாக. (9)

அழிவு இல்லாத வண்ணப் பாடல்களை அருளிய முனிவராகிய அருணகிரி நாதரை ஆட்கொண்ட இறைவனைப் பாடும் ஒப்பற்ற கிளியே! உயர்ந்த சிகரத்தை உடைய மலையின் குகையில் வாழுகின்ற சிங்கம் ஒரு மானைத் தன் துணை யாக விரும்பி நின்றது என்னை? (கூறுதி). எளியவளாகத் தினைப்புனம் காவல் கொண்டிருந்த இந்த மான் ஆகிய வள்ளிப் பிராட்டியின் அழிவின்மை என்னும் கற்பும், உலகத்தை நடத்துகின்ற எனது திருவிளையாடலும் ஒன்றேயாகும் என்று காட்டி உயிர்களை உய்வித்திடுமாறு அத்திருவிளையாடலைச் செய்தான் (என்று அறிதி). (10)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்.

(முதற்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

காத வோதியள் சேய்விருப் புடையளிக் காலம்
யாது கூறென மதியிளந் தென்றலும் யாணர்
சீத நீரரக் காரமு மாரமென் செதும்பும்
மாதர் வீயும்வ ளாவுவ சந்தம தாகும். 1

ஈது போதரன் மதன்முடி சூட்டிட வெனநன்
கோதி னாடலை யிணங்கியொள் ளொளியயிற் செவ்வேள்
காதன் மேயவத் தலைவியிக் காலெவண் போந்து
மோத மாய்வர லாமுணர்ந் துரையென மொழிந்தாள். 2

மூல வாய்வழிப் பருகற லினைத்துவர் முதிர்ந்து
கோல மார்சினை தொறுநிறங் காட்டலிற் குறையாச்
சாலம் வல்லவ ரியல்கொ ளசோகவஞ் சாலப்
பால டைந்திவண் வரனல மெனச்சகி பகர்ந்தாள். 3

3. சாலம் வல்லவர் = மாயவித்தையில் வல்லார்.

அன்ன வாறுசெய் வாமென வணிநகர் விடுத்துப்
பொன்னின் யானநன் கலன்குடை யாதிபுற் புதமேர்
மின்னு வெண்டடி மீன்குலங் கவரிவெண் காடு
துன்னு பேனமு ழவமொலி சூழ்வரப் போந்தாள். 4

சிவிகை மீதுள தலைவியென் றிருக்கிள ரிகுளாய்
உவகை யேய்வுற வியப்பினு ளொன்றுசொல் கெனவக்
குவிகை யாண்முரு குவகையி னஞ்சமு மமுதாம்
உவகை யின்றெனி னமுதுநஞ் சாமென வுரைத்தாள். 5

மொழிக ளுள்ளமு தீதென வுளங்கொளம் முதல்வி
பொழில்க ளுட்சிறந் துளசெய லைப்புலம் புகுந்திவ்
வெழில்கொள் சூழலிற் றலைபனித் திலதெழு காலும்
இழிவி னாற்குழம் பிலதிவற் றேதுசொல் கென்றாள். 6

சடந்து ளும்புயி ரனைத்தையுங் காண்டொழில் சாரா
உடந்தை யாலறி பவன்செவி யெங்கணு முடையோன்
நடந்தி டாநடை யான்குக னவன்றரி சனமால்
அடைந்து ளார்க்குறு பதநய மெனச்சகி யறைந்தாள். 7

வெறியுண் வண்டுக ளிவணிமிழ் காரணம் விளம்பாய்
சிறும ருங்கியென் பவண்முனந் திருப்பரங் கிரியின்
நறிய தெய்வவிந் துளமிவண் வருமெனு நசையால்
துறுமி யேயறை தருதலிஃ தென்றன டுணைவி. 8

நாமிப் பாங்கரை யடைதலு ஞாயிறு நரலை
போமட் டார்வமொ டுரையெனக் கோமகள் புரையில்
தூமிக் கோங்குசெவ் வேடரு சோமவொள் ளுலக
ஏமத் தோரிவ ரெனுந்தளர் வென்றன ளிகுளை. 9

7. பதநயம் = கால நயப்பு.
8. தெய்வ இந்துளம் = தெய்வீகக் கடம்பு.
9. நரலை = கடல்.

பரிதி யாழ்கடல் வீழ்ந்தமை யான்மரைப் பார்வை
விரிதல் கூம்பவ யர்ந்திடு மோவென வினவும்
புரிவு ளாண்முன நமையனை யாரது பொருந்தார்
தெரிக வென்றனள் சகியொலி முனியருட் டிருவீர். 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் ஆடிமாதம் 1ந் தேதி புதவாரம்.

6. திருக்கடாவிடை.

அசோக சாலவாசம்.

(முதற்பத்து)

தேன் நிறைந்த மலர் அணிந்த கூந்தலும் முருகப் பெருமானிடத்து (முடுகிய) காதலும் உடைய தலைவி, (தன் தோழியை நோக்கி, இப்போது வந்துள்ள) இந்தக் காலம் யாது? சொல்வாயாக என்று (கேட்டனள்;) கேட்டலும், திங்களும், இளந் தென்றல் காற்றும், புதுமையும், குளிர்ச்சியும் பொருந்திய நீரும், (மார்பில்) தவழும் கடப்ப மாலையும், மென்மை வாய்ந்த சந்தனக் குழம்பும், அழகிய மலர்களும் ஒன்றில் ஒன்று தோய்ந்திடுகின்ற, (இன்ப விழைவைக் கூட்டும்) இளவேனிற் காலம் ஆகும். (என்று மறுமொழி கூறிய பாங்கி மேலும் கூறுவாள்). (1)

மன்மதன் வெற்றியோடு ஆட்சிபுரிய, அவனுக்கு முடி சூட்டுதற்காக (இந்த) இளவேனிற் காலம் வருகை தந்துள்ளது என்ற பாங்கியரில் முதல்வியாகிய அத்தோழி விளக்கம் பெறக் கூறினாள். (அதுகேட்டு) மிக்க ஒளி பொருந்திய வேற்படையை யுடைய செவ்வேட் பரமன்மீது காதல் கொண்டுள்ள அத்தலைவி இந்தக் காலத்தில் எவ்விடத்திற்குச் சென்று தங்கி இன்பமுடன் மீண்டு வரலாம் என்பதை நன்கு தெரிந்து சொல் என்று கேட்டாள். (2)

(ஓரிடத்துப் பொருளை வைத்து வைத்த அப்பொருளை மற்றோரிடத்திலிருந்து எடுத்துக் காட்டும்) கண்கட்டுக் கலையில் வல்லவர்கள் தன்மையைத் தானும் நிறைய மேற்கொண்டு வேரின் வழியே தான் உண்ட நீரைத் துவர்ப்பு முற்றி அழகு நிறைந்துள்ள கிளைகள் தோறும் (உள்ள தளிர், இலை, காய் முதலியவற்றில்) பசுமையான நீரின் நிறத்தைக் காட்டுகின்ற அசோக மரங்கள்

நிறைந்த சோலையை அடைந்து இங்கு மீண்டு வருதல் நலம் என்று (அந்தத்) - தோழி விடை கூறினாள். (3)

அப்படியே செய்வோம் என்று தலைவி, (பொற் சிவிகையில் ஏறி அமர, அப்பொற் சிவிகை தலைவியினைச் சூழ்ந்துவரும்) தோழிகளின் கூட்டமாகிய வெள்ளத்தில் மிதக்கும் மரக்கலம் போலவும் (தலைவியின் பெருமைக்கு ஏற்ப அவள் தோழிகள் தாங்கிவரும்) வெண்குடை முதலியன (அவ்வெள்ளத்தின்) நீர்க்குமிழி போலவும், அழகு ஒளிரும் வெள்ளிய தடிகள் (அந்நீரில் திரியும்) மீன் கூட்டங்கள் போலவும், வெள்ளிய காடு போல் நெருங்கிவரும் கவரி (நீரில் தோன்றும்) நுரை போலவும் காட்சி தரவும், முழவம் முதலிய இசைக் கருவிகளின் இன்னிசை தன்னைச் சூழ்ந்து வரவும் தனது அழகிய நகரினின்றும் நீங்கி அசோக மரச் சோலையை நோக்கிச் சென்றாள். (4)

சிவிகையில் வீற்றிருந்த தலைவி (தன்னோடு உள்ள தோழியை நோக்கி) ''அழகு மேம்பட்ட என் தோழி! (என் உள்ளம்) உவகை யடையும்படி வியப்பான செய்திகளுள் ஒன்று கூறுவாயாக" என்று கூறுதலும், (முருகப் பெருமான் திருவடிக்கே) கூப்பும் கையுடைய அந்தத் தோழி முருகன் கழல் ஏத்தும் இன்பம் வாய்ந்தவர்க்கு நஞ்சுகூட (உறுதி பயக்கும்) அமுதமாகிவிடும். அந்த இன்பம் வாயாதவர்க்கு அமுதும் (கேடு சூழும்) நஞ்சாகிவிடும் என்று உரைத்தாள். (5)

சொற்களுள் இஃதே அமுதம் ஆவது என்று கருதிய அத் தலைவி, சோலை களிலே சிறந்துள்ள அசோக மரச் சோலையுள் நுழைந்து (தன் தோழியை நோக்கி) இந்த அழகு கொண்ட சூழலிலே (மலர்களின் மகரந்தப் பொடியையும் வானில் நின்று துளிக்கும் பனியையும் தன்னுள் கலந்து கொண்டசையும் காற்றானது வந்து பெரிதும் நம்மை முழுக் காட்டியும்) நம் தலை குளிரால் நடுங்கிற்றில்லை. வீசும் (அக்) காற்றும் (தன்னோடு சேர்ந்த பொருள்களால்) இழிந்துவருவதால் குழம்பிடாது தெளிவாக உள்ளது. இவற்றிற்குக் காரணம் யாது என்று சொல்லுவாயாக என்றாள். (6)

(பல்வகை) உடம்புகளில் தங்கியிருக்கும் எல்லா உயிர்களையும் (எதிர்முகமாகக்) காணும் செயல் பொருந்தாது, அவ்வுயிர்களையே தன் திருமேனியாகக் கொண்டு யாவற்றையும்

அறிபவனும் (அளவிலாத) செவிகள் யாண்டும் கொண்டவனும் நடை கொள்ளாது (யாண்டும் நிறைந்து) இருப்பவனும் ஆகிய குகப் பிரானின் திருக்காட்சி இன்பத்தை எய்தினவர்களுக்குக் கூடும் கால நயப்பே இஃதாகும் என்று தோழி சொன்னாள். (இறைவன் உடந்தையாலறிபவன் என்பது நீக்கமற நின்ற அவன் நீர்மையை நிகழ்த்தியதாகும்.) (7)

சிற்றிடையாளே! தேனை உண்ணும் வண்டுகள் இங்கு இசைக்கின்ற காரணத்தைச் சொல் என்னும் தலைவியை நோக்கி (முருகன் மீது காதல் கொண்டுள்ள நீ இங்கு வந்துள் ள தால் திருப்பரங்கிரியில் எழுந்தருளியுள்ள அப்பிரானும் உன்னை விரும்பி வருவான்) திருப்பரங்கிரியில் தோன்றி (முருகன் திருமார்பத்தை அணி செய்யும்) மணமும் தெய்வத் தன்மையும் கூடிய கடப்பமாலை (அவன் வருவதால்) இங்கு வரும். (அதன் தேனை உண்போம் என்னும் களிப்பால் இவ்வண்டுகள்) கூடிப் பாடுகின்றன" என்று (தோழி) உரைத்தாள். (8)

நாம் இவ்விடம் அடைந்ததும் கதிரவன் மேற்கடலில் மறையும் காரணத்தை ஆர்வமோடு கூறு என்று தலைவி கூற குற்றமில்லாத தூய்மை மிகுந்து ஓங்குவதாய்ச் செவ்வேட்பரமன் அருளும் ஒளிமிக்க திங்கள் உலகில் இன்பம் நுகர்வோர் இவர். (நம்மை வேண்டார்) என்ற (கருத்தினால் உண்டான) தளர்ச்சியே காரணம் என்று தோழி உரைத்தாள். (9)

வண்ண முனிவராகிய அருணகிரிநாதரின் திருவருட் செல்வம் உடையவர்களே! ஆழமான மேற்கடலில் ஞாயிறு மறைந்தமையால் மான்போன்ற விழியின் பார்வையின் விரிவு (குறுகுவதால்) கூம்புதலால் சோர்வுபடுமோ என்று வினவும் முருகன் காதல் மேற்கொண்ட தலைவியை நோக்கி (ஞாயிறு உலகினும் மேம்பட்ட திங்கள் உலகுக்கு உரியவர் ஆன) நம்மை யொத்தவர்கள் அத்துன்பம் அடையார் (ஏனெனில் இளம்பூரணன் ஆணையால் இருளை ஓட்டும் திங்கள் இப்போது தோன்றுவான். இதனை) உணர்க என்று (தோழி) கூறினாள். (குளத்துள்ள தாமரை ஞாயிற்றின் மறைவால் கூம்பித் துயர் கொண்டாலும் செவ்வேட் பரமன் எழுந் தருளியுள்ள நம் உள்ளத் தாமரை அத்தகு மாற்றங்களுக்கு உட்படாது என்று தோழி கூறினாள் என்று இச்செய்யுளுக்குப் பொருள் கூறினும் அமையும்.) (10)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்.

(இரண்டாம்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுத்தளவுடையன.

இரண்டுசீர் வண்ணம்.

அறிவி லாமை யென்னு மந்த கார மேகம் யாவையுஞ்
செறிவு றாத ழிக்கு மூதை யாகு செக்கர் வேளருள்
நெறியை யேவி டாது கூடு நெய்தை மல்கு கோமகள்
நறிய சோம ணாமி னோனெஃ தொக்கு நாளு மென்றனள். 1

அமுத நோக்கு தோழி கண்ணர் பெட்பு ணீர மாரணி
அமல நீட்ட லான யச்சொ லாய லங்கு மொண்பொருள்
அமுத நீட்ட ருங்க லைக்க ணத்தை நல்கி யைந்திணை
அமர்த லாற்ற லான்ம தித்தொ னூனி கர்க்கு மென்றனள். 2

இச்சு தாக ரோத யத்தி னேது நச்சு வாண்முனர்க்
கச்ச ளாடை கொண்டு நம்மை மூடு கங்கு லாள்கலி
இச்சை யோவ வானர் மீனி சைத்தல் சால்பு றாதெனச்
செச்சை வேள்வி டுத்த தீப மாமெ னச்சொ னாள்சகி. 3

உண்ம கிழ்ந்த நங்கை யிந்த முண்ட கங்க ளொல்கலென்
தண்ம லிந்த நெய்தல் விள்ளல் சார்த லென்னெ னச்சகி
முண்ம லிந்த முண்ட கச்செ ருக்க டங்க மூரல்செய்
எண்ம லிந்தநெய்த னண்ப னிந்து வென்று சொல்லினாள். 4

---

2. *சொல் = வார்த்தையுங் கீர்த்தியுமாம். "சொல்லுரை கீர்த்தி நெல்லாம்" என்பது வகரவெதுகை. ஐந்திணை = குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, நெய்தல், மருத மென்பன. மதி = அறிவு.*

3. *கச்சளாடை = அந்தகார ஆடை. கச்சளம் = இருள். கலி = வஞ்சனை. பொறாமையென்றுங் கொள்ளலாம். "கலிவஞ்ச மொலியே வார்" என்பது வகரவெதுகை.*

இவ்வண் மூரி முல்லை யென்மு னேசி ரிக்கு மாறெவன்
செவ்வ னோது கென்ற வண்மு னீவி ரும்பு செய்யவேள்
நவ்வி சேர்கு றிஞ்சி வேட னாடி சோர்வ யோதிகன்
செவ்வி நீயெ னுங்க ருத்த தென்று செப்பி னாள்சகி. 5

சொனதை யோர ணங்கு தோள்கு லுங்க மூரல் செய்துபின்
கனிக ணாறு பூநல் காத புல்லிஃ தென்ற ருங்கொலோ
எனவி ராக வேள டுத்த வர்க்கொர் மூல மீதல்போல்
இனிய மூல மீயு மென்றி யம்பி னாளி ணங்கியே. 6

ஓங்கு சேய்பு யச்சி லம்பி லென்க ணீல வுற்பலம்
வீங்கு மோவெ னக்க டாவி னாண்மு னந்த வேள்கணின்
மூங்கி லாய தோளில் விள்ளு ஞான்று விள்ளு மோதமாய்க்
கோங்கு மாமு கைப்ப றம்பி யென்று கூறி னாள்சகி. 7

கரிய வேளி னேர டக்கு காமர் மிக்க சேய்முகத்
தரிய வோடை யம்பு யங்கண் முன்ன ரென்மு கத்திலே
தெரியும் வாயெ னுஞ்செ வாம்பல் பூக்கு மோதெ ரிந்துசொல்
பெரிய தோழி யென்று கூறி னாள்பி ணக்கி லாளரோ. 8

செக்கர் வேளெ னுந்தெய் வீக சிங்க மண்ட கோடிமா
திக்கெ லாம டங்க மேல்வ யங்கு சோம தேசசு
மிக்கு லாம்வி ஞுள்ள தாக லானு னெய்தல் விள்ளுமால்
அக்கொள் வேள்க ணுஞ்செ வாம்ப லாமெ னச்சொ னாள்சகி.9

அதுசெ விக்கொள் யாண ரையை யார்வம் விஞ்சி யெம்பிரான்
மதுர மெய்ச்சொல் கேட்கு முன்னெ ன் வண்ணி ரம்ப வேவிடை
கதுமெ னச்சொ னாயெ னக்க லாப மொன்று நல்கினாள்
அதுத ரித்தி றைஞ்சி னாளி ணங்கி சந்த னன்புளீர். 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் ஆடிமாதம் 4ந் தேதி சனிவாரம்

---

6. 'இராகம்' – இசை, நிறம், கீதம், சிவப்பு என்னும் பலபொருளொருசொல்; பிங்கலந்தை.
9. உன் நெய்தல் = உன்னுடைய செவ்வாம்பல். 'வேள்கணுஞ் செவ்வாம்பல் ஆம்' என்றதில் செவ்வாம்பல் = செங்குமுதம்; "அஷ்டாதச குமுதநயனன்" என்றார் பிறரும்.
10. கலாபம் = பதினாறு கோவை கொண்ட மாதரிடையணி.

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசால வாசம்

(இரண்டாம் பத்து)

அறியாமை எனஃப்படும் இருள் மேகங்கள் யாவும் (அடியவரைக்) கூடாதபடி அழிக்கும் காற்றாகிய செவ்வேட் பரமனது திருவருள் நெறியையே விடாது பற்றுகின்ற பெருமை நிரம்பிய தலைவி நலம் சேரும் திங்கள் எனப்படும் இவன் என்றும் எதனை ஒத்திருப்பான்? (கூறுக) என்று கேட்டனள். (1)

தன்னை யடைந்தோர் விருப்போடு ஏற்றுக் கொள்ளும் அறிவு என்ற நிறைந்த அணியாகிய தூய்மையைத் தரும் இனிய சொற்கள்கூடிய சிறந்த பொருளாகிய அமுதத்தை வழங்கும் அரிய கலைத்தொகுதிகளை வழங்கி முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்திணைகளிலும் வீற்றிருந்து நடாத்தும் சிறப்புடைய தொன்மையான வேத நூலைப் போலவே தன்னை அடைந்தவர்கள் விருப்போடு நுகர்வதும் அருளாகிய பொருந்திய அணிகொண்டு தூய்மை மிகுவதும் நயப்புடைய புகழ் விளங்கும் சிறந்த பொருள் ஆவதும் ஆகிய நிலவைப் பொழியும் அரிய கலைகளின் கூட்டத்தைத் தந்து ஐந்திணைகளிலும் விருப்போடு தொழில் புரியும் திங்கள். எனவே திங்கள் நூலை ஒக்கும் என்று அமுதங் கூடிய நோக்குள்ள தோழி கூறினாள். (2)

திங்கள் தோன்றுங் காரணம் அறிய விரும்பிய தலைவியினை நோக்கி இருள் என்ற திரைகொண்ட நம்மீது கவிகின்ற இரவு மங்கையின் வஞ்ச விருப்பம் கெடும்படி வானத்திலே நட்சத்திரங்கள் ஒளி செய்வது போதாது என்று ஆட்டுக்கிடாயை ஊர்பவனாகிய செவ்வேட்பரமன் நம் பொருட்டு அனுப்பிவைத்த விளக்கே இந்தத் திங்கள் என்று தோழி கூறினாள். (3)

(அதுகேட்டு) உள்ளம் மகிழ்ந்த தலைவி இந்தத் தாமரை குவிதல் என்னை? குளிர்ச்சி நிரம்பிய நெய்தல் மலர்தல் என்னை? (கூறுக.) என்று வினவுதலும் முட்கள் நிறைந்த தாமரையின் செருக்கடங்க நகைசெய்யும் திங்கட் கடவுள் மதிக்கத் தக்க நெய்தலின் நண்பன் ஆவான். (எனவே அவன் நகைத் திறம் கண்டு

தாமரை குவிந்தது. நெய்தல் மலர்ந்தது என்று அறிக.) எனத் தோழி மறுமொழி கூறினாள். (4)

அழகும் பெருமையும் உடைய இந்த முல்லை என்னைக் கண்டு நகைத்தல் ஏன்? அதனை நன்கு சொல் என்ற தலைவியை நோக்கி நீ காதல் கொண்ட செவ் வேட்பரமன் மான் வாழும் குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய வேடன். மேலும் நரம்புகள் தளர்வுற்ற கிழவன். நீயோ சிறப்புடைய இளம்பெண் என்று எண்ணிச் சிரிக்கிறது என்று தோழி கூறினாள். (5)

தோழி உரைத்ததை உணர்ந்து தெய்வப்பெண் போன்ற தலைவி தன் தோள்கள் குலுங்க நகைத்துப் பின்பு பழங்கள் தோன்றும் பூவைத் தராத இப்பனைமரம் வேறு என்னதான் தருமோ? (சொல்) என்று கேட்டலும் யாவரும் விழையும் செவ்வேட் பரமன் புகலாகத் தன்னை வந்து அடுத்தவர்களுக்கு ஒப்பற்ற தலைமைப் பேற்றை வழங்குவது போல இதுவும் இனிய கிழங்கைத் தரும் என்று தோழி விடையிறுத்தாள். (6)

சேய்ப் பிரானின் ஓங்கி வளரும் தோள்கள் ஆகிய மலையின் மீது எனது கண்கள் ஆகிய நீலோற்பல மலர் பூக்குமோ எனக் கேட்ட தலைவியை நோக்கி கோங்கரும்பின் பெருமையுடைய கொங்கை கொண்ட முதல்வியே அந்த முருகனின் திரு விழிகள் மூங்கில் ஒத்த உன் தோள்களில் படரும் காலத்தே உன் குவளை நோக்கும் அவன் தோள்களின் இன்போடு படரும் என்று தோழி கூறினாள். (7)

(அறிவிற்) பெரியவளான தோழி! கருவேள் எனப்படும் காமனை அழகுக்கு உவமையாகச் சொல்லும் மரபினை மாற்றிய அழகுமிக்க செவ்வேட் பரமனின் திருமுகமாகிய அரிய குளத்திலே மலர்ந்துள்ள தாமரைகளைக் காணும் பொழுது என் முகத்திலே உள்ள வாய் ஆகிய செவ்வாம்பல் மலரும் பூக்குமோ? (தாமரை மலர்ந்துள்ள காலத்தில் ஆம்பல் குவிந்திடல் இயற்கை ஆயிற்றே) இதனை நீ ஆராய்ந்து சொல்வாயாக என்று (மாந்தர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து பிறவி நெறியில் படுக்கும் காமம் முதலிய ஆறுவகைப்) பிணக்குகளும் இல்லாத தலைவி கேட்டனள். (8)

செவ்வேள் எனப்படும் தெய்வீக சிங்கத்தின் திருமேனியில் அண்ட கோடிகளும் பெருந்திசைகள் யாவும் அடங்கி நிற்க விளங்கும் சோம தேசசு ஆனது எங்கும் நிறைந்த வானிலும்

உள்ளது. ஆதலால் உன் வாயாகிய நெய்தல் மலரும் பூத்திடும். அஃதன்றியும் அழகு உடைய செவ்வேட் பரமனின் விழிகளும் செவ் வாம்பலேயாம். எனவே மாறுபாடின்று என்று தோழி சொன்னாள். (9)

வண்ண முனிவராகிய அருணகிரி நாதர்பால் அன்புடைய வர்களே! தோழியின் சொல்லைக் கேட்ட அழகிய தலைவி ஆர்வம் மிக்கவளாய் எம்பிரானது இனித்த புகழையான் வினவு முன்னமே என் செவியார விரைந்து விடை கூறினாய் என்று கூறி (ப் பதினாறு கோவை கொண்டதும் இடையில் அணிவதும் ஆன) கலாபம் எனப்படும் அணிகலம் ஒன்றை தோழிக்கு வழங்கினாள். தோழி அதனை (வாங்கி) அணிந்து கொண்டு தன் தலைவியை வணங்கினாள். (10)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்.

(மூன்றாம்பத்து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சேடியர் குழாங்கள் சூழ வுலாத்தரு திருவன் னாளிங்
கோடளி நதிக்கோய் வின்றோ வோதுதி யென்றாள் தோழி
நீடிய நினதுள் ளீர மாநிழ லினுக்கே நாணி
ஓடலி னோயா தேசே யுகக்குநல் லணங்கே யென்றாள். 1

என்னுடன் மீதொள் வாச மேறுகத் தூரி சார்நீர்
தன்னையிவ் விகுளை வீசு தருணமிக் கலறிவ் வாந்தை
முன்னமென் னென்றாண் முன்ன முருகவேள் காத லாடன்
மின்னைவெல் லிடைபோ மென்றே விம்முத லென்றாள் பாங்கி. 2

ஏர்நிலா முகியென் முன்னே யெய்தியே கியதென் னென்றாள்
தார்நிலா முருகற் றாழ்வாள் சந்திர கிரண மாந்திச்
சீர்நிலா வுறலி னின்றுஞ் செவ்வியிம் முகம்பார்த் தோகை
ஆர்தன்மே லெனக்கண் டேகிற் றஃதென மொழிந்தாள் தோழி.3

1. *உள்ளீரமாநிழல் = உள்ளன்பாகிய பெருங்குளிர்ச்சி.*

இந்தவான் மீனுட் காதி மைந்தனன் றிழைத்த சொர்க்கத்
துந்துவாண் மீன்மே லாங்கொ லுரையெனத் தலைவி தோழி
அந்தநா ளிருந்தக் கானீ நினதடிச் சதங்கை வேட்பான்
அந்தமா முனிவன் சேந்த னாசைகூர் திருவே யென்றாள். 4

கருந்தடங் கட்கோ மாதிக் கரும்புத லெலிதா ணோக்கா
விரைந்துசென் றமைகூ றென்றாள் வீக்குபைம் பாளி தத்தே
வரைந்தசொற் கதிர்க ணாடி வந்தன வடிச்சி லம்பைப்
பருஞ்சுருண் மணிப்பாம் பென்றே பாறின வென்றாள் பாங்கி. 5

மரகதப் பிரம்பின் மாசில் பவளநன் மணிக ளேய்த்த
நிரலெனச் சினைநி லாமிந் நீள்வடம் பூவா தேகாய்
தரலெதைச் சிவணு மென்றா டலைமகள் பிறப்பிற் றானே
புரிவுடைக் குகனோக் கேய்தல் போலுமென் றாண்மா தோழி. 6

அருளதர் விழையு மென்ற னாருயிர்த் தோழீ யிந்தத்
தருபுத லிலையெல் லாமென் றலைவர்கை வேல்போ லாமே
உருநிலை யெனச்சொன் னாண்முன் னொளியெஃகி னடிநாப் பண்ணீ
றுருவமெப் பொருளு மாம்வே றிலையென வுரைத்தாள் தோழி. 7

இம்மலர் தோறுந் தேற லேனுகர் பிராணி யெல்லாம்
விம்முமின் பினவென் றோதற் கையமென் விளம்பா யென்றாள்
அம்முதன் மகளுண் டன்றி யவைமகி ழாகாண் டோறுஞ்
செம்மதி நினைக்குந் தோறுஞ் செறிவது முருகின் பொன்றே. 8

என்றனள் பாங்கி காம ரிறைவியென் மனக்கை யாற்றைப்
பொன்றிட விழைக்கு மோவப் புனிதவே ளென்றாள் தோழி
முன்றொடர் பாற்றா சற்கு முரிந்தகால் பொருந்தச் செய்த
தொன்றனை யுளஞ்செய் தோறு முன்கையா றுயுமோ வென்றாள்.
9

---

3. தாழ்தல் = வேட்கைப் பெருக்கமாகலின் "தாழ்வாள்" என்றது. அதனை யுடையாளென்பதை யுணர்த்துவதாயிற் றெங்க.

4. "மீன்மேலாங்கொல்" என்றதில் மீனென்னு நக்ஷத்திரங்கள், காதிமைந்தராகிய விசுவாமித்திர முனிவராற் சிருட்டிக்கப்பட்டன வெனவே வான்மீக ராமாயணம் வழங்குகின்றது.

இன்றமிழ் முனிவ னேத்து மிறைகுக வேள்பா தப்போ
தென்றும்வி டாவா றென்முன் விடையினி தளித்த தோழீ
என்றரு வேனா னிற்கென் றிருமணிப் பணியொன் றன்னாள்
பொன்றிகழ் கழுத்தி லிட்டாள் புகழன்வா ரியிர்கோ நங்கை. 10

(இரத்தாக்ஷி வருடம் ஆடி மாதம் 16ந் தேதி குருவாரம்)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசால வாசம்.

(மூன்றாம்பத்து)

தோழியர் குழு புடைசூழ உலாவரும் திருமகளை ஒத்த தலைவி இங்கு ஓடுகின்ற குளிர்ந்த நதிக்கு ஓய்வு கிடையாதோ கூறுக என்றாள். சேய்ப்பரமன் விரும்பும் நலம் பொருந்திய பெண் தெய்வமே! உன் உள்ளத்தில் மேன் மேலும் பெருகும் அருளின் பெருமை பொருந்திய குளிர்ச்சியைக் கண்டு நாணி ஓடுவதாகலின் இந்த ஆறு ஓடுவது ஓயாது என்று தோழி கூறினாள். (1)

என் உடம்பின் மீது உயர்ந்த மணம் கூடிய கத்தூரி கலந்த நீரை இத்தோழி தெளிக்கும் நேரத்தில் இந்த ஆந்தை மிகவும் அலறுகின்ற குறியாது என்று கேட்ட தலைவியை நோக்கி முருக வேளின் காதலியினுடைய மின்னலை வெல்லும் இடையானது (கத்தூரி நீர் தெளித்தலுக்கு ஆற்றாமல்) இற்றுவிடுமே என்று (இந்த ஆந்தை) விம்முதல் ஆகும் அது என்று தோழி கூறினாள். (2)

அழகிய நிலா முகிப் பறவை என் எதிரே வந்திருந்து போகின்றது ஏன் என்று கடம்பமாலை விளங்கும் (திருமார் பினனான) முருகன்பால் காதல் கொண்ட தலைவி கேட்டாள். நிலவையுண்டு சிறந்து விளங்குதலினும் அழகிய இம்முகத்தைப் பார்த்து களிப்பு நிறைதலே மேம்பட்டது என்று (ஆராய்ந்து) அறிந்து, அந்நிலா முகிப் பறவை உன்னைக் கண்டு சென்றது என்று தோழி மொழிந்தாள். (3)

இந்த வானத்திலே நான்முகனால் படைக்கப்பட்ட நட்சத்திரங்களுள் காதி மன்னன் மைந்தராகிய விசுவாமித்திர முனிவர் தாம் படைத்த விண்ணுலகில் புகுத்திய ஒளிவீசும் நட்சத்திரங்கள் மேம்பட்டவையோ என்று தலைவி கேட்டதும் முருகன்மீது

காதல்மிக்க திருமகளே! (அவ்விருவர் படைப்பிலும் என்ன மேம்பாடு காண முடியும்?) நீ அந்நாளில் இருந்திருப்பாய் எனில் நீ பெருமைப் படுத்திக் கூறிய அந்த விசுவாமித்திர முனிவன் சதங்கை அணிந்த நின் திருவடியில் தலைதாழ்த்தி வணங்க அல்லவா விரும்பியிருப்பான் என்று தோழி கூறினாள். (4)

பெருமைவாய்ந்த கரிய கண்களையுடைய தலைவி இந்தக் கரிய புதலிலே உள்ள எலிகள் எனது சேவடியைக் கண்டதும் விரைந்து ஓடும் காரணம் யாது கூறுக என்று கேட்டாள். நீ அணிந்திருக்கும் அழகிய பட்டாடையில் வரையப்பட்ட (ஓவியம் ஆகிய) நெற்கதிர்களை (அவை உண்மையான நெற்கதிர்களே என்று எண்ணி உண்ண) விரும்பி வந்தன. (அப்படி வந்தவை) உனது திருவடியில் உள்ள சிலம்பை (க் கண்டு) மாணிக்கத்தை முடியில் கொண்டுள்ள பருத்த சுருண்டு படுத்துள்ள பாம்பு என்று கருதி (பயங்கொண்டு) ஓடிவிட்டன என்று தோழி கூறினாள். (5)

மரகதத்தால் ஆகிய பிரம்பிலே குற்றமற்ற நல்ல பவள மணிகள் பொருத்தப்பட்ட வரிசை என்று சொல்லும்படியான கிளைகளை யுடைய இந்த நீண்ட ஆலமரம் பூக்காமலேயே காய்ப்பது எதை ஒத்துள்ளது என்று தலைவி கேட்டாள். ஒருவன் பிறந்து வளர்ந்து ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னும் பிணிப்பில் அமுங்கிப் பின்னர் தெளிவுற்று இறைவன் தாளைப்பற்றி அவன் திருவருளை அடைதல் பூத்துக் காய்ப்பதாகும். அவ்வாறின்றி பிறக்கும் பொழுதே அருள் நிரம்பிய குகப்பரமனுடைய அருள் நோக்கம் பெறுவது பூவாதே காய்ப்பது ஆகும் என்று பெருமைமிக்க தோழி கூறினாள். (6)

திருவருள் நெறிவிரும்பும் என்றன் ஆருயிர்த் தோழீ! இந்த மரம், புதல் இவைகளின் இலைகள் எல்லாம் உருவ அமைப்பில் என் தலைவராகிய முருகப் பிரானின் திருக்கையில் விளங்கும் வேல் போன்றவையல்லவா என்று தலைவி கூறவும். (இந்த இலைகள் மாத்திரமா?) ஒளிவீசும் வேலின் அடி, நடு, முடி ஆகியவற்றின் உருவ அமைப்பினையே (இவ்வுலகில் உள்ள) எல்லாப் பொருள்களும் கொண்டுள்ளன. வேறு வடிவம் ஏதும் இல்லை என்று தோழி கூறினாள். (7)

இந்த மலர்கள் தோறும் தேனை உண்ணும் வண்டுகள் எல்லாம் உள்ளம் நிறைந்த இன்பம் அடைகின்றன எனச் சொல்வதில் ஐயம் ஏது? சொல் என்று தலைமகள் கூற, அவ்வண்டுகள் (தேன் இருக்கும் மலரை நாடி தம் முயற்சியால் அம்மலரிலுள்ள தேனைக் கவர்ந்து)

உண்டாலல்லாமல் இன்பம் அடையமாட்டா. ஆனால் (கண்களால்) காணுந்தோறும் செவ்விய அறிவால் நினைக்குந் தோறும் உள்ளத்தில் நிறைவது முருகன் (திருவருளாகிய தேன்தரும்) இன்பமே! பிறிது இல்லை. (8)

என்று தோழி கூறினாள். அழகு மிக்க தலைமகள் என் உள்ளத் துன்பம் ஒழியும்படி தூயவனான செவ்வேள் அருள் புரிவானோ என்றாள். முன்வினைப்பயனால் தன் அடியவராகிய குமரகுரு தாசருக்குக் கால் முரிவுண்டுபோக அதனை மீண்டும் பொருந்தும் படி செய்த (முருகப் பெருமானின் திருவருள் திறம்) ஒன்றை எண்ணிப் பார்க்குந் தோறும் உன் துன்பம் (எம்மட்டு? அது அழியாமலும்) தப்புமோ என்று தோழி மறுமொழி பகர்ந்தாள். (9)

திருப்புகழ் அருளிய அருணகிரிநாதப் பெருமானின் திருவருள் தடங் கடலில் படிபவர்களே! இவ்வாறு தோழி கூறியதைக் கேட்ட தலைவி இனிய தமிழ் முனிவ ராகிய அகத்தியர் போற்றுகின்ற இறைவனாகிய குகவேளின் திருவடி மலரை என்றும் நெகிழ விடாது பற்றும் முறையில் எனக்கு (த்தக்க) மறுமொழிகளை இனிதாக உரைத்த தோழீ! நீ செய்த இந்த உதவிக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்வேன்? என்று கூறிப் பெரிய மாணிக்கங்கள் பதிக்கப்பட்ட (மாலை வடிவில் உள்ள) அணிகலன் ஒன்றைத் தோழியினது பொன்னிறங் கொண்ட கழுத்திலே அணிந்து மகிழ்ந்தாள். (10)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்.

(நான்காம்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

கோளி யின்றழை நிகர்வயி றுங்குளிர் நீரின்
கோளி லஞ்சுழி யினைச்சுழல் கொளநனி தாக்குங்
கோளி லஞ்சியு முறுமிகு ளாய்குயி றாசன்
கோளில் கான்முரி வினிதுசொல் கென்றனள் குரத்தி. 1

1. கோளி = ஆலமரம். கோளில் அஞ்சுழி = இடையூறுபடா அழகிய சுழி. கோள் இலஞ்சி = வலிய நாபி. கோளில் கால் = பழிப்பில்லாத பாதம்.

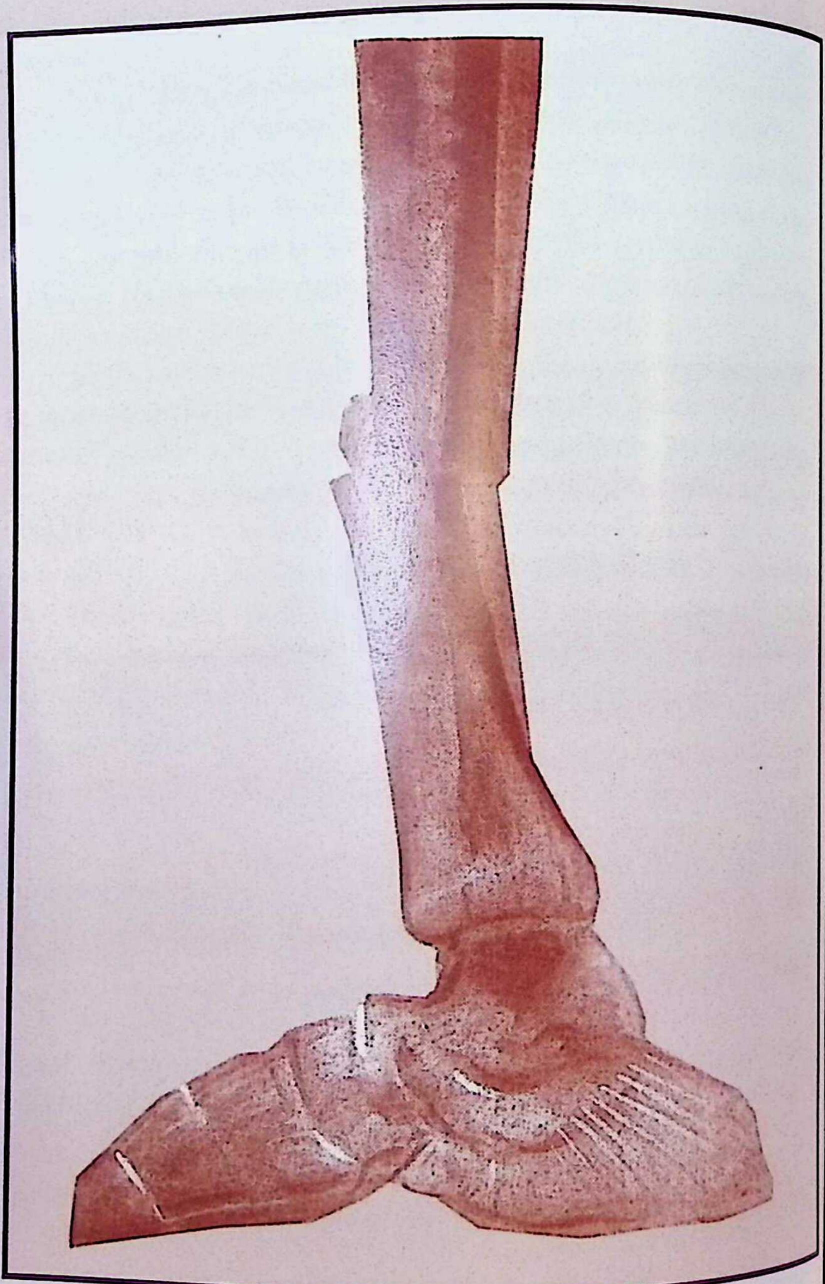

காலி முறிந்த தோற்றம்

சாலி வாகன சகமதொ ராயிரத் தெண்ணூ
றேலு நாற்பதொ டாறணை மார்கழி யேய்முந்
நாலி லேகுரு வாரநன் பகற்றச நாழி
மேலு றும்பதம் விளம்பிய தாசனென் விரதன். 2

தாவில் சென்னையில் வயித்திய நாதமு தலியின்
ஆவ ணந்தனி னின்றழ கிலிங்கசெட் டியதர்
மேவி மீள்பதந் தம்புசெட் டியினெடு வீதி
நாவி லேவரு ஞான்றுகந் துகநளிர்ச் சகடம். 3

தக்கி ணஞ்செல விரைந்துவந் திடுமது தாசன்
விக்கி னந்தவிர் மேனியை வீழ்த்திய ததனோர்
சக்க ரஞ்செல லாலிடக் கணைச்சர ணெலும்பை
அக்க ணந்தனின் முரித்தது காண்குந ரழவே. 4

கூடி நோக்கின ரொழுகையிற் கிடத்தினர் கொடுபோம்
மாடி யாதெனு மவர்முனம் யானெதும் வழங்கேன்
கேடி னீர்நினை வதுசெய்க வெனக்கிளத் தியுளே
நாடி னான்குகன் றிருவடி மலரரு ணடையோன். 5

கான்மு ரிந்தது மூப்பஞர் நிலையிலென் கதிகொள்
நீன்மு ரிந்தது விடற்குள னேநிக ழதனால்
நான்மு ரிந்தது நவைநிலன் முரிந்தது நடலைச்
சூன்மு ரிந்ததெ னாவுவந் தனன்சொன துறவி. 6

கெழுமு மன்பொரு வருடனி ருந்திடக் கிளந்த
ஒழுகை செல்கையி லுதிரமிக் கேயொழு குதலைக்
கழுது நோக்கினு மழுமரைக் கடிகையிற் கருணை
தழுவு மாமருத் துவநிலை யடைந்ததச் சகடம். 7

---

2. சாலிவாகனசகம் 1846 - ல் நிகழ் மார்கழி மாதம் 12-ந் தேதி ஆனது, கி.பி.1923-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 27ஆம் நாள் ஆம். (கலியப்தம் 5025)

3. கந்துக நளிர்ச்சகடம் = குதிரை பூட்டிய பெரிய பண்டி.

6. கதிகொள் நீல் = நடைகொள் (பிராண) வாயு.

பல்வி சாலவஞ் சாலைக ளுளவஙன் பணைமேல்
இல்வி சாலமொர் மூன்றுடைத் தலத்தடி யேய்ந்த
நல்வி னோதபன் னொன்றெனு மிடநணு கிடுமுன்
கல்வி கேள்விகொள் கருத்தினர் போந்தனர் கடுகி. 8

போந்த வன்னவர் யாரெனிற் புகழலிக் கேணி
ஆந்த லந்திகழ் சுப்பிர மணியனு மவனோர்
காந்தை யும்மெனக் கூறுவ ரவர்படர் கணித்தோம்
ஈந்த பேறினி யென்செய்து மெனவழு தனரால். 9

அழுகை யோபெரி தாகிய தவர்வர லடுத்துத்
தொழுகை யோரளி யானெய்தி விழிப்புனல் சொரிந்தான்
பொழுது போமுன்வந் தனர்பல ரென்றுபின் புகல்வாள்
இழுமு லாமனு பூதிய னெறிவிழை யிகுளை. 10

(இரத்தாக்ஷி வருடம் ஐப்பசி மாதம் 6ந் தேதி புதவாரம்.)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோக சாலவாசம்

(நான்காம் பத்து)

ஆலிலை ஒத்த வயிறும் குளிர்ந்த நீரின் தடைபடாத அழகிய சுழியுங் கலங்கும்படி நன்குசாடும் வன்மை கொண்ட கொப்பூழுங் கொண்ட தோழியே! நீ கூறிய **பாம்பன் குமரகுருதாச அடிகளாரின்** *பழிப்பில்லாத கால் முரிவு வரலாற்றை நன்கு கூறுவாயாக என்று தலைவி கூறினாள். (தோழி அந்த வரலாறு கூறத் தொடங்கினாள்.) (1)*

சாலி வாகன சகம் 1846இல் (உருத்ரோத்காரி ஆண்டு) மார்கழித் திங்கள் 12-ஆம் நாள் (ஆங்கிலம் 27.12.1923) வியாழக்கிழமை நல்ல பகற் காலத்திலே பத்து நாழிகைக்கு மேற்பட்ட வேளையில் முன்

8. **மூன்றுடைத்தலம்** = இது, Munro ward (*மன்ரோ வார்ட்*) என வழங்கப்படுகின்றது.

9. **சுப்பிரமணியன்** = *சுப்பிரமணிய தாசர்.* **ஓம் ஈந்த பேறு** = *குமரகுருவை யுபதேசித்த எங்கள் செல்வமே!* **ஓம்** = *ஓமென்னும் பெயரிய குமரகுரு.*

சொல்லிய பாம்பன் குமரகுரு தாசர் எனப்படும் தவச்சீலர், (2)

குற்றமில்லாத சென்னை வயித்தியநாத முதலித் தெருவிலிருந்து அழகிய இலிங்க செட்டி வீதி சென்று திரும்பு காலையில் நீண்ட தம்பு செட்டி வீதியின் நடுவிலே வரும் காலத்தே குதிரை பூட்டப்பட்ட பெரிய வண்டி (ஒன்று) (3)

தெற்கு நோக்கி விரைந்து வந்து பாம்பன் அடிகளாரின் ஊனமில்லாத திருமேனியை (த் தாக்கிக் கீழே) வீழ்த்தியது. அதனுடைய ஒரு சக்கரம் ஏறிச் செல்லலால் அடிகளாரின் இடது கணைக்கால் முரிந்தது. அக்காட்சி காண்பவர்கள் வாய்விட்டு புலம்புமாறு இருந்தது. (4)

(இத்துன்ப நிகழ்ச்சியைத்) திரண்டு பார்த்த மக்கள் அடிகளாரைத் தாங்கி வண்டியில் கிடத்தினர். அடிகளை நோக்கி யாண்டு கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று வினவும் அவர்களை நோக்கி அருளொழுக்கம் வாய்ந்த நம் முனிவர் பிரான் யான் ஏதும் உரையேன். தீங்கற்ற உங்கள் நினைவின் வண்ணம் செய்வீர்களாக என்று கூறி குகப்பிரானின் திருவடி மலரைச் சிந்தை செய்வாராயினார். (5)

அடிகளார் (தமக்குற்ற தீங்கை எண்ணி) முதுமைத் துன்பமுள்ள நிலையில் எனது கால் முரிவுண்டது. (எனது உள்ளம் முருகன் திருவடியை நாடும் தன்மையால்) உலகை விட்டு நீங்குதற்கு எண்ணுவதால் என் உள்ளும் புறமும் உலவிக் கொண்டிருக்கும் உயிர்க் காற்றின் செயலும் முரிந்தது. நான் என்பதும் முரிந்தது. குற்றத்துக்கே இடம் ஆகிய உலக வாழ்வும் முரிந்தது. துன்பமிக்க கருப்பையில் புகும் வினையும் முரிந்தது என்று மகிழ்ந்தார். (6)

அன்பு கெழுமிய ஒருவர் துணையாக உடன் இருக்க அடிகளாரைக் கிடத்திய வண்டி செல்லுங்காலை அவர் காலிலிருந்து பெருகும் குருதியைப் பேய் கண்டாலும் (துயரம் கொண்டு) அழும். அரை நாழிகை நேரத்தில் அருள் வாய்ந்த பெரிய மருத்துவ மனையை அவ்வண்டி வந்தடைந்தது. (7)

மருத்துவமனையில் பெரியதாய் மூன்றுமேல் மாடிகள் கொண்ட மன்ரோ வார்டு (Munro ward) எனப் பெயர் கொண்ட பிரிவின் தரைப் பகுதியில் நல்ல அழகுடைய பதினொன்று என்ற எண்ணுடைய இடத்தை நம் அடிகளார் சேருவதற்கு முன்பு கல்வி

கேள்விகளால் நிரம்பிய உள்ளமுடைய அன்பர்கள் அங்கு விரைந்து வந்து கூடினர். (8)

அவ்வாறு வந்தவர்கள் புகழ்பெற்ற திருவல்லிக்கேணியில் வாழும் (சோதிடம் P.சின்னசாமிப்பிள்ளை என்ற இயற் பெயருடைய) சுப்பிரமணியதாசர் என்பவரும் அவர் மனைவி யாரும் ஆவர். அவர்கள் அடிகளாருக்கு நேரிட்ட துன்ப நிகழ்ச்சியினை எண்ணி, குமரகுருவை யுபதேசித்த எங்கள் செல்வமே! இனியாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று கூறி அழுதார்கள். (9)

இவர்கள் பெரிதும் வருந்தி அழுதார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து இறைவனைப் பணிதலாகிய பெருநெறி பிடித்தொழுகும் அருள் நிரம்பிய உள்ளம் உடையவர் ஆகிய சிவசங்கரத் தம்பிரான் என்பவர் வந்து அடிகளாரைக் கண்டு கண்ணீரை மழையெனப் பொழிந்து வருந்தினார். அன்று பொழுது சாய்வதற்கு முன் பல அன்பர்கள் வந்து அடிகளாரைக் கண்டு வருந்தினர் என்று இனிய நடையுடைய கந்தரனுபூதியருளிய அருணகிரிநாதரின் திருநெறியை விரும்பி ஒழுகும் தோழி கூறி மேலும் கூறத் தொடங்கினாள். (10)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்.

(ஐந்தாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப்பதினோரக்கரம்.

திங்க ளின்னமு தத்தைவெல் செம்மொழி
நங்கை யென்றலை வீநவின் றுள்ளநாட்
கங்குல் போய்வரு நாட்களி லேகளி
மங்கி னார்பலர் வந்துகண் டன்பனை. 1

அன்பி ருக்குமத் தாசனை நன்கறிந்
தின்பி சைத்தவ ருட்சில ரெய்திலர்
என்பெ றற்குரி யாரவ ரீரமார்
மன்ப தைக்கருள் வள்ளயிற் றேவன்பால். 2

சொன்ன வைப்பிற்சி கிச்சைதொ டங்கலுஞ்
சென்னை யிற்றிரு வல்லியங் கேணியின்
மின்னு மற்பின ரன்னமு மென்சுவை
துன்னு நற்கனி துத்தமு நல்கினார். 3

மூவ ரேசண்மு கக்கவ சஞ்சொலும்
நாவ ராயினர் தத்தமின் னண்ணியம்
மூவ ருள்ளுமுன் னாமல்லிக் கேணியான்
மாவு ரங்கொடு நீடுவ ழங்கினான். 4

காலெ னுஞ்சொலெ ழுங்கடி யின்முரி
காலி ரண்டுப டாதிரு கட்டுவேல்
மேலின் மாட்டியொர் வேலினி றுத்தவக்
காலை நன்கெதிர் கண்டன னேயவன். 5

என்பு கூடிடு காறுமவ் வாறெதிர்
அன்ப னோக்கியி றைஞ்சிய கத்துளே
இன்பு கூர்ந்தன னேதொழில் சோதிடம்
என்ப தாயினு மீசனை யெண்ணுவோன். 6

விண்ம கிழ்ந்திட வேல்விடு வேண்மயிற்
கண்ம கிழ்ந்தெழ றாசற்குக் காட்டினான்
மண்ம கிழ்ந்திட மாகம கிழ்ந்திட
எண்ம கிழ்ந்தபன் னொன்றினி ராவிலே. 7

அந்த மாபெருங் காட்சியி லாடியே
வந்த மாமயிற் கூந்தனல் வட்டமாய்ச்
சந்த வானைம றைத்தலுஞ் சாரிடம்
வந்த தோகைந டிப்பும்வ ழங்கின. 8

7. பன்னொன்றின் இரா = கால்முறிவுண்ட தினந்தொடக்கமாக வெண்ணின் வரூஉம் பதினோராவது நாளிரவு. இது, மார்கழி மாதம் 22ந் தேதி ஆதிவாரமும், பூர்வபக்கப் பிரதமை திதியும், பூராட நக்ஷத்திரமுங் கூடிய வொருகாலமாம்.

அடியொன்றற்குப்பன்னீரக்கரம்.

வலத்து மாமயி லோடிடம் வந்தவோர்
நலத்து மஞ்ஞைசின் மைத்தவை ஞாலமாம்
நிலத்தி லேயடி வைத்தில நீளுருப்
பலத்த பொன்மைம லிந்தவொர் பச்சையாம். 9

மிளிர்வ யித்திய சாலையின் மேற்புறன்
ஒளிர்ந பத்திலிவ் வாறுகண் டோகையாற்
குளிரு ளத்தின னாய்க்கைகு வித்தனன்
தெளிதி ருப்புக ழோனடைச் சீருளோன். 10

(இரத்தாக்ஷி வருடம் ஐப்பசி மாதம் 14ந் தேதி குருவாரம்)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்

(ஐந்தாம்பத்து)

திங்கள் பொழியும் நிலவு போன்ற அமுதத்தை வெல்லத்தக்க சிறப்புடைய மொழிபேசும் தோழி (கூறத் தொடங்கினாள்) என் தலைவியே! அடிகளாருக்கு விபத்து உண்டான அன்றும் அடுத்துவரும் மற்றைய நாட்களிலும் பல அன்பர்கள் வந்து அடிகளாரைக் கண்டு உள்ளம் வருந்தினார்கள். (1)

அன்பு குடி கொண்ட அடிகளாரை நன்கு அறிந்து இன்புற்ற அன்பர்களுள் சிலர் இத்துன்பநிலை அடைந்த அடிகளாரை வந்து கண்டார்களில்லை. உயிர்களுக்கு அருள் வழங்கும் கூரிய வேற்படையுடைய முருகன்பால் என்ன நலம் பெறுவதற்கு அவர்கள் உரியவர்கள் ஆவார்கள்? ஒன்றுமில்லை என்றபடி. (2)

அந்த மருத்துவ மனையில் அடிகளாருக்குச் சிகிச்சை நடந்த காலத்தில் சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் வாழும் அன்புள்ளம் கொண்ட சுப்பிரமணியதாசரும் அவர் மனைவியாரும் நாள்தோறும் அடிகளாருக்கு உணவும், மென்மையும் சுவையும் கொண்ட பழங்களும், பாலும் கொடுக்கும் திருப்பணியைத் தலைமேற் கொண்டு செய்து வந்தனர். (3)

அடிகளாரின் கால் நலமுறுதல் கருதி தங்கள் வீடுகளில் சண்முக கவசம் ஓதும் பேறுபெற்ற நாவைப் படைத்தவர்கள் மூன்றுபேர் ஆவர். அந்த மூவருள்ளும் திருவல்லிக்கேணி சுப்பிரமணியதாசர் என்பவரே பெரிதும் உறுதிகொண்டு இடையறாது ஓதிவருவாராயினர். (சண்முக கவசம் ஓதிய மூவர்; சிவ சங்கரத் தம்பிரான், ஞானசாகர முதலியார், சுப்பிரமணியதாசர் என்பவராவர்.) (4)

சுப்பிரமணியதாசர் சண்முக கவசம் ஓதும் காலத்து (அக் கவசத்தின் கண்) ''ஏரகத் தேவனென்றாள் இருமுழங்காலுங் காக்க! சீருடைக் கணைக்கால் தன்னைச் சீரலைவாய்த்தே காக்க" என்ற தொடர் ஓதும் வேளையில் அடிகளாரின் முரிந்த கால் பிளவு படாதிருக்க இரண்டு வேல்களின் இலையலகுகள் பொருந்தப் பூட்டப்பட்டும் மற்றொருவேல்முனை தாங்கி நிற்குமாறு நிறுத்தப்பட்டும் இருப்பதைத் தன் கண்ணெதிரே காணும் பேறும் பெற்றார். (5)

செய்யும் தொழில் சோதிடமாயினும் இறைவனைச் சிந்தை செய்யும் தவமுடைய அச்சுப்பிரமணியதாசர் மேற்கூறிய காட்சியினை அடிகளாரின் முரிந்த எலும்பு நன்கு கூடும் நாள் வரை கண்டு தொழுது உள்ளம் இன்புறுவாராயினார். (6)

கால் முரிவுண்ட பதினொன்றாம் நாள் (ஆகிய மார்கழித் திங்கள் 22ஆம் நாள் வளர்பிறைப் பிரதமைத் திதியும் பூராட நட்சத்திரமும் சேர்ந்த) இரவிலே தேவர்கள் வாழ்வு பெற வேலைத் தொட்ட செவ்வேட்பரமன் இந்த உலகமும் தேவருலகமும் கண்டு இன்புறுமாறு இரண்டு மயில்கள் மேற்குத் திசையிலிருந்து களிப்போடு தோகையை அழகுற விரித்துத் திருநடம் புரியும் திருக்காட்சியைத் தன் அடியவராகிய பாம்பன் குமரகுருதாச அடிகளார் காணும்படி அருள் புரிந்தான். (7)

அந்த மிகுந்த பெருமையுடைய திருக்காட்சிக்கண் வந்த பெரிய மயில் தன் தோகையை நல்ல வட்டமாய் விரித்து வானத்தை மறைத்திடலும், அதன் இடப்பக்கமாய் வந்த மயிலும் உடன் சேர்ந்து இரண்டும் திருநடம் செய்து நற்காட்சி வழங்கின. (8)

வலப்புறம் வந்த பெரிய மயிலின் இடப்புறம் இருந்த ஒப்பற்ற சிறப்புடைய மயில் சிறியது. அவ்விரு மயில்களின் கால்களும்

நிலத்திலே தோய்ந்தில. அவை உயர்ந்த உருவம் வாய்த்து பொன்னிறம் காட்டும் ஒப்பற்ற பச்சை நிறம் கூடியதாயிருந்தன. (9)

தெளிவு காட்டும் திருப்புகழ் அருளிய அருணகிரிநாத முனிவரது நடையிற் பயிலும் சிறப்புடைய **பாம்பன் குமரகுருதாச அடிகளார்** விளக்கம் செய்யும் மருத்துவ மனையின் மேலைத் திசைக் கண் ஒளி செய்யும் வானத்தில் இவ்வாறான திருக்காட்சியைக் கண்டு இன்பம் மிகுதலால் உள்ள மெலாங்குளிர்ந்து இரு கைகளையும் தலைமேல் கூப்பி வணங்கினார். (10)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்.

(ஆறாம்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

விண்ணின் மாமணி வாரு ணத்தின்ம றைந்த தென்னவி ரத்தனை
நண்ணி யேமிளிர் வாய வவ்வுயர் காட்சி போதலை நண்ணிய
தண்ண லேயினி யெங்ங னின்னொரு காட்சி யாகுமெ னாவருள்
எண்ணி னானமு கண்ணி னானென வாயி னானுல கெண்ணுறான். 1

மறைந்த காட்சியின் மேலு மேயுளம் வாடு தாசனு வக்குமா
நிறைந்த சேய்ப்பர னோர்சி வந்தகு ழந்தை நீட்டிய காறலை
உறைந்த சேக்கையு டன்கி டந்திடல் காட்டி னானத னொட்பமால்
அறைந்த நீப்பன றிந்த பின்றைம றைந்த தவ்வுரு வோரிரா. 2

நீங்கி லேனெனல் காட்டு மாறெனெ டும்ப டுக்கைகி டந்தசேய்
ஆங்கு மாரவெ னாண்ட வாவென கங்க ளித்துள தாயினும்
ஈங்கு மாய்வலெ னக்க ளித்துள வென்னை யிம்மணி ரீஇய
பாங்கை யோர்கில னென்ற வன்பெயர் பன்னி னான்மகி முன்னிலான். 3

2. ஒட்பம் மால் – அழகும், வேட்கையும், வேட்கை அன்புமாம்.

என்ற னப்பத மூறு கொண்டதை யெண்ணி யெண்ணிவ சுந்தரை
என்ற னப்பன யிற்பி ரானையி ழித்து ரைத்திடு மோவிதற்
கென்ற டுப்பயர் வேனெ னப்பெரி துங்க வன்றவன் னோனளி
என்றெ ரிப்பில டங்கு மோவரு ளிறைவி யென்றுசொ னாள்சகி. 4

தென்பி றங்குரு நங்கை மாவிகு ளாய்தெ ரித்தச ரித்திரங்
கொன்பி றங்கிறை யாடன் மேயது கோர நெஞ்சுமு ருக்கிட
முன்பி றங்குவ தென்செ வித்துணை முன்ன மென்பன வின்னமும்
பொன்பி றங்கதில் வீழ்வ வாயின பூர ணம்பெற வேசொலாய். 5

என்ற லுஞ்சொன மன்னர் மன்னன்ம ருத்து வத்தல வீடர்கள்
குன்றெ றிந்தபி ரானை நம்புகு ணத்த னோர்சர ணத்தெலும்
பென்ற துந்திகழ் வண்ப டங்களெ டுத்து நோக்கியொ டிந்தகூ
றொன்று கின்றது ணர்ந்து தோகமி லோகை கூர்பவ ராயினார் 6

இன்னு மேபதி னைந்து நாள்களு ளேபுண் ணாறுமவ் வெல்லையும்
நன்னர் மேயம ருத்து வப்பதி நீங்கொ ணாதெனு நாதமும்
பொன்னி லாமயி லூர்சு வாமிபு லத்தி னின்றும வன்புகழ்
பன்னு நாவினன் வண்ம கிழ்ந்திட வுண்ம கிழ்ந்திட வந்ததே. 7

அம்ம ருத்துவ சாலை வேலைய மர்ந்த வோருய ராங்கிலை
செம்ம ணித்திரு மேனி வேள்கழல் சிந்தை செய்குநன் முன்புபோந்
தெம்ம னித்தரு முண்ணு முப்பையி கந்த நுங்கழ லாயுள்கள்
செம்மை யுற்றமை மாவி யப்பெனல் செப்பி நின்றன ளற்பொடே. 8

விண்ணின் மேலொரு பூத மின்றென வெண்ணு வாரென வேளின்மேல்
எண்ண வோர்பொரு ளின்றி ருப்பினு மிச்சி யேனதை யென்னுமோர்ப்
பண்ணு மா்னவி ரத்த னென்பட ராற விங்கண்ம ருத்துவம்
பண்ணி னாருத வல்பு ரிந்தவர் வளர்க வென்றருள் பரசினான். 9

புதிய பாக்கமி ருக்கு நல்லகு ழந்தை வேல்புரை தீர்ந்தவில்
வதித லாற்றிய பின்பு சென்னைவ திந்து தாணடை கொண்டனன்
மதிகொ ணீப்பனு வன்ற சென்னையில் வைகு மன்பரு மேனைய
பதியி னாத்தரு முவகை யுற்றனர் பாட்ட னோர்பதி வேட்புளாய். 10

(இரக்தாக்ஷி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 4ந் தேதி புத வாரம்.)

---

6. ஈடர்கள் – பெருமையுடையார், தக்கோர்.

10. "உரையிசை யிடியே நாத முரைத்தகோ சணையே பாட்டே" என்றபடி பாட்டு ஒலியாகலின், ஒலிமுனிவர், 'பாட்டன்' எனப்பட்டனர்.

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்

(ஆறாம் பத்து)

உலகப் பற்றை ஒழித்த பாம்பன் முனிவரை அணுகி அருள் செய்த அந்த உயர்ந்த காட்சியானது ஞாயிறு மேற்கடலில் சென்று மறைவதுபோல மறையத் தொடங்கியது. உலக வாழ்வை ஒரு பொருளாக எண்ணாத அடிகளார், அண்ணலே இப்படிப்பட்ட இன்னொரு காட்சி எவ்விதம் நேரும் என்று கவலையுற்று முருகனின் திருவருளைச் சிந்தித்து இறைவேட்கையால் அழுது கண்ணீர் பெருக்கு வாரானார். (1)

மறைந்த மயில் நடனக் காட்சியின் மேலேயே உள்ளம் வைத்து வாடும் நம் அடிகளார் மகிழும்படி எங்கும் நிறைந்துள்ள சேய்ப் பரமன் ஒரு நாள் இரவில் ஒப்பற்ற சிவந்த திருமேனி கொண்ட குழந்தை வடிவு கொண்டு அடிகளார் தலைவைத்துப் படுத்துள்ள தழுவணையின்மீது கால் நீட்டி இருந்த திருக்காட்சியை நம் முனிவர் காணுமாறு அருள் செய்தான். அக் குழந்தையின் அழகைக் கண்டதன் உள்ளத்தில் அன்பூற்றெடுக்குமாறு செய்யும் அதன் பண்பை நம் முனிவர் உணர்ந்த எல்லையில் அத்திரு வுருவம் மறைந்துவிட்டது. (2)

எனது நீண்ட படுக்கையில் குழந்தையாய்க் கிடந்தருளி நீ என்னை விட்டு நீங்கவில்லை என்று காட்டிய குமரா! என் ஆண்டவா! நின் திருவிளையாடலால் என் உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளது. ஆயினும் இறந்து படுவேன் என்று இங்கு மகிழ்ந்துள்ள இந்த எளியேனை இவ்வுலகில் மேலும் இருக்குமாறு செய்துள்ள உன் திருவுளப் பாங்கை அறிகிலேனே என்று இவ்வுலக வாழ்வைக் கருதாத பாம்பன் அடிகளார் இறைவன் திருப்பெயரை வழுத்துவாராயினார். (3)

என் நல்ல காலானது முரிவுண்டதைக் கருதி இந்த உலகம் என் அப்பனாகிய வேல்கொண்ட பெருமானை எவ்விதமெல்லாம் இழிவாகப் பேசுமோ? அதை எவ்விதம் தடுப்பேன் என்று எண்ணி மிகவும் கவலை கொண்ட பாம்பன் அடிகளாரின் அருளுள்ளம் என் சொற்களில் அடங்குமோ? என் தலைவியே! நீயே சொல் என்று தோழி சொன்னாள். (4)

அழகு விளக்கம் செய்யும் உருவம் கொண்ட தலைவியானவள் என் பெருமையுள்ள தோழியே! நீ கூறிய வரலாறு பெருமை கொண்ட இறைவன் திருவிளையாட லொடு கூடியது; கொடிய நெஞ்சையும் உருக்கிடும் வன்மை கொண்டு விளங்குவது. என் இரு செவிகளும் மனமும் அவ்வரலாற்றிலேயே மூழ்கிக் கிடப்பன ஆயின. அவ்வரலாறு முற்றுப் பெறுமளவும் கூறுவாயாக. (5)

என்று தலைவி சொன்னதும் (தோழி கூறத் தொடங்கினாள்). முன்சொன்ன அரசினர் மருத்துவமனையிலுள்ள மருத்துவ வல்லுநர்கள் கிரவுஞ்சமலை ஒழியும்படி வேல் தொட்ட முருகனை நம்பும் பண்பு கொண்ட அடிகளாரின் ஒப்பற்ற கால் எலும்பைக் காட்டும்படங்களை எடுத்துப் பார்த்து ஒடிந்த கூறானது கூடுகின்றதை யறிந்து களங்கம் இல்லாத மகிழ்ச்சி அடைபவர் களானார்கள். (6)

''இன்னும் பதினைந்து நாட்களில் கால் புண் ஆறிவிடும். அதுவரை நலம் பொருந்திய மருத்துவமனையினின்றும் போகக் கூடாது'' என்ற உரையானது பொன்னிறமான மயிலை ஊர்தியாக வுடைய முருகப் பெருமானிடத்திலிருந்து, அப்பெருமான் புகழையே பாடும் திருவாயுடைய அடிகளாரின் செவிகளும் உள்ளமும் குளிரும்படி வெளிப்பட்டது. (7)

அம் மருத்துவமனையில் உயர் பணிபுரியும் ஓர் ஆங்கிலப் பெண்மணி சிவந்த மாணிக்கம் போன்ற திருமேனியுடைய செவ்வேளின் திருவடிகளைச் சிந்தை செய்யும் **பாம்பன் அடிகளார்** பால் சென்று மக்கள் எல்லாரும் விரும்பி உண்ணும் உப்பை நீக்கிவிட்ட உமதுகால் கூடியதும், உம் வாழ்நாள் நீண்டிருப்பதும் பெரிதும் வியப்பே என்று அன்போடு கூறினாள். (8)

நிலத்தின் வலியது நீர், நீரின் வலியது தீ, தீயின் வலியது காற்று, காற்றின் வலியது விண். இந்த விண்ணை விட வலிய ஒரு பூதம் கிடையாது என்று எண்ணுவாரை யொத்துச் செவ்வேளினும் மேம்பட்டதாக எண்ணும்படியாக ஒரு தெய்வமும் இல்லை. இருப்பதாயினும் அதை நான் விரும்பேன் என்னும் தெளிவும் சிறப்பும் உடைய துறவியாகிய **பாம்பன் அடிகளார்** எனது கால் முரிவு செம்மையடைய மருத்துவம் செய்தவர்களும் உதவி செய்தவர்களும் சிறப்புமிக வாழ்வார்களாக என்று திருவருளை வாழ்த்தி நின்றார். (9)

திருப்புகழ் அருளிய அருணகிரிநாதரின் ஒப்பற்ற தலைவனான முருகன்மீது காதல்கொண்ட தலைவியே! மருத்துவமனை யினின்றும் நீங்கிய அடிகளார் (ஒரு வண்டியில் சென்று) புதுப் பாக்கத்தில் வாழும் நல்லவராகிய குழந்தைவேல் முதலியாருடைய புதுப்பிக்கப் பட்டிருந்த வீட்டில் தங்கியிருந்து (ஆண்டு வெப்பம் மிக்குறல் கண்டு) சென்னை நம்புலையர் தெருவில் க.சகநாத முதலியாருக்கு உரிய 43-ஆம் எண்ணுள்ள வீட்டின் மேல் மாடியில் தங்கிச் சில நாளில் நடைகொள்ள ஆரம்பித்தார். புகழத் தக்க சென்னையில் வாழும் அன்பர்களும் மற்ற ஊர்களிலுள்ள அன்பர்களும் வந்து கண்டு மகிழ்ச்சி எய்தினார்கள். (10)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்.

(ஏழாம்பத்து)

கலிவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

முதியவயித் தியநாதன் றெருவின் மூப்பாய்
வதியுமயிற் குகனருள்கொள் வாழ்க்கை யாளர்
கதியுணரக் குமாரகுரு தாசன் கால்போற்
புதியசுலிற் புரிந்தயிலன் றளிபுக் கீந்தார். 1

ஈந்தார்க ளபிடேகித் தாரெம் மீசா
சேந்தாசெய் தனமியன்ற செயலென் றேத்திப்
போந்தார்க டுறவியுறும் புடையன் னோனை
மாந்தார்வ வமுதுண்பா ரெனவந் தித்தார். 2

விண்வாழ்வின் முகத்தர்தொழும் வேல்வே ணாடி
மண்வாழ்வெள் குநர்க்குதவல் வாளா போமோ
கண்வாள்கள் வசிபடுத்துங் கபோலச் சாணை
எண்வாள்பல் கிரண்டுடையெம் மிறைவி யேயோ. 3

1. 'புதியசுல்' – என்னுந் தொடரிலே சுல் = வெள்ளி.

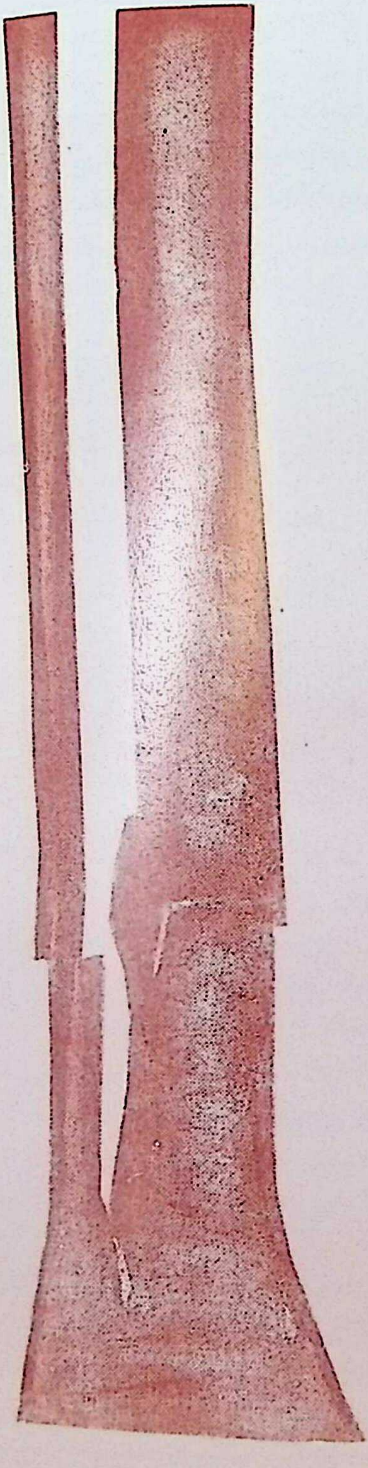

கால் குணமான தோற்றம்

முன்காலை யுதைத்தவன்கான் முளையாய் நின்றாய்
பின்காலை யடுத்தவரைப் பெரிதுங் காத்தாய்
என்காலை யினிதளித்தா யினியெஞ் ஞான்றும்
நின்காலை யெனக்களியென் றானந் நீத்தோன். 4

உலகநடைப் புகழ்விழைந்தே யுலகைக் கூட்டல்
கலகநடைத் தெனவவருட் கலவான் கொன்னில்
விலகுநடைக் குணனம்பார் விரும்பா னேயவ்
வலகுநடைக் களத்தயிலோச் சமலன் றாசன். 5

ஆரிருக்கு மாரபிரா னருள்செம் பொற்சேய்
பேரிருக்கும் யாப்பிவறல் பிறங்கத் தாசன்
சீரிருக்கு நாரிற்சொன் மலர்கள் சேர்த்தி
ஏரிருக்கு மாதொடுத்தீ யியல்பு முள்ளோன். 6

உள்ளத்தன் பூறுமவ னுளப்பூ வாயாம்
வள்ளத்திற் சேய்மதுவுண் டதையுண் மாந்தா
தெள்ளத்தன் னேரகத்தெண் ணுயிரா மீயிவ்
வெள்ளத்தென் மேதினிமீ திருக்குங் கொல்லோ. 7

நீலகண்ட சிவன்மகனீ ணீல கண்டம்
மேலகண்ட னெனவருவா னவற்கு மேலோர்
காலகண்ட நிலனென்னுங் கருத்தார் தாசன்
பாலகண்ட வுணர்வில்லார் பகைகொண் டாரால். 8

இதப்பகைவெண் பொடிதிமிர்வார்க் கினைவே பூக்க
மதப்பகைமற் றனைவர்க்கு மமரே பூக்கச்
சிதப்பகைவன் மலம்போழள் ளயிலன் றீமை
விதப்பகைசெய் யவன்றாசன் மிளிர்ந்தான் மன்னோ. 9

6. 'பிறங்கத்தாசன்' என்றதைப் பிறங்கு + அத்தாசன் எனப் பிரித்துக்கொள்க. நார் என்பது, நாரினையும், அன்பினையு முணர்த்திநிற்றல் காண்க.
9. செய்யவன் = செவ்வேள்.

எள்ளிரவ ரறியாச்சொல் லியம்பின் போனுள்
கொள்ளிரவி விழையொருவன் குணஞ்சொன் னேனென்
றுள்ளிரவு கடிசகிதா னுரைத்தாள் கேட்ட
நள்ளிரவு வதிகுழலு நயந்துட் கொண்டாள். 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 21ந் தேதி சனிவாரம்.

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்

(ஏழாம்பத்து).

பழமைமிக்க வைத்தியநாத முதலி தெருவில் வாழ்பவரும் வேலேந்திய குகப் பரமனின் திருவருள் குடி கொண்ட வாழ்க்கை நெறியாளருமான (**பங்காரு அம்மாள்** என்னும் இயற் பெயருடைய) **குமரானந்தம்** என்னும் பெயருடைய மூதாட்டி திருவருள் திறம் உணர்ந்த **பாம்பன் குமரகுருதாச அடிகளார்** கால் போல ஒன்று புதிய வெள்ளியால் செய்து கந்தகோட்டம் அடைந்து முருகப் பெருமானுக்குக் காணிக்கையாக அளித்தார். (1)

அவ்வாறு அளித்த பிறகு எம்பெருமானைத் திருமுழுக் காட்டினார். எம் ஈசா! சேந்தா! எம்மால் இயன்ற அளவு செய்தோம் (ஏற்றருள்க) என்று தொழுது பிறகு **பாம்பன் அடிகளார்** தங்கியுள்ள இருக்கையை அடைந்து அமுதம் உண்பார் போன்று ஆர்வத்துடன் அடிகளாரை வழிபட்டார்கள். (2)

தெய்வலோக வாழ்வில் நாட்டம் கொண்ட தேவர்கள் தொழும் வேற்படை யுடைய செவ்வேட்பரமனை நாடி இவ்வுலக வாழ்வை இகழும் பெரியோர்களுக்கு உதவி புரிதல் வீண் போமோ? கண் ஆகிய கத்திகளைத் தீட்டும் சாணை என மதிக்கும்படி ஒளி நிரம்பிய இரு கன்னங்கள் உடைய தலைவியே! நீயே கூறு. (3)

முன்பு காலனை உதைத்தவன் மகனாக நிலை பெற்றாய். அடுத்து நின்காலைப் புகல் என்று அடுத்தவரை நன்கு காத்தருளினாய். முரிவுண்ட என் காலையும் நலமடைய

10. சொல் = புகழ் = திருப்புகழ்.

அருளினாய். இனி எப்போதும் உன் திருவடி மலரை எனக்கு அளித் தருள்வாயாக என்று அப்**பாம்பன் அடிகளார்** இறைவனை வழுத்தினார். (4)

பேய்கள் நடமாடும் போர்க்களத்திலே சூரன் அழியுமாறு வேல் தொட்ட அமலனான சேய்ப் பரமனின் அடியவராகிய **பாம்பன் அடிகளார்** உலக ஒழுக்கத்தால் உண்டாகும் புகழை விரும்பி மக்கட் கூட்டம் சேர்த்தல் உலக வேட்கையை உண்டாக்கும்; தீய பண்புகள் கலகம் செய்ய வழிகோலும் என்று உலக மக்களோடு கலந்திராது தனித்திருப்பவர். அவ்வாறு விலகி ஒழுகும் தன்னை நம்பாதவர்களையும் விரும்பாதவர். (5)

ஆத்தியாகிய கண்ணியினை அணிந்த சிவபெருமான் திருவருளால் தோன்றிய பொன் போன்ற செம்மேனி யுடைய சேய்ப் பெருமான் திருப்பெயர் விளங்கும் திருப்பாக்களையருளும் பெருமை வாய்ந்த **குமரகுருதாச முனிவர்** சிறப்பு தங்கிய அன்பாகிய நாரிலே சொல்லாகிய மலர்களைத் தொடுத்து அழகு விளங்குமாறு சொன்மாலைகளை இறைவன் திருவடிக்கு உரிமை செய்யும் இயல்பும் உடையவர் ஆவார். (6)

அன்பூறும் உள்ளம் உடைய **பாம்பன் அடிகளார்** உள்ளத் தாமரையில் முருகப்பிரானது புகழாகிய தேன் வழியவுள்ளது. தமது வாயாகிய கிண்ணத்தில் அதை எடுத்துப் பருகாது இகழவேண்டும் என்று தமது நேர்மை குடி கொண்ட மனத்தில் எண்ணுகின்ற உயிர்களாகிய தேனீக்களும் கடல் சூழ்ந்த இத் தென்னாட்டில் இருக்குமோ? (7)

கரியமிடறுடைய சிவபெருமானின் திருமகனாகிய முருகன் நீண்ட நீலக்கழுத்துடைய மயிலின்மீது யாண்டும் நிறைந்த முழு முதல்வன் யானே என்றுணர்த்தி விளங்குவான். அவனுக்கு மேலே காலனைக் கடியும் திருவுடைத் தெய்வம் இல்லை (காலத் தெய்வம் இவன் ஆணைப்படியே தொழில் புரியும்) என்னும் கருத்து நிறைந்த **பாம்பன் அடிகளாருழை** நிறையறிவு இல்லாத சிலர் பகையுணர்ச்சி கொண்டொழுகினார்கள். (8)

திருநீறு அணியும் திருவுடையார் தமது நலத்தைத் தாமே பகைத்தல் வருத்தத்தை விளைக்கும் என்பதற்கும் சமயத்தின்மீது காழ்ப்புணர்ச்சி கொள்ளுதல் போரை விளைக்கும் என்பதற்கும்

சான்றாக அறிவுப் பகையாகிய கொடிய மலத்தைப் பிளக்கும் கூ ரிய வேற்படையையுடையவனும் தீமைத் தொகுதியை வாட்டுபவனுமான செவ்வேளின் அடியவராகிய **பாம்பன் அடிகளார்** விளங்கியிருந்தார். (9)

இகழத்தக்க மடமையோர் அறியாத அரிய திருப்புகழை அருளும் இன்பக் கடலாகிய அருணகிரிநாதர் திருவுள்ளத்தில் குடி கொண்ட முருகனாகிய ஞாயிற்றை விரும்பும் **பாம்பன் அடிகளாரின்** பண்புகளைக் கூறிவந்தேன் என்று உள்ளத்தே அறியாமை என்னும் இருளைக்கடி யும் தோழி கூறினாள். அவள் கூறியவற்றை நள்ளிரவு வந்து தங்கியதோ என்று சொல்லும் கரிய நிறம் வாய்ந்த கூந்தலை யுடைய தலைவியும் செவிகுளிரக் கேட்டு அவற்றை விரும்பித் தன் உள்ளத்தில் இருத்திக் கொண்டாள். (10)

6. திருக்கடாவிடை.

அசோகசாலவாசம்.

(எட்டாம்பத்து)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அட்டோத்தர சதாக்கரம்.

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானன.

தேள்வருடு மாசினியி லேதினமு மேதிகழ்தி
வாகரம டாரியையுண் மாமணி
கோள்வருட னூறுகதி ரார்பவள மீழமணி
கோவைபுரி மாலைவெயில் காலவே
நாள்வருடு தேனலர்கொள் கோதைமணம் வீசவவிர்
நாகமணி யார்குழையி னாலணி
தோள்வருடி யாடமணி மேகலையு நூபுரமொ
டேசிறிய சூழ்மணியு மாலவே. 1

1. **உண்** = வினைத்தொகை. **உண்டல்** = நுகர்தல் எனப்படுமாற்றானே இங்கே 'விழுங்கல்' என்பது பொருள். *திவாகர மடாரி* = இளஞ் சூரியகிரணம். *மாமணி* = மாணிக்கம், *மணி* = முத்து.

ஏருடைய மூரலொளி யேசிறிது லாவமுக
வேசறுசு தாகரனி லேயிள
நீருடைய சூதகிச மேனியெழில் வீசமின
னேரிடைகு லாவவன மேயெனச்
சீருடைய வோர்நடைகொள் கோமகனன் மாதவிசி
காதுபடர் காவணம தேகியே
நாருடைய மானசமொ டேகுமர நாதனரு
ணாடிவழி பாடதுசெய் தாளரோ. 2

தானதன தத்தனன தானதன தத்தனன
தானதன தத்தனன தானன.

மாசறு கருத்தினுயர் தோழியைய ழைத்தெழில்வி
மானமணை நற்படுக ராடலுங்
காசுபசு மற்றையவை யீதலுமி யற்றலெல்வை
காணவென வெற்றிவடி வேலன்மேல்
ஆசைகொளன் மிக்குறலின் மேவுபெரு வெப்பொழியு
மாறுகுளிர் குட்டநனி யாடலும்
ஏசினையெ ருக்குபர வாசையதி டர்ப்படலி
லாதொலைப லிக்கவவை யீதலும். 3

ஆமெனவு ரைத்தனள்கு கேசனுயர் பத்தியினி
தார்சகிகு ரத்திநிமிர் கேசமே
ஏமநிற முற்றசடை யாதல் வெணி றத்ததிரு
வேமமெழி லக்கவட மேனிசார்
நேமநிலை செப்புகென வோதிறைவி ருப்பினெய்த
டாவிமலர் வைத்தல்கள பாதியாந்
தேமிடன கைப்பிரிய மோயினவை யொட்டுமென
வேசகிதெ ரித்தளிப ராவினாள். 4

2. சூதகிசம் = மாந்தளிர். மாதவி = வசந்தகால மல்லிகை, காவணம் = பந்தல்.
4. நெய்தடாவல் = எண்ணெய் தடவுதல். பரவல் = புகழ்தல், வணங்கல், சொல்லுதல், பரவுதலென்னும் பலபொருளொரு சொல்.

தானதன தந்தனன தானதன தந்தனன
தானதன தந்தனன தானன.

நாண்மலர்க டம்புமிலை யீசனைவி ரும்புதலை
நாரியினு மென்செவியு ணாடுமா
கேண்மலியி ணங்கிபுக லாயெனந வின்றவிறை
கேழதுபி றங்குபெய ரேநவில்
மாண்மலிவு யர்ந்தவருண் மோனமவ னம்பினுசு
வாசமிகல் விஞ்சுபொழு தோடறீர்
கோண்மலிவி னெஞ்சணைபி ராணனுள டங்குநிலை
கோதில்கன கும்பகம தாகுமே. 5

வேதரச கந்தனெனும் வேண்மிசைவி ழுந்தமனம்
வேறெதுநி னைந்தலையு மோசொலாய்
பாதரச சஞ்சலம தாயுழலு நெஞ்சமங
னேதருட ரும்பரம னேயஙன்
போதரச வின்பமருள் வானதுசி றந்தபரி
பூரணச மஞ்சொல்கதி யாமிதை
மாதரசி நன்குணர்தி கூறியவை யன்புவழி
யாமெனவி ணங்கிசொலி னாளரோ. 6

ஆடகந றுந்தொழில்கள் சால்கடக வங்கையல
ராருமுறை கும்பிடுந ளாயருள்
நாடகவெ னெஞ்சிலுள நாயகசி கண்டியிவர்
நாதவயி றங்குகர நான்மறை
பாடகில வின்பிறைவ சேவடிவி ரும்புபவர்
பாடுணர்பெ ருங்கருணை யாயுனைத்
தேடகமெ னன்பிலுறு மாறருள்பு ரிந்தபடி
சேரவரு ளென்றிறைவி பாடினாள். 7

5. அவன் நம்பின் = அவனாசையினால், உசுவாசம் மிகல் = சுவாசம் விடுகை அதிகப்படல். இது, பெருமுச்சென்னப்படும். "நெஞ்சணை பிராணனுள் அடங்குநிலை" – இது, மூர்ச்சை யென்னப்படும்.

ஆகநடு விஞ்சிதய தாமரையு மந்தண்முக
தாமரையு நன்குமலர் வாய்நறுந்
தேகவெழில் பொங்கியொளி மேயவவண் முன்றுணைவி
சேடியர்க ணம்பலவு மேயழைத்
தோகையொடு கொண்டதெனை யேயெனுளி ருந்ததுவு
மோவினசை நின்றுளது மாறெழுத்
தாகவொளிர் விஞ்சைநவி றாசனெதிர் வந்ததுவு
மானபொரு ளென்றுசொலி னாளரோ. 8

தந்தனன தானதன தந்தனன தானதன
தந்தனன தானதன தானன.

இந்தவித மோதவளெ னெஞ்சினுழை மேயதுய
ரின்றொழிவ தாயதத னாலுடல்
வந்துவறி தாகவிலை கொண்டவிடன் மாசறவ
யங்கிடும சோகவன மாரிதே
இந்தவிட னான்விடுவ தெந்தவண மேர்நகரை
யுந்திதிசெய் வேனிவணி லாவிமேல்
எந்தவிட னான்வதியி னுங்களியு ளேனெனவி
யம்பியணி யாடைகொடை யாடினாள். 9

மந்திரிகண் மாதொழிலில் விஞ்சிகுளை நீகளிம
லிந்துநனி வாழியவ றாவளி
உந்துமன வேனையரு முய்ந்திடுக வேயெனவ
ளொண்சரணை யூனமறு பூசனை
சிந்தையுற வேபணிம கிழ்ந்தருணை மாமுனிசி
றந்ததமிழ் நாடுகும ரேசுரன்
அந்தமில்வி பூதியரு ளென்பதுப ராவினர
ரும்பெரிய தோழியுமெ லாருமே. 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் மார்கழி மாதம் 3ந்தேதி புதவாரம்

6. திருக்கடாவிடை

அசோகசாலவாசம்.

(எட்டாம் பத்து)

எட்டுத் திக்குகளையும் தழுவும் வானத்திலே நாள்தோறும் விளங்கும் இளஞாயிற்றின் கதிர்களைத் தன் ஒளியால் மழுங்கச் செய்யும் பெருமையுடைய மாணிக்கங்களும் வலிமை மிக்க இருளை அழிக்கும் ஒளி நிறைந்த பவளங்களும் பொன்னிலே அழகிய கோவையாக அமைக்கப்பட்ட மாலையானது ஒளி வீசவும், தேன் பிலிற்றும் அன்று அலர்ந்த மலர்கள் தொடுக்கப் பட்ட மாலையானது மணம் வீசவும், காதுகளில் அணிந்துள்ள நாகமணி பதிக்கப்பட்ட குழைகள் இரண்டு அழகிய தோள் களையும் தடவி ஆடவும், மணிகளால் அமைக்கப்பட்ட மேகலையும் நூபுரமும் சிறிய மணிகளும் இனிமையாக ஒலி செய்யவும். (1)

களங்கமில்லாத திங்களையொத்த முகத்திலே அழகிய புன்சிரிப்பு சிறிது ஒளி செய்யவும், இள மாந்தளிர்மேனி அழகு செய்யவும், மின்னலையொத்த இடை விளங்கவும், அன்னமே என்று சொல்லும்படி சிறப்புடைய ஒப்பற்ற நடைபயிலும் தலைவி நலம் வாய்ந்த இளவேனிற்கால மல்லிகை சிக்குண்ணாது படர்ந்துள்ள பந்தலின்பால் சென்று அன்புடைய உள்ளத்தோடு குமரநாதன் திருவருளை நாடி எண்ணி வழிபாடு ஆற்றினாள். (2)

குற்றமற்ற உள்ளங்கொண்டு உயர்ந்த தன் தோழியை அழைத்து அழகிய விமானம் அணைந்த நல்ல குளத்திலே நீராடுதலும், காசு, பசு முதலியவற்றை வழங்குதலும் என்ன பயனைக் காண்பதற்கு என்று தலைவி வினவியிடலும் வெற்றி தங்கும் வடிவேலைப் பிடித்துள்ள பெருமான் மேல் கொண்ட காதல் மிகுதியாவதால் உண்டாகும் உடல் வெப்பம் நீங்குமாறு குளத்தில் உள்ள குளிர்ந்த நீராடுதலும், பழிப்பையழிக்கும் இறை வேட்கையானது ஓர் இடர்ப்பாடும் வந்து இடையறாது விரைவில் கை கூடுதற்கு காசு, பசு முதலியவற்றை வழங்குதலும் (3)

ஆகும் என்று குகப்பிரானது பத்தி நன்கு நிரம்பிய தோழி கூறினாள். நீண்ட தலைமயிர் நற்றன்மை கொண்ட சடையாதலும்,

வெண்ணிறமுடைய திருநீறும் அழகிய அக்கமாலையும் உடம்பில் அணிதலும் ஆகிய விதிமுறை கூறுக என்று கேட்டலும் விருப்போடு நெய்யிட்டு மலரணிதல் களபம் முதலிய மணப் பொருள்களைக் கூட்டுதல் நகை விளைக்கும் செயல்களில் விருப்பம் முதலியவை நீங்கினால் அவை தாமே வந்து கூடும் என்று தோழி கூறி முருகனின் திருவருளை வழுத்தினாள். (4)

அன்று மலர்ந்த கடப்பமாலை யணிந்த இறைவனை விழையும் தலைவி தன் தோழியை நோக்கி ''அன்பு மிகுந்த தோழி! என் செவியும் உள்ளமும் அவாவுறுமாறு அவன் புகழை மேலும் கூறு'' என்று கூறுதலும் நான் உரைத்த முருகப்பிரானது புகழ் விளங்குபெயரை ஓதும் மாண்பு நிறைந்து உயர்ந்த திருவருள் கூடிய மோன நிலையில் அவனைப் பற்றுதலால் வெளிப்படும் பெருமூச்சி விஞ்சும் காலத்து உள்ளும் புறமும் ஓடிக் கொண்டிருத்தலைத் தவிர்த்து வேறெதனையும் தன்னுள் ஏற்றுக் கொள்ளாத மனத்தைச் சார்ந்து உயிர்க் காற்றானது தானாக உள்ளடங்குகின்ற நிலை எனப் பட்டதே குற்றமற்றுயர்ந்த கும்பகம் எனப்படும். (5)

பெண்ணரசியே! மறைகளின் உட்பொருளாகிய கந்தன் எனும் செவ்வேள் மீது சென்ற மனம் எதனையும் நினைந்து அலையுமா? சொல். பாதரசம் போல ஓரிடத்திலும் நிலையாது சஞ்சலங் கொளும் மனம் கந்தனைப் பற்றிய பிறகு இராதே. இந்நிலையில் உயிர்கட்கு அருள் தரும் முருகனே விளங்கி அறிவை அறிவா லறிவது பொருள், என்றபடி நிகழும் இன்பத்தையும் அருள்வான். சிறந்ததாயும் முற்றுப் பெற்ற தாயும் உள்ள சிவசமம் என்று சொல்கின்ற நிலையே இது. நான் இதுகாறும் கூறியவை அன்புவழி நிகழும் அருள் திறம் என்பதை நன்குணர்வாயாக என்று தோழி கூறினாள். (6)

பொன்னில் நறிய வேலைப்பாடுகள் மிக்க கடகமணிந்த அழகிய கைகள் ஒன்றோடொன்று பொருந்திடக்கூப்பி வழிபடுபவளாகிய தலைவி அருள் நாடகம் இயற்றும் தெய்வமே! என் உள்ளம் குடிகொண்ட தலைவா! மயிலேறும் பெருமானே! வேல் கொண்ட கையனே! நான்மறைகளும் புகழும் எங்கும் நிறைபொருளே! பேரின்பம் வழங்கும் இறைவனே! திருவடி விழைபவர்கள் திறம் உணரும் பேரருள் உடைய வனே! உன்னைத்

தேடும் உள்ளம் அன்பின் வழிபற்றும் நெறியினை யருளினா யன்றோ! அப்படியே உன் திருவடியை நான் அடையவும் அருள்புரிவாயாக என்று பாடினாள். (7)

உடம்பின் நடுவில் ஓங்கும் உள்ளத் தாமரையும் அழகிய குளிர்ந்த முகத் தாமரையும் நன்கு மலர்ந்தும் நறிய மேனி அழகு பொங்கி ஒளி செய்து நின்ற அத் தலைவி தோழியரில் தலைவி யாயிருப்பவளையும் ஏனைய தோழிகளையும் கூவி அழைத்து என் உள்ளத்தே குடி கொண்டதும், இடையறாத அன்புக்குக் கட்டுப்படு வதும், ஆறெழுத்தாக விளங்கும் அவனது மந்திரத்தை ஓதிய பாம்பன் குமரகுருதாச அடிகளார் முன் வெளிப்பட்டுக் காட்சி அருளியதும் ஆன முருகப் பெருமானே என்னை முழுதும் இன்போடு ஏற்றுக் கொண்டனன் என்று கூறினாள். (8)

இங்ஙனம் கூறிய தலைவி என் நெஞ்சில் பற்றியிருந்த துயர் இன்று ஒழிவதாயிற்று. அதனால் நான் எடுத்த பிறவி வீண் போகவில்லை. குற்றமற்ற இந்த அசோக மரப் பொழிலே இறைவன் என்னை ஆட்கொண்ட இடம் ஆயது. இந்த இடத்தை நான் எவ்வண்ணம் பிரிவேன். இங்கே இருந்துகொண்டே அழகிய நகரையும் காப்பேன். மேலும் எவ்விடத்தில் நான் இருப்ப தானாலும் இன்பிலே மூழ்கிக் கிடப்பவளானேன் என்று சொல்லித் தன் பாங்கியருக்கு அணிகலன்களையும் ஆடைகளையும் வழங்கினாள். (9)

''அமைச்சர்களின் பெருமைமிக்க தொழிலில் மேம்பட்ட தோழியே! நீ இன்பம் மலிய நன்கு வாழ்தி! நீங்காத அருளால் உய்க்கப்பட்ட உள்ளம் உடைய மற்றவர்களும் உய்வார்களாக'' என்ற தலைவியின் அழகிய திருவடி மலருக்குக் குற்றமற்ற பூசனையை உள்ளம் ஒன்றிப் புரிந்து மகிழ்வடைந்தபின், திருவருணையில் வந்த பெருமை மிக்க முனிவராகிய அருணகிரிநாதரின் சிறந்த தமிழ்ப் பாடல்களை விரும்பும் இளைய பரமசிவனது எல்லையில்லாத பெருஞ் செல்வமாகத் திகழும் திருவருளைத் தலைமைத் தோழியும் ஏனைய தோழிகளும் தொழுது போற்றினார்கள். (10)

அசோகசாலவாச முற்றிற்று

கடாவிடைக்காண்ட முற்றிற்று.

நான்காவது

வேட்கைக் காண்டம்.

1. வேற்குழவி வேட்கை.

கலிநிலைத்துறை. (இசை)

பதினே ழொன்றும்விழை செய்ய பாத மோலிடநன்
மதிபோன் மாமைமுக மண்ட லம்ப குக்கநகுங்
கதியே வேற்குழவீ நின்னைக் காத லாற்றழுவ
நிதியே வாராயோ கைக ணீளு கின்றனவே. 1

சீவி முடித்தசிகை செம்பொற் சுட்டி நன்குழைகள்
மேவு முறுப்புநிழல் செய்ய வாடும் வேற்குழவீ
ஏவல் கொடுத்தருள வெண்ணி யென்முன் வாராயோ
கூவை வெறுத்தகண்க ளிச்சை கொள்ளு கின்றனவே. 2

பாவே றுஞ்சவையர் மெச்சிப் பாடும் வேற்குழவீ
சேவே றுன்பவளத் தெய்வ வாயை யேதிறந்து
தூவே றின்கரைக ளிங்குச் சொல்ல வாராயோ
கோவே யென்செவிக ளிச்சை கொள்ளு கின்றனவே. 3

பொன்னார் கண்டசர நன்கு பூண்ட தங்கவொளிக்
கொன்னார் வேற்குழவீ நல்ல கொவ்வை நின்னிதழை
என்னார் வந்தீர விங்கு நல்க வாராயோ
உன்னா ருண்ணிலையும் வாயு மூறு கின்றனவே. 4

எண்ணே றும்பலயி லென்ற வேல்பி டித்தசையுங்
கண்ணே செங்குழவீ யென்றன் கண்க ணாடழகே
தண்ணே றும்வதன முத்தந் தாரா யோபிறிது
நண்ணா வென்னுளந்தா னின்னை நாடு கின்றதரோ. 5

1. *பதினேழொன்றும் = பதினெண்கணமும். விவரம் – 223-ஆம் பக்கத்திற் காணலாம். மாமை = அழகு. பகுத்தல் = ஈதல். நகுதல் = ஒளிவிடுதல்.*

முத்தே மாமணியே முல்லை வெட்சி நன்கடம்பு
வைத்தா ரம்புனைந்தென் முன்னர் வாரா யோவுழலுஞ்
சித்தார் வேற்குழவீ யுச்சி செவ்வன் மோந்துகொள்ள
வித்தே யென்மூக்கி னிச்சை மீறு கின்றதரோ. 6

ஐயார் நல்லரையிற் பொன்வ டங்க ளாடவுழல்
வையார் வேற்குழவீ யிங்கு வாரா யோகால்கள்
மையார் கண்மலர்க ளின்பு மல்க மோந்துகொள்ள
மெய்யா யென்மூக்கி னிச்சை மீறு கின்றதரோ. 7

பொன்போன் மேனியிலே நல்ல பூம ணங்கமழும்
இன்பே வேற்குழவீ யிங்கு வாரா யோவிரியா
அன்பார் புன்முறுவல் செய்யு மார்விற் பல்லழகென்
துன்பீ ரம்பெனவெ னெஞ்சந் துள்ளு கின்றதரோ. 8

கள்ளார் செங்கரும்பே கண்டு தேனே யின்னமுதுண்
கிள்ளாய் வேற்குழவீ யன்பர் கேளே மாதுமையாள்
பிள்ளாய் கண்ணியொன்று நல்ல பெட்பி னான்றருவேன்
தள்ளா தேகொளற்கென் முன்னர் வாரா யோதகையே. 9

மாண்பார் சந்தமுனி இன்ப வாழ்வே நின்னெழிலைக்
காண்பார் வேறழகு மிங்குக் காண்பார் கொல்லோநான்
ஊண்பா டஞ்சியுனை நன்கு காண்பா னின்றுவந்தேன்
வீண்போ காதபடி யிங்ஙன் வாராய் வேற்குழவீ. 10

துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம் 11ந்தேதி ஆதித்தவாரம்.

இத்திருப்பத்து, காலை மாலை பூசிக்கப்பட்டுப் பத்திபிறங்கப் பாடப்படுமாயிற் புத்திரதோடம் நிவர்த்தியாம்; சந்ததி விருத்தியாம்.

1. வேற்குழவி வேட்கை.

தேவர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாய வாசியர், போக பூமியர் எனப்படும் பதினெட்டுக் கணங்களும் போற்றுகின்ற சேவடி(யில் உள்ள தண்டை, கிண்கிணி முதலியவை) ஒலித்திடக் களங்கமற்ற

நிலவை ஒத்த நின் அழகிய முகமண்டலம் ஒளி செய்யும்படி புன்முறுவல் செய்யும் (உயிர்களுக்குப்) புகலிடமாய் உள்ளவனே! வேல் ஏந்திய குழந்தைத் திருமேனி கொண்டவனே! என் செல்வமே! உன்னைக் காதலோடு தழுவிக் கொள்ள என் கைகள் நீளுகின்றனவே. நீ வந்தருளாயா? (1)

சீவி முடித்த தலையில் செம்பொன்னாலான சுட்டியும், காதுகளில் நல்ல குண்டலங்களும் ஒளி செய்ய விளையாடும் வேற்குழவீ! உலகத்தைக் காண வெறுக்கும் என் கண்கள் உன்னைக் காண இச்சை கொள்ளுகின்றனவே! என்னைப் பணிகொள்ள எண்ணி என் முன் வந்தருளாயா? (2)

பாவலர் மெச்சிப் பாடும் வேற்குழவீ! மிகச் சிவந்த உனது பவளம் போன்ற தெய்வத் திருவாயைத் திறந்து தூய இனிய மொழிகளைக் கூறுதற்கு இங்கு வந்தருளாயா? என் இறைவனே! உன் மொழிகளைக் கேட்பதற்கு என் செவிகள் இச்சை கொள்ளுகின்றனவே. (3)

பொன்னாலாகிய கண்டசரத்தை நன்கு அணிந்து பொன் ஒளி செய்யும் பெருமையுடைய வேற்குழவீ! உன்னை எண்ணுகின்ற உள்ளமும் வாயும் ஊறுகின்றனவே! என் ஆர்வம் தீரும்படி நல்ல கொவ்வைக்கனி போன்ற நினது வாயிதழை எனக்குத் தருதற்கு இங்கு வந்தருளாயா? (4)

எண்ணுதற்கு அரிய வன்மையுடைய கூரிய வேலைப் பிடித்துக் கொண்டு வரும் கண்ணே! சிவந்த குழந்தைத் திருமேனியனே! எனது கண்கள் நாடும் அழகனே! வேறு எதையும் நாடாத என் உள்ளம் உன்னை நாடுகின்றதே. இனிமை நிரம்பிய உன் திருவாயால் எனக்கு முத்தம் தந்தருளாயா? (5)

முத்தே! மாணிக்கமே! திருவிளையாடல் செய்யும் ஞான மேனிய னாகிய வேற்குழவீ! யாவற்றுக்கும் மூலமானவனே! நினது உச்சியை நன்கு மோந்து கொள்ள என் மூக்கின் இச்சை மிகுகின்றதே! முல்லை, வெட்சி, நல்ல கடம்ப மலர்களைத் தொடுத்த மாலையணிந்து என் முன்பு வந்தருளாயா? (6)

அழகு நிரம்பிய நல்ல இடையில் பொன் வடங்கள் ஆடும்படி விளையாடும் கூரிய வேலையுடைய குழவீ! நினது கால்களையும்

மையிட்ட கண்களையும் இன்பம் பெருகும்படி மோந்து கொள்ள என் மூக்கின் இச்சை மெய்யாய்ப் பெருகுகின்றது. நீ இங்கு வந்தருளாயா? (7)

பொன் போன்ற நினது திருமேனியிலே நல்ல மலர் மணம் கமழும் இன்பனே! வேற்குழவீ! நீங்காத அன்பு விளங்கும் புன்முறுவல் செய்கின்ற விருப்பத்தால் தோன்றும் நினது பல்லழகு எனது துன்பத்தை அழிக்கின்ற அம்பாகும் என்று என் நெஞ்சம் கூத்தாடுகின்றது. நீ இங்கு வந்தருளாயா? (8)

இனிமை நிரம்பிய சிறந்த கரும்பே! கற்கண்டே! தேனே! இனிய அமுதத்தை உண்ணும் கிளிப்பிள்ளையே! வேற்குழவீ! அன்பரின் அன்பனே! உமாதேவியின் திருமகனே! நீ அணிவதற்கான நல்ல மாலை ஒன்று நான் அன்போடு தருவேன். அதை மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ள என் முன்பு வந்தருளாயா!(9)

மாண்பு மிகுந்த சந்த முனிவராகிய அருணகிரிநாதரின் இன்ப வாழ்வே! வேற்குழவீ! நினது அழகைக் காணும் பேறுபெற்றோர் இவ்வுலகில் வேறு ஒன்றையும் அழகு என்று காண்பாரோ?' காண மாட்டார். இருவினை நுகர்ச்சிக்கு அஞ்சிய நான் உன்னை நன்கு காண இன்று வந்துள்ளேன். எனது எண்ணம் வீணாகாதபடி இங்கு வந்தருள்வாயாக. (10)

2. வேற்கடவுள் வேட்கை.

பண் - கொல்லி

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்).

அடியொன்றற்குப்பதினெட்டக்கரம்.

சக்க ரங்கதை சங்கம் வாளுயர் சாரங் கந்தரித் தேமணி
மிக்க மேனிவி ளங்கு மாமன்வை குந்த வூர்செய்வி ருந்துண்பான்
செக்கர் மேனியி லேக டம்புசி றக்க வேமிலைந் தாரருண்
மக்க ளோடுசென் றார்கொ லோநனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன்.
1

முந்தை நாடெவ்வ ராற்றம் மேன்மைமு ணங்கு மாறுகண் டோடிய
இந்தி ராதியர்க் கீந்த வாழ்விது நாளெவ் வாறுள தென்றறி
சிந்தை யோடுவி சார மேசெய்யச் சேவ லங்கொடி யாரெனுங்
கந்தர் போயின ரோவிங் கேநனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 2

நாலு மாமறை நாளு மேபுகழ் நஞ்சு லாந்திருக் கந்தரச்
சூல பாணிவி ரும்பு மாறுமுன் சொற்ற வோம்பொரு டன்னையிக்
கால நன்குவி ரித்துக் கூறுவ லென்று மாகயி லாயமே
கோல வேலர்சென் றார்கொ லோநனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 3

கானல் சான்மணி யொன்ப தும்பதித் துள்ள காஞ்சன வுஞ்சலில்
ஏனல் காத்தவ ளானை மாமக ளோடி ருந்தசை யுந்தொழில்
ஊன மின்றிநி கழ்த்து மாறுகந் தாச லந்தனை யுள்கியே
ஞான வேலர்சென் றார்கொ லோநனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 4

மாத லம்பல சாரு மண்டமெ லாஞ்செ லும்பெரு மாண்பினால்
ஏத மொன்றுமி லாத மஞ்ஞைத னிச்சை யானடஞ் செய்யத்தன்
மீது கொண்டெவண் சென்ற தோவடி யேன துள்ளம்வி ரும்புமோர்
காதல் வேற்கரத் தாரை நானனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 5

உள்ளி ருந்தெழு மூச்சு நெஞ்சமு முள்ள டங்குநி லைக்கணே
கொள்ளு நல்லடி நாட்ட யோகிகள் கோதி லாவுளத் தாமரை
நள்ளி டங்களி லேகி டக்கும றாந யப்பினை நாடியே
மள்ளல் வேலர்சென் றார்கொ லோநனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 6

சோம லோகம காகை லாயமொண் சோதி மேருகந் தாசல
நாம மேயம காத லங்களி லெண்ணி லார்நண நேர்ந்தனோர்
சேம மெத்துணைப் பாக வின்பமெ னக்க ணக்கது செய்தொழில்
காமர் வேலவர்க் குற்ற தோநனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 7

சீர்த்த தம்மடி யார்கட் கிங்குமுற் றீவி னைப்பய னாகவே
ஆர்த்த நோய்க ளழிக்கத் தந்திர மந்தி ரச்செய நீர்களை
வார்த்து நன்குசெய் மாம ருந்திடு வேலை மேற்கொண்டு ளார்கொலோ
கூர்த்த வேல்பிடித் தாரை நானனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 8

ஆசை யோடிளஞ் செம்மை சேர்நல மார்ந்த வென்னுட லிற்றழல்
வீசு கின்றதென் செய்கு வேனுளம் வெம்பு கின்றதென் செய்குவேன்
நேச மொல்குற நான டந்தமை யானி கழ்ந்தவொர் கோபமோ
மாசில் வேல்பிடித் தாரை நானனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 9

நாளு மன்புடைத் தோழி யேபுகழ் பாடு நாவல னாரது
கேள றாவித யார விந்தநன் றேற லைக்கிர கித்திடும்
வாள றாதவண் டாகி யுண்டதி லேம யங்கியுள் ளார்கொலோ
கோளில் வேல்பிடித் தாரை நானனி கூவி யும்வரக் கண்டிலேன். 10

துர்மதி வருடம் தைமாதம் 12ந் தேதி புதவாரம்.

2. வேற்கடவுள் வேட்கை.

சுதரிசனம் என்னும் சக்கரம், கௌமோதகி என்னும் கதை, பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கம், நாந்தகம் என்னும் வாள், சாரங்கம் என்னும் உயர்ந்த வில் ஆகிய ஐம்படைகளை ஏந்தி நீலமணியினும் மிக்க நிறமுடைய திருமேனி யுடைய மாமன் ஆகிய திருமால் வைகுந்தம் ஆகிய தனது ஊரிலே செய்யும் விருந்துண்பதற்குச் சிவந்த திருமேனியில் கடம்பமாலை சிறக்கும்படி அணிந்துள்ள வேற்கடவுள் தனது திருவருளுக்கு உரிய மக்களோடு போய் உள்ளாரோ? நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (1)

முற்காலத்தில் சூரபதுமன் முதலிய பகைவரால் தமது மேன்மை ஒழிதலைக் கண்டு அஞ்சி ஓடிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்குத் தாம் (அப்பகைவரை அழித்து) வழங்கியருளிய தேவலோக வாழ்க்கை இக்காலத்தில் எவ்வாறு உள்ளது என்று காணும் எண்ணத்தோடு தேவர்களை நலம் வினவ அழகிய சேவற் கொடியுடைய கந்தக் கடவுள் போய் உள்ளாரோ? நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (2)

பெருமை பொருந்திய நான்கு வேதங்களும் எப்போதும் நீலகண்டன் என்று போற்றுகின்ற சூலமுடையவராகிய சிவபிரான் விரும்பியவாறு முன் கூறிய பிரணவப் பொருளை இப்போது நன்கு விரித்துக் கூறுவாம் என்று மாகயிலா யத்திற்கு அழகிய

வேலவர் போய் உள்ளரோ? நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (3)

வள்ளிப் பிராட்டியும் தேவயானைப் பெருமாட்டியும் உடனிருக்க ஒளிமிக்க கோமேதகம், நீலம், புட்பராகம், பவளம், முத்து, மரகதம், வைரம், வைடூரியம், மாணிக்கம் ஆகிய ஒன்பது மணிகளும் பதித்துள்ள பொன் ஊஞ்சலில் இருந்து ஆடும் செயல் தடையின்றி நிகழக் கந்தகிரியை நாடி ஞான வேலுடைய இறைவர் போய் உள்ளாரோ? நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (4)

பேருலகம் பலவற்றைக் கொண்ட அண்டங்களுக்கு எல்லாம் சென்றுவரும் மாட்சியினால் இளைப்படையாத மயிலானது தனது விருப்பம்போல் நடனம் செய்ய எண்ணி அடியவனின் உள்ளம் விரும்பும் ஒப்பற்ற அன்புடைய வேற்பரமரைத் தன் மீது கொண்டு எங்குச் சென்றதோ? நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (5)

இதயத்திலிருந்து எழும் மூச்சும் மனமும் அவ்விதயத்திலேயே ஒடுங்கும் நிலையில் முருகனது நற்றாள் நாட்டம் கொள்ளும் சிவயோகிகளின் குற்றமற்ற உள்ளத் தாமரைகளின் நடுவிலே கிடக்கும் குறைவற்ற இன்பத்தை விரும்பி வலிய வேற்படை யுடைய பரமர் போய் உள்ளாரோ? நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (6)

சோமலோகம், மாகயிலாயம், ஒளிமிக்க மேருமலை, கந்தகிரி ஆகிய இடங்களில் எண்ணற்ற அடியவர்கள் வந்து சேர நேர்ந்து அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய இன்பத்தின் பங்கு எவ்வளவு என்று கணக்கிடும் தொழில் அழகிய வேற்கடவுளுக்கு நேர்ந்துள்ளதோ? நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (7)

முன்செய்த தீவினையின் பயனாகத் தமது சிறந்த அடியவர்களை இவ் வுல கத்தில் பீடித்துள்ள நோய்கள் ஒழியுமாறு தந்திரம், மந்திரம் என்னும் வெற்றி கொள்ளும் நீர்களைப் பாய்ச்சி நன்றாக ஆக்கப்பட்ட உயர்ந்த மருந்தை இடும் வேலையை அவர் மேற்கொண்டு உள்ளாரோ? கூரிய வேலைப் பிடித்த இறைவரை நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (8)

நான் அவர் மீது கொண்டுள்ள ஆசையால் இளஞ்சிவப்பு நிறமுடைய என் உடம்பில் அனல் வீசுகின்றதே! என்ன செய்வேன்? உள்ளம் புழுங் குகின்றது, என்ன செய்வேன்? அவர் அன்பு குறையும்படி நான் நடந்துகொண்டதனால் அவருக்கு என்மீது ஏற்பட்ட ஒரு கோபமோ? குற்றமற்ற வேலைப்பிடித்த இறைவரை நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (9)

என்மீது எப்போதும் அன்புகொண்ட தோழியே! திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரி நாத முனிவரது அன்பு குறையாத உள்ளத் தாமரையில் உள்ள நல்ல தேனை உண்ணும் புகழ்குறையாத வண்டாகி அதனால் மயங்கியுள்ளாரோ? குற்ற மற்ற வேலைப் பிடித்த இறைவரை நான் நன்கு கூவியும் அவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (10)

3. வேற்குமரர் வேட்கை.

கலிநிலைத்துறை.

அடியொன்றற்குப்பதினைந்தக்கரம்.

அன்புய ரோர்குண நாளும்வ ழாநல னார்தோழீ
துன்புட னானிங னோதுவ கேணனி சோராமல்
வன்புலன் மாழ்குற வேதுயில் போதிருண் மாய்வாகப்
பொன்புரை யோரிலை வேலென்முன் வந்தது பூவோடே. 1

அவ்வொளி வேனனி பற்றிய கையுடை யார்மேனி
செவ்வொளி செய்தது பத்தொரு மூன்றொடு மூன்றாகும்
அவ்வுரு வின்வய தவ்வுரு நின்றெழு மாமோதஞ்
செவ்வனு ரைக்கவொ ணாதுதி மிர்ந்துள தேமாமோ. 2

சந்துக தம்பநன் மான்மத மாதிய சாரேதும்
அந்தவு டம்பிலி லாமையி னம்மண மோர்சால்பாம்
மந்தமி லம்மரு வாயுவென் மேனியி னும்வீசி
இந்தம ணந்தர லாயது வேறெது மெண்ணாய்நீ. 3

ஏன்னறு நாசியு மம்மய மாயதிஃ தென்னேடீ
அன்னவர் புன்னகை கண்டன னவ்வொளி யாஞ்சாயற்
கென்னவில் வேனுவ மைத்திற முள்ளெது மேயாதென்
நன்னகை யும்மதை நாடுதல் கூர்கிற தேதோழீ. 4

செந்துவர் மேனியி லார்முக மாமொரு செம்பூவிற்
சுந்தர மாரிரு செம்மலர் மின்னின தோள்கால்கள்
அந்திரு மாமல ராகவ யங்கின வப்பூந்தேன்
கந்தமொ டுண்ணமு யன்றன வென்னிரு கண்கீதம். 5

ஓரலர் மேலிரு பூமிளிர் செம்மைக ளோவாவந்
நீரரின் வாயிதழ் கொவ்வையின் மின்னிய நேர்காணென்
சீரணை வாயெனு மின்னுரை யங்கிளி செம்மூக்கால்
ஏருட னேயதை யுண்குவ லென்றெழல் கண்டேனே. 6

எவ்வுல கும்விலை கொள்ளவர் காதணி யென்காதார்
செவ்விய பூண்களை யெள்ளிந கைத்தன தெய்வீகச்
செவ்வுரை நாடென கேள்விக டேமொழி யேகேட்பான்
அவ்வுளி நம்பின வேதுமொ ழிந்தில ரன்னாரே. 7

இன்னநி கழ்ச்சியி லேயவர் மேனிக ரந்தார்யான்
அன்னரி ருந்தவி டந்தட வுந்தொழி லாலேகை
கொன்னும்வ ருந்திய லுத்தன வவ்வமை யங்கூறின்
மின்னெழு வைகறை யாமென தன்புடை மென்றோளீ. 8

அவ்வொரு வைகறை யேசதி செய்ததன் னார்போமா
றவ்வியல் பாரெதி ரேதெரி கின்றன ரானாலும்
இவ்விரு கைகடொ டுஞ்செய லென்பதை யேகாணேன்
நவ்விநன் னோக்குடை யாயித னுண்மைசொன் னான்வாழ்வான். 9

உண்டலை யாடையு டுத்தலை யாடலை யுன்னாதென்
மண்டிய சிந்தையன் னார்வச மாயது வந்தார்யார்
திண்டிறன் மேனெறி யார்புகழ் சொற்றவர் தேவாயின்
கண்டவெ லாமுள மீதுவ ரைந்தெழில் காண்பேனே. 10

5. கீதம் = வண்டு.

3. வேற்குமரர் வேட்கை.

அன்பு பெருகும் ஒப்பற்ற பண்பு என்றும் நீங்காத நலம் நிரம்பிய தோழீ! நான் இப்போது துயரத்தோடு கூறுவதை விடாமல் நன்கு கேட்பாயாக. வலிய ஐம்புலன்களும் ஒடுங்குமாறு நான் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது இருளானது அழியும்படி பொன்போன்று ஒளிவீசும் ஓர் அலகுடைய வேற்படையானது அழகாக என்முன் வந்தது. (1)

ஒளிவீசும் அந்த வேலை நன்கு பிடித்த கையுடையவரின் திருமேனி சிவந்த ஒளிவீசியது. அவர் பதினாறு ஆண்டினராக இருந்தார். அவரிடமிருந்து வருகின்ற பெருமணம் இத்தன்மைத்து என்று நன்கு சொல்லமுடியாதபடி பெருகுவதாயிருந்தது. (2)

சந்தனம், கதம்பம், நல்ல கத்தூரி முதலிய மணப் பெருட்கள் எதுவும் அந்த உடம்பில் இல்லாமையால் அந்தமணம் திருமேனியின் இயல்பாகும். குறைதல் இல்லாத அம்மணத்தின் காற்று என் உடம்பிலும் வீசி இப்போது நீ உணர்கின்ற இந்த மணத்தைத் தந்துள்ளது. வேறு ஏதோ என்று நீ எண்ண வேண்டாம். (3)

தோழீ! எனது நறிய மூக்கும் அந்த மண வண்ணமான வியப்பை என்ன வென் று சொல்வேன்! அவரது புன்முறுவலைக் கண்டேன். அதன் ஒளியழகை எப்படிச் சொல்வேன்! அதற்கு எந்த உவமை கூறினாலும் பொருந்தாது. எனது நல்ல புன்னகையும் அதைப் பெரிதும் நாடுகின்றதே. (4)

சிவந்த பவளம் போன்ற திருமேனியுடைய அவர்தம் திருமுகமாகிய ஒப்பற்ற செந்தாமரை மலரில் அழகு நிறைந்த (கண்களாகிய) இரு செந்தாமரை மலர்கள் விளங்கின. அவர் தோள்களும் கால்களும் அழகிய செந்தாமரை மலராகவே இருந்தன. அம் மலரில் உள்ள தேனை எனது இரு கண்களாகிய வண்டுகள் மணத்தோடு உண்ண முயன்றன. (5)

(முகமாகிய) ஒரு பூவின் மேல் (கண்களாகிய) இரண்டு பூக்கள் விளங்கும் அழகு மாறாத அவர் திருவாயின் இதழ்கள் கொவ்வைக் கனிகள் போல இருந்த சிறப்பைக் கண்ட மேன்மையுடைய என் வாயாகிய இனிய மொழிபேசும் அழகிய

கிளியானது தன் சிவந்த மூக்கால் அக்கனிகளை உண்பேன் என்று எழுதலைக் கண்டேன். (6)

எந்த வுலகையும் விலையாகக் கொள்ள வல்ல அவர் காதணிகள் என் காதில் உள்ள சிறந்த நகைகளைக் கண்டு இகழ்ந்து சிரித்தன. இறைவனைப் பற்றிய நன்மொழிகளையே நாடும் எனது செவிகள் அவர்தம் இனிய மொழிகளைக் கேட்பதற்கு விரும்பின. அவரோ ஒன்றுமே பேசவில்லை. (7)

எனது அன்புக்குரியவளான மெல்லிய தோள்களையுடைய தோழீ! இந்த வேளை யிலே அவர் மறைந்துவிட்டார். அவர் இருந்த இடத்தைத் தடவித் தடவி என் கைகள் வருந்தி அலுத்துவிட்டன. இது நிகழ்ந்த நேரம் வைகறைப் பொழுதாகும். (8)

அவர் மறையுமாறு அந்த வைகறைப் பொழுதே சதி செய்துவிட்டது. அவர் என் எதிரே தெரிகின்றார் என்றாலும் இந்த இருகைகளால் அவரைத் தொட முடியவில்லையே. நல்ல மான்போன்ற விழியுடைய தோழீ! நான் உயிர் தரிக்குமாறு இந்நிகழ்ச்சியின் உண்மையைச் சொல்வாயாக. (9)

உணவு உண்டலையோ, நல்ல ஆடை உடுத்தலையோ, விளையாடுதலையோ எண்ணாத என் முழு மனமும் அவர்பால் சென்றுவிட்டது. வந்த அந்த அழகர் யார்? மெய்மைத் திறம் கொண்ட உயர்ந்த நெறி பொருந்திய திருப்புகழை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவரின் கடவுளே வந்தார் என்றால் நான் கண்ட காட்சிகள் எல்லாவற்றையும் எனது உள்ளக் கிழியின் மீது வரைந்து அவற்றின் அழகைக் காண்பேன். (10)

4. செவ்வேள் வேட்கை.

கண்டு மகிழ்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப்பத்தொன்பதக்கரம்.

மானிகர் கண்ணினள் பூமகள் போலும்வ னப்பினள் சேடியரோ
டானல சோகுயர் சோலையி னீழல டைந்தளி சாலுநிழால்
நானின தொண்ணய மேகிர கித்திட நல்லக டம்பினிருந்
தேனணை தோளழ காலெனை யாளொரு சீரிய ரிங்கிலையே. 1

செந்தமிழ் மாமுனி வாழ்மலை நின்றெழு தென்றலெ னும்வளிநீ
தந்திடு சந்தன வாசமு மேயும்வ சந்தமு நானணவிச்
சிந்தைம கிழ்ந்திட நல்லக டம்புசெ றிந்தவிர் தோளுடையார்
வந்திடு மாறறி யேன்வரு வாரெனும் வாய்மைவ ழங்குவையோ. 2

தண்ணிழ றந்துக விந்துள விவ்வடர் தண்டலை நின்றுபல
கண்ணிதி லுண்டெனை வேயெழின் மேவுக லாபம்வ ளாவிநடம்
பண்ணுசி கண்டிக ளேநும பன்னட பந்தியை நான்விழைவான்
எண்ணறு மெண்குண மோடெனை யாண்மயி லேறழ கிங்கிலையே. 3

புன்கனி யுண்பதி லாதுப ராரைபொ ருந்துபல் சாகியெலாம்
இன்கனி யுண்டுவை குஞ்சுகம் விஞ்சியி லங்கும்வ ரிக்குயில்காள்
நன்கனி வாய்நனி கூவுநு மோதையெ னன்செவி தானுகர்வான்
என்கனி வுண்டெனை யாள்குக சம்புவெ னுந்துரை வந்திலரே. 4

வாள்விழி காமரி னாடவிர் கிஞ்சுக வாயுடை யங்கிளிகாள்
நாள்விரி போதளி யுண்டும தர்த்தெழி னன்குற மூசளிகாள்
நீள்பத மின்னிசை தந்திடு நுந்தொழி னேர்மைக ணான்விழைவான்
ஆள்பத நாயக ராகிய செங்குடை யாடலர் வந்திலரே. 5

இந்நறு மாலையின் மல்லிகை முல்லைக ளேயெனை யாள்பவர்முன்
என்னகை மின்னுதல் போலவிழ் நும்மண மென்பதை நானணுகிக்
கொன்னுமு வந்திட வென்னொரு நாயகர் குங்கும மேனியரோம்
என்னுமொ ழிப்பொரு ளோதிய நாவரெ னோடுவ யங்கிலரே. 6

பூரண மாயொளி செய்தெழி லொண்மைபொ ருந்துக லாநிதியே
நீரண வுங்குளிர் தாமரை போலநி கழ்ந்தென தாகமெலாம்
மாரண வங்கியெ னச்சுடு கின்றனை வஞ்சக மாயஞர்செய்
காரணம் வீயவ டுங்குக தேவர்க டம்பெழில் கண்டிலனே. 7

சேலையும் வேலையு மோதிடு கண்மிளிர் சேடிய ரேதரள
ம்ாலைகள் வெந்துதிர் கின்றன வென்னுடன் மல்கழ லானனிநீர்
சோலையி னானஞர் கூர்தலு மிங்குயிர் சோர்தலு மோதியிது
காலையில் வேலிறை யைத்தர னல்லது காரியம் வேறிலையே. 8

நன்மண மிக்கந றுந்தொடை யேயுன யப்பினை யார்விழைவார்
சின்மய சிந்தையர் முன்னுகு ணத்தர்சி கண்டிக டாவிவரும்
பன்மணி நூபுர பாதர்ப ராசனர் பண்ணவர் சூழ்வருவோர்
என்மதி நாயக ரிங்கிலை போயொழி கென்றதை வீசினளே. 9

இவ்வித மேபுரி பத்துமி ரண்டுமி யைந்தபி ராயமுளாள்
செவ்வன ணிந்தக லன்களு நீக்கின டேவருண் மாதவருள்
எவ்வரு மெச்சுதி ருப்புக ழன்சிவ மென்றவிர் கந்தபிரான்
அவ்வுழி வந்தன னன்னவள் கண்டுள மாரம கிழ்ந்தனளே. 10

துர்மதி வருடம் பங்குனி மாதம் 26ந் தேதி சனிவாரம்.

4. செவ்வேள் வேட்கை.

கண்டு மகிழ்தல்.

மானை ஒத்த கண்ணும் திருமகளை ஒத்த அழகும் உடைய தலைவி தன் தோழிகளோடு அசோக மரங்கள் உள்ள உயர்ந்த சோலையின் நிழலில் தங்கி அன்பார்ந்த நிழலே! நீ தரும் நல்ல இன்பத்தை நான் நுகர்தற்கு நல்ல கடம்ப மாலையின் நிறைந்த தேனையுடைய தோளின் அழகால் என்னை ஆட்கொள்ளும் சீரியரான செவ்வேட் பரமர் இங்கு இல்லையே. என்ன செய்வேன் என்றாள். *(1)*

செந்தமிழ் மாமுனிவர் ஆகிய அகத்தியர் வாழும் பொதிய மலையிலிருந்து வரும் தென்றல் காற்றே! நீ தரும் சந்தன மணத்தையும் உடன் பொருந்திய வசந்த காலத்தையும் நான் ஏற்று உள்ளம் மகிழ்தற்கு நல்ல கடம்பு நிறைந்து விளங்கும் தோளுடைய செவ்வேட் பரமர் வரும் வழியை நான் அறிகிலேனே! அவர் வருவார் என்று சொல்லுவாயா? என்று வினவினாள். *(2)*

குளிர்ந்த நிழல் தந்து கவிந்துள்ள அடர்த்தியான இச்சோலையில் இதிலே பல கண்கள் உண்டு என்று கூறுவதுபோல அழகிய தோகையை விரித்து நடனம் செய்யும் மயில்களே! உங்களின் பலவகையான நடனத் திறங்களை நான் விரும்புதற்கு சிந்தனைக்கு அரிய எண்குணங்களோடு என்னை ஆளும் மயிலேறும் அழகர் இங்கு இல்லையே! என்ன செய்வேன் என்றாள். *(3)*

புல்லிய கனிகளை உண்ணாது அடி பருத்த பல மரங்கள் தோறும் இனிய கனிகளை உண்டு மிக்க இன்பமடையும் வரிக்குயில்களே! நல்ல கனிவுடன் நன்குபாடும் உமது இசையை என் செவிகள் கேட்டு இன்புறுதற்கு எனது அன்பை ஏற்று என்னை ஆளும் குகசம்பு என்னும் துரை வந்தாரில்லையே என்றாள். (4)

ஒளியுடைய விழிகள் அன்போடு நாடுமாறு விளங்கும் செவ்வாயை உடைய அழகிய கிளிகளே! அன்று மலர்ந்த பூவின் தேனை யுண்டு களித்து நல்ல அழகாகப் பாடும் வண்டுகளே! நீண்ட நேரமாக இனிய இசையை வழங்கும் உம் செயலின் செவ்வியை நான் விரும்புதற்கு என்னை ஆளும் திருவடியுடைய தலைவரும் சிறந்த குடைக்கூத்து ஆடுபவருமான செவ்வேட்பரமர் வந்திலரே என்றாள். (5)

இந்த நல்ல மாலைப் போதில் என்னை ஆளும் செவ்வேட் பரமர் முன்பு என் புன்னகை விளங்குதல் போல மணம் பரப்பும் மல்லிகை முல்லைகளே! நீர் பரப்பும் மணத்தை நான் ஏற்றுப் பெரிதும் இன்புறுதற்கு எனது ஒப்பற்ற தலைவரும் குங்கும நிறத் திருமேனியரும், பிரணவப் பொருளை ஓதிய திருவாய் உடையவரும் ஆகிய செவ்வேட் பரமர் என்னோடு இருந்திலரே என்றாள். (6)

முழு நிலவாய் ஒளிசெய்து பேரழகு விளங்கவுள்ள சந்திரனே! நீரில் வளரும் தாமரையை வாடச் செய்வது போல நீ என் உடம்பு முழுதும் இறுதியை விளைக்கும் தீயைப் போலச் சுடுகின்றாயே! இப்படி வஞ்சகமாய்த் துன்புறுத்தும் உன் செயல் ஒழியுமாறு செய்யும் குகக்கடவுள் அணிந்து உள்ள கடம்பமாலையின் எழிலைக் காண்கிலேனே என்றாள். (7)

கெண்டை மீனையும் வேலையும் தாக்கும் விழியுடைய சேடியரே! என் உடம்பைப் பற்றி மிகுந்துள்ள ஆசைத்தீயால் நான் அணிந்துள்ள முத்துமாலைகள் வெந்து உதிர்கின்றன. நீங்கள், இந்தச் சோலையில் நான் இருந்து இங்ஙனம் துன்பம் அடைதலையும் இவ்விடத்தில் என் உயிர் சோர்வுறுதலையும் செவ்வேட் பரமரிடம் எடுத்துக் கூறி அவரை இப்போது இங்கு வருமாறு செய்வதே அல்லாமல் வேறு வேலை உங்களுக்கு இல்லை என்றாள். (8)

நல்ல மணம் மிகுந்த நறிய மாலையே! அறிவு நிரம்பிய உள்ளம் உடையவரால் சிந்திக்கப்படும் எண்குண முடையவரும் மயில் மீது ஏறி அதைச் செலுத்துகின்ற பல மணிகளைப் பரல்களாய்க் கொண்ட சிலம்பணிந்த திருவடியுடையவரும், முத்தேவரும், அமரரும் புடைசூழவருபவரும் ஆன அறிவராகிய என் தலைவர் இங்கு இல்லையே! அதனால் உனது அழகு யாருக்கு வேண்டும்? என்முன் இல்லாமல் போய் ஒழிவாயாக என்று அந்த மாலையை வீசி எறிந்தாள். (9)

இவ்விதம் செய்த தலைவி பன்னிரண்டு ஆண்டினள் ஆவாள். அவள் தான் அழகாக அணிந்திருந்த நகைகளையும் கழற்றி விட்டாள். தேவருள்ளும், மாதவருள்ளும் உள்ள எல்லாரும் போற்றுகின்ற திருப்புகழை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவரின் சிவமாய் விளங்கும் கந்தக் கடவுள் அக்காலை அங்கு எழுந்தருளினன். அவனைக் கண்டு தலைவி உளமார மகிழ்ச்சி யடைந்தாள். (10)

5. குமரவேள் வேட்கை.

தன்னெளிமைசாற்றல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

அடியொன்றற்குப்பதினைந்தக்கரம்.

குமர வேள்செவ் வேளென்றே கூறு பேரொ டேபன்னூ
றிமிழு நாம முள்ளாரென் னேர்வி ரும்ப கில்லாரால்
விமல கோல மொல்காத வேரி யிண்டை யேயென்றன்
அமல பாதங் கட்கேநீ யஞ்சு கால மீதன்றே. 1

துரிசில் வேத மாபேழைச் சோம வேம மாய்வேற்கைக்
குரிசி லாயுள் ளாரென்னைக் கூடல் செய்ய கில்லாரால்
கரிசி லாத செம்மாமைக் காந்த ளென்னும் பூவேயென்
அரிவில் செங்கைக் கேநீதா னஞ்சு கால மீதன்றே. 2

பணிகொ ளண்டர் சூர்செற்றார் பாணர் வாழ்த்த வுள்ளார்வான்
மணிகொள் வேலர் நானன்கு வாழ மேவி னாரல்லர்
துணிகொள் யாணர் நீலந்தான் றோன்று காவி யேயென்றன்
அணிகொள் கண்ணிற் கேநீதா னஞ்சு கால மீதன்றே. 3

குழவு மூப்பு மில்லாநன் கோல ஞான யோகுள்ளார்
தொழவு ணோக்குள் ளார்நீபத் தோள ரென்னை யேயின்னும்
விழைவி னோக்கி னாரல்லர் வீவில் கூம்ப லேயென்றன்
அழகு மூக்கிற் கேநீதா னஞ்சு கால மீதன்றே. 4

சுமுக தேவர் வேயூதுந் தூய வாயர் வைவேலர்
கமுகு வெண்பன் னஞ்சேருங் காமர் வாய ரென்வாயாங்
குமுத நாடி னாரல்லர் கோதில் செந்நெய் தாலென்றன்
அமுத வாயிற் கேநீதா னஞ்சு கால மீதன்றே. 5

அடியொன்றற்குப்பதினான்கக்கரம்.

மல்லார் வீணை தான்மீட்டி மையல் செய்வார் மாமாயம்
எல்லாம் வல்லார் வேல்வீர ரென்னொ டாடி னாரல்லர்
நல்லார் பொல்லா ரெல்லாரு நாடு நாரப் பாசீயென்
அல்லார் கூந்தற் கேநீதா னஞ்சு கால மீதன்றே. 6

மாசின் மஞ்ஞை தானூரு மாண்பு மல்கு மாமன்னர்
ஏசின் மஞ்சு ளாரென்னை யின்னு மேவி னாரல்லர்
காசி லொண்மை சார்சீதக் காமர் முல்லை யேயென்றன்
ஆசில் பல்லிற் கேநீதா னஞ்சு கால மீதன்றே. 7

எங்கு மேக மாய்நின்று மெண்ணின் மேனி கொண்டார்மா
செங்கை வேல ரானாரென் சிந்தை யாரன் னாரென்னை
இங்கு மேவி னாரல்ல ரேசில் வள்ளை யேயென்றன்
அங்கொள் காதிற் கேநீதா னஞ்சு கால மீதன்றே. 8

தம்மை நாடு வாரின்பஞ் சாரு மாறு சீரியுஞ்
செம்மை யாளர் வேனாதர் சேர்ந்தா ரல்ல ரென்னாசை
வெம்மை தீர வான்மின்போன் மின்னு மேரார் வல்லீயென்
அம்மை நுண்ணி டைக்கேநீ யஞ்சு கால மீதன்றே. 9

வம்ப றம்பின் முன்னின்றே வாகை சூடி வந்தாரால்
செம்ப றம்பின் பேராரைத் தேம்பா வின்பின் வைத்தாரென்
பம்ப ரஞ்செற் றாரல்லர் பார சையக் கோடேயென்
அம்ப றம்பு கட்கேநீ யஞ்சு கால மீதன்றே. 10

துர்மதி வருடம் பங்குனி மாதம் 29ந்தேதி மங்களவாரம்.

5. குமரவேள் வேட்கை.

தன்னெளிமை சாற்றல்.

மறுவற்ற அழகு குறையாத தேன் நிரம்பியுள்ள தாமரையே! குமரவேள் எனவும் செவ்வேள் எனவும் இன்னும் இவைபோலப் பலநூறு திருப்பெயர்களை யுடைய பெருமான் எனது அழகை விரும்புகின்றாரல்லர். எனவே எனது குற்றமற்ற சேவடிகளுக்கு நீ அஞ்ச வேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (1)

குற்றமற்ற அழகிய செங்காந்தள் பூவே! குற்றமில்லாத வேதமாகிய ஞானப் பேழையில் இருக்கும் ஞானவெளி நிதியாய், வேற்கைப் பரமனாய் உள்ள பெருமான் என்னைச் சேராதிருக்கின்றார். எனவே எனது சிவந்த குற்றம் அற்ற கைகளுக்கு நீ அஞ்சவேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (2)

ஒளியுடைய நீலவண்ணமுடைய காவிமலரே! தமது ஏவலைப் புரியும் தேவர்களுக்கு அச்சம் விளைவித்த சூரபதுமனைப் பிளந்தவரும், பாட வல்ல பாணர்கள் வாழ்த்த வுள்ளவரும், அழகிய மணிகள் பதிக்கப்பட்ட வேலையுடை யவருமான குமரவேள் நான் இன்பமாக வாழும்படி என்பால் வந்தாரல்லர். எனவே என து அழகிய கண்களுக்கு நீ அஞ்சவேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (3)

குற்றமற்ற குமிழம் பூவே! இளமையும், முதுமையும் இல்லாது ஞான யோகிகள் தொழுமாறு அவர்கள் உள்ளத்தில் உள்ள பேரழகினரும் கடம்பமாலை அணிந்த தோளரும் ஆகிய குமரவேள் என்னை இன்னும் அன்போடு பார்த்தாரல்லர். எனவே எனது அழகிய மூக்கிற்கு நீ அஞ்ச வேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (4)

குற்றமற்ற சிவந்த நெய்தல் மலரே! இன்முகமுடைய தேவரும் குழல் ஊதும் தூய வாயினரும் கூரிய வேற்படையுடையவரும், தளிர் வெற்றிலையும் பாக்கும் தரிக்கும் அழகிய வாயின ருமாகிய குமரவேள் என் வாயாகிய குமுத மலரை இன்னும் நாடினாரல்லர். எனவே எனது அமுதமான வாய்க்கு நீ அஞ்சவேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (5)

நல்லார் பொல்லார் எல்லாரும் விரும்பும் கருமேகமே! இசைவளமுடைய வீணையை மீட்டி மையல் செய்பவரும் பெருமாயம் எல்லாம் வல்லவரும் வேல் வீரரும் ஆன குமரவேள் என்னோடு கூடினார் அல்லர். எனவே எனது கருமை நிறைந்த கூந்தலுக்கு நீ அஞ்சவேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (6)

குற்றமற்ற மேன்மையும் குளிர்ச்சியும் அழகுமுடைய முல்லை மலரே! குற்றமற்ற மயிலை ஊர்ந்து வரும் மாண்பு பெருகும் பேரரசரும், போற்றத்தக்க அழகுடை யவருமான குமரவேள் என் பால் இன்னும் வந்தாரல்லர். எனவே எனது குற்றமற்ற பல்லைக் கண்டு நீ அஞ்ச வேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (7)

குற்றமற்ற வள்ளைக் கொடியே! எங்கும் நிறைந்த ஒரு பொருளாயிருந்தும் பலப்பல திருமேனிகளைக் கொண்டவரும் பெருமையுடைய செங்கையில் வேலையுடையவரும் என் சிந்தையில் நிறைந்திருப்பவருமான குமரவேள் இன்னும் இங்கு வந்து என்னைக் கூடினாரல்லர். எனவே எனது அழகிய காதிற்கு நீ அஞ்சவேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (8)

வானத்து மின்னல் போல் விளங்கும் அழகு நிறைந்த கொடியே! தம்மை நாடும் அடியவர் இன்புறுமாறு செல்வத்தை அளிக்கும் செவ்வியரும், வேலிறைவருமான குமரவேள் என் ஆசைநோய் தீரும்படி என்னைச் சேர்ந்தா ரல்லர். எனவே எனது அழகிய சிற்றிடைக்கு நீ அஞ்சவேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (9)

பெரிய மலையின் குவடே! வம்பு செய்யும் கிரவுஞ்ச மலையை எதிர்த்து வெற்றி சூடி வந்தார். அருணகிரிநாதப் பெருமானைக் குறைவற்ற இன்பத்தில் சேர்த்தார். ஆனால் அவர் மீது கொண்ட ஆசையால் நான் பம்பரம் போலச் சுழலுதலை நீக்கினாரல்லர். எனவே எனது அழகிய கொங்கைகளுக்கு நீ அஞ்சவேண்டும் காலம் இஃது அன்று. (10)

6. கந்தவேள் வேட்கை.

கலிவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பதினான்கக்கரம்.

தான தத்தனனா தனதான தத்தனனா.

தூவி நச்சிகிமேல் வருதூய செச்சையனே
ஓவி லற்புதனே யொழியாவி ழுப்பதனே
சாவி னித்தியர்சார் தலையாய சித்துனையே
ஆவி மட்கினுமே யெனதாசை விட்டிடுமோ. 1

ஞான வித்தரனார் தருஞான ரத்தினமே
தேன யப்பமுதே சுகதேவ புத்தமுதே
வேன லக்கரவேர் மிளிர்மீளி முத்துனைநான்
ஆனல் பற்றினுமே யெனதாசை விட்டிடுமோ. 2

தார கச்சுரையே தணவாத சர்க்கரையே
ஏர கத்தனியே சுவையேறு முக்கனியே
சூர கப்பகையே சுரசேனை நச்சுனையே
ஆரல் பற்றினுமே யெனதாசை விட்டிடுமோ. 3

மாசில் சித்திரமே மயிலூர்வி சித்திரமே
ஏசில் சித்துருவே யிகலோர்கள் சத்துருவே
காசில் பொற்றிருமான் மகள்காதன் முத்துனைநான்
ஆசி லெய்க்கினுமே யெனதாசை விட்டிடுமோ. 4

ஈச சித்தகமோ வெழுதாத புத்தகமோ
தேச ருட்குயினோ சுகசீவ ருட்பயனோ
தாச ரற்பெனவே தகவோர்நி னைக்கவுளோய்
ஆச ழுத்தினுமே யெனதாசை விட்டிடுமோ. 5

---

1. மட்கல் = ஒளிமழுங்கல்.
5. குயின் = மேகம்.

தான தந்தனனா தனதான தந்தனனா.

ஏம மங்களனே மயிலேறு சங்கரனே
வீம மண்டிதனே வினைநூற கண்டிதனே
வாம னன்பரனே மதிநாத வுன்செயலால்
ஆம மண்டினுமே யெனதாசை பொன்றிடுமோ. 6

வேல னென்பரனே விதிவேத ரன்பரனே
வால வந்தணனே மலைமாது நந்தனனே
சீல புங்கவனே சிவபோத வுன்செயலால்
ஆல மண்டினுநா னெனதாசை பொன்றிடுமோ. 7

பூத வன்படையாய் புலராத வின்புடையாய்
நாத கந்ததொகா நவநாதர் நம்புகுகா
பீத கிம்புரிதா ரணிபீட வுன்றனைநா
டாத னந்தினுமே யெனதாசை நந்திடுமோ. 8

கீத சங்கமவாம் வெறிகேழ்கொ ளிந்துளமாம்
மோத மொய்ம்புடையாய் மொழிவேத கிஞ்சுகவாய்
நாத சுந்தரனே நதிபால வுன்றனைநா
டாத னந்தினுமே யெனதாசை நந்திடுமோ. 9

ஏக வம்பரனே தகரேறு செஞ்சுரனே
மோக ரிந்தனுபூ தியையோது மொய்ம்பனையாள்
நாக விந்திரனே குருஞான மந்திரனே
ஆக நந்தினுமே யெனதாசை நந்திடுமோ. 10

துந்துபி வருடம் சித்திரை மாதம் 18ந் தேதி ஆதித்தவாரம்.

6. கந்தவேள் வேட்கை.

தோகையையுடைய நல்ல மயிலின் மீது வருகின்ற தூய வெட்சி மாலை அணிந்தவனே! அழிவற்ற ஞான வடிவனே! குறையாத சிறந்த வீடுபேற்றின் தலைவனே! அழியாது என்றும் உள்ள அடியவர்கள் வந்தடையும் முதல்வனான அறிவனே! என்

ஆவி மழுங்கினாலும் என் ஆசை உன்னை விட்டு நீங்குமோ? நீங்காது. (1)

ஞான வித்தாகிய சிவபிரான் தரும் ஞான மணியே! தேன் போன்ற இனிய அமுதமே! இன்ப வடிவினனான கடவுளே! புதிய அமுதம் போன்றவனே! நல்ல வேலைப் பிடித்த கையழகுடைய முத்திக்கு வித்தான முதல்வனே என் உயிர் நீங்குவதாயினும் என் ஆசை உன்னை விட்டு நீங்குமோ? நீங்காது. (2)

பிரணவப் பொருள் ஆகிய அமுதமே! இனிப்பு நீங்காத சர்க்கரையே! திரு வேரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்ற பொருளே! சுவைமிக்க (மா, பலா, வாழை ஆகிய) முக்கனியே! சூரபதுமனுக்குப் பகைவனாய் இருந்தவனே! என் உடம்பில் நெருப்புப் பற்றிக் கொண்டாலும் தெய்வயானை விரும்பும் உன்னை விட்டு என் ஆசை நீங்குமோ? நீங்காது. (3)

குற்றமற்ற அழகனே! மயிலூறும் பேரழகனே! வாலறிவே வடிவானவனே! 'பகைவர்களின் எதிரியே! குற்றமற்ற திருமகள் ஆகிய மான் பெற்ற வள்ளியின் காதல் முத்தே! நான் துன்பத்தால் தளர்ச்சி அடைந்தாலும் உன்னை விட்டு என் ஆசை நீங்குமோ? நீங்காது. (4)

ஈசுவரத் தன்மையுடைய ஞான இருக்கையே! மறையின் பொருளே! புகழுடைய அருளைப் பொழியும் மேகமே! இன்பு நுகரும் முத்தர் உள்ளங்களில் விளங்கும் பயனே! அடியவரின் அன்பில் உள்ளவன் என்று மேலோர் சிந்திக்க வுள்ளவனே! என்னைத் துன்பமானது அழுத்திக் கொண்டாலும் என் ஆசை உன்னை விட்டு நீங்குமோ? நீங்காது. (5)

இன்பம் தரும் மங்கள வடிவனே! மயில் ஏறும் சங்கரனே! வலிமை நிறைந் தவனே! இருவினைகளையும் அழிக்கும் எங்கும் நிறைந்த பொருளே! வாமனன் ஆகிய திருமாலின் கடவுளே! ஞான பண்டிதனே! உன் செயலால் என்னை நோய் பீடித்தாலும் உன்மீது நான் கொண்டுள்ள ஆசை ஒழிந்திடுமோ? ஒழியாது. (6)

வேலிறைவனாகிய முதல்வனே! திருமால், பிரமா முதலியோரின் அன்பு தெய்வமே, தூய அந்தணனே! மலைமகளின் திருமகனே! பண்புடைய தேவனே! சிவகுருவே! உன் செயலால்

என்னை நஞ்சு பற்றினாலும் உன் மீது நான் கொண்டுள்ள ஆசை ஒழிந்திடுமோ? ஒழியாது. (7)

வலிய பூதப் படையுடையவனே! அழியாத பேரின்பம் உடையவனே! தலைவனே! கந்தனே! ஆற்றல் குறையாத நவவீரர்கள் நம்பும் குகனே! பொன்னால் அமைந்த தோளணியும் மாலையும் அணியும் பெரியோனே! உன்னை நாடாதவாறு அஞ்ஞான இருள் வளர்ந்தாலும் உன்மீது நான் கொண்டுள்ள ஆசை அழிந்திடுமோ? அழியாது. (8)

வண்டுக் கூட்டங்கள் விரும்பும் தேன் நிரம்பிய கடம்பமாலை அணிந்த மணமார்ந்த தோளுடையவனே! வேதங்களைக் கூறும் அழகிய திருவாயுடைய தலைவனே! அழகனே! கங்கை மைந்தனே! உன்னை நாடாதவாறு அஞ்ஞான இருள் வளர்ந்தாலும் உன்மீது நான் கொண்டுள்ள ஆசை அழிந்திடுமோ? அழியாது (9)

ஒப்பற்றவனே! பரவெளியனே! ஆட்டுக்கடா மீது ஏறும் செம்மேனித் தேவனே! காமத்தை அழித்துக் கந்தரனுபூதியை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவரை ஆட்கொண்ட தேவதேவனே! குருவினால் உபதேசிக்கப்டும் ஞான மந்திரப் பொருளே! எனது உடம்பு அழிந்தாலும் உன்மீது நான் கொண்டுள்ள ஆசை அழிந்திடுமோ? அழியாது. (10)

7. வேன்மழகளிற்று வேட்கை.

நடிப்பு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுத்தளவுடையன.

தான தந்தன தனன, தனன தானன தனன.

ஆழி யம்பக சகியொ டுழலு மார்வெழின் முதல்வி
யாழின் விஞ்சினி யமொழி குயில்சின் மாதர்க ளிடைகள்
பேழி யம்புபொய் புகுதல் பெறலி னாலதில் பொழிலில் 1
வாழி லங்கிழை யெஙனம் வரும்வல் வேன்மழ களிறு.

தைய தந்தன தான, தனன தந்தன தனன.

ஐய மென்பது மேசி லழகு மங்கைய ரிடையில்
உய்ய நின்றமை யாலஃ துறற ணந்தவிர் நகரில்
உய்யு மென்சகி யேயெ னுயிர்க வர்ந்துயி ருதவு
கையி லஞ்சிகி மீது வருவ துண்டுகொல் களிறு. 2

தனன தத்தன தந்த, தனன தந்தன தனன.

ஒளியி னைத்தரு மின்சி லொசிம ருங்கணி மகளிர்
ஒளியி டைக்கினி தஞ்சி யுறைத ருஞ்செழு முகிலுள்
ஒளியு மத்தகை நங்கை களுறை யென்புரி யுறையும்
ஒளிமு கத்தியெ னன்பி லொளிர்வ தென்றுசொல் களிறு. 3

தான தந்தன தானா, தத்த தந்தன தனன.

தீமை யென்பதி லேதீ கற்ப டைந்தது திகழ்மை
மாமை யம்பக வீபோ யுற்ற தென்றறை வழியில்
தீமை பொன்றிய வூர்வாழ் திட்ட வென்சகி செறியென்
மாமை கொன்றெனை வான்மேல் வைப்ப தென்றுசொல் களிறு. 4

தாத்த தத்தன தனன, தனன தந்தன தனன.

நாத்தி கப்புற நகரி மகளிர் முன்பொளி நனிசெய்
காத்தி ரக்கலை நிலவு கலைகு றைந்திடு முறைமை
ஆத்தி கத்திரு மகளிர் வதன மஞ்சஞு ரிவருய்
கேத்தி ரச்சகி வருகை கிளர்த லென்றுசொல் களிறு. 5

தான தந்தன தான, தனன தந்தன தனன.

கார்நி றைந்துள வாவி களினி மிர்ந்தசின் மரைகள்
ஏர்பி றங்குப யோத ரமென விஞ்சிந லிதழ்கள்
ஆர்மு கங்களி னீல விழிய மர்ந்திட வவிரென்
ஊர்வ ருஞ்சகி யேம முதவ லென்றுசொல் களிறு. 6

---

2. கை = சிறுமை.

தந்த தத்தன தனனா, தனன தத்தன தனன.

குங்கு மக்குரு வினையீர் குளிர்சி வப்பெழில் சுலவ
அங்கொள் கைத்தென நடுவே யணவு கைத்தல மிசைமின்
மங்கு லொத்தசில் பழமே மிளிர வைத்துள மரைகள்
தங்கு வைப்புறை சகிசூர் தடித லெற்றைசொல் களிறு. 7

தைன தானன தான, தனன தந்தன தனன.

கைப டாதப டீர விதழ்க ரந்தவெ ளெயிறும்
நைப டாதப டாமு நகும டந்தைய ரிருகண்
மைப டாதகை யாட வருறை மண்டல வனிதை
பொய்ப டாதெனை யாளல் புரிவ தென்றுசொல் களிறு. 8

தான தத்தன தனன, தான தத்தன தனன.

மானெ னச்சில ரழகு மாவெ னச்சிலர் பிறழும்
மீனெ னச்சிலர் நவிர்வெல் வேலெ னச்சிலர் வெறியுண்
தேனெ னச்சில ரொளிசெய் சீரு றுப்புறு சகியென்
மானெ கிழ்ப்புற வனையு மோவ ழுத்திய களிறு. 9

தனன தந்தன தந்த, தனன தத்தன தனன.

குசமு டைந்துவி ரிந்த மலர்மு கப்பிடி குயிலிவ்
வசன நன்குதெ ரிந்த சகிபு கழ்ப்புதன் மனமென்
அசல பங்கய நம்பு மமல வக்களி றணவு
குசல மின்றுறு மென்ப தனையு ரைத்தனள் குளிர. 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் வைகாசி மாதம் 16ந்தேதி குருவாரம்.

7. வேன்மழகளிற்று வேட்கை.

அழகிய கண்களை யுடைய தோழியோடு உலவிவரும் பேரெழிலுடைய தலைவி தன் தோழியைப் பார்த்து அசோகமரச் சோலையில் தங்கியுள்ளவளாகிய ஒளியுடைய நகைகளை

10. குசலம் = மாட்சிமை, "குணமுமாட்சிமையுங் குசலமென்ப" என்பது பிங்கலநிகண்டு.

அணிந்துள்ள தோழீ! யாழினும் மிக்க இனிமையுடைய மொழிகளைப் பேசும் மாதர்களின் சிற்றிடைகளைப் பற்றிப் புகழும் புலவன்மார் இடைகள் இருக்கின்றன என்பது பொய் என்பர். இங்ஙனம் பொய் என்ற பண்பு சேர இடம் கொடுக்கும் இடையையுடைய என்பால் (மெய் வாழும் இடத்திலேயே வாழும்) வேல் ஏந்திய மழகளிறு ஆகிய முருகர் எங்ஙனம் வருவார்? சொல் என்றாள். (1)

குற்றமற்ற அழகுடைய பெண்களுக்கு இடைகள் இருக்கின்றனவா இல்லையா என்று தோன்றும் ஐயம் என்ற பண்பு அந்த இடைகளில் மட்டுமே வாழ்வதால் அந்த ஐயம் என்பது வேறு எச் செய்தியிலும் நிகழாது நீங்கியுள்ள நகரில் வாழ்கின்ற என் தோழியே! எனது உயிரைக் கவர்ந்து கொண்ட வேல்மழகளிறு அந்த உயிரை மீட்டும் தந்தருளும் சிறு செயலின் பொருட்டு அழகிய மயில்மீது அவர் வருவதும் நிகழுமா? (சொல் என்றாள்) (2)

ஒடிந்து விழுவது போன்ற சிற்றிடையுடைய அழகிய மகளிர்பால் ஒளிந்துகொண்டுள்ள அந்த சிற்றிடைக்குப் பெரிதும் அஞ்சி ஒளிவீசும் மின்னலானது செழுமையான மேகத்தினுள் ஒளிந்துவாழும் அத்தகைய பெண்கள் வாழும் எனது ஊரில் வாழும் ஒளி பொருந்திய முகமுடைய தோழீ! வேல்மழகளிறு என் அன்பில் நின்று நிலவுவது என்று கூடும் என்று சொல் (என்றாள்). (3)

''தீமை'' என்பதிலே உள்ள ''தீ'' என்பது மகளிரின் கற்பிலே தங்குவதாயிற்று. அதில் உள்ள ''மை'' என்பது அவர்தம் அழகிய கண்மலர்களில் தங்குவதாயிற்று. இங்ஙனம் கூறிய முறையில் ''தீமை'' என்பது ஒழிந்துவிட்ட என் ஊரில் வாழ்கின்ற நேர்மையுடைய என் தோழீ! என்னைப் பிணித்துள்ள பேரிருளை அழித்து தன் உலக இன்பத்தில் வேல்மழகளிறு எப்போது வைப்பார் என்று சொல் என்றாள். (4)

நாத்திகம் ஆகிய புறநகரின்கண் வாழும் பெண்களின் முன்பு நன்கு ஒளி செய்த நிலவானது தன் கலைகளை ஒவ்வொன்றாக இழக்கும் காரணம் யாது எனின் ஆத்திகம் ஆகிய அகநகரில் வாழும் திருவுடைய பெண்களின் முகத்தைப் பார்க்க அஞ்சுகின்ற

வருத்தத்தால் விளைந்தது. அத்தகைய ஆத்திகப் பெண்கள் வாழும் நகரில் வசிக்கின்ற தோழீ! வேல் மழகளிற்றின் வருகை எப்போது நிகழும் என்று சொல் என்றாள். (5)

குளிர்ச்சி நிறைந்து உள்ள குளங்களில் வளர்ந்துள்ள சில தாமரைகள் அழகு விளங்கும் கொங்கைகள் என்று விஞ்சி நிற்கவும் தாமரைகளின் நல்ல இதழ்கள் பெண்களின் அழகிய முகங்களில் உள்ள நீல விழிகள் போன்று விளங்கவும் உள்ள என் ஊரில் வாழும் தோழீ! வேல் மழகளிறு எனக்கு இன்பம் வழங்குதல் என்று நிகழும் சொல் என்றாள். (6)

குங்குமத்தின் அழகினைக் கவர்ந்துகொண்ட இனிய சிவந்த அழகு சூழ்ந்திருக்க அழகிய பொன்போல நடுவே விளங்கும் காம்பின் மேல் சிறு கனிபோன்ற மலரை வைத்துள்ள தாமரைகள் நிறைந்த ஊரில் வாழும் தோழீ! வேல் மழகளிறு எனது துன்பத்தை அழித்தல் எப்போது சொல் என்றாள். (7)

ஒப்பனை யில்லாத சிவந்த வாயிதழின் உள்ளிருக்கும் வெண்மையான பற்களும், புதிய ஆடையும் கொண்டு புன்முறுவல் புரியும் பெண்களின் மையிட்ட இரண்டு கண்களிலும் சிக்காத ஆடவர் வாழும் ஊரில் வாழும் தோழீ! வேல் மழகளிறு என்னை எப்போது ஆட்கொள்வார் என்பதை உண்மையாகச் சொல் என்றாள். (8)

மான் என்று சிலரும் அழகிய மாவடு என்று சிலரும் துள்ளும் மீன் என்று சிலரும் கொல்லும் வெற்றிவேல் என்று சிலரும் தேனை உண்ணும் வண்டு என்று சிலரும் புகழும் ஒளிபொருந்திய கண்களையுடைய தோழீ! நான் கூறிய வேல் மழகளிறு எனது வேட்கை தணியுமாறு செய்யுமோ? சொல் என்றாள். (9)

மொட்டு அவிழ்ந்து விரிந்த மலர் போன்ற முகமுடைய பெண்யானையை ஒத்த தலைவி கூறுகின்ற இந்த மொழிகளை நன்கு உணர்ந்த தோழியானவள் திருப் புகழை அருளிய அருணகிரிநாத முனீந்திரரின் மனம் ஆகிய சஞ்சலம் நீங்கிய தாமரை மலரை விரும்பும் அமலர் ஆகிய அழகிய வேல் மழகளிறு வருகின்ற மாட்சிமை இன்று நிகழும் என்ற செய்தியைத் தலைவியின் உள்ளம் குளிருமாறு கூறினாள். (10)

8. விசாலமாலைவேள் வேட்கை.

(முதற்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

தேறன் மாந்தியுண் மயங்கிய தேனினஞ் செறிதண்
ணேறு பூங்கரு விளைத்துண ரெனவிழை நயனி
மாறு பூண்டதென் மலர்முக மெனுந்துணை மகண்முன்
நீறு லாங்குள முதல்விசொல் வாள்சில நிகழ்த்தி. 1

வேரி யந்தண்வி சாலமு நறியவெட் சியும்பூண்
ஏரி லங்கயி லிறையருள் விழைசெவி யீர்ங்கண்
நார கம்புகழ் தைவிக மாமதை நாடா
நீர ணைந்தவை வலிமுகம் பிறவுயிர் நிகர்க்கும். 2

ஆத லாலிழி மனிதனைக் காதல னாயென்
போத நேடல்செ யாதுசெவ் வேண்மிசைப் பொருந்திற்
றேத மேதுமி லவரிது காறும்வந் தேற்கா
நீதி யானறி யாமையி னழுங்கலென் னிலையே. 3

படர்வி ரோசன னிளங்கதிர் நுகர்நறும் பவள
வடநி லாமிட றுடைச்சகி யெனமவுத் திகத்தோ
டிடரி லாதவிர் பவளபந் தியினினி திழைக்கக்
கடலி னீடரு ளயிலிறை வருகைகண் டிலனே. 4

---

1. *கருவிளைத்துணர் = காக்கண மலர்: கருமை, மென்மை, அழகு வடிவுகளிற் கண்ணை யொத்தது.*
2. *விசாலம் = கடம்பு, "கதம்பமும் விசாலமு நீபமுங் கடம்பே" என்பது பிங்கலந்தை, சேந்தன் திவாகரத்துமுண்டு. 'ஜாலம்' எனவும் வழங்கப்படுகிறது.*
4. *மவுத்திகத்தோடு = தரளக் குழ.*

பூவல் வேளிட நிலங்கலை பொலம்விழை யாமே
மேவ லேவிழை யெனையவர் கருணையின் விழைந்தென்
சீவ றீர்குழ னெடுஞ்சடை யாதலுந் தெரிமா
தாவி னார்கெழு செவிலியின் றுயர்தணித் திலரே. 5

கீழ்த்த லத்திடை வதியுமென் சிறுமைகள் கெடமேற்
கேழ்த்த லத்திடை யெனையயி லரசொரு கிருபை
வாழ்த்தி வைத்திட வரும்வழி யறியகில் லேனென்
ஊழ்த்தி றப்பல னெதுசெயு மோவஃது முணரேன். 6

தரையிற் கண்படை கொளுமெனை யமிசமென் றவிசிற்
புரையற் றின்புற வுறங்குதி யெனச்செயப் பொருவேற்
றுரையைக் கண்டில னவர்விருப் போவெனைச் சுடுமோர்
விரைவைக் கொண்டதி யானுயு மாறெது விளம்பாய். 7

என்று கூறுபு மடப்பிடி புழுங்கிமண் ணிரிந்தாள்
நின்ற தோழியன் னாளைநன் கிருத்திநன் னீர்மெய்
ஒன்ற வேநனி தெளித்திரு விசிறிக ளொசித்தே
நின்ற காலையு மழுங்கின ளேகொடி நெடிது. 8

நீதெ ளித்திடல் பேரழ லெழுப்புத னிகர்க்கும்
ஊத லொக்குமன் னனலினை விசிறிக ளொசித்தல்
கோதி லற்புத குருமணி வேளெனைக் கொளுமென்
றோதி னிப்பட ரொழியுமென் றாடுய ருழந்தாள். 9

இன்று மாலையி னினைப்பிரி யாதிருந் திடச்செங்
குன்றி னானிறை மணிமலை மிசைக்குரு மணிபோன்
மன்றல் வீசிட வருமெனுஞ் சகிமுனெ னோடே
என்று மேயவ ரிரார்கொலென் றுயங்கின ளிறைவி. 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் மார்கழி மாதம் 19ந்தேதி சுக்கிரவாரம்

---

5. மாதா = தாய்.

10. குருமணி = மாமணி; இது மாணிக்கமாம். மன்றல் = மிக்க பரிமளம்; பிங்கலந்தை.

8. விசாலமாலை வேள் வேட்கை.

(முதற்பத்து)

தேன் உண்டு மனம் மயங்கிய வண்டுகளின் கூட்டம் நிறைந்துள்ள குளிர்ச்சி மிக்க அழகிய காக்கண மலரை ஒத்த விழியுடைய தலைவீ! நினது தாமரை மலரை ஒத்த முகம் இப்போது வேறுபட்டுள்ள காரணம் யாது என்று வினவிய தோழியைப் பார்த்துத் திருநீறு விளங்கும் நெற்றியுடைய தலைவி சில செய்திகளைக் கூறத் தொடங்கினாள். (1)

அழகிய குளிர்ந்த தேன் நிரம்பிய கடம்பமலர் மாலையையும் நறிய வெட்சி மலர் மாலையையும் அணிந்த அழகு விளங்கும் வேலிறைவரின் திருவருளை விழைகின்ற செவிகளும், பனித்த விழிகளும் அருளுள்ளம் புகழ்தற்கு உரிய தெய்வத்தன்மை யுடையன ஆகும். அவர் அருளை நாடாத தன்மையவான செவிகளும், விழிகளும் உள்ள முகங்கள் குரங்கு முகங்கள் அல்லது மற்ற உயிர்களின் முகங்களை ஒத்தவையாகுமேயன்றி மக்கள் முகங்கள் ஆகா. (2)

ஆகையால் அத்தகைய இழிபிறவியுடைய ஒருவனைக் காதலனாக எனது அறிவு விரும்பி ஏற்காது. எனவே என் அறிவு செவ்வேட் பரமர் மீது பொருந் தியது. எவ்வகை இன்னலும் இல்லாத அவர் இதுகாறும் வந்து என்னை ஏற்கா துள்ள மைக்கு என்ன காரணம் என்று தெரியாமல் வருந்துகின்றேன். இஃதே என் நிலையாகும். (3)

சூரியனின் படர்ந்த இளங்கதிரை நுகரும் நறிய பவள மாலையைக் கழுத்தில் அணிந்துள்ள தோழீ! எனது தரளக்குழு (ஆகிய பல்வரிசை) துன்பமற்று விளங்கும் (முருகரின் வாயிதழ் ஆகிய) பவள பத்திலில் நன்கு பொருந்துமாறு கடலினும் பெரிய அருளுடைய வேலிறைவர் வருதலைக் கண்டிலேனே. (4)

செவ்வேட்பரமரிடத்தில் நிலமோ, கலையோ, பொன்னோ வேண்டாமல் அவர் வருகையையே விரும்புகின்ற எனது கூந்தலானது சீவப்படாமல் நீண்ட சடையானதையும் அவர் அருளோடு விரும்பி வந்து தாயினும் அன்பு மிக்க செவிலித்தாய் ஆனவள் இப்போதைய என் நிலை கண்டு படும் துன்பத்தையும் போக்கினாரிலரே. (5)

கீழ்நிலையின் வாழும் என் சிறுமைகள் கெடுமாறு என்னை மேல் நிலையில் வேலிறைவர் ஒப்பற்ற அருளோடு வாழ்த்தி வைத்திட அவர் வரும் வழியையும் அறிகிலேன். எனது ஊழ்வினைப் பயன் யாது செய்யுமோ அதனையும் அறியேன். (6)

(அவர் வராமை கண்டு வருத்தம் கொண்டு) தரையில் படுத்துத் தூங்குகின்ற என்னை அன்னத் தூவிகள் பரப்பிய மென்மையான மெத்தையில் துன்பமில்லாமல் இன்புற்று உறங்குவாயாக என்று கூறி அவ்விதம் செய்தற்குப் பகைவரை அழிக்கும் வேலை ஏந்திய துரை வருதலைக் கண்டிலேனே. அவர் மீது நான் கொண்டுள்ள காதலோ என்னை மிக விரைந்து சுடுகின்றது. நான் உய்யும் வழியாது? சொல். (7)

இவ்வாறு கூறிய மடப்பமுடைய பெண்யானை போன்ற வளான தலைவி பெருத்துன்பமெய்தித் தரையில் வீழ்ந்தாள். ஆங்கிருந்த தோழி தன் தலைவியை நன்கு அமரவைத்து நல்ல நீரை அவள் முகத்தில் படும்படி நன்கு தெளித்து இரண்டு விசிறிகளைக் கொண்டு விசிறிய போதும் கொடியை ஒத்த தலைவி பெரிதும் துன்பமடைந்தாள். (8)

இங்ஙனம் துயரம் கொண்ட தலைவி தோழியைப் பார்த்து நீ எனக்கு நீர் தெளிப்பது பெரு நெருப்பை எழுப்புதலைப் போன்று உள்ளது. நீ விசிறிக் கொண்டு விசிறுதல் அந்த நெருப்பை ஊதிப் பெரிதாக்குவது போன்று உள்ளது. குற்றம் அற்ற ஞானத்தை உணர்த்தும் குருமணியாகிய செவ்வேட் பரமர் என்னை ஆட்கொள்ளுவார் என்ற மொழி என் செவியில் பட்டால்தான் என் துன்பம் ஒழியும் என்றாள். (9)

அப்போது தோழி இன்று மாலையில் உன்னைப் பிரியாது கூடியிருப்பதற்கு அருணகிரிநாதப் பெருமானின் கடவுள் ஆகிய முருகர் நீலமணி போன்ற மலை (யாகிய மயில்) மீது மாணிக்கம் போல எழுந்தருளிப் பெருமணம் கமழ வருவார் என்றனள். இவ்வாறு கூறிய தோழியைப் பார்த்துத் தலைவி அவர் இன்று மாலையில் மட்டுமே என்னைப் பிரியாது இருப்பாரா? எப்போதுமே என்னைப் பிரியாது இரார் என்று கூறி வருந்தினாள். (10)

விசாலமாலைவேள் வேட்கை.

(இரண்டாம்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

பண்ணில் வாலமு தினிற்றெளி தேனிலின் பாகில்
தண்ணு லாவுற வேநனி பழுத்தசொற் றலைவீ
திண்ணி லாமயி லிறைவரல் குறிப்பினிற் றெரித்தேன்
எண்ணி னாய்பிரி வீதெவ னெனச்சகி யிசைத்தாள். 1

சேந்த மாமணி மதலையிற் றிகழ்புய வயினோர்
தோந்தொ டாதவி சாலவந் தொடையல்கள் புரளக்
காந்தி சான்முக மலரவந் துனைக்கடைக் கணிக்கும்
ஏந்த லாமெனி னஞரிறு மென்றன ளிறைவி 2

வேயு றுங்குழ கினிதவிர் தோளியவ் வியன்வேள்
நீயி யம்பிய படிசெயு மெனச்சகி நினது
வாய றைந்துள வாறது கைவரு வரம்பு
சேயு றுங்கொலெ னாவிறை மகடெரித் தனண்மேல். 3

குமர வேளழ கினுக்கதி கோமள குழகம்
அமர வாருரு வனிதையர் மாத்திர மாசைப்
பிமர மேவுவ ரெனினது பிசகுறு மாணும்
நிமிர வாவொடு தொடருமென் பதுநிலை பெறுமே. 4

மதன தேவனும் பலமுறை சேவைசெய் மதனீ
விதன நூறிறை யிருக்கையை விடுத்துனை விரும்பி
அதன மாய்வரு கையிலவ ரழகைய வாவி
மதன னாதியர் மயின்முனர்ப் போந்ததை வணங்கி. 5

---

2. மதலை = *தூண்.*
3. சேய் = *தூரம்.*

அழகி னுக்கழ கினைச்சுமந் தினிதுசெல் லழகே
குழகு டைச்சிறு நடையினைக் கோடியென் றிரந்தார்
இழவி லச்சிகி யியைந்தமை யாலிறை வருகை
மழவொ ழுக்கினை யேய்ந்ததென் றாடுடி மருங்கி. 6

அதுசெ விப்புலம் வாங்கிய தலைவியிவ் வடியாள்
திதலை துற்றிய குரம்பையுஞ் சிறுநடைத் திறமும்
மதுகை யற்றமை யாற்றளர் கின்றன மகிமை
கதுவ யிற்றிரு வேயினும் விரித்தெது கரைவேன். 7

வாரி சூழ்நில நிழற்றுதண் மதிக்குடை வாழ்க்கைச்
சீரி யோர்களும் விபுதரு முனிவருஞ் சேவித்
தேரி றாவுயர் மேன்மைகள் பெறமிளி ரிணைத்தாள்
வேரி வீசவு ளீர்விரைந் திவண்வரல் விழைவீர். 8

பெரிய தீஞ்சுவை நுனித்தகு புலவர்கள் பெருமான்
தெரிய றாங்குர வயிலசுந் தரவெனத் தெரிக்கும்
பரியு லாந்திரு வினர்சிவ மேயெனைப் பரிவால்
உரிய ளாம்படி செயவிது தருணமென் றுரைத்தாள். 9

உரைத்த றீர்தலு மணிப்பிணி முகத்திலவ் வொருவன்
அரத்த மாலையொ டவண்முனந் தோன்றின னவளுஞ்
சிரித்த வாண்முகி யாயடி தொழுதஞர் தீர்ந்தாள்
உரத்தி னீடொலி முனிநெறி விருப்பினை யுடையீர். 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் மார்கழி மாதம் 28ந்தேதி ஆதித்தவாரம்.

9. விசாலமாலைவேள் வேட்கை.

(இரண்டாம் பத்து)

இனிய இசையையும் தூய அமுதத்தையும், தெளிந்த தேனையும், இனிய பாகையும் ஒத்த இனிமை மிக்க சொற்களைப் பேசும் தலைவீ! வலிமை நிரம்பிய வேலிறைவரின் வருகையை

9. பரி = பெருமை.
10. பிணிமுகம் = மயில்.

நான் ஒரு குறிப்பாகச் சொன்னேன். அது கேட்ட நீ அவர் பிரிந்து விடுவாரோ என்று எண்ணுகின்றாயே! இஃது என்னை என்று தோழி கூறினாள். (1)

சிவந்த மாணிக்கங்கள் அழுத்தப் பெற்ற தூண்போன்ற தோள்களில் ஒரு குற்றமும் இல்லாத அழகிய கடம்பமாலைகள் புரள ஒளி நிரம்பிய முகமானது மலர்ச்சி காட்ட வந்து செவ்வேட்பரமர் என்னைக் கடைக்கணிப்பார் எனில் என் துன்பம் ஒழியும் என்று தலைவி கூறினாள். (2)

மூங்கிலைப் போன்று நல்ல அழகு விளங்கும் தோள்களை யுடைய தலைவீ! பெருமை பொருந்திய அச்செவ்வேட்பரமர் நீ சொன்ன படியே செய்வார் என்று தோழி கூறலும் நீ கூறியபடி நிகழ்வது சேய்மையில் உள்ளதோ என்று தலைவி மேலும் வினவினாள். (3)

குமரவேளின் அழகினுக்கு மிக்க கோமள அழகு கூடுதற்கு அழகிய பெண்கள் மட்டும் ஆசை கொண்டு மயங்குவர் என்பது பிழைபடும். ஆண்களும் அங்ஙனம் உண்டாகும் அவாவினால் மயங்குவர் என்பதே உண்மையாகும். (4)

காமனுக்கும் பலமுறை தனது ஏவலைச் செய்யும் மாட்சிமையைத் தந்து மனக்கவலையை மாற்றும் இறைவர் தமது இருப்பிடத்தினின்றும் நீங்கி உன்னை விரும்பி விரைந்து வருகையில் அவர்தம் அழகை நன்கு பார்த்துச் சுவைக்க விரும்பிக் காமன் முதலிய தேவர்கள் செவ்வேள் ஏறிவரும் மயில்முன் சென்று அதை வணங்கி, (5)

அழகுக்கு எல்லாம் அழகு உடைய இறைவரைச் சுமந்து இன்பமோடு செல்லும் அழகிய மயிலே! நீ விரைந்து செல்லாமல் அழகிய சிறு நடையில் செல்வாயாக என்று வேண்டினர். துன்பமற்ற அம்மயிலும் அதற்கு இசைந்தது. அதனால் இறைவர் வருகை சிறு நடையினைக் கொண்டது என்று உடுக்கை போன்ற இடையை யுடைய தோழி கூறினள். (6)

அது செவிக்கொண்ட தலைவி பெருமையுடைய திருமகள் ஒத்த தோழீ! இந்த அடியவளின், தேமல் படர்ந்த உடம்பும் சிறுநடைத் திறமும் மகிழ்ச்சி அற்றமையால் தளர்ச்சி

யடைகின்றன. இன்னும் என் நிலையை விரித்து எங்ஙனம் கூறுவேன்? (7)

கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகை குளிர்ந்த சந்திரனை ஒத்த ஒருகுடை நிழலில் ஆளும் செல்வர்களும், தேவர்களும், முனிவர்களும் வழிபட்டு அழகுடைய உயர்ந்த மேன்மைகளைப் பெறுமாறு விளங்கும் இரு திருவடிகளிலும் தேன் நிரம்ப உள்ள பெருமானே! என்பால் விரைந்து வருதலைக் கருதுவீராக. (8)

தமிழிலுள்ள மிக்க இனிமையை ஆராயும் புலவர்களின் தலைவரே! மாலைகள் விளங்கும் திருமார்பரே! வேலிறைவரே! அழகரே! என்று போற்றும் பெருமையுடைய மேலோரின் சிவமே! உன் அன்பால் என்னை உனக்கு உரியவளாகும்படி செய்தற்கு உரிய வேளை இதுவே என்றாள். (9)

ஞானத்தில் சிறந்த வண்ணப் பாக்களை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவரின் நெறியினை விரும்புவோரே! தலைவி இங்ஙனம் கூறி முடித்ததும் அழகிய மயிலின் மீது அந்த ஒப்பற்ற பெருமான் செங்கடம்ப மாலையை அணிந்து அவள் முன் தோன்றினான். தலைவியும் மகிழ்ச்சியால் ஒளிகொண்ட முகத்தினளாகி அவனது திருவடியைத் தொழுது துன்பம் நீங்கிப் பேரின்பம் பெற்றாள். (10)

விசாலமாலைவேள் வேட்கை.

(மூன்றாம்பத்து)

கலிநிலைத்துறை.

மேலும் வாண்முக மலர்ந்தவ ளாயவவ் விறலி
நீல மானுமென் விழிநும வரவினை நினைந்து
மாலை யாய்வடி நீரது வேயதி மதுர
வேலை யாயெனை யாழ்த்திய தெனல்விறல் விடுமோ. 1

சேகி லாவடி யவர்விருந் தாய்வரல் செய்து
சோக மோவுற வேயெனக் கொருவழி தொகுப்பான்
காகம் வாழ்மனை கரைகென நறியநெய் கலந்த
பாக மீதலு முஞற்றின னேபல பகலே. 2

மணிம தாணிமின் மார்புடை யீர்திரு மவுலி
அணியி ராமவுவ் வியையுடை யீரரி கிரணம்
நணிய சேயவிண் ணிடைவிழு தோறுமென் னயனம்
எணிய வேலிறை வரவுகொ லெனவுநின் றிளைத்தேன். 3

கூர்த்த வேலிறை வருகையுண் டோவெனக் குறிகள்
பார்த்த காலையும் வருவரென் றேசொன படியே
சீர்த்த மாதிரு வணைந்தத ரோதிரு நாமம்
ஆர்த்த நாளுநன் னாளென வறிந்ததென் னகமே. 4

இழிவைப் பேணுநர் மனக்கினி யாவறத் திறையே
விழியைச் சேயிதழ் நாசிகை களையுறழ் வீகொய்
வழியைக் கோடலி லிவள்கடம் பிலதென வருந்தல்
ஒழியச் செய்தது கடம்பணி மதலையி லுருண்டு. 5

என்ற னாசையி லிருந்துள விளம்பெரு மானான்
பொன்ற வாவர மியத்தல முலாத்துபு புலனை
வென்று ளாரென வுறங்கலி னிலகுநும் மேனி
இன்று மாநன விலுந்தரி சனமரு ளியதே. 6

அளவை யாதினு மடங்கலில் பொருளெனு நும்மை
எளிய ளாயவெ னன்புகொ டளந்தமை யினிதாம்
ஒளியை யீந்ததெ னாநுவ லெனதுரை யுணரார்
தெளிவை யேய்வதெவ் விதமெனை யாண்டவொர் சிவமே. 7

அருட்பெ ருங்கட லாயநுந் தரிசன மடியேன்
பொருட்ட முங்கிய தாய்களை யிகுளையைப் பொருவில்
திருப்ப டிந்துய விழைத்தது செழுநலந் திகழ்மா
உருப்பி றங்கிய மயிற்பரி யிவர்புக ழுடையீர். 8

அயனு மாமறை களைமனத் தாலையிட் டரைத்து
வியன தார்பொரு ளறிந்தில னவ்விழுப் பொருளைக்
கயலி னீடென கண்கள்கண் ணுறுதகை கணிக்கும்
இயலு ளாரெவ ரெனவெடுத் திங்ஙன மிசைப்பேன். 9

6. அரமியத்தலம் = நிலாமுற்றப் புடை.

பூவி னாலணை நார்மண மணைந்தமை புரைய
யாவும் வல்லநுங் கடைக்கணி னோக்கெனும் யாணர்
மேவி யுய்குந ளாயின னேபுகழ் விரித்த
நாவி னாரிறை யேயெனச் சொலிநனி தொழுதாள். 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் தை மாதம் 15ந்தேதி மங்களவாரம்

விசாலமாலைவேள் வேட்கை.

(மூன்றாம் பத்து)

அத்தலைவி தன் ஒளியுடைய முகம் மேலும் மலர்ந்தவளாகி நுமது வரவை நினைந்து கருங்குவளை ஒத்த என் விழிகள் மாலையாய் வடிக்கும் கண்ணீரே அதிமதுரமான கடலாய் என்னை ஆழ்த்தியது. எனினும் எனது மனவுணர்வு நின்னை நினைப்பதை விட்டுவிடுமோ? விடாது. (1)

காகமே! என் துயரம் நீங்க ஒருவழி காட்டுமாறு குற்றமற்ற அடியவரை எனது விருந்தினராய் வருமாறு செய்தற்கு நீ எனது இல்லத்தில் அமர்ந்து கூப்பிடுவாயாக என்று கூறிப் பலநாட்கள் நறிய நெய் கலந்த உணவை அதற்கு வைத்தேன். (2)

அழகிய மதாணி விளங்கும் மார்பரே! அழகிய மகுடங்கள் அணிந்த அழகிய சென்னி யுடையவரே! சூரியன து கதிர்கள் வானத்தில் அண்மையில் விழும் போதும் தொலைவில் விழும் போதும் என் கண்கள் காண விழையும் இறைவர் வருகின்றார் போலும் என்று எண்ணி ஏமாந்து வாட்ட முற்றேன். (3)

கூரிய வேலையுடைய இறைவர் வருவாரோ என்று நான் குறிகள் பார்த்த போதும் அவர் வருவார் என்று குறிசொல்வார் சொன்ன படியே அந்தச் சிறந்த பெருந்திரு என்பால் அணைந்தது. அவரது திருப்பெயர்களை நான் ஓதிய நாளும் நன்னாளே என்று என் உள்ளம் உணர்ந்தது. (4)

கீழ்மையைப் போற்றுவார் மனத்துக்கு இனிக்காத அறக்கடவுளே! கண்ணையும் சிவந்த வாயிதழையும், மூக்கையும், கைகளையும் ஒத்த மலர்களைக் கொய்வதனால் இவ்வடியவள்

கடம்பமலர் இல்லையே என்று வருந்தாதபடி கடம்பமாலை உமது தோள்களில் புரண்டு அணி செய்தது. (5)

எனது ஆசையில் விளங்கும் இளம் பெருமானே! நான் அழகுடைய நிலா முற்றத்தில் உலவிப் பின்பு ஐம்புலன்களையும் அவித்தவர் போன்று தூங்கிக் கொண்டு இருக்கும்போது காட்சிதரும் நுமது திருவுருவம் இன்று நனவிலும் காட்சி யருளியதே! (என்ன வியப்பு இது!) (6)

என்னை ஆட்கொண்ட ஒப்பற்ற சிவமே! எந்த அளவைக்கும் அடங்காத பொருளாகிய உம்மை எளியவளாகிய நான் என் அன்பைக் கொண்டு அளந்தறிந் தமை இனிதாகிய ஞானத்தைத் தந்தது என்று கூறும் என் சொற்களை அறிந்து கொள்ளாதார் எங்ஙனம் தெளிவை அடைவர்? (7)

சிறந்த நலம் விளங்கும் பேருருவம் உடைய மயிலாகிய ஊர்தியில் வரும் புகழ் உடையவரே! அருட்பெருங்கடலாகிய நீர் எனக்குத் தந்த காட்சியானது அடியவள் பொருட்டு வருந்திய தாய், செவிலித்தாய், தோழி ஆகியோரின் துன்பத்தைப் போக்கி ஒப்பற்ற மேன்மை கொண்டு உய்யுமாறு செய்தது. (8)

பிரமனும் பெருமையுடைய வேதங்களைத் தன் மனமாகிய ஆலையிலிட்டு அரைத்தும் பெருமை பொருந்திய பிரணவப் பொருளை அறிந்தான் அல்லன். அந்த மேலான பொருளை மீன் போல நீண்ட என் கண்கள் கண்ட தகைமையைக் கணிக்கும் திறமுடையவர் யார் என்று இங்கு நான் எடுத்துக் காட்டுவேன். (9)

திருப்புகழ் அருளிய அருணகிரிநாதப் பெருமானின் கடவுளே! பூவைச் சேர்ந்த நாரும் மணம் பெறுதலைப் போல எல்லாம் வல்ல உமது கடைக்கண் பார்வை என்னும் வளத்தைப் பெற்று நான் உய்தி யடைந்தவள் ஆனேன் என்று சொல்லி இறைவனைத் தலைவி நன்கு தொழுதாள். (10)

விசாலமாலைவேள் வேட்கை முற்றிற்று.

வேட்கைக்காண்ட முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

பலதிறப்பொருட்காண்டம்.

1. கடவுட்சங்கவுணர்ச்சி.

கலிவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

ஆனா வன்பீ ராகூ ழுடையீர்
வானா வென்போம் வள்ளிக் கொடிகாண்
கானா வென்போங் கடவுட் பிடிகாண்
மானா வென்போம் வல்வேற் கரனை. 1

அண்ணா வென்போ மழகார் பன்னெண்
கண்ணா வென்போங் கழலீ யென்போம்
எண்ணா ரொன்றா வீசா வென்போம்
விண்ணா வென்போம் வேற்செவ் வேளை. 2

அதுலத் திருவே யறிவே யென்போம்
மதுரக் கனியே மணமே யென்போம்
சதுரச் சிவமே தவமே யென்போம்
முதுமைத் துயர்போழ் முனைவே லோனை. 3

ஈசற் கொருசே யெனவே வந்தவ்
வீசற் குரையோ மிறையாய் நின்றான்
தாசர்க் கருள்கூர் தகுதே வானான்
பேசற் கரியோர் பிரானே யென்போம். 4

நாடிப் பாடேர் நாவோ ருய்வான்
கோடித் தேமார் கொடியைக் கானிற்
றேடிப் போமோர் வேளைச் சேயைக்
கூடிக் கூடார் கோமா னென்போம். 5

நாடாள் வீர்வா னாகோ வாச்சேய்
தாடாழ் நீரே சார்வோர் நோய்ச்சாக்
காடார் வாரோ காடா காத்தூ
வீடா மோகால் வேளா தார்க்கே. 6

மடக்கு (யமகம்)

காக்கைக் கோகைக் காக்கைக் கைகொக்
காக்கைக் கோகை கக்கக் கக்கீ
காக்கைக் கைகொக் குக்கா காக்கோ
காக்கைக் கிக்கீ கைக்கு கைக்கோ.* 7

மறைநச் சமரன் வாகைச் சமரன்
இறைநக் குமர னேவர்க் குமரன்
பொறைமிக் குடையன் பூவற் குடையன்
கறையைக் கடிவான் கருணைக் கடிவான். 8

வானா டாளி வானோ ராளி
நானா போகி நலனார் போகி
தானா டோர்கோ தவருள் கோர்கோ
ஆனா வேலை யறிவாம் வேலை. 9

---

* இக் ககரவிகற்ப மடக்குச் செய்யுட் சொற்பிரிவு : - காக்கைக்கு, ஓகைக்கு, ஆக்கைக்கு, ஐ, கொக்கு ஆக்கைக்கோ, கை, கக்கக் கக்கீ, காக்கைக்கு ஐ, கொக்குக்கு, ஆகாக்கோ, காக்கைக்கு, இக்கு, ஈகைக் குகைக்கோ.

பொருள் : - கொக்கு ஆக்கைக்கோ = மாமர வுருவாய் நின்ற அரசன் (சூரபன்மன்), கை = சிறுமை (தன் சிறுமைக் குணமெல்லாம்), கக்க = வெளியில் விடுமாறு, கக்கீ = வரையறை நல்கிய, ஈகைக் குகைக்கோ = ஈகையையுடைய குகையிலிருக்கும் (குகனாகிய) இறை, காக்கைக்கு = காத்தற்றொழிற்கும், ஓகைக்கு = களிப்புக்கும், ஆக்கைக்கு = படைத்தற்றொழிற்கும், ஐ = கடவுள்; காக்கைக்கு ஐ = (அவிநாசியென்னுந் தலத்துச் சிவானுக்கிரகம் பெற்றவொரு) காக்கையினுடைய கடவுட்கும், கொக்குக்கு ஆகாக்கோ = குரண்டாசுரனுக்கு நட்பாகாத் தலைவற்கும், காக்கைக்கு = திருமாலுக்கும், இக்கு = கரும்பு (இனிமைப் பொருள்) ஆம், என்றவாறு.

கொக்கு = மாமரம். கங்கு = வரையறை; கக்கு = வலித்தல் விகாரம். படைப்பு முதலிய தொழில்களுட் காக்கைபுரி புத்தேளைக் 'காக்கை' எனவுபசரித்தாரென்க. ஐக்கு, கோவுக்கு எனக் குவ்வுருபு விரித்துரைக்க. உம்மைகள் தொக்கன.

பலமா கிரியான் பரநா கிரியான்
அலகா மயிலா னழகார் மயிலான்
இலகார் வுடையா னினிதோர் வுடையான்
நலமார் புகழ்மா னனிசூழ் புகழ்மான். 10

துர்மதி வருடம் ஆவணி மாதம் 1ந்தேதி மங்களவாரம்

1. கடவுட் சங்க வுணர்ச்சி.

அழிவற்ற அன்புடையீர்! நல்லூழ் உடையீர்! வாரீர்! வலிய வேற்படை கொண்ட கையுடைய முருகனைப் பரவெளியனே! என்போம். வள்ளிப் பிராட்டியைத் தினைப் புனத்தில் கண்டு மகிழ்ந்தவனே! என்போம். தெய்வயானை அம்மையாரை மணந்த பெரியோனே! என்போம். (1)

வேல் ஏந்திய செவ்வேட் பரமனை அண்ணா! என்போம். அழகு நிறைந்த பதினெட்டுக்கண் உடையவனே! என்போம். கழலணிந்த நின் திருவடியைத் தா! என்போம். உன்னைச் சிந்தியாதவர்பால் கூடாத ஈசனே! என்போம். வானுலகத் தலைவனே! என்போம். (2)

முதுமைத் துன்பத்தை ஒழிக்கும் கூரிய வேலுடைய இறைவனை ஒப்பற்ற செல்வமே! அறிவே! என்போம். இனிய கனியே! மணமே! என்போம். சதுரப்பாடுடைய சிவமே! தவமே! என்போம். (3)

சிவனாரின் ஒப்பற்ற மகனாக வந்து அவருக்குப் பிரணவப் பொருளை உரைத்த குருவாய் நின்றவனே! அடியார்க்குப் பேரருள் செய்யும் கடவுளே! சொல்லில் அடங்காத பெருமையுடையோரின் பிரானே! என்போம். (4)

அவனை நாடிப் பாடுகின்ற அழகிய திருநாவினர் உய்யுமாறு வேண்டி இன்புருவான வள்ளிப் பிராட்டியைத் தேடித் தினைப்புனம் சென்ற ஒப்பற்ற செவ் வேளை- சேயவனைச்சார்ந்து பகைவரை வெல்லும் கோமானே! என்போம். (5)

நாடு ஆள்வோரே! தூய்மையும் இளமையும் நீங்காத சேய்ப்பரமனின் திருவடி பணிவோர், நோயால் வருந்திச் சாவாரோ? அவன் திருவடியை நாடாதவர் சேருமிடம் சுடுகாடு ஆகுமே அன்றித் தூய வீடு ஆகுமோ? ஆகாதே. (6)

(இக் ககரவிகற்ப மடக்குச் செய்யுட் சொற்பிரிவு) = காக்கைக்கு, ஓகைக்கு, ஆக்கைக்கு, ஐ, கொக்கு ஆக்கைக்கோ, கை, தக்கக் கக்கீ, காக்கைக்கு ஐ, கொக்குக்கு, ஆகாக்கோ, காக்கைக்கு, இக்கு, ஈகைக் குகைக்கோ. (7)

முருகன் வேதம் புகழும் கடவுள். போரில் வாகை சூடுபவன். சிவனாரின் நல்ல திருமகன். எல்லாப் பொருளுக்கும் இறைவன். மிக்க பொறுமையுடையவன். குடைக் கூத்தாடும் சேயோன். அடியவரின் குற்றத்தைப் போக்குபவன். அருளுக்கு மூலமான மேகம் ஆவன். (8)

முருகன் வானுலக வேந்தன். வானவரின் கடவுள். பலவகையான இன் பங்களைத் தன்பால் உடையவன். நலம் நிறைந்த இந்திரன் தொழும் ஒப்பற்ற தலைவன். தவம் செய்வோர் சிந்திக்கும் ஒரே தலைவன். தன்னைவிட்டு நீங்காத வேலை யுடைய கடவுள். அறிவுக் கடல் ஆவான். (9)

முருகன் பெருமை பொருந்திய பல மலைகளில் எழுந்தருளி யிருப்பவன். திருப்பரங்கிரியை விட்டு நீங்காதவன். ஓர் அலகு உடைய வேலை யுடையவன். அழகு நிரம்பிய மயிலை ஊர்தியாக உடையவன். விளக்கமான அன்பு உடையவன். எல்லாவற்றையும் நன்கு அறியும் முற்றுணர்வு உடையவன். நலம் பொருந்திய திருப்புகழை அருளிய பெரியோராகிய அருணகிரிநாத முனிவர் நன்கு பணியும் புகழையுடைய பெரியோன் ஆவன். (10)

2. திருவுளப்பாங்கை வினாதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அட்டோத்தர சதாக்கரம்.

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன - (முடுகு)
தத்த தானன தத்தன தானன.

மறப்பிழி நினைப்பற விருக்குமி ளமைப்பெரு
வத்து வாகியு ளத்தவிர் சோதிநாங்
கறுப்பற வெளுத்தம யிரெற்பெழல் சுருக்கணை
கட்டி லாதவு றுப்புயிர் நீயெம

தறத்திரு வருட்சனி தியைப்பெறு முரித்தினி
லற்ப மேனுமு னக்களி யோமென
வெறுப்புரை யளிப்பைகொல் சிறப்புமொ கரப்பரி
வெற்றி வேலுமு டைக்கும ரேசனே. 1

கழற்பணி யரைப்பணி யுரப்பணி களப்பணி
கட்ட றாமுடி சுட்டிப லாழிகள்
தழற்கிணை யெனத்திகழ் மணிக்கட கநக்குழை
சத்த நூபுர மிட்டமெய் சாருநாங்
கிழத்தன வுனக்குள வுறுப்புவெ றுமைத்தழ
கிற்கு ளேயுனை வைப்பதெ வாறென
மிழற்றிட விருத்திகொல் விழிச்சலம் வடித்தழும்
வெப்ப றாவென்ம னத்தவிர் வேலனே. 2

சிலைக்கணை முரட்டனு சுவச்சிர மயிற்படை
திட்ப வாணெடு முட்படை மூவிலை
மலைக்கதை முதற்பல தரித்துள மிகத்தொரு
வற்பும் வேலுமி னிற்கொளு மாறெங்ன்
தலைப்படு மெனத்தள விருத்திகொ லெனைச்சிகி
தத்த வேறிமு னித்தொகை யார்வொடு
கலைத்தலை மறைத்துதி படிக்கவ ருதத்துவ
கர்த்த னேசிவ சற்குரு நாதனே. 3

இடப்புவி வசிக்குநர் மதிக்கவ ரிகட்டியி
முக்கு மூர்திப டைத்துறை யாவெனை
நடச்சர ணசித்திர மிகத்திகழ் பலப்பல
நற்க லாபிக ணற்றகர் வேழமா
திடப்பொனி னியற்றுமி ரதக்குழு வுமிக்குள
சித்த னீயள விட்டணை யாய்கொலோ
கடப்பமல ரெக்கணும ணக்குமரு மத்தொரு
கர்த்த னேயெனு ரைப்பொரு ளீசனே. 4

உரத்தவொ லியிட்டுல கடக்கட லுமொட்பமு
முற்ற சேவல ணிக்கொடி யாயொரு
முரட்கொடி யுமற்றவெ ளிமைச்சவ மிவற்குந
முட்டில் வீடுற லெத்திற னாலென
நிரப்பறு முளத்திடை நினைப்பைகொ லருட்குண
நித்த னேபொதி கைக்குறு மாமுனி
சிரத்தையொ டருச்சனை யிழைக்கும டிவித்தக
செக்கர் மேனியு டைப்பர மேசனே. 5

தனந்தன தனந்தன தனந்தன தனந்தன - (முடுகு)
தந்த தானன தந்தன தானன.

இருங்குளிர் கறங்குப டகம்பத லைமண்டுடி
யென்ற பேரணை துந்துபி கோடணை
தருஞ்சனி தியென்பன வனந்தமு டையெம்பதி
தங்கு வாழ்வுபெ றுந்தகை யாதெனும்
அரும்பறை யுளொன்றுமி லெனெஞ்சுது யரும்படி
யன்பில் கேள்விபி றந்திடி னானயர்
பெருஞ்செய லுமுண்டுகொ லனந்தச டலம்புகு
பிண்டர் நாயக கந்தசு வாமியே. 6

கலங்கியு ழனெஞ்சொடு துறந்தனை தினஞ்சிவ
கந்த வேள்குக வென்றுசொல் வாயெழில்
நலங்கொள மணந்தவ ளகன்றனை நிரந்தர
நன்கு மூவுல கங்களு மேதொழ
இலங்கிரு மடந்தைய ரொடுந்திக ழுமெந்திரு
வெந்த வாறணை மஞ்சுறு வாயெனச்
சொலுங்கிள வியென்செவி புகுங்கொலி னியன்பவிர்
துங்க னேசிகி தங்கொரு தேவனே. 7

தனந்தன தனந்தன தனந்தன தனந்தன - (முடுகு)
தந்த தானன தத்தன தானன.

தவம்பல புரிந்தவ ருயும்படி யெழுந்தரு
டந்தை தாயரெ மக்குளர் மேன்மையே
அவம்பல புரிந்திழி வடைந்தவர் விரும்புல
கம்பை தாதையு னக்கிலர் கீழ்மையே
சிவம்பெரு குமெந்திரு வெனுஞ்சனி திகண்டுறை
சென்று நீதொழ லெத்திற னாலெனின்
கவன்றழு மெனெஞ்சுபெ ரிதுங்கரு ணையஞ்சிவ
கந்த வாறுமு கப்பர மேசனே. 8

சனங்கள்பெ ரிதும்புகழ் பெருந்தகை யுறுங்கவி
சந்தம் யாவுமி ருக்குமெம் வாயிலால்
மனஞ்சுழ லநின்றுசொ லுநின்றமிழ் களெஞ்செவி
மண்டி யேகிம கிழ்ச்சித ராவறி
எனுங்குயி லெழுந்திடி னிவன்புரி வதென்புக
லென்று வாடிய ரற்றுமெ னாவியே
அனந்தவ ருளின்றலை வகிங்கிணி சிலம்படி
யண்ட னேமயி லிற்றிக ழீசனே. 9

தனந்தன தனந்தன தனந்தன தனந்தன -(முடுகு)
தத்த தானன தத்தன தானன.

அறம்பல வுநின்செயல் பெறும்பய னுநின்செய
லக்கி காணுல கிற்செறி வாயுள
திறம்பல வுநின்பொரு ளெனுந்துணி புமொய்ம்பிது
செப்பு நானுன எப்பறு மேன்மையை
நிறங்கொள நடந்தணை தலெங்குரை பெருந்தகை
நித்த னேயரு ணைப்பெய ரான்முதால்
மறம்பல புரிந்திடி னுமின்படை யவன்புசெய்
மட்டி லாதவ ருட்கும ரேசனே. 10

துர்மதி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 25ந்தேதி சனிவாரம்.

2. திருவுளப் பாங்கை வினாதல்.

சிறந்த மயிலூர்தியும் வெற்றிவேலும் உடைய குமரேசனே! நீ என்னை நோக்கி யாமோ இழிந்த பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாமல் விளங்கும் இளம் பெருமானாய் உயிர்களின் உள்ளத்தில் விளங்கும் சோதி ஆவோம். நீயோ கொஞ்சமேனும் கறுப்பே இல்லாமல் நன்கு வெளுத்த மயிரும், எலும்பு வெளியே தெரியும் உடம்பும் தோல் சுருக்கங்களும் கூடிய கட்டுக் குலைந்த உடம்புடைய உயிர் ஆவாய். இப்படிப்பட்ட உனக்கு எமது அறம் விளங்கும் திருவருட் சமுகத்தைப் பெறும் உரிமை சிறிதேனும் தாரோம் என்று என்பால் வெறுப்புக் கொண்டு கூறுவாயோ? (1)

கண்ணீரை மழைபோல வடித்து அழுகின்ற துன்பம் நீங்காத என் உள்ளத்தில் விளங்கும் வேலிறைவனே! நீ என்னை நோக்கி யாமோ திருவடியிலே கழல், தண்டை, முதலிய நகைகளும் இடையிலே அரைவடம் முதலியனவும், மார்பிலே மதாணி முதலியனவும், கழுத்திலே மணிவடம் முதலியனவும் வேலைப்பாடு நிறைந்த திருமுடிகளும், நெற்றிச் சுட்டியும், பல மோதிரங்களும், தீயைப் போல ஒளிவிடும் மணிகள் அழுந்தப் பெற்ற கடகங்களும், நல்ல குண்டலங்களும், ஒலிக்கின்ற சிலம்பும் அணிந்த திருமேனி உடையோம். முதுமையடைந்த உன் உடம்பில் எந்த நகையும் இல்லாது வெறுமையாயுள்ளது. எமது அழகினுள் உன்னை வைப்பது எங்ஙனம் பொருந்தும் என்று கூறிடவுள்ளாயோ? (2)

முனிவர் குழாம் ஆர்வத்தோடு கலைகளுக்குத் தலைமை யுடைய வேத பாராயணம் செய்ய மயிலில் தாவி ஏறி வருகின்ற தத்துவக் கடவுளே! சிவஞான குருநாதனே! நீ என்னை நோக்கித் தான் செல்லும் வேகத்தால் ஓசையை உண்டாக்கும் அம்பும், வலிய வில்லும், வச்சிரப் படையும், வேற்படையும், வலிமை கொண்டவாளும், நீண்ட முட்படையும், சூலமும், மலை ஒத்த கதையும், ஆகிய பல படைகளை யாம் தாங்கியுள்ளோம். இந்த உலகத்தில் எந்த உறுதியும் படைக் கலங்களும் இல்லாத உன்னை யாம் ஏற்றுக் கொள்ளல் எவ்வாறு இயலும் என்று கூறி என்னைத் தள்ளிவிட இருக்கின்றாயோ? (3)

எல்லா இடங்களிலும் மணக்கின்ற கடப்பமாலை அணிந்த திருமார்புடைய ஒப்பற்ற கடவுளே! என் பாடல்களின் பொருள் ஆகிய ஈசனே! பரந்த இடமுடைய இம் மண்ணுலகில் வாழ்பவர் மதிக்குமாறு குதிரை வண்டியும் கொண்டில்லாத என்னை மதித்து நடனமிடும் காலும் பேரழகும் உடைய பலப்பல நல்ல மயில் ஊர்திகளும், நல்ல ஆட்டுக்கடாவும், யானையும் நல்ல உறுதியான பொன்னால் செய்யப்பட்ட தேர்க்கூட்டமும் மிகுதியாகக் கொண்டுள்ள சித்தன் ஆகிய நீ வரமாட்டாயோ? (4)

அருட்குண நித்தனே! பொதிய மலையில் வாழும் பெருமை பொருந்திய அகத்திய முனிவர் பத்தியோடு வழிபாடு செய்யும் திருவடியுடைய வாலறிவனே! செம்மேனி யுடைய பரமேசனே! பேரொலி எழுப்பி உலகத்தை அடக்கும் வன்மையும் மேன்மையும் கொண்ட சேவல் தங்கும் அழகிய கொடியுடையவனே! வலிமையுடைய ஒருகொடியும் இல்லாத எளிமையான பேய் ஒத்த இவனுக்கு நமது குறைவு ஒன்றும் இல்லாத வீடுபேறு எவ்வகையில் கூடும் என்று இன்பம் நிறைந்த நின் திருவுள்ளத்தில் நினைப்பாயோ? (5)

எண்ணற்ற பிறவிகள் எடுக்கும் ஆன்ம கோடிகளின் தலைவனே! கந்த சுவாமியே! பெரிய குடமுழா, ஓசை எழுப்பும் முரசு, ஒருகட்பறை, மண் துடி என்னும் துந்துபி என்பவைகளின் ஓசை நிரம்பிய எமது சமுகங்கள் எண்ணற்றவை யுடைய எம் உலகத்தை நீ எய்தி அங்குள்ள இன்ப வாழ்வைப் பெறும் திறம் யாது என்று அரியவான இசைக் கருவிகளில் ஒன்றேனும் இல்லாத என் நெஞ்சம் வருந்தும்படி அன்பற்ற கேள்வி உன்னிடமிருந்து எழுமானால் நான் செய்யக் கூடும் பெருஞ் செயல் ஏதேனும் உண்டோ? (6)

அன்பு விளங்கும் பெரியோனே! மயில் மீது எழுந்தருளும் ஒப்பற்ற கடவுளே! நீ என்னை நோக்கி தெளிவுபெறாது கலக்கம் கொண்டு உழலும் நெஞ்சோடு துறவு பூண்டாய். நாள்தோறும் சிவனே! கந்தனே! செவ்வேளே! குகனே! என்று சொல்வாய். நீ தனது அழகு நலத்தைக் கொள்ள இசைந்து உன்னை மணந்த வளை விட்டு நீங்கினாய். மூவுலகமும் நன்கு தொழ எப்போதும் வள்ளி

தெய்வ யானை ஆகிய பிராட்டிமார் இருவரோடு விளங்கும் எமது பேரின்பச் செல்வத்தைக் கூடும் தகைமையை எவ்வாறு பெறுவாய் என்று கூறும் மொழியை என் செவி கேட்குமோ? (7)

அருளுடைய அழகிய சிவகந்தனே! ஆறுமுகப் பரமேசனே! நீ என்னை நோக்கித் தவம் புரிபவர் பலரும் உய்திபெறும்படி அவர் முன் எழுந்தருளும் தாய் தந்தையர் எமக்கு உள்ளனர். இஃது எமது மாட்சி ஆகும். பல இழிசெயல்களைச் செய்து கீழ்மையுற்றோர் விரும்புகின்ற மண்ணுலகத்துள்ள உனக்குத் தாய் தந்தையர் இல்லை. இது தாழ்வே ஆகும். இந்நிலையில் மங்கலம் பெருகும் எமது திரு என்று சொல்லப்படும் சமூகத்தை அடைந்து கண்டு தொழுதல் எவ்வகையால் கூடும் என்று கேட்டால் என் நெஞ்சம் பெரிதும் வருந்தியழும். (8)

உனக்கே நான் அடைக்கலம் என்று கூறி வாடி அழுகின்ற என்னுடைய உயிராயிருப்பவனே! எல்லையற்ற அருளுடைய தலைவனே! கிண்கிணி ஒலிக்கும் திருவடியுடைய தேவனே! மயில்மீது விளங்கும் ஈசனே! நீ என்னை நோக்கி மக்கள் பெரிதும் புகழ்கின்ற பெருமையுடைய கவிகளும் வண்ணப் பாடல்களும் ஆகிய யாவும் எமது சமூகத்தில் உள்ளன. அலைபாயும் மனத்தோடு நீ பாடும் தமிழ்ப் பாடல்கள் எமது செவியில் நிறைந்து இன்பம்தரா. இதை நீ தெரிந்து கொள் என்று கூறுவாயேயானால் எளியேனாகிய நான் செய்யக் கூடியது யாது உள்ளது? (9)

பெருந்தகையே! நித்தனே! அருணகிரிநாத முனிவரின் கடவுளே! அளவற்ற அருளுடைய குமரேசனே! உலகில் நிகழும் பலவகை அறங்களும் நின் செயலே. அந்த அறச்செயல்களால் மக்கள் அடையும் பயனும் நின் செயலே. கண்ணிற்குப் புலப்படும் இந்த வுலகில் நிறைந்து உள்ள செல்வம் யாவும் நின் செல்வமே என்னும் முடிபு ஆகிய உறுதியைக் கூறும் நான் அளவற்ற உனது மேன்மையை உள்ளத்தில் கொண்டு ஒழுகி நின்னைக் கூடுதல் எளியவனால் எவ்வாறு இயலும்? கூறுவாயாக. எனவே அடியவன் தீவினைகள் பல செய்திருப்பினும் அவற்றை ஒழித்து நீ வழங்கியருளும் பேரின்பத்தை நான் கூடுமாறு அருள் செய்வாயாக. (10)

3. தியான விசேடம்.

கலிவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பதின்மூன்றக்கரம்.

தனதன தந்தந் தனதன தந்தந்தா.

ஒளியது கண்டங் குறுமதி விஞ்சின்பாம்
தெளிவுறு நெஞ்சந் தினநனி தங்குஞ்சீர்
கிளிமொழி சந்தங் கிளர்சிவை மைந்தன்கோ
களிமிகு கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 1

மலர்மழை கொண்டும் புகையொளி வம்புந்தூப்
பலமடை கொண்டும் பணிபவ ரின்புங்கோ
தலமணை யின்புந் தவமதும் விஞ்சுந்தார்
கலமணி கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 2

புறவம டைந்துண் புலர்சரு குண்டுந்தூத்
துறவத டைந்துஞ் சுகுர்தம யர்ந்துஞ்சார்
திறமுமு றுஞ்செந் திருவுமை மைந்தன்காய்
மறலடு கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 3

பதிபுகழ் சங்கம் பலபல கண்டென்றூ
நதிகள்கு டைந்தங் கிடுவந யந்தென்காழ்
மதியம்வ யங்குஞ் சடையவன் மைந்தன்கேழ்க்
கதியருள் கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 4

மறைகளி னந்தம் புகழ்பொருண் மஞ்சன்றூ
நிறைவுள னெங்குந் தொழுபவர் நெஞ்சஞ்சேர்
இறையவ னின்பன் சிவசுத னென்றுந்தே
கறையறு கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 5

அனகசு ணந்தங் கறவர்கள் கண்டின்பால்
தனதகு தந்தந் தனதகு தந்தந்தா
எனநட னந்தந் திடவரு மெஞ்செங்கோ
கனசிவ கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 6

மிடியறு நெஞ்சங் களிதர விஞ்சும்பேய்
அடியொட டங்குங் கொடுமற லஞ்சுஞ்சேர்
செடியிறு மென்றுஞ் சிகியிவர் துங்கன்சூர்
கடியொரு கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 7

அமரன ருந்தண் பிறைமுடி யண்டன்சேய்
குமரன ரங்கன் குறமக ளன்பன்பேழ்ச்
சமரன கண்டன் சிவகுரு சம்பன்றார்
கமழுர கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 8

மலைமுழை தங்குந் தவசிகள் வம்பந்தார்
மிலைகுக வெஞ்சிந் தையலர்வி ரும்பன்பே
நிலைகொளு நெஞ்சங் கொடுவெனு மொண்செங்கீர்க்
கலைவிழை கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 9

சிவசிவ வென்றுஞ் செயசெய வென்றும்பேழ்க்
குவலய மெங்குங் குககுக வென்றுஞ்சூர்ப்
புவனியை வென்றின் புகழ்சொன வன்கண்காண்
கவலையில் கந்தன் கழலுனின் வஞ்சம்போம். 10

துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம் 8ந்தேதி குருவாரம்

3. தியான விசேடம்.

ஒளி (ஞானம்) உள்ள இடத்தை யறிந்து அங்குச் சேர்கின்ற அறிவு மிக்க இன்பத்தை அடையும். தெளிவுடைய நெஞ்சம் எப்போதும் சிறந்து விளங்கும். கிளி போன்று பேசும் அழகு விளங்கும் உமாதேவியின் திருமகனும், நம் தலைவனும் ஆகிய இன்ப வுருவினனாம் கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கின் இவ்வுலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (1)

8. சம்பன் = சுகமுடையோன், வச்சிராயுதன்.

மழைபோல மலரைச் சொரிந்தும், தூப தீபங்களால் மணம் பரப்பியும், பலவகைத் தூய உணவு படைத்தும் பணிபவர் பெறும் இன்பத்திலும், பெருமான் எழுந்தருளி யுள்ள திருப்பதிகளுக்குச் சென்று தொழும் இன்பத்தினும், தவத்தால் பெறும் இன்பத்தினும் விஞ்சியுள்ளது மாலைகளும் அணிகலன்களும் அணிந்துள்ள கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கும் இன்பம் என்க. அங்ஙனம் சிந்திக்கின் இந்த வுலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (2)

காட்டை அடைந்து உணவாக உலர்ந்த சருகுகளை உண்டும், தூய துற வறத்தை மேற்கொண்டும், இவ்வுலக இன்பங்களை நுகர்ந்தும் தன்னை வந்து சாரும் திறத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் செந்திரு ஆகிய உமாதேவியின் மைந்தனும், சினங்கொண்டு தன் அடியவர்கள் மீது வரும் காலனைச் சாய்ப்பவனும் ஆன கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கின் இந்த உலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (3)

உலகம் புகழும் பலபல கழகங்களை அமைத்து என்ன பயன்? தூய நதிகளில் நீராடி அங்குச் செய்வனவற்றைச் செய்து என்ன பயன்? ஒளியுடைய நிலவு விளங்கும் சடையுடைய சிவபிரானின் மைந்தனும் சிறந்த வீடுபேறு அருள்பவனுமான கந்தக்கடவுளின் கழலிணைகளைச் சிந்திக்கின் அன்றோ இந்த வுலகப் பிணிப்பு நீங்கும்! (4)

மறைகளின் முடிபு ஆகிய உபநிடதங்கள் புகழும் பொருள் எனப்படும் அழகன் என்றும், எங்கும் நிறைந்துள்ள தூயவன் என்றும், தன்னைத் தொழுபவர் உள்ளத்தில் விரைந்து சேரும் இறையவன் என்றும், இன்ப வடிவினன் என்றும், சிவகுமாரன் என்றும், கடவுளாகிய மாசு அற்ற கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கின் இவ்வுலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (5)

மாசற்ற குணமுடைய அறவோர் கண்டு அந்த மகிழ்ச்சியால் 'தனதகு தந்தந் தனதகு தந்தந்தா' என்று நடனம் செய்யுமாறு வரும் எங்கள் செம்மேனிப் பெருமா னாம் பெருமையுடைய கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கின் இவ்வுலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (6)

நிறைவு தங்கிய உள்ளம் உடையவர் மகிழுமாறு மிஞ்சி வருகின்ற பேயானது அடியோடு அடங்கிவிடும். கொடிய இயமன் அஞ்சுவான். நேரவுள்ள துன்பம் கெடும். இவையெல்லாம்

தரவுள்ள மயிலின் மீது எப்போதும் வரும் மேலவனும் சூரபது மனைப் பிளந்தவனுமான ஒப்பற்ற கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கின் இந்த உலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (7)

அழிவற்றவனும், அருமையான குளிர்ச்சி பொருந்திய நிலாத் துண்டத்தைத் திருச்சடையில் கொண்ட கடவுளின் திருமகனும், குமாரப் பிரபுவும், நடனமாடும் அரங்கனும், குறமகள் ஆகிய வள்ளிப் பிராட்டியின் காதலனும், பெரும்போர் செய்வதில் வல்லவனும், எங்கும் நிறைந்த எல்லையற்ற பொருளும், சிவகுருவும், வச்சிரப் படையுடையவனும் மணம் கமழும் மாலையணிந்த திருமார்புடையவனுமான கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கின் இந்த வுலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (8)

மலைக் குகைகளில் இருந்து தவம் செய்பவர்கள் ''மணம் பொருந்திய அழகிய மாலை அணியும் குகப் பரமனே! எமது உள்ளமாகிய தாமரை நாடுகின்ற அன்பே! சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற நிலையை அருள்செய்'' என்று போற்றும் அழகும் செம்மையுமு டைய மொழியை விரும்புகின்ற கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கின் இந்த உலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (9)

இந்தப் பெரிய உலக முழுவதிலும் ''சிவசிவ அரகர தேவா நமோ நம'' என்றும் ''செயசெய'' என்றும் ''குகசுக'' என்றும் ஓதி அச்சத்திற்கு இடமான இவ்வுலக மாயையினை வென்று இனிமை நிரம்பிய திருப்புகழை அருளிச் செய்த அருணகிரி நாத முனிவரின் விழிகள் கண்டு களிப்புற்ற கவலை ஏதும் இல்லாத கந்தக் கடவுளின் திருவடியைச் சிந்திக்கின் இந்த உலகப் பிணிப்பு நீங்கும். (10)

4. நாளறுபது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

எழுத்தளவுடையன.

நென்மு தற்பல நன்னி லத்தில்வி தைக்கு நாள்புன் னிறுத்துநாள்
பன்மு கக்களை யெற்று நாள்கதிர் வெட்டு நாள்பதி கொட்டுநாள்
நன்மு கத்துட னுண்ணு நாள்களு மோய வேநம னாள்வரின்
என்மு னைப்புறு வீர்செவ் வேளடி யெண்ணி வாழ்மினி லத்தரே. 1

பெட்பி னோடுச ரக்கெ லாம்விலை பேசு நாள்பெறு கின்றநாள்
ஒட்ப மாயவை விற்கு நாள்பொரு ளீட்டு நாள்களும் வீட்டவே
திட்ப வேனம னாள்வ ரும்பொழு தென்செய் வீர்கள்செவ் வேட்பரன்
நட்பி னார்நெறி பற்றி யுய்குதிர் நாண யம்விழை மைந்தரே. 2

ஆடு நாள்களு மோடு நாள்களு மாடி நேடிம டந்தைமார்
கூடு நாள்களு மக்கள் வந்துகு லாவு நாள்களு மோயவே
வீடு நாளுற லாவ தென்னெனு மெய்யு ணர்ந்தரு ளெம்பிரான்
கேடு றாதசெவ் வேள டித்துணை கேண்மி னாளுநன் மைந்தரே. 3

சேகு சேர்மரம் வெட்டு நாளவை செப்ப மேவுற வெற்றுநாள்
வாகு சேரவ மைத்து மாளிகை கட்டு நாளது முற்றுநாள்
ஆகு லந்தப வாளு நாள்களு மோய வேநம னார்முனே
போகு நாள்செய்வ தென்னெ னாவருள் போற்றி வாழ்மின்கண் மைந்தரே. 4

பாட மேவிழை வீர்பன் மாகலை பற்று நாளவை முற்றுநாள்
பீடர் தம்மைய டுக்கு நாள்பிழை யின்றி யேவரை கின்றநாள்
சேடர் சம்பள மேற்கு நாள்களு மோயு மேசெலு நாளிலே
ஆட லொன்றுமி லாதி றுங்குக னார்வ மெய்தியுய் வீர்களே. 5

ஐந்தி லக்கண நச்சு நாளவை கற்கு நாள்கவி கட்டுநாள்
பந்த ரைத்துதி செய்த யாவையு மேப டித்துரை செய்யுநாள்
சந்த னந்துணி யேற்கு நாள்களு மோய வேசம னாள்வரும்
அந்த நாள்செய்வ தென்னெ னாவயி லானை நாடுதிர் மைந்தரே. 6

மண்ணி னாற்கல மேசெய் நாள்வன்ம ரத்தி னாற்பல பண்ணுநாள்
திண்ணி தாயபொன் வெள்ளி யாற்பணி செய்யு நாடுணி நெய்யுநாள்
நண்ணு நாள்களெ லாஞ்செல் வாளம னாள்வ ரும்பொழு தென்செய்வீர்
அண்ண லார்முரு கைய னாரரு ளன்பி னின்மின்கண் மைந்தரே. 7

புரையி லோவியர் தீட்டு நாள்கரு மார்தொ ழிற்பொரு ளீட்டுநாள்
விரைசெய் மாலைகள் கட்டு நாண்மிளிர் வெண்க லம்பல தட்டுநாள்
திரைபல் கோடிக டைக்கு நாள்களு மோய வேயுயிர் தீருநாள்
தரையு ளீர்செய்வ தென்கொல் சேயிறை தாள்க ளெண்ணுதி ரன்பொடே 8

ஆடு மாடுபெ ருக்கு நாளலை யாட்டு நாள்கல மோட்டுநாள்
கோடு செங்குழ லூது நாள்பறை கொட்டு நாள்படை வெட்டுநாள்
மூட நாள்களு மோய வேகண்ணை மூடு நாள்வரி னென்செய்வீர்
நாடல் செய்யுள மேவு சண்முக னண்பை நாடுதிர் மைந்தரே. 9

எத்து ணைத்திற லாரை யுங்கவ ரேம னாள்வரி னீவிர்செய்
உத்தி யாதுள துங்க ணாள்களு ளொன்று மின்றத னாலிந்நாள்
முத்தி மேவரு ணாசல ப்பெய ரானை யாண்முரு கோனெனும்
அத்த னேமப தாம்பு யத்தைய கத்தி ருத்துதிர் மைந்தரே. 10

துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம் 16ந்தேதி சுக்கிரவாரம்

4. நாளறுபது.

உலகில் வாழ்பவரே! நீவிர் நல்ல நிலத்தில் நெல் முதலிய பல விதைகளை விதைக்கின்ற நாளும், அவற்றிற்கு நீர் பாய்ச்சும் நாளும், பல வகையான களை களையும் பிடுங்கும் நாளும், விளைந்த கதிரை அறுக்கின்ற நாளும், விளைந்த பொருளைக் கொணர்ந்து வீட்டில் சேர்க்கின்ற நாளும், மகிழ்ச்சி நிரம்பிய முகத் தோடு உண்ணுகின்ற நாளும் ஓயுமாறு நமன் வருகின்ற நாள்வரின் என்ன செய்யவுள்ளீர்? செவ்வேட்பரமனின் சேவடியைச் சிந்தித்து வாழ்வீராக. (சிந்திப்பின் உய்தி பெறலாம்) *(1)*

உண்மையை விரும்பும் மக்களே! நீவிர் ஆசையோடு பல சரக்குகளை விலை பேசுகின்ற நாளும், (பணம் கொடுத்து அவற்றைப்) பெறுகின்ற நாளும், அவற்றை மேன்மையாக விற்கின்ற நாளும், அதனால் பொருள் ஈட்டுகின்ற நாளும் ஒழியு மாறு வலிய சூலம் பிடித்த நமனார் வரும் நாள் வரும்பொழுது என்ன செய்ய வுள்ளீர்! செவ்வேட் பரமனின் அடியவரின் நெறியைப் பின்பற்றி ஒழுகி உய்தி அடைவீர்களாக. *(2)*

நல்ல மக்களே! நீவிர் விரும்பிய படி எல்லாம் ஆடுகின்ற நாளும், தொழில் பற்றி அங்கும் இங்கும் ஓடுகின்ற நாளும், அங்ஙனம் ஆடிப் பெண்களை நாடிக் கூடுகின்ற நாளும், அதனால் மக்கள் பிறந்து அவர்களோடு குலாவுகின்ற நாளும் ஓயுமாறு இறக்கின்ற நாள்வரின் செய்யக் கூடியது ஒன்றும் இல்லை என்னும் உண்மையை உணர்ந்து அருள் நிறைந்த எம்பெருமான் ஆகிய அழிவற்ற செவ்வேட்பரமனின் திருவடித்துணையையே எந்நாளும் வேண்டுவீராக. *(3)*

மக்களே! நீவிர் வயிரம் பொருந்திய மரங்களை வெட்டும் நாளும், அவை ஒழுங்காக இருக்கும்படி இழைக்கின்ற நாளும், அவற்றை அழகுற அமைத்து மாளிகையை கட்டும் நாளும், அங்ஙனம் மாளிகை கட்டி முடிவுற்ற நாளும், அந்த மாளிகையில் கவலையின்றி வாழும் நாளும் ஓயுமாறு எமதருமன் முன்பு செல்ல வேண்டும் நாளில் என்ன செய்ய முடியும் என்று எண்ணிக் குகப்பரமனின் அருளைப் போற்றி வாழ்வீராக. (4)

கல்வி கற்க விழைகின்றோரே! நீவிர் பலகலைகளையும் கற்கும் நாளும், அவைகளைக் கற்று நிறைவுறும் நாளும், பெரியோரை அடுத்துக் கேள்விச் செல்வம் பெறுகின்ற நாளும், குற்றம் புகாமல் நூலாக்குகின்ற நாளும், நும் தலைவரிடம் சம்பளம் பெறும் நாளும் நீங்கள் இறக்கவுள்ள நாளிலே ஓய்ந்துவிடும். அக்காலை நுமது செயல் ஒன்றும் இல்லாது ஒழியும். எனவே குகப்பரமனின் திருவடிக்கண் அன்பு செய்து உய்வீர்களாக. (5)

மக்களே! நீவிர் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஐந்து இலக்கணங்களையும் விரும்புகின்ற நாளும், அவற்றைக் கற்கின்ற நாளும், கற்றுக் கவிபாடும் நாளும், மலப் பிணிப்புள்ள மாந்தரைப் போற்றும் நூல்கள் யாவற்றையும் படித்து உரைகூறும் நாளும், சந்தனம், பொன்னாடை எனப் பிறர் செய்யும் சிறப்புக் களை ஏற்கும் நாளும் ஓயுமாறு காலன் வரும் நாள்வரின் அந்த நாளிலே என்ன செய்யமுடியும் என்று வேலிறைவனை நாடி உய்வீராக. (6)

மக்களே! நீவிர் மட்கலங்களைச் செய்யும் நாளும், வலிய மரத்தினால் பல பொருள்களைச் செய்யும் நாளும், திண்மையான பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் நகைகள் செய்யும் நாளும், துணி நெய்யும் நாளும் என்று வரும் நாள்கள் எல்லாம் முடியுமாறு நமன் வரும் நாள் வரும்பொழுது என்ன செய்யவுள்ளீர்! பெருமை நிறைந்த முருகையனாரின் திருவருளால் அவரை வணங்கும் அன்பு நெறியில் ஒழுகி உய்தி பெறுவீராக. (7)

உலகீர்! குற்றமற்ற ஓவியம் தீட்டும் நாளும், கருமாரத் தொழிலால் பொருள் ஈட்டும் நாளும், மணம் வீசும் மாலைகள் தொடுக்கும் நாளும், விளக்கமுடைய பல வெண்கலப் பாத்திரங்களைப் பண்ணும் நாளும், பல அலைகள் கொண்ட கடலைக் கடக்கும் நாளும் ஓயுமாறு உயிர் நீங்கும் நாளிலே நீவிர்

என்ன செய்வீர்? சேய்ப் பரமனின் திருவடிகளை அன்போடு சிந்தித்து உய்தி பெறுவீராக. (8)

மக்களே! நீவிர் ஆடுமாடுகள் வளர்த்து அவற்றைப் பெருக்கும் நாளும், அவைகளை நீரிலே குளிப்பாட்டும் நாளும், கப்பலைச் செலுத்துகின்ற நாளும், சங்கையும் சிறந்த வேய்ங்குழலையும் ஊதும் நாளும், பறையடிக்கும் நாளும், எதிரியின் படையை அழிக்கும் நாளும், அறிவின்றிக் கழிக்கும் நாளும் ஒயுமாறு நீர் கண்ணை மூடுகின்ற (இறக்கின்ற) நாள்வரின் என்ன செய்வீர்! தன்னை நாடுவார் உள்ளத்தில் எழுந்தருளும் ஆறுமுகனின் அருளை நாடி உய்வீராக.(9)

மக்களே! எத்துணை ஆற்றல் கொண்டவராயினும் அவரின் உயிரைக் கவரும் ஏமனார் நாள்வரின் நீவிர் இதுவரை வாழ்ந்த நாட்களின் பயனாகச் செய்யத் தக்க சூழ்ச்சி யாது உளது? ஒன்றும் இன்றே. நினைத்தால் முத்தி தரும் அருணாசலப் பெயர் கொண்ட அருணகிரிநாத முனிவரை ஆண்டுகொண்ட முருகன் ஆகிய கடவுளின் இன்பம் நிறைந்த திருவடித் தாமரையை உள்ளத்தில் சிந்தித்து உய்வீராக. (10)

(இப்பதிகத்தில் நாள் என்னும் சொல் அறுபது வந்துள்ளமை காண்க.)

5. அவிரரும்பொன்.

கலித்தாழிசை.

எழுத்தளவுடையன.

டகரவெதுகை.

தனன தந்தனா தனன தந்தனா
தனன தந்தனா தனன தந்தனா,
தனன தந்தனா தனன தந்தனா
தனன தந்தனா தனன தந்தனா தனன தந்தனா.

கொடையில் விஞ்சிமா குணநி ரம்பியோர்
தடையு மின்றியாள் சகநி ரந்தரா,
உடைய நின்றொகா வுதவி யன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே. 1

இடரி லந்திமா னிழிவில் சந்திமான்
கடவு ளென்றுமா கலையி யம்புவேல்,
உடைய நின்றொகா வுதவி யன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.2

கடலை யுண்டவோர் கடனு மந்தநாள்
சுடலை தங்குமீ சுரனு நம்புமோர்,
குடிலை நின்கையீ கொடையை யன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.3

சடைத யங்கமா தவமி ருந்துளார்
அடிவ ணங்குமா றமரு மெம்பிரான்,
மிடல்கொ ணின்றயா விழைத லன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.4

மடம டும்பிரான் மதித ரும்பிரான்
இடம்வ ழங்குசே யெனவுள் கன்பர்சூர்,
விடல்செய் நின்றயா விழைத லன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.5

புடைப ரந்தநீள் புவியி னின்பெலாம்
விடவி ரும்புவார் விழைசு யம்புவே,
கடவு ணின்றனோர் கருணை யன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.6

உடலி ருந்துளோ யுயிரி ருந்துளோய்
சுடரி ருந்துளோய் தொனிக டந்துளோய்,
இடரி லுன்றயா விதய மன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.7

முடிவில் கந்தனான் முடிவில் கங்குறான்
விடியு மென்றுளே விழைவ ரம்பினார்,
தொடரு நின்றனோர் துணையை யன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.8

3. கடன் = கும்பன் = கும்பமுனிவர்.

உடல்வ ருந்தவே யுயிர்வ ருந்தவே
அடலை தங்குகா டடையி னுந்தியேன்,
முடிவி லுன்றயா மொழியை யன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.9

அடல்கொள் வென்றிவே லமர சந்தநூற்
கடல டங்குமா கடலுன் மைந்தர்சூர்,
தடியு நின்பொனார் சரண மன்றிநான்
அடைவ தென்கொலோ வறைக டம்பனே யவிர ரும்பொனே.10

துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம், 26ந் தேதி சோமவாரம்.

5. அவிரரும்பொன்.

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! கொடையில் யாவரையும் விஞ்சிப் பெருமை பொருந்திய எண்குணங்களும் நிரம்பி ஒருதடையுமின்றி உலகையாளும் அழிவற்றவனே! எனக்கு உடையவன் ஆகிய நினது கரவில்லாத உதவியல்லாமல் நான் அடைவது வேறு யாது உள்ளது? கூறியருள்க. (1)

கடம்ப மாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கரிய விளக்கம் உடைய பொன்னே! துன்பமற்ற அந்திமானுக்கும் குறைவற்ற சந்திமானுக்கும் கடவுள் என்று பெருநூல் கூறும் வேலிறைவன் ஆகிய நினது கரவற்ற உதவியில்லாமல் நான் அடைவது வேறுயாது உள்ளது? கூறியருள்க. (2)

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! கடலை உண்ட ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவரும், சுடலையில் நடமாடிய ஈசுரனும் முன் நாளில் விரும்பிய ஒப்பற்ற பிரணவப் பொருள் என்று நீ வழங்கும் கொடையை அன்றி நான் அடைவது வேறு யாது உள்ளது? கூறியருள்க. (3)

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கு அரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! சடைவிளங்குமாறு பெருந்தவம் செய்துள்ளவர் நின் திருவடியை வணங்குமாறு எழுந்தருளும் எம்பெருமானே! பெருமையுடைய நின் திருவருளை விழைதலே

அன்றி நான் அடைவது வேறு யாது உள்ளது? கூறியருள்க. (4)

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கு அரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! அறியாமையை அழிக்கும் பிரானே! அறிவை அருளும் பிரானே! வீடுபேறு தரும் சேய்ப்பரமனே! என்று சிந்திக்கும் அடியவரின் துன்பத்தை நீக்கும் உன் அருளை விழைதலே அன்றி நான் அடைவது வேறு யாது உள்ளது? கூறியருள்க. (5)

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! பரந்த இடமுடைய பெரிய மண்ணுலகத்தில் உள்ள எல்லா இன்பங்களையும் துறக்க விரும்புவார் விழையும் சுயம்பு மூர்த்தியே! கடவுளாகிய நினது ஒப்பற்ற அருளை யன்றி நான் அடைவது வேறு யாது உள்ளது? கூறியருள்க. (6)

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! உடம்புகளில் வாழும் உயிர்களில் உள்ளவனே! சூரியனின் இதயத்தில் இருப்பவனே! நாதம் கடந்தவனே! துன்பமற்ற உனது அருள் உள்ளத்தை யன்றி நான் அடைவது வேறு யாது உள்ளது? கூறியருள்க. (7)

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! அழிவற்ற கந்தக் கடவுளால் அழிவற்ற இருள்மலம் நீங்கும் என்று உன்னை உள்ளத்தில் விரும்புபவர் பற்றுகின்ற உனது ஒப்பற்ற துணையை யன்றி நான் அடைவது வேறு யாது உள்ளது? கூறியருள்க. (8)

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! உடலும் உயிரும் வருத்த மடையும்படி துன்பம் நிறைந்த காட்டை நான் அடைந்தாலும் தீயவனாகிய யான் அழிவற்ற உனது அருள் மொழியினை அன்றி அடைவது வேறு யாது உள்ளது? கூறியருள்க. (9)

கடம்பமாலை அணிந்தவனே! கிடைத்தற்கரிய விளக்கமுடைய பொன்னே! வலிமையுடைய வெற்றிவேல் கொண்ட கடவுளே! வண்ணநூல்கடல் ஆகிய அருண கிரிநாத முனிவர்சேரும், பெரிய கடலே! உன்னைச் சிந்திக்கும் அடியவரின் துன்பத்தை அழிக்கும் நினது பொன்னார் திருவடியன்றி நான் அடைவது வேறுயாது உள்ளது? கூறியருள்க. (10)

6. பெருவேண்டுகோள்.

கலிவிருத்தம். (இசை)

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

கண்ணாயிர முடையான்முளை கனவிற்சர ணார்கண்
எண்ணாயிர முடையூர்தியி ருந்தேசிறை மீட்பேன்
உண்ணாய்துய ரென்றோதிய வுடையாயொளிர் பூவல்
வண்ணாவயின் மன்னாவெனை மறவேலெனை மறவேல். 1

அறிவேறுசை கீசவ்விய னார்சீடன டங்கா
நெறியாலணை யைம்பாதக நெடிலைக்களை யிறைவா
பொறியாயரு ணிலையாயதி புனிதாவயின் முதல்வா
வறிதேதுமில் குமராவெனை மறவேலெனை மறவேல். 2

முருகாவயின் முருகாவென மொழியும்மொரு மாதின்
ஒருகாதல னவள்கையினை யுதிரம்பெரு கரிகால்
அருளாலது வளரும்படி யயர்தண்ணளி யாளா
மருமாலைகொண் மார்பாவெனை மறவேலெனை மறவேல். 3

வெறிவண்டிசை பாடும்பொழில் வேலூரினை யாளும்
பொறிதங்கிய புகழானலி யக்கோடனு றங்கும்
நெறிவந்தலர் வேலேவுதி நெரியும்பகை யென்ற
மறியின்சுதை தலைவாவெனை மறவேலெனை மறவேல். 4

திங்கட்சடை யவன்மங்களை திகழுஞ்சிவ கோச
மங்கைக்கும ரேசற்றொழு தான்வைகிட னெய்தி
அங்கைக்கிடு வால்வல்சிய யின்றோதிம றைந்த
மங்குற்பகை மணியேயெனை மறவேலெனை மறவேல். 5

எளியேனவி றமிழ்மாலையி யம்போர்பொழு தென்முன்
அளியாலது வென்னான்முடி யாதோவென வினவிக்
களியோடுக ரந்தாயிது காறுங்கொள லறியேன்
வளியூரொரு தேராவெனை மறவேலெனை மறவேல். 6

5. *சிவகோச மங்கை = உருத்திரகோச மங்கை.*

மாடாடுகள் பல்குந்திரு வளமேவுபி ரப்பைக்
காடாரிட மதினானடி கருதும்பொழு தெதுவும்
ஊடாடலி லாமேயொரு மொழியோதிம றைந்த
வாடாமுக முனியேயெனை மறவேலெனை மறவேல். 7

உரனந்திய பலவைணவ ருரனார்சிவ நெறியை
நிரல்விஞ்சிய பலநிந்தைசெய் தெற்குந்துயர் தரலைத்
திரன்விஞ்சிய வதிகாரிமு னொழியும்படி செய்தாய்
வரமஞ்சிகை முருகாவெனை மறவேலெனை மறவேல். 8

பரிவாளர்க ளங்கோதொரு பஞ்சாமிர்த வண்ணம்
இரியாவென துளநச்சினி தாமென்றொரு கிழமைப்
பெரியாண்முனம் வந்தோதிய செந்திற்பெரு மானே
வரிமாமறை யிறைவாவெனை மறவேலெனை மறவேல். 9

முழுநாரொடு புகழ்பாடிய முனிவற்கரு ரேசெய்
தொழுநோயற வேசெய்தொரு சுகநல்கிய துரையே
கழுகோதியி லமர்வேலவ கருணாகர முருகா
வழுவாவழி முதல்வாவெனை மறவேலெனை மறவேல். 10

துர்மதி வருடம் மார்கழி மாதம் 28ந்தேதி புதவாரம்.

6. பெருவேண்டுகோள்.

உடம்பிலே ஆயிரம் கண்களை யுடைய இந்திரனின் மகனான சயந்தன் கனவில் பல்லாயிரம் கண்கள் கொண்ட தோகையை உடைய மயில்மீது எழுந்தருளி ''யாம் உன்னைச் சிறை மீட்போம். துயரப்படாதே'' என்று கூறிய இறைவனே! ஒளிவீசும் செம்மேனி யுடையவனே! வேலிறைவனே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்!. (1)

ஞானத்தால் மிக்க சைகீசவ்விய முனிவரின் சீடன், ஒருவன் அறநெறி நில்லாமையால் அவனைப் பற்றிய பொய், கொலை, கள், களவு, காமம் ஆகிய ஐம்பெருந் தீவினைகளின் வலியைக் களைந்த இறைவனே! ஞான வடிவனே! அருள் நிலையனே! மிக்க

தூய்மையில் விளங்குபவனே! வேலிறைவனே! அறியாமை ஏதும் தீண்டாத குமாரப் பிரபுவே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்!. (2)

முருகா! வேல் முருகா! என்று கூறும் ஒரு பெண்மணியின் கணவன் அவள் கையைக் குருதி பெருக வெட்டியபோது, அந்தக் கை வளரும்படி அருள் செய்த தண்ணளியுடையவனே! மணமுடைய மாலை அணிந்த திருமார்பினனே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்! (3)

தேனையுண்டு வண்டுகள் இசைபாடும் சோலைகள் உள்ள வேலூரை ஆண்டுவந்த திருமகள் தங்கிய புகழுடைய நல்லியக் கோடன் என்னும் அரசன் உறங்கும்போது அவன் கனவில் எழுந்தருளி வயலில் உள்ள மலர்களையே வேல்களாகக் கொண்டு ஏவுதி! பகைவர் அழிவர் என்று கூறிய வள்ளிப் பிராட்டியின் தலைவனே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்! (4)

பிறையணிந்த சடையுடைய சிவபிரானும் அவன் தேவி மங்கவளேசுவரியும் எழுந்தருளியுள்ள திருவுத்தரகோசமங்கை என்னும் தலத்தில் நின்னை வழிபட்ட கார்த்திகைச் சுவாமிகள் இல்லம் அடைந்து அவர் நின் கையிலிட்ட தூய உணவை யுண்டு அவருக்குக் கூறவேண்டுவன கூறி மறைந்தவனே! இருளாகிய மலத்தின் பகையாய் விளங்கும் மணியே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்! (5)

எளியேன் பாடிய தமிழ்ப் பாடல்களை நின் திருமுன் ஓதிய காலை என் முன் தோன்றி ''நீ விரும்பும் ஆன்மலாபத்தைத் தர என்னால் முடியாதோ'' என்று அருளோடு வினவி மறைந்தவனே! இதுகாறும் நீ என்னை ஆட்கொள்ளுமுறை அறிகிலேன். காற்றுக் கடவுள் கடவுகின்ற ஒப்பற்ற தேரை உடையவனே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்! (6)

மாடுகளும் ஆடுகளும் பெருகிவரும் மேலான வளமுடைய பிரப்பன்வலசை நன் காட்டில் நினது திருவடியைச் சிந்தித்திருந்த காலை எவ்வித ஊடலும் இன்றி எழுந்தருளி ஒருமொழி ஓதி மறைந்த மலர்ந்த முகமுடைய முனியே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்! (7)

பெருமை குலைந்த வைணவர் ஞானம் நிரம்பிய சிவநெறியை எண்ணற்ற நிந்தைகள் செய்து எனக்கும் துயர் தருதலை வலிமையுடைய அதிகாரியால் ஒழியும் படி செய்தவனே! மேன்மையுடைய குண்டலம் அணிந்த முருகனே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்! (8)

திருச்செந்தூரில் அன்பர்கள் ஓதிய பரிபூஜன பஞ்சாமிர்த வண்ணம் அழிவற்ற எனது உள்ளம் விரும்பும் இனிமையுடையது என்று உன் அடியவளாகிய முத்தம்மையார் என்னும் மூதாட்டியின்பால் வந்து கூறியருளிய செந்தில் இறைவனே! ஒழுங்கும் பெருமையுமுடைய வேதங்களின் தலைவனே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்! (9)

நினது திருவடிக்கண் முழு அன்போடு திருப்புகழை அருளிச் செய்த அருணகிரிநாத முனிவரை வருத்திய தொழுநோய் நீங்குமாறு செய்து ஒப்பற்ற பேரின்பத்தை வழங்கிய துரையே! கழுகுமலையில் எழுந்தருளியுள்ள வேலவனே! அருளே திருமேனியாகக் கொண்ட முருகனே! பிழைபடாத நன்னெறியின் முதல்வனே! எனை மறவேல்! எனை மறவேல்! (10)

7. பெருவிண்ணப்பம்.

கலிநிலைத்துறை.

மெய்யொ டேபொய்யும் விரவிடு மாறுபன் னூலுட்
கைய ராபவர் பலநுழைத் தாரவை கணித்தே
ஐய நீக்குத லரிதரி தேயத னாலிவ்
வைய நாடுவ ரோவுரி யவரயின் மதனே. 1

பொய்யில் வேதவி யாசன துரையெனும் புராணத்
தெய்வம் வாழ்தல மீதெனப் பலகதை தெரித்தே
உய்ய லாமெனச் செய்தசு வடிகளு முளவான்
மெய்ய ரிங்குறல் விழைவர்கொ லோவயில் வேந்தே. 2

தனது நூதனஞ் சிறந்திடற் கோதனைச் சார்ந்தோர்
தினமு நன்குணற் கோசில சுவடிகள் செய்தோன்
அனக வீசுரன் மொழியிவை யென்றது மறிந்தேன்
இனைய பூமியை யுறனல னோவயி லிறையே. 3

எந்த வாணுட னெம்மட வரலும்வி ராயே
தந்த மானுட ருளரென லறிந்துமெஞ் சாதி
நந்து மோவெனும் படிறர்கள் சுவடிக ணம்பும்
இந்த மானில மினிவிழை யேனயி லிறையே. 4

சாதி யாற்பல திறச்சமர் விளைத்தலி னோடு
ஆதி யாம்பர சிவத்தையும் பலபொரு ளாக்கி
வாதி னாளொழிக் கின்றவிப் புடவியில் வைகல்
சோதி வேலவ வினியடி யேனையுந் தொடுமோ. 5

வரலும் வீவுமில் வரைமக ணாதனை மலமார்
பிரள யாகல ரென்னவு மவற்புகழ் பெருமை
நிரலை யோதிடு தமிழிழி வென்னவு நிகழ்த்துங்
குரலர் வைகிட னறிதுகொ லோவயிற் கோவே. 6

உமையி னாயக னுறைதரு மொண்டளி யையுமெய்
அமையு மாறவை பாடிய தமிழரு ளாளர்
தமையு மாசினுட் படுத்துமற் றொன்றுசொல் சழக்குச்
சுமைகொ ளிப்புவி நறிதுகொ லோவயிற் றுரையே. 7

இழிவி னார்நினைப் பற்பல விழிவினுட் படுத்துக்
கழிவு கூறிய சுவடிகள் கண்ணுறல் கருதல்
பழிபல் கூற்றினைக் கேட்டலி னான்படும் பாடு
மொழியின் வெந்நர காமுயர் நிலையறு முகனே. 8

பிரண வத்திரு மேனிவை யயிற்பெரு மானுன்
சரண நம்பெனக் குறுமிட னெதுவது தருதி
மரண மாய்ப்பிறப் புறுமெனி னிப்புவி வழங்கேல்
அரண நாயக னேபெருந் தருமமிஃ தாமே. 9

உன்னை யேயனு பவித்தனு பூதிநன் குரைத்தோன்
பொன்னை யாபர மாவிந்தப் புடவியி னொழிவே
மன்னர் நேடுசொர்க் கமுமுயர் வீடெனும் வாழ்வும்
என்ன வஞ்சகில் லேனுனைத் தொழுபதி யீயே. 10

துர்மதி வருடம் தை மாதம் 1ந்தேதி சனிவாரம்.

7. பெருவிண்ணப்பம்.

வேலழகனே! பல நூல்களில் கூறப்படும் உண்மைச் செய்திகளோடு பொய்ச் செய்திகளும் கலந்திருக்குமாறு கயவரானவர் பல இடைச் செருகல்களை நுழைத்து வைத்துள்ளனர். ஒரு நூலில் உள்ள செய்தி பொய்யோ அன்றோ என்று எழும் ஐயத்தைப் போக்குதல் அரிதினும் அரிதாகும். அதனால் இவ்வாறு நிகழும் இந்த உலகத்தை உன் அடியவர் விரும்புவரோ? விரும்பார். (1)

வேலரசே! பொய் கலவாத வேதவியாசரது மொழிகள் எனப்படும் புராணங்கள் கூறும் தெய்வம் வீற்றிருக்கும் ஊர் இதுவே என்று பலகதைகளைக் கட்டி இவ் வழியில் தாங்கள் பிழைக்கலாம் என்று ஆக்கப்பட்ட நூல்களும் உள்ளனவே. இத்தகைய உலகில் வாழ்தலை உண்மை நடையர் விரும்புவரோ? விரும்பார். (2).

வேலிறைவனே! தான் கற்பித்த புதிய நெறி தழைக்க வேண்டும் என்றோ அல்லது தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் உழைக்காமல் நன்கு உண்டு வாழ வேண்டும் என்றோ சில நூல்களை ஆக்கியவன் அந்த நூல்களில் உள்ளவை குற்றமற்ற இறைவன் திருமொழிகள் என்று கூறியுள்ளதையும் நான் அறிந்துள்ளேன். இத்தகைய உலகத்தில் வாழ்தல் நலம் ஆகுமா? ஆகாதே. (3)

வேலிறைவனே! எந்தச் சாதி ஆணோடும் எந்தச் சாதிப் பெண்ணும் கூடிப் பிறந்துள்ள மக்களும் உள்ளனர் என்பதை அறிந்திருந்தும் எங்கள் சாதிக்கும் குறைவு உண்டாகுமா என்று கூறும் வஞ்சகர்களின் நூல்களை நம்புகின்ற இந்த உலகத்தில் இருக்க நான் இனியும் விரும்பமாட்டேன். (4)

ஒளியுடைய வேலவனே! சாதியின் பெயரால் பலவகைச் சண்டைகளை விளைவிப்பதோடு தலைவனாகிய பரம

சிவனையும் பல பொருளாக ஆக்கி வீண் வழக்கிட்டு நாள்களைக் கழிக்கின்ற இவ்வுலகத்தின் வாழ்க்கை இனி அடியேனையும் தொடுமோ? தொடுதல்கூடாதே. (5)

வேல் வேந்தே! பிறப்பும் இறப்பும் அற்ற மலைமகள் கொழுநனாகிய சிவபிரானை இருமலமுடைய பிரளயாகலரில் வைத்துப் பேசி அவனது புகழும் மாண்பும் கூறும் தமிழ் மறையாகிய நால்வர் அருளிச் செயல்களைத் தாழ்ந்தவை எனவும் கூறும் வாயுடையவர் வாழும் இவ்வுலகம் நலமுடைத்தாகுமா? ஆகாதே. (6)

வேலுடைய துரையே! உமை கேள்வனாகிய சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள அழகிய திருக்கோயில்களையும், உண்மை அமையுமாறு அவற்றைப் பாடிய தமிழருளாளராகிய சமயக் குரவன்மாரையும் குற்றத்துட்படுத்துமாறு முரணி மற்றொன்று கூறும் தீவினையாளரை யுடைய இந்த உலகம் நலமுடைத் தாகுமோ? ஆகாதே. (7)

மேம்பட்ட நிலையில் விளங்கும் ஆறுமுகனே! இழிந்த அறிவுடைய மாந்தர் நின்னைப் பலப்பல இழிவுகளுக்கு உள்ளாக்கிப் பெரிதும் கீழ்ப்படுத்திக் கழிக்கும் நூல்களைக் காண்டலும், கருதலும், பலவாறு பழிக்கும் சொற்களைக் கேட்டலும் என்பவற்றால் படும்துன்பம் கொடிய நரகுத் துன்பமே யாகும். (8)

அழகிய இறைவனே! பிரணவத் திருமேனி கொண்ட கூரிய வேற்படை யுடைய பெருமான் ஆகிய உனது திருவடிகளையே நம்பும் எனக்கு உரிய இடம் எதுவோ அதனைத் தருவாயாக. நான் இறந்து மீண்டும் பிறக்க வேண்டு மென்றால் இந்த வுலகத்தில் பிறக்குமாறு செய்யாதருளுக. இதுவே உனக்குப் பெரிய தருமம் ஆகும். (9)

உன்னையே அனுபவித்துக் கந்தரனுபூதியை நன்கு அருளிய அருணகிரி நாதப் பெருமானின் பொன்னையா! பரமா! அரசர்கள் நாடுகின்ற துறக்கமும் உயர்ந்த வீடுபேறு என்னும் இன்ப வாழ்வும் இவ்வுலகத்தினின்றும் நீங்குவதே என்று கூற நான் அஞ்சமாட்டேன். உன்னைத் தொழுகின்ற உலகத்தை எனக்கு அருள்புரிவாயாக. (10)

8. ஆதாரவழிபாடு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அடியொன்றற்குப்பத்தொன்பதக்கரம்.

தனனந் தனனந் தனனந் தனனந், தனனந் தனதான.

பலநன் குறவிங் கெணுநெஞ் சொடுநன் பதிதங் கியமூலத்
தலநின் றுநிதம் பதிசிந் தைசெயுந் தகையன் புடையீர்வேல்
நிலவுங் கரசங் கரசம் புகடம் பணிகந் தனைநீடோம்
புலவன் றனையங் கெணுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே.1

செறிமண் டனைவென் றிடவென் றுதிடந் திகழுந் தலமான
குறிநின் றிடுசிந் தைநிதம் பெருகுங் குணமொன் றுடையீர்பே
ரறிவன் பிரமன் பரமன் குரவன் செருமுந் தயிலாளும்
பொறியன் றனையங் கெணுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே.2

கனைநன் புனல்வென் றிடவென் றதுதண் கதுவுந் தலநாபி
தனைநின் றிடுசிந் தைநிதங் கிளருந் தகையொன் றுடையீர்சூர்
வினையஞ் சியவிண் டுவுநம் பிறைவன் சமர்வென் றவிர்நீபம்
புனைகந் தனையங் கெணுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே. 3

கறைநந் தழல்வென் றிடவென் றதுதங் ககநெஞ் சிடையேயோர்
குறையின் றியுனும் பருவங் குலவுங் குணமொன் றுடையீர்மேல்
இறைவன் குரவன் குகனின் பநடன் சிவனெம் பரமேசன்
பொறையன் றனையங் கெணுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே. 4

உழிதந் திடுகொண் டலைவென் றிடவென் றுறுகந் தரமேய
வழிநின் றிடுநெஞ் சநிதந் திமிருங் குணம்வந் தவரேவான்
செழியன் பரமன் பவனன் குழகன் றிருவன் சிகியேறும்
பொழிலன் றனையங் கெணுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே. 5

விரவுங் ககனந் தனைவென் றிடவென் றளிகந் தனைமேவுந்
திரமிஞ் சியவண் பதிசிந் தைசெயுஞ் செயலொன் றுடையீர்நுங்
கரணங் களினின் றுளவிஞ் சையனொண் ககனன் குகதேவன்
புரணன் றனையங் கெணுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே. 6

துணையின் றுறுநன் கெனவன் சிரசின் றொளைநின் றுனுவீரோ
ரிணையின் றவிருஞ் சுகசிந் திவனென் றிறையும் பெருநாகத்
தணைவின் டுவுமெண் கணனும் புகழுங் குமரன் பவவாழிப்
புணையன் றனையங் கெனுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே.7

பகலன் றிரவன் றெனநம் பியுறும் பனிரண் டினுமேலாம்
அகநின் றிடநெஞ் சுசெயும் பருவங் குலவன் புடையீரார்
சகமும் பரமுந் திகழுஞ் சடலந் தனினின் றொளிர்சேயோன்
புகழன் றனையங் கெனுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே. 8

அதுவென் றிதுவென் றவனென் றிவனென் றலையும் புலனீர்நீர்
எதுகொண் டிடினுங் குகனங் குமிருந் துளனென் பறைவீணோ
சதுரன் கலையின் றலைவன் சயிலன் சமரன் குமரேசன்
பொதுவன் றனைநன் கெனுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே.
9

அவலங் கிளருஞ் சகம்வென் றிடவென் றலையுந் துயரீரின்
சிவமங் கியபுன் புவனம் பெரிதுந் திரியும் பலதேவ
கவனங் களொழிந் தொருசந் தநயன் கருதுங் குகனீறில்
புவனன் றனைநன் கெனுமின் கணலம் பொலியும் பொலிவோடே. 10

துர்மதி வருடம் தைமாதம் 4ந்தேதி மங்களவாரம்.

8. ஆதார வழிபாடு.

(மூலாதாரம் - மலவாயிலுக்கும் குறிக்கும் நடுவில் உள்ளது)

நல்ல வன்மை யடைதலை எண்ணிடும் மனத்தோடு மூலாதாரத்தில் நின்று (அங்குத் தங்கும்) கடவுளை நாள்தோறும் சிந்திக்கும் மேலான அன்புடையீர்! வேல் விளங்கும் கையுடைய சங்கரனைச்- சம்புவைக்- கடம்பமாலை அணியும் கந்தக் கடவுளை -அழிவற்ற பிரணவத் தேவனை அங்குச் சிந்திப்பீராக. உங்கள் பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (1)

(சுவாதிட்டானம் - குய்யம்)

செறிவுடைய மண்ணை வென்றிட எண்ணி திண்மை விளங்கும் இடமான குறியில் நின்று நாள்தோறும் பெருகும்

சிந்தனையாகிய ஓர் இயல்பு உடையீர்! பேரறிவினை - பிரமமாய் இருப்பவனை - பரமனை - குருபரனை - போரில் முந்து கின்ற வேலையுடைய செல்வனை அங்குச் சிந்திப்பீராக. உங்கள்பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (2)

(மணிபூரகம் - கொப்பூழ்)

ஓசையுடைய நல்ல நீரை வென்றிட எண்ணி அது தங்கும் குளிர்ச்சி நிரம்பிய இடமான கொப்பூழில் தங்கும் சிந்தனை நாள்தோறும் பெருகும் ஒரு தகைமை யுடையீர்! சூரபதுமன் கொடுமைக்கு அஞ்சிய திருமாலும் நாடுகின்ற இறைவனைச் சூரபதுமனைப் போரில் வென்று கடம்பமாலை விளக்கமுறும்படி அணியும் கந்தக் கடவுளை அங்குச் சிந்திப்பீராக. உங்கள்பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (3)

(அனாகதம் - நெஞ்சம்)

குற்றமற்ற தீயை வென்றிட எண்ணி அது தங்கும் இடமான நெஞ்சத்தில் ஒரு குறைவும் நேராமல் சிந்திக்கும் நிலை கைவந்த ஓர் இயல்புடையீர்! யாவருக்கும் மேம்பட்ட கடவுளைக் - குருபரனை - குகனை - இன்பக் கூத்தாடுபவனைச் - சிவனை - எம் பரமேசனை - குன்றுதோறாடல் செய்பவனை - அங்குச் சிந்திப்பீராக. உங்கள்பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (4)

(விசுத்தி - கழுத்து)

அலைகின்ற காற்றை வென்றிட எண்ணி அது தங்கும் கழுத்தில் தங்கும் சிந்தனை நாள்தோறும் பெருகும் இயல்பு பெற்றவரே! அருட்செல்வனைப் - பரமனை - வானுலகு உடையவனைக் - குழகனைத் - திருவின் தலைவனை - மயிலேறும் செல் வனை அங்குச் சிந்திப்பீராக. உங்கள் பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (5)

(ஆஞ்ஞை - புருவ நடு)

எங்கும் பரந்துள்ள வானத்தை வென்றிட எண்ணி நெற்றியில் தங்கும் பேராற்றலையுடைய வண்மையுடைய தெய்வத்தைச் சிந்திக்கும் ஒரு செயலை உடையீர்! உமது கரணங்களில்

விளங்குகின்ற அறிவனை - ஒளியுடைய பரவெளி யனைக் - குகக் கடவுளை- எங்கும் நிறைந்தவனை அங்குச் சிந்திப்பீராக. நும்பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (6)

(பிரமரந்திரம் - தலைநடு)

தமக்கு ஆதரவு இக்காலை நன்கு கூடும் என்று வலிய தலையின் தொளையில் நின்று சிந்திப்பீர்! ஓர் இணையுமற்று விளங்கும் இன்பக் கடல் இவனாகும் என்று சிவபிரானும், பாம்பணையான் ஆகிய திருமாலும், பிரமனும் புகழும் குமரனைப் - பிறவிக் கடலுக்குப் புணையாயுள்ளவனை அங்குச் சிந்திப்பீராக. நும்பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (7)

(துவாதசாந்தம் - தலைநடுவுக்கு மேல் 12 அங்குலம்)

பகலுமன்று இரவுமன்று என எண்ணியடையும் தலையின் தொளைக்கு மேல் 12 அங்குலத்தினைக் கடந்த இடத்தில் நிற்கச் சிந்திக்கும் நிலை கைவந்த அன்புடையீர்! மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் விளங்கும் திருமேனி கொண்டு விளங்கும் சேய்ப்பரமனைப் - புகழுக்கு உரியவனை அங்குச் சிந்திப்பீராக. உங்கள்பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (8)

மெய்ப் பொருளாவது அது என்றும் இது என்றும் அவன் என்றும் இவன் என்றும் அலையும் மனமுடையீர்! நீவிர் மெய்ப்பொருளாக எதைக் கொண்டாடினாலும் குகப்பரமன் அப்பொருளிடத்தும் இருக்கின்றான் என்னும் மொழி வீண்போமா? சதுரப்பாடு உடையவனைக் - கலைகளின் தலைவனை- மலைகளில் வீற்றிருப்பவனை- போர்வல்லானைக் - குமரேசனை - நீதியோனை நன்கு சிந்திப்பீராக. உங்கள்பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (9)

துன்பு மிக்க இவ்வுலகை வென்றிட எண்ணி அலைந்து துயரமுறுவீர்! இனிய சிவவழிபாடு மங்கியுள்ள கீழ்மையான உலகில் மிகுந்து திரியும் பல தெய்வ சிந்தனையை ஒழித்து ஒப்பற்ற வண்ணப் பாடல்களை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவர் கருதும் குகக் கடவுளை - அழிவற்ற உலகமுடையவனை நன்கு சிந்திப்பீராக. நும்பால் இன்பம் பொலிவோடு விளங்கும். (10)

9. வருகைவிழைந்திரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற்கிருபத்தாறக்கரம்.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

அமரர் நாயக னாகிவ லாசுரனை
யமரி லேயடும் வன்மைய னாய்ப்பெரிதுங்
குமுறு மேறுயர்த் தோனென வாகியிருங்
குலிச மேந்தியி யங்கொரு தேவனல்கும்
அமுத மாகிய குஞ்சரி யைப்பரமா
வசல மீதும ணந்தம ணாளநெடுஞ்
சமர வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 1

துடிபல் கோடணை நாளுமு ழங்குவளந்
துறுமு மால்வரைச் சார்பிடை யின்புறவாழ்
குடிக ளாமுயர் மள்ளர்கள் போற்றிடுவான்
குலவு மோர்தலை வன்றன தார்பெருமை
முடிவி லாதுவி ளங்கவ வன்றருமா
முருகி தன்னைம ணந்தவ னேபொருசூர்
தடியும் வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 2

விரைசெய் மாமலர் மாதினை மார்பிடையே
மிளிர வைத்தடல் கொள்பரி திப்படைவாள்
துரிசி லாதவில் சங்குக தாயுதமுந்
துகளில் கைகளி லேந்திந றுந்துளவத்
தெரியன் மார்பம ணிந்தெழின் மிக்கவிருந்
திருவை குந்தம மர்ந்தவ னோர்மருகா
சரையில் வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 3

சுருதி தேர்கலை மாதினை நாவிடையே
சுடர வைத்தும றைக்கொடி யேற்றிடுவான்
மருவ றாதச ரோசம லர்க்கணனி
வருபி தாமக னாயிரம் பேர்பரவிக்
கருது சேயவ னேகன கந்தவரை
கயிலை மேவுப ராபர னேசிவனே
சருவ வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 4

தொகையி லாதவிவ் வண்டவ டுக்கனைத்துஞ்
சுடரு மாரொளி கல்விசி றப்பறிவின்
வகையெ லாமுரு கன்பெரு மாண்பினிலோர்
வறிதெ னாவுமை யாளொரு கூறுடையான்
மிகையி லாதுந வின்றதை நன்குணர்வார்
வினைக ணூ றுப ராபர னேகுறையாத்
தகைமை வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 5

உறுதி யோதுரை சத்திய சங்கல்பனென்
றொருவ னைச்சொலு மப்பெய ருந்தனதாய்ப்
பெறுப ராபர னேசிவ னேயறியார்
பெறல ரும்பொரு ளேயடி யார்திருவே
மறுவி லாமணி யேயொளி யேபசிய
மயிலின் மீதமர் செம்பவ ளப்பொறையே
தறுகண் வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 6

பிமர மீட்டஞ்செய் காஞ்சியி னான்சிலநாள்
பெரிய கோயில்கள் கண்டுபு றப்படுஞான்
றமல மூர்த்தங்கொ ளாசுடை வீக்கியசெவ்
வழக னாயென்முன் வந்துநுங் காரியமென்

7. அமலமூர்த்தங்கொள் ஆசு = வெண்ணிறத் தலைப்பாகை. மூர்த்தம் = தலை.

குமர கோட்டங்க ணுற்றதின் றிங்கெனவே
குயின்று காட்டிம றைந்தத யாநிதியே
தமசில் வேற்செங்கை யாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 7

புவனம் யாவையு மாக்கலுங் காத்தலுநுண்
பொடிப டுத்திய ழித்தன்ம றைத்தலுமா
ரவல நூறலு மாய்நுவ லைந்தொழிலு
மறுமு கன்விளை யாட்டென வைந்துமுகச்
சிவன்மு னோதுதி றத்தினை நன்குணர்ந்தார்
தினமு நேடொரு தைவத மேசிவமே
சவள வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 8

மகுட வானவர் தானவர் வாணிருதர்
மனுடர் யாவரு மாடலம் யாவையுமாள்
சுகுர்த மாவரை யாவழி யாமுருகா
துகளி லாருயி ரேயறி வேதிருவே
பகுதி மாயமெ லாமுடை யாயெனையாள்
பரம காருணி யாகும ராகுரவா
தகுதி வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 9

பரத னார்தலம் யாத்திரை செய்பரிவார்
பலரு மேகுவி சேதுவில் வாழ்மறையோன்
எரியி னாமநெ டுங்கட னீர்நிலைமே
லெளிய வென்னுள மோர்ந்துகொ டுத்தபொரு
ளுரிமை யேயனு பூதிபு கன்றவனுள்
கொருவ னேயென தாருயி ருள்ளுயிரே
சரத வேலிறை வாநினை யேகருதித்
தடவு கின்றதெ னெஞ்சைவ லக்கரமே. 10

துர்மதி வருடம் தைமாதம் 8ந்தேதி சனிவாரம்.

10. *எரியினாமநெடுங்கடனீர்நிலை = சமுத்திரமாயுள்ள அக்கினிதீர்த்தம்.*

9. வருகைவிழைந்திரங்கல்.

தேவர்தம் அரசனாய், வலாசுரனைப் போரிலே கொன்ற வண்மையுடைய வனாய்ப், பெருமுழக்கம் செய்யும் இடியேற்றைக் கொடியாய்க் கொண்டவனாய்ப் பெருமையுடைய வச்சிரப்படையை ஏந்தியியங்குபவனாய் உள்ள இந்திரன் தந்த அமுதவல்லி என்னும் தெய்வயானையைத் திருப்பரங்குன்றத்தில் மணந்த மணாளனே! போரில் சிறந்த நீண்டவேலை ஏந்திய இறைவனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக்கையானது தடவுவதாயிற்று. (1)

உடுக்கையும் வேறுபல இசைக்கருவிகளும் நாள்தோறும் முழங்குகின்ற வளம் நிரம்பிய பெரிய மலை சார்ந்த இடத்தில் இன்புற்று வாழும் குடிகளாகிய உயர் ந்த குறவர்கள் போற்றும் பெருமை பொருந்திய ஒப்பற்ற தலைவன் ஆகிய நம்பியின் மிக்க பெருமை மிகுந்து விளங்குமாறு அவன் தந்த பேரழகியான சுந்தரவல்லி என்னும் வள்ளியை மணந்தவனே! நின்னோடு பொருத சூரபதுமனைப் பிளந்த வேலிறை வனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக்கையானது தடவுவதாயிற்று. (2)

மணமுள்ள தாமரை மலரில் விளங்கும் திருமகளைத் தன் மார்பில் வைத்து வெற்றியுடைய சக்கரம், வாள், குற்றமற்ற வில், சங்கு, கதை ஆகியவற்றை மாசற்ற தன் கைகளில் ஏந்தி மணமுள்ள துழாய் மாலையை மார்பிலே அணிந்து பேரழ குடைய பெருந்திரு நிறைந்த வைகுந்தத்தில் வாழும் திருமாலின் ஒப்பற்ற மருமகனே! முதுமை அணுகாத வேலிறைவனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக்கையானது தடவுவதாயிற்று. (3)

வேதம் வல்ல நாமகளை நாவில் விளங்கச் செய்து வேதக் கொடி பிடித்து அழகிய மணமறாத தாமரை மலரில் விளங்கும் பிரமன் சகச்சிர நாமார்ச்சனை செய்து சிந்திக்கவுள்ள சேய்ப் பரமனே! கந்தகிரியிலும், கயிலை மலையிலும் எழுந்தருளும் பராபரனே! சிவனே! எல்லாம் ஆனவனே! வேலிறைவனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக் கையானது தடவுவதாயிற்று. (4)

எண்ணற்ற இந்த அண்ட அடுக்குகள் அனைத்திலும் விளங்கும் நிறைந்த புகழ், கல்வி, சிறந்த அறிவின் திறம் எல்லாம்

முருகனுடைய பெருமாட்சிமையின் முன் ஒன்றும் இல்லையாம் என்று உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலே வைத்துள்ள சிவபெருமான் சிறிதும் மிகையில்லாது கூறியருளியதை நன்கு உணர்ந்தவர்களின் இருவினைகளையும் அழிக்கும் பராபரனே! குறைவற்ற பெருமையுடைய வேலிறை வனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக்கையானது தடவுவதாயிற்று. (5)

மக்களுக்கு (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும்) உறுதிப்பொருள்கள் (நான்கையும்) கூறும் வேதமானது சத்திய சங்கல்பன் என்று ஒருவனைச் சொல்லும். அப்பெயரையும் தனக்கே உரிமையாய்க் கொண்ட பராபரனே! சிவனே! அறிவில் லாதவர் பெறுதற்கு அரிய பொருளே! அடியவர்களின் செல்வமே! குற்றம் அற்ற மாணிக்கமே! ஒளி வண்ணனே! பச்சை நிறம் உடைய மயிலின்மீது எழுந்தருளும் செம்பவள மலையே! வலிமை நிறைந்த வேலையுடைய இறைவனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக்கையானது தடவுவதாயிற்று. (6)

வண்டுகளின் கூட்டம் நிறைந்த பொழில்களை யுடைய காஞ்சிபுரத் தில் நான் சில நாள்காறும் தங்கி அங்குள்ள பெரிய கோயில்களை யெல்லாம் கண்டு பணிந்து ஊருக்குப் புறப்பட்ட காலையில், வெண்ணிறத் தலைப்பாகையும் வெள்ளாடையும் அணிந்துள்ள செம்மேனி அழகனாய் என் முன்பு வந்து என்னைப் பார்த்து ''நீர் இங்கு வந்த காரியம் யாது'' (என்று வினவி நான் வந்த காரியம் தலயாத்திரையே என்று கூறப் பின்னர் ''குமர கோட்டம் கண்டீரோ'' என்று வினவிடலும் நான்) குமரகோட்டம் கண்ணுற்றதில்லை (அஃது எங்குள்ளது என லும்) இதோ உள்ளது என்று கூறி அதைக் காட்டி மறைந்த அருட் செல்வமே! மலம் தீண்டாத வேல் பற்றிய சிவந்த கையனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக்கையானது தடவுவதாயிற்று. (7)

உலகம் யாவற்றையும் படைத்தலும், காத்தலும், அவற்றைச் சாம்பராக்கி அழித்தலும், மறைத்தலும் உயிர்களின் பிறவித்துயரை ஒழித்து அருள் செய்தலும் என்று கூறப்படும் ஐந்தொழிலும் ஆறுமுகன் விளையாட்டாகவே செய்கின்றான் என்று முன்பு ஐம்முகச் சிவபிரான் கூறியருளியதை நன்கு உணர்ந்தோர் எப்போதும் நாடும் ஒப்பற்ற தெய்வமே! சிவமே! ஈட்டியை உடைய இறைவனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை

வலக்கையானது தடவுவதாயிற்று. (8)

முடியணிந்த தேவர், தானவர், வாள் ஏந்திய நிருதர், மாந்தர் யாவரும் ஆளும் உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆளுகின்ற இனிய சக்கரவர்த்தியே! அழிவற்ற முருகா! என் குற்றமற்ற ஆருயிரே! அறிவே! திருவே! உலக மாயைகளைத் தன்னிடம் வைத்திருப்பவனே! என்னை ஆளும் பேரருளாளா! குமரா! குரவா! மேம்பட்ட வேலிறைவா! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக்கையானது தடவு வதாயிற்று. (9)

பாரத நாட்டிலேயே தலயாத்திரை செய்யும் அன்பர்கள் பலரும் கூடுகின்ற சேதுவிலே வாழும் அந்தணராகிய சேதுமாதவையர் என்பார் கடலாக உள்ள அக்கினி தீர்த்தத்தின் கரையிலே எளியவனாகிய எனது உள்ளத்தை உணர்ந்து அருளிய சடக்கர மந்திரத்துக்கு உரியவனே! கந்தர் அனுபூதியை அருளிச் செய்த அருணகிரிநாதப் பெருமான் சிந்திக்கும் ஒப்பற்றவனே! எனது அருமையான உயிரின் உள்ளே தங்கும் உயிராய் உள்ளவனே! உறுதி படைத்த வேலைக் கொண்ட இறைவனே! உன்னையே எண்ணி என் நெஞ்சை வலக்கையானது தடவுவதாயிற்று. (10)

10. பணிதலுணர்த்தல்.

கலிநிலைத்துறை.

அட்டாட்டாக்கரம்.

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத், தனதான.

உரனச் சுநர்மெச் சிடுபொற் புடைமுற் படுவேத
நிரனக் குடிலைக் குகனித் தனெனச் சொலுமாறு
சிரனைக் கலவப் பரியற் புதனைச் சிவசேயென்
பரனைப் படைகட் கரசுக் கரனைப் பணிவோமே. 1

நதியைக் கிடையிற் படியச் செயுமற் புதநாதன்
எதிரிற் கலைமுற் படுசொற் பொருளைச் சொனவேசில்
அதியற் புதனைக் குருகுக் கொடியத் தனையானை
பதியைச் சிகியைக் கடவுத் தமனைப் பணிவோமே. 2

மணியுற் றகழுத் தரனெற் றிவரற் குரியானைத்
திணியத் திமுகத் திறன்மிக் குளனைத் தெறுதேவைத்
துணிபட் டுவிழப் பகைமைத் தொகைதுப் பயர்வானைப்
பணியற் புடையர்க் கருள்சிற் குகனைப் பணிவோமே. 3

உயிரிற் குமுயிர்த் தொழிலிற் குமுயிர்ப் பருடேவை
அயில்கட் கரசைக் குடிலப் பெருவெற் பறவேவுஞ்
செயலுற் றவனைத் திருமிக் கவனைச் சிவசாகை
பயிலற் பினருக் கருள்சிற் குகனைப் பணிவோமே. 4

குவடொத் தபுயத் தசுரப் படையைக் கொடிநாய்பேய்
உவணக் குழுபற் பலசத் தநரிக் குணவாமா
றவிரத் திரம்விட் டவனைச் சுரர்கட் கமுதீயும்
பவளத் திருமெய்ச் சுகனைக் குகனைப் பணிவோமே. 5

நகைமுத் துதிரப் புருவச் சிலைகொட் டிடுநாரி
முகைநச் சுதல்விட் டருண்முத் தணையத் தொழுவார்தந்
தகைநட் புளனைச் சிகியிற் றிகழ்பொற் சரணானைப்
பகைசெற் றவயிற் கரசிற் பரனைப் பணிவோமே. 6

இதயச் சவையைத் தரிசித் திடலுக் கிகலேசெய்
மதனப் பயலைத் தலையைத் திருகிக் கொலுமாணார்
நிதநச் சொருசற் குருவைப் பெரிதைத் திருநீடு
பதநித் தியனைச் சிவசிற் குகனைப் பணிவோமே. 7

மலமிக் ககுணப் பொலிவிற் பதிநட் பொருமாசில்
பலனைத் தருமிக் கலைகற் றயரப் படுமேலென்
றுலகத் தலையற் பரியற் றுரையுட் படுவாராம்
பலகத் தரைவிட் டொருசிற் குகனைப் பணிவோமே. 8

---

3. துப்பு = பகை.

8. மலம் மிக்க குணப்பொலிவின் = (தம்முடைய) ஆணவம் மிகுந்த இயல்புப் பெருக்கத்தினால். பதி நட்பு = இராச நேசமும். ஒரு மாசில் பலனை = ஒரு குற்றமுமில்லாத பலனையும்.

மடலிற் படுநற் பிரசத் தினைவட் டினையார
வடிகட் டியசர்க் கரைமுக் கனியைத் திருவானோர்
அடைபுத் தமுதைப் பயசைப் பொருமற் புதவேத
படனக் கிளவிக் குருவைக் குகனைப் பணிவோமே. 9

கலிவற் பறமெய்ப் பொருண்மிக் குறவக் கரைசார்முன்
வலியுற் றசகக் கொடிகட் டியபத் திரிவாய்முன்
பொலிவுற் றபலப் பலவிச் சையுடைப் புலமேதி
பலியிட் டபுகழ்ப் புலவற் கிறையைப் பணிவோமே. 10

துர்மதி வருடம் தைமாதம் 9ந்தேதி ஆதித்தவாரம்.

10. பணிதலுணர்த்தல்.

அறிவை நாடுவோர் புகழ்கின்ற பொலிவு கொண்டு எல்லாக் கலைகளுக்கும் முதன்மை யுடையதாய வேத நிரலானது நல்ல பிரணவத்தின் தலைவனாகிய குகக் கடவுள் எனவும் அழிவற்றவன் எனவும் சொல்லும் மொழிகளுக்கு உரிய ஆறுதலை யுடைய அமலனைத், தோகையை யுடைய மயில் மீது வரும் அழகனைச், சிவ குமாரன் எனப்படும் பரம்பொருளைப், படைகளுக்கு அரசு ஆகிய வேற்படை தங்கும் கையுடையவனைப் பணிவோம். *(1)*

கங்கையைத் தன் சடையில் அடங்குமாறு செய்த ஞான குருவின் முன்பு வேதங்களின் முதற்கண் விளங்கும் மொழியாகிய ''ஓம்'' என்னும் பிரணவத்தின் பொருளைக் கூறியருளிய குற்றமற்ற பெருஞானியைச், சேவற்கொடியுடைய கடவுளைத், தெய்வயானைப் பிராட்டியாரின் கணவனை மயிலை ஊர்ந்து வரும் நல்லோனைப் பணிவோம். *(2)*

நீலமணி போலும் கழுத்துடைய சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றிய பெருமானைத், திண்மை யுடைய யானை முகத்து அசுரன் ஆகிய தாரகன் என்னும் பேராற்றல் உடையவனைக் கொன்ற கடவுளைப், பகைவர் கூட்டம் துணி பட்டு விழும்படி பகைத்தவனைத், தன்னை வணங்கும் அடியவர்களுக்கு அருள் செய்கின்ற ஞானத் திருமேனி கொண்ட குகப் பரமனைப் பணிவோம். *(3)*

10. மேதி = எருமை = எருமைக் கடா.

உயிர்களுக்கும் உயிர்களின் செயல்களுக்கும் ஓய்வு தருமாறு அழித்தல் தொழிலைச் செய்தருளும் கடவுளைப், பெருவஞ்சகம் உடைய கிரவுஞ்ச மலை அழியும்படி படைக்கலங்களுக்கு எல்லாம் அரசு ஆகிய வேலை ஏவிய பெருமானைப், பெருஞ்செல்வம் உடையவனைச், சிவாகமங்கள் பயிலும் அடியவர்க்கு அருள் புரியும் ஞானத் திருமேனியுடைய குகப் பரமனைப் பணிவோம். (4)

மலை ஒத்த தோள்களை யுடைய அசுரப் படைவீரர்களின் உடலங்களைக் காக்கை, நாய், பேய், பருந்துக் கூட்டம், பலவிதமாக ஊளையிடும் நரி முதலிய வற்றிற்கு உணவாகுமாறு சிறப்புற்று விளங்கும் படைக்கலங்களை ஏவியவனைத், தேவர்களுக்கு இன்பத்தை அருளும் பவளம் போன்ற திருமேனியுடைய இன்புருவனைக், குகப் பரமனைப் பணிவோம். (5)

பற்கள் ஆகிய முத்துக்கள் ஒளிரும்படி புன்னகை செய்து புருவம் ஆகிய வில்லை வளைக்கும் பெண்களின் கொங்கையை விரும்புதலை விட்டுவிட்டு அருளாகிய முத்து தம்மை அணையும்படி தொழுபவரின் பெருமை பொருந்திய அன்புக்கு உரியவனை, மயில் மீது விளங்கும் பொன்னார் திருவடி யுடையவனைப், பகைவரை அழித்த வேற்படையைக் கையில் கொண்ட ஞான முதல்வனைப் பணிவோம். (6)

உள்ளம் ஆகிய சிற்றம்பலத்தைக் காண வொட்டாமல் இடர் விளைவிக்கும் மன்மதனின் தலையைத் திருகிக் கொல்லும் மாண்பு உடையோர் எப்போதும் விரும்பும் ஒப்பற்ற சற்குருவைப், பரம் பொருளைத், திருவளரும் திருவடியுடைய அழிவற்ற வனைச், சிவஞானக் குகக் கடவுளைப் பணிவோம்.(7)

(தம்முடைய) ஆணவம் மிகுந்த இயல்புப் பெருக்கத்தினால் இந்தக் கலையைக் கற்று வல்லவனாகும் செயல் இராச நேசத்தையும் ஒரு குற்றமும் இல்லாத பலனையும் தரும் என்று உலகத்தில் அலைகின்ற கீழ்மக்கள் இயற்றுகின்ற நூலில் கூறப்படும் பல தெய்வங்களை விட்டுவிட்டு ஒப்பற்ற ஞானத் திருமேனியுடைய குகப் பரமனைப் பணிவோம். (8)

மலர் இதழ்களில் உள்ள நல்ல தேனையும், கண்டு சர்க்கரையையும், நன்கு வடிகட்டிய சர்க்கரையையும், மா, பலா,

வாழை ஆகிய முக்கனிகளையும், திரு வுடையோர் ஆகிய வானவர்க்கு உரிய புத்தமுதத்தையும், பாலையும் ஒத்த ஞானம் கூறும் வேத பாடமொழியின் குருபரனைக் குகப் பரமனைப் பணிவோம். (9)

கலியின் வன்மை ஒழிந்திட வும், மெய்ப்பொருள் மிக்கு விளங்கவும், பிறவி யாகிய கடலின் கரையைச் சேரும்முன்பு, வலிமையுடைய அலகைக் கொடி -கட்டிய காளியின் திருமுன்பு, எழுச்சி மிக்க பலப்பல இச்சைகளை யுடைய ஐம்புலன் களாகிய எருமைக் கடாக்களை பலியிட்டவராகிய திருப்புகழ் அருளிய அருணகிரி நாத முனிவரின் கடவுளைப் பணிவோம். (10)

11. ஆதரிப்பாரெவர்.

கலிநிலைத்துறை (இசை).

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

வாக்கும னங்களுக்கண் ணாத மாவருட் சேயவனே
ஆக்கும்வி ரிஞ்சனையுந் தந்த வாதிமு தற்பரனே
காக்கும னந்தனையு நன்கு காக்குமொர் தாரகவிவ்
வாக்கைவி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 1

தேகநு ழைந்தவுயிர் யாவுஞ் சேர்பிர தானத்தினை
ஏகனெ னுந்தனது சன்னி திக்கணி ருத்தியுள்ள
மாகப ராபரனே யென்னுண் மல்கொரு சண்முகவிவ்
வாகம்வி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 2

தங்கம ணிக்குழைக ணன்கு தங்கிய காதுடையாய்
செங்கையில் வேலுடையா யென்றன் செய்யுள்கண் மேயபிரான்
இங்கலை பேய்போல நிற்கு மேழையு ளந்தளர்ந்திவ்
வங்கம்வி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 3

அச்சுதன் மாமருகா வைம்மு கன்றரு வேன்முருகா
பச்சைம யிற்பரியா வென்று பாவலர் தோத்திரிக்குஞ்
செச்சைம ணங்கமழுந் திண்மை மொய்ம்பநி னுள்ளமல்லால்
அச்சுவி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 4

காவியங் கண்ணியென்ற னன்னை கானர்கு லக்கொடியைத்
தேவியெ னக்கொள்பிரா னிந்தத் தேயத்தி லாரிருந்தென்
மேவிடு நோய்க்கிடனா யுற்ற மேனிய னானேனிவ்
வாவிவி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 5

வீட்டில்வை கேல்வையிலும் விட்டு வந்தபிற் போதுமுற்ற
வாட்டமெ லாஞ்செகுத்த மட்டின் மாக்கரு ணைக்கடலே
கோட்டமில் வேற்பெருமா னிச்சைக் கொட்புடை யற்பவுயிர்
ஆட்டம்வி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 6

பாசடை மொய்த்ததிமி சென்னப் பைந்தினை காத்தவண்முன்
ஏசற நின்றபிரா னென்னை யுந்தடை செய்தபிரான்
தேசவிர் வேற்பொருநா வொப்பில் சிற்பர நின்னையல்லால்
ஆசகம் விட்டவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 7

முகிலைம ருட்டுகுழற் றெய்வ யானைகொண் முத்தேசெஞ்
சிகியிலெ ழுந்தருளுந் தெய்வ நாயக மேசிவமே
மகிமைத ரும்பொருளே நெஞ்சம் வாடிவ ருந்தியிந்த
அகிலம்வி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 8

பவமற வென்றுனது செய்ய பாதந்தி னந்துதித்தேன்
சிவமணி யென்றுனையே சிந்தை யுஞ்செய்ய லானேனென்
கவலைய டுங்குகனே யிந்தக் காயம தோம்பிநிற்கும்
அவலம்வி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 9

குவலயம் வென்றுபுகழ் சொற்ற கொன்னுடை யானிதயம்
இவருமி ளம்பெருமா னென்னு மெண்குண மேயவனே
புவனம னைத்துமிருந் துள்ள புண்ணிய சண்முகவிவ்
வவதிவி டுத்தவுட னென்னை யாதரிப் பாரெவரே. 10

துர்மதி வருடம் தைமாதம் 10ந்தேதி சோமவாரம்.

11. ஆதரிப்பாரெவர்.

மனம், மொழிகளுக்கு எட்டாத பேரருளாளன் ஆகிய சேய்ப் பரமனே! உலகங்களைப் படைக்கும் பிரமனையும் படைத்த மூலன் ஆகிய முழுமுதற் பரம் பொருளே! காத்தல் தொழிலைச் செய்யும் திருமாலையும் நன்கு காக்கும் ஒப்பற்ற பிரணவப் பொருள் ஆகிய கடவுளே! இந்த உடம்பு நீங்கினவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீயன்றி வேறு யார் உளர். (1)

உடம்புகளில் வாழும் உயிர்கள் யாவும் சேரவேண்டும் முதற்பொருளை (அதாவது வீட்டுப்பேற்றை) 'ஏகன்' என்று வேதங்களால் புகழப்படும் நினது திருமுன் வைத்துள்ள சிற்றம்பலத்துப் பராபரனே! எனது உள்ளத்தில் நிறைந் துள்ள ஆறுமுகனே! இந்த உடம்பை விடுத்தவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீயன்றி வேறு யார் உளர்? (பராபரன் தனது உண்மையால் உலகிற்கு அன்னியமாகவும், வியாபகத் தன்மையால் அதற்கு அனன்னியமாகவும் விளங்குபவன்.) (2)

பொன்னால் செய்த, மாணிக்கங்கள் அழுந்தப் பெற்ற குண்டலங்கள் நன்கு விளங்கும் திருச்செவிகள் உடையவனே! நின் சிவந்த கையில் வேல் ஏந்தியவனே! எனது பாடல்களை ஏற்றுக்கொண்ட பிரானே! இந்த வுலகத்திலே யாதொரு குறிக்கோளும் இன்றி அலைகின்ற பேய்போல வுள்ள ஏழையாகிய நான் உள்ளம் முதலிய எல்லாக் கரணங்களும் செயலிழந்திட இந்த உடம்பை விடுத்தவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீ யன்றி வேறு யார் உளர்? (3)

திருமால் பெருமை கொள்ளும் மருமகனே! ஐம்முகச் சிவபிரான் அளித்த வேல் முருகனே! பச்சை நிறமுடைய மயிலில் ஏறி வருபவனே! என்று பாவலர் போற்றுகின்ற வெட்சி மாலையின் மணம் கமழவுள்ள தோள்களை யுடையவனே! நான் இந்த உடம்பை விடுத்தவுடன் என்னை ஆதரிப்பதற்கு நினது திருவுள்ளம் அன்றி வேறு யார் உளர்? (4)

கருங்குவளை போன்ற கண்ணுடையவள் ஆகிய என் தாயும் வேடர் குலக் கொடியும் ஆகிய வள்ளிப் பிராட்டியைத் தேவியாகக் கொள்ளும் பிரானே! என்னைப் பீடிக்கின்ற நோய்க்கு இடம்

கொடுக்கும் உடம்புடையவனாய் உள்ளேன். இந்த உலகத்தில் யார் இருந்து என்ன பயன்? இந்த உயிர் உடம்பை விட்டு நீங்கினவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீ அன்றி வேறு யார் உளர்? (5)

நான் இல்லறத்தில் இருந்த காலையும் அதை நீங்கித் துறவறம் மேற்கொண்டு வந்த பின்பும் எனக்கு நேர்ந்த துன்பங்களை எல்லாம் ஒழித்த அளவற்ற பேரருட் கடலாய் உள்ளவனே! நடுநிலை திறம்பாத வேற்பெருமானே! ஆசையால் பற்றப்பட்டுச் சுழலும் இந்த இழிந்த உயிர் தன் ஆட்டத்தை விடுத்தவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீ அன்றி வேறு யார் உளர்?(6)

பசுமையான தினைப்புனங் காவல் கொண்டிருந்த வள்ளிப் பிராட்டியின் முன் பசுமையான இலைகள் நிறைந்த வேங்கை மரமாகி வருத்தமின்றி நின்ற பிரானே! பழநி செல்லேல் என்று என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கருதித் தடை செய்த பிரானே! ஒளி விளங்கும் வேலுடைய வீரனே! இணையில்லாத ஞான முதல்வனே! குற்றம் நிரம்பிய இந்த உடம்பை விடுத்தவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீ யன்றி வேறு யார் உளர்? (7)

மேகத்தை மருட்டுகின்ற கூந்தலையுடைய தெய்வயானைப் பிராட்டியாரை மணந்த முத்தையனே! சிறந்த மயில்மீது எழுந் தருளுகின்ற தெய்வங்களின் தலைவனே! சிவனே! பெருமை தரும் பொருளே! நெஞ்சமானது வாடி வருந்தி இந்த உலகை விடுத்தவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீயன்றி வேறு யார் உளர்?(8)

எனது பிறவிப் பிணியானது நீங்குதல் வேண்டி உனது சிவந்த திருவடியை நாள்தோறும் போற்றினேன். வீடுபேறு தா என்று உன்னையே சிந்திக்கவும் ஆனேன். மனக்கவலையை மாற்றும் குகப் பரமனே! இந்த உடம்பைப் பேணிவரும் அவலமானது ஒழியும்படி உயிர் நீங்கினவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீயன்றி வேறு யார் உளர்? (9)

உலக மயலை வென்று திருப்புகழை அருளிச் செய்த பெருமை யுடைய அருணகிரிநாத முனிவரின் உள்ளத்தில் விளங்கும் இளம்பூரணன் என்று புகழவுள்ள எண்குணங்களும் விளங்கும் இறைவனே! எல்லா உலகங்களிலும் நிறைந்துள்ள புண்ணியனே! ஆறுமுகனே! தொல்லையான இவ்வுடம்பை நான் விடுத்தவுடன் என்னை ஆதரிப்பவர் நீயன்றி வேறு யார் உளர்?(10)

12. பகைகடிதல்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (இசை)

அடியொன்றற்குப்பதினெட்டக்கரம்.

தனதன தனதனனா, தனதன தனதனனா

திருவளர் சுடருருவே சிவைகர மமருருவே
அருமறை புகழுருவே யறவர்க டொழுமுருவே
இருடபு மொளியுருவே யெனநினை யெனதெதிரே
குருகுகண் முதன்மயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 1

மறைபுக ழிறைமுனரே மறைமுதல் பகருருவே
பொறைமலி யுலகுருவே புனநடை தருமுருவே
இறையிள முகவுருவே யெனநினை யெனதெதிரே
குறைவறு திருமயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 2

இதரர்கள் பலர்பொரவே யிவணுறை யெனதெதிரே
மதிரவி பலவெனதேர் வளர்சர ணிடையெனமா
சதுரொடு வருமயிலே தடவரை யசைவுறவே
குதிதரு மொருமயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 3

பவநடை மனுடர்முனே படருறு மெனதெதிரே
நவமணி நுதலணியோர் நகைபல மிடறணிமால்
சிவணிய திருமயிலே திடனொடு நொடிவலமே
குவலயம் வருமயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 4

அழகுறு மலர்முகனே யமரர்கள் பணிகுகனே
மழவுரு வுடையவனே மதிநனி பெரியவனே
இழவில ரிறையவனே யெனநினை யெனதெதிரே
குழகது மிளிர்மயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 5

இணையறு மறுமுகனே யிதசசி மருமகனே
இணரணி புரள்புயனே யெனநினை யெனதெதிரே
கணபண வரவுரமே கலைவுற வெழுதருமோர்
குணமுறு மணிமயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 6

எளியவெ னிறைவகுகா வெனநினை யெனதெதிரே
வெளிநிகழ் திரள்களைமீன் மிளிர்சினை யெனமிடைவான்
பளபள வெனமினுமா பலசிறை விரிதருநீள்
குளிர்மணி விழிமயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 7

இலகயின் மயின்முருகா வெனநினை யெனதெதிரே
பலபல களமணியே பலபல பதமணியே
கலகல கலவெனமா கவினொடு வருமயிலே
குலவிடு சிகைமயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 8

இகலறு சிவகுமரா வெனநினை யெனதெதிரே
சுகமுனி வரரெழிலார் சுரர்பலர் புகழ்செயவே
தொகுதொகு தொகுவெனவே சுரநட மிடுமயிலே
குகபதி யமர்மயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 9

கருணைபெய் கனமுகிலே கடமுனி பணிமுதலே
அருணைய னரனெனவே யகநினை யெனதெதிரே
மருமல ரணிபலவே மருவிடு களமயிலே
குருபல வவிர்மயிலே கொணர்தியு னிறைவனையே. 10

துர்மதி வருடம் தைமாதம் 15ந்தேதி சனிவாரம்.

இத்திருப்பத்தைக் காலை மாலை பூசித்துப் பத்திபிறங்கப் பாடுவோர், திருமயின் மீது செவ்வேட்பரமனைத் தரிசிப்பர்; பகையை வெல்வர். சண்முககவச பாராயணத்திற்கு இது வேறாம்.

12. பகை கடிதல்.

பறவைகளில் முதன்மையுடைய மயிலே! முருகனை நினைந்து ''அழகு வளரும் சுடர் வண்ணனே! உமாதேவியின் கையில் அமர்ந்தருளும் மகவே! அரிய வேதங்கள் புகழும் முதல்வனே! முனிவர்கள் தொழுகின்ற பரமனே! ஆணவ இருளை அகற்றும் ஞான ஒளி வடிவனே!'' என்று சிந்திக்கும் என் முன்பு நின் இறைவன் ஆகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (1)

குறைவற்ற மேன்மை யுடைய மயிலே! முதல்வன் என்று வேதங்கள் புகழ்கின்ற இறைவனான சிவபிரான் திருமுன் பிரணவப் பொருளை உரைத்தருளிய பெரியோனே! அகழ்வாரைத்

தாங்கும் பொறுமை நிறைந்த உலக வுருவாய் இருப்பவனே! வள்ளிப் பிராட்டியார் பொருட்டுத் தினைப் புனத்தில் நடை பயின்ற அழகனே! இளமை யழகுடைய தலைவனே! என்று சிந்திக்கும் என் முன்பு நின் இறைவன் ஆகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (2)

நீண்ட கால்களின் இடையில் சூரிய சந்திரர்கள் பலர் உளரோ என்னும்படி நகைகள் ஒளிவீசப் பேராற்றலோடு வருகின்ற மயிலே! பெரிய மலைகள் புடை பெயரும்படி குதிக்கின்ற ஒப்பற்ற மயிலே! உலகத்தவர் பலரால் அலைப்புண்டு வாழ்கின்ற என் முன்பு நின் இறைவன் ஆகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (3)

நவமணிகள் பதிக்கப் பெற்ற நெற்றிச் சுட்டியையும் கழுத்தில் அழகிய பல நகைகளையும் அணிந்துள்ள பெருமை பொருந்திய மயிலே! ஒரு நொடியில் உலகத்தை வலமாக வரும் ஆற்றல் கொண்ட மயிலே! பிறவிக் கடலில் வீழ்த்தும் நடையை யுடைய மக்களின் முன்பு துன்பம் அடையும் என் முன்பு நின் இறைவனாகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (4)

இளமை பொருந்திய மயிலே! முருகனை நினைந்து அழகிய மலர் போன்ற திருமுகம் உடையவனே! தேவர்கள் தொழுகின்ற குகனே! இளமைத் திருமேனியனே! வாலறிவுடைய பெருமானே! கேடற்ற பெரியோரின் கடவுளே! என்று சிந்திக்கும் என் முன்பு உன் இறைவனாகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (5)

ஆயிரம் தலைகளையுடைய ஆதிசேடனது வன்மை ஒடுங்குமாறு எழுகின்ற ஒப்பற்ற பண்புடைய அழகிய மயிலே! ஒப்பற்ற ஆறுமுகப் பரமனே! இனிய இந்திராணியின் மருமகனே! மாலைகளாகிய அணிகள் புரளும் தோள்களை உடையவனே! என்று சிந்திக்கும் என் முன்பு உன் இறைவனாகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (6)

வானத்திலே உள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்களை மீனின் முட்டைகள் விளங்குதல் போல நெருக்கமாகக் கொண்டுள்ள வானமானது பளபள என்று ஒளி செய்யும்படி சிறந்த தோகையை விரிக்கின்ற நீண்ட குளிர்ந்த மணிகளைக் கொண்ட கண்ணுடைய மயிலே! எளியவனாகிய எனது இறைவனே! குகனே! என்று சிந்திக்கும் என் முன்பு உன் இறைவன் ஆகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (7)

கழுத்திலே விளங்கும் பலபல மணிகளும் கால்களிலே விளங்கும் பலபல மணிகளும் கலகலகல என்று ஒலி செய்யப் பேரழகோடு வரும் மயிலே! அழகிய உச்சிக் கொண்டையை உடைய மயிலே! விளக்கமுடைய வேற்படையும் மயிலூர்தியும் உடைய முருகா என்று சிந்திக்கும் என் முன்பு உன் இறைவனாகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (8)

இன்பம் நுகரும் முனிவர்களும் அழகு நிரம்பிய தேவர்கள் பலரும் புகழ்ந்திடத் தொகுதொகுதொகு என்று இசையோடு இணைந்த கூத்தாடும் மயிலே! குகப்பரமன் அமர்ந்தருளும் மயிலே! ஒப்பற்ற சிவகுமரா என்று சிந்திக்கும் என் முன்பு உன் இறைவனாகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (9)

மணம் கமழும் மலர் மாலைகள் பல விளங்கும் கழுத்தையுடைய மயிலே! பல நிறங்கள் விளங்கும் மயிலே! அருள் பொழியும் பெருமையுடைய மேகம் போன்றவனே! அகத்திய முனிவர் தொழுகின்ற முதல்வனே! அருணகிரிநாதப் பெருமானின் கடவுளே! என்று உள்ளத்திலே சிந்திக்கும் என் முன்பு உன் இறைவன் ஆகிய முருகனைக் கொணர்வாயாக. (10)

13. திருவடிவயா.

கலிவிருத்தம்.

பஞ்சா முதவண் ணமதென் பரிவாய்
விஞ்சா ரமுதென் றுவிளம் பியவாய்
மஞ்சா ரொருசெந் திலன்மா ணடியை
நெஞ்சா லொருசீ வனினைந் ததரோ. 1

அக்கால் விழியவ் வடியா மலரின்
மிக்கா ரழகே யழகாம் வியனும்
அக்கா லுளதே யதுகண் டிடுவேன்
இக்கா னனியென் றெழல்செய் ததரோ. 2

1. இதன்கட் கூறப்பட்ட இறைவன் செய்கையினைப் பஞ்சாமுதவண்ண மென்பதனடியிலே நன்கு காணலாம். இந்த வண்ணம். இந்நூலாசிரிய ரருளிச்செய்த சிறுநூற்றிரட்டு என்பதி லுளது.

நாற்றங் கிரகித் திடுநா சிகணே
ஊற்றம் புகலுன் செயறா னொருநான்
ஆற்றுஞ் செயலவ் வடியிற் செலுமுன்
ஏற்றம் பெறுமோ விசையென் றதரோ. 3

இதுதேர் செவிநா சியைநன் கெதிரா
அதுநீ புரிமுன் பமலங் கிளரப்
பதமீ தெழுமின் பரவங் கொளலென்
மதமே யெனும்வா துவழங் கியதால். 4

நன்னா வதுகா தினைநன் கெதிரா
என்னா சையினவ் வடிமல் கெழிலைத்
துன்னோ சைகளைப் பெரிதுந் துதிசெய்
முன்னீ முயலேன் முடுகென் றதரோ. 5

நீடங் கரநா வினைநில் லெனுமோர்
சூடந் தவிருந் துணரா மடிதொட்
டேடொன் றுமரும் பெனவஞ் சலிசெய்
ஈடென் றொழில்கா ணெனமுந் தினவே. 6

உடலிற் றலைமைக் கதையா லுயர்வே
அடைநற் றலையவ் வடிமா மலரென்
நடுவிற் கவினே யுறநன் கிடுமுன்
தடவிக் கரவூழ் தவிர்கென் றதரோ. 7

அருளே யடியா மதைநான் வலமாய்
வருமுன் னிவண்வந் தவருள் ளவரென்
புரிவா ரெனநல் லடிநன் பொருளே
மருவும் படிகூ றிமகிழ்ந் ததரோ. 8

4. இன்பரவம் = இனியவோசை; அரவம் = ஓசை.
6. சூடந்து = ஆணையிட்டு; சூள் + தந்து எனப் பிரிக்க.
7. இக்கரம் = இந்தக் கை.

அச்சொல் லுணர்கண் ணடியே யெனைநீத்
தெச்செய் கையுமின் றிருளே யுமெனும்
மெய்ச்செய் தியையோர் மனமென் வினைநீத்
தெச்செய் கையுறூஉ மிசையென் றதரோ. 9

அப்போ துயிர்நல் லகமே பிறநீத்
தெப்பா டறிவா யதனா லிறைதாட்
டுப்பா ரவொரே துணிபா திர்புகழ்
நப்பா முனிநன் குமிதென் றதுவே. 10

துர்மதி வருடம் பங்குனிமாதம் 18ந்தேதி சுக்கிரவாரம்.

13. திருவடிவயா.

பரிபூஜன பஞ்சாமிர்த வண்ணம் என்னும் பாடல் எனக்கு விருப்பமாய் இனிமையில் அருமையான அமுதத்தை விஞ்சி நிற்பது என்று கூறியருளிய திருவாயுடைய ஒப்பற்ற அழகனாகிய செந்திற் பெருமானின் மாட்சிமையுடைய திருவடியை ஓர் உயிரானது தன் உள்ளத்தில் சிந்தித்தது. (1)

அப்போது விழியானது அந்தத் திருவடி மலரின் பேரழகே அழகாகும். பெருமையும் அத்திருவடியில் உள்ளதே. அதனை இப்போதே நன்கு காண்பேன் என்று எழுந்தது. (2)

அப்போது மணத்தை அறியும் மூக்கானது ஏ! கண்ணே! ஒப்பற்ற நான் செய்ய வேண்டும் செயல் அத்திருவடியை அடையும் முன்பு உறுதியுடைய உன் செயல்தான் உயர்வு பெறுமோ சொல் என்றது. (3)

இதனை அறிந்த செவியானது மூக்கை பெரிதும் எதிர்த்து நீ உன் செயலைச் செய்யும் முன்பு தூய்மை விளங்கும் அத்திருவடியினின்றும் எழுகின்ற (தண்டை, கிண்கிணி முதலியவற்றின்) இனிய ஒலியைக் கேட்கும் பெருமை எனதே என்று வழக்கிட்டது. (4)

நல்ல நாவானது காதினை நன்கு எதிர்த்து நான் ஆசையால் அந்தத் திருவடியின் நிறைந்த அழகையும் அதினின்றும் எழும் இனிய ஒலிகளையும் மிகவும் புகழும் முன் நீ ஏதும் செய்யாதே. விரைந்து போய்விடு என்றது. (5)

நீண்ட அழகிய கைகளானவை நாவைப் பார்த்து ''நில்'' என்று ஆணை யிட்டு விளக்கமுடைய அத்திருவடி மலர்களைத் தொட்டு இதழ்கள் குவிந்த அரும்பு என்னும்படி கை குவித்துக் கும்பிடும் எம் செயலே பெருமை யுடையது என்று முந்தின. (6)

உடம்பில் தலைமையை எண்சாண் உடம்பிற்குச் சிரசே பிரதானம் என்னும் மொழியால் உயர்ச்சி பெற்றுள்ள நல்ல தலையானது அத்திருவடி மாமலர் எனது உச்சியில் அழகுறப் படுமாறு வைப்பதற்கு முன் தொட்டுப் பார்க்கின்ற செயலைக் கைகள் செய்யாதிருக்கட்டும் என்றது. (7)

திருவருளே திருவடி ஆகும். அத்திருவடியை நான் வலம் வரும் முன்பு இங்குப் பேசியவர்களிலே எவர்தாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று நல்ல பொருளுடைய மொழிகளை நல்ல கால்கள் கூறி மகிழ்ந்தன. (8)

அச்சொற்களைக் கேட்ட கண்ணானது நான் இல்லாவிட்டால் உங்களுடைய எந்தச் செயலும் நிகழாது. எங்கும் இருளாகவே இருக்கும் என்னும் உண்மையைக் கூறலும், அதுகேட்ட மனமானது நான் செயல்படாவிட்டால் எச்செயல் நிகழும் கூறு என்றது. (9)

அப்போது உயிரானது ஏ! நல்ல மனதே! (கண், காது, மூக்கு, வாய், தோல் முதலிய) பிற கருவிகள் இல்லாமல் நீ மட்டும் எதனை அறிவாய்? அதனால் இறைவனது திருவடித் துணை கூடுதற்கு நீவிர் யாவரும் ஒரே உறுதிகொண்டு நடப்பீராக! திருப்புகழ் ஆகிய நல்ல பாடல்களை அருளிய அருணகிரிநாத முனிவர் பெற்ற நலமும் ஈதே ஆகும் என்றது. (10)

14. மனச்சான்றுகொல்வார்மல்கார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியொன்றற்குப் பத்தொன்பதக்கரம்.

தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா, தனத்தா தனத்தான.

கழற்கால் பிடித்தே களிப்பார் களிப்பே கடிப்போ திணைப்பாதந்
தொழற்கே விதித்தா யெனக்கூ டுவப்பே தொடிப்பே தையர்க்காளாய்
விழற்கோ வினித்தான் விதிப்பாய் மிழற்றாய் விரைப்போ துடைத்தாரார்
குழற்கோ மகட்கே குறக்கோ மகட்கே குணத்தா லினித்தோனே. 1

எனக்கார் விருப்பே சுவைப்பான் மதர்ப்பே யினிப்பார் பழச்சாறே
மனக்கார் மதிப்பே மதிப்பார் மதிப்பே மறைத்தே னிடைத்தேனே
சினக்காய் விலர்க்கா ருவப்பே துதிப்பார் திருத்தா ளெனக்கீயே
வனக்கா னவர்க்கா மகட்கேய் செருக்கே மணிக்கே கயத்தானே. 2

படைப்பாய் புரப்பா யழிப்பாய் மறைப்பாய் பதப்பே றளிப்பாயென்
னுடைக்கா தலிப்பே கருத்தே நினைப்பே யுளத்தார் கழைச்சாறே
முடைத்தா வரத்தே ருகப்பா ருனைத்தான் முதற்றே வெனத்தேரார்
கடைப்போ மவர்ச்சார் வதற்கோ விதிப்பாய் களிக்கே கயத்தானே. 3

குடச்சீர் முனிக்கோ ரருட்டே சிகப்பேர் கொடுத்தாய் தமிழ்ப்பாடை
படித்தே மறைச்சீர் வடக்கா ரியக்கீர் பழித்தே களிப்பாரும்
வடக்கா ரியக்கீர் படித்தே தமிழ்ச்சீர் மறுத்தே களிப்பாருந்
திடச்சேய் நினக்கே வெறுப்பீ மடத்தார் செயற்கா ருவப்பாரே. 4

திருப்பே றளித்தா ளுனற்சீ ரடிக்கேள் சிறப்பாய் மதிப்பார்வை
கிருப்பே சுவர்க்கா லயத்தா ரிருப்பா மெரிப்பான் மனச்சாதம்
நெரிப்பே யுறத்தா னிழைப்பா ரிருப்பே நெருப்பா றுடைச்சாராம்
மருப்பே ரணித்தோ ளுடைத்தூ மனத்தாய் மணிக்கே கயத்தானே. 5

கணத்தே கணத்தே குணப்பே துடைச்சூர் களைச்சார் விருப்பாருட்
பணத்தா லினத்தான் மிகுத்தோர் தமைக்கோள் படக்கூ றிடற்கேயாக்
குணத்தா ரிருப்பா ருனைத்தே வெனற்கேய் குணச்சீ ரவர்க்கேதப்
பிணத்தா ரிடத்தே மதிப்பே தெனக்கூழ் பிரித்தா ளயிற்கோவே. 6

உழக்கே புசித்தா யிரக்கான் மனத்தா லொதிப்பே யெனத்தாவி
விழற்கே யிருப்பார் வழிக்கே யெனைத்தான் விடத்தா னினைப்பாயோ
கிழக்கே வடக்கே தொழற்கே யிருப்பார் கிடைத்தூ யரைச்சீறுஞ்
சழக்கோர் கசப்பா மடிப்போ தளித்தாள் தனிக்கே கயத்தானே. 7

மழுத்தே வினுக்கே நினக்கே விகற்பாம் வழுப்பே சிடர்ப்பேயும்
எழுத்தேய் மறைக்கே பகைச்சூ துடைப்பே யிகற்பேய் நினைத்தாழா
முழுப்பே யரைப்பேய் மடப்பே யடப்பேய் முடப்பேய் சடப்பேயுங்
கொழுத்தே யெனக்கூ றிடற்கோ விதிப்பாய் குணக்கே கயத்தானே. 8

---

3. தாவரத்தேர் = உடம்பினழகு; தாவரத்து + ஏர் எனப் பிரிக்க.
4. மடத்தார் = இளைஞர்.

அருட்டே சரற்கே முதற்பீ டுரைப்பே மயிற்சே யினுக்கோதேம்
பரிக்கா தையிற்கீழ் நடைக்கீர் குகற்கே படித்தே மெனப்பேசும்
முரட்பே தகத்தார் சிவச்சேய் சிறப்பே முழுப்பீ டெனத்தாணு
உரைத்தா னதைத்தான் விடுத்தா ரவர்க்கே துரைப்பே ணயிற்கோவே.9

அயற்கே யரிக்கே சுரர்க்கே பகைப்பா மடற்சீர் மிகுத்தாள்சூர்
வியப்பா யிறப்போர் தொடுத்தாய் நினைப்பார் வினைக்கோ தறுத்தாள்வோய்
நயப்பே றெனக்கீ யெனப்பே ரொலிப்பா நயப்போ டுரைத்தானைச்
செயப்பே றுறச்சூ ழருட்கோ வயிற்கோ திருத்தா ளெனற்சீரே. 10

துந்துபி வருடம் சித்திரை மாதம் 2ந்தேதி சுக்கிரவாரம்.

14. மனச்சான்று கொல்வார்மல்கார்.

கழலணிந்த நின் திருவடியைப் பற்றிக் கொண்டு மகிழ்வாரின் இன்பமே! மணமுடைய மலர் விளங்கும் கூந்தலையுடைய தெய்வயானைக்கும் குறக்கோமகள் ஆகிய வள்ளிக்கும் நின் இயல்பால் இனியவனே! மணமுள்ள நின் இரு திருவடி மலர்களையும் தொழும்படி விதித் துள்ளாய் என்பதால் கூடும் உவப்பாயுள்ளவனே! வளையல் அணிந்த பெண்களுக்கு ஆளாகி அழியுமாறு இனி என்னை விதிப் பாயோ! சொல்லியருள்க. (1)

காட்டில் வாழும் குறவரின் மகளாகிய வள்ளிப் பிராட்டிக்குப் பொருந்திய செம்மாப்பே! அழகிய மயிலூர்தி உடையவனே! என்னுள் நிறைந்த அன்பே! சுவைப்பில் உள்ள இறுமாப்பே! மனத்தில் நிறைந்த கருத்தே! நின்னை எண்ணுவாரின் கருத்தே! வேதங்கள் ஆகிய தேனில் விளங்கும் தேனே! சினம் என்னும் காய்தல் இல்லா தவர்பால் நிறைந்துள்ள உவகையே! அடியவர்கள் விரும்பித் தொழுகின்ற திருவடியை எனக்குத் தந்தருள்வாயாக. (2)

களிப்பை உடைய மயிலூர்தி உடையவனே! உலகத்தைப் படைப்பவனே! படைத்தவற்றைக் காப்பவனே! பின் அவற்றை அழிப்பவனே! மறைப்பைச் செய் பவனே! வீடுபேறு அளிப்பவனே! என் அன்பே! கருத்தே! நின்னைச் சிந்திக் கும் உள்ளத்தில் நிறைந்த கரும்புச் சாறே! புலால் உடம்பின் அழகை விரும்பும் காமத்தால் பீடிக்கப்பட்டோர் உன்னை முழுமுதல்வன் என்று உணரார். கடைய வராகிய அவரைச் சாருமாறு என்னை விதிப்பாயோ? சொல்லியருள். (3)

அழிவற்ற சேய்ப் பரமனே! சிறப்புடைய அகத்திய முனிவருக்கு(ப் பிரணவப் பொருளை உபதேசிக்கும்) அருளுடைய குரு என்னும் பெயரைக் கொடுத்தருளினாய். தமிழ்மொழி ஒன்றையே படித்து வேதங்களைத் தன்பால் கொண்ட சிறப்புடைய வடமொழி எனப்படும் ஆரிய மொழியைப் பழித்துக் களிப்பவரும் வட சொல்லாகிய ஆரிய மொழி ஒன்றையே படித்துத் தமிழ்மொழியின் சிறப்பை உணர மறுத்துக் களிப்பவரும் உனக்கு வெறுப்பைத் தரும் (அறிவால்) சிறியோர் ஆவர். அவர் செயல் கண்டு மகிழுவோர் யார் உளர்? யாரும் இலர். (4)

வாசனை நிரம்பிய மாலைகளை யணிந்த திண்ணிய தோள் களுடைய தூய மனமுடையவனே! அழகிய மயிலூர்தி உடையவனே! வீடுபேற்றை அளித்து ஆட் கொள்ளும் சிறப்புடைய உனது நல்ல திருவடிக்கண் வைக்கும் அன்பையே சிறப்பாய் மதிப்பவர் வாழும் இடமே தேவர்கள் வாழும் இடமாகும். பொறாமையால் மனமகிழ்ச்சி கெடுமாறு செய்வார் வாழும் இடமே நெருப்பாற்றை உடைய இடமாகும். (5)

அடியவரின் ஊழ்வினையை நீக்கி ஆட்கொள்ளும் வேலிறைவனே! கணத் துக்குக் கணம் குணம் மாறுகின்ற சிறு தெய்வங்களைச் சாரும் விருப்பம் உடையவர்களில் பணத்தால் மிக்கவரும் இனத்தால் மிக்கவரும் இருப்பர். அவரது கோட்பாடு மாறும்படி விளக்கிக் கூறினும் அதனை இசையாத இயல்பினராக அவர் இருப்பர். உன்னைத் தெய்வம் என்று உணரும் சிறந்த குணநலம் அவருக்குக் கிடையாது. அத்தகைய பிணம் ஒத்தவர்பால் எனக்கு மதிப்பு கிடையாது. (6)

ஒப்பற்ற மயிலூர்தி உடையவனே! ஓர் உழக்களவு உணவே உண்டு ஆயிரம் கால்களையுடைய மனத்தினால் ஒதிய மரப்பேய் என்று கூறும்படி அலைந்து சாவதற்கு என்றே இருப்பவர் வழியில் என்னையும் விடுவதற்கு நீ எண்ணுவாயோ? கிழக்கு நோக்கியும் வடக்கு நோக்கியும் தொழுபவர் சடையுடைய தூய முனிவரைச்சீறும் அநீதி உவமையில்லாத கசப்பே ஆகும் நினது திருவடி மலரை அளித்து என்னை ஆட்கொள்வாயாக. (7)

நல்லியல்புடைய மயிலை ஊர்பவனே! மழுவை ஏந்தும் சிவபிரானுக்கும் உனக்கும் வேறுபாடு பேசும் குற்றமுடைய இடர்தரும் பேயும் எழுதப்படும் தமிழ் மறையைப் பகைக்கும்

வஞ்சகமுடைய பேயும் பேதக் கொள்கையால் வழக்காடும் பேயும் உன்னை வணங்காத முழுப் பேயும் அரைப் பேயும் மடப்பேயும் பொல்லாங்கு புரியும் பேயும் முடப் பேயும் அறிவில்லாப் பேயும் கொழு ஏந்திய தேவன் என்று கூறுமாறோ விதிப்பாய்? சொல்லியருள். (8)

வேலிறைவனே! அருளும் புகழும் உடைய சிவபிரானுக்கே முதன்மையாகிய மாட்சிமையைக் கூறுவோம். வேல் ஏந்திய சேய்ப் பரமனுக்கு உரையோம். பரிபாடலில் வரும் கதையிலும் குகனுக்கு இகழ்ச்சியான செய்திகளைக் கூறும் மொழிகளையே படித்துள்ளோம் என்று பேசும் பகைமனம் கொண்டவர் சிவகுமாரனது சிறப்பே முழுச் சிறப்பு என்று சிவபிரான் கூறியருளியதை விட்டுவிட்டனர். அவர்க்கு யான் யாது கூறுவேன்? (9)

நான்முகனுக்கும் திருமாலுக்கும் தேவர்களுக்கும் பகைவனாய் அவரை வெற்றிகொண்ட சிறப்பின் நிறைந்து ஆட்சி செய்த சூரபதுமன் உய்தி பெற யாவரும் வியக்கும்படி போர் செய்தவனே! உன்னைச் சிந்திப்பவரின் இருவினைகள் ஆகிய குற்றத்தை ஒழித்து ஆட்கொள்பவனே! நலமார்ந்த வீடுபேற்றை எனக்கு அருள் வாயாக என்று பெருமை பொருந்திய திருப்புகழ்ப் பாடல்களை அன்போடு அருளிச் செய்த அருணகிரிநாத முனிவர் வெற்றிப் பேறு கூடும்படி செய்த அருளுடைய இறைவனே! வேலிறைவனே! நினது திருவடியே எனக்கு நல்ல செல்வம் ஆகும். (10)

15. இடையறாதுநிற்கவிழைதல்.

(முதற்பத்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

அடியொன்றற்கிருபத்துமூன்றக்கரம்.

5,6,7,8 – ஆஞ் சீர்கள், தம்முள் வண்ணம்.

வேரி நீபமார் தெரியன் மார்பவோம்
விதிசெய் சித்தெனை யுதவு கர்ப்பமுள்
சூரி லேவெளிப் படுகை யிற்பினே
தொடர்பி ணிக்கணே யொருகு ளத்தினாழ்

நீரி லேசிறார் பயில்ப ளிக்கணோர்
நெடியன் வீழ்த்தலின் முடிபு ணாய்ப்படும்
பீரி லேபுரந் தருளி னாயிஙன்
பிழைபொ றோமெனின் விளைவ தேதுகொல். 1

தீப பந்தியா யுரைசெய் பண்டிகைச்
செயலி னேவெடி யுறலி னேதலை
நாபி யந்தமுங் கனன்ற துன்பிலே
நடுநி சிக்கணோர் குறடு தத்துகால்
மாப லத்தயிற் கவைக்கொ துங்குமோர்
வகையி லேயுயி ரருளி னாயிஙன்
கோப மேபுரிந் தொதுங்கி னென்செய்கேன்
குழக னாதனே குமர நாதனே. 2

தந்தை சிந்தைதான் வருந்து மென்னுமோர்
சலத்தி னஞ்சைநா னுணக்கொ ணர்ந்தகால்
தந்தை சென்றபின் பெனைவ ருத்துவார்
தமைச்செ யிக்கநா னினைத்த பிற்பொலாச்
சிந்தை யாரெனா துளம்வ ருந்தவே
திரவி யம்பெற வனைபல் வம்புகள்
வந்த கான்முனே யணைந்து காத்தநீ
மறக்கு மாறெனே மலர்க்கை வேன்மனே. 3

அத்த மேபெறற் கெனைப்பி டிக்கவென்
றயர்மு யற்சியி லெனையி சைத்திலை
செத்த மேனிபோல் வமன பேதிநோய்
திளைத்த போதுநீ றளித்து மேவினாய்
பத்தர் வாழுமூர் முகவை யிற்சிறைப்
படுத்து வேனெனா மிழற்றி னாரையே
சுத்த போதியென் றெனைவி டச்செய்த
துறைவ நீயிஙன் மறைவ தேதுகொல். 4

2. அயிற் கவை = (ஒருதலை) கூரிய கழி.

3. சலம் = சஞ்சலம், மனக்கவலை. கொணர்ந்தகால் = கொணர்ந்த காலத்தும். வந்த கால் = வந்தகாலத்தும்.

சொன்ன தீர்வையைப் பெறுமு னேயெனைத்
துயிற்றி யேநவ சிலைக்கண் முந்தெனப்
பன்னி யன்னவா றிவனு மாடலிற்
பழிகள் பேனென வொழிய வாடினை
பின்ன ரந்நகர்த் தலைவர் நீதியைப்
பிழைத்து மாபொருள் பெறச்செய் காரியம்
மன்னு றாதுசெய் தருளி னாயிங்ன்
மறப்ப தென்னைவேல் பிடித்த சொன்னமே. 5

அடியொன்றற்கிருபத்துநான்கக்கரம்.

முடிந்த தீர்வைமே லுயர்ந்த தாக்கனோர்
முயன்ற போதுநான் மயங்கு றாமனீ
இடந்த ராதுவே றிதனை நோக்கெனா
வினிது தீட்டியோர் முடிவு காட்டினாய்
விடிந்து போமுனே மதுரை நீதியார்
விளம்பு தீர்வும விதங்கு லாவிய
துடங்கு கோடலின் றிஙன்வி டுப்பையோ
வுயிரி னாதனே யயிலி னாதனே. 6

கொடிய கோடையிற் சுடும ணற்கணே
குருதி பாயவெ னடியி லேறுமுன்
வடிக ணீரிலே நனைத லுள்கியம்
மழவ னுக்கணி குறட ளித்தியென்
றடியை நாடுமோர் தபதி பாற்புகன்
றருளொர் தண்ணளி யிறைவ வென்னையும்
மிடிய னாகவே விடுவை யோவயின்
மிளிர்கை யாளியே விபுதர் மீளியே. 7

இவணி ருந்திடின் மனம டங்கிடா
தெனத்து ணிந்துநா னிசைத்தி ருந்தபா
உவகை யோடுமேன் மனைய மர்ந்தியா
னுரைத்த போதுநீ புறப்ப டேலறாக்

5. நவசிலை = நவபாடாணம்; தேவிபட்டினத்துளது. அந்நகர் = முன்மொழிந்த முகவை. தலைவர் = ஜமீன்தார் மானேஜர்.

கவன மோடிரா யெனமொ ழிந்துபின்
கரந்த வென்னொரு கரும்பு கண்ணறை
அவல மெய்தவோ புரிவை நீபமார்
பழக னேயறா மழவ னேசொலாய். 8

நிலவ ளந்தரும் பிரப்பை யீமமா
நிலனி ருந்துநா னினைநி னைந்தபோ
தலகை யைந்துநா ளெனைவ ளைந்துபே
மதுவி ளைத்தகா லவைது ரத்தினாய்
வலய வாவிபோ லணுகி யென்னைமேல்
வருதி யென்றெழல் புரிவி யந்தரம்
விலக வேசெய்தை யிஙன நீயெனை
விடுவ தென்கொல்சூ ரடும டங்கலே. 9

அறுதி னத்திலே மனம டங்கிமே
லணுகு நாளிரு முனிவ ரோடிகல்
உறுக ணேதமில் வடிவ னாகிவந்
துரைத்த வுன்பறை பிடித்த வென்றனை
இறுதி வைகன்முப் பதுட னைந்திலே
யெழவ யர்ந்தவொர் களைக ணிங்கெனைத்
தறுக ணாளர்போற் கழிப்ப தென்புகழ்த்
தமிழ னீசனே யவிர்கு கேசனே. 10

துந்துபி வருடம் சித்திரை மாதம் 6ந்தேதி மங்களவாரம்.

15. இடையறாது நிற்கவிழைதல்.

(முதற் பத்து)

ஓம் மணம் நிரம்பிய கடம்பமாலை அணிந்த திருமார்பனே! உயிர்கள் நுகர வேண்டும் இருவினைப் பயனை வரையறுக்கும் அறிவனே! நான் தாயின் கருப்பையில் இருந்த காலத்து உற்ற துன்பிலும், அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட காலத்துப் பட்ட துன்பிலும்,

9. வலய ஆவி = வலிய நீராவி; அயம் = நீர். வியந்தரம் = பெரிய பேய்.
10. உரைத்த வுன்பறை = (இதுவே) தகராலய ரகசியம்.

பின்னர் மழலைப் பருவத்துத் தொடர்ந்த நோய்த் துன்பிலும், சிறுவர் கல்வி பயிலும் பள்ளியில் இருந்த நெட்டையன் ஒருவன் என்னை ஆழமான ஒரு குளத்து நீரில் தள்ளிய போது தலை அடியுண்டு புண் ஆகிய துன்பிலும் என்னைக் காத்தருளினாய். ஆனால் நீ இப்போது என் பிழைகளைப் பொறுக்க முடியாது என்று கூறினால் என்ன நேருமோ? அறிகிலேன். (1)

இளம் பெருமானே! அருவருப்பாகிய மும்மலங்களை அழிக்கும் குமாரப் பெருமானே! தீபவரிசை எனப்படும் தீபாவளிப் பண்டிகையில் நிகழ்வதாகிய பட்டாசு கொளுத்தும் செயலால் தீ என் உடம்பைப் பற்றித் தலை முதல் கொப்பூழ் வரையும் எரித்திட்ட துன்பிலும் ஒரு நள்ளிரவில் பாதக்குறடு தத்தியதால் பெரு வலிமையுடைய ஒரு கூரிய கழியிலே விழாமல் ஒதுங்கச் செய்த வகையிலும் என்னைக் காப்பாற்றினாய். இக்காலை சினங்கொண்டுநீ என்னிடமிருந்து ஒதுங்கி நின்றால் நான் என்ன செய்ய முடியும்? (2)

வேல் விளங்கும் மலர் போன்ற கையுடைய இறைவனே! தந்தையின் மனம் வருந்துமே என்னும் கவலையால் நான் உட்கொள்ளுதற்கு நஞ்சைக் கொண்டு வந்த காலத்தும், தந்தை காலமான பிறகு என்னை வருத்தியவர்களை நான் வெல்ல நினைத்த போதும், தீய் சிந்தையுடையவர் என் உள்ளம் வருந்தும்படி பணத்துக்காகப் பல வம்புகள் செய்த போதும் என்பால் அணைந்து காத்தருளிய நீ இப்போது என்னை மறந்தது யாங்ஙனம்? சொல்லியருள். (3)

நடுநிலை யுடையவனே! பணத்தின் பொருட்டு என்னைக் கவருமாறு தீயோர் செய்த முயற்சியில் நான் சிக்குமாறு விடுத்தாயில்லை. வமன பேதியால் பீடிக் கப்பட்டுச் செத்தவன் போல நான் கிடந்தபோது திருநீறு அளித்துக் காத்திட வந்தருளினாய். அடியவர் வாழும் ஊராகிய இராமநாதபுரத்திலே என்னைப் பார்த்து உன்னைச் சிறையில் அடைப்பேன் என்று கூறிய அதிகாரியே ''தூயவனே! உன்மீது குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. நீ போகலாம்'' என்று என்னை விடுமாறு செய்த நீ இக்காலை என்னிடமிருந்து மறைவது ஏன்? சொல்லியருள்க. (4)

வேல் பிடித்த பொன்னையனே! இங்ஙனம் அதிகாரி கூறிய தீர்ப்பை நான் பெறுவதற்கு முன்பே நான் தூங்குமாறு செய்து நீ தோன்றித் தேவிபட்டினத்தில் உள்ள நவபாஷாணத் தீர்த்தத்தில்

மூழ்குவாயாக என்று என்பால் கூறலும் அடியவனும் அவ்வாறே நீராடவும், அப்போது பீடைகள் பேன்களைப் போல நீரிலே ஒழியுமாறு திருவிளையாடல் செய்தாய். பின்னர் இராமநாதபுரத்துச் சமீன்தாரின் மானேசர் நீதிக்குப் புறம்பாக என்னிடமிருந்து பெரும் பொருளைப் பெறுதற்குத் தொடர்ந்த வழக்கில் அவர் செயல் வெற்றி பெறாதபடி செய்தருளினாய். இக்காலை நீ என்னை மறப்பது என்னை? சொல்லியருள்க. (5)

என் உயிர்த் தலைவனே! வேலிறைவனே! இங்ஙனம் முடிந்த தீர்ப்பை எதிர்த்து அவர் மேல் முறையீடு செய்ய முயன்றபோது நான் கவலைப்படாதபடி நீ தோன்றி அவர் செயல் வெற்றி கொடாது இதனைக் காண்பாயாக என்று கீழ்க்கோர்ட்டு தீர்ப்பே உறுதி என்று எழுதப்பட்ட ஒரு தாளை எனக்குக் காட்டினாய். பொழுது விடிந்து நான் நீதிமன்றத்தை அடையும் முன்பே மதுரை நடுவர் கூறிய தீர்ப்பும் அவ்விதமே இருந்தது. இவ்வாறெல்லாம் அருளிய நீ என்னோடு சேர்ந்து இராமல் இப்போது என்னைக் கைவிட்டுவிடுவாயோ? சொல்லியருள்க. (6)

வேல் விளங்கும் கையுடைய சிங்கமே! தேவதேவனே! கடுமையான கோடைக் காலத்திலே, சுடுகின்ற மணலிலே ஒரு நாள் உதிரம் பெருகும்படி என் காலில் ஏறிய முள்ளானது நான் வலிபொறாது வடித்த கண்ணீரில் நனைந்து விழுந்ததைத் திருவுள்ளத்தில் கொண்டு உன் திருவடிக்கண் அன்புடைய தச்சர் ஒருவரின் கனவிலே என் அடியவனாகிய அந்த இளைஞன் அணிவதற்கு ஒரு பாதக் குறடு செய்து கொடு என்று கூறியருளிய ஒப்பற்ற தண்ணருள் உடைய இறைவனே! இப்போது நான் வீண் படும்படி விட்டுவிடுவையோ? சொல்லியருள்க. (7)

கடம்பமாலை விளங்கும் திருமார்புடைய அழகனே! இளமை நீங்காத பெருமானே! இல்லறத்தில் இருப்பின் மனம் அடங்காது என்னும் உறுதி கொண்டு, வீட்டு மேல் மாடியில் அமர்ந்து நான் அதுகாறும் உன்னையே புகழ்ந்து பாடியிருந்த ''அமரர்கோ'' என்னும் பிரபந்தம் முதல் ''அமிர்தமதி'' என்னும் பிரபந்த இறுதி வரையிலும் உள்ள பாட்டுக்களை மகிழ்ச்சியோடு உன் திருமுன் படித்து முடித்த போது நீ என் முன்பு தோன்றியருளி ''நீ போகாதே! என்னை மறவாத நினைவோடு இரு'' என்று கூறியருளி மறைந்த என் ஒப்பற்ற கரும்பே! இக்காலை நான் குருடன் போல் அலைந்து அவலப்படுமாறு

செய்வாயோ? சொல்லியருள்க. (8)

சூரபதுமனைப் பிளந்தருளிய சிங்கமே! நிலவளமுடைய பிரப்பன்வலசை என்னும் சிற்றூரின்கண் உள்ள நன்காட்டில் நான் இடம் அமைத்துக்கொண்டு உன்னைச் சிந்தித்துத் தவம் செய்த காலை, பேய்கள், ஐந்து நாள் வரை என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு அச்சம் விளைவித்த காலை அவற்றைத் துரத்தியருளினாய்! வலிய நீராவி போன்று என்னை அணுகி என்னோடு வருதி என்று மேலெழும்படி என்னைத் தூக்கிய பெரிய பேயை (முனியை) என்னைவிட்டு விலகுமாறு செய்தருளினாயே! இப்போது நீ என்னைக் கைவிடுவது என்னை? சொல்லியருள்க. (9)

திருப்புகழ் அருளிய தமிழ் முனிவர் ஆகிய அருணகிரிநாதப் பெருமானுடைய கடவுளே! எங்கும் விளங்கும் குகேசனே! அங்ஙனம் நான் தவம் செய்யத் தொடங்கிய ஆறாவது நாள் அன்று என் மனம் அடங்கி நிற்கவும், அடுத்த நாளாகிய ஏழாம் நாளில் முனிவர் இருவர் உன்னுடன் வர, ஒப்பு, துன்பம், குற்றம் என்பவை அணுகாத திருமேனி கொண்டு என் முன் வந்து அருளிச் செய்த தகராலய ரகசியமாகிய ஒரு மொழியைப் பற்றிக் கொண்ட என்னை இறுதியாக முப்பத்தைந்தாம் நாளிரவிலே தவம் நீங்கி எழுமாறு செய்த என் ஒப்பற்ற களைகண்ணே ! இப்போது என்னைக் கொடியவரைப் போலக் கருதி நீ கழிப்பது ஏன்? சொல்லியருள்க. (10)

இடையறாதுநிற்கவிழைதல்.

(இரண்டாம் பத்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (இசை)

அடியொன்றற்கிருபத்திரண்டக்கரம்.

5,6,7,8 – ஆஞ் சீர்கள், தம்முள்வண்ணம்.

சீர்த்த செல்வர்வா ழூர்பி ரப்பையென்
றிணையை நீங்கிநீ ரணவு பாம்பனேய்
கூர்த்த வுள்ளுளா ரோடொர் வற்சரங்
குலவி நின்றுதா யவள்பி றந்துளார்

நார்த்த வில்லினாண் மக்க ணட்பெலா
நழுவ வேகியோர் கிழிச லோடுனோர்
பூர்த்தி நல்குதா ணம்பி னேனெனைப்
புரந்தி டாய்கொலோ கடம்பின் மாலையாய். 1

நம்பு நான்முனே சொல்பி ரப்பையே
நணுகி யேகுகா லனையுள் வாடினாள்
எம்பி ரான்குகன் றன்னை நம்பனோ
னிதய நின்றதே முதிரு மென்றுபோய்
அம்பி றங்குநா டால வாய்சென்முன்
னடல்கொள் பண்டியா லடிம டங்கியே
வெம்பி வாடலிற் காத்த நீயிங்ன்
விடுகை யென்கொலோ முருக நம்பியே. 2

சென்னை சேர்முனே யவ்வி ராவவ்வூர்த்
திருவி னேர்கொனார் தவமு ளாள்கனாத்
தன்னி லென்னுடம் போடு நின்றனந்
தருதி யென்றுநே ரருளி யந்தவீ
டென்னை யெய்துமா றாற்றி யங்குளா
ரெவரை யுந்தொட ரடிமை கொண்டனை
பொன்னை யாவிங னீத்து நிற்பதென்
புரையி ருப்பினு நிறைவி ழைத்தருள். 3

மாசின் மந்திரப் பேர்ந கர்க்கணான்
வதியு நாள்விடா விரும னோயையே
ஏசில் பண்டிதஞ் செய்து தீர்த்தசெந்
திநகர் மன்னையா வெழில்கொள் சென்னைசேர்
வாசி யானகா லூரு மீதுகோண்
மருவு கட்டிநை வுறந லற்புறை
பூசி நின்றவோர் பிள்ளை யேயிங்ன்
புரிவி லார்கள்போன் மறைவ தேதரோ. 4

---

3. *'அங்குளார்' – இவர்களே, அசோகசாலவாசத்து ஏழாம்பத்தின் 1-ல் "குகனருள்கொள் வாழ்க்கையாளர்" என்றுங் கூறப்பட்டார்.*

4. *மந்திரப்பேர் நகர் = திருமந்திர நகர், தூற்றுக்குடி. உறை = மருந்து.*

மற்றொர் காலைவெங் காது நோயினை
மருவி வாடினே னுறுவை சூரியால்
அற்ற மெய்தினே னங்கு முன்றயா
வணைந்த ளித்ததே குடந்தை யிற்சிகா
துற்ற மன்பதைக் குண்ணெ ருங்கிநா
னுயிர்த்த துன்செய லெனற்கு மென்றடை
இற்றை நாண்மறந் தாலுய் வேன்கொலோ
விறைவ னேவெல்வே லிறைவ னேவிடேல்.5

யாக்கை யேபனிப் பென்று சென்னைவிட்
டெறுழொ டேகியொல் குறுமொர் கானிலுன்
நோக்கி னாளிரண் டொன்று காறுமூ
ணுகர்வில் வெப்புமேர் நிகழொர் குப்பமே
பார்க்க வுற்றபோ தூணில் புன்கணும்
படிய வேவனை கடவு ளேயெனைக்
காக்க வென்னொடும் போத ருந்தனிக்
களைக ணேயிநா ளுளைவ தேதரோ. 6

வார்வி சாகனூ ரேய்து யர்க்கணும்
மதனுய் காசிவா னதியின் மேலிராக்
கார்பெய் காலையும் வேறு மோர்நிசிக்
கணிறை சோனையின் மதுரை வீதியிற்
சூர்கொள் காலையுஞ் செய்ச காயமென்
சொலில டங்குமோ விஙன மன்பிலாப்
பேர்கள் போன்மறைந் தாலுய் வேன்கொலோ
பிரச வோதிநீ ளிருவர் காதலே. 7

காட்டு மன்னனா ரூருய் வைணவர்
கடிதி னென்னையே கொலைசெ யெண்ணமே
கூட்டி னாரதுந் தில்லை பின்னைவாழ்
குடில நாமர்கள் கொடிய சூனியம்

---

5. குடந்தை = கும்பகோணம்.

6. ஓர்கான் = பழவேற்காடு. ஓர்குப்பம் = ஆண்டார்குப்பம்.

7. மதுரை = மதுரா; சத்தபுரியுளொன்று.

8. பின்னை = பின்னத்தூர்; சிதம்பரத்திற்குக் கிழக்கேயுள்ளது.

ஊட்டி னார்கொலற் கேயஃ துங்கெடுத்
துவகை செற்றுலா மவர்வ ழக்கெலாம்
ஓட்டி யேயெனக் கீந்த வென்றியிவ்
வுலகு கூறுமே யலகில் வேன்முதால். 8

அவ்வ ழக்கெலா மாந்தொ றும்விசா
ரணையி லெற்குமோர் தவிச ளித்துநேர்
எவ்வ ருத்தமும் பொன்ற வாண்டவா
வெழிலி றாதுலாம் வளைய லாளிலாம்
செவ்வை மார்க்கநா னேகி ராவிலே
திருடர் கைப்படா தெனையு நட்புளார்
எவ்வ ரும்புரந் திட்ட தண்ணளீ
யிஙன்வெ றுப்பையேல் கதழ்வ டுக்குமோ. 9

அன்பர் வாழ்சிவக் குன்றி ருந்துமா
லணவு நன்னரே பெருகு சென்னையே
இன்பொ டார்தலுந் தாள்கு றங்கிலே
யிரணம் விஞ்சுமா பிளவை கண்டுநான்
துன்பு கூருநா ளுண்ம கிழ்ந்துளோர்
துயரு மாறினி தருளி னாயிஙன்
அன்பி லார்கள்போ னிற்றல் யாணரோ
வருணை நாதனேர் மருவும் வேதனே. 10

துந்துபி வருடம் சித்திரை மாதம் 9ந்தேதி சுக்கிரவாரம்.

இடையறாது நிற்கவிழைதல்.

(இரண்டாம் பத்து)

கடம்ப மாலை அணிந்த பெருமானே! சிறப்புடைய செல்வர் வாழும் ஊராகிய பிரப்பன்வலசை என்னும் இடத்தினின்றும் நீங்கிக் கடல் நெருங்கியுள்ள பாம்பன் ஊரை அடைந்து அங்கு வாழும் நுண்ணறிவாளரோடு ஓர் ஆண்டுக் காலம் அளவளாவி யிருந்து அன்னை , அவர் பிறந்த வீட்டினர், அன்புடைய மனைவி, மக்கள்,

9. வளையலாள் இல் = வளையன்மாதேவியென்னு மூர்.

நண்பர் ஆகிய யாவரையும் துறந்து அவ்விடத்தினின்றும் கட்டிய உடையோடு ஒப்பற்ற இன்பம் அருளும் உன்னுடைய திருவடியையே நம்பி வந்துள்ள என்னைக் காத்தருளாயோ? சொல்லியருள்க. (1)

முருக நம்பியே! உன்னையே நம்பியுள்ள நான் பாம்பனை நீங்கிப் பிரப்பன் வலசையை அடைந்து அதை விட்டுப் புறப்படுங் காலை என் அன்னையானவர் கண்டு உள்ளம் வருந்தி நின்றார். நான் அவரை நோக்கி எம்பெருமானாகிய குகப் பரமனையே நம்புவாயாக! அவன் திருவுள்ளப்படியே யாவும் முடியும் என்று கூறி அங்கிருந்து அகன்று அழகு விளங்குகின்ற நாடு ஆகிய மதுரையை அடையும் முன்பு வலிமையுடைய குதிரைத் தபால் வண்டியில் ஏறி வந்த காலை ஒரு கால் தரையில் தாக்குண்டு வளைந்தமையால் வீங்கி வருந்திய போது காத்தருளிய நீ இப்போது என்னைக் கைவிடுவது என்னையோ? சொல்லியருள்க. (2)

பொன்னையனே! நான் சென்னை வந்து சேர்வதற்கு முதல் நாள் இரவில் அச் சென்னையில் வாழும் திருமகளை ஒத்த பெருமையுடைய தவச்செல்வம் உடையவராகிய பங்காரு அம்மாள் (குமரானந்தம் அம்மையார்) கனவிலே என் உருவமோடு சென்று எனக்கு உணவு இடுவாயாக என்று கூறியருளிப் பின்னர் நான் சென்னையடைந்ததும் அந்த வீட்டை அடையுமாறு செய்து அங்குள்ள யாவரையும் நீங்காத அடியவர்களாகக் கொண் டருளினாயன்றோ! இப்போது என்னை விட்டு நீங்கி நிற்பது என்னை? என்பால் குறையிருப்பினும் நான் நிறைவு அடையு மாறு செய்தருள்வாயாக. (3)

குற்றமற்ற திருமந்திரநகர் ஆகிய தூற்றுக்குடியில் நான் தங்கியிருந்தபோது ஓயாது வருத்திய இருமல் நோயை என் கனவிலே ஆங்கில மருத்துவர் போல வந்து நன்கு மருத்துவம் செய்து நோயைப் போக்கிய திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனே! அழகு விளங்கும் சென்னை மாநகரை அடைந்து தங்கியிருந்த காலை என் தொடையிலும் அரையிலும் தோன்றிய இரு கட்டிகளும் நைந்து போகும்படி (சகதாம்பாள் கனவிலே) நல்ல அன்போடு மருந்து பூசி நின்ற ஒப்பற்ற இளம் பெருமானே! இப்போது அன்பில்லாதவரைப் போல நீ மறைவது என்னையோ? சொல்லியருள்க. (4)

இறைவனே! வெற்றி வேலுடைய இறைவனே! மற்றொரு காலத்தில் கடுமையான காது நோய் வந்து நான் வருத்தமுற்றேன்.

மேலும் வைசூரிநோய் பீடித்துத் துன்பமுற்றேன். அக்காலங் களிலும் உன் அருளானது என்னை அணைந்து காத்தது. கும்பகோணம் மகாமக விழாவின்போது அங்கு மேன்மேலும் பெருகிய மக்கள் கூட்டத்தில் நான் சிக்கி நெருக்குண்டபோது உயிர்தப்பி வந்தது உன் செயலே என்பதற்கு யாது தடையுளது? இப்போது நீ என்னை மறந்தால் நான் உய்வேனோ? உய்யமாட்டேன். என்னைக் கைவிடாது அருள்க. (5)

உடம்பே துன்பத்துக்கு இருக்கையானது என்னும் ஓர் உறுதியோடு நான் சென்னையை விட்டு நீங்கிப் பழவேற்காட்டில் உனது அருள் நோக்கத்தினால் மூன்று நாள் வரை உணவின்றித் தவம் புரிந்ததால் ஏற்பட்ட வெப்பும் அழகிய ஆண்டார்குப்பத்தில் உள்ள கோயிலில் நின்னைக் கண்டு பணிய வந்த போது பட்டினியால் நேர்ந்த துன்பமும் நீங்குமாறு செய்த கடவுளே! என்னைக் காத்தருளுமாறு எப்போதும் என்னோடு விளங்கும் ஒப்பற்ற களைகண்ணே! இக் காலை உன்னை நினைந்து வருந்துமாறு செய்தல் என்னை? சொல்லியருள்க. (6)

தேன் நிரம்பிய மலரணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய தெய்வயானைப் பெரு மாட்டியார், வள்ளிப் பிராட்டியார் ஆகிய இருவரின் அன்புக்கு உரியவனே! விசாகப் பட்டினம் என்னும் பெரிய நகரில் பட்டினியாய் இருந்ததால் உண்டான வெப்பினால் நான் துன்புற்ற காலத்தும், மாட்சிமையுடைய காசியில் கங்கைக் கரையில் ஓர் இரவிலே மழை பெய்த காலத்தும் வேறோர் இரவில் வடதிசைக் கண்ணதாகிய மதுரா நகர் வீதியில் பெய்த அடைமழையில் நனைந்து துன்புற்ற காலத்தும் நீ செய்த உதவிகள் என் சொல்லில் அடங்குமோ? அடங்காவே. இப்போது அன்பில் லாதவர்போல நீ மறைந்துகொண்டால் உய்வேனோ? உய்யமாட்டேன். (7)

வேலைப் பிடித்த எல்லையில்லாத முதல்வனே! காட்டு மன்னார்குடியில் இருந்த வைணவர்கள் இனியும் காலம் கடத்தாமல் என்னைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டனர். அந்த எண்ணத்தையும் சிதம்பரத்திலும் பின்னத் தூரிலும் இருந்த வஞ்சக வைணவர் என்னைக் கொல்ல வேண்டிச் செய்த கொடிய சூனியத்தையும் கெடுத்தருளினாய். அதனால் துயர்கொண்டு அலையும் அவ் வைணவர்கள் என் மீது தொடுத்த வழக்குகள் யாவற்றையும் ஒழித்து நீ எனக்கு அளித்த வெற்றியை இவ்வுலகம் சொல்லுமே. (8)

அந்த வழக்குகள் எல்லாம் நடைபெற்ற காலங்களில் நீதி மன்றம் விசாரணை செய்யும் காலத்தில் நான் நின்றிராத வண்ணம் நீதி மன்றத் தலைவர் எனக்கும் ஓர் ஆதனத்தை அளிக்குமாறு செய்து எனக்கு எவ்வகையிலும் துன்பம் உண்டாகாதபடி செய்த என் ஆண்டவனே! அழகு எக்காலத்தும் நீங்காது விளங்குகின்ற வளையன் மாதேவி என்னும் ஊருக்கு இரவிலே செல்லும்போது வளைந்து கொண்ட திருடர் கைகளில் நானும் என்னோடு போந்த அன்பர்களும் சிக்காதபடி காத்தருளிய இனிய அருள் உடையவனே! நீ இப்போது என்னை வெறுப்பாயானால் நான் மேன்மை அடைவேனோ? அடைய மாட்டேன். (9)

அருணகிரிநாதப் பெருமானின் விழிப்புலம் காணக் காட்சி தரும் வேதப் பொருளே! அன்பர்கள் வாழும் சிவகிரி என்னும் ஊரிலிருந்து திருமகள் விரும்பும் நலம் நிறைந்த சென்னையை நான் நலமாகச் சேர்தலும் இடக்காலில் ஒரு சிறு கட்டியும் தொடையிலே ஒரு பெருங்கட்டியும் தோன்றித் துன்புற்ற போது என் துன்பம் கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்தவர்கள் துயரம் கொள்ளுமாறு கட்டிகளை ஒழித்து நலமுறச் செய்தருளினாய். இப்போது அன்பில்லாதவர்கள் போல் நீ இருத்தல் அழகு ஆகுமா? சொல்லியருள்க. (10)

16. திருவருட்செயன்ஞாபகம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

நல்வி நயவரர் பெருமவென் னறிவே
நவிர மிவர்பெரும் பரமவென் னுயிரே
கல்வி பயினல நீத்திள மையிலோர்
கரிசில் வெள்ளியி னுதயநின் மீது
பல்க விதைநனி பாடிட வருள்செம்
பறம்பன் பெயரும்வைப் பேனென வெணிநான்
சொல்க விதையது கங்கையென் மொழியிற்
றொடங்கு மங்கல முணர்ந்துபின் மகிழ்ந்தேன். 1

1. *பெரும = பெருமானே; "வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென" என்றார் பெரும்பாணாற்றுப் படையினரும்.*

பாடி யேயறி யாவெளி யேன்வாய்
பாட லுன்கிரு பையெனவு நினைந்தேன்
நேடி யேயறி யாதவென் னினைவு
நினைநி னைந்திடல் கருதியு மகிழ்ந்தேன்
பாட லோர்சத மாயபின் றேவைப்
பனவன் மாதவன் சயதச மியிலுன்
பீட ராமனு நல்கவென் னிதயம்
பிடித்த துங்குக நினதரு ளன்றோ. 2

வனப்பு மிக்கவொர் சைவரென் கனவில்
வந்தெ னைக்கொடு போய்ப்பய சடிசில்
இனிப்பு றப்பிசைந் தனரதை யென்னோ
டினித ருந்தியு மேகின ரதுதொட்
டுனைப்ப ழிச்சிடு கவிதையு நூலோ
ருணர்வும் வளர்ந்தன விவையுமு னருளே
தனிப்ப திப்பொரு ளேதிரி புரத்தைத்
தகித்த புன்னகைச் சண்முக சிவமே. 3

பின்ன ரப்பன வன்சொன படியோர்
பெண்ணை மணந்தன னவளுநல் லவளே
என்னி லற்புடைத் தந்தைபொன் றிடலு
மில்லின் காரிய மெனைநனி சூழ்ந்த
அன்ன நற்பகல் கமலனென் முனிவ
னருந்த மிழ்ப்பனு வலிலெனைக் குறித்துச்
சொன்ன கட்டுரை யுணர்ந்தன னதுவுஞ்
சுரேச நின்செய லேயென நினைந்தேன். 4

2. விஜயதசமியிலே சூரியோதயத்திலே இந்நூலாசிரியர் திருவாறெழுத்து மந்திர முபதேசிக்கப்பெற்றா ராகலின் அத்தசமி, இங்கே "சயதசமி" எனப்பட்டது. இடம், இந்நூலிற், 'பரதனார்தலம்' என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுட்கண்ணும் திருப்பாவில், 'அருணையம் பெயர்' என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுக் குறிப்புரையுழையு மறிந்துகொள்ளலாம்.

இயல்பி னேமறை வாகியென் மாட்டே
　　யிருந்த தூஉமப் பனுவலிற் கண்டேன்
உயர்வொ டோமனைப் பாடிடு வான்பல்
　　லொண்மை நூல்குயில் வான்பல சீடர்
இயலொ டார்குவ ராடலி றுறவா
　　மிவன்க ரத்தொர்க பாலிமுக் கோணக்
கயிலை யிரேகையென் றதுசொன தானீ
　　கடவு ளாயது மூழ்வழி யன்றோ. 5

புந்தி கடினமி லாதுறற் குப்பைப்
　　புளியை நீக்கியுண் டேனிருங் காஞ்சி
வந்து நினதொரு கோட்டம தணைவான்
　　மனமு வந்தது காட்டின வளியை
எந்த வழிமறப் பேனுயிர்த் துணையே
　　யெம்பி முத்தையப் பெயருடை யானென்
சொந்த தவநெறி பழித்துவை வேற்றுத்
　　தொலைந்த தையுமறிந் தேன்குக தேவே. 6

ஆன்மப் பேறடை காரணந் துறவை
　　யடையு மாகவி படித்திடு ஞான்றவ்
வான்மப் பேறென தருளிலின் றோவென்
　　றறைந்த தண்ணளிக் குகவருங் காசி
வான்மைப் பேழ்மடத் திரண்டுகல் லாடை
　　வழங்கி னதுந்திரு வல்லியங் கேணி
நான்மற் றார்பொழு தெட்டணை தினமெண்
　　ணான்வி ளிந்தது நான்மறப் பேனோ. 7

---

6. நினதொரு கோட்டம் = குமரகோட்டம். இக்கேத்திரத் தெய்திய தண்ணளி நிகழ்ச்சி இந்நூலிலே, "பிமர மீட்டஞ்செய் காஞ்சியில்" என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுட்க ணினி துணரக் கிடக்கின்றது.

7. "கவிபடித்திடு ஞான்று" என்றது இந்நூல், "இவணிருந்திடின்" என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுட்கண் "யானுரைத்தபோது" எனவருவதே யாகலின், இவ்விருதிறக் கவிகளிலு முறு செய்திக ளொன்றற்கொன்று சம்பந்த முள்ளன வேயாம். காசியினிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியினை காசியாத்திரையில் 42, 43, 44, 45 ஆஞ் செய்யுள்களாலே நன்கறியலாம். எண்ணான் = பகைஞன்; புறமதப் பகைஞன்.

பின்னை தனிற்பகை நாரணப் பெயரான்
பெரிது மிகழ்ந்தெனைத் தன்மத தருக்கந்
துன்ன வழைத்தனன் யானுமவ் வாறே
துணிந்த போதவன் மறைந்துபொல் லாங்கு
முன்னி யுருத்தனன் யாரிடம் பிழைதான்
முளைத்த தோவவன் வாயிலிம் மணல்வீழ்
கென்ன வெடுத்தகைம் மணல்விடுத் தேனவ்
வெதிரி மாண்டதிவ் வுலகமு மறிமே. 8

தங்க மார்சுகக் களிப்பினை யெடுத்தே
சாற்று ஞான்றுசி தம்பரத் திடையோர்
துங்க நாரரு ணின்றிதை யணிந்தே
சொல்க வென்றுகண் மணிவட மெனக்கீ
செங்கை வேலவ பின்னையி லடியேன்
செய்த கந்தசட் டியிலெதிர் வழக்குப்
பங்க மாமடை வாய்செய மெனவே
பணித்த வாய்மையு நான்மறப் பேனோ. 9

அருணை நீள்கிரிப் பெயரின னரசே
யமுத மடப்பிடி நாயக முருகே
கருணை நாடெனை யெந்தவெவ் வளவாய்க்
கணிக்கு மானுட ருளரவ ரவர்க்காம்
பொருளை யீதலு முன்கடன் பிறிதென்
புகலு வேனடி யவர்க்கெளி யாயிவ்
வெருவை யூனுயிர்க் காப்புநின் னதுவென்
றிங்ங னம்பியுள் ளேனரு ணிதியே. 10

துந்துபி வருடம் சித்திரை மதம் 15ந்தேதி குருவாரம்.

16. திருவருட்செயன் ஞாபகம்.

செல்வர்க்கும் செல்வம் ஆகிய பணிவு என்னும் பண்புடைய நல்லோரின் பெருமானே! என் அறிவனே! மயிலை ஊர்ந்துவரும்

---

*9. **தங்கமார் சுகக்களிப்பு** = தங்க ஆனந்தக் களிப்பு; பத்துப்பிரபந்தத் துளது. **துங்கநாரர்** = தூய அன்பர்; அவர்பெயர், பொன்னுச்சுவாமிப்பிள்ளை.*

பெரும் பெயர்க் கடவுளே! என் உயிரே! கல்வி பயிலுகின்ற இனிய செயல் கழிந்த என் இளமைக் காலத்தில் குற்றமற்ற ஒரு வெள்ளிக்கிழமையன்று பகலவன் தோன்றத் தொடங்கும் வேளையில், பெருமானே! நின்மீது பல பாடல்களை நன்கு பாடுமாறு எனக்கு அருள் செய்! அருணகிரிநாத முனிவரின் பெயர் வைத்தே பிரபந்தத்தை முடிப்பேன் என்று உன்னைச் சிந்தித்து நான் பாடத் தொடங்கிய பாடல் ''கங்கை'' என்னும் மொழியில் தொடங்குகின்ற மங்கலத்தையும் உணர்ந்து பின் மகிழ்ந்தேன்.(1)

குகப் பரமனே! பாடியே அறியாத எளியவனின் வாய் இங்ஙனம் பாடுதல் உன் அருளே எனவும் நினைத்தேன். உன்னை நினைத்தே அறியாத என் நினைவு உன்னை நினைத்தலைக் கருதியும் மகிழ்ந்தேன். இங்ஙனம் நான் பாடிய பாடல்கள் நூறு ஆனபோது இராமேசுவரத்தில் உள்ள அந்தணராகிய சேதுமாதவ ஐயர் விசயதசமியன்று கதிரவன் எழும் காலத்தில் பெருமை நீங்காத உனது சடக்கர மந்திரத்தை எனக்கு அருளிச் செய்ய என் உள்ளம் அதைப் பற்றிக் கொண்டதும் உனது அருளேயல்லவா?(2)

ஒப்பற்ற தலைமைப் பொருளே! திரிபுரத்தை எரித்த புன்னகையைச் செய்த ஆறுமுகச் சிவமே! பேரழகுடைய சைவர் ஒருவர் என் கனவிலே வந்து என்னை ஓர் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று இனிதாகப் பால்சோற்றைப் பிசைந்து அதனை என்னோடு இனிதாக உண்டு போயினார். அன்று தொட்டு உன்னைப் புகழ்ந்திடும் கவிதை பாடும் ஆற்றலும் நூல் ஆராய்ச்சியும் வளர்ந்தன. இவையும் உனது அருளே ஆகும். (3)

தேவதேவனே! பிறகு சேதுமாதவ ஐயர் சொற்படி காளிமுத்தம்மை என்னும் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டேன். அவளும் நல்லவளாகவே அமைந்தாள். என்பால் அன்புடைய தந்தையார் காலமாகவும், வீட்டுப் பொறுப்பு என்னை நன்கு சூழ்ந்து கொண்டது. அக்காலைக் கமலமாமுனிவர் அருளிச் செய்த இரேகை சாத்திரம் ஆகிய அரிய தமிழ் நூலில் என்னைக் குறித்து வரும் செய்திகளை அறிந்து கொண்டேன். அதுவும் நின் செயலே என்று எண்ணினேன். (4)

யாரும் அறியாது இயல்பாகவே எனக்குள்ளே மறைந்திருந்த ஒன்றையும் அந்நூலில் கண்டேன். தமிழால் வேற்பெருமானைப்

பாடுவான். மெய்யுணர்வு நூல்கள் பல இயற்றுவான். பலர் சீடராகப் பண்போடு அமைவர். சித்தி விளையாடாத் துறவு நடையன். இவன் கையில் கபாலி முக்கோணக் கயிலை யிரேகை உள்ளது. இங்ஙனம் அந்த நூல் கூறியதால் நீ என் கடவுள் ஆனதும் என் நல்லூழ் வழியே யல்லவா? (5)

குகப் பரமனே! மனம் கடினமாகாது இருத்தற்கு உணவில் உப்பையும், புளியையும் நீக்கியுண்டேன். பெருமை பொருந்திய காஞ்சிபுரம் வந்தும் (குமர கோட்டம் இருத்தலை யறியாது நான் ஊருக்குப் புறப்படும்போது) நினது ஒப்பற்ற குமர கோட்டம் கண்டு பணியுமாறு திருவுள்ளம் உவந்து அதைக் காட்டிய நின் அருளை நான் எங்ஙனம் மறக்க முடியும்? என் உயிர்த் துணைவனே என் தம்பியாகிய முத்தையன் என்பால் எனது சொந்தத் தவநெறியைப் பழித்து அதனால் சாபம் ஏற்று இறந்ததையும் அறிந்துள்ளேன். (6)

ஆன்மப் பேறு அடையும் காரணமாகத் துறவை மேற்கொள்ள எண்ணிய நான் அதுநாள்வரை பாடிய பாடல்களை நின் திருமுன் ஓதியபோது நீ விரும்பும் அந்த ஆன்மப் பேறு என் அருளில் இல்லையா என்று கூறிய இனிய அருளுடைய குகப்பரமனே! அரிய காசி நகரில் தூய பெருமையுடைய குமரகுருபரர் மடத்தில் இரண்டு கல்லாடைகளை வழங்கினதும் நான் திருவல்லிக் கேணியை அடைந்த நாளுக்கு எட்டாவது நாளன்று புறமதப் பகைஞன் இறந்ததும் நான் மறப்பேனா? மறவேன். (7)

பின்னத்தூரில் சைவப் பகைஞனான நாராயணப் பிள்ளை என்னும் வைணவன் என்னை மிகவும் இகழ்ந்து தன்னோடு மதத் தருக்கம் செய்ய அழைத்தனன். யானும் அங்ஙனமே துணிந்தபோது அவன் வராமல் மறைந்திருந்து எனக்குத் தீங்கு செய்யக் கருதி வெகுண்டு கலகம் செய்யுமாறு சில வைணவரைத் தூண்டினன். அது கண்ட யான் நின் திருமுன் யாரிடம் பிழை உள்ளதோ அவன் வாயில் இம்மண் வீழ்க என்று கையில் எடுத்த மண்ணைக் கீழே விடுத்தேன். அப் பகைஞன் இறந்ததை இவ் வுலகமும் அறியும்.(8)

சிதம்பரத்தில் தூய அன்பினராகிய பொன்னுசாமிப் பிள்ளையின் முன் தங்க ஆனந்தக் களிப்பை எடுத்துப் பாடிக்

காட்டும்போது அவர் உள்ளத்தில் நின்று இதனை அணிந்து கொண்டு நீ பாடுவாயாக என்று ஒரு புதிய கண்மணி மாலையை எனக்கு அருளிய வேலுடைச் செங்கையனே! பின்னத்தூரில் அடியேன் செய்த கந்தசட்டி விழாவில் உன்மீது எதிரிகள் தொடுத்துள்ள எதிர் வழக்குகள் ஒழியும். நீ வெற்றிபெறுவாய் என்று கூறியருளிய உன் திருமொழியையும் நான் மறப் பேனா? மறவேன். (9)

அடியவர்க்கு எளியவனே! என் அருட்செல்வமே! அருணகிரி நாதப் பெருமானின் இறைவனே! அமுதவல்லியாகிய தேவயானையின் கணவனே! முருகா! உன் திருவருளை நாடுகின்ற என்னை யார் யார் எந்த எந்த அளவில் மதித்து நடக்கின்றனரோ அவரவர்க்கு அந்த அந்த அளவாம் பொருளை வழங்குதலும் உனது கடன்மையாகும். வேறு யாது கூறவுள்ளேன்! குருதி நிறைந்த புலால் உடம்பில் தங்கியுள்ள என் உயிரின் காப்பும் நின்னதே என்று அடியேன் இங்கு நம்பியுள்ளேன். (10)

17. நீதிவிழைந்திரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரண்டுசீர்வண்ணம்.

தாயி ழந்தனந் தாதையை யிழந்தனந் தாரமு மிவணில்லை
சேயி ழந்தனந் தேசமு மிழந்தனந் திரவிய வினைநீத்தோம்
நோயி ழந்திலம் பகைமை கடந்தில நொசிவறு வேற்பெருமான்
நேய மென்பது மறந்தது நாம்புகு நெறியெது புகனெஞ்சே. 1

பேய்க ளேசிட நாய்கள் குரைத்திடப் பிணக்கினர் களிகூர
நோய்கண் மூசிட வாய்வலி மாழ்கிட நொதுமலர் பலபேச
வேய்கொ டோண்மட மானியங் குஞ்சரி விழைமணத் தலைவனெனுஞ்
சேய்கொண் மேனிய னமைமறந் தானினிச் செய்வதென் புகனெஞ்சே. 2

சீட ரெனப்பலர் சேர்ந்தன ரவருளந் திருவுள மேயறியுங்
கேடர் மிகுத்துள விப்பெருந் தேசமுட் கெழுவருட் சேயவனை
நேடி யிருப்பவர் நெஞ்சநன் கலைவுற நெடுந்துயர் நாமணவி
வாட வயிற்கர னமைமறந் தான்புகும் வழியெது புகனெஞ்சே. 3

அளப்பில் பாதக மிழைப்பினும் பொறுத்தரு ளாரருட் கடவுளென
வளப்ப நீடொரு கந்தவில் லோங்கலில் வதியிறை தனதடியைப்
பிளப்பி லாதொரு கானினைந் தாரையும் பேணுவ னமைமறந்தான்
களிப்ப றாநலம் யாமுறல் யாண்டுறுங் கழறுதி யளிநெஞ்சே. 4

பொய்க ளாப்பல வரைந்துள முறைகளின் பொலிவுடைப் புடவியிது
மெய்க ணோக்குத லரிதுபல் லாயிரம் விளம்பினுந் தமகபடக்
கைக ணீட்டுவ ராகலி னம்புதல் கவலையென் றமரார்கோள்
கொய்க ராற்புத வேலனை நம்பினங் கோளெது குயினெஞ்சே. 5

நவைகொ ணெஞ்சினர் சிலபல வாண்டுக ணம்பர மனைநம்மை
அவைகொ ளன்பரை யின்பரை நவிலவொண் ணாவுரை யாலேசுஞ்
சுவைகள் கண்டன மவையடங் கிடச்சில சொல்லின மிவைமேலாங்
குவைகள் பொங்குற நம்பரன் மறந்தவொர் கோலமென் புகனெஞ்சே. 6

ஏசல் கண்டுளம் வருந்திடச் சைவரு ளேசிலர் பகைச்சைவர்
பேசல் கண்டுக ரும்பென நிகழ்ந்திடப் பெருமயில் கடவியயில்
வீசல் கொண்டெறுழ் வாகைமி லைந்தவன் மெய்யரு ணமையொருவின்
வாசல் கண்டெங னுழைந்துய்கு வோமினி மதியொடு புகனெஞ்சே. 7

மூவஞ் சாண்டினுள் வைணவர் சைவர்கண் முனிந்தவ மதிப்புமுளே
நோவுஞ் சார்ந்திட முயல்வினை யடக்கிய நோன்கழற் கழற்பெம்மான்
சேவிஞ் சாண்டகை வேளிஙன் மறைந்திடத் தேடிய நஞ்செய்கை
யாவுஞ் சான்றுற வோதுதி யோதினும் யாதுசெய் குதுநெஞ்சே. 8

நீதி மன்றினர் நீள்பொழு தலைத்தனர் நீதியும் வழங்கிலர்நாள்
ஆதி யந்தமி லாநெடு வேற்பர னருட்கட னினைநெஞ்சே
பூதி கண்டிகை யணிமழ மேனிகள் பொன்னடி புகழ்வாருட்
சோதி யண்டனு மறந்தன னம்மையித் துயரமெவ் வாறொழியும். 9

அத்தி காதல னன்றியொர் தெய்வநம் மகத்திலை யவன்றாட்கே
பத்தி மேயவ ருள்ளமும் வதனமும் பன்முறை நனிவாட
முத்தி யேதரு ளேதென நாத்திக மொழிபவர் நடமாடச்
சத்தி சார்கர னருணையன் சிவனமைத் தணந்ததென் புகனெஞ்சே. 10

ருதிரோற்காரி வருடம் சித்திரை மாதம் 23ந்தேதி சனிவாரம்.

17. நீதிவிழைந்திரங்கல்.

நெஞ்சமே! நாம் தாயை இழந்தோம். தந்தையை இழந்தோம். மனைவியும் நம்மருகு இல்லை. மக்களை இழந்தோம். நம் ஊரையும் இழந்தோம். பொருளீட்டும் தொழிலையும் துறந்து விட்டோம். எனினும் நம் உடம்பில் பற்றும் நோயை இழக்க வில்லை. பகையை வெல்லவில்லை. துன்பம் அணுகாத வேற் பரமனின் அன்பும் நம்மை மறந்தது. இனி நாம் பற்றவேண்டும் நெறியாது? கூறுவாயாக. (1)

நெஞ்சமே! பேய்கள் ஒத்தவர்கள் ஏசவும், நாய் போன்றவர் குரைக்கவும், பேதசைவர் பெரிதும் மகிழவும், நோய்கள் மொய்க்கவும், சொல்வன்மை குறையவும், புறமதப் பகைஞர் இழித்துப் பல பேசவும் மூங்கிலை ஒத்த தோளுடைய இளமை பொருந்திய வள்ளிப் பிராட்டியும் அழகிய தெய்வயானைப் பிராட்டியும் விரும்பும் கொழுநன் ஆகிய செம்மேனிப் பெருமான் நம்மை மறந்தான். இனி நாம் செய்வது யாது? கூறுவாயாக. (2)

நெஞ்சமே! நமக்குச் சீடர் என்று பலர் சேர்ந்தனர். அவர்தம் மன இயல்பை முருகன் திருவுள்ளமே அறியும். தீயவர் மிகுந்து உள்ள இந்தப் பெரிய நாட்டிலே பேரருளுடைய சேய்ப்பரமனை நாடும் அன்பர்பலர் நெஞ்சம் கலங்குமாறு நாம் பெருந்துன்பமுற்று வாடும்படி வேல் பிடித்த கையன் ஆகிய இறைவன் நம்மை மறந்தான். இனி நாம் சேரும் வழி யாது? கூறுதி. (3)

அன்புடைய நெஞ்சமே! அளவற்ற தீவினைகள் செய்தாலும் அவற்றை மன்னித்து அருள் செய்யும் பேரருட்கடவுளாய் வளப்பம் நிறைந்த கந்தகிரியில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் ஒருமை மனதுடன் தனது திருவடியை ஒருமுறை சிந்திப்பாரையும் காத்தருள்பவனா யிருந்தும் நம்மை மறந்து விட்டான். நீங்காத இன்பநலம் நாம் எவ்வாறு அடைதல் கூடும்? கூறுவாயாக. (4)

நெஞ்சமே! பொய்கள் தீட்டப்பட்ட பல நூல்களை வைத்துக் கொண்டு பெருமைப்படும் இவ்வுலகத்தில் மெய்களைக் காண்பதே அரிதாகும். பொய்யர் திருந்துமாறு பற்பல நீதிகளைக் கூறினாலும் அவர் தமது வஞ்சக நெறிகளையே காட்டி நிற்பர். ஆகலின் அவரை நம்புதல் கவலையையே தரும் என்று பகைவருடைய வன்மையை அழிக்கும் திருக்கையில் ஞான வேல் கொண்ட பரமனை நம்பினோம். பற்றவேண்டும் நெறி வேறு யாதுளது? கூறுவாயாக. (5)

நெஞ்சமே! அழுக்காற்று நெஞ்சினர் சிலபல ஆண்டுகளாக நம் செவ்வேட் பரமனையும், நம்மையும் எம்மிருவரையும் பற்றும் அன்பரையும், எமக்கு இனிய வரையும் வாயால் கூற ஒண்ணாத சொற்களால் ஏசி மகிழ்தலைக் கண்டனம். அவையடங்குமாறு யாம் சில கூறினோம். இவற்றினும் மிக்க கவலைகள் உண்டாகுமாறு நம்பரமன் நம்மை மறந்த தன்மைதான் என்னே! கூறுவாயாக. (6)

நெஞ்சமே! அன்னோர் பழித்தலைக் கண்டு என் உள்ளம் வருந்திடவும், பேதச் சைவர் இங்ஙனம் பழித்தலைச் சில சைவர் கற்கண்டு, கரும்பு என நடந் திடவும், பெரிய மயிலில் ஊர்ந்து வேலை ஏவிச் சூரபதுமனை வென்ற பெரு மானின் மெய் யருளானது நம்மை விட்டு நீங்குமானால் அவன் எழுந்தருளும் கொலுவின் வாயிலை எங்ஙனம் கண்டு புகுந்து உய்தி பெறுவோம்? அறிவுக்குப் பொருந்தக் கூறுதி. (7)

நெஞ்சமே! எட்டு ஆண்டுகளாக வைணவர் சைவரை வெறுத்து அவமதித்தும் உள்ளம் நோகுமாறும் செய்து வந்த செயல்களை ஒழித்த வலிய கழலணிந்த திரு வடியுடைய பெருமானும் செம்மேனி ஆண்டகையுமான செவ்வேட்பரமன் இவ்வாறு நம்மைவிட்டு மறைந்திடுதற்கு நாம் செய்த செயல்தான் யாவை? அவற்றைச் சான்றோடு கூறுக. அப்படி நீ கூறினாலும் யாம் யாது செய்ய வல்லோம்? (8)

நீதி மன்றத்தினரோ நெடுநாள் நாம் அலையும்படி செய்தனர். நீதியும் வழங்கினாரில்லை. காலத்தால் முதலும், முடிவும் காணமுடியாத நீண்ட வேலை யுடைய பரமன் ஆகிய அருட்கடலைச் சிந்திக்கும் நெஞ்சமே! திருநீறும் கண்மணி மாலையும் அணியும் இளம்பெருமானும் தனது பொன்னார் திருவடிகளைப் புகழ்பவரின் உள்ளத்தில் விளங்கும் சோதியும் ஆன இறைவன் நம்மை மறந்தனனே! இந்தத் துயரம் எவ்வாறு ஒழியும்? (9)

நெஞ்சமே! தெய்வயானைப் பிராட்டியாரின் காதலனாகிய முருகனை யன்றி வேறு ஒரு தெய்வம் நம் உள்ளத்தில் இல்லை. அவனுடைய திருவடிக்கே அன்பு செய்பவர்களின் உள்ளமும் முகமும் வருத்தத்தால் பலமுறை வாட்டமுறவும், முத்தி என்பது ஏது? திருவருள் என்பது ஏது? ஒன்றும் கிடையாது என்று நாத்திகம் பேசுபவர் கூத்தாடவும் வேல் தங்கும் கையினனும் அருணகிரிநாத

முனிவரின் சிவனும் ஆன முருகன் நம்மைவிட்டு நீங்கியது ஏன்? கூறுவாயாக. (10)

18. திருமாலைமாற்று.*

வஞ்சிவிருத்தம். (இசை)

ஒற்றிலாச்செய்யுள்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அடியொன்றற்கொன்பதக்கரம்.

தானன தானா தானதனா.

சேரர சீமா சீரரசே
தாரம தாமா தாமரதா
நாரவ நானா நாவரநா
காரயி லாவே லாயிரகா. 1

வேதக மீயே மீகதவே
நாதக ணாளா ணாகதநா
சீதசு சீலா சீசுதசீ
மேதக வீசா வீகதமே. 2

ஏதிப லேசா லேபதியே
நீதிம னேசா னேமதிநீ
கோதில கோரா கோலதிகோ
சீதிர சேயா சேரதிசீ. 3

மாமயி லாகோ லாயிமமா
தாமபி தாமா தாபிமதா
பூமக பூமா பூகமபூ
காமக தேவா தேகமகா. 4

---

* *மாலைமாற்றாவது – முதற்றொடுத்துங் கடைதொடுத்தும் வாசிக்க ஒரு படித்தாய் நிற்கும் பாட்டு. இத்திருப்பத்திலுள்ள விருத்தங்களின் ஒவ்வோரடியும் அவ்வாறு நிற்றல் காண்க.*

கானவ மானே மாவனகா
நானவ நாடா நாவனனா
தீனத யாளூ யாதனதீ
கானக காகா காகனகா. 5

அடியொன்றற்குப்பத்தக்கரம்.

தானன தானன தானதனா.

வாசிவ லாவிவி லாவசிவா
தாசிர ரீசச ரீரசிதா
ஈசிசு தாவிவி தாசுசியீ
ஏசின லோவவ லோனசியே. 6

வேலவ வேரர வேவலவே
மாலச மாசச மாசலமா
நீலக லாபிபி லாகலநீ
காலவ காமம காவலகா. 7

நாயன நானினி நானயநா
மேயன லேனன லேனயமே
மாயவ மாலிலி மாவயமா
சேயப ணீகக ணீபயசே. 8

பூமண மாருரு மாணமபூ
மாமற மானினி மாறமமா
தூமது காமம காதுமதூ
தாமத னீபப னீதமதா. 9

தேனட வீறுறு வீடனதே
தீனத நாதத நாதனதீ
தாநக வீசச வீகநதா
மேனக மீதிதி மீகனமே. 10

குதிரோற்காரி வருடம் ஆடி மாதம் 6ந்தேதி சனிவாரம்.

இத்திருமாலைமாற்று (ஒப்புமைபற்றி வந்தகலித்தாழிசையெனும்)

வேறுபாட்டாகவும் பாடப்படும்; அது வருமாறு :-

தானன தானா தானன - தானா தனனா தானா தனனா

சேரர சீமா சீரர - சே, தா ரமதா மாதா மரதா
நாரவ நானா நாவர - நா, கா ரயிலா வேலா யிரகா. (1)

வேதக மீயே மீகத - வே, நா தகணா ளாணா கதநா
சீதசு சீலா சீசுத - சீ, மே தகவீ சாவீ கதமே. (2)

ஏதிப லேசா லேபதி - யே, நீ திமனே சானே மதிநீ
கோதில கோரா கோலதி - கோ, சீ திரசே யாசே ரதிசீ. (3)

மாமயி லாகோ லாயிம - மா, தா மபிதா மாதா பிமதா
பூமக பூமா பூகம - பூ, கா மகதே வாதே கமகா. (4)

கானவ மானே மாவன - கா, நா னவநா டாநா வனனா
தீனத யாளு யாதன - தீ, கா னககா காகா கனகா. (5)

தானன தானன தானன - தானா தனனா தனனா தனனா.

வாசிவ லாவிவி லாவசி - வா, தா சிரரீ சசரீ ரசிதா
ஈசிசு தாவிவி தாசுசி - யீ, ஏ சினலோ வவலோ னசியே. (6)

வேலவ வேரர வேவல - வே, மா லசமா சசமா சலமா
நீலக லாபிபி லாகல - நீ, கா லவகா மமகா வலகா. (7)

நாயன நானினி நானய - நா, மே யனலே னனலே னயமே
மாயவ மாலிலி மாவய - மா, சே யபணீ ககணீ பயசே. (8)

பூமண மாருரு மாணம - பூ, மா மறமா னினிமா றமமா
தூமது காமம காதும - தூ, தா மதனீ பபனீ தமதா. (9)

தேனட வீறுறு வீடன - தே, தீ னதநா ததநா தனதீ
தாநக வீசச வீகந - தா, மே னகமீ திதிமீ கனமே. (10)

எனவாம்.

ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் அருளிய திருமாலைமாற்றுப்பொருள்

சேர்அர = எப்பொருட்கண்ணுங் கலந்துள்ள இறைவனே, சீமா = செல்வமுடைய மன்னனே, சீர் அரசே = மிகு புகழரசே, தார = பிரணவனே, மதா = களிப்புடையானே, மா தாமரதா = பெரிய மணிவடங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரையுடையானே, நாரவ = அன்புடையானே, நானா நாவர = பலவகை மொழிகட்குந் தலைவனே, நாகு ஆர் அயிலா = என்று மிளமையுடைய வேற்பெருமானே, வேல் ஆயிர = பற்பல ஆயுதங்களை யுடையானே, கா = என்னைக் காத்துக்கொள்.

சீமன் என்னும் பெயர் விளியுருபேற்றது ''சீமா'' என்பதென்க. வேல் - ஆயுதப் பொதுப்பெயர். (1)

வேதக மீ = ஞான வெளியே, ஏம் ஈ கதவே = பேரின்பத்தைத் திறந்து காட்டத்தக்க கபாடமே, நாத = நாதனே, கண்ணாள் ஆள் = சரசுவதியையும் ஆளும் படியான, நாக தநா = தெய்வயானையை யுந்தனது சம்பத்தாகக் கொண்டவனே, சீதசுசீலா = குளிர்ந்த நற்குணமுடையானே, சீ சுத = பார்வதி மகனே, சீ = பேரொளியே, மேதக ஈசா = பரமேசா, ஈ கதம் = யான் நலனெய்துமாறு நல்கியருள். ஏ - ஈற்றசை.

ஏமம் - ஏம் என நின்றது. நாகம் = யானை = கஜநாயகி. (2)

பல் ஏசு ஏதி = பலவகைக் குற்றங்களையும் அறுக்கத்தக்க வாளே, பதியே = பசுக் களை யாளும் பரமபதியே, நீதி மன்னே = நீதியையளிக்கத்தக்க பெரியோனே, சால்நே = (அன்பர்க்கு) மிக்க அன்பே, கோதில் அகோரா = குற்றமில்லாத அகோர முகமுமுடையானே, கோல் அதிகோ = செங்கோலோச்சுதலிற் சிறந்த இராசாவே, சீ திர = திருவார் திரமுடையானே, சேயா = சேயவனே, மதி நீ = எனதுணர்வு நீ, (ஆகலின்) சேர் அதிசீ = உயர்திருவிலே என்னைச் சேர்த்தருள். ஆல், ஏ - அசைகள்.

பலேசு ஏதி எனக்கூட்டுக. "ஸ்திர" என்னும் வடசொல்லின் விகாரமே திர. (3)

மாமயிலா = பெரிய மயில்வாகனா, கோலாய் = தண்டபாணியே, இமமா தாம = குளிர்ந்த பெரிய மாலைகளை யணிந்து ளோய், பிதா = பரமபிதாவாகவுள்ளவனே, மாதா = பரம மாதாவாகவு மிருப்பவனே, அபிமதா = அன்பென்னும் பேரருளுடையாய், பூமக = பொலிவுடைய உற்சவமுடையானே, பூமா = (பிரமனது தொழிலைச் செய்த) பிரமனே, பூ = (அட்டமூர்த்தங்களுள்) பிருதிவியாயிருப்பவனே, கம = நீரா யிருப்பவனே, பூ = எல்லா வுற்பத்திக்குங் காரணனே, மக தேவா = வேள்விகளுக்குத் தேவனே, தேக மகா = உடலொளி யுடையோனே, கா = என்னைக் காத்தருள்.

மாதா + அபிமதா = மாதா பிமதா எனப் புணர்தல் தீர்க்கசந்தி. மக (மஹ:) = உற்சவம், ஒளி. (4)

கானவ மான் ஏமா = வேடர்குல நங்கையாகிய வள்ளிப் பிராட்டியின் திருமண இன்பனே, அனகா = பாவமில்லாதவனே, நவ நால் நாடா = புதுமையுள்ள நால்வகை நாட்டையு முடையானே, நாவன் நனா = நடுவனாகிய யமனுடைய நியாயப் பிரமாணத் தெளிவே, தீன தயாளு = ஏழைகண் மீதிரக்க முடையாய், யா அதன் = சூரபதுமனது சிங்கவாகனத்தை அதஞ் செய்தவனே, நதி கால் = கங்காநதிக்கு மகனெனப் படுவோனே, நக = (உன்னதத் தானமாகிய) கந்தகிரி முதலிய மலை களிலிருப்போனே, கா = வேண்டிற்றெல்லாந்தருங் கற்பகக் காவே, கனகா = பொன்னொப்பானே, கா கா = என்னைக் காத்துக்கொள் காத்துக்கொள்.

செல்வமுடையான் செல்வனெனப்படுமாறு ஏமமுடை யான் ''ஏமன்'' எனப் பட்டனன். ஏமம் = இன்பம். நவ நால் நாடா எனக்கூட்டுக. நால்வகை நாடு = குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதம், முல்லை யெனு நிலங்களிலுள்ள ஊர். நா = நடுவாகலின் நடுவனாகிய யமன் ''நாவன்'' எனப்பட்டனன். நதியை ''நதீ'' என்பது வட நூன்முடிபு.

'யா அதன்' என்பவற்றில் யா = வாகனம்; இரண்டும் வடசொற்களே. (5)

வாசிவலா = (மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட) இசைக்குழல் வல்லவா, வீவில் ஆவ = முடிவில்லாத பசுக்களையுடையாய், சிவா = சிவனே, தா = வன்மையே, சிரர் ஈச = நெடுங்கால

மிருப்பவர்க்கும் ஈசுரனே, சரீர = விசுத்ததேகமுடையானே, சிதா = சாந்த குணத்தனே, ஈசி சுதா = பார்வதி மைந்தனே, விவிதா = பல்வடிவ பேதத்து மிருப்பவனே, வலோன் = வல்லோனே, சுசி ஈ = எனக்குத் தூய்மையை நல்கியருள், ஏசு இன்னல் ஓவ = எனக்குள்ள குற்றமுந் துன்பமு நீங்க, நசி = அவற்றைக் கெடுத்தருள் . ஏ - ஈற்றசை.

வாசி = இசைக்குழல். வீவு - விவு எனக்குறுகிற்று. இன்னல் - இனல் எனத் தொகுத்தல் விகாரப்பட்டது. பிறவற்றிற்கும் இது கொள்க. (6)

வேலவ = வேலாயுதக் கடவுளே, வேர் அர = மூல அரனே, ஏவல = எல்லாவுயிர்களையுந் தன்னாணைவழி நிற்க நடத்துவோனே, மால = பெருந்தன்மை யுடையோனே, சமாச சமாசல = தொகைப்பட்டு நிற்கும் இந்திரிய நிக்கிரகத் தன்மையால் அசையாதிருப்போனே, மா நீல கலாபி பிலா = பெரிய நீலநிற மயிலையுடைய பிலமெனுங் குகையிலிருக்கின்ற குகனே, கால் = காலத்துக் கதிபனே, அகாம = ஆசையில்லாதவனே, மகாவல = பெரிய சக்தியுடையாய், கலம் நீ = பிறவிக்கடலைக் கடக்க மரக்கலமாயுள்ள நீ , கா = என்னைக் காத்தருள். ஏ - அசை. (7)

இனி நாய் அன்ன நான் = இனி நாயைப்போன்ற யான், நால் நய நா = நால்வகை நயமுடைக் கவியை, மேயன் அல்லேன் = உடையவனல்லேன், அனலேன் = உட்டுயராகிய வெப்பு நீங்கப் பெறாதவன், (ஆகலின்) நயமே = சிவத்திருவே, மாயவ = எல்லா மாயமுமுள்ளவனே, மாலிலி = மயக்கமில்லாதவனே, மா வயமா = வலிய தேவ சிங்கமே, பயசே = பாலெனு மமிழ்தே, சேய = செவ்வேளே, பண்ஈக = நினக்குப் பணிசெய்தலை யெனக்கீந்தருள் வாயாக. கண் ஈ = ஞானக்கண்ணையுங் கொடுத்தருள்.

இனி நாயன நான் எனக்கூட்டுக. நால்வகைக்கவி = ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம். பண் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; பண்ணல் = பணி செய்தல், செய்தல். (8)

பூமணம் ஆர் உரு = பொலிவுடைத் தெய்வமணம் பொருந்திய திருவுருவே, மாண் அம்ம = சிறந்த அழகினனே, பூ மா = எழிலும் பெருமையுமுடைய, மறமானினி = குறவர்குல மாதின், மால் = பெருமையே, தம மா = இருளைப்பெருக்குஞ் சூரபதுமனாகிய மாமரத்தின், தூ = பகையே, மதுகா = இன்ப

சொரூபனே, மம = (கைப்பாகிய) மமகாரத்தை, காது மதூ = அழிக்குந் தேனே, நீப = கடம்பணி கடவுளே, பல் நீத மதா = பலவகை நீதத்தோடுங் கூ டிய மதமுடையோனே, தா மதன் = எனக்கு நல்ல வன்மையை நல்கியருள். (9)

தேன் நட = பேரின்ப நடனா, வீறு உறு வீடு அன்ன = (பிரபஞ்சத்தை வெல்லும்) வீறு பாடார்ந்த வீடு பேறு போன்ற, தே = சொரூப தேவே, தீன = எளிஞனிடத்து மிருப்பவனே, தநா = செல்வனிடத்து மிருப்பவனே, தத நாதன் = சுவானுபூதி வியாபக அருணகிரி நாதருடைய, அதீதா = கடவுளே, நக ஈச = குறிஞ்சிக்கிழவனே, சவீ = பரஞ்சுடரே, கந = நிறைந்துள்ளோனே, மீ = சிதாகாசமே, கனமே = சீர்மையே, மேல் நகம் தா = எனக்கு மேலான இடத்தைக் கொடுத்தருள். ஈ திதி = அங்ஙனங் காத்தலையுஞ் செய்.

தத0 = விசாலம், நகம் = மலை, பூமி ; பிங்கலந்தை காண்க. மேனகம் தா எனக்கூட்டுக. (10)

திருமாலைமாற்றுப்பொருண் முற்றிற்று.

19. ஒட்பமுணர்த்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மரத்தழை மலர்க ணீளங் குறுமைபன் மதர்ப்பு நொய்து
விருத்தமை பசுமை செம்மை வெண்ணிற முதல வாய்ச்செய்
கருத்தினை யெவரே கண்டார் காசினி படைத்த வேது
விரித்திடல் பொருந்த வென்றோ தெனைக்கொள்கோ வேற்பெம் மானே. 1

அளவையி லடங்கா தெல்லா மாற்றடல் வாய்ந்த தெய்வங்
கிளருரு வருளிற் கொள்ளா தெனல்சிற வாது கேடில்
உளமவிர் கடவு ணோக்கி லுலகமா முலகர் போக்கில்
வளர்தலஃ தாரா தென்றோ தெனைக்கொள்கோ மலர்வேற் றேவே. 2

2. *"மலர்வேல்"* என்னுமிதுவே இக்காண்டத்து 6-ம் பத்தின் 4-ல் "அலர்வேல்" எனவும், கேத்திரகாண்டத்து முதற்பத்தின் 4-ல் "பனிமல ரயில்" எனவும் வந்துளது. வரலாறும் அவற்றின் கண்ணேயே காணலாம்.

வதனமும் விழியுந் தோளும் வாய்சுழி யிலஞ்சி தாளும்
மதனுறு நளின மாயே வயங்குற மணிமால் பார்வைப்
பதுமநின் றுதித்த மாதர் மணந்தவன் பாலத் தேய்கட்
பதுமம்வந் துளனன் னோன்சீர் பாடுத லெனது பேறே. 3

கமலைசா தார ணக்கோ கனதம்வந் தேற்றா ளப்பேர்
நிமலன்மா தேவி மார்க டோன்றுபூ நிகழ்சித் தாயே
கமழுமே துவினன் னோர்மா கமலைக ளாவ ரென்னா
இமிழல்வே ளாண்மை யென்றோ தெனைக்கொள்கோ விலைவேற் றேவே. 4

தாமரை மலரில் வைகுந் தன்மையான் மலரோ னானான்
ஓமறை யோது வோனன் னோனரி பிறவான் மாக்கள்
வாமவு ளிதய மாமுண் டகந்தொறும் வதிகு கேசன்
மாமல ரோனே யென்றோ தெனைக்கொள்கோ வடிவேற் றேவே. 5

கூரிய மனத்தின் கண்ணே குறித்துள பொருளாங் கூத்தப்
பேரிய வுயிரைப் பாட்டிற் பிணைத்தயர் சிருட்டி வல்லார்
வீரிய முருக வேளை விலக்கிடின் விரிஞ்சன் போறபல்
சூரிட ரடைவா ரென்றோ தெனைக்கொள்கோ சுடர்வேற் றேவே. 6

பொன்றினார் தமையோர் கூற்றா லுயிர்த்தெழப் புரிந்த தேவின்
மன்றலா ரடியை நாடி மகிவரைந் ததைப்பா டாற்றால்
என்றுமே கிழியா தென்பாட் டென்பதைப் புலமை யோடு
நின்றுளீ ருணர்மின் மேலே நிகழ்த்திய தேவேற் றேவே. 7

---

4. "**இலைவேல்**" என்னுமிது, கதிர்காமந் தரிசிக்கப்போந்தாரை அத்தலச் சார்வான அடவியில் யானையொன்று மறித்துக் கொல்ல முயன்றபோது அவருள், **சிகண்டி முனிவர்**, ஒரு வெற்றிலையையெடுத்து 'நீ இறைவன் வேலாகச் சென்று கொல்க' என்றெறிந்தபோது அந்த யானையைக் கொன்றருளியதாம்.

இமிழ்தல் – 'இமிழ்தல் விம்மல் .... யாழ்நரம் போசை' எனப் பிங்கல நிகண்டார் கூறுமாற்றானே ஒலித்தலில் வைத்துரைக்கப்படும். 'இமிழ்' ஒலியெனப்படுமாறு "தெரியிமிழ் கொண்டது மியம்போல்" என்றார் மலைபடுகடாத்தினரும் இங்கே கூறலின் மேற்று.

6. **கூத்தப் பேரிய வுயிர்** = கூத்தனென்னும் பெயரையுடைய உயிர்.

புழுக்குடை யுடம்பின் றோற்றப் பொலிவினுக் குணவு வேண்டல்
இழுக்கமில் செயல்போற் றேவ விறைஞ்சலு முயிர்க்கா மாற்றா
அழுக்குள மெறும்பு கோச மணைத்துமே டுறலு முள்கா
வழுக்கொளு மன்றோ வென்றோ தெனைக்கொள்கோ மயிலூர் தேவே. 8

பொய்யழுக் காறு கோபம் பூரணற் பழித்தல் கீர்த்தி
வெய்யசொற் புகற லென்னு மைந்தையும் விடுத்தன் பானே
செய்யறப் பலனைக் காண்பார் தேவரே யாவ ரேனைக்
கையரைக் கழிக்கு மென்கோ கதிர்மணி வேற்பெம் மானே. 9

பசியினு மிகுந்த வாதை யிலதெனும் பான்மை தேர்ந்தார்
பிசியறு மயில்வே டொண்டர்ப் பேணுவா ருணவே யூட்டி
நிசிதபு புகழாம் வேத நிகழ்த்திய முனிவ னேத்தும்
உசிதவ ளாகத் தாள்பங் கனதுள முவப்ப வாழ்வார். 10

இரத்தாக்ஷி வருடம் மார்கழி மாதம் 24.ந் தேதி புதவாரம்.

19. ஒட்பமுணர்த்தல்.

வேற்பரமனே! மரத்தின் தழைகளும், மலர்களும், நீளம், குறுமை, பலவகை அழகு, மென்மை முதலிய வேறுபாடுகள் கொண்டவையாயும், கருமை, பசுமை, செம்மை, வெண்மை முதலிய நிற வேறுபாடுகள் கொண்டவையாயும் படைத் திட்ட இறைவன் திருவுள்ளத்தை உணர்ந்துள்ளார் யார்? யாரும் இலராகவும் அந்த இறைவன் இந்த உலகத்தைப் படைத்த காரணம் இதுதான் என்று விரித்துக் கூறப் புகுவார் மொழிகள் பொருத்தமாதல் யாங்ஙனம் என்று கூறும் என்னை ஆட்கொண்டருள்வாயாக. *(1)*

வேலூர் அரசனான நல்லியக் கோடன் என்பான் கனவில் எழுந்தருளி வயலில் உள்ள மலர்களையே வேலாகக் கொண்டு ஏவுதி. உனது பகைவர் படை அழியும் என்ற இறைவனே! அளவை நூல்களுக்கு அடங்காதவனாய் யாவற்றையும் ஆக்கவல்ல

10. 'வளாகத்தாள் பங்கன்' என்பது வள்ளி பங்கன். வள்ளி வயாவன் எனும் பொருளைத்தரும். பங்கம் = விருப்பம்; நிகண்டு விச்வமேதிநீ காண்க. வளாகம் = தினைப்புனம்.

இறைவன் ஒளியுடைய திருமேனி கொள்ளான் எனல் ஒவ்வாது. குற்றமற்ற உள்ளத்தில் விளங்கும் கடவுளின் நினைப்பு மாத்திரையே உலகம் உண்டாகும். உலகத்தவர் கருத்தின்படியே அது வளர்கின்றது (பரிணாம வளர்ச்சி) என்பது நிலையாது என்று கூறும் என்னை ஆட்கொண்டருள்வாயாக. (2)

முகமும், கண்ணும், தோளும், வாயும், சுழியையுடைய கொப்பூழும், திருவடியும் அழகிய தாமரையே எனும்படி விளங்கிடப் பச்சை வண்ணம் ஆகிய திருமாலின் கண்கள் ஆகிய தாமரைகளில் தோன்றிய அமுதவல்லி, சுந்தரவல்லி (தெய்வ யானை, வள்ளி) ஆகிய இருவரையும் மணந்த முருகன் சிவபிரானின் நெற்றிக் கண் ஆகிய தாமரையில் தோன்றியவன் ஆவன். அவனது பொருள்சேர் புகழைப் பாடுதல் நான் பெற்ற பேறு ஆகும். (3)

கதிர்காமம் காணச் சென்றவர்களைக் கதிர்காமத்திற்கு அருகில் உள்ள காட்டில் யானை ஒன்று மறித்துக் கொல்ல முயன்றபோது, அவர்களோடு இருந்த சிகண்டி முனிவர் என்பவர் ஒரு வெற்றிலையை எடுத்து நீ இறைவன் வேலாகச் சென்று அந்த யானையைக் கொல்வாயாக என்று எறிந்தபோது அங்ஙனமே வெற்றிலையை வேலாக்கி யானையைக் கொல்லும்படி செய்த இறைவனே! திருமகள் சாதாரணமான தாமரையில் அமர்ந்து கமலை என்னும் பெயரைப் பெற்றாள். நிமலன் ஆகிய நின்னுடைய தேவியர் தோன்றிய (திருமாலின் கண்கள் ஆகிய) தாமரைகள் அறிவு மணங் கமழப் பெறுபவை யாதலினால் அவர்கள் மாகமலைகள் ஆவார்கள் என்று கூறுதலே உண்மை யாகும் எனச் சொல்லும் என்னை ஆட்கொண்டருள்வாயாக. (4)

வடிவேலையுடைய இறைவனே! பிரணவத்தை முதற்கண் கொண்ட வேதங்களை ஓதும் பிரமன் தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் காரணத்தால் மலரோன் என்றும் பெயரைக் கொண்டான். அந்தப் பிரமனும், திருமாலும் மற்றும் உள்ள எல்லா உயிர்களின் அழகிய உள்ளம் ஆகிய தாமரைதோறும் எழுந்தருளியுள்ள குகப்பரமன் ஆகிய நீ மாமலரோன் ஆவாய் என்று கூறும் என்னை ஆட் கொண்டருள்வாயாக. (5)

ஒளிவீசும் வேலுடைய இறைவனே! அறியும் தன்மையுடைய மனத்திலே உள்ள கூத்தன் என்னும் பெயரை யுடைய உயிரைப் பாட்டிலே வைத்துப் பாடும் புலவன்மார் பேராற்றல் உடைய முருகவேளைப் போற்றுதலை விலக்கிவிடின் பிரமன் பட்டது போலப் பல துன்பங்களை அடைவர் என்று கூறும் என்னை ஆட்கொண்டருள்வாயாக. (6)

புலமை யுடையீர்! தன் கொடியில் விளங்கும் சேவலின் குரலோசையால் இறந்த வேடர் அனைவரையும் வள்ளிப் பிராட்டியார் திருவாயால் ''யாவரும் எழுமின்'' என்று சொல்லவைத்து அவர்களை எழுப்பிய இறைவனின் மணம் நிரம்பிய திருவடியையே நாடி உலகச் செய்திகளை விலக்கிப் பாடுவதனால் என் பாட்டு என்றும் அழியாத பாட்டு என்பதை அறிவீராக. மேலே கூறிய இறைவன் வேலிறைவனே ஆவன். (7)

மயிலூர்ந்து வரும் இறைவனே! அழிவுக்கு உரிய உடம்பின் தோற்றப் பொலிவு கருதி உணவு கொள்ளல் குற்றமற்ற செயலாதல் போல உயிரின் பொலிவுக்குக் கடவுள் வழிபாடு வேண்டு மாதலால் எறும்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறுதலையும் சிந்தியாமல் அழுக்கு நிறைந்த உள்ளம் குற்றப் படும் அல்லவா என்று கூறும் என்னை ஆட்கொண்டருள்வாயாக. (8)

பொய், அழுக்காறு, கோபம், இறைவனைப் பழித்தல், புகழ் அவா, கொடுமொழி கூறல் ஆகிய அறியாமைகளைப் போக்கி, அன்போடு செய்த அறத்தின் பயனை நுகர்பவர் தேவரே ஆவர். ஏனைய கயவரை ஒளியுடைய மணிகள் அழுந்தப் பெற்ற வேலையுடைய என் இறைவன் விலக்கிவிடுவான். (9)

பசியை விடக் கொடிய துன்பம் இல்லை என்னும் உண்மையை அறிந்தோர் அழிவற்ற வேலையுடைய செவ்வேட் பரமனின் அடியவரை உணவு ஊட்டிப் பேணுவர். அதன் பயனாய் அறியாமையை அழிக்கும் திருப்புகழாகிய வேதத்தை அருளிச் செய்த அருணகிரிநாத முனிவர் போற்றுகின்ற வள்ளிப் பிராட்டியை விரும்பும் இறைவனது திருவுள்ளம் உவக்குமாறு வாழ்வார். (10)

20. திருத்தகுதுணிபு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐகாரமொழிந்தநெடிலும் ஒற்றுமிலாச் செய்யுள்.

இரண்டாமெழுத்தொன்றிய சிறப்புடை அடியெதுகை.

அட்டோத்தர சதாக்கரம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனன.

சுரமக ளெழிலுறு குறமக ளெனுமிரு
சுகுண மடவியரை வதுவை
குரவரெ வருமடி தொழமிளி ரடனுதி
கொளுமயி லிறைபுரி தகைமை
தரணியு முவணையு மிடரிலு வகையளி
தழுவவ னைதலெனு முடிவு
விரதநி புணருழை யுளதும டவரறி
விதியில ரெனறகு துணிபு. 1

பழுதரு மெழுமுனி வருநனி தொழவுள
பகவனெ னுமுருக னடியை
உழுவலி னினைபவ ரழுகைப லவழுகை
யொழியவ னையுமித னொழிவு
தழுவுறு பதடிக டொழுதகை யுளுமசி
சவிசெய வருமிவ ணருளை
எழுதுரை களிலிழி வெழுதுத லதிசய
மிலையென லுமடிக டுணிபு. 2

இழிமொழி களையெணி முருகனை விடறடி
யுளியடி நிலையுற லெனவை

---

2. *அசி = ஆயுதம். சகரவெதுகை.*

3. *தடி உளியடி நிலையுறல் என = உலக்கை (தேய்வினால்) உளிப்பிடி யளவைப் பொருந்துதல் போல, ஐ கழிதலறு திருவும் = அழகு நீங்காத செல்வமும்.*

கழிதல றுதிருவு மருகும வனமல
கமலச ரணினைவு பெருகி
அழிவில முதமுற லொலிமுனி மருவின
னறையிவ னுமளவி னடலை
ஒழிதலி னணவின னுவகையெ னவுணரு
முளமுமு வகையுற றுணிபு. 3

இரத்தாக்ஷி வருடம் தை மாதம் 12ந் தேதி சனிவாரம்.

20. திருத்தகு துணிபு.

விளங்குகின்ற வெற்றிப் புகழ் கொண்ட கூர்மையுடைய வேலிறைவன், குரவர் என்பார் யாவரும் தன் திருவடியைப் போற்ற தேவமகள் ஆகிய தெய்வயானையையும் குறமகள் ஆகிய வள்ளியையும் திருமணம் புரிந்து கொண்ட தகைமையானது விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் துன்பமே அணுகாத இன்பம் வழங்கும் தனது திருவருளை அடையும்படி செய்தல் ஆகும் என்னும் முடிபு தவமுனிவரிடம் உள்ளதேயாம். மடவோர்தாம் இதனை அறியும் விதியில்லாதவராவர் எனல் தக்க முடிபு ஆகும். *(1)*

அகத்தியர், புலத்தியர், அங்கிரா, கவுதமர், வசிட்டர், காசிபர், மார்க்க ண்டர் என்னும் குற்றமற்ற முனிவர் எழுவரும் நன்கு தொழவுள்ள இறைவன் ஆகிய முருகன் திருவடியை விடாது தொடரும் அன்போடு சிந்திப்பவர் கண்ணீர் மழை பொழிந்து அழும் அழுகையானது அவர்பால் தங்கியுள்ள பல குற்றங்களும் சிறுமைகளும் ஒழியுமாறு செய்யும். இந்நெறி நீங்கி நடக்கும் மக்கட்பதடிகள் இறைவனைத் தொழும் காலத்தும் தொழும் கைகளில் (வஞ்சகம் ஆகிய) வாள் விளங்கியே இருக்கும். இவ்வுலகத்தில் திருவருளை விளக்கப்புகும் நூல்களில் பல இழிவுரைகள் எழுதப் படலும் வியப்பு அன்று என்பனவும் மேலோர்கள் முடிபு ஆகும். *(2)*

பிறர் கூறும் இழிவுரைகளை எண்ணி முருகனை வழிபடுதலை நீங்குவதால் உலக்கை தேய்வினால் உளிப்பிடி யளவைப் பொருந்துதல் போல நம் பால் உள்ள அழகு நீங்காத

செல்வமும் குறைந்து விடும். அவனது குற்றமற்ற திருவடித் தாமரைகளில் சிந்தை பெருகி அழிவற்ற பேரின்பத்தை சந்தமுனிவராகிய அருணகிரிநாதர் கூடினர். இதைக் கூறும் யானும் அளவற்ற துன்பங்களின் நீங்கி அவ்வின்பத்தைப் பெற்றேன் என்பதை உணரும் உள்ளமும் இன்பமுறுதல் உறுதியாகும். (3)

21. மணிமஞ்சரி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வெம்பந்த நீத்தருள் வேலா யுதனை விரும்பெனக்குச்
செம்பந்த ரிட்டு மிடாதும் வடதிசை தென்றிசைக்கண்
அம்பந்த மாக வளித்த வுணவல்லிக் கேணியில்வாழ்
சம்பந்த னில்லத்தி லிட்டவுண் டிக்குச் சமமல்லவே. 1

சைவஞ் சிறந்த தெனும்வாய்மை தேர்ந்து சழக்கரவாம்
பொய்வஞ் சகவதர் நீத்தா ரிதயப் பொகுட்டுறுசேய்த்
தெய்வந் தணவா வருள்செய்க நாற்பது சேர்வருடந்
தைவந் திலகுசென் னைத்தமிழ் வேத சபைதனக்கே. 2

நீற்றிற்குங் கண்மணி மாலைக்கு நின்றிரு நாமசெப
ஆற்றிற்கு மாசைப் படுமெங்க ணெஞ்ச மறிந்தணைப்பார்
பேற்றிற் குரியபி ரானேயெந் தாய்வள்ளி பேணுமின்பே
சோற்றிற்கு நான்படும் பாடிங்குச் சொல்லி முடிவதன்றே. 3

ஊர்வெறுத் தேனுற வோர்வெறுத் தேன்மனை யோடுசெல்வச்
சீர்வெறுத் தேன்பிர சங்கங்கள் கூடுந் தெருவெறுத்தேன்
ஏர்வெறுத் தேன்வயிற் றுப்பசி யாக வியம்புமொரு
சூர்வெறுத் தேனல்ல னென்செய்கு வேனயிற் றூயவனே. 4

---

1. இச்செய்யுளு மிதன்கட்குறிப்பிடு செய்கையும் 24-3-1910-ல் திருவல்லிக்கேணியில் நிகழ்ந்தன.

3. இச்செய்யுள் 2-12-1921 – சுக்கிரவாரத்திரவு புதுப்பாக்கத்தில் நிகழ்ந்தது.

4,5. இச்செய்யுள்கள் 3.12.1921 சனிவாரம் புதுப்பாக்கத்தில் நிகழ்ந்தன.

கூடல் விதிக்கின்ற வேதம் வழுத்துங் குமரநின்றாள்
பாட விதித்த கருணையெங் கேயயிற் பாகுவெங்கே
தேட விதித்த பெருமையெங் கேசூர சேனையெங்கே
நாட விதித்த நலனதெங் கேநெஞ்ச நைகின்றதே. 5

நாட்டுத் தலைவ ரிருந்தென்கொல் போயென்கொ ணாகரிக
வீட்டுத் தலைவ ரிருந்தென்கொல் போயென்கொல் வேண்டுமென்றன்
பாட்டுத் தலைவன் மயிலூர் பிரான்றிருப் பாதநட்பே
ஏட்டுத் தலைமையும் வீட்டுத் தலைமையு மீபொருளே. 6

ஊட்டங் கடக்க வியலார் கருப்பத் துதித்திரண்டு
நாட்டந் திகழிக் குழவியைக் காவென நாரணன்மேற்
பாட்டம் பிறங்கப் படிப்பதைச் செவ்வேட் பரமனுக்குங்
கூட்டும் புலமையென் போல்வார் கொளார்கதி குன்றுமென்றே.7

வாக்கி னினைப்பா லளவிடற் கொண்ணாத மானவள்ளி
நோக்கி னுளத்தை யறிந்துண் மகிழ்ந்து நுதியயிலோன்
பூக்கிளர் மாலை புனைந்து மகிழ்ந்ததைப் புல்லர்கதை
ஆக்கி நடித்திடு நாடகம் பார்ப்ப தருளழிவே. 8

மாலா யுதத்து மடங்கா வசுரனை மாய்த்தசெம்மால்
காலா யுதத்தைக் கொடியாய்ப் பிடித்தோய் கனசந்தற்கொள்
கோலா யுதக்குக னேயெனை நைக்குங் கொடும்படர்மேல்
வேலா யுதத்தைச் செலுத்தாமைக் குன்றன் விடையெதுவே. 9

21. மணிமஞ்சரி

கொடிய பாசத்தை அறுத்து அருள் புரியும் வேலாயுதப் பெருமானை நம்புகின்ற எனக்கு வடநாட்டு ஊர்களிலும் தென்னாட்டு ஊர்களிலும் அன்போடு அளித்த உணவு திருவல்லிக் கேணியில் வாழும் சம்பந்த முதலியார் இல்லத்தில் இட்ட உணவுக்கு ஈடு ஆகா. *(1)*

சைவமே சிறந்தது என்னும் உண்மையை உணர்ந்து தீயவர்

விரும்பும் பொய்யும் வஞ்சகமும் நிறைந்த நெறியினின்றும் நீங்கினவர்களின் உள்ளத் தாமரைகளில் எழுந்தருளும் சேய்ப்பரமன் நாற்பது ஆண்டுகளாகச் சென்னை நகரின்கண் பணிபுரியும் தமிழ்வேத சபைக்குக் குறைவற்ற அருள் புரிவானாக. (2)

திருநீற்றிற்கும், கண்மணி மாலைக்கும், நின் திருப்பெயரைச் செபம் பண்ணும் நெறிக்குமே ஆசைப்படுகின்ற எங்கள் குறிப்பை அறிந்து அணைக்கும் அன்பர்கள் பெறவேண்டும் பேற்றிற்கு உரிய பிரானே! என் தாய் ஆகிய வள்ளியம்மையார் விரும்பும் இன்பே! சோற்றிற்கு நான் படும் பாடு இங்குச் சொல்லி முடியும் ஒன்றில்லையாம். (3)

வேலேந்திய தூயவனே! நான் ஊரை வெறுத்தேன் உறவை வெறுத்தேன். வீட்டையும் செல்வச் சிறப்பையும் வெறுத்தேன். சொற்பொழிவுகள் நிகழும் தெருவை வெறுத்தேன். அழகு வெறுத்தேன். எனினும் வயிற்றில் எழும் பசி எனப்படும் ஒரு துன்பத்தை வெறுத்தேன் அல்லேன். என் செய்குவேன்? (4)

பேரின்பத்தைக் கூடும் நெறியை விதிக்கின்ற வேதம் போற்றுகின்ற குமரப் பெருமானே! நின் திருவடிப் புகழைப் பாடுமாறு விதித்த அருள் எங்கே? வேல் ஏந்திய கை எங்கே? என் நெஞ்சம் உன்னைத் தேடும்படி விதித்த நின் பெருமை எங்கே? தெய்வயானை அம்மையார் எங்கே? நாடியே அறியாத என் நினைவு நின்னை நாட விதித்த நலன் எங்கே? என் நெஞ்சம் துன்ப மடைகின்றதே. (5)

நாட்டின் தலைவர் என்பார் இருந்தால் என்ன? போனால் என்ன? நாகரிகம் விளங்கும் வீட்டின் தலைவர் இருந்தால் என்ன? போனால் என்ன? நான் விரும்பு கின்ற எனது பாடல்களின் தலைவனாகிய மயிலூரும் பெருமான் திருவடியன்பே நூலில் சிறப்பையும் பேரின்ப வீட்டுத் தலைமையையும் தருவதாகும்.(6)

உணவின்றி உயிர்வாழ இயலாத மாதர் கருவிலிருந்து பிறந்து இரு விழிகளையுடைய இக்குழந்தையைக் காப்பாயாக என்று திருமாலை வேண்டி அழகு விளங்கப் பாடும் செயலைச் செவ்வேட் பரமனுக்கும் உரித்தாக்கிப் பாடும் புலமையை யாம் எய்தவுள்ள நற்கதியை ஒழிக்கும் என்று எம்மை ஒத்தார் கொள்ளமாட்டார். (7)

மனமொழிகளால் அளவிடமுடியாத பெருமையுடைய வள்ளிப் பிராட்டியின் குறிப்பால் அவள் உள்ளத்தை அறிந்து உள்ளமுவந்து கூரிய வேற்படையை யுடைய பரமன் மலர்கள் விளங்கும் மாலையிட்டு மகிழ்ந்த செயலைக் கீழ் மக்கள் கதையாக்கி நாடகம் ஆடுவதைப் பார்ப்பது திருவருள் நீங்குவதற்கு ஏதுவாகும். (8)

திருமாலின் சக்கரப் படைக்கு இளைக்காத தாரகாசூரனை அழித்த கடவுளே! சேவற் கொடியோனே! பெருமையுடைய சந்த முனிவராகிய அருணகிரி நாதரை ஆட்கொண்ட தண்டம் ஏந்திய குகப் பரமனே! என்னை வருத்தும் கொடுந் துன்பத்தின் மீது நீ வேற்படையை ஏவாமைக்கு என்ன காரணம் என்று சொல்லி யருள்வாயாக. (9)

பலதிறப் பொருட்காண்ட முற்றிற்று.

திருவிளையாடற்காண்டச் செய்யுள்	630
கேத்திரகாண்டச் செய்யுள்	120
கடாவிடைக்காண்டச் செய்யுள்	130
வேட்கைக்காண்டச் செய்யுள்	100
பலதிறப் பொருட்காண்டச் செய்யுள்	212
ஆகக்காண்டம் 5 -க்குந் திருச்செய்யுள்	1192

ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமிய முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிகளின் பாடற்றொகை

ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமியம் கி.பி. 1925-ல் அச்சிடப்படுவதாயிற்று. இதன்கண் தம்முடைய நூல்களின் செய்யுள்கள் (6666) ஆறாயிரத்து அறுநூற்றறுபத்தாறு என்பதையறிவிப்பான் விவரங்காட்டிய இவ்வாசிரியரே அந்நூல்களை ஆறு மண்டலங் களாகவும் வகுத்துள்ளார்.

— சுவாமிகள் சரித்திரம்

இந்நூலாசிரியரருளிச் செய்த செய்யுள்நூல்களின் விவரம்

குமரகுருதாசசுவாமிகள் பாடல்	1266
திருவலங்கற்றிரட்டு: முதலாங்கண்டமும், இரண்டாங் கண்டமும், இவற்றின்மீது சாத்தப்பட்ட வினாவுத்தரச் செய்யுளொன்றும், நான்காரைச் சக்கரபந்தச் செய்யுளொன்றும்	1135
காசி யாத்திரை	608
பரிபூரணானந்தபோதம் - சிவசூரியப் பிரகாசம்	230
தகராலயரகசியம் - சதானந்த சாகரம்	117
சிறுநூற்றிரட்டு (சண்முககவசம் முதலிய நூல் பத்தினுள்ளும்)	258
குமரவேள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி	100
சேந்தன் செந்தமிழ் - அமைதி ஐம்பது	50
பத்துப்பிரபந்தம்	30
குமாரஸ்தவம்	44
செக்கர்வேள் செம்மாப்பு முதலாங்காண்டம் - (முழு முதலிலக்கண வதிகாரம்) நூற்று நாற்பதும், இரண்டாங்காண்டம் (கனவதிகாரம்) ஐம்பத்தெட்டும்	198
செக்கர்வேளிறுமாப்பு - (வீடுபேற்றதிகாரம்)	64
சீவயாதனா வியாசம்	235
திருத்தல தரிசனகாலங்களிற் பாடியருளிய கட்டளைக்கலித்துறைகள்	35
திருப்பா ஆயிரத்து நூறும், இதன்மீது சார்த்தப்பட்ட நூற்சிறப்பு வெண்பா ஒன்றும் - திட்பம்	1101
ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியம்	1192
குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடலுள் ஆனந்தக்களிப்பு	1
மேற்படி பாடலுள் சமாதான சங்கீதம்	1
பத்துப்பிரபந்தத்துள் தங்க ஆனந்தக்களிப்பு	1
ஆக	6666

இந்நூல்களுள்

1. குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடலிலுள்ளவை முதன் மண்டலமாம்.
2. திருவலங்கற்றிரட்டு (2-கண்டமும்) இரண்டாவது மண்டலமாம்.
3. காசியாத்திரை, பரிபூரணானந்தபோதம், தகராலயரகசிய மென்பன மூன்றாவது மண்டலமாம்.
4. சிறுநூற்றிரட்டு, குமரவேள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, சேந்தன் செந்தமிழ், பத்துப்பிரபந்தம், குமாரஸ்தவம், செக்கர்வேள் செம்மாப்பு, செக்கர்வேளிறுமாப்பு, கனவதிகாரம், சீவயாதனா வியாசம், திருத்தல தரிசனகாலங்களிற் பாடியருளிய கட்டளைக்கலித்துறைகள் என்பன நான்காவது மண்டலமாம்.
5. திருப்பா ஐந்தாவது மண்டலமாம்.
6. ஸ்ரீமத் – குமாரசுவாமியம் ஆறாவது மண்டலமாம்.

ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த ஏனைய வசன நூல்கள்

1. கடவுளைக் குறித்த வியாசம்
2. தேவர்களைக் குறித்த வியாசம்
3. பரமசிவமென்பதைக் குறித்த வியாசம்
4. வேதத்தைக் குறித்த வியாசம்
5. சமயங்களைக் குறித்த வியாசம்
6. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசமும் குருசிஷ்ய சம்பவ வரலாற்று வியாசமும்
7. சுத்தாத் வைத நிர்ணயம்
8. ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாத சுவாமிகளின் சரித்திரச் சுருக்கம்
9. சைவ சமய சரபம்
10. நாலாயிரப் பிரபந்த விசாரம்
11. செவியறிவுறூஉ
12. சிவஞானதீபம்
13. சைவ மகிமை

குறிப்பு : ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் அருளிச் செய்தவை 32 வியாசங்கள். அவற்றில் 8 வியாசங்களே இப்போதுள்ளன. மற்ற 24 வியாசங்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் அருளிய

வசன நூல்கள்

(1) சிவஞான தேசிகம் 32 நூல்கள்

கடவுளைக் குறித்த வியாசம்
தேவர்களைக் குறித்த வியாசம்
பரம சிவமென்பதைக் குறித்த வியாசம்
* பிரமாவின் சிருஷ்டியைக் குறித்த வியாசம்
* சுவர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் குறித்த வியாசம்
வேதத்தைக் குறித்த வியாசம்
சமயங்களைக் குறித்த வியாசம்
* சத்தியின் பூருவத்தைக் குறித்த வியாசம்
* தேவர் ஆராதனையைக் குறித்த வியாசம்
* திருலீலைகளைக் குறித்த வியாசம்
* மாயையைக் குறித்த வியாசம்
* கடவுள் காருண்யத்தைக் குறித்த வியாசம்
* கடவுள் வல்லமையைக் குறித்த வியாசம்
* மதிவிதிகளைக் குறித்த வியாசம்
* பிறவியைக் குறித்த வியாசம்
* சூதைக் குறித்த வியாசம்
* லாகிரியைக் குறித்த வியாசம்
* வலக்காரத்தைக் குறித்த வியாசம்
* கள்ளத்தைக் குறித்த வியாசம்
* வியபிசார முதலியவற்றைக் குறித்த வியாசம்
* ஜீவ வதையைக் குறித்த வியாசம்
* அறத்தைக் குறித்த வியாசம்
* சிற்றின்பம் பேரின்பங்களைக் குறித்த வியாசம்
* மோக்ஷத்தையுஞ் சுவர்க்கத்தையும் குறித்த வியாசம்
* சரியையாதி நான்கு பாதங்களைக் குறித்த வியாசம்
* கல்வியைக் குறித்த வியாசம்
* பெரியாரைக் குறித்த வியாசம்
* குருவைக் குறித்த வியாசம்
* சீடரைக் குறித்த வியாசம்
* ஐம்பொறியடக்கத்தைக் குறித்த வியாசம்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் என்பதைக் குறித்த வியாசம்
குரு சிஷ்ய சம்பவ வரலாறு குறித்த வியாசம்

(2) சிவஞான தீபம்
(3) சைவ சமய சரபம்
(4) நாலாயிரப் பிரபந்த விசாரம்
(5) செவியறிவுறூஉ

* இக்குறியிட்ட நூல்கள் காணக் கிடைக்கவில்லை. எவரிடமேனும் இருப்பின் தந்து உதவுவாராக.

சென்னை (G.H.) பொது மருத்துவமனையில்
மன்ரோவார்டில் சுவாமிகளுக்கு
மயில்கள் காட்சி அளித்தது - 06.01.1924

சென்னை (G.H.) பொது மருத்துவமனையில்
சுவாமிகளுக்கு செவ்வேட்பரமன் அளித்த காட்சி

மயூரவாகன சேவன விழா

மார்கழி மாதத்துப் பூருவ பக்கப் பிரதமைதோறு மேற்படக்கூடிய இச்சேவனத்தில் விமானத்தின் மிசை விக்கிரக மிருத்தி வெளியே தூக்கிச் செல்லலில்லை. செய்யொணா தென்பதே எனது துணிபாம். எழிலுடையிரண்டு கோழிக் கொடிகளுக்கும் வேல்களுக்கும் வச்சிராயுதத்துக்கும் புட்பமாலைகள் சார்த்தப்பட்டுச் சந்தனதூபதீப உபசாரங்களோடும் நல்ல வாத்திய தோத்திரங்களோடும் இனிது அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதியில் அவையுலாவியிருப்பிடமடையத் தக்கன. சிறந்த ஆயுதம் குடை முதலியன கூடச் செல்லலாம். மற்றுஞ் சிறப்புகள் பல புரியலாம். இருப்பிடத்தே மயூர வாகன பரமன் படத்தைப் பூந்தொடையல்களால் அலங்கரித்து விடியுங்காறும் சண்முக சகச்சிரநாமார்ச்சனை புரிதலோடு அசோகசால வாசமும் படித்தல் வேண்டும். அருட்பெருங் கடலின் மகிமைகளைக் குறிப்பாக வெடுத்து விளம்பும் இது படியாமே இத்திருவிழா நடைபெறுவதில்லையாம். அடுத்த தினம் அடியவர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் அன்னமும் பயசு கலந்த மதுரபானமுங் குறைவிலாது நல்கியுபசரித்தல் புரியத்தக்கது. பண வருவாய் அதிகமேற்படிற் பகர்ந்து போந்த பரம காரியங்கள் ஏற்புடைமையிற் பல தினங்கள் புரிதலு மேற்புடைத்தே. திருவிழாக் காலத்திற் சபையார் அன்பர் அனைவருமிருந்து அவ்விழாவைச் சிறப்பித்தல் கடன்மையாம். பகவானை முன்னிட்டுப் பகவானைப் பூஜிக்கும் ஞான பூஜையை யனுசரித்து நடப்பதே இப்பரம காரியங்களென எண்ணுக. (எண்ணி இந்தத் திருவிழாவைப் பெரிதும் அபிமானித்து நடந்து நாளை ஒப்புக்கொடுப்பர் என்னையும் என்னை யாட்கொண்டருளிய குமாரபகவானையும் நன்றாக நம்பினவராகிறார். ஆதலின் அவர் களுக்கு எல்லா நன்மையும் உண்டாகும்படி இறைவனருளைச் சிந்திப்பவனாயினேன்).

பருத்திநூல் துணியால் செய்யப்பட்ட பெரிய பூச்சக்கரக்குடை உபயோகித்தலாகாது. கோழிக்கொடிக்கு வேறான எந்த அடையாளக் கொடியும் ஆகாது.

குமாரஸ்தவமும், அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருப்புகழும், என்னுடைய பாடல்களுமே வீதிகளில் இசை பொருந்தப் பாடத்தக்கன.

– ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள்

விலை : ரூ.250/-

ALAMU PRINTING WORKS
Estd. in 1937
New No. 9, Iyah Mudali Street, Royapettah, Chennai - 600 014.
M : 98840 76145 / 98840 76148
E.mail : alamuprinters@rediffmail.com